NOVA PLANTARUM GENERA IUXTA TOURNEFORTII METHODUM DISPOSITA...

Pier Antonio Micheli

Digitized by Google

1. 2. 84

Digitized by Google

Digitized by Google

NOVA
PLANTARVM GENERA
IVXTA
TOVRNEFORTII METHODVM DISPOSITA

Quibus Plantæ MDCCCCC recenſentur, ſcilicet fere MCCCC nondum obſervatæ, reliquæ ſuis ſedibus reſtitutæ; quarum vero figuram exhibere viſum fuit, eæ ad DL æneis Tabulis CVIII. graphice expreſſæ ſunt; Adnotationibus, atque Obſervationibus, præcipue Fungorum, Mucorum, affiniumque Plantarum ſationem, ortum, & incrementum ſpectantibus, interdum adiectis.

REGIAE CELSITVDINI
IOANNIS GASTONIS
MAGNI ETRVRIAE DVCIS.

AVCTORE
PETRO ANTONIO MICHELIO FLOR.
EIVSDEM R. C. BOTANICO.

FLORENTIÆ. MDCCXXVIIII.
Typis BERNARDI PAPERINII, Typographi R. C. MAGNÆ PRINCIPIS VIDUÆ AB ETRURIA.

Propè Eccleſiam Sancti Apollinaris, ſub Signo Palladis, & Herculis.
SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

N O V A
PLANTARUM GENERA
I U X T A
TOURNEFORTII METHODUM DISPOSITA

Quibus Plantæ MDCCCC recenſentur, ſcilicet fere MCCCC nondum obſervatæ, reliquæ ſuis ſedibus reſtitutæ; quarum vero figuram exhibere viſum fuit, eæ ad DL æneis Tabulis CVIII. graphice expreſſæ ſunt; Adnotationibus, atque Obſervationibus, præcipue Fungorum, Mucorum, affiniumque Plantarum ſationem, ortum, & incrementum ſpectantibus, interdum adiectis.

REGIAE CELSITUDINI
IOANNIS GASTONIS
MAGNI ETRURIAE DUCIS.

A U C T O R E

PETRO ANTONIO MICHELIO FLOR.
EIUSDEM R. C. BOTANICO.

F L O R E N T I Æ. MDCCXXVIIII.
Typis BERNARDI PAPERINII, Typographi R. C. MAGNÆ PRINCIPIS VIDUÆ AB ETRURIA.

Propè Eccleſiam Sancti Apollinaris, ſub Signo Palladis, & Herculis.
SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

Digitized by Google

SERENISSIMO
IOANNI GASTONI
MAGNO ETRURIÆ DUCI.

PETRUS ANTONIUS MICHELIUS FELICITATEM.

CUM multa ſint quibus populorum res iuvari Principum virtute poſſit, artium maxime, atque artificum tutela, nonnulli nominis immortalitatem adepti, inter Heroas

Digitized by Google

nunc merito habentur. Quorum plurimos REGIAM GENTEM TUAM SERENISSIME MAGNE DUX *prætuliſſe in confeſſo eſt apud omnes. Quem latet deberi* LAURENTIO *reſtitutas orbi, atque ab interitu pene vindicatas humaniores literas, quibus & ceteræ diſciplinæ facillime comparantur? Is doctos quoſque viros ætatis ſuæ egregie caros habuit, Politianum, Landinum, Demetrium Chalcondylam, Ficinum, Marcellumque Virgilium, cui & ipſe auctor fuit Commentarii in Dioſcoridem conſcribendi. Adeo mature, & Rei Herbariæ conſultum fuit, qua nulla utilior videbatur eſſe doctrina, quæ ſcilicet & alimenta ſanis corporibus, & ægris medicinam, ac pleriſque artibus auxilia præſtat, animumque mira voluptate perfundit; tantam figurarum, colorumque, atque odorum, & facultatum in plantis varietatem exhibens, atque una conſtantem ita ſpecierum ſimilitudinem, ut iucundiſſimam ſibi vim adhiberi quiſque ſentiat ad ſummi Opificis Dei ſapientiam agnoſcendam. Hanc plurimi factam* LAURENTII *quoque filio* IOANNI *qui poſtea* PONT. MAX. LEO X *dictus eſt, inde colligi poteſt, quod Hermolao Barbaro, viro illius ætatis eruditiſſimo, ob interpretatos Dioſcoridis de medica materia libros impenſe faverit.* COSMUS *vero* I. *Herbariam adeo cordi habuit, ut Hortos publicos, & in hac Urbe fecerit, & Piſis inſtauraverit, & longe quæſitis plantis ornaverit; Lucam Ghinium, Andream Martigianum Mi-*

nia-

niatenſem, qui Dioſcoridem in vernaculum ſermonem primus vertit eique dicavit, celebremque Andream Cæſalpinum comiter excipiens. Huic quidem mandavit, ut ſibi Herbarium in privatum ſtudium conficeret, unde oblata illi occaſio fuit egregii de Plantis operis conſcribendi, & Philippo Minoritæ favit, de ſimplicium medicamentorum facultatibus libellum edenti. Nec minus FRANCISCO *eius filio Rei Herbariæ ſtudium placuit, qui patrem æmulatus iisdem viris benigne fecit, ſuoque nomine Cæſalpini opus ornatum voluit.* FERDINANDUS I. *eam tanti fecit, ut nonnullos e Franciſcanorum Cœnobio ad omnium Sanctorum Ædem ad eam excolendam excitaverit, inter quos eius favore excelluit Salvator Scalandronius, qui amœniſſimum ibi Hortum plurimis, optimiſque plantis conſevit, & Franciſci Malocchii magiſter fuit. Huius vero conſilium optimus Princeps regio ſumptu ſecutus eſt de inſtaurando Piſano Horto, cui eum præfecerat, rarioribuſque plantis undique conquiſitis locupletando, deque ædificanda cuſtodi domo, & Muſeo inſtituendo, ubi res ad naturalem Hiſtoriam pertinentes ordine ponerentur.* COSMI II. *liberalitate Dominico Vignæ munus datum Rei Herbariæ in Piſano Gymnaſio publice docendæ, qui ſcriptas a ſe Animadverſiones, & Obſervationes in Theophraſti libros de Hiſtoria, & Cauſis Plantarum* FERDINANDO II. *dicavit; majorum exemplo, diſciplinarum omnium, & philoſophiæ*

præ-

præſertim apprime docto, & de doctis viris optime merito. Huius favore Angelus Donninius Florentini Horti curam habuit, & diligentis Herbarii famam adeptus eſt, edita Appendice Plantarum Florentinos Hortos ornantium. LEOPOLDI CARDINALIS *liberalitatem ſenſit Thomas Belluccius, qui ei Piſani Horti Catalogum inſcripſit.* COSMUS III. *Pater tuus tot elegantiſſimos Hortos, quibus, & Regia in Urbe Domus, nitidæque tuæ Villæ inſtructæ ſunt, & florum ſuavitate, & pomorum deliciis omnis generis, & remediorum auxiliis ditavit, petitis ex omni regione Plantis, inſignium Herbariorum eius ætatis opera uſus, Philippi Donninii, cuius eſt Montis Baldi iter ineditum, & Pauli Bocconii celebris rerum naturalium indagatoris, qui Deſcriptiones rariorum Plantarum, & Obſervationes naturales, alioſque libros eius munificentia adiutus conſcripſit, Regioque nomini dedicavit. Quam & Michaël Angelus quoque Tillius in edendo Piſani Horti Plantarum Catalogo expertus eſt, atque ipſe ego omnium plurimum, ex quo mea ſtudia* REGIÆ TUÆ CELSITUDINIS *ſuaſu promovere aggreſſus fuit, ſumma comitate de naturali hiſtoria, quam eximie amabat me ſepiſſime interrogare non dedignatus, magniſque ſumptibus ad plures regiones peragrandas mittens, ut res ad illam ſpectantes afferrem. Quibus* TU SERENISSIME MAGNE DUX *patriis, avitiſque tuæ Gentis, materni quoque Avi tui* GASTONIS BORBONII HENRICI MAGNI F.

ſin-

Digitized by Google

ſingulare exemplum addens, qui regio, eruditoque luxu affluens, atque inter Belli curas Rei Herbariæ ſtudio incenſus, eam ſemper in deliciis habuit, quæ ille Roberto Moriſonio auxilia præſtitit, mihi magnifice præſtitiſti; ut quod Sereniſſimi Patris tui inchoaveram auſpiciis, id tua liberalitate perficerem, qua parte ſcilicet hæc Ars adhuc obſcura, aut manca videbatur, quantam ipſe poſſem ei lucem, atque amplitudinem afferrem. Huiuſce ſtudii exile hoc ſpecimen REGIÆ TUÆ CELSITUDINI dicatum comiter intuearis precor, & labores qualeſcumque meos, ea qua ſoles clementia ſovere pergas, ut alteram huius operis partem edere, multaque ad hanc rem facientia iamdudum mihi obſervata, ac collecta in ordinem redigere, inque tui populi utilitatem exhibere aliquando valeam. Deus Opt. Max. TE diu incolumem omnium bono ſervet.

Florentiæ Calendis Decembribus MDCCXXVIIII.

LECTORI
BENEVOLO.

NAturalis Hiſtoriæ ſtudium ab ineunte ætate incredibili adeo eius amore animum veluti ſuccendente ſecutus ſum, ut nullis laboribus parcendum, nullum periculum pertimeſcendum duxerim, quo eandem quantum quidem mihi per ingenii tenuitatem liceret ornarem, ac promoverem. Cumque mihi illo tempore, & otium, & unde neceſſarios in rem ſumptus facerem effuſa, ac Regia Sereniſs. COSMI III. M. Etruriæ Ducis liberalitate abunde eſſet, non modo Italiam fere omnem variis itineribus curioſe perluſtravi, ſed longa quoque, atque difficili peregrinatione ſuſcepta in procul diſſitas regiones non ſine magno vitæ diſcrimine delatus ſum ad penitiorem animantium, metallorum, foſſilium, ac præcipuæ Rei Herbariæ notitiam mihi comparandam. Iuvabat enim loca inviſere, quæ præclari Naturalis Hiſtoriæ Scriptores, vel coluiſſent, vel deſcripſiſſent, tum ut tenebras ex eorum lectione mihi aliquando ſubortas diſcuterem, tum ut ea, quæ ipſi tradidiſſent cum ipſa naturæ veritate conferrem, atque eo pacto

ne mihi a magnorum nominum auctoritate aliquando imponeretur caverem. Quid his artibus profecerim liber hic longarum curarum fructus edocebit, in quo ceteris miſſis Botanica tantum pertracto, non eo quidem conſilio quaſi omnia quæcumque in Botanicis nova mihi reperta ſunt, (ſunt autem bene multa), hic deponere velim, ſed ut præcipua quædam, & quæ clariorem Rei Herbariæ lucem affunderent iuris publici facerem. Quapropter cum ea mihi ſuppetat rerum novarum copia, ut nulli fere in hoc eruditionis genere verſato obſervatorum numerum invideam, ea ſolum hoc loco deſcripſi, quibus vel nova Plantarum Genera ſtatui poſſent, vel ab aliis iampridem conſtituta emendari, atque illuſtrari. Ex utriſque cxxx hac priori operis parte deſcripta habes: illa vero in plures ordines egregiam doctiſſimi viri Tournefortii methodum ab ipſo in Rei Herbariæ Inſtitutionibus expoſitam ubique ſecutus diremi. Adeo quidem ut ob ea Plantarum Genera, quæ Tournefortio adhuc intacta, vel conſtitui ipſe primus, vel ab aliis conſtituta huc tranſtuli Opus hoc præclaræ illius Inſtitutionis veluti appendix quædam; ob illa vero quæ Tournefortio explicata quidem, ſed nondum penitus exhauſta, vel ſupplevi ipſe, vel illuſtravi, complementum videri poſſit. Porro novorum illorum generum quædam ex plantis mihi primum repertis conflata ſunt, quædam alias continent pridem obſervatas, eaſque vel vagas adhuc, atque palantes certæque ſedis neſcias, vel quæ in ordinem quidem redactæ fuerant, loco tamen minus ſuo conſederant. Quæcumque vero genera aliis Herbariæ cultoribus memorata hoc libro expoſui, ea omnia vel floris, vel fructus, vel utriuſque obſervatione auxi, atque ornavi, iis aliquando reiectis, quæ falſa florum, vel ſeminum ſpecie Botanicorum oculis illuſerant. His factum eſt,

ut

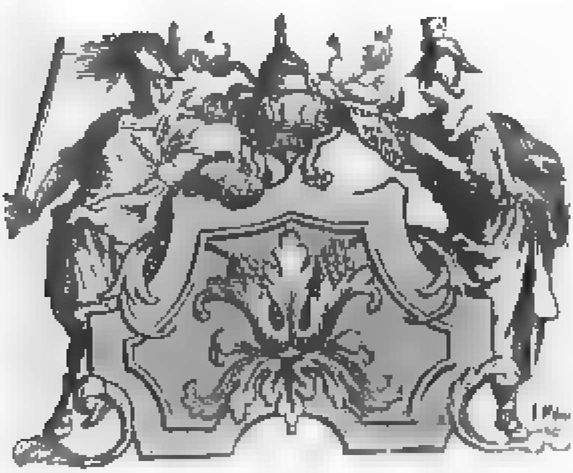
ut non modo quædam herbarum genera claſſem alia mutaverint, ſed ut claſſes ipſæ XVI. ac XVII. in unam pene coaluerint ob magnam, quæ inter ambas intercedit florum, ac ſeminum cognationem. Clariſſime iſta ſpectabis in Lichenum, ac Muſcorum generibus, interim tamen definire non auſim an Claſſes has invicem dirimere præſtet, atque Lichenas ad Claſſem XVI, Muſcos vero ad XVII referre, ſed de his amplior erit agendi locus in altera huius operis parte, in qua Filicum, atque his congenerum plantarum flores demonſtrabo. Quin illud quoque contigit aliquando, ut quædam plantarum genera nulla claſſium a Tournefortio inſtitutarum claudi quiverint, iſtis vero generibus longe maxima earum plantarum pars recenſetur, quæ vulgo Cereales, ſeu Culmiferæ graminifoliæ audiunt, quocumque demum grano maiori, vel minori donentur. Earum enim flos, qui omnibus hactenus Botanicis communi quodam errore apetalus creditus fuit, bipetalus tandem mihi deprehenſus eſt (Tab. 31. A.B.C.) iiſque per omnia fere ſimilis, quos diligentiſſimus obſervator Malpighius in ſua Plantarum Anatome (Pag. 52. Tab. 35. num. 215. DDD) in Indica planta Mays oſtendit. Novam proinde Claſſem, quæ ea omnia genera exciperet conſtituere neceſſum habui, eamque inter XIV, & XV Tournefortianæ Inſtitutionis interim collocare. Hanc in priori hac operis parte ruditer adumbraſſe ſufficiat, quod quidem ut facerem amicorum preces bipetali floris demonſtrationem ſepius a me per literas flagitantium obtinuerunt. Iidem pervicerunt, ut de Muſcorum floribus nonnulla proferrem, atque aliquot ipſorum ſpecies, quas nemo adhuc attigiſſe videbatur enumerarem. Enim vero hæc omnia clare, copiose, enucleate eo qui nunc prodit libro exponere conſilium erat, niſi tabulæ aliquot æneæ, qui-

bus eadem ab artifice graphices perito exprimi curaveram, ac commentarii, in quos quæcumque eo pertinebant retuleram, malo quodam fato mihi periiſſent, quo caſu factum eſt, ut plenam, atque abſolutam earum, quas ſupra memoravi plantarum hiſtoriam in alteram operis partem reiicere coactus ſim. Eadem illa pars plantas enumerabit, quæ aquis alte demerſæ maris imo degunt, unde marinarum nomine apud Botanicos veniunt, quarum multo me maiorem numerum, quam altus quivis Botanicorum huc uſque præſtiterit, ſpondeo allaturum. Quibus quidem colligendis, atque ordinandis quantos labores exantlaverim recte demum extimabis, ſi profundas Oceani vias hominibus a natura negatas, ac proinde quæcumque ſub aquis latent, non certa ratione, atque methodo, ſed cæca dumtaxat indagine exquiri debere, ac plurima in hiſce ſibi tribuere fortunam tecum animo reputaveris. Una opera eas quoque marinas plantas exponere eſt animus, quæ in celſis etiam montium iugis, vel ſaxis incluſæ, vel lapideo quodam ſucco incruſtatæ, vel tellure defoſſæ, vel humi ſparſæ magna curioſorum admiratione viſuntur. Quod quidem phenomenon Philoſophorum curis, atque ſolertia digniſſimum, eorum ingenia mire hucuſque torſit, cum ex ipſis nemo ſatis explicaverit, ſublimibus adeo locis incumbere quo tandem pacto profundus Oceani gurges potuerit, vel cur ita deinde ſubſiderit, ut quæ olim aquis mergebantur viciſſim nunc altiſſime ſupra maris planitiem emineant. Nam aquarum inundatione, aliave conſimili via illuc delatas minime mihi veriſimile fit; licet ea coniectura pluribus probata Diluvianarum nomen illis fecerit. His recenſitis ac enumeratis totum denique opus abſolvetur.

Atque hæc potiſſimum ſunt, quæ de opere hoc deque adhibita mihi induſtria præfari tecum amice

Le-

Lector opus habebam ; ſi quid vero alicubi offendes, quod vel incuria fuderit, vel humana parum caverit natura, memineris velim hominem me eſſe, eoque errori obnoxium, cui proinde in re tam ardua, atque perplexa, totque difficultatibus aſpera humana paſſo, ignoſci æquum ſit, quæcumque gravibus præſertim curis animum alio diſtractus peccaverim. Ceterum ſi liber hic eam, quam ſpero Naturalis Hiſtoriæ ſtudioſorum gratiam iniverit, erunt alia quibus te novarum rerum cupidum diutius detinere valeam, atque in his rariorum plantarum, quæ mihi in muſeo aſſervantur elenchus, animantium, metallorum, atque foſſilium quotquot Etruſca tellus profert hiſtoria, atque id genus complura, lucem & ipſa aliquando, ſi fata dederint viſura. Hiſce interea quæ damus benevolo animo fruere, ac vale.

ELEN-

ELENCHUS EORUM

QUI TABULAS HUIC OPERI ADNEXAS

SUIS SUMPTIBUS ÆRI INCIDI CURARUNT.

Quæ nomina aſteriſco notata reperies , ea ſcito illorum eſſe , quibus hujus Prioris Partis Tabulæ inſcriptæ ſunt.

* *SEreniſſima Anna Maria Aloyſia Electrix Palatina Rheni , &c. ac Magna Etruriæ Princeps .*
* *Sereniſſimus Princeps Eugenius Franciſcus a Sabaudia , S.R.I Mareſchallus , ac Cæſareor. Copiarum Dux , &c.*
* *Antonius Franciſcus* Acciajolius *Flor. Marchio .*
* *Andreas* Alamannius *Flor. Marchio .*

Bernardus Siegfried Albinius *Anat. & Chir. Prof. in Ac. Lugd. Bat.*
Lucas Albizius *Flor. D. Steph. Eques .*

* *Joannes* Altovita *Flor.*

Guilelmus Maria Altovita *Flor.*

* *Petrus Andreas* Andreinius *Flor.*

Vincentius Antinorius *Flor. Prior Equeſtris Ord. D. Stephani .*
Joannes Dominicus Aſplanatius *Genuenſis Abbas Olivetanus .*

* *Pandulphus* Attavantius *Flor.*
* *Joſephus* Attias *Senior D. Liburnenſis .*

* *Antonius Vincentius* Bartolinius *Flor. D. Stephani Eques .*

Balthaſſar Baſtia *Marchio , & Chriſtianiſſimi Galliarum Regis ad Regiam C. M. Etruriæ Ducis Ablegatus extraordinarius .*

* *Coſmus Gualterottius* Bardius *ex Comitibus Vernii .*

Pandulphus Maria Bardius *ex Comitibus Vernii Abbas Pratenſis.*

* *Dominicus* Bardius *Canonicus Florentinus . Feſ. Epiſc. Vic. Gen.*

Franciſcus Antonius a Bagnano *Flor. D. Steph. Eques.*
Matthæus Bazzanius *Phil. & Med. D. Coll. Bon. & Anatomis Profeſſ.*
Petrus Beringuccius *Senen. Comes R. C. M. E. D. Cubiculi Magiſt.*

* *Joſephus Maria Severus* Bertinius *Flor. M. D.*
* *Blaſius* Biagius *Lizzanenſis Abbas Vallis-Umbroſanus .*
* *Antonius Maria* Biſcionius *Flor. S. T. D.*

Abraham Van Bleiſwyk *M. D. Senat. Delph. Bat. & ibid. Anat. & Chir. Prælect. Publ.*

* *Philippus* Bonarota *Senator , & Auditor R. C. M. D. Etruriæ .*
* *Leonardus* Bonarota *Flor. C. F.*

Ca-

* *Camillus Antonius* Boccadiferro *Comes*, *& Senator Bonon.*
Benedictus Breſcianius *Florent.*
Joannes Philippus Breynius *Gedanenſis M. D.*
Hermannus Boerhaave *M. Bot. & Chemiæ Prof. in Ac. Lugd. Bat.*
Jacobus Boerhaave *Lugd. Bat.*
* *Bindus Ferdinandus* Bonaparte *J. C. Præpoſitus*, *& Vicarius Generalis Miniatenſis.*
Franciſcus Maria Bondelmontius *Flor. D. Steph. Eques.*
Octavianus Buonaccurſius *Flor.*
Nicolaus Buonaccurſius Perinius *Flor.*

Arcatus Cant *M. D. Lugduno-Batavus.*
Mauritius Antonius Cappeller *M. D. Lucernenſis.*
Ferrantes Capponius *Senator*, *& Comes Flor.*
Petrus Capponius *Flor. Marchio.*
* *Scipio* Capponius *Flor. Marchio.*
* *Jo: Vincentius* Capponius *Flor.*
Joannes Baptiſta Caſottius *Prat. Comes.*
* *Guilelmus* Cavendishius *Dux Devoniæ*, &c.
* *Hieronymus S. R. I. Comes de* Caymo *S. C. & C. Majeſtatis ad R. C. Sereniſſimi M. Etruriæ Ducis Ablegatus extraordinarius.*
* *Amedeus* Cerchiajus *Præceptor Nobil. Epheb. Aulæ R. C. M. E. D.*
* *Cerchius* Cerchius *Senator Florentinus*, *& Divi Stephani Eques.*
* *Nicolaus* Ceſius *Phil. & Med. D. Coll. Bon. & Simpl. Med. Lect.*
Philippus Maria Cerretanius *Flor.*
* *Auguſtinus Maria* Cerretanius *Flor. Canonicus Eccleſ. Metropolit.*
Benedictus Colettius *Florentinus.*
* *Franciſcus* Colman *Armiger*, *Magn. Britan. Reg. Reſidens apud R. C. Mag. Etr. D.*
Caſpar Comelinius *M. D. Amſtelodamen. Bot. Prof.*
Congregatio Clericorum Regularium Theat. Florentiæ.
* *Laurentius* Corſinius *S. R. E. Cardinalis.*
Bartholomæus Corſinius *Flor. Marchio*, *& R. C. M. D. E. Comes Stabuli Equitum.*
Nerius Corſinius *Florent. Marchio Prætorianæ Equeſtris militiæ Præfectus.*
* *Nicolaus* Cyrillius *M. D. Neap. ac Prael. Publ. Prim.*

* *Samuel* Dale *Anglus M. D.*
* *Ludovicus Ludovici Van* Dam. *I. V. D. Lugduno-Batavus.*
* *Joſeph* Dandrige *Anglus.*
Joannes Jacobus Dillenius *M. D. Giſſenſis.*

Tho-

Thomas Dereham *Magnæ Britanniæ Baronettus*.
* *Carolus* Dubois *Anglus Societ. Ind. Theſaur.*

* *Nobiles* Ephebi *Aulæ R. C. M. D. Etrur. inſervientes*.

Benedictus Fabbrinius *Flor.*
* *Franciſcus Sylvius* Feronius *Flor. Marchio*.
* *Joannes Sebaſtianus* Franchius *M. D. Lucenſis*.
Jo: Gualbertus Franceſchius *Flor. Canon. Metropolitanæ*.
* *Andreas* Franceſchius *Flor. Baro*.
Franciſcus Froſinius *Piſtorienſis Archiepiſcopus Piſanus*.

* *Franciſcus Maria* Gabburrius *Flor. D. Stephani Eques.*
Pius Nicolaus Garellius *Aug. Rom. Imper. Caroli VI. Archiatrorum Comes, Conſiliarius, & Bibliothecæ Præfectus*.
* *Joannes* Gerinius *Flor. Marchio*.
* *Franciſcus Julius* Ginorius *Flor. Eq. Hieroſolym. & Meſſanæ Prior.*
* *Nicolaus* Ginorius *Senator Flor.*
Joſephus Ginorius *Senator Flor.*
Julius Ginorius *Flor. D. Stephani Eques*.
Dominicus Georgius, *Bibliothecarius Eminentiſſimi Cardinalis Imperialis*.
Guido Grandius *Camaldulenſis Abbas, in Piſano Lycæo Math. Prof.*
Guilelmus Jac. 's Graveſande *Aſtronom.*, *& Math. Profeſſ. in Acad. Lugd. Bat.*
Joannes a Grenueld *I. V.*, *& Med. D. Poliatrus Lugd. Bat.*
* *Hugolinus Antonius* Griſonius *Flor. D. Stephani Eques*.
* *Philippus Maria* Guadagnius *Flor. D. Stephani Eques.*
Philippus Antonius Gualterius *S. R. E. Cardinalis*.
Franciſcus Guicciardinius *Flor. Comes*.
Joannes ex Comitibus Guidis *Volaterranus D. Stephani Eques*.
* *Jacobus Nicolaus* Guiduccius *Flor. Sereniſſ. Annæ Mariæ Aloyſiæ Electricis Palatinæ Rheni, &c. ac M. Etr. P. Theſaurarius*.

* *Thomas* Herbert *Pembrokiæ, & Mountgomery Comes*.
* *Pompejus* Herculanus *Senat. Bonon. Comes*.
Joannes Heiman, *Ling. Or. Prof. in Acad. Lugd. Bat.*
Robertus Herver *Armiger Anglus*.
Joannes Henricus Heucherius *Sereniſſ. ac Potent. Poloniarum Regis, & Electoris Saxonici Conſiliarius Aulicus & Archiater.*

* *Inſtitutum Scientiarum Bononienſe*.

Ja-

Jacobus Kant *I. V. & M. Doct. Pract. Hagæ Bat.*
Joannes King. *Magni Angliæ Cancellarii Filius.*
Jacobus Theodorus Klein *Reſpublicæ Gedanenſis a Secretis.*

Carolus Nicolaus Langius *Phil. & M. D. Lucernenſis.*
* *Marcus Antonius* Laurentius *Phil. & Med. Bonon.*
* *Joannes Henricus* Lincke *Pharmacopæus Lipſienſis.*
* *Aſcanius* Lippius *Aretin. D. Stephani Eques.*
Gabriel Longobardius *A. R. I. Caroli VI. Conſil. & Archiater.*
* *Franciſcus* Lorenzius *Flor. Comes Ord. D. Steph. Bajulivus.*
* *Joannes Baptiſta* Lucattinius *Flor. D. Stephani Eques.*

* *Scipio* Maffejus *Veron. Marchio.*
Joannes Franciſcus Malaſpina *ex Marchionibus Malozzi.*
Thomas Manningham *Weſtmonaſt. Præbend.*
Jacobus Manſuetus *Pharmacopæus Pontif.*
Petrus Paulus Marcolinius *Patricius Fanenſis, Comes, & Bajulivus D. Stephani.*
Joannes Gregorius Marcheſinius *Flor. Chirurgiæ, & Med. Profeſſor.*
Georgius Markam *M. Brit. Baronettus.*
Joſephus Maria Martellius *Archiepiſcopus Florentinus.*
* *Philippus* Martellius *Flor.*
* *Ludovicus Ferdinandus* Marſilius *Bonon. Comes.*
* *Leonardus* Martellinius *Flor. Abbas Vallis-Umbroſanus.*
* *Rubeus Antonius* Martinius *Flor.*
* *Chriſtinus* Martinellius *Venet.*
* *Jo: Franciſcus* Mauroceaus *Eques, & Senator Venetus.*
* *Franciſcus Maria* Mazzolius *M. D. & in Senenſi A. Bot. Prof.*
* *Richardus* Mead *Anglus M. D.*
Thomas Cajetanus Medices *Flor. Bajulivus D. Steph.*
Nicolaus Michelangelius *Innocentii XIII. Archiater.*
* *Joſephus* Montius *Phil. D. Bonon. Bot. & in Scientiarum Inſtit. Natur. Hiſt. Prof.*
Carolus Maria Morellius *Patric. Flor. D. Stephani Eques.*
* *Guilelmus* Mylius *M. D. & Pract. Lugd. Bat.*

* *Staniſlaus* Nardius *Flor. Abb. Apoſtol. Vallis-Umbroſanus S. T. D.*
Appollonius Naſinius *Senenſis Eques.*
Carbonius Maria del Nero *Flor. Baro.*
* *Antonius* Niccolinius *Flor.*
* *Gerardus* Noodt *J. C. Amſt. Anteceſſor in Acad. Lugd. Bat.*

✝✝✝ * *Joan-*

* *Joannes Baptiſta* dall' Ore *Monachus Caſſinenſis Vicent.*
Hermannus Oſterdyk *Med. Theor. & Pract. Lugduno-Batavus.*

* *Lazarus* Pallavicinius *Genuenſis, Archiepiſcopus Thebanus, & ad R. C. M. Etruriæ Ducis Legatus Apoſtolicus.*
* *Joannes Lucas* Pallavicinius *Genuenſis, Marchio.*
* *Nicolaus* Panciaticus *Flor.*
* *Pandulphus* Pandulphinius *Senator Florent.*
Palmerius Ludovicus Pandolphinius *Flor.*
* *Joſephus del* Papa *RR. CC. SS. Coſmi III. & Jo: Gaſtonis Magnorum Etruriæ DD. Archiatrorum Comes.*
* *Hieronymus* Parentius *Abbas Vallis-Umbroſanus.*
* *Hieronymus Maria* Paſqualius *Flor. D. Stephani Eques.*
Franciſcus Maria Paſqualius *Flor. D. Stephani Eques.*
* *Laurentius* Patarolus *Venetus.*
Joannes Petrus Paulius *Florentinus.*
Paulinus *a S. Joſepho C. R. Scholarum Piarum.*
Joannes Michael Pieruccius *Flor. Comes.*
Joannes Andreas Pinius *Juriſdictionum R. C. M. D. E. Auditor.*
Zenobius Maria Pomius *I. V. D. & Archivii Publici Florentini Cancellarius.*
* *Laurentius* Puccius. *Marchio, & Juriſdict. R. C. M. E. D. Audit.*
* *Thomas* Puccinius *M. D. Piſtorien.*
Joſephus Pugiol *Auguſt. Rom. Imper. Caroli VI. Archiater.*

* *Ferdinandus Vincentius* Ranutius Coſpius *Comes, & Senator Bonon.*
Joannes Franciſcus Ricaſolus *Flor. Divi Stephani Eques.*
* *Cæſar* Ricaſolus *Flor. D. Stephani Eques.*
* *Petrus Franciſcus* Riccius *Flor. Senat. Sacri, & Illuſtriſſimi Ordinis Equeſtris Divi Stephani Præſes.*
Joannes Baptiſta Riccius *Flor. D. Stephani Eques.*
Joannes Baptiſta Recanatius *Venetus.*
* *Octavius* Ricciardius *Flor.*
Caſſandra Riccardia *Flor. Marchioniſſa.*
* *Coſmus* Riccardius *Flor. Marchio.*
* *Vincentius* Riccardius *Flor. Marchio & D. Stephani Eques.*
* *Franciſcus* Riccardius *Flor. Utriuſque Sign. Referend.*
* *Richardus* Richardſonus *M. D. Anglus.*
* *Tancredus* Robinſonus *Anglus M. Regius.*
Præpoſiti Bibliothecæ Roncioniæ *Pratenſ.*
Antonius del Roſſo *Senator Florentinus.*
* *Franciſcus* Rota *Monachus Benedictinus Venetus, & S. Theol. Prof.*

Pe-

Petrus Antonius Rubeus *Flor. Ordinis Servorum B. M. V.*
* *Fridericus* Ruyſchius *Anat. Bot. & Chi. Profeſ. Amſtelodam.*

Alamannus Salviatus. *Præſes Legationis Urbini.*
* *Antonius Maria* Salviatus *Juliani Dux, &c.*
* *Antonius Maria* Salvinius *Flor. in Patrio Lyceo Græcarum Literarum Prof.*
Tiberius Scalius *Pharmacopæus Liburnenſ.*
* *Averardus* Serriſtorius *Flor. D. Stephani Eques.*
* *Guilelmus* Sherardus *Anglus LL. D. R. S. S.*
* *Jacobus* Sherardus *Anglus.*
Hans Sloane *M. Br. Baronettus Collegii Medici, & Regiæ Societatis Londinenſis Præſes.*
Joſephus Stancardius *Pract. Med. & Anat. Prof. Bon. Colleg.*
* *Aloyſius Maria* Strozza *Flor. Epiſcopus Feſulanus.*
* *Carolus Thomas* Strozza *Flor.*
* *Petrus* Strozza *Flor. Comes.*
* *Joſephus* Suares *Canonicus Flor., Divi Stephani Eques.*

* *Franciſcus Maria* Tanuccius *Florentinus Lithotomiæ, & Chirurgiæ in Noſocomio Divæ Mariæ Novæ Florentiæ Prof.*
* *Cyprianus Antoninus* Targionius *Med. D. Flor.*
* *Michael Angelus* Tillius *M. D. in Piſan. Lycea Botanic. Profeſ.*
* *Bruno* Tozzius *Flor. Abbas Vallis-Umbroſanus.*

* *Antonius de* Valliſneria *in Acad. Pat. Pub. Prim. Theor. Med. Prof. & Auguſtiſſimi Romanor. Imperat. Caroli VI. Archiater.*
* *Antonius* Valſalva *Phil. & Med. D. ac Anat. Prof. Bonon.*
* *Creſcentius* Vaſellius *Sen. Med. D.*
Henricus Comes de Watzdorff, *Aureæ Clavis Eques, ac Sereniſſimi Poloniæ Regis Conſiliarius.*
* *Andreas a* Verrazzano *Flor. D. Stephani Eques.*
Petrus Ughius *Flor. D. Stephani Eques.*
Jacobus Vittichius *Phil. Prof. in Ac. Lugd. Bat.*
Jacobus Ulaardingeword *M. D. & Pract. Delphis Bat.*
* *Robertus* Wuedal *L. L. Anglus.*
Joannes Water *M. D. & Pract. Lugd. Bat.*
Joannes Wilmer *Londinenſis.*

* *Hieronymus* Zannichellius *Pharmacopæus Venetus.*

SYLLABUS AUCTORUM

Quorum nomina brevioribus notis compendii cauſſa citata ſunt.

A*C. R. Sc. Par.* Monumenta, & Hiſtoria Academiæ Regiæ Scientiarum Pariſinæ. Gallice in 4.

Adv. Adverſaria nova Stirpium, auctoribus Petro Pena, & Mathia de Lobel. Londini 1571 in folio.

Agric. de Nat. Foſſ. Georgii Agricolæ de Natura Foſſilium Lib. 5. Baſileæ 1558. in folio.

Aldrov. Dendrol. Ulyxis Aldrovandi Dendrologia Bononiæ 1668 in folio.

Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo Proſp. Alpini Venetiis 1656. in 4.

Ambroſ. Phytol. Hyacinthi Ambroſini Phytologiæ Pars prima Tom. 1. Bononiæ 1666 in folio.

Ambroſ. H. Stud. Hyacinthi Ambroſini Hortus Studioſorum. Bononiæ 1657. num. 8.

Ang. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. Venet. 1561. in 8.

Antidot. Flor. Ant dotario o vero Ricettario Fiorentino 1567. in Folio.

Athen. Athenæi Deipnoſophiſtarum Dalechampii interpretatione. Lugduni 1583. in folio.

Bald. Joſephi Baldi D. Med. Flor. Opus de Fungis nondum editum.

Ejuſdem Liber de Plantis ad vivum depictis, qui nunc in Bibliotheca Sherardiana aſſervatur.

Banyſt. Joannis Banyſter Plantarum in Virginia obſervatarum Catalogus. Apud Raii H. 1704.

Barr. Icon. Plantæ per Galliam, Hiſpaniam, & Italiam obſervatæ a Jacobo Barreliero, editæ a Viro Clariſſimo Antonio de Juſſieu. Pariſ. 1714. in folio.

Barth. Act. Med. Thomæ Bartholini Acta Medica, & Philoſophica. Hafniæ 1673. in 4.

Bellon. de Conif. Petrus Bellonius Cenomanus, de Arboribus Coniferis, & Reliniferis. Pariſiis 1553. in 4.

Bocc. Icon. Rar. Plant. Icones, & deſcriptiones rariorum Plantarum, &c. Pauli Bocconi . 4. Oxonii 1674.

Bocc. Muſ. Muſeo di Fiſica Parte I. & Muſeo di Piante, &c. Parte II. di Paolo Boccone. Venet. 1697. in 4.

Bot. Monſp. Botanicum Monſpelienſe, Auctore Petro Magnol. 8. Monſpel. 1686.

Bot. Monſp. App. Ad Botanicon Monſpelienſe Appendix. 8. Eodem anno ibid.

Bot. Par. Sebaſtiani Vaillant Botanicon Pariſienſe. Leidæ, & Amſtelodami 1727. in folio.

Boher. Ind. Plant. Index alter Plantarum, quæ in Horto Academico Lugduno-Batavo aluntur. Pars I. & II. conſcriptus ab Hermanno Boërhaave. Lugduni Batavorum 1720. in 4.

Braſſ. Exam. Simpl. Antonii Muſæ Braſavoli Ferrarienſis examen omnium ſimplicium medicamentorum, quibus in officinis utuntur. Lugduni 1537. in 8.

Breyn. Prodr. Jacobi Breynii Gedanenſis Prodromus faſciculi rariorum Plantarum ſecundus. Gedan. 1689. in 4.

Breyn. Diſſ. de Fung. Offic. Joannis Philippi Breynii Gedanenſis Diſſertatio Medica de Fungis officinalibus, & eorum uſu in medicina. Lugduni-Batavorum 1702. 4.

Breyn. Liber depictus in quo ſpectantur Fungorum imagines fere ad vivum ſuis quæque coloribus depictæ a Cl. Sherardo nobis communicatus.

Cæſalp. Andreæ Cæſalpini de Plantis libri XVI. Florentiæ 1583. in 4.

Cæſalp. H. Sicc. Andreæ Cæſalpini Hortus ſiccus, qui ab ipſo memoratur in Epiſtola nuncupatoria Operis ſui de Plantis, ubi refert ſe Alphonſo Tornabonio Epiſcopo Burgenſi illum paraſſe, unde tandem in manus Clar. Senatoris Pandulphi Pandolphini devenit. Conſtat autem paginis majoribus 266. quibus agglutinata ſunt plantarum ſceleta fere 768.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Mathioli. De Plantis Epitome utiliſſima Petri Andreæ Mathioli Senenſis, a Joachimo Camerario concinnata. Francofurti ad Mœnum 1586. in 4.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico, & Philoſophico. Francofurti ad Mœnum 1588 in 4.

Cardan. de ſan. tuend. Hieronymus Cardanus de ſanitate tuenda.

C. B.

C. B. Pin. Caſparis Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623. & 1671. in 4.

C. B. Prodr. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Baſileæ 1671. in 4.

C. B. Theatr. C. Bauhini Theatri Botanici liber primus. Baſileæ 1663. in folio.

Caſt. Dur. Caſtor Durantes. Herbario nuovo di Caſtore Durante, Medico, e Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684.

Cat. Plant. Hort. Reg. Par. Catalogus Plantarum Horti Regii Pariſienſis, nondum editus, ſed a Viro Clariſſimo D. Antonio de Juſſieu in Plantarum ſpeciminibus ab eodem miſſis memoratus.

Cat. Plant. Giſſ. V. Dill. Cat. Plant. Giſſ.

Cat. Plant. H. Piſ. V. H. Piſ.

Cat. Plant. H. Mauroc. Catalogus Plantarum Horti Maurocenı. Patavii 1713. in 8.

Cimel. Reg. Cimelium Regium continens Plantas exſiccatas, &c. A Botanico Pariſienſe memoratum.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii rariorum Plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1601. in folio.

Cluſ. App. Alt. ad Lib. VI. Cluſius in Appendice altera ad librum VI. v. g.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam, &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1583. in 8.

Comm. Ac. Reg. Pariſ. Commentaria ad Hiſtoriam Plantarum ordinandam, Auctore Dodarto fol. & in 8.

Comm. Cat. Plant. Holl. Joannis Commelini Catalogus Plantarum indigenarum Hollandiæ. Amſtelod. 1683 in 12.

Compend. della facoltà de' ſemplici. Compendio della facoltà de' Semplici, &c. Del Padre Filippo Fiorentino Minorita degli Oſſerv. Firenze 1572 in 12.

Col. p. I. Fabii Columnæ Ecphraſis ſtirpium Pars prima. Romæ 1616. in 4.

Col. p. II. Fabii Columnæ Ecphraſis pars altera. Romæ 1616. in 4.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4.

Coroll. Joſephi Pitton Tournefortii Corollarium ad Inſtitutiones Rei Herbariæ. Pariſiis 1703 in 4.

Dill. Cat. Plant. Giſſ. Jo: Jacobi Dillenii Catalogus plantarum ſponte circa Giſſam naſcentium cum Appendice. Francofurti ad Moen. 1719. in 8.

Dill. Suppl. Jo: Jacobi Dillenii Supplementum ad Appendicem Floræ Giſſenſis.

Dill. Nov. Plant. Gen. Jo: Jacobi Dillenii Haſſiacaſſellani nova Plantarum Genera in eodem Catalogo edita.

Dill. Liber depictus imaginibus Fungorum ad vivum expreſſis in agro Giſſenſi naſcentium a Cl. Sherardo communicatus.

Dioſcorid. Pedacii Dioſcoridis Opera omnia fol. Francofurti 1598.

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive Libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Elem. Bot. Elemens de Botanique, par M. Tournefort. a Paris 1694. in 4.

Eph. Nat. Cur. Cent. & Obſervat. & App. Ephemerides Naturæ Curioſorum.

Eyſt. Hortus Eyſtettenſis Opera Baſilii Beſleri Philiatri, & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613 in folio.

Fer. in Cam. Joannis Baptiſtæ Ferræ Mantuani Cornu. Patavii 1640. in 4.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorfinæ Deliciæ ſilveſtres, ſive Catalogus Plantarum in agro Altdorfino ſponte naſcentium a Mauricio Hoffmanno adornatus. Altdorffi 1677. in 4.

Flor. Jen. Henrici Bernhardi Ruppii Flora Jenenſis. Francofurti & Lipſiæ 1718. in 12.

Flor. Pruſ. Flora Pruſſica, ſive plantæ in Regno Pruſſiæ ſponte naſcentes, quarum Catalogus a Joanne Loeſelio primum editus eſt abſque figuris, denuo recuſum notis, & Iconibus illuſtravit Joannes Gotſched. Regiomonti 1703. in 4.

Fuchſ. De Hiſtoria Stirpium Commentarii inſignes, Auctore Leonhardo Fuchſio. Baſileæ 1542. in folio.

Galen. Claudii Galeni Opera Medica. Baſileæ 1549. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Hiſtoria Plantarum emaculata. Londini. 1597. in folio.

Hiſt. Plant. Pariſ. Hiſtoria Plantarum Pariſienſis, Auctore Joſepho Pitone Tournef. Pariſiis. 1698. in 12.

Hook. Micrograph. Hookii Micrographia. Londini 1667. in folio.

H. Cathol. Hortus Catholicus Auctore Franciſco Cupani. Neapoli 1696. in 4. cum ſupplemento 1. 2. 3.

H. Piſ. Hortus Piſanus, ſive Catalogus Plantarum Horti Medici Piſani. Auctore Michaële Angelo Tilio. Florentiæ 1723. in folio.

H. R. Monſp. Hort. Regius Monſpelienſis Petri Magnol. Montpelii 1697. in 8.

J. B. Joannis Bauhini Hiſtoria Plantarum univerſalis, tribus Tomis exhibita. Ebroduni 1650. in folio.

Juſſ. in Barr. V. Barr.

Lobl.

Lal. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum obſervationibus Joannis Baptiſtæ Triumfetti ejus fratris editus.

Lugd. Hiſtoria generalis Plantarum a Dalechampio elaborata. Lugd. 1586. 2. Vol. in folio.

Malpig. de Plant. in al. veget. Marcellus Malpighius in Anatome Plantarum, de Plantis in aliis vegetantibus. Londini 1687. in folio.

Marc. Aurel. Sever. Marci Aurelii Severini Epiſtola ad Michaelem Rupertum Beslerum de Lapide Fungifero edita in Calce Cœnæ Joannis Baptiſtæ Ficeræ.

Marſil. Diſſert. de Gen. Fung. Ludovici Ferdinandi Marſilii Diſſertatio de Generatione Fungorum. Romæ 1714. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius in Pugillo rariorum Plantarum ad Calcem Indicis Plantarum Ejusdem editus.

Math. Petr. Andreæ Mathioli Commentarii in Libros VI. Dioſcoridis de materia medica. Venet. 1565. & 1583. apud Valgriſium in folio.

Mont. Cat. Plant. Agr. Prod. Joſephi Montii Catalogi Stirpium Agri Bononienſis Prodromus. Bononiæ 1719. 4.

Mor. Hiſt. Hiſtoria Plantarum Oxonienſis, Auctoribus Roberto Moriſone, & Jacobo Bobarto. Oxonii 1680. in folio.

Mor. H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis auctus, Auctore Roberto Moriſone Londini 1669. in 8.

Mor. Præl. Notat eumdem Librum, ſive Præludia Botanica.

Park. Theat. Joannis Parkinſoni Theatrum Botanicum. Lond. 1640. in fol.

Petit. Petri Petit Cenſura ad Chryſoſplenium Tournef. & Plantarum nova Genera. Namurci Gallico Sermone 1710. in 4.

Petiv. Muſ. Jacobi Petiveri Muſei Centuriæ X. Londini editæ ab anno 1695. uſque ad 1703.

Petiv. Gazoph. Gazophilacii naturæ, & artis Decades decem Ejusd. Londini ab anno 1702. uſque ad 1706.

Petiv. Pterigraph. Americ. Pterigraphia Americana Ejusdem. Eodem 1700, & anno 1712.

Petiv. Concor. Gram. Petiverii Concordia Graminum, & Muſcorum, &c.

Petiv. in Tab. Tozz. Petiverius in Tabulis Tozzianis. Cum D. Bruno Tozzius Abbas Vallis Umbroſanus ſolers Naturalis Hiſtoriæ cultor atque indagator plura ibi obſervata ad D. Petiverium dono miſiſſet, is æneis aliquot Tabulis omnia diligenter exprimi curavit, eaſque deinde amici nomine Tozzianas appellatas in publicum emiſit.

Petron. Arbitr. Satyricon.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 8.

Pluk. Phytogra ph. Leonhardi Plukenetii Phytographiæ Pars I. & II. Londini 1661. Tertia vero anno 1692 quarta demum anno 1696 exhibitæ ſunt in folio.

Plum. Cat. Plant. Americ. Catalogus Plantarum Americanarum Caroli Plumerii, editus in calce operis quod inſcribitur Nova Plantarum Americanarum Genera ejuſdem Auctoris. Pariſiis 1703. in 4.

Pon. Bald. Ital. Monte Baldo deſcritto da Giovanni Pona Veroneſe. Venezia 1617. in 4. Idem latine prodiit in folio cum Operibus Clusii. Antuerpiæ 1691. Baſileæ vero in 4. 1608.

Ponted. Anth. Julii Pontederæ Anthologia. Patavii 1720. in 4.

Ponted. Diſſ. Ejuſdem. Diſſertationes Botanicæ, ibidem, anno eodem, eademque forma.

Ponted. Comp. Tab. Ejusdem Compendium Tabularum Botanicarum. Patavii 1718. in 4.

Pont. Epiſt. Ejusdem Epiſtola ad Clariſſimum Sherardum edita in calce Comp. Tabul. Bot.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradiſi Batavi, Amſtelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

Porta Vill. Joannis Baptiſtæ Portæ Neapolitani Villæ. Lib. 12. Francofurti 1592. in 4.

Porta Phytognom. Ejusdem Phytognomonica Francofurti 1591. in 8.

Raii Hiſt. Joannis Raii Hiſtoria Plantarum tribus Tomis comprehenſa. Londini 1686. 1688. 1704.

Raii Sylloge. Sylloge ſtirpium Europearum Ejusdem. Londini 1694. in 8.

Raii Synopſ. Synopſis Methodica ſtirpium Britannicarum Ejusdem. Londini 1690. 1696. & 1724. in 8.

Raii App. Appendix ad Synopſim editionis 1696.

Raii Faſc. Faſciculus poſt præfationem Synopſis editionis 1696. editus.

Rar. Muſ. Beſl. Rariora Muſei Besleriani autore Michaele Ruperto Beslero. Norimbergæ 1616. in folio.

Rup.

Rup. Flor. Jenn. Henrici Bernardi Ruppii Flora Jennenſis. Francofurti, & Lipſiæ 1718. in 8.

Scheuchz. Iter. Jo: Jacobi Scheuchzeri Itinera Alpina tria. Londini 1708. in 4.

Scheuchz. Obſervat. Botan. Ejusdem Obſervationes Botanicæ in ſupradicto Opere inter ſecundum, & tertium iter auctæ.

Scheuchz. Prodrom. Agroſtograph. Joannis Scheuchzeri Prodromus Agroſtographiæ Helveticæ. Tiguri 1708. in folio.

Scheuchz. Agroſtograph. Agroſtographia, ſive Graminum, Juncorum, Cyperoidum, iiſque affinium Hiſtoria Ejusdem Autoris. Tiguri 1719. in 4.

Schevvenckf. Caſpari Schevvenckfeld Catalogus Stirpium, & Foſſilium Sileſiæ. Lipſiæ 1600. in 4.

Schol. Bot. Schola Botanica Pariſina. Amſtelodami 1689. & Pariſiis 1699. in 8.

Sibbald. Scot. Illuſtr. Scotia illuſtrata Auctore Roberto Sibbaldo. Edimburgi 1684. in folio.

Sloan. Hiſt. Jam. Hans Sloane Hiſtoria naturalis Jamaicæ. Anglicè Londini 1707. in folio.

Sloan. Cat. Jam. Catalogus Plantarum Jamaicæ Ejusdem. Londini 1696. in 8.

Sterb. Theatr. Fung. Franciſci Van Sterbeek Theatrum Fungorum. Antuerpiæ 1712. in 4.

Taber. Icon. Jacobi Teodori Tabernamontani Icones Plantarum. Francofurti 1590. in forma oblonga.

Theophr. Theophraſti Ereſii Hiſtoria Plantarum. Amſtelodam. 1644. in folio.

Tournef. Coroll. V. Coroll.

Trag. Hieronymi Tragi de ſtirpibus libri tres. Argentorati 1552. in 4.

Triumph. Obſervat. Laëlii Triumphetti Catalogus Plantarum cum obſervationibus Joannis Baptiſtæ Triumphetti ejus fratris editus.

Triumf. H. Siccus. Ejusdem Hortus ſiccus qui nunc in ædibus Inſtituti Scientiarum Bononienſis aſſervatur, a Joanne Scheuchzero in ſua Graminum Hiſtoria memoratus.

Vaill. Nov. Plant. Gen. Sebaſtiani Vaillantii Nova nonnullarum Plantarum Genera in Commentariis Academiæ Regiæ Pariſienſis edita. An. 1719.

Valliſn. Obſerv. Oſſervazioni, ed Eſperienze di Antonio Valliſnieri. Venezia . . . in 4.

V. Luſit. & Vir. Luſit. Viridarium Luſitanicum Gabrielis Gryslei. Ulyſſipone 1660. in 12.

Zan. Iſtoria Botanica di Giacomo Zanoni Sempliciſta, e Soprintendente al l' Orto pubblico di Bologna 1675. in folio.

APPRO-

APPROBATIONES.

ADmodum Reverendus Lucas Joſeph Cerracchini S. T. D. videat attente, & legat Librum hunc cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, *&c.* & an typis mandandus ſit referat. Datum ex Archiep. Palatio die 16. Julii 1726.

Horatius de Mazzeis Vicar. Gener.

Illuſtriſs. ac Reverendiſs. Dom.

ERuditiſſimum Librum diſertiſſimi Auctoris, cui titulus: *Nova Plantarum Genera*, attente legi, nihilque in eo, puritati Fidei, morum candori alienum inveni; Idcirco publici Juris faciendum cenſeo, & ſubſcribo. Die 23. Julii 1726.

Lucas Joſeph Cerracchini S. T. D. & Academicus Florentinus.

Attenta ſupradicta relatione Imprimatur.

Horatius de Mazzeis Vicar. Gener.

AD Admodum Rever. Dom. Joſephum Piſtoleſi Sac. Theol. Doctorem Priorem SS. Apoſtolorum, ut videat pro Sancto Officio, & referat. Dat. in Sanct. Inquiſit. Florentiæ Decimo Kalendas Auguſti 1726.

Magiſt. Fr. Joſeph Maria Peſenti de Bergomo
Ord. Min. Conv. Vic. S. Officii Flor.

LIbrum, cui titulus *Nova Plantarum Genera*, *&c.* de mandato Rever. Patris Inquiſitoris General. libentiſſime legi, & in ipſo nihil quod dogmata Fidei tangat, aut mores inveni, ſed ſolum *Nova Plantarum Genera* multa eruditione deſcribit; ideoque publici juris fieri poſſe cenſeo, &c.

Joſeph Piſtoleſi S. T. D. & Eccleſiæ SS. Apoſtolorum Prior S. Officii Reviſor.

Attenta ſupradicta Relatione Imprimatur.

Magiſt. Fr. Joſeph Maria Peſenti de Bergomo
Ord. Min. Conv. Vicar. S. Officii Flor.

Imprimatur.

Philippus Bonarota Senat. & Audit. R. S. C.

NOVA

NOVA PLANTARUM GENERA

JUXTA TOURNEFORTIANAM METHODUM DISPOSITA.

Primæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO PRIMA.

Plantæ humi ſerpentes, ex mera congerie foliacea conſtantes, conſiſtentiæ herbaceæ, foliis uno ex altero prodeuntibus, figura indeterminata, ſed plerumque dichotoma, flore monopetalo, campaniformi a fructu ſejuncto.

MARCHANTIA.

MARCHANTIA eſt plantæ genus, flore A A A monopetalo, campaniformi, & multifido, ſed ſterili, ſtaminibus B tenuiſſimis pulverulentis repleto, qui a gemino calyce C D ejuſdem formæ ex longo filo E pendet. Fructus autem ſunt capſulæ coronatæ F infundibuli formam præſeferentes, circa mediam cavitatem operculo, ſeu diaphragmate G munitæ, quod dehiſcendo nullum ſervat ordinem. Harum centro capſularum H, nidulantur multa lentiformia, & ex una duntaxat parte emarginata ſemina I. His notis addendi ſunt flores ex inferiore capituli parte K K e membranaceis & pulchrè fimbriatis vaginulis L egredientes. Omnia in Tabula a plantis ſeorſum exhibita, & ſub literis A B C D E F G H I L M N O P poſita microſcopio ampliata ſunt. Tab. 1.

Marchantiæ ſpecies ſunt.

1. Marchantia major, capitulo ſtellato, radiis teretibus, capſularum ſeminalium crenis in longiuſculum velum pilum deſinentibus Tab. 1. fig. 1. *Lichen petræus, ſive Hepatica fontana C. B. Pin.* 362. *Lichen, ſive Hepatica fontana J. B.* 3. 758. *Lichen Fuchſ.* 476. Ad fontium ſcaturigines, & ſecus aquarum rivulos per Etruſcas Alpes, & præſertim in Falteronæ Jugis, ubi autumnali tempore florentem vidimus.

Sequentibus major eſt, & tenacioris, ac pinguioris ſubſtantiæ, foliorum ſuperficie denſius reticulata, ſcyphulis, ſeu capſulis ſeminalibus, quamvis planta ſit major, parvæ ſunt.

2. Marchantia capitulo ſtellato, radiis teretibus Tab. 1. fig. 2. *Marchantia Comm. Ac. R. Sc. Anno* 1713. *pag.* 307. *Lichen petræus, ſtellatus C. B. Pin.* 362. *Lichen ſecundus Lob. Icon.* 246. *Lugd.* 1084. *Hepatica ſecunda Tabern. Icon.* 815. In ambulacris hortorum, & ad umbroſos, atque humidos parietes.

Figura hujus plantæ a Dom. Marchantio loco citato exhibita, quam nos quoque ſub Fig. 6. adjecimus, ita eſt exigua, ut diverſa a noſtra videatur, dummodo hujus partem ab alio ſculptore cuſa non pendeat.

3. Marchantia foliis in medio atris, & non teſſellatis, capitulo ſtellato, radiis teretibus Tab. 1. Fig. 3. In agro Florentino, variis in locis, ſed rara.

4. Marchantia capitulo eleganter diſſecto, radiis ad extremitatem complanatis, & infra Cochlearis inſtar excavatis Tab. 1. fig. 4. In aquarum ſtillicidiis ubique circa Florentiam, & præſertim in Ripolenſi plantis juxta molendina ubi dicitur i Gemitivo, o *Balze de' Geſuati*

Folium interne glaucum, capſulis albido tomentis, capitulis ut jam diximus, a reliquis ſuis ſpeciebus facile dignoſcitur

5. Marchantia capitulo non diſſecto Tab. 1. fig. 5. *Lichen petræus, umbellatus C. B. Pin.* 362. *Lichen tertius Lob. Icon.* 246. *Lugd.* 1084. *Hepatica tertia Tabern. Icon.* 815. In molendinariis parietibus, & circa foſſas udas in loco nuncupato *Quarto*, necnon in monte ſupra templum Beatiſſimæ Virginis de Saxo ad rivulos, & aquarum ſcaturigines, ut in fonte vulgariter dicto *Fonte Rondo*.

Quidam hanc cum ſecunda, & Lunulata confundunt, & unam duntaxat plantam faciunt, in qua capitula ſtellata, pileata, & capſulas ſeminales infundibuliformes, & ſeminantes orbiculatas, hanc metamorphoſim apud nos nunquam nunquam vidimus, ſed quamlibet plantam ſuum peculiare capitulum, & ſeminales capſulas ſemper producere obſervavimus.

Idem D. Marchantius in ſui Patris dignitatem, & honorem in Comm. Ac. R. Sc. Anno 1713. pag. 307. hujus generis characterem ſub eodem nomine oſtendit, non autem de fructu loquitur, quamvis plantarum folia ab eodem exhibita, eo munita ſint, videturque in ea eſſe opinione, ut planta, a qua genus illud conſtituit, oriri poſſit ex eodem ſtaminum pulviſculo, qui vel ab ipſis ſtaminibus, vel ab ipſis floribus ob elaſticam vim, aut per contractionem partium eorundem florum explodatur, ut ex ad literam B apparet: hoc autem fieri nequit, nullo habemus exemplo, aut obſervatione comprobantibus, nunquam enim planta germinans ſemina ſpecierum producere non poteſt, nos autem vera ſemina decorum parte ſinuoſa, vel emergentia ad germinandum, & incrementum capeſſere ſæpe vidimus, unde novellas plantas progignunt, ſicuti oſtenſum eſt, & quemadmodum apparet ſub litera N.

In ipſorum ſuperficie, tam Marchantiæ, quam Hepaticæ cujuſcumque ſpeciei, peculiare, & valde admirabile, aut lunatum eſt inſculpta, prout oculus microſcopio munitus diſcernit O, & cujuſlibet areola circa medium in tuberculum quaſi elevata, atque elliptico foraminulo perbelle perforata, quæ omnia in Foro Corvino, necnon Anguium ſuperficie ornata eſt. Hujuſmodi Phænomenon apparet etiam in inferiori parte foliorum Ciceris, ſed areolis carentibus, pulchre ſtriatis, foraminuliſque notatis P.

HEPATICA.

Hepatica eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, in nonnullis ſpeciebus per limbum A A A in plures partes dehiſcentibus; in una verò dumtaxat apicem B tamquam operculum propellentibus, ſed ſterilibus, repletis filamentis C tenuiſſimis, & pulverulentis. Qui flores in prima ſpecie calyce D ſunt donati, & è pediculo longo E propendent, in ceteris vero calyce, & pediculo deſtituuntur F F. Fructum autem, quamvis diu, aſſiduequè requiſitum, reperire minimè potuimus, verum genus quoddam capſularum tempore autumnali per foliorum ſuperficiem G G G G G G G G erumpere vidimus, quales etiam occurrunt in generibus Targioniæ, & Lunulariæ a nobis inſtitutis, de quibus capſulis ſub eadem Lunulariæ deſcriptione agemus. His notis addendi ſunt, flores omnes ex inferiori parte capituli, vel conici H, vel hemiſphærici I a diſtinctis capſulis K K K K K prodeuntes. *Tab.* 2.

Hepaticæ ſpecies ſunt.

1. Hepatica vulgaris, major, vel officinarum Italiæ Tab. 2. fig. 1. *Lichen petræus, cauliculo pileum ſuſtinente C B Pin.* 362. *Lichen Plinii primus, pileatus Col. part* 1. 331. *Lichen Dill. Nov. Plant. Gen.* 78 *Tab.* 1. *Jungermannia nemoroſa, pediculo altiſſimo, teneriſſimo, & candicante Flor. Jen.* 345 *Fegatella* vulgò nuncupata. In ſtillicidiis agri Florentini ubique provenit, necnon ad fontium ſcaturigines.

2. Hepatica media, capitulo hemiſphærico Tab. 2. fig. 2. *Forte Lichen petræus, parvus, foliis crenatis Raii Synopſ. ed.* 3. 114. *n.* 2. *Hepatica capite palmato Petiv. Pteridograph. Americ. Tab. XV. n.* 6. In parietibus, & ſaxorum ſuperficie, locis Septentrionem reſpicientibus, atque etiam ad umbroſarum foſſarum margines.

3. Hepatica minor, anguſtifolia, capitulo hemiſphærico Tab. 2. fig. 3. Inter muſcos, & ſaxorum crepidines, pluribus in locis Florentia non procul, videlicet in monte *Boni* vulgariter nuncupato, juxta molendinum Diaboli, & per Scandicii alii territorium.

Hepatica dicitur, vel quoniam ejus folia hepatis lobum æmulantur, quem vulgus alam vocat, vel quia hepati medeatur.

TARGIONIA.

Targionia eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, filamentis B tenuiſſimis, & pulverulentis repleto; ſed ſterili, & calyce carente, qui in adverſa, & extrema foliorum parte in biſido C, & quaſi bivalvi perianthio reconditur D. Fructum in hoc genere pariter non vidimus, nec ab aliis amicis noſtris, & in re Botanica ſodalibus adhuc compertum intelleximus. Doctiſſimus Fabius Columna hujus generis plantæ inventor pro fructu corpus a nobis Perianthium dictum oſtendit. Alii pro fructu accipiunt capſulas ſecundarias ad latera inferioris foliorum partis erumpentes, & ſub literis E E E F F F incidentes. Plantulas a ceſpite ſegregatas pictor in majorem molem redegit; illa verò, quæ medium locum obtinet, inferiorem exhibet partem, aliæ verò ſuperiorem. *Tab.* 3.

Targioniæ ſpeciem unicam novimus.

1. Targionia minima, & vulgaris Tab. 3. *Lichen petræus, minimus, fructu Orobi C. B. Pin.* 362. *ſeu potius Jungermannia latifolia, nemoroſa, capſula Orobeide Flor. Jen.* 345. *Lichen alter acaulis, ὑποφυλλόκαρπος Col. part* 1. 333. Provenit in ericetis, necnon in muſcoſis locis, & ad ſylvarum margines ubique apud nos, præſertim in Plebanatu Juguli, atque Impruneta.

Excellentiſſimus Doctor Cyprianus Targionius Florentinus, Academicus Botanicus inter principes Patriæ Medicos ſanè recenſendus, cui ob multa medicamenta pro-

prio marte ſalubriter inventa, Medicina, immo cives omnes plurimum debent, domum ſuam non ſumptibus, non laboribus ullis parcens, cum inſignium Pictorum tabulis, tum omnis generis rebus naturalibus elegantiſſime exornavit, atque illuſtravit; ipſius beneficio uno in loco viſuntur quæcumque a remotis, ac diſſitis regionibus feruntur; Illic quidquid flumina, quidquid maria omnia, & omnes terræ gignunt, cognoſci facile poteſt, adeout maximam ad naturalem hiſtoriam acceſſionem inde ſperare cuique liceat. Quid? Quod herbas univerſas mira arte medicatas, velut recenter ſolo decerptas ſervat, quid vero? quod cujuſcumque generis animantes ipſis etiam viſceribus integris, quaſi vivas, & adhuc ſpirantes, nullis opobalſamis, nullis liquoribus infuſas perpetuat, ipſe in memoriam poſterorum perpetuo vivere digniſſimus.

SPHÆROCARPOS.

SPHÆROCARPOS eſt plantæ genus A, cujus florem licet non vidimus adhuc, attamen propter naturam, & affinitatem cum antecedentibus, & nonnullis ſubſequentibus generibus inter perfectas plantas collocamus. Fructum profert ſphæricum B unicapſularem, ſeminibus C nullis filamentis interceptis repletum D, & conditum in centro E cujusdam vaſculi, ſeu angiocarpi F ampullæ, aut veſicæ modo inflati, foliorum ſuperficiei undique ſuperpoſiti, atque affixi G, prout microſcopio apparet.

Sphærocarpi ſpeciem unicam novimus.

1. Sphærocarpos terreſtris, minima Tab. 3. In hortis Florentiæ tota hyeme, & principio Veris viget, ut in viridariis Cœnobii Sanctorum Omnium, & præſertim in illo, quod ad Officinam Aromatariam pertinet.

Sphærocarpos dicitur a vocibus græcis σφαῖρα ſphæra, & καρπὸς fructus, quaſi dicatur fructus ſphæricus.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ ut in prima diſtributione, ſed flore patente, & multifido ſejuncto a fructu.

LUNULARIA.

Tab. 4. LUNULARIA eſt plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus, & ita ſectis, ut tetrapetali videantur, qui filamentis, ſeu ſtaminibus tenuiſſimis, & pulverulentis ad extremum B muniuntur, ſed ſteriles, & calyce carentes, exeuntes ex tubulatis radiis C capituli D cruciformis, quod in foliorum margine a geminata membranacea vagina E erumpit. Fructus autem ſunt capſulæ F, quæ in Lunulæ decreſcentis figuram dehiſcunt, ſeminibus G lentiformibus, & veluti marginatis repletæ.

Lunulariæ ſpecies unica.

1. Lunularia vulgaris Tab. 4. *Lichen, ſive Hepatica lunulata, ἐπιφυλλόκαρπος D. Dale Raii Hiſt. Tom. 1. 125. & Tom. 3. 47. & Cat. Plant. Angl. App. & Synopſ. ed. 2. num. 6 Lichen pileatus, parvus, capitulo crucis inſtar ſe expandente Ejuſdem ed. 3. 115. num. 3. Lichen petræus, caulis foliorum medio lunulis ſeminiferis donatus Pluk. Almag. 216. Hepatica humi ſerpens, ſeminifera Malpig. de Plant. quæ in aliis vegetant pag. 142. fig. M. N. O. An Lichen petræus, muſcoſus, racemoſus C. B. Pin. 362.? ſive Lichen fontanus, capitulis racemoſis Ejuſdem Prodr. 152.* Quamvis hæc planta in agro Florentino, tum in humidis, cum in foſſarum aggeribus, & in opacis hortorum ambulacris ubique copioſiſſima ſemper

ſine

ſine flore proveniat; attamen Anno 1710. menſe Majo in loco tantum, qui dicitur *Scandicci alto* (ut puto Scandicius altus) arridente fortuna floribus eorum onuſtam comperimus.

Præter ſupradictas capſulas ſeminales a natura in hoc genere pro conſervatione, & propagatione plantæ inſtitutas, alia dantur ſpecies, quas Icon exhibet ad literas H H H H H H, quæ ſunt ejuſdem prorſus naturæ, ac formæ, quarum in Hepaticæ, & Targioniæ generibus jam deſcriptis mentionem fecimus.

Quæ capſulæ in Hepatica, & in planta de qua agimus in aliqua ſuperficiei parte ſunt diſperſæ, & tanquam gemmæ in annulo, aut verrucæ in manibus inſertæ, atque affixæ; in Targionia verò ad foliorum latera inferius poſitæ, & firmatæ (Tab. 3. F F F) Has aperiri natura non patitur deſuper autem à verrucis minutiſſimis exaſperantur, & interius in diverſas, ac perexiguas cellulas (Tab. 2. L) partitæ ſunt, in ſingulis corpus eſt candidum (Tab. 2. M.) figura elliptica, quod per maturitatem in lacteum ſolvitur liquorem; Idem liquor in eandem capſularum ſuperficiem exudat, & inde evaneſcit, capſulæque tandem contabeſcunt.

Qui liquor ſi a curioſis, & plantarum partes funditus agnoſcere cupientibus optima vera microſcopio examinetur, conſtare patebit aqueæ ſubſtantia, & minutiſſimis ſphæricisque corpuſculis globulorum inſtar, qui in lacte, & ſanguine humano reperiuntur pro ut (Tab. 2. N.) luculenter apparet

Quidam has capſulas fructum ipſarum plantarum exiſtimant, ſed allucinati ſunt; alii eſſe vaſa excretoria contendunt, quorum ſententiæ libenter acquieſcimus. Cætera, quæ de earum natura tradi poſſent ad ſtudioſorum Philoſophorum judicium remittenda duximus.

Lunularia dicitur a fructu Lunæ naſcentis, vel decreſcentis modo falcato.

MARSILEA.

MARSILEA eſt plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi patente, in quatuor profundas partes diſſecto, ac veluti quatuor petalis conſtare videatur, ſed ſterili, filamentis, aut potius cum clariſſimo Columna ſtaminibus tenuiſſimis, & pulverulentis, nunc in medio B, nunc ad extremum C donato. Idem calyce caret, & pediculo D inſidet, ac è vagina tubulata E egreditur. Capſulæ autem ſeminales perexiguæ in plantis plerumque non floriferis, in nonnullis ſpeciebus per totam foliorum ſuperficiem F, in aliis vero per eorum extremitatem occurrunt G, in quarum ſinu unicum, & rotundum habetur ſemen H. *Tab. 4.*

Marſileæ ſpecies ſunt.

1. Marſilea major, atro-virens, floribus albicantibus, è foliorum medio egredientibus Tab. 4. fig. 1. *Lichen petræus C. B. Pin. 362. Lichen alter minor, caule calceato ὀμφαλόκαρπος Col. Par. 1. 332. Lichenaſtrum capitulis rotundis, è foliorum medio enaſcentibus Raii Synopſ. ed. 3. 110. num.* 3. In loco ubi Marchantia quinta reperitur, aliiſque ſimilibus quoque locis frequens.

2. Marſilea media, pinguis, pallidè virens, floribus majoribus, nigricantibus, ad foliorum latera egredientibus Tab. 4. fig. 2. *An Lichenaſtrum capitulis oblongis juxta foliorum diviſuras enaſcentibus Raii Synopſ. ed. 3. 110 num. 4.?* Ubi ſupraſcripta, & prope molendina, vulgo *le Mulina di Rovezzano*, in agro Ripolenſi

3. Marſilea terreſtris, minima, foliis ſinuatis, floribus nigricantibus, è foliorum lateribus provenientibus. Tab. 4. fig. 3. In umbroſis, & humidis foſſarum aggeribus variis in locis, ut in ſylva aucuparia, vulgo, *la Ragnaja del Poggio Imperiale*, & in quodam Impruneta caſtaneto nuncupato *Lojano*.

4 Marſilea minima, anguſtifolia, floribus nigricantibus ex inferiori foliorum parte a ſubhirſuta, & turbinata vagina erumpentibus Tab. 4. fig. 4. *Lichen terreſtris, ſupinus, minimus, dichotomus, oblongis ſegmentis, inter muſcos repens Raii*

Sy-

Synopſ. ed. 2. 41. *n.* 9. *Ulva ſaxatilis, furcata, latiuſcula, & tenuioribus ſegmentis Ejuſd. ed.* 3. 63. *n.* 8. In umbroſis nemoribus arborum caudices circumveſtiens, tum intus, tum extra noſtram Urbem, & per annum poſt diuturnam pluviam regerminat, ac floret.

5. Marſilea terreſtris, minima, anguſtifolia, nigricans, flore bipartito Tab. 4. Fig. 5. *An Lichenaſtrum gramineo pediculo, capitulo oblongo, biſurco Raii Synopſ. ed.* 3. 109. *n.* 1.? D. Petiver in Tabulis Tozzianis delineavit hanc plantam adinventam a Reverendiſs. Abb. Vallumbroſano D. Brunone Tozzi ſecus viam ſub Eccleſia S. Miniatis de Podio ditionis Valus-Umbroſæ.

Nulla hactenus ſemina in hac, & antecedenti ſpecie conſpeximus. Lactuca aquatica, tenuifolia, ſegmentis bifidis Muſ. Pet. v. Cent. 2. num. 153. ſive Ulva paluſtris, furcata, anguſtioribus, & firmioribus ſegmentis Raii Synopſ. ed. 3. 63. n. 9. (quæ apud nos copioſiſſima etiam creſcit) ad hoc genus forſan ſpectare videtur, cujus figuram nos pariter exhibemus Tab. 4. n. 6.

Illuſtriſſimus, atque Excellentiſſimus D. Comes Aloyſius Ferdinandus Marſilius Patricius Bononienſis, Academiæ Regiæ Pariſienſis, & Londinenſis ſocius, Vir omnibus virtutum numeris præclariſſimus. Qualis, quantuſque ſit in ſcientiis omnigenis, atque artibus excitandis, propriaque ære fovendis, ſatis luculenter teſtantur, non dumtaxat incly tum ſcientiarum, & artium Bononienſium Inſtitutum ab eo fundatum, & magnopere locupletatum, cujus fama per integram jam percrebuit Europam; ſed & plura præclara ejus ſcripta, partim excuſa, partim excudenda. Quæ vero ab ipſo in lucem emiſſa fuerunt, ſunt de Boſphoro Thracio tractatus. Romæ 1681. in quarto. De Potione Aſiatica, Viennæ Auſtriæ 1685. in 12. Diſſertatio Epiſtolaris de Phoſphoro Bononienſi minerali. Lipſiæ 1698. in quarto. Prodromus Operis Danubialis. Amſtelodami, vel Hagæ Comitum in 8. Specimen Phyſicum circa Maris Hiſtoriam una cum Kermes obſervationibus. Venetiis 1711. in quarto. Diſſertatio de Fungorum generatione. Romæ 1714. in fol. Nobiliſſimi hujus Viri amplius multa ſuperſunt adhuc edenda, verum nobis ſatis erit recenſere egregium ipſius Phyſicum opus de Maris Hiſtoria, typis Amſtelodamenſibus literario Orbi donatum in folio Anno 1725. ut & perinſigne Danubiale opus in ſex Tomos in fol. digeſtum, quod ad præſens ſub prælo Lugduni Batavorum eidem verſatur. Cum vero tanti Viri memoria omni jure celebranda, poſteritatique commendanda nobis videretur, hoc noſtrum plantæ genus ipſius condecorare nomine jure merito exiſtimavimus.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ humi plerumque ſerpentes, foliis ſimplicibus, in ſurculos diſpoſitis, flore monopetalo, campaniformi patente ſterili.

JUNGERMANNIA.

Tab. 5. JUNGERMANNIA eſt plantæ genus, a Marſilea diverſum, foliis in ſurculis bino ordine Trichomanis, & Polygonati more quadantenus diſpoſitis. Semina in externa plantarum parte extant, pro ut infra demonſtrabimus.

ORDO I.

Jungermannia foliis denticulatis, ſuperna parte auritis A, foliorum apicibus B in ramulorum ſummitate C in ſemina abeuntibus D.

JUNGERMANNIA Alpina, paluſtris, purpurea, Cambrica, foliis rotundioribus, auritis, tenuiſſime denticulatis Tab. 5. fig. 16. *Muſcus Trichomanoides, pur-*

purpureus, Alpinus, rivulis innaſcens Lhwyd. Raii Synopſ. ed. 1. 18. *num.* 22. *& ed.* 2. 40. *num.* 1. *Lichenaſtrum Trichomanis facie prælongum, foliis concavis, unam partem ſpectantibus Ejuſd. Synopſ. ed.* 3. *pag.* 112. *num.* 17. Londino a Clariſſimo Sherardo tranſmiſſa.

2. Jungermannia nemoroſa, foliis acutioribus, auritis, tenuiſſime denticulatis, flore inſidente pediculo breviori Tab. 5. fig. 8. *Muſcus ſquamoſus, Nummulariæ folio, fructu pediculo carente Hiſt. Pariſ.* 503. In Sylva cædua Lojani per territorium Plebaniæ Impruneranæ, & a Domino Vaillantio etiam habuimus.

3. Jungermannia Alpina, ſupina, foliis acutioribus, auritis, tenuiſſime denticulatis, flore inſidente pediculo breviori. Per Piſtorienſes Alpes, in rivulo nuncupato *il Borro, o Lama del Teſo* prope magalia cuſtodum equorum non adhuc domitorum.

O R D O II.

Jungermanniæ foliis non dentatis, inferna parte auritis E, *ſeminibus deſuper undique, & præcipue circa margines* F *poſitis.*

JUNGERMANNIA foliis circinatis, auritis, imbricatim diſpoſitis, ex viridi flaveſcentibus Tab. 5. fig. 21. *Lichen parvus, in corticibus arborum humidis repens, foliis ſubrotundis ſquamatim incumbentibus Raii Synopſ. ed.* 2. 41. *num.* 10. *& Hiſt. Tom.* 3. 48. In arborum caudicibus, & in ſepiariis plantis apud nos occurrit.

O R D O III.

Jungermanniæ foliis non auritis, denticulatis G.

JUNGERMANNIA major, foliis ſubrotundis, tenuiſſime denticulatis Tab. 5. fig. 1. Circa Archicœnobium Vallis-Umbroſæ ad aquarum rivulos, necnon in umbroſis ſylvis Florentia non diſtantibus ad arborum radices.

2. Jungermannia major, altera, foliis ſubrotundis, tenuiſsime denticulatis Tab. 5 fig. 2. *Specimen hujus plantæ accepimus primum ab amico noſtro Domino Sherardo nomine Muſci Trichomanoidis, foliis rotundioribus, pellucidis, ſquamatim conjuncte ſibi incumbentibus Mor. Hiſt.* Oxon. *Part.* 3. 627. *ſect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 42. *Et paulo poſt recepimus ab eodem laudato Viro ſub nomine Muſci Trichomanis facie, foliis utrimque rotundis Jungermanni Cat. Altdorf. & Raii Synopſ. ed.* 2. *pag.* 35. *num.* 1. *Item ab Excellentiſs.* D. *Sebaſtiano Vaillant. nomine Muſci Nummulariæ foliis ſubrotundis, denſe poſitis Inſt.* R. H. 555. *& nomine Muſci Nummulariæ folio, majoris Ejuſd. Ad quam plantam forſan reducendus videtur Muſcus Lichenoides, capitulis, & tubulis membranaceis, pediculo longiori inſidentibus, quadripartito diviſis Pluk. Almag. Bot. de foliorum vero denticulis nemo loquitur.*

O R D O IV.

Jungermanniæ foliis non auritis, anguloſis H, *ſeminibus* I *diſpoſitis in racemos* K *per ramulorum longitudinem* L.

JUNGERMANNIA foliis latiuſculis, obtuſis, undulatis, & veluti anguloſis Tab. 5. fig. 10. *An Lichen terreſtris, minimus, viridis, criſpus, Lactucæ Marinæ accedens D. Doody Raii Hiſt. Tom.* 3. 48.? *Planta initio ſui ortus Lactucæ ceſpitem perbelle repræſentat* M, *deinde paulatim in ſurculum ſe extendit* N. Provenit circa foſſas udas ſub nemorum umbris, ſicut etiam in apricis ericetis.

2. Jun-

2. Jungermannia Alpina, foliis ſubrotundis, laciniatis, anguloſis Tab. 5. fig. 11. *An Muſcus Polytrichoides, pellucidus, fere foliis denticulatis, ad margines veluti criſpis Pluk. Almag.* 747. *& Phytograph. Tab.* 98. *fig.* 8.? In Alpibus Venedonæ creſcit ſimul cum *Muſco terreſtri, vulgari, ſimili lanuginoſo Raii Synopſ. ed.* 2. *pag.* 37. & cum eodem obiter commixto accepimus Londino.

ORDO V.

Jungermannia foliis neque auritis, neque denticulatis O.

JUNGERMANNIA major, foliis brevioribus, & obtuſioribus, non dentatis Tab. 5. fig. 3. *An Muſcus bifolius, procumbens, foliis rotundioribus Flor. Pruſſ.* 167.? In Hercynia ſylva, variis in locis ad arbores.

2. Jungermannia foliis oblongis, acuminatis. *Muſcus Lichenoides, foliis cauli ſquamatim incumbentibus, anguſtior Raii Synopſ. ed.* 2. 339. *Lichenaſtrum imbricatum, minus Raii Synopſ. ed.* 3. 111. *num.* 18. Ex Anglia ab eodem D. Sherardo miſſa.

3. Jungermannia terreſtris, viticulis longis, foliis perexiguis, denſiſſimis, ex rotunditate acuminatis Tab. 5. fig. 4. In Petraſanctæ Prætura inter Roſinam, & Stazzemam, ferri fodinas verſus, ad ſaxa, ſubumbris, & in eorum cavernis cum *Lingua Cervina foliis coſta innaſcentibus Inſt. R. H.* 541. provenit.

4. Jungermannia paluſtris, repens, foliis denſiſſimis, ex rotunditate acuminatis Tab. 5. fig. 5. Ad Garzæ torrentis originem, & in ſtillicidiis juxta Rovezzani molendina.

5. Jungermannia paluſtris, minima, repens, foliis ſubrotundis, denſiſſimis, læte virentibus Tab. 5. fig. 6. In agro Florentino copioſa ad aquas guttatim decidentes, vulgariter *luoghi detti Gemitivi*.

6. Jungermannia paluſtris, omnium minima, foliis ſubrotundis, denſiſſimis, læte virentibus Tab. 5. fig. 7. Prope Florentiam ad Eccleſiam Virginis Deiparæ Impruneta, in loco *il Borro del Poggio del Caſtellare*.

ORDO VI.

Jungermannia foliis neque auritis, neque denticulatis, ſed biſidis P, *ſeminibus* Q *vel in corymbos per ramulorum ſummitates* R, *vel in racemos* S *ſecus foliorum margines* T *digeſtis*.

JUNGERMANNIA repens, foliis cordatis, carinatis Tab. 5. fig. 9. In Imprunetanæ Plebaniæ tractu, per caſtanearum ſylvas, & ad earum radices, necnon in ſteilioribus non longe ab Eremulo Divi Stephani, in loco nuncupato *il Poggio del Caſtellare*.

2. Jungermannia terreſtris, repens, foliis ex rotunditate acuminatis, biſidis, apertura pene viſibili Tab. 5. fig. 14. *Lichen minimus, albeſcens, cauliculis repens, foliis pinnatis, capitulis nigris, lucidis Raii Synopſ. ed.* 2. 41. *num.* 5. Ad arborum radices in ſylvis apud nos, nec non in foſſarum aggeribus, & Londino quoque habemus.

3. Jungermannia major, repens, foliis biſidis Tab. 5. fig. 12. *Muſcus pennatus, foliis ſubrotundis, biſidis, major Inſt. R. H.* 555. *Lichenaſtrum Trichomanis facie, foliis biſidis, majus Cat. Pl. Giſſ.* 212. *& Raii Synopſ. ed.* 3. 115. *n.* 19. *Lichen viridis, foliis denſe ſtipatis Petiv. Gazophyl. Nat. & Art. Tab.* 13. *fig.* 4. Circa Archicœnobium Vallis-Umbroſæ.

4. Jungermannia minor, repens, foliis ſubrotundis, biſidis, vagina florum cylindracea Tab. 5. fig. 13. *Muſcus pennatus, foliis ſubrotundis, biſidis, minor*

Inſt.

Iſt. R. H. 555. Lichenaſtrum Trichomanis facie, foliis bifidis, minimum Cat. Plant. Giſſ. 212. & Raii Synopſ. ed. 3. 113. num. 20. In ſylvarum foveis ad umbras, per territorium Scandicci alti.

4. Jungermannia minima, repens, foliis bifidis, vaginâ florum cylindraceâ. Tab. 6. fig. 17. In prædicto territorio juxta nemus Dominorum de Vitis.

5. Jungermannia minima, repens, foliis bifidis, vaginâ florum ventricosâ Tab. 5. fig. 15. Ipſa planta duplo minor eſt, quam exprimat Icon. Ubi antecedens, & in ſtillicidiis vulgò *le Balze de' Geſuiti* in Ripulenſi planitie.

Præter unicam Jungermanniæ ſpeciem, in ordine ſecundo deſcriptam, tres inſuper infra demonſtramus, quæ ad eundem ordinem referri debent.

JUNGERMANNIA minima, foliis auritis, ex rotunditate acuminatis, flore nigricante, vaginâ cylindraceâ Tab. 6. fig. 18. Per Scandicci alti nemora, & ſignanter in Ilicifera ſylva D. Marchionis de Niccolinis.

2. Jungermannia minima, foliis auritis, ex rotunditate acuminatis, punctatis, ac veluti perforatis, floribus vireſcentibus, vaginâ cordiformi Tab. 6. fig. 19. Ad arborum radices per viridarium *Boboli*.

3. Jungermannia, omnium minima, ſeu vix conſpicua, Serpylli, aut Herniariæ foliis, auritis, floribus ex albo vireſcentibus, vaginâ cordiformi Tab. 6. fig. 20. Plantula duplo minor eſt Icone. In eodem viridario *Boboli* pariter ad arbores provenit.

Huic Plantæ Jungermanniæ nomen indidimus cum D. Ruppio, qui in ſua Flora Jenenſi, eodem uſus eſt nomine, in laudem D. Ludovici Jungermanni Auctoris Cat. Horti Medici Altdorſini editi Altdorfii, anno 1662. & 1677.

MÙSCÖIDES.

MUSCOIDES eſt plantæ genus ab Jungermannia diſcrepans, ſurculis tribus, quatuor, aut quinque foliorum ordinibus veſtitis: inferiores verò ordines ſuperioribus ſunt valde minores. Semina A non in externa foliorum parte, ſed recondita in ſinu ſquamarum B cujuſdam fructus C, qui locuſtarum Graminis amoris formam præſeferens, per ſurculos vel per plantas non floriferas DEFG innaſci ſolet, ut patet ſub litteris H I K L. *Tab. 6.*

ORDO I

Muſcoidis ſurculis quinque foliorum ordinibus tectis, duobus nempe in ſuperna parte M, *reliquis in inferiori* N.

MUSCOIDES ſquamoſum, ſaxatile, maximum, compreſſum, ex obſcuro vireſcens, foliis ſubrotundis non nihil denticulatis Tab. 6. fig. 1. *Figura Muſci terreſtris, ſquamoſi, elegantis, in humidis naſcentis, ſurculis, & foliis Thuyæ inſtar compreſſis Mor. Hiſt. Oxon. Par. 3. 625. n. 16. ſect. 15. Tab. 5. fig. 15. melius reſpondet hujus Muſcoidaſtri ſpeciei, quam ſequenti, & ſubſequenti.* In Monte Murello circa vaccarum ſtabulum D. Marchionis Danti de Caſtilione, in loco dicto *le Balze*, nec non in collibus Impruneta per Morzani nemus juxta rivulum in opacis locis.

2. Muſcoides ſquamoſum, majus, atro-virens, foliis ſubrotundis Tab. 6. fig. 3. *Muſcus ſquamoſus, foliis ſubrotundis, denſiſſimus Inſt. R. H. 554. Muſcus muralis, floridus, foliis ſubrotundis, creberrimè imbricatim diſpoſitis, ſive Muſcus muralis, platyphyllos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. ſect. 15. Tab. 6. fig. 44. Muſcus muralis, platyphyllos D Bobart Raii Synopſ. ed. 2. 22. num. 10. & Hiſt. Tom. 3. 40. Lichenaſtrum imbricatum, majus Ejuſdem Synopſ. ed. 3. 111. n. 10.*

& Cat. Giſſ. Suppl. 172. 174. *An Muſcus terreſtris, ſquamoſus, elegans, in humidis naſcens, ſurculis, & foliis Tonyæ inſtar compreſſis Raii Synopſ. ed.* 2. 59. *num.* 17. *& Mor. Hiſt. Oxon. Par.* 3. 625. *n.* 16. *ſect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 15? In ſylvis per arborum caudices, & in vetuſtis parietibus, opacíſque locis frequens apud nos.

3. Muſcoides ſquamoſum, medium, rotundifolium, atro-virens Tab. 6. fig. 4 In iiſdem locis cum antecedente.

4. Muſcoides ſquamoſum, ſaxatile, nigro-purpureum, ſurculis anguſtioribus, foliis circinatis, minoribus Tab. 6. fig. 5. *Muſcus Lichenoides, foliis cauli ſquamatim incumbentibus, anguſtior Raii Synopſ. ed.* 2. *App.* 339. *Lichenaſtrum imbricatum, minus E iiſdem in Synopſ. ed.* 3. 111. *num.* 2. In ericetis montoſis, ut in loco dicto *Caſignano*, & præſertim circa D. Joannis Laurentii de Puccis Villam copioſiſſimum, tum ad arbores, tum ad ſaxa.

ORDO II

Muſcoides ſurculis quatuor foliorum ordinibus indutis, duobus in ſuperiori, foliiſque planis O, reliquis in inferiori parte, foliiſque cucullatis P.

Muscoides minimum, foliis alternis, ſuperioribus circinatis, inferioribus cucullatis, flore pediculo ferme carente Tab. 6. fig. 6. *Muſcus ſquamoſus, Nummulariæ folio, minor Hiſt. Plant. Pariſ.* 509 *Muſcus ſaxatilis, Nummulariæ folio, minor Inſt. R. H.* 555. In arborum caudicibus variis locis circa Florentiam, & per ipſam Urbem creſcit copioſum, ut in Regio Viridario *Boboli*. Lutetiâ Pariſiorum a D. Vaillantio etiam tranſmiſſum.

ORDO III

Muſcoides ſurculis tribus foliorum ordinibus veſtitis, duobus ſcilicet in ſuperna parte Q, tertio verò in inferiori R.

Muscoides terreſtre, repens, ex obſcuro vireſcens, foliis ſuperioribus, & inferioribus ad extremitatem dentatis Tab. 6. fig. 2. In Etruria inter Petramſanctam, & Seravezam per margines, & aggeres viæ pubblicæ circa medium iter.

Muſcoides dicitur quaſi planta ad Muſcos accedens.

DISTRIBUTIO IV.

Plantæ ut in prima, & ſecunda diſtributione, ſed flore monopetalo, corniculato, bipartito a fructu disjuncto.

ANTHOCEROS.

Tab. 7. Anthoceros eſt plantæ genus, flore A monopetalo, corniculato, in duas veluti carinas B uſque ad centrum dehiſcente, qui filamento, ſeu ſtamine pulverulento donatus in medio C, ſed ſterili, e calyce, aut potius vaginâ tubulatâ D ſurgens. Fructus autem ſunt capſulæ, quæ quandoque in plantis floriferis E, quandoque in non floriferis F reperiuntur, & in plures radios G ore ſuo expanduntur, in quarum unaquaque modo ſingula, modo terna, & interdum quaterna compræhenduntur ſemina H.

An-

Anthoceri ſpecies ſunt.

1. Anthoceros major Tab. 7. fig. 1. In Viridarii *Boboli* ambulacris, plerumque umbroſis, & extra Urbem in foſſarum aggeribus, præſertim ſecus viam ducentem ad Caſtellum Villam Regiam.

2. Anthoceros minor, foliis magis carinatis, atque eleganter crenatis, ſubtus incurvatis Tab. 7. fig. 2. In ſylvis cæduis, per ericeta, & muſcoſa loca ad radicem montis Feſulani, videlicet prope Rus D. Equitis *del Turco*, necnon circa Piſtorium extra portam Divi Marci ad aggeres agri molendini Abbatiæ S. Michaelis in Furculis, ſicut etiam inter Aquampendentem, & Volſinienſem lacum in loco *S. Lorenzino alle Grotte.*

Hujus plantæ folia, floribus decorata, & ad latera poſita ſub literis I I, ut melius oſtendantur, a naturali eorum menſura duplo ſunt ampliata, ſed a Chalcographo depravata, cum ſint etiam ſatis carinata, ad margines eleganter denticulata, deorſumque retorta, velut avis roſtrum, ut in addito folio K.

Anthoceros dicitur a vocibus Græcis ἄνθος flos, & κέρας cornu, quaſi diceres florem corniculatum.

DISTRIBUTIO V.

Plantæ non cruſtaceæ, flore monopetalo, campaniformi a fructu ſejuncto.

FLUVIALIS.

FLUVIALIS eſt plantæ genus, flore A quodam monopetalo, & ad campanæ formam accedente, in quatuor veluti foliola deorſum reflexa altius diviſo; ſed ſterili, & è vaginulâ B, tubulatâ, ac bilabiatâ emergente: Embryon autem C abit deinde in fructum D, incluſum folliculo, qui vel abit in plura capillamenta E, vel in unicum F. Primæ ſpeciei fructus memoratus in quatuor loculamenta dividitur G, quatuorque ſemina continet H, in reliquis unica cavitate donatur I, unicumque ſemen fovet K. *Tab.* 8.

Flos prædictus quamvis diverſus ab illo, quem D. Vaillantius deſcribit in Actis Reg. Scien. Acad. anno 1719. pag. 17. & 62. attamen unum eumdemque cenſemus, quod diſcrimen ab aliquo fortuito caſu oriri potuit, ideoque diligentiori relinquimus obſervationi.

Fluvialis Species ſunt.

1. Fluvialis latifolia, fructu obtuſo, tetraſpermo Tab. 8. fig. 1. In iiſdem locis cum ſequenti provenit, ſed rara.

2. Fluvialis latifolia, fructu minus obtuſo, monoſpermo Tab. 8. fig. 2. *Fluvialis Piſana, foliis denticulatis I. B. 3. 779. Fluvialis vulgaris, latifolia D. Vaillant. Nov. Plant. Gen. in Comm. Ac. R. Scient. anno* 1719. 17. *&* 62. *Fucus fluviatilis, aculeatus Inſt. R. H.* 569. *Potamogeton fluviatile, Sargazo ſimile, lucens, foliis margine dentatis Pluk. Phytograph. Tab.* 216. *fig* 4. *Raii Hiſt. Tom.* 3. 121. Copioſa legitur menſe Auguſti cum floribus, & fructibus per canalem Piſis Liburnum tendentem, ubi etiam a D. Ageno Medico Argentinenſi reperta.

In Icone Bauhiniana hæc & ſequens planta expreſſa eſt, ſed utraque corrupta, depravata, & ſimul juncta, ut in ramulo ad dexteram, ab Auctore pro una tantum ſpecie exhibetur.

3. Fluvialis minor, foliis anguſtiſſimis, denticulatis, deorſum reflexis, fructu acuto, tenuiori, monoſpermo Tab. 8. fig. 3. *Fluvialis anguſto, longoque folio D. Vaillant. Nov. Plant. Gen. in Comm. Ac. R. Scient. anno* 1719. 17. Ubi antedi-

reddita non ſolum, ſed etiam prope Florentiam, ut & in agro Bononienſi juxta Budrium, ubi ab excellentiſſimo Domino Amadeo nobis primum fuit demonſtrata.

Fluvialis dicitur quod in fluviis pigrioribus, vel leniter fluentibus plerumque oriatur.

DISTRIBUTIO VI.

Plantæ flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum.

ANGUINA.

Tab. 9. ANGUINA eſt plantæ genus, a Momordica diverſum, flore A capillamentis tenuiſſimis ornato, & fructu B per ſe minimè dehiſcente.

Anguinæ ſpeciem unicam novimus.

1. Anguina Sinenſis, flore albo, elegantiſſimo, capillamentis tenuiſſimis ornato, fructu longo intorto, ſub initium ex albo, & viridi variegato, per maturitatem prorſus rubro Tab. 9. *Cucurbita Sinenſis, fructu longo Anguino, vario, flore candido, capillamentis tenuiſſimis ornato Hort. Piſ. Tab.* 22.

Anguina dicitur a fructus forma.

Ex ſeminibus e Sina a D. Abbate Ignatio Cordero Eminentiſſimi Card. de Tournon comite ad Illuſtriſſimum, & Clariſſimum Dominum Senatorem Philippum Bonarotam tranſmiſſis; Hæc planta, una cum alia Cucurbitæ ſpecie enunciandâ in Elencho noſtro rariorum plantarum in hortis noſtris germinavit, & fructus ad maturitatem perduxit. Utriuſque junioribus fructibus Sinenſes, ut aliis Cucurbitarum ſpeciebus veſcuntur; prima ab ipſis Paola, *altera verò* Pipingai *appellantur.*

VALLISNERIA.

Tab. 10. VALLISNERIA eſt plantæ genus, in aquis naſcens, cujus flos monopetalus A in tres bifidas partes uſque ad centrum ſectus, itaut tribus petalis conſtare videatur, ſuperna parte convexis, inferna cavis, & filamento quodam tereti B, tamquam ſtamine inſtructis, è vaginulâ cylindraceâ C, cum ore bifido, ac ad latera veluti marginata flos ipſe conſurgit, & calyce D tripartito inſidet. Hujus autem calycis pars poſterior abit deinde in fructum longum, teretem, æqualem, cylindri æmulum E, unicapſularem F, ſeminibuſque fœtum oblongis G. His notis adjungi debet caulis crinium retortorum in modum pulchrè convolutus H, & circa florum baſim I, vel calycem inter & florem K, alia tria alba, nuda, & complanata capillamenta prodeunt.

Valliſneriæ ſpeciem unicam novimus.

1. Valliſneria paluſtris, Algæ folio, Italica, foliis in ſummitate denticulatis, flore purpuraſcente Tab. 10 *Potamogeton Algæ folio, Piſanum Bocc. Muſ. Part.* 1. 189. E. In foſſis Piſanis ob nimiam, & importunam repentem radicem ſuam ita ſe latè diffundit, ac propagat, ut integrum aquarum fundum occupet, & foliis earum ſuperficiem operiat, ſicque navicularum tranſitus interdum retardatur.

Clariſſimus Antonius Valliſnerius ab inclita Nobilium de Valliſneria Stirpe natus, ſexageſimum tertium agens annum, Joſephi celeberrimi Principum Eſtenſium Medici nepos, Cæſaris Magati de rara vulnerum curatione auctoris famigeratiſſimi pronepos, in Patavino Archilyceo Theoricam Medicinam publicè profitentium

Pri-

Princeps, Augustissimi Romanorum Imperatoris Caroli VI. *Archiater cubicularius, & Archiatrorum comes; Collegiatus Regienſis, ac Venetus, Regiæ Londinenſis Societatis, Cæſareæ Naturæ curioſorum Academiæ, Apathiſtarum Florentiæ, Philoſophicæ Bononienſis, Mutorum Regii, Recuperatorum Patavii, Arcadum Romæ, Innominatorum Bradenſium, Phyſiocriticorum Senarum, Arcbentum Italiæ ſocius, ac Ruſticanenſis Academiæ Conſiliarius Promotorialis perpetuus; de naturali, ac medica hiſtoria apprimè meritus, tot tantiſque editis præſtantiſſimis operibus in toto literario Orbe eſt celeberrimus, quem ſingulari doctrinâ non impari fortunâ praxim medicam cum laude publicâ facientem Patavina Civitas, & Veneta Reſpublica demirantur.*

VALLISNEROIDES.

Vallisneroides eſt plantæ genus, natura, & forma Valliſneriæ adeo ſimile, quod abſque floribus a nemine diſtingui poſſit: flores enim edit monopetalos L vix conſpicuos, in tres æquales, & cucullatas partes uſque ad centrum ſectos, itaut tribus petalis conſtare videatur, ſed ſteriles, & calyce carentes, collectos in capitulum M quod è vaginulâ naturaliter bipartitâ N, obiter quadripartitâ O erumpit. De fructu nihil hactenus tradere poſſumus, ſed ſi vita, & valetudo ſuppetat, ad poſteriores obſervationes reſervamus. Tab. 10.

Valliſneroidis ſpeciem unicam novimus.

1. Valliſneroides paluſtre, Algæ folio, Italicum, foliis in ſummitate tenuiſſimè denticulatis, floribus albis, vix conſpicuis Tab. 10. *An Alga fluviatilis, Graminea, longiſſimo folio Inſt. R. H. 569.?* Naſcitur in canalibus, & foſſis frequenter circa Piſas, ubi Valliſneria, necnon prope Florentiam, quamvis rarior.

In prædictis floribus admiratione dignum eſt, & quaſi ſine exemplo, quod antequam dehiſcant, a planta ſejunguntur, & a centro ad aquarum ſuperficiem elevati, ibidem ſubito, & quaſi vi elaſtica aperiuntur, & eodem tempore foliola deorſum inter ſe contrahuntur, ut patet ad litteram P, ac deinde quandiu flores vigent per aquæ ſuperficiem, turmatim vagantur Q ideoque æſtivo, atque autumnali tempore floribus, qui quotidie germinant, tanquam pratulum floridum aliqua ex parte ipſam aquam dealbatam ſpectavimus.

Valliſneroides dicitur quaſi planta ad Valliſneriam accedens.

DISTRIBUTIO VII.

Plantæ floribus monopetalis, campaniformibus, in eodem fructu ternis.

VALANTIA.

Valantia eſt plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, ac perforatis B, in eodem fructu, ſeu capſulâ C difformibus, ſcilicet duobus in parte ſuperiori tripartitis D, & ſterilibus, tertio verò quadripartito E, & fæcundo. Cujus autem piſtillus F, qui in centro capſulæ G reconditus abit deinde in ſemen reniforme H. Tab. 7.

Valantiæ ſpeciem unicam novimus.

1. Valantia annua, quadrifolia, verticillata, floribus ex viridi palleſcentibus, fructu echinato Tab. 7. *Valantia quadrifolia, verticillata Comm. Ac. R. Sc. anno 1705 Rubeola echinata, ſaxatilis C. B. Pin. 334. Rubia quadrifolia, verticillato ſemine J. B. 3. 719. Cruciata muralis, Romana Col. part. 1. 297* In toto Tyrrheno littore locis plerumque ſiccis, & ſaxoſis erumpit, necnon in antiquis parie-

tibus

tibus a mari etiam remotis, uti per Urbem Romam in muris horti Farneſiani, in Thermarum Diocletiani ruinis, & alibi.

Nos quoque ad imitationem D. Tournefortii, plantæ hujus characterem decrevimus nomine Valantiæ, tum gratificandi gratiâ amiciſſimum noſtrum, cum viveret, & nunquam ſatis laudatum Excellentiſſimum Dominum Sebaſtianum Vaillantium oſtenſorem plantarum in Horto Regio Pariſienſi, tum etiam ut clarius demonſtrarentur hujus generis notæ.

Inter SPHÆROCARPUM, *&* LUNULARIAM *addenda*

BLASIA.

Tab. 7. BLASIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, elephantinam proboſcidem quadantenus æmulante, ſed ſterili, & calyce carente. Fructus verò ſunt capſulæ ſecus foliorum margines B, in quibus decem, ut plurimum minima rotunda nidulantur ſemina C. Exiguitati plantæ augmentum dedimus ope microſcopii D.

Blaſiæ ſpeciem unicam novimus.

1. Blaſia puſilla, Lichenis pyxidati facie Tab. 7. Invenimus trans torrentem Limam ſecus viam, quæ ex Cutigliano ducit ad ſummitatem Alpium Lacus Nigri in Alnorum plano, vulgò il *Piano degli Ontani*, ad ſcaturigines aquarum, ſignanterque in loco dicto *Barbazzana*.

Hanc novam plantam jure quidem optimo Blaſiam denominavimus a Pat. D. Blaſio Biagi Congregationis Vallis-Umbroſæ Monacho, Botanico non gregario, ac in Etruſcis itineribus noſtris ad indagandas plantas ſæpe ſedulo comite.

Secundæ Claſſi addenda, quæ ſequitur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore monopetalo rotato, & multifido, cujus piſtillus abit in fructum unicapſularem.

ANAGALLIDASTRUM.

Tab. 18. ANAGALLIDASTRUM eſt plantæ genus, ab Anagallide diverſum, foliis per caulem alternis: flore in quatuor dumtaxat partes diviſo A.

Anagallidaſtri ſpeciem unicam novimus.

1. Anagallidaſtrum exiguum, foliis lanceolatis, alternis, flore albo, fugaci, & vix conſpicuo Tab. 18 *Alſine paluſtris, minima, floribus albis, fructu Coriandri, exiguo Mentz. Tab. 7 Centunculus Ephem. N. Cur. Cent. 5. & 6. App. & Cat. Plant. Giſ.* 161. Provenit in Ericetis montoſis, & in caſtanearum ſylvis, ſpeciatim circa templum Beatiſſimæ Virginis de Saxo, ſicut etiam juxta Abbatiam Sancti Caſſiani de Monte Scalario, loco dicto *le Crocelline*, menſe Majo floret, ac ſemina perficit.

Anagallidaſtrum quaſi planta ad Anagallidem accedens.

Ter-

Tertiæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

D I S T R I B U T I O I.

Plantæ flore monopetalo, anomalo ſterili.

L E N T I C U L A.

Lenticula eſt plantæ genus, aquis ſtagnantibus innatans, flore monopetalo, anomalo, initio cucullato A, poſtea in patentis auris formam B, veluti dilatato, ſed ſterili, & calyce deſtituto. Flos iſte oſculo cuidam C quod ex altero foliorum latere hiat innaſcitur, cujus è regione embryo D, e ſimili pariter hiatu prodit, abitque deinde in fructum membranaceum rotundum compreſſum E, in prima ſpecie quatuor, quinque, vel ſex ſemina F, in ſecunda verò duo G tantum intus includentem hinc gibba, & ſtriata H, inde vero plana I, Umbelliferarum more. Tab. 11.

Prædictus flos A prout eum Junio menſe obſervare contigit, antequam auriculæ formam B acquirat viridus, albus, & diaphanus eſt, poſtea dum ſe explicat, ita contabeſcit, ut nemo illum diſtinguere poſſit. ſtamina autem, & piſtillus ſteriles K denique luxuriantur, ideoque nonnulli prædictum florem apetalum, ſeu ſtamineum credidere. Omnia quæ ſub prædictis literis in Tabula noſtra ſunt expreſſa R majora multo fecit microſcopium.

Lenticulæ ſpecies ſunt.

1. Lenticula paluſtris, major, inferne magis convexa, fructu polyſpermo, Tab. 11. fig. 1. *Lenticula aquatica, foliis minoribus, inferna parte in veſiculam ductis Flor. Altdorf.* In agro Florentino copioſe provenit ubique.

Hujus plantæ Icon occurrit etiam in ima parte Tabulæ Lenticulæ paluſtris J. Bauhini, quæ ob typographi incuriam perperam ad pag. 773. t. 3. pro Tabula Nymphææ minoris, ſive Morſus Ranæ tranſpoſita eſt, qua de re Robertus Moriſonius in ſua Animadverſione ad Hiſtoriam Plantarum ejusdem J. Bauhini nullam mentionem fecit.

2. Lenticula paluſtris, media, pallide virens, inferne minus convexa, radicibus longiſſimis, fructu diſpermo Tab. 11. fig. 2. *An Lenticula Valliſneriana?* *Valliſner. Obſ.* 1. In Scandicci planitie circa villam Domini Marchionis *della Rena* ultra Vingonem torrentem, loco dicto *Beccacivetta*.

3. Lenticula paluſtris, minima, atro-virens, utrinque pene convexa Tab. 11. fig. 3. In Divi Andreæ tractu ad Moſcianum, in quadam fovea juxta ruſticalem domunculam, nuncupatam *la Terricella*.

Lenticula dicitur, quod folium ſit Lenticulæ forma.

L E N T I C U L A R I A.

Lenticularia eſt plantæ genus, natura, & forma Lenticulæ non diſpar; cujus flores hactenus videre non licuit quamvis ſæpiſſime, ac avide omni induſtria perquiſitos, ſemina vero ſub ſupina foliorum cute undique naſcentia, & eorum ſubſtantiæ inordinate affixa, nunc rotunda ſunt L, nunc elliptica M, quæ poſt corruptam, quemadmodum ſupra monuimus, cutem N auxilio microſcopii oculis offeruntur. Tab. 11.

Len.

Lenticulariæ ſpecies ſunt.

1. Lenticularia major, polyrrhiza, inferne atro-purpurea Tab. 11. fig. 1. *Lenticula paluſtris, foliis majoribus, ſubtus rubeſcentibus Flor. Altdorf. Lens paluſtris ſuperne virens, inferne nigricans J. B. 3. 784. quoad deſcriptionem tantum, non ad Iconem. Lenticula paluſtris, major Cat. Pl. Holl. 56. & Raii Synopſ. ed. 3.* 129. num. 2. *Tab. IV.* fig. 2. In foſſis ſtagnantibus, circa Stabulum vaccarum, vulgo *Le Caſcine del Poggio a Cajano*, necnon ultra Montem Lupum, non procul a Regio Rure *Ambrogiana* dicto, & alibi in agro Florentino.

2. Lenticularia media, monorrhiza, foliis oblongis, utrimque viridibus Tab. 11. fig. 2. Provenit ubi antecedens. Hujus plantæ Icon occurrit etiam in Epitome Camerarii pag. 852. & in Mathiolo ejuſdem ed. Germ. 391. ſuper ruſticalem denominationem ſub ſigno †

3. Lenticularia minor, monorrhiza, foliis ſubrotundis, utrinque viridibus Tab. 11. fig. 3. *Lenticula paluſtris, vulgaris C. B. Pin. 362. Lens paluſtris Dod. Pempt.* 587. *Math.* 1115. *Lugd.* 1014. *Ger. Emac.* 829. *Lob. Icon. Part.* 2. 282. (*J. B.* 3. *quoad Iconem, non vero quoad deſcriptionem.*) *Lenticula paluſtris Trag.* 690. *Tabern. Icon.* 304. *& Caſalp.* 612. Circa Florentiam in aquarum receptaculis ubique

4. Lenticularia omnium minima, arrhiza Tab. 11. fig. 4. Sub hoc numero nonnullæ plantæ juxta magnitudinem ſuam delineatæ ſunt, & aliæ in majorem molem redactæ, quarum unam domatam a juniore, vel novella planta ſeparatam. In Piſcina Regii ſuburbani ruris, vulgo *il Vivaio dell' Imperiale*, & alibi paucis in locis

5. Lenticularia ramoſa, monorrhiza, foliis oblongis, pediculis longioribus donatis Tab. 11. fig. 5. *Lenticula aquatica, trifulca C. B. Pin.* 362. *J. B.* 3. 786. *Hederula aquatica Lob. Icon.* 56. *Hederula paluſtris Tabern. Icon.* 889. In foſſis lutulentis agri Piſani, tam ſtagnantium, quam labentium aquarum, præſertim ad radicem Montis S. Juliani in loco *Cardacoli* per Auxerium flumen, nonnulli teſte Cæſalp. Lib. XVI. Cap. XXXVI. Operis.

Tertiam quartam, & quintam Lenticulariæ ſpeciem nullam hactenus fructum ferre vidimus, nihilominus habito reſpectu ad earum proprietatem, & ad alias conjecturas ſub hoc genere ponere putavi, donec ad [illegible]

Præter Lenticulæ paluſtris fabuloſam [illegible], & [illegible] eſt [illegible] deſcriptam a Celeberrimo Viro Antonio Val[illegible] ad [illegible], quam Lens [illegible] nonnulli quaſi [illegible] O, [illegible] P [illegible] colore atro [illegible] viridi [illegible] planta [illegible] partem [illegible] deducant, ut patet ſub litera Q. [illegible], & [illegible] quod illud [illegible], de[illegible]. Naturæ ſtudioſorum [illegible] philoſophandi anſam arripiant. Nos [illegible] notamus, quod [illegible] planta [illegible] ſuperficie aquarum [illegible] ſuſtineatur [illegible] & ſi [illegible] & eadem gravitatem [illegible], quod non [illegible] poſſet [illegible], præter [illegible] plantæ [illegible] parte ſunt [illegible] complanatæ, [illegible], quod [illegible] Lenticulariæ ſpecie [illegible], quæ inferiori parte magis convexa, [illegible] ad æquilibrio nunquam [illegible], quæ [illegible], & rubor.

Præterea hujuſmodi tubi poſſunt [illegible] ad [illegible], & [illegible], quando deficiente aqua, [illegible] plantæ ſuperantur, [illegible] ut ſiccari plantæ alimenta [illegible]

Nec videtur a ratione alienum, hujuſmodi tubulos, ſanguini [illegible] humore nutricio conſervando, [illegible] poſſet quo [illegible] ſiccum [illegible], ac tum [illegible] radices [illegible], ut ſubtil [illegible] ſub[illegible], cum [illegible] oculis [illegible] occurrere [illegible]

Lenticularia dicitur quaſi planta ad Lenticulam accedens. C Y-

CYNOMORION.

Cynomorion eſt plantæ ſecundariæ, aut paraſiticæ genus, quemadmodum in Libello noſtro de Orobanche Florentiæ anno 1720. in lucem edito tradidimus, quod aliarum ſtirpium radicibus A innaſcitur, & alitur, ut Anblatum, Clandeſtina, Hypopitys, Orobanche, & ſimilia, initio ſquamis denſiſſimis B tectum, poſtea dum incrementum acquirit, & ad magnitudinem ſuam pervenit, ſquamarum agmina inter ſe paulatim dilatantur C, ſobolis D infra ſquamarum ſpatium creberrimè veſtitum, inter quas emergunt flores monopetali, anomali, vomeris, aut cunei turbinati formâ, ex unâ parte cavi E, alterâ verò convexi F, ſtamine craſſiori G, apice biventri H inſtructi, ſed ſteriles, & calyce carentes. Embryo verò ab eadem floribus vix ſejunctus I, tubâ K donatus, & foliis plantæ, tanquam calyci obvolutus L, abitque deinde in ſubrotundum ſemen M. Tab. 12.

Cynomorii ſpeciem unicam novimus.

1. Cynomorion purpureum, officinarum Tab. 12. *Fungus Typhoides, coccineus, Melitenſis Bocc. Icon. Rar. Plant. 80 Fungus Typhoides, coccineus, tuberoſus, Melitenſis Ejuſdem Part. 1. Muſ. 69. Fungus Typhoides. Liburnenſis Cat. Plant. H. Piſ. Fungus Mauritanicus, verrucoſus, ruber Petiv. Gazophyl. Tab. 39. fig. 8.* Gignitur in Mauritaniæ littoribus ſuper radices Lentiſci, Myrti, aliorumque fruticum, & ſuffruticum. In Siciliâ ut Drepani, per Lampedoſam, atque Melitenſem Inſulam, ſpeciatim in ſcopulo adjacente, vulgò *Scoglio del Generale*, etiam provenit, ubi ſuper Halimum, ſeu Portulacam marinam C. Bauhini evulſum recepimus a ſummâ humanitate Illuſtriſſimi Joannis de Borghenois, Sacræ, & Eminentiſſimæ Religionis Hieroſolymitanæ Bajulivi. Nunc verò circa Portum Labronis, ſive Liburni ſuper radicem Cali, ſive Vermicularis marinæ arboreſcentis J. Bauhini à diligentiſſimo pharmacopola, ac de Botanicâ, aliiſque rebus naturalibus benemerito Domino Tiberio Scali fuit detectum, in Valetudinarii veteris aggere ad meridiem, in proſpectu Pontis nuncupati *il Ponte delle due Scale*, in quo ad palmarem, ſeſquipalmarem, quandoque verò ad cubitalem altitudinem, inter Novembrem, & Martium menſes creſcit, ibique decidente ſemine ſe propagat.

Hujus Plantæ vires ſunt eædem, ſed longè efficaciores, quam eæ, quas Galenus lib. 6. Simplicium medicamentorum, & Dioſcorides Lib. 1. Cap. 108. de Hypociſtide tradunt, ideòque alterum pro alterò in medicos uſus ſubſtituere poſſumus, ut & cæteras omnes ſecundarias plantas pariter cenſemus, quod quidem prudentiſſimo Phyſicorum judicio, vel iis, qui confectâ analyſi exactius experimentum facient, remittimus.

Cynomorion dicitur a canini genitalis ſimilitudine.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

MONTIA.

Montia eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente, & bilabiato, pars ſuperior A pene tripartita, inferior B una cum tubo C bifida. Ex cujus calyce bifolio D ſurgit piſtillus E, poſticæ floris parti F, inſtar clavi, infixus, qui deinde abit in fructum G, ſubrotundum obtuſum, & ferè trigonum, unicapſularem, in tres partes H dehiſcentem, quarum Tab. 13.

rum ſingulæ vehementer vi elaſtica lateralibus oris, tamquam valvulis introrſum convolvuntur, ut in Clandeſtina, tribus plerumque ſeminibus 1 ſetum, ut plurimum reniformibus. Flores, & fructus, cæteraque ejus partes a plantis ſeorſum exhibitæ per microſcopium ſunt auctæ.

Montiæ ſpecies ſunt.

1. Montia aquatica, major Tab. 13. fig. 1. *Alſine aquatica, ſerrulatior J. B. 3. 786 Cameraria aquatica, major Eph. N. C. Cent. 5. & 6 App. & Cat. Plant. Giſſ. 61. Tab. 6.* In Bohemiæ udis, necnon circa lacunas, & piſcinas, & a D. Dillenio ſpecimen peculiare etiam habuimus.

2. Montia aquatica, minor Tab. 13. fig. 2. *Portulaca arvenſis C. B. Pin. 288. Portulaca exigua, ſive Adrachien arvenſe Cam. Hort. 131. Alſine-formis paludoſa, tricarpos, floſculis albis inapertis Pluk. Phytograph. Tab. 7. fig. 5. Alſine parva, paluſtris, tricoccos, Portulacæ aquaticæ ſimilis Raii Hiſt. 1035. & Synopſ. ed. 2. 211 n. 13. & ed. 3. 352. Alſine paluſtris, Serpyllifolia Ger. Emac. 614.* In Piſtorienſibus montibus, multis in locis, ſpeciatim prope cauponam, vulgo *l' Oſteria dell' Erba minuta.*

Hanc plantam Montia nomine inſignire optimum duximus, cum maximè id nobis fuerit in cauſa, ut pergratam, jucundamque inferamus memoriam amici noſtri Domini Joſephi Monti Bononienſis, Philoſophiæ Doctoris, in ipsâ Almâ ſtudiorum parente publici Botanices profeſſoris, Hortique Medici Præfecti, necnon in Patrio Scientiarum, & Artium Inſtituto, ejuſque Academiâ Naturalis Hiſtoriæ munus gerentis. Quantum verò Clariſſimus hic Vir, omnibus ætatis nervis, induſtriaque ſuâ ad præſens contendat in Naturali Hiſtoriâ illuſtranda, haud obſcurè conjectari licet, tum ex ipſiuſmet Agri Bononienſis ſtirpium Catalogi Prodromo, tum ex Diſſertatione de Diluviano monumento, tum ex plantarum, atque exoticorum ſimplicium variis Indicibus, quæ Bononiæ annis 1719. & 1724. in quarto typis excudenda curavit.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, cujus calyx abit in fructum.

LAURENTIA.

Tab. 14. LAURENTIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente, & quaſi bilabiato calyx verò B abit in fructum C, membranaceum, ſepto intermedio, in duo loculamenta diſtinctum D, & ſeminibus fetum ovatis, planis, exiguis E, placentæ affixis F.

Laurentiæ ſpeciem unicam novimus.

1. Laurentia annua, minima, flore cæruleo Tab. 14. *An Rapunculus aquaticus, repens, minimus, Alpinus, Bellidis folio, flore cæruleo inaperto, albâ maculâ notato, caule folioſo H. Cathol. ſuppl. 3 & Bocc. Muſ. Part. 2. 35. Tab. 27? Rapunculus aquaticus, repens, flore cæruleo, inaperto, Raii Hiſt Tom. 3. 383.* In Ilva inſula prope Sacellum Deiparæ Virginis Mariæ, vulgo *la Madonna delle Grazie*, per ſaxorum rimas, locis plerumque humectis; necnon in territorio Piſcienſi per foſſarum aggeres, & circa Altum Paſſum, vulgò *Alto Paſcio*, prope lacum in herbidis, & muſcoſis, menſe Junio.

Eximius Vir Marcus Antonius Laurentis Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor collegiatus Bononienſis, in celeberrimo Patrio Archigymnaſio Lector publicus; Noſocomii, quod Vitæ appellant, Archiater, ſpargyricus peritiſſimus, ejuſque in Academiâ, atque Inſtituto Scientiarum Bononiæ profeſſor experientiſſimus.

DI-

DISTRIBUTIO IV.

Plantæ flore monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, cujus piſtillus abit in fructum.

BONAROTA.

BONAROTA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, tubulato, in duo labia diſtincto, quorum unum in prima, & ſecunda ſpecie integrum B, in tertia verò bifidum C, alterum autem in omnibus ſpeciebus tripartitum D, rarò quadripartitum E. Ex calyce autem F ſurgit piſtillus G poſticæ floris parti H inſtar clavi infixus, qui deinde abit in fructum I oblongum, bifidum, & nonnihil compreſſum, biventrem, ab imo ad medium ſepto intermedio K munitum, quamobrem in duo loculamenta diviſum, & in quatuor intortas partes L valvularum more uſque ad centrum dehiſcentem, ſeminibuſque fetum M granorum Tritici æmulis, placentæ affixis N. Quæ omnia per microſcopium ampliata in icone exhibentur. *Tab. 15.*

Bonarotæ ſpecies ſunt.

1. Bonarota montana, Italica, Chamædryos folio, flore cæruleo Tab. 15. fig. 1. *Chamædrys Montis Summani J. B. 3. 289. Veronica Montis Summani, Hederæ terreſtris folio Dom. Ponted. Epiſt. ad Clariſſimum Sherard. pag. V.*

Hæc planta magnam habet ſimilitudinem cum Veronica petræa ſemper virente Pon. Bald. fol. CCCXXXVI. ut aſſerit idem Bauhinus. Quidam hodierni Botanici amici noſtri faciunt unam, & eandem, atque audacter aſſerunt, quæ ſententia comprobari videtur a peculiari ejuſdem Veronicæ ſpecimine, quod inter alias rariores plantas Montis Baldi Dominus Bartholomæus Martini ſumma benignitate nobis tranſmiſit. Dominus autem Pontedera loco ſupracitato plantas facit diverſas, quarum opinionum varietatem futura æſtate in perquiſitione plantarum ipſius montis oculariter Deo dante dirimere ſperamus.

2. Bonarota montana, Italica, Chamædryos folio rotundiore, & quaſi circinato, ſpicâ cæruleâ, habitiore Tab. 15. fig. 2.

3. Bonarota montana, Italica Chamædryos folio, minus crenato, ſpicâ luteâ ex Monte Cavallo.

Haſce plantarum ſpecies accepimus recentes a ſumma liberalitate Domini Jo: Hieronymi Zannichelli Veneti Pharmacopœi inſignis, ac de re herbaria benemerentis, quarum primam ſpeciem ut nobis hujuſmodi beneficium enixè requirentibus exhiberet, nullis parcens ſumptibus, & incommodis ad Summani Montis verticem prope Vicentiam libens conſultoque, ſe contulit; ubi, referente Jo: Bauhino, Dominus Agerius primus olim collegit.

Philippus Bonarota Senator Florentinus MAGNI DUCIS ETRURIÆ *Auditor, Academiæ Botanicæ Florentinæ ſocius, omnigena eruditione præſtans, & rei antiquariæ peritiſſimus; ut ejus ea de re Opera in lucem edita, longè, latèque commonſtrant.*

TOZZIA.

TOZZIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum eſt, inferius B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillus D, poſticæ floris parti E clavi inſtar infixus, qui deinde abit in fructum F, ſeu teſtam ſubrotundam, bifariam dehiſcentem G, ſemine fetam H ejuſdem formæ. *Tab. 16.*

Tozziæ ſpeciem unicam novimus.

1. Tozzia Alpina, lutea, Alſines folio, radice ſquamatâ Tab. 16. *Euphraſia lutea, Alſines folio, radice ſquamatâ Bauhini, ſive Anonymi, radice Dentariæ Columnæ Park. Theat. 1329. Anonyma F. Gregorii radice Dentariæ Col. Part. 2. 49. Dentaria Bugoloides, radice globoſâ, ſquamulis myodontoideis, Alpina Mentz. Pug. Tab. 9*

Huic rariſſimæ plantæ Tozziæ nomen tribuimus ab inventore Reverendiſſimo Patre D. Brunone Tozzi Abbate Vallumbroſano Regiæ Societatis Londinenſis, & Botanicæ Florentinæ ob rei herbariæ peritiam Socio meritiſſimo, necnon in reliquis philoſophiæ naturalis partibus per quam verſato, crebrò peregrinationibus noſtris botanicis præcipuè per Apuanas Petras, Alpes Piſtorienſes, Lucenſes, Bononienſes, Mutinenſes, per ſubaſpina ac hoſpita Maris Tyrrheni littora, inſulaſque adjacentes alacri, ſtudioſoque comite. Hanc ipſe plantam in Etruriâ ſolus reperit, in Alpibus ſcilicet Archicœnobio Sanctæ Mariæ Vallis-Umbroſæ ſupereminentibus, ſignanter in colle, qui dicitur Hellerena, circa ſolſtitium æſtivum floribus ornatam decoratamque collegit.

Quartæ Claſſi addenda, quæ ſequitur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius falcatum, & tripartitum.

PAPIA.

Tab. 17. PAPIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A falcatum, & uſque ad centrum tripartitum, inferius verò integrum, & ad extremum dilatatum, ac veluti fimbriatum B. Ex calyce autem C ſurgit piſtillus D, poſticæ floris parti E ad inſtar clavi infixus, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatus, qui deinde abeunt in totidem veluti ovata ſemina F recondita in capſulâ G, quæ calyx floris fuit.

Papiæ ſpeciem unicam novimus.

1. Papia Garganica, foliis Urticæ, altius & eleganter inciſis, flore purpureo Tab. 17. Naſcitur hæc elegans, & rara planta in quadam valle Gargani Apuliæ montis inter vepres, & ſenticoſa loca, necnon in opacis nemoribus, ubi menſe Junio, cum aliis rarioribus plantis florentem invênimus. Anno 1710. in pluribus Philobotanorum Bononienſium viridariis cultam obſervavimus, præſertim apud Reverendum Dominum Valerium *del Buono*, non minus in rei herbariæ, quam in cognitione Lapidum, Gemmarumque, & antiquarum dislocationum apprimè verſatum: apud quem etiam Clariſſimus Guillelmus Sherardus anno 1717. menſe Junio, dum a Smyrnâ in Angliam rediret, hujuſmodi plantam non ſine admiratione obſervavit.

Joſephus del Papa Franciſci Mariæ Cardinalis Medicei, COSMI III. & JOANNIS GASTONIS I. *Magnorum Ducum Etruriæ Archiater, Academicus* della Cruſca, *in Athenæo Piſano per omnes prælectionum gradus ad primam docendi ſedem evectus, in hac togatâ militiâ emeritus, Vir libris philoſophicis editis celebris, medendi prudentiâ, doctrinâ, peritia inſignis, ſcientiarum varietate, dicendi copiâ, & elegantiâ, vitæ gravitate, morum nitore, comitate, affabilitate clarus, in promovendis ſtudiis præſertim Medicinæ, & Botanices, ut liquido experti ſumus aſſiduus, in colendis amicitiis diligens, virtutumque omnium ſplendore ornatus.*

Sectæ

Sextæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore roſaceo, cujus piſtillus abit in fructum bicapſularem.

GLAUCOIDES.

Glaucoides eſt plantæ genus, flore A roſaceo, conſtante ſex petalis B ſubrotundis in orbem poſitis, & calycis pelviformis C ore, ut in Salicaria, inſidentibus D. Hic calyx pro parvitate floris ſatis amplus, & in duodecim radios ſectus, duabus appendicibus tenuiſſimis in externâ baſi E inſtructus eſt. Ex hujus meditullio ſurgit piſtillus F, qui deinde abit in fructum G, ſeu teſtam ſubrotundam, membranoſâ, vel pelliculâ diaphanâ, & tenuiſſimâ contextam, ſepto intermedio munitam H, vel in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fetam I, plerumque exiguis triangularibus, viperinum caput æmulantibus, placentæ K affixis. Floribus, fructibus, eorumque partibus notabile dedimus incrementum auxilio microſcopii. *Tab.* 18.

Glaucoidis ſpeciem unicam novimus.

1. Glaucoides paluſtre, Portulacæ folio, flore purpureo Tab. 18. *Glaux paluſtris, flore ſtriato, clauſo, foliis Portulacæ Inſt. R. H.* 88. *Glaux aquatica, folio ſubrotundo Flor. Pruſs.* 106. *Glaux altera, paluſtris, repens, ſubrotundo folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 107. *Tab.* 84. *Alſine rotundifolia, ſive Portulaca aquatica Ger. Emac.* 614 *Anagallis Serpylli folio aquatica J. B* 2. 372. *Cujus Icon etiam idem Bauhinus exhibet in opere de foſſilibus, ſtirpibus, & inſectis Agr. Bolenſ. pag.* 194. *Portula Cat. Plant. Geſſ.* 110. *An Alſine paluſtris, minor, folio oblongo C. B. Pin.* 251 ? In Piſanis, atque Florentinis locis udis, præſertim in Monte *Scalari* prope Abbatiam S. Caſſiani loco *la Croce de Fonte*.

Nota dignum eſt, quod hujus generis plantæ accidit, dum quandoque floribus abundat, & interdum quaſi deſtituta, calycibuſque tantum, in quibus ipſi flores oriri ſolent, onuſta ſpectatur. Omnes autem calyces, tam ſine floribus quam cum floribus, fructum ferunt, quamobrem in hac planta, dum fructus perficiuntur, flos nullo videtur officio fungi. D. Tourneſ. & ejus aſſeclæ, qui florem in ſupradictis calycibus non obſervarunt, eoſdem calyces pro floribus acceperunt, ideoque hujuſmodi plantam inter monopetalas, campaniformes reponunt.

Glaucoides dicitur, quaſi planta ad Glaucem accedens.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ flore roſaceo, cujus piſtillus abit in fructum multicapſularem.

PSEUDO-RUTA.

Pseudo-Ruta eſt plantæ genus a Ruta diverſum, flore A A pentaplanipetalo, nudo, nempe villis deſtituto, cæteris verò characteriſticis notis Rutæ prorſus reſpondet. *Tab.* 19.

Pſeu-

Pſeudo-Rutæ ſpeciem unicam novimus.

1. Pſeudo-Ruta Patavina, trifolia, floribus luteis, umbellatis Tab. 19. In Monte Saxo Nigro, prope Arcuatum ſeu *Arquà*, non longè Patavio, copiosè naſcens; nobis hanc plantam hactenus Botanicis ignotam obſervare nuper contigit.

Pſeudo-Ruta quaſi falſa Ruta nuncupatur.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ flore roſaceo, cujus piſtillus abit in fructum ex pluribus veluti capſulis compoſitum.

TILLEA.

Tab. 20. TILLEA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, tribus petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C trifolio, ſurgit piſtillus D, qui deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque vaginæ membranaceæ, internâ parte per longitudinem F dehiſcentes, ſingulæ, ut plurimum duobus ſeminibus G ovatis fetæ. Plantulæ in Tab. ad latera H H poſitæ magnitudinem ſuam oſtendunt, media verò ad litteram I in hortis ſata; inferior autem ſub litterâ K arte, & microſcopio in majorem formam redacta.

Tilleæ ſpeciem unicam novimus.

1. Tillea muſcoſa, annua, perfoliata, flore albo Tab. 20. *Sempervivum annuum minimum, repens, muſcoſum, Polygoni facie Bocc. Muſ. Part. 2. 36. Tab. 22. Polygonum muſcoſum, minimum Ejuſdem Rarior. Plant.* 56. Per Ilvæ Inſulam e ſaxorum rimis, variis in locis erumpit, præcipuè ſecus viam, quæ ex Marciano ducit ad Sacellum S. Mariæ Gratiarum, necnon in agro Florentino circa Eremum Divi Stephani, & in ambulacris Horti Medici Piſani, etiam ſponte per Aprilem, & Majum menſes creſcit, ac floret.

Excellentiſſimus D. Michael Angelus Tillius ortum habuit in Caſtro Florentino nobili Etruriæ loco anno ſal. 1653. *vir omnibus eruditionis numeris præſtans, Med. Doct. Regiæ Soc. Londinenſis, ac Botanicæ Florentinæ ſocius, in Piſano Athenæo rei herbariæ profeſſor ordinarius, & Horti medici cuſtos, quem multis exoticis plantis locupletavit, earumque Catalogo decoravit, edito Florentiæ an.* 1723. *in fol. Tab. æneis quinquaginta, in quo ulterius recenſentur raræ quædam plantæ ab ipſo obſervatæ duabus in peregrinationibus juſſu Regiæ Celſitudinis* COSMI III. *Mag. Etruriæ Ducis feliciter ſuſceptis, una ſcilicet Conſtantinopolin ad curandum Muſtapham Baſſà Turcarum Imperatoris generum, altera autem Tunetam, ut Muametho ejuſdem loci Beyo medicamen afferret.*

Octavæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore caryophylleo, cujus piſtillus abit in fructum.

LINOKARPUM.

Tab. 21. LINOKARPUM eſt plantæ genus, flore A caryophylleo, quatuor ſcilicet petalis B cordiformibus, in orbem poſitis conſtante, & ſurgente, & vix apparente extra calycem campaniformem C, uſque ad medietatem in quatuor tricuſpi-

cuſpi-

cuſpidata ſegmenta D diviſum, ex quo etiam erumpit piſtillus E, qui deinde abit in fructum F, ferè globoſum, ſulcatum, qui ſtatim dividitur in quatuor partes G, quarum ſingulæ deinde in duas capſulas H ſegregantur, introrſum dehiſcentes I, ſemine K fetas oblongo. Figura prima magnitudinem naturalem demonſtrat, altera ramulum a piſtore magis auctum, reliquæ quæ ſubſunt ad florem, & fructum pertinent, valde amplificata per microſcopium.

Linokarpi ſpeciem unicam novimus.

1. Linokarpum Serpylli folio, multicaule, & multiflorum Tab. 21. *Polygonum minimum, ſeu Millegrana minima C. B. Pin.* 282. *Millegrana minima Lob. Icon.* 412. *Ger. Emac.* 569. *& Raii Hiſt.* 1026. *Millegrana minima, ſive Herniaria minor Park. Theatr.* 447. In agro Florentino provenit, ſcilicet in Caſtanetorum ſylvis ſub Templo Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Saxo, tum etiam circa Caſignanum in ericetis, necnon in monte *Sedaro*, non longè ab Abbatiâ Sancti Caſſiani, in loco *la Croce de Fanale*, & alibi.

Linokarpum dicitur a fructu plantæ, quod ad fructum Lini accedit.

F R A N C A.

Franca eſt plantæ genus, flore A caryophylleo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis, è calyce C cylindraceo emergentibus. Piſtillum autem D ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in fructum E nunc longiorem, nunc breviorem, ab imo ad ſummum trifariam quamvis in ipſo calyce contentum, dehiſcentem F, ſeminibus fetum ovatis G, minutiſſimis, placentæ H affixis. *Tab.* 22.

Francæ ſpecies ſunt.

1. Franca maritima, ſupina, ſaxatilis, glauca, Ericoides, ſemper virens, flore purpureo Tab. 22. fig. 1. *Erica ſupina, maritima Anglica Park. Theat.* 1484. *& Raii Hiſt.* 1716. *& Synopſ. ed.* 2. 314. *Cali ſeu Vermiculari marina non diſſimilis planta J. B.* 3. 703. *Anthyllis perennis, ſupina, flore purpuraſcente H. R. Monſp. Coris repens, Italica, Thymi foliis, rubente flore, Polygoni facie Cat. Plant. H. Piſ. Polygonum maritimum, minus, foliis Serpylli C. B. Pin.* 281. *Polygonum fruticoſum, ſupinum, Ericoides, cinereum, Thymi folio, Hiſpanicum Barr. Icon.* 714. *Bocc. Muſ. Part.* 2. *Tab.* 7 *fig.* 22. *Polygonum alterum, puſillo vermiculato Serpylli folio Lob. Icon.* 422. *& Ger. Emac.* 567 *Lychnis ſupina, maritima, Ericæ facie Raii Synopſ. ed.* 3. 338. *num.* 3. *Forte Chamæpence Aeg.* 20. In ſaxoſo littore circa Portum Liburni, juxta locum, vulgò i *Cavalleggieri*, nec alibi in Italiâ nos inveniſſe meminimus.

2. Franca maritima, ſupina, ſaxatilis, glauca, Ericoides, ſemper virens, flore albo. Eodem loco, quo ſupradicta, ſed rara. Præterea hanc eamdem cultam quondam obſervavimus in Horto Medico Sapientiæ Romanæ, demonſtrante ipſo Clariſſimo Præfecto D. Jo: Baptiſtâ Triumfetti Bononienſi, ibidemque Simplicium medicamentorum olim Lectore expertiſſimo.

3. Franca maritima, ſupina, multiflora, candida, caulibus hirſutis, foliis quaſi vermicularis Tab. 22. fig. 2. *Alſine Cretica, maritima, ſupina, caule hirſuto, foliis quaſi vermicularis Tournef. Corol.* 45. *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prod.* 131. Juxta Juvenantium Urbem in Apuliâ locis plerumque humectis tantum comperimus.

4. Franca maritima, quadrifolia, annua, purpurea, ſupina, Chamæſyces folio, & facie. *Quadrifolio annuo, pianta di Perſia Zan.* 164. Non longè a Portu Liburnenſi, in quodam agro prope vetus Valetudinarium, pro peregrinis mercibus expiandis, & ſignanter, ad pontem vulgò *delle due Scale*.

5. Franca maritima, quadrifolia, annua, ſupina, Chamæſyces folio, & facie, flore ex albo purpuraſcente. *Alſine maritima, foliis Chamæſyces Inſt. R. H.* 665. *Anthyllis maritima, Chamæſyce ſimilis C. B. Pin.* 282. *Anthyllis Valentina*

Cluſ.

Cluſ. Hiſ. CLXXXXI. In Apulia prope Manfredoniam urbem, ad Maris littora, inter ſaxa, ſpeciatim circa Divi Laurentii Sacellum.

Excellentiſſimus Doctor Joannes Sebaſtianus Franchi, Lucenſis, inclyto Florentinorum Medicorum Collegio adſcriptus, Medicam facultatem ſummâ cum laude Florentiæ exercet, adeout ad Regiam Celſitudinem Sereniſſimi Cosmi III. *Magni Etruriæ Ducis graviſſimè ægrotantis, in ſecundum Medicum accerſiri meruerit. Præ cæteris, quibus ipſe pollet, humanioribus diſciplinis, rei herbariæ eſt ſtudioſiſſimus, illamque ingenti amore proſequitur, nil magis in deliciis habens, quam innocentes plantarum lepores, in quibus & Hiſtoriæ naturalis, & Phyſicæ, & Medicinæ ampliſſimam meditationum occaſionem inveniunt, quamobrem inter Academiæ Botanicæ Florentinæ ſocios merito recenſetur, illiuſque primæ Inſtitutioni multam operam dedit.*

DRYPIS.

Tab. 23. Drypis eſt plantæ genus, flore A caryophylleo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis plerumque bifidis conſtante, ex calyce C tubulato emergentibus. Piſtillus autem D ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in fructum E ſubrotundum, ſiccum, unicapſularem F, ſemine ſingulari G reniformi fetum.

Drypidis ſpeciem unicam novimus.

1. Drypis Italica, aculeata, floribus albis, umbellatim compactis Tab. 23. *Drypis Ang. 147. Ger. Emac. 1312. Drypis Theophraſti Anguillaræ Lugd. 1480. Park. Theat. 982. I. B. 3. 178. Lob. Icon. 789. Tabern. Icon. 144. Carduus foliis tenuiſſimis ſpinoſis ad inſtar Juniperi Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 161. ſect. 7. Tab. 32. n. 8. Spina umbella foliis vidua C. B. Pin. 388.* Apud Samnites per Sulmonenſem tractum multis in locis, videlicet in ſaxoſo, & eminenti colle, qui in ampliſſimo prato exurgit inter Roccam *Raſole*, & Caſtrum *Revisſondoli*: ut etiam apud Nurſinos in prærupto, & ſaxoſo loco juxta oppidum *Campi* ubi ab Incolis dicitur *erba Ciuccia*, ſcilicet Aſinina, eo quod Aſini ibidem *Ciucci* dicti, nobis *Ciuchi*, libenter eam depaſcant.

Drypis dicitur forte a verbo Græco δρύπτω lacero, vel lanio: hinc herba nuncupata, quod attrectantes, & colligere volentes aculeis ſuis vulneret, & laceret.

Nonæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore Liliaceo, hexapetalo, cujus piſtillus abit in fructum.

SCORODOPRASUM.

Tab. 24. Scorodoprasum eſt plantæ genus, floribus Porri, ideſt cum ſtaminibus latis, planis, ac tricuſpidatis A: radice verò Allii B, ſeu pluribus nucleis compoſitâ.

ORDO I

Scorodopraſa foliis planis, & carinatis.

Scorodoprasum 1. Cluſ. Hiſt. 190. *Allium ſphæricocapite, folio latiore, ſive Scorodopraſum alterum C. B. Pin. 74. Inſt. R. H. 383. Scorodopraſum dictum I. B. 2. 558.* In hortis noſtris tantum habemus.

2. Sco-

2. Scorodopraſum latifolium, ſpontaneum, Italicum, floribus dilutè purpureis, odoratis Tab. 24. fig. 5. *An Porrum ſylveſtre, vinearum Inſt. R. H. 382.?* In vineis, atque agrorum limitibus circa Florentiam, ac alibi per Italiam.

Hoc eſt illud, quod forſan Jo: Rajus in ſua Sylloge Plantarum pag. 269. *Allii ſpecies, an Ampeloproſum verum?* Præter bulbulos, qui in externa baſi radicis continentur, duo alteri intra tunicas Caſtaneæ magnitudine, & formâ reconduntur, quorum unius proportionatam in Tabula ſpatio imaginem exhibemus ſub litera C.

ORDO II

Scorodopraſi foliis junceis, ſeu teretibus plerumque fiſtuloſis.

SCORODOPRASUM campeſtre, Juncifolium, capite rotundo, compacto, floribus ſaturatè, & eleganter purpureis, cum primis tribus petalis externè verrucoſis. *Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. Inſt. R. H. 384. Allium Sphærocephalum, purpureum, ſylveſtre I. B. 2. 562. Allium, ſeu Moly montanum Cluſ. Hiſt. 195.* In collibus prope Florentiam, ut in monte Feſulano, Impruneta, Montui, & paulo ſupra Tranſpianum vulgò, *Treſpiano*, tam in cultis, quam in incultis, & ruderatis locis

2. Scorodopraſum montanum, Juncifolium, capite rotundo, dilutè janthino, floribus parvis Tab. 24. fig. 2. Per ericeta, myrteta, atque Imprunetæ prædia, præſertim circa Divæ Chriſtinæ Templum, necnon in Divi Antonii Monte.

3. Scorodopraſum campeſtre, Juncifolium nucleis, & floribus dilutè purpureis Tab. 24. fig. 1. *An Allium ſylveſtre Caſalp. 409.?* In nemoribus, ad ſepes, in agris, & in ſylvulis ilicetis Boboli, & circa medium ambulacrum Regiæ Villæ vulgò il *Poggio Imperiale*.

4. Scorodopraſum campeſtre, Juncifolium, purpuraſcens, gemino, & trigemino nucleorum capite, nucleis tenuioribus. Eſt potius varietas, quam ſpecies diſtincta a præcedenti, & in iiſdem, ac conſimilibus locis provenit.

5. Scorodopraſum campeſtre, Juncifolium, nucleis capitulorum Ciceris magnitudine, plerumque crinitis, & purpuraſcentibus, floribus concoloribus. *An Allium caninum Trag. 748? Allium ſylveſtre, alterum Fuchſ. Hiſt. 757.* Ubi antedictum, ſpeciatim in aucuparia ſylva circa medium ambulacrum Regiæ prædictæ Villæ.

6. Scorodopraſum montanum, Juncifolium, capite crinito, nucleis, & floribus purpuraſcentibus. *Cepa ſylveſtris, tenuifolia, prolifera Tournef. Hiſt. Pariſ. 413. Allium ſylveſtre, tenuifolium, proliferum Lob. Icon. 156. Dod. Pempt. 687.* Exacta hujus plantæ capitis deſcriptio eſt in Appendice Bot. Monſp. Per Imprunetæ colles, & in Monte Ferrato, atque Murello, videlicet circa ſtabulum Vaccarum D. Marchionis de Caſtilione.

7. Scorodopraſum montanum, Juncifolium, capite crinito, nucleis, & floribus albis. Cum ſuperiori in iiſdem locis provenit.

Nomina reliquarum plantarum in prædicta Tabula expreſſarum ſub figuris 3. & 4. in noſtro plantarum rariorum Elencho demonſtrabimus.

Scorodopraſum dicitur a vocibus Græcis σκόροδον Allium, & πράσον Porrum, quaſi diceretur Allioporrum, ideſt planta Allium inter & Porrum, quod ſit utriuſque generis naturam particeps.

Decimæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore papilionaceo, foliis ternis.

TRIFOLIASTRUM.

Tab. 25. TRIFOLIASTRUM eſt plantæ genus, a Trifolio diverſum, ſolum ſiliquâ A in calyce B non reconditâ: a Meliloto, & a Fœno-Græco floribus in capitulum C congeſtis: a Medicagine ſiliquâ in circulum non falcatâ: ab Anonide tandem ſiliquâ non bivalvâ.

ORDO I

Trifoliaſtri floribus in faſciculum, ſeu corymbum laxum, vel minus compactum D digeſtis, qui dum piſtillus in fructum abit, deorſum paulatim reflectuntur, & comæ inſtar pulchrè dependent E. Siliquis teretiuſculis F, plerumque tetraſpermis G.

TRIFOLIASTRUM pratenſe, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, & ſagittatâ maculâ notatis, corymbis florum magis ſparſis, pediculis longiſſimis inſidentibus, ſiliquis tetraſpermis Tab. 25. fig. 1. Supra Marinum Oppidum in loco nuncupato *i Corſi*, Româ eundo Neapolim obſervavimus.

2. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, & ſagittatâ maculâ notatis, ſiliquis tetraſpermis. *Trifolium pratenſe, album Park. Theat.* 1110. *Trifolium minus, pratenſe, flore albo, ſeu 2. Ger. Emac.* 1185. *Trifolium pratenſe Dod. Pempt.* 565. *& Lob. Icon. Tom.* 2 29. In pratis, & paſcuis, & ad foſſas udas menſe Majo, & Junio cum floribus ubique apud nos.

Hujuſmodi Trifoliaſtrum Botanici plerumque confundunt cum *Trifolio pratenſi, albo C. B.* Pin. 327.

3. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, majus, repens, foliis rotundioribus, albâ, ſagittatâ, & in acutum longius productâ maculâ notatis, ſiliquis tetraſpermis Tab. 25. fig. 4. Ubi antedictum, & in Populeto juxta Arni ripam ſuburbano loco, vulgò *le Caſcine*.

4. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, majus, repens, foliis oblongis, obtuſioribus, maculâ albicante, ſupernâ parte pyramidatâ, infernâ cordis inſtar pulchrè excavatâ, ſiliquis tetraſpermis. Cum ſuperioribus.

5. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, majus, repens, folio ſubrotundo, albâ, ſemilunatâ, & in dorſo nonnihil excavatâ maculâ notato, ſiliquis tetraſpermis. *Trifolium pratenſe, folio maculâ candidâ, Lunæ falcatæ figurâ Cæſalp.* 240. *An Trifolium pratenſe, paluſtre, ſæpe reſupinum, majori folio ſubrotundo, albâ, falcatâ maculâ inſignito H. Cath. App.* 2.? Ubi ſupradictum.

6. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, majus, repens, folio cordato, albâ maculâ ejuſdem formæ inſignito, ſiliquâ tetraſpermâ. In prædicto Populeto.

7. Tri-

7. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, majus, repens, folio obtuſo, duabus maculis albis inſignito, quarum ſuperior minor triangularis, inferior major cordata, ſiliquâ tetraſpermâ. Ubi reliquæ ipſius ſpecies.

8. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, majus, repens, foliis obtuſis, & veluti cordatis, non maculatis, ſiliquis tetraſpermis. *Trifolium repens Rivin. Ord. Plant. Flor. Irreg.* Cum antedicto, ſed non ita frequens.

9. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, repens, medium, foliis oblongis, acutioribus, maculâ latâ, ſagittatâ, ſiliquis tetraſpermis. In locis ſimilibus.

10. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, repens, medium, rotundifolium, maculâ albâ, ſagittatâ, perangustâ, ſiliquis tetraſpermis. In ſuperius connotato loco *le Caſcine*.

11. Trifoliaſtrum pratenſe, corymbiferum, repens, minus, folio ſubrotundo, maculâ albâ, ſagittatâ, minimâ, ſiliquis tetraſpermis. Oritur in incultis, atque etiam requietis agris, necnon in aggeribus foſſarum, per territorium Parochiæ Divi Martini ad Palmam, & præſertim in loco, quem dicunt, *la Madonna delle Calle*.

Ad hanc Trifoliaſtri ſpeciem, ob ſuam parvitatem, facile reduci poteſt *Trifolium pratenſe, parvum, maculatis foliis, flore albo;* cujus mentionem facit Jo: Bauhinus Tom. II. pag. 380. in deſcriptione *Trifolii pratenſis, flore albo, minoris, & ſemine glabri*.

ORDO II

Trifoliaſtri floribus ut ſupra. Siliquis teretibus, tetraſpermis, ſupernâ parte æqualibus, infernâ veluti nodoſis, aut in ſemicirculos diſcriminatis H.

TRIFOLIASTRUM pratenſe, corymbiferum, repens, minimum, foliis obtuſis, non maculatis, ſiliquis tetraſpermis, ſupernâ parte æqualibus, infernâ veluti nodoſis, ſemine ſubluteo Tab. 25. fig. 3. Juxta torrentem Ema, in colle *la Fioraja* dicto per ſata Divi Valentini.

Puſilla eſt planta, nec ſemne major, folia obtinens obtuſa, & fere cordata, idcirco ad Iconem, & deſcriptionem *Trifolii pratenſis, flore albo, minoris, & ſemine glabri* I. B. melius, quàm alia Trifoliaſtri ſpecies a nobis propoſita reſpondere videtur.

2. Trifoliaſtrum annuum, corymbiferum, album, & procumbens, folio cordato, ſubtus atro-virente, ſplendente, ſiliquâ tetraſpermâ, infernè falcatim diſcriminatâ Tab. 25. fig. 6. Intra, & extra Florentiam in pratis fenariis, necnon in paſcuis copioſiſſimum.

ORDO III

Trifoliaſtri floribus ut ſupra: Siliquis nonnihil compreſſis, ſupernâ parte tantum marginatis I, *tetraſpermis*.

TRIFOLIASTRUM pratenſe, corymbiferum, non repens, humi ſtratum, altè radicatum, foliis ſubrotundis, albâ, falcatâ maculâ, vix notatis, floribus minoribus, ſuave-rubentibus, ſiliquis tetraſpermis, ſupernâ parte tantum marginatis, ſemine ſuboſcuro, maculato. In alveis Arni fluvii exiccatis, & in Populetis ſecus eumdem fluvium; In magna ubertate verò per montoſos agros, circa Templum Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Saxo, prope Villam D. Marchionis de Caſtilione, vulgò dictam *Roncalune*.

O R D O IV

Trifoliaſtri floribus ut in ſ[illegible]ta: Siliquis latis, incurvis, compreſſis, ac diſpermis, & ſuperna parte tantum marginatis K.

TRIFOLIASTRUM pratenſe, corymbiferum, erectum, annuum, & [illegible], caule craſſiore, fiſtuloſo, folio longiore, cordiformi, flore albo, ſiliquâ, incurvâ, latâ, compreſſâ, ac diſpermâ Tab. 25. fig. 2. *An Trifolium Orientale, altiſſimum, caule fiſtuloſo, flore albo Tournef. Coroll. 27.?* Circa Bientinam, in locis, ubi per hyeme ſtagnant aquæ.

2. Trifoliaſtrum ſupinum, corymbiferum, annuum, album, majus, folio longiore, obtuſo, ſiliquâ incurvâ, latâ, compreſſâ ac diſpermâ Tab. 25. fig. 5. Non longè a Portu Liburni in via, quæ ad Montem Nigrum ducit, paulo ante Patrum Cappuccinorum ædem, juxta pyramidem aquæductûs.

O R D O V

Trifoliaſtri floribus in faſciculum, ſeu corymbum minus ſpecioſum per binos tantum ordines diſpoſitis, qui, dum piſtillus in fructum abit, deorſum reflectuntur: Siliquis ut in ordine antecedenti.

TRIFOLIASTRUM Alpinum, purpureum, humile, caule nudo, ſimplici, foliis anguſtioribus, acutis, floribus amplioribus, ſiliquis planis, incurvis, & diſpermis. *Anonis Alpina, humilior, radice amplâ, & dulci Inſt. R. H.* 408. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin.* 328. *Trifolium Alpinum, Italicum, Aſtragaloides J. B.* 2. 376. *Trifolio anguſtifolio, Alpino Pon. Bald. Ital.* 194. Provenit in Italiæ Alpibus, multis in locis, ſcilicet in Monte Baldo Veronæ, aliiſque Galliæ Ciſalpinæ montibus, ſicut etiam prope Piſtorium in Etruria, in quodam Jugo, vulgò *il Corno alle Scale*.

O R D O VI

Trifoliaſtri floribus in capitulum compactum, ſeu minus laxum L *diſpoſitis, & axi mutuatò adhærentibus, qui, dum piſtillus in fructum abit, deorſum reflectuntur, & eorum vexillum in quamplurimis ſpecies introrſum repanditur* M: *Siliquis breviſſimis, incurvis, ac compreſſis, quarum quædam ſunt monoſpermæ* N, *quædam verò diſpermæ* O.

TRIFOLIASTRUM, quod Trifolium pratenſe, luteum, capitulo Lupuli, vel agrarium C. B. Pin. 328. Inſt. R. H. 404. *Trifolium pratenſe, luteum, fœmina, flore pulchriori, ſive Lupulum J. B.* 2. 381. In montoſis Italiæ pratis, videlicet per Etruriam ubique.

2. Trifoliaſtrum pratenſe, Lupulinum, erectum, luteum, minus, foliis oblongis, acutioribus, capitulis florum pediculis ſeſquiuncialibus, & biuncialibus inſidentibus, ſiliquâ compreſſâ monoſpermâ. Naſcitur apud nos in montanis paſcuis copioſum, ut ſupra Templum Beatiſſimæ Virginis de *Saxo*, & circa Pratolini Villam Regiam, & Cauponam tabellionum, vulgò *l'Uccellatojo* loco dicto *i Pratoni*, necnon per Senarium montem.

Hoc ut præcedens erectum eſt, ſed magis ſtrigoſum, idcirco unam eandemque plantam cenſemus cum *Trifolio capitulo Lupuli, erecto Catal. Plant. H. R. Pariſ. non edit.* Ex munificentia Clariſſimi D. Antonii de Juſſieu habemus.

4. Tri-

4. Trifoliaſtrum pratenſe, Lupulinum, annuum, luteum, minus, foliis oblongis, acutioribus, viticulis longis, procumbentibus, capitulis parvis, ſiliquâ compreſſâ, monoſpermâ. Prope Florentiam per prata, & paſcua Regii ortis Collis ad Cajanum copioſum, ſicut etiam in pratis Urbi propinquioribus in loco *le Caſcine* jam ſuperius indicato.

5. Trifoliaſtrum arvenſe, ſive Lupulinum, minus, folio cordato, partim ſupinum, partim erectum, capitulis florum craſſioribus, initio è luteo vireſcentibus, poſtea albicantibus, & tandem fulvis, pediculis ſemiuncialibus, & uncialibus inſidentibus, ſiliquâ compreſſâ, monoſpermâ *Trifolium arvenſe, ſive Lupulinum minus, folio cordato, partim ſupinum, partim erectum, capitulis initio è luteo vireſcentibus, poſtea albicantibus Michelii Hort. Piſ. Trifolium pratenſe, floribus palleſcentibus Caſalp.* 240. In pratis, in agris, & graminoſis locis affatim provenit.

6. Trifoliaſtrum pratenſe, Lupulinum, minimum, folio cordato, capitulis florum ſubluteis, pediculis ſemiuncialibus, & uncialibus inſidentibus, ſiliquâ compreſſâ, monoſpermâ. *Trifolium Lupulinum, alterum minus Raii Synopſ. ed.* 2. 195 *num.* 14. *& ed.* 3. 330. *num.* 17. *Tab. XIV. fig.* 3. In pratis, & paſcuis copioſiſſimum provenit apud nos, præſertim circa Florentiam, & ex Anglia habemus.

7. Trifoliaſtrum pratenſe, Lupulinum, luteum, erectum, minus, caule tenuiſſimo, vix ſe ſuſtinente, & plerumque non ramoſo, foliis abſque pediculis, capitulis uncialibus, & capillaribus pedicellis inſidentibus, ſiliquâ compreſſâ, diſpermâ Tab. 25. fig. 8. *Melilotus pratenſis, lutea, erecta, Trifolii Lupulini facie, foliis abſque pediculis, floribus longis pediculis inſidentibus Michelii H. Piſ.* In Etruria, tam in alpeſtris quam montuoſis pratis, ſignanter circa Pratolini Villam, & montis Senarii Cœnobium.

8. Trifoliaſtrum pratenſe, Lupulinum, annuum, luteum, omnium minimum, foliis cordatis, ſiliculis compreſſis, monoſpermis. *Trifolium Lupulinum, minimum Mor. Hiſt. Oxon. P.* 2. 142. *num.* 2. *& Inſt. R. H.* 404. *& Raii Synopſ. ed.* 3. 331. *Tab. XIV. fig.* 4. Specimen hujus plantæ a Clariſſimo Sheraedo, Londino tranſmiſſum accepimus.

O R D O VII

Trifoliaſtri floribus in capitulum rotundum, vel ſubrotundum, denſè digeſtis P., & axi mediatè adhærentibus, ac caulem erectis: Siliquis diſpermis Q., tumidioribus.

Trifoliastrum, quod Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 161. Inſt. R. H. 407. *Lotus hortenſis, odora C. B. Pin.* 331. *Lotus ſativa, odorata, annua, flore cæruleo I. B.* 2. 368. *Trifolium odoratum, alterum, ſive Lotus ſativa Dod. Pempt.* 571. In agris Urbi proximis per Ripulenſem planitiem, ſed rarum.

1. Trifoliaſtrum pratenſe, annuum, erectum, minimum, foliis longis, anguſtis, pulchrè venatis, ac tenuiſſimè ſerratis, floribus albis, in capitulum ſphæricum congeſtis, ſiliquis minimis, diſpermis Tab. 25. fig. 7. *Melilotus pratenſis, annua, minima, (erecta,) foliis longis, & anguſtis, tenuiſſimè ſerratis, floribus albis, in capitulum ſphæricum congeſtis Michelii H. Piſ.* In pratis, & paſcuis, necnon in ericetis, menſe Majo, ut in Monte Scalario, & prope Caſiniani Eccleſiam, tum etiam circa Pratolini Villam Regiam.

Huic generi ob florum diſpoſitionem accenſeri deberet *Melilotus capſulis reniformibus in capitulum congeſtis Inſt. R. H.* 407. Sed obſtare videtur ſiliculorum ſtructura, quam ad Medicaginem potius ſpectare credimus.

Trifoliaſtrum quaſi planta ad Trifolium accedens.

Undecimæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore polypetalo, anomalo, cujus calyx abit in fructum.

PSEUDO-ORCHIS.

Tab. 26. PSEUDO-ORCHIS eſt plantæ genus, ab Orchide diverſum, ob bulbulorum in radice copiam, & longitudinem A, ut videre eſt in Aſparago, & Aſphodelo: a Limodoro totius plantæ facie, & labello floris B tripartito: ab Helleborinæ flore calcari C donato.

Pſeudo-Orchidis ſpeciem unicam novimus.

1. Pſeudo-Orchis Alpina, flore herbaceo Tab. 26. *Limodorum montanum, flore ex albo dilute vireſcente Com. Ac. R. Sc. Anno MDCCV pag. 517. Tab. 8.* Per Piſtorienſes Alpes reperitur, in loco vulgò *Mandorinum*.

Pſeudo-Orchis quaſi falſa Orchis, ſeu teſticularis planta ad Orchidem accedens.

ORCHIASTRUM.

ORCHIASTRUM eſt plantæ genus, ab Orchide diverſum, radice ex pluribus bulbulis Napi, aut Rapunculi radicis æmulis conſtante D: flore calcari deſtituto.

Orchiaſtri ſpecies ſunt

1. Orchiaſtrum æſtivum, paluſtre, ſpirale, album, odoratum Tab. 26. In humectis agri Florentini inter juncos provenit, ſcilicet per Montem Ferratum, & in collibus Impruneteæ menſe Auguſto

2. Orchiaſtrum autumnale, pratenſe, ſpirale, album, odoratum. *Orchis ſpiralis, alba, odorata, minor C. B. Pin. 84. Orchis ſpiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. Inſt. R. H. 433. Teſticulus odoratus, ſive Orchis ſpiralis, minor Lob. Icon.* 186. In pratis, & paſcuis Autumnali tempore viget ubique.

Orchiaſtrum quaſi planta ad Orchidem accedens.

MONORCHIS.

MONORCHIS eſt plantæ genus, ab Orchide diverſum, flore calcari deſtituto E: & radice ac unico tantum prædita bulbo F. Flores a planta ſeparati, ut melius innoteſcant, microſcopii beneficio creverunt.

Monorchidis ſpeciem unicam novimus.

1. Monorchis montana, minima, flore obſoleto, vix conſpicuo Tab. 16. *An Monorchis foliis anguſtioribus, floribus luteis, certam olentibus Mentz. Pug. Tab. 5?* Menſe Julio in Tirolenſibus Alpibus, variis in locis.

Monorchidis nomine hanc plantam inſignivimus, quod unico tantum conſtet bulbulo, ſeu teſticulo, μόνος enim apud Græcos eſt ſolus, ὄρχις vero teſticulum denotat.

Duodecimæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore floſculoſo, ſeminibus non papposis, & thalamis florum folioſis.

SANTOLINOIDES.

SANTOLINOIDES eſt plantæ genus, à Santolina diverſum, ſubſtantia herbacea, & foliis in tenuiſſimas lacinias diviſis, ut in Anthemide, & Chamæmelo. *Tab.* 27.

Santolinoidis ſpecies ſunt.

1. Santolinoides Alpina, ſaxatilis, foliis glaucis, & veluti argenteis, floribus luteis Tab. 27. *An Pyrethrum alterum, minus, cæſpitoſa radice, Anthemidis flore, Italicum Barr. Icon.* 522.? In valle *Cupa* Moronis montis apud Sannites inter dirura Saxa, menſe Junio florentem vidimus.

2. Santolinoides Orientalis, foliis pennatis. *Chamæmelum Orientale, foliis pennatis Tournef. Coroll.* 37. & *Boerhaa. H. L. Bat. p.* 1. 110. D. Sherardus Smyrnâ miſit.

Santolinoides dicitur quaſi planta ad Santolinam accedens.

Decimætertiæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore ſemifloſculoſo, ſemine nudo.

LEONTODONTOIDES.

LEONTODONTOIDES eſt plantæ genus, à Dente Leonis, Catanance, Hedypnoide diverſum, ſeminibus A nullis pappis, vel barbulis, aut villis coronatis, in calyce B cylindriformi comprehenſis, qui per maturitatem non dehiſcit, ut in Dente Leonis, ſed potius nonnihil clauditur, veluti in prædicto Hedypnoide: ab Hyoſeride verò, caule ſimplici, & nudo diſtat. *Tab.* 28.

Leontodontoidis ſpeciem unicam novimus.

1. Leontodontoides Alpinus, glaber, Eryſimi folio, radice craſsâ fœtidâ Tab. 28. *Dens Leonis tenuiſſimo folio C. B. Pin.* 126. *Prodr.* 62. *Hieracium fœtidum III. Col. part.* 2. 32. In Mutinenſi ditione paulo ſupra Caſtrum novum ſecus viam, quæ ad Oppidulum Saxi, & Elli ducit, necnon in Petræ Apuanæ Alpibus occurrit.

Leontodontoides dicitur quaſi planta ad Leonis Dentem accedens.

Decimæquartæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ flore radiato, ſemine pappis inſtructo.

BELLIDASTRUM.

Tab. 29. BELLIDASTRUM eſt plantæ genus, à Bellide dumtaxat diverſum ſeminibus pappis A inſtructis, & thalamo floris non pyramidato B.

Bellidaſtri ſpecies ſunt.

1. Bellidaſtrum Alpinum, glabrum, foliis longioribus acutis, altè dentatis, flore albo. In Falteronæ Etruriæ Jugo, & per Petræ Apuanæ Alpes, necnon per ſylvas Gargani Apuliæ Montis.

2. Bellidaſtrum Alpinum, foliis brevioribus, hirſutis, caule palmari, flore albo. *Bellis ſylveſtris, media, caule carens C. B. Pin.* 261. *Inſt. R. H.* 490. *Bellis ſylvatica I. B.* 3. 114. *Bellis media Cluſ. Hiſt. XLIIII. & Cam. Epit.* 654. In Tirolenſi Comitatu, variis in locis obſervavimus.

Bellidaſtrum dicitur quaſi planta ad Bellidem accedens.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ flore radiato, ſemine pappis deſtituto, & capitulo folioſo munitæ.

ANTHEMIS.

D. Tournefortius in decimaquartâ Claſſe Sect. 3. conſtituit herbas flore radiato, ſemine pappis, & capitulis foliis carente, inter quas perperam connumerat *Chamæmelum*, *Buphthalmum*, & *Aſteriſcum*, quia capitulis folioſis munitæ ſunt, exceptis quibuſdam Chamæmelorum ſpeciebus; optimè ab oculatiſſimo authore ibidem collocatis, cum ejuſdem notis ad unguem reſpondeant. Nos igitur ab eodem genere reliquas ejus ſpecies ſegregamus, & in præſenti genere conſtituimus.

Tab. 30. ANTHEMIS eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C: corona verò D ex ſemifloſculis E componitur, embryonibus F G inſidentibus, & calyce H ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I, thalamo K affixa, & foliolis imbricatis L inter ſe diſtincta. His notis addenda ſunt folia in tenuiſſimas lacinias diviſa.

Anthemidis ſpecies ſunt.

1. Anthemis Italica, arvenſis, annua, major, vulgatiſſima, flore maximo, diſco pungente. *Chamæmelum annuum, flore maximo, capitulis ſpinoſis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. *Tab.* 8. *fig.* 12. *Chamæmelum annuum, ramoſum, Cotula fœtida floribus amplioribus, capitulis ſpinoſis Ejuſdem* 36. *& Raii Hiſt. Tom.* 3. 223. *& Cat. Plant Hort Piſ. Tab.* 19. *fig.* 2 *Cota vulgò, ſive Cotula fœtida Cæſalp. in Opere de plant.* 492. *& in Horto ſicco pag.* 69. *num.* 173. *Cotula maggiore Compend. della Facoltà de' Sempl* 19 Per Etruriam copioſiſſima, & præſertim in agro Florentino, ubi omnibus ſub Cotæ nomine nota eſt.

2. Anthemis maritima, lanuginoſa, annua, foliis craſſis, Pyrethri ſapore, ſemifloſculis albis, juxta diſcum luteis Tab. 30. fig. 1. *An Chamæmelum annuum,*

Te-

ramoſum, Coronopi folio, flore miſſo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. pag. 36. num. 18. Tab. 18 fig. 15. Forte Chamæmelum fœtidum, maritimum I B. 3. 122. Circa Portum Liburni, atque Petram Sanctam, aliaque littoralia Etruriæ loca, necnon a mari remota, videlicet Piſas inter, & Florentiam, ſecundum viam publicam, paulo ante Ceciniæ flumen.

3. Anthemis arvenſis, annua, parvula, modo odora, modo inodora, modo fœtida, folio glauco, capitulis, & ramulorum extremitatibus craſſioribus Tab. 30. fig. 2. Suprema ramulorum pars tumida, & fiſtuloſa, ut in Hedypnoide. In agris circa Florentiam, & in urbanis hortis æſtate provenit.

4. Anthemis arvenſis, annua, erecta, Chamæmeli officinarum facie, Abrotani odore, ſapore amaro, & acri, flore majore Tab. 30. fig. 3. In Campeſtribus Prætolini Regiæ Villæ.

5. Anthemis arvenſis, annua, erecta Chamæmeli officinarum facie, Abrotani odore, ſapore amaro, & acri, flore minore Tab. 30. fig. 4. *Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. Inſt. R. H. 494.* In arvis cum Chamæmelo vulgari apud nos, ſed raro creſcit.

6. Anthemis maritima, annua, odorata, præcox, flore albo, caule purpuraſcente. *Chamæmelum maritimum, odoratum, præcox, flore albo, caule purpuraſcente Michel. Cat. Hor. Piſ. Tab. 21. fig. 3. An Chamæmelum maritimum, folio tenuiſſimo, caule rubente H R. Monſp?* In Romæ maritimis abundè creſcit, ſpeciatim circa Oſtiam, & in pratis ſecus Tyberis ripas, necnon Inſulam Tyberinam inter, & Centum Cellas multis in locis.

7. Anthemis hortenſis, repens, odorata, flore luteo, ſemifloſculis concoloribus, vix conſpicuis. *An Chamæmelum luteum, capitulo aphyllo C. B. Pin. 135?* In hortis noſtris colitur.

8. Anthemis maritima, perennis, foliis craſſis, punctatis. *Chamæmelum maritimum, Dalecampii Lugd. 1394. Inſt. R. H. 494. Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamæmelum maritimum I B. 3. 125.* In Ilvenſi, & Oſtienſi littore.

9. Anthemis maritima, perennis, foliis craſſis, punctatis, flore ampliore. In horto medico Sapientiæ Romanæ cum antedicta cultam obſervavimus.

10. Anthemis montana, perennis, incana, & ſericea, caulibus non ramoſis. *Chamæmelum Alpinum, Abrotani folio Inſt. R. H. 494. Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Abſinthium montanum. Abrotani fœmina flore Col. Phytob.* 25. Apud Hirpinos in Monte Beatiſſimæ Virginis, vulgò *Monte Vergine*, ubi Fabius Columna ipſum inveniſſe tradidit.

11. Anthemis Alpina, ſaxatilis, umbellata, perennis, calyce nigricante. *Matricaria Alpina, Chamæmeli foliis C. B. Pin. 134. Millefolium Alpinum I B. 3. 139. Parthenium Alpinum Cluſ. Hiſt. 336 & Pann. 560.* In locis a Carolo Cluſio enunciatis legimus, necnon in Tridentinis, & Vettarum Alpibus.

12. Anthemis Alpina, ſaxatilis, perennis, foliis craſſis, virentibus. In ſummo Cymmerio Antro, vulgò *la Grotta della Sibilla di Norcia*.

13. Anthemis Alpina, perennis, incana, & villoſa, flore albo, calyce nigricante. *Chamæmelum montanum, incanum, Abſinthioides, Italicum Barr. Icon. 457. Leucanthemum Plinii Ang. 181.* Supra Cimmerium Antrum, & apud Sarnaites, tum in magno Italiæ ſaxo, vulgò *Monte Corno*, ubi Anguillara indicat, tum in aliis ſimilibus, & propinquis jugis, & præſertim in illo nuncupato *il Mozzo di Cannetta*, & in illo *la Foce della Pietra Camela*.

14. Anthemis Alpina, ſaxatilis, odorata, minima, perennis, floribus exiguis, umbellatim, compactis. *Tanacetum Alpinum, odoratum C. B. Pin. 132. & Scheuch. Obſ. Botan. Anno 1708. ed. Lond. pag. 70. Tab. XXI. fig. 3. Millefolio Alpino affinis planta quibuſdam Iva Moſcata I. B. 3. 140.* In ſummo Gottardi Monte.

Anthemis dicitur a voce Græca ἄνθος, id eſt flos, quaſi florida, nam hæc planta plurimos, & diutinos flores plerumque profert.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ flore radiato, ſemine pappis, & capitulis folioſis carente.

CHAMÆMELUM.

CHAMÆMELUM eſt plantæ genus, ab Anthemide tantum diverſum floſculis, aut ſeminibus nullis foliolis imbricatim intermiſtis.

Chamæmeli ſpeciem unicam novimus.

1. Chamæmelum (annuum,) vulgare, Leucanthemum Dioſcoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum I. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt.* 257. In arvis, & in hortis tempore Veris ubique apud nos.

Chamæmelum dicitur quaſi parvum Malum ex odoris ſimilitudine, quam habet cum fructu Mali Apioli.

PARTHENIUM.

Tab. 29. PARTHENIUM eſt plantæ genus, a Matricaria diverſum non modo odore, & ſapore quaſi deſtitutum, verum etiam radice perenni, ſemineque in ſuperna parte C magis umbilicato.

Parthenii ſpecies ſunt.

1. Parthenium majus, Tanaceti folio, flore ampliori. In hortis Italiæ.

2. Parthenium quod Matricaria Tanaceti folio, flore majore, ſemine umbilicato Inſt. R. H. 493. *Tanacetum inodorum, flore Bellidis majoris H. Eyſt.* In horto Piſano tantum vidimus.

3. Parthenium quod Tanacetum inodorum, latifolium, Alpinum, magno Bellidis flore Barr. Icon. 786. In Montibus majoris Carthuſiæ.

4. Parthenium quod Tanacetum inodorum, latifolium, criſpum, magno Bellidis flore Barr. Icon. 782. Circa Triſulteram Carthuſiam.

5. Parthenium quod Matricaria Tanaceti folio, flore minore, ſemine umbilicato Inſt. R. H. 493. Juſs. in Barr. 100. In Sylvis Montis Januarii.

6. Parthenium foliis tenuiſſimis, Achilleæ cæſuris Tab. 29. *Cotula quædam in Sylvis, alter, & tertius ſive novus Ceſalp.* 492. In ericetis, & ſylvis apud nos.

7. Parthenium minus, foliis tenuiſſimis, Achilleæ cæſuris. *Chamæmelum Sophiæ folio Inſt. R. H.* 494. In hortis noſtris.

Parthenium dicitur quaſi Virginalis planta, nam apud Græcos παρθένος eſt Virgo.

BELLIS-LEUCANTHEMUM.

Tab. 29. BELLIS-LEUCANTHEMUM eſt plantæ genus, a Bellide diverſum caulibus ramoſis, ac folioſis D: a Bellidaſtro ſeminibus non papposis E: a Leucanthemo verò ſeminibus planis, & quaſi marginatis F, & a thalamo floris pyramidato G.

Bellidis-Leucanthemi ſpecies ſunt.

1. Bellis-Leucanthemum, annuum, Luſitanicum, rotundifolium Tab. 29. *Bellis minima, ramoſa, annua V. Luſitan.* Lutetia Pariſiorum a Clariſſimo Domino de Juſſieu ſpecimen pulcherrimum accepimus.

2. Bellis-Leucanthemum, annuum, Italicum. *Bellis minima, pratenſis, caule folioſo Bocc. Muſ. Part. 2. 96. Tab. 35. Bellis minor, alba, ramoſa Park. Theat. 530. Raii Hiſt. 258. 351. Bellis minor Cam. Epit. 655. Bellis minor, caule folioſo Mentz. Pug.* In ericetis Etruriæ admodum copioſum.

Bellis-Leucanthemum dicitur quaſi planta ad Bellidem, & Leucanthemum accedens.

In-

Inter decimamquartam, & decimamquintam Claſſem ob peculiarem florum ſtructuram alia Claſſis eſſet apponenda, in qua plantæ Graminifoliæ Culmiferæ, grano tam majore, quam minore, tam eſculento, quam non eſculento comprehenduntur.

FLORES prædicti, qui noſtram, & novam Claſſem conſtituunt, dipetali A B C ſunt, petalis uno tantum verſu D, alarum Papilionis inſtar diſpoſitis, tribus plerumque A C, raro ſex, ut in Oryza B ſtaminibus muniti. Ex his aliqui donantur petalis acutis A, obtuſis alii, ac veluti detruncatis B C. In nonnullis plantis iidem flores fecundi ſunt E, in aliis ſteriles F, nempe piſtillo deſtituti, in certis verò ſpeciebus tam ſteriles, quam fecundi in eadem planta inveniuntur; At in plantis omnibus hi diſponuntur in Locuſtas ſimplices G, vel in Locuſtas compoſitas H, ſicque propter eorumdem florum, ac locuſtarum varietatem, plantas ſupra memoratas in ſequentia genera diſtribuimus, quorum nomina tantum nunc ſubjicimus. Cetera verò quæ pertinent ad hanc Claſſem in altera parte Operis pertractabimus. *Tab.* 31.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ locuſtis compoſitis, flore a ſemine non ſeparato.

1 TRITICUM.
2 ZEA.
3 AGROSTARIUM.
4 PSEUDO-TRITICUM.
5 LOLIUM.
6 GRAMEN.
7 FESTUCA.
8 BROMOS.
9 ARUNDO.
10 AVENA.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ locuſtis ſimplicibus, flore a ſemine non disjuncto.

1 HORDEUM.
2 PHOENIX.
3 PHALARIS.
4 SPARTUM.
5 ORYZA.
6 POLYDACTYLON.
7 ISCHÆMUM.
8 PANICUM.
9 MILIUM.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ locuſtis ſimplicibus, in eadem planta duarum ſpecierum, diverſæ nempe ſtructuræ, & conſiſtentiæ, quædam floriferæ tantum, aliæ floriferæ, & ſeminiferæ.

1 ÆGILOPS.
2 SORGUM.
3 SCHOENANTHUM.

DISTRIBUTIO IV.

Plantæ locuſtis ſimplicibus, in eadem planta binarum ſpecierum, diverſæ nempe ſtructuræ, & conſiſtentiæ, nonnullæ ſunt floriferæ, aliæ ſeminiferæ.

1 ÆGILOPOIDES

DISTRIBUTIO V.

Plantæ locuſtis compoſitis, in eadem planta binarum ſpecierum, diverſæ ſcilicet ſtructuræ, & conſiſtentiæ donatis, nonnullæ tantum floriferæ, aliæ ſemen ferunt.

1 SESAMUM. 2 SESAMASTRUM. 3 LACRYMA JOB. 4 MAYZ.

Mirum ſanè videtur tot inſignium Botanicorum oculos in plantis prædictis ita obvios, florum petala fugiſſe, & ſtamina tantum pro vero flore conſideraſſe, licet Clariſſimus Malpighius in ſuo præclaro opere Anat. plant. pag. 52. Tab. 35. num. 215. DDD. in Tritico Indico, ſeu Mayz duntaxat conſideraverit.

Decimæquintæ claſſi addenda, quæ ſequuntur.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ culmiferis, & graminifoliis affines, floribus apetalis, polyſtemonibus, ſeu pluribus ſtaminibus conſtantibus, per locuſtas compoſitas adactis, & in unaquaque locuſtarum flos unus ſterilis, alter vero fecundus exiſtit.

PANICASTRELLA.

Tab. 31. PANICASTRELLA eſt plantæ genus, floribus A apetalis, tribus ſtaminibus B conſtantibus, in locuſtam compoſitam biglumam C, uno flore ſterili D, altero vero piſtillo E donato. Piſtillus autem abit deinde in ſemen F, ut plurimum ſubrotundum. His notis additur locuſtas eſſe plerumque ternas G in folliculis H laciniatis, echinatis, ac per baſim etiam villis I circumdatis, reconditas, Itemque eoſdem folliculos in ſpicam longam, teretem ſingulatim eſſe digeſtos.

Panicaſtrellæ ſpecies ſunt.

1. Panicaſtrella Americana, major, annua, ſpicâ laxâ, purpuraſcente. *Gramen echinatum, maximum, ſpicâ rubrâ Sloane Cat. Jam. Raii Hiſt. Tom. 3. 602. Gramen Americanum, ſpicâ echinatâ, majoribus locuſtis Plukn. Alm. 177. & Phytogr. Tab. 92. 3. Schol. Bot. 258. Gramen locuſtis tumidioribus, echinatis Scheuchz. Hiſt. Gram. 77. Gramen aculeatum, Curaſſavicum Prodr. Parad. Bat. 338.*

2. Pani-

2. Panicaſtrella Americana, minor, annua, ſpicâ anguſtiori, denſâ, albicante. *Gramen echinatum, maximum, ſpicâ albâ. Sloan. Cat. Jam. Raii Hiſt. Tom. 3. 602. An Gramen Tribuloides, ſpicatum, maximum, Virginianum Pluk. Alm.* 177? Utraque ſpecies noſtris colitur in hortis, è ſeminibus ab Amicis exteris communicatis.

Panicaſtrella dicitur quaſi planta ad Panicum accedens.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ flore apetalo, polyſtemone, ſeu pluribus ſtaminibus compoſito, & calyci polyphyllo inſidente: cujus piſtillus abit in fructum unicapſularem.

JUNCUS.

JUNCUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, e calyce C hexaphyllo ſurgentibus. Piſtillus autem D abit deinde in fructum, nunc rotundum E, nunc ſubrotundum F, modo longiorem G, pleruaque trigonum, in tres partes dehiſcentem H, quarum ſingulæ introrſum per longitudinem ab intermedio I ſepæ, cui ſemina oblonga K adhærent. *Tab.* 31.

ORDO I

Junci aphylli, viminoſi, ad radicem ſquamis vaginiformibus circummuniti.

JUNCUS acutus, paniculâ ſparsâ C. B. Pin. 11. & Theat. 176. Inſt. R. H. 246. *Juncus foliaceus I. B.* 2. 521. *Juncus acutus Dod. Pempt.* 605. In humidis, & in ripis fluminum ubique.

2. Juncus lævis, paniculâ ſparsâ, major C. B. Pin. 12. Theat. 182. Scheuchz. Hiſt. Gram. 341. & Inſt. R. H. 249. *Juncus panicula arundinaceâ I. B.* 2. 520. *Juncus levis Dod. Pempt.* 605. In aquis ſtagnantibus, & ad fluviorum ripas.

3. Juncus lævis, paniculâ non ſparsâ C. B. Pin. 12. Theat. 183. Inſt. R. H. 246. *Juncus levis, vulgaris, paniculâ compactiore Raii Hiſt.* 1304. *& Synopſ. ed.* 2. 273. *& ed.* 3. 442. *Juncus Math.* 1190. *ed. Valgriſ. in fol.* 1578. *Juncus Matthioli I. B.* 2. 520. *Juncus levis, glomerato flore Lob. Icon.* 84. In humidis, & aquoſis circa Florentiam variis in locis, ſpeciatim in planicie, quæ jacet ad radicem Montis Ferrati, propè Pratum Urbem.

4. Juncus lævis, paniculâ glomeratâ, minore, nigricante. In Prato Spada, ſupra Templum Beatiſſimæ Virginis de Saxo ditionis Florentinæ.

5. Juncus parvus, calamo ſupra paniculam compactam longius producto Raii Hiſt. 1305. & Synopſ. ed. 2. 273. num. 11. & ed. 3. 432. num. 6. Pluk. Alm. 200. *Juncus levis, paniculâ ſparsâ, minor C. B. Pin.* 12. *Theat.* 183. *Scheuchz. Hiſt. Gram.* 347. *Tab.* 7. *fig.* 11. Londino a D. Sherardo miſſus.

ORDO II

Junci viminoſi, caulibus deſuper nudis, ad radicem tantum foliis longis teretibus veſtitis.

JUNCUS acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. & Theat. 173. Inſt. R. H. 246. Park. Theat. 1193. Scheuchz. Hiſt. Gram. 338. *Juncus pungens, ſeu Juncus acutus, capitulis Sorghi I. B.* 2. 520. In littoribus Italiæ maritimis co-

pio-

pioſiſſimus, necnon in locis a Mari longe diſſitis, videlicet circa Florentiam, nempe in collibus Imprunetæ, & ad Montis Ferrati radicem

2. Juncus acutus, maritimus, Anglicus Park. Theatr. 1193. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 232. Tab. 10. fig. 14. & Raii Syn. opſ. ed. 3. 431. num. 2. Scheuchz. Hiſt. Gram. 340. Circa Portum Liburni, & ad Mare Piſanum copioſe creſcit.

3. Juncus acutus, minor, umbellatus Micheli Hort. Piſ. In collibus Imprunetæ Florentiâ non diſtantibus rariſſimus occurrit, & an conveniat cum maritimo Anglico ſupradicto ulterius videndum.

ORDO III

Junci folioſi, quidam foliis teretibus, alii paululum compreſſis, quæ per ſiccitatem omnia nodoſa efficiuntur.

JUNCUS aquaticus, erectus, major, foliis compreſſis, articuloſis, cum internodiis ſemiuncialibus, capitulis florum ſpadiceis, umbellatim, & paniculatim diſpoſitis. In Etruria, ſed ubi præcipue, nunc non recordamur.

2. Juncus aquaticus, erectus, minor, foliis teretibus, articulatis, cum internodiis breviſſimis, capitulis florum ſpadiceis, umbellatim, & paniculatim diſpoſitis. *Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatim, & paniculatim diſpoſitis Inſt. R. H.* 247. Ex agro accepimus Pariſienſi, & in Por di Lio Inſula circa Venetias ſponte naſci vidimus, necnon inter Bononiam, & Lojanum juxta Savenæ fluvium, ſicut etiam in Apennino, & ſignanter in monte nuncupato *il Saſſo di Caſtro*.

3. Juncus foliis articuloſis, erectus, radice repente, craſſiore Micheli Hort. Piſ. *An Juncus nemoroſus, folio articulato Inſt. R. H.* 247? Naſcitur in lacuſtribus, cœnoſiſque locis circa Altum Paſſum in Etruria admodum frequens.

Radix hujus plantæ valida, ſimplex, palmaris, & ſeſquipalmaris, pennæ anſerinæ craſſitiem æquans, colore plerumque obſoletè luteo, fibris craſſis, rigidis, & lanuginoſis firmata, ex qua cubitales, ſeſquicubitales, & majores etiam ſurgunt caules, teretes, & erecti, qui in faſtigio paniculam edunt parvam, capitulis minoribus, minuſque coloratis, quam in *Junco foliis articuloſis, floribus umbellatis Inſt. R. H.* compoſitam.

4. Juncus aquaticus, maritimus, erectus, radice repente, foliis articuloſis, culteri inſtar compreſſis, & leviter ſtriatis, paniculâ ſpecioſâ, initio ſui ſparsâ, per maturitatem verò contractâ, capitulis florum exiguis. In littore Piſano ultra locum *le Caſcine* nemus inter, & littus Maris.

Peculiaris eſt planta, & a nemine forſan adhuc demonſtrata; folia profert culteri more inæqualiter valdè complanata, ideſt ſupernâ parte tenuiſſima, infernâ verò craſſiore, itaque nonnihil ſtriata. Figura *Junci aquatici, majoris, ſparsâ paniculâ Park Theat.* 1269. & 1271. pro Icone hujus plantæ antequam panicula contrahatur inſervire poteſt.

5. Juncus aquaticus, erectus, radice repente, foliis articuloſis, culteri inſtar compreſſis, & leviter ſtriatis, paniculâ minori, & minus ſpecioſâ, initio ſui expansâ, per maturitatem vero contractâ, capitulis florum exiguis. In Palude Bientinæ per eam partem, quæ ad Altum Paſſum pertinet.

6. Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatis Inſt. R. H. 247. *Gramen junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Theat.* 76 *Scheuchz. Hiſt. Gram.* 331. *Juncus foliaceus, capſulis triangularibus I. B.* 2. 521. In aquoſis, & uliginoſis ubique apud nos.

7. Juncus foliis articuloſis, aquaticus, ſupinus, repens, humilior, & craſſior, floribus umbellatis Micheli H. Piſ. In aquoſis circa Altum Paſſum, in Etruria vulgò *l'Alto Paſcio*.

Capſu-

Capſulæ ſeminales hujus plantæ non ſunt ita nigricantes, nec laxius diſpoſitæ ut in *Junco foliis articuloſis, floribus umbellatis Inſt. R. H.* ſed denſiores, & ad fulvum colorem tendentes, ac inſtar capituli *Graminis hirſuti, capitulo globoſo C. B.* in oblongo articulo alligatæ.

9. Juncus foliis articuloſis, aquaticus, ſupinus, repens, minor, & tenuior, floribus umbellatis. In paluſtribus circa Altum Paſſum.

10. Juncus foliis articuloſis, repens, humilis, ſarmentoſus, longiſſimus, (capitulis florum craſſioribus, ruſeſcentibus) Micheli H. Piſ. In ripis, & in alveo Arni fluminis propè Florentiam, ubi viticulis ſuis uſque ad duas, vel tres ulnas extenditur.

11. Juncus Alpinus, foliis articuloſis, capitulis florum umbellatis, craſſioribus, & ruſeſcentibus Micheli H. Piſ. In Alpibus Camaldulenſibus inter Oppidum Meggionam, & Eremum, ſecus viam publicam.

12. Juncus foliis articuloſis, erectus, minor, floribus umbellatis, capſulis nigricantibus Micheli H. Piſ. In collibus Impruneteæ cum ſequenti.

13. Juncus foliis articuloſis, parvus, aquaticus, capſulis ſeminum oblongis, albicantibus Micheli H. Piſ.

O R D O IV

Junci folioſi, foliis inferioribus triangularibus, ſuperioribus teretibus, & articulatis, floribus umbellatis.

JUNCUS aquis innatans, foliis inferioribus non articuloſis, longiſſimis, & capillaceis, ſuperioribus brevibus, craſſioribus, & articuloſis, floribus umbellatis Micheli Hort. Piſ. *Graminifolia lacuſtris, prolifera, ſeu plantulis quaſi novis hinc inde cauliculis ſuccreſcentibus D. Loyd. Raii Synopſ. ed. 2. 283. & ed. 3. 434.* In Palude Bientinæ prope Altum Paſſum.

O R D O V

Junci ut ſupra, ſed foliis ſuperioribus non nodoſis, & supernè parte vix canaliculatis.

JUNCUS parvus, bulbifer, foliis teretibus, non articuloſis, capitulis florum albicantibus. *Juncus minimus, terreſtris, annuus, foliis teretibus, non articuloſis, imis capillaceis, ſuperioribus verò craſſioribus, floribus umbellatis Micheli Hort. Piſ.* In ericetis, & humidioribus agrorum foveis, circa Caſtrum Sanctæ Mariæ ad Montem, & in paluſtribus prope Altum Paſſum.

2. Juncus minimus, bulbifer, foliis teretibus, non articuloſis, capitulis florum umbellatis, nigricantibus. *Gramen junceum, capſulis triangulis, minimum Raii Hiſt. 1307. & Synopſ. ed. 2. 275. & ed. 3. 434. n. 11. Gramen Bufonium, glomeratis utriculis Barr. Icon. 94.* Ex Anglia unicè habemus.

3. Juncus minimus, bulbifer, foliis teretibus, non articuloſis, capitulis florum umbellatis, nigricantibus, foliatis. *Gramen junceum, minimum, paniculis foliaceis Mor. Hiſt. Oxon. 227. Tab. 9. fig. 2. Juncoides calycibus paleaceis, glomeratis, foliis variaus Scheuchz. Hiſt. Gram. 330. Tab. 7. fig. 10.* In agro Romano, & ex Anglia etiam habemus.

O R D O VI

Junci folioſi, foliis omnibus carinatis, floribus umbellatis.

JUNCUS paluſtris, humilior, erectus, floribus pluribus ſimul junctis. Circa Altum Paſſum, & Caſtrum Divæ Mariæ ad Montem, necnon in maritimis Piſanis.

2. Juncus

2. Juncus paluſtris, humilior, ſupinus, floribus pluribus ſimul junctis Micheli Hort. Piſ. In Alveo Arni fluminis.

3. Juncus foliatus, minimus I. B. 2. 523. & Inſt. R. H. 247. In agro Florentino locis montoſis, & humectis, tum etiam per ericeta obvius.

O R D O VII

* *Junci folioſi, foliis omnibus carinatis, paniculâ ſparsâ, floribus ſolitariis, capſulis rotundis.*

JUncus parvus, cum pericarpiis rotundis I. B. 2. 521. Inſt. R. H. 297. & Raii Synopſ. ed. 3. 433. n. 10. *Juncus repens, πολύανθος, minor, botryoides Barr. Icon 114. num. 1. An Gramen junceides junci ſparsa, panicula Prak. Theat. 1190? Forte Gramen junceum, polyſtachyon C. B. Pin. 5.* In aquoſis per Etruriam copioſiſſimus, & ſpeciatim in maritimis.

2. Juncus paluſtris, exiguus, erectus, annuus, capſulis ſeminum rotundis. *An Gramen junceum Milii paniculâ Barr. Icon. 747 num. 2?* In ericetis montoſis agri Florentini copioſus, necnon in herbidis circa paludem Bientinam prope Altum Paſſum.

O R D O VIII

Junci ut ſupra, ſed capſulis ſeminum oblongis.

JUncus paluſtris, annuus, erectus, caule cubitali. *An Gramen Bufonium, erectum, anguſtifolium, majus Barr. Icon. 264? Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis ſpecies altera, procerior Scheuchz. Hiſt. Gram.* 328. In Piſano Agro.

2. Juncus paluſtris humilior, erectus Inſt. R. H. 246. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin. 7. Theat. 100. Scheuchz. Hiſt. Gram. 327. Holoſteum Mathioli junceum I. B. 2. 510. Holoſteum Mathioli Lob. Icon.* 18. In humidis ubique.

3 Juncus paluſtris, humilior, repens Inſt. R. H. 246. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, repens C. B. Pin. 7. Theat. 99. Scheuchz. Hiſt. Gram. 329. Gramen Bufonium, ſupinum, molline, ſive umbellatum Barr. Icon.* 93. Cum ſuperiori, ſed minus obvius.

O R D O IX

Junci folioſi, foliis carinatis, floribus nunc ſingularibus, nunc pluribus ſimul junctis in eadem planta.

JUncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. Prodr. 22. Theat. 185. Inſt. R. H. 246. *Juncus trifidus I. B. 2. 521. Junceides Alpinum, trifidum Scheuchz. Hiſt. Gram.* 325. In ſcopulis Alpinis per Italiam pluribus in locis è ſaxorum crepidinibus exit, ut in Petræ Apuanæ Alpibus, necnon in quodam Piſtorienſi jugo, nuncupato *il Corno alle Scale*.

O R D O X

Junci folioſi, foliis carinatis, monanthi, quibus in ſingulo ſtilo tantum unicus flos inſidet.

JUncus Alpinus, monanthos, capſulâ nigricante. *Juncus Alpinus, minimus, bifidus Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 27. An Juncus Alpinus μονανθὴς & ὑπόπυρρος Ponted. Comp. Tabul. 112.?* No-

Noſter polyſpermus eſt, & in Alpibus noſtratibus rariſſimus occurrit, & an ſit diverſus ab antecedenti, vel potius altera ejuſdem ſpecies nondum clarè nobis innoteſcit.

ORDO XI

Junci ſpicati, caulibus aphyllis, & ad radicem tantum foliis carinatis veſtitis.

JUNCUS montanus, paluſtris Raii Hiſt. 1303. & Synopſ. ed. 1. 272. n. 6. & ed. 3. 431. Inſt. R. H. 247. *Gramen junceum, foliis, & ſpicâ junci C. B. Pin. 5. Theat. 78. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 322. Gramen junceum, maritimum Lob. Icon. 18. Gramen junceum, ſemine acuminato Fl. Pruſ. 115. Ic. 29* Londino, & Lutetia Pariſiorum habemus, & in ſalſis maritimis Apuliæ collegimus.

Nonnulli Joannem Bauhinum ſectantes hunc cum *Junco parvo, pericarpiis rotundis Ejuſdem Bauhini* perperam confundunt.

Juncus (ut ajunt) a jungendo; utuntur enim ipſo ad faſciculos colligandos. Tourneſ. Inſt. R. H. pag. 247.

JUNCOIDES.

JUNCOIDES eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è calyce C D hexaphyllo ſurgente. Piſtillus autem E F abit deinde in fructum ſubrotundum G, plerumque trigonum, trifariam dehiſcentem H, tribus ſeminibus fetum I, centro affixis K. His notis addenda ſunt folia minimè juncea, ſed compreſſa, & prorſus graminea. *Tab. 31.*

ORDO I

Juncoidis floribus in paniculâ ſparsâ ſolitariis, ſeu inter ſe diſtinctis.

JUNCOIDES nemoroſum, villoſum, latifolium, majus, flore minore. *Juncus nemoroſus, latifolius, major Inſt. R. H 146. Gramen nemoroſum, hirſutum, latifolium, majus C. B. Pin. 7. Theat. 101. Gramen vere lucidum, nemorenſe, ſive Luzula J. B. 2. 491. Gramen hirſutum, nemoroſum Lob. Icon. 16.* Provenit in Etruria, dumtaxat quantum nobis haſtenus obſervare licuit, in nemoroſis Falteronæ jugis, & in Piſcienſi agro per ſaltum Cœnobii Patrum Capucinorum vulgariter dicti *del Torricchio*.

Non deſunt, qui confundunt hoc cum *Gramine Luzulæ, maximo* J. B. alii vero unum idemque cum ſequenti credunt, ſed qua ratione moti prorſus ignoramus. Icon hujus plantæ a Lobelio exhibita ſuper alias a cæteris Auctoribus propoſitas magis arridet. Hoc inſuper ſequente majus eſt, ſed flore duplo minore C, cum tribus calycis foliis internis albidis, ac obtusè mucronatis, & ſtilum proferente breviſſimum embryonis E.

2 Juncoides nemoroſum, villoſum, anguſtifolium, minus, flore majore. *Gramen hirſutum, anguſtifolium, perenne, Lini utriculis Barr. Icon. 748. Gramen nemoroſum Dalecampii Lugd. 429. Holoſteum Matth. ed. Valgriſ. in fol. 1018. & Lugd. 1188. An Cambrete Plinii, & Herba Luzula Ang. 179?* In omnibus ferè ſylvis apud nos, & a ruſticis *Erba Lucciola* appellatum.

O R D O II

Juncoidis ut ſupra, ſed floribus pluribus ſimul junctis, & plerumque ternis.

JUNCOIDES nemoroſum, hirſutum, latifolium, maximum. *Gramen nemoroſum, hirſutum, latifolium, maximum Raii Hiſt.* 1292. *& Synopſ. ed.* 2. 263. *n.* 4. *& ed* 3. 416. *num.* 4. *Gramen Luzulæ, maximum I B.* 2. 493. In montoſis nemoribus per Etruriam creſcit, videlicet circa Archicœnobium Vallis-Umbroſæ, & Eremum Montis Senarii.

Huic mirè reſpondet *Gramen hirſutum, latifolium, minus C. B. Theat.* 102. verùm hujus exiguitas opponitur, ſi ſit naturalis.

2. Juncoides, quod Gramen hirſutum, anguſtifolium, majus C. B. Pin. 7. Theat. 105. Prodr. 16. Scheuchz. Hiſt. Gram. 318. *An Gramen Luzulæ affine, flore albo I. B.* 2. 491. A Domino Scheuchzero accepimus.

3. Juncoides montanum, nemoroſum, flore niveo Scheuchz. Hiſt. Gram. 320. *Juncus anguſtifolius, villoſus, floribus albis, paniculatis Inſt. R. H.* 247. *Gramen hirſutum, anguſtifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin.* 7. *Theat.* 106. *Gramen Luzulæ affine, flore albo J. B.* 2. 492. *Herba Lucciola vulgò Cæſalp.* 185. In ſylvis noſtratibus non rarò obvium, & ſignanter circa Florentiam pluribus in locis.

4. Juncoides, quod Gramen hirſutum, anguſtifolium, Alpinum, panicula obſcurè rufeſcentibus Scheuchz. Agroſtograph. Prodr. 25. Tab. 6. & Hiſt. Gram. 312. Ab Auctore.

O R D O III

Juncoidis floribus in capitulis rotundis, vel ſubrotundis diſpoſitis.

JUNCOIDES montanum, nemoroſum, villoſum, latifolium, elatius, capitulis florum candidis, & ſplendentibus. In Apennino Bononiam inter, & Florentiam, ac precipuè in ſylvis trans locum nuncupatum *Scarica l' Aſino*.

2. Juncoides latifolium, Alpinum, glabrum, paniculà ſubluteà, ſplendente Scheuchz. Hiſt. Gram. 314. Ab Auctore accepimus, & in ſummo Cimonii Mutinenſis Montis cacumine legimus.

3. Juncoides villoſum, capitulo Pſyllii Scheuchz. Hiſt. Gram 310. *Gramen hirſutum, capitulis Pſyllii C. B. Pin.* 7. *Theat.* 103. *Gramen Cyperinum, piloſum Tabern. Icon.* 219. *Gramen exile, hirſutum, Cyperoides Lobelii J. B.* 2. 493. In montoſis pratis per Etruriam ubique.

4 Juncoides hirſutum, capitulo glomerato Scheuchz. Hiſt. Gram. 312. *Gramen hirſutum, capitulo globoſo C. B. Pin.* 7. *Theat* 104. *Gramen capitulo lanido, globoſo Tabernæmontani I. B.* 2. 468. Tiguro ab eodem prælaudato Domino miſſum.

5. Juncoides, quod Gramen hirſutum, elatius, paniculà junceà, compactà Raii Synopſ. ed. 2. 263. num. 2. & ed. 3. 416. num. 2. *Gramen nemoroſum, hirſutum, majus, anguſtifolium Park. Theat.* 1185 Ramulus ibidem à planta ſeorſim exhibitus advocatur. Plantam in Italia nunquam viſam munere D. Sherardi poſſidemus.

6 Juncoides Bohemicum, paniculà minore, nigricante, ſcapo ſuper eamdem erecto, & longius producto. In ſummo Montis Gigantum Bohemiæ, & Sileſiæ contermini.

7. Juncoides, quod Juncus Alpinus, latifolius, paniculà racemoſà, nigricante,

cante, pendulâ Micheli Hort. Piſ. Apud Samnites in quadam jugi ſummitate, vulgo *la Foce della Pietra Camela.*

Juncoides dicitur quaſi planta ad Juncum accedens.

DISTRIBUTIO III.

Plantæ flore apetalo polyſtemone, ſeu ex pluribus ſtaminibus compoſito, inſidente ſuper calycem polyphyllum: cujus piſtillus abit in fructum multicapſularem.

CALAMUS AROMATICUS.

CALAMUS AROMATICUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, ſex ſcilicet ſtaminibus B conſtante, calyci hexaphyllo C inſidente, ex cujus meditullio ſurgit piſtillus D, qui deinde abit in fructum E in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum oblongis G. His notis addendi ſunt flores in ſpicam conicam H Piperis longi ſimilem densè, & pulchrè digeſti. Tab. 31.

Calami Aromatici ſpeciem unicam novimus.

1. Calamus Aromaticus, vulgaris, multis Acorum J. B. 2. 734. *Calamus Aromaticus Petiv. 49. & Mont. Cat. Plant. Agri Bon. Prodr. 29. Acorus verus, ſive Calamus officinarum Park. Theat. 140. Raii Synopſ. ed. 3. 437. Acorus (Acorum) ſive Calamus officinarum C. B. Pin. 34. Theat. 626. Acorum verum Officinis falſo Calamus Ger. Emac. 62.* In Apulia ſponte creſcit, ſed rariſſimè occurrit, obvius vero in hortis Italiæ.

Calamus Aromaticus a foliorum Calami ſimilitudine, vel ab aromatico odore, quem tota ſpirat planta. Acorum vero dicitur a voce græca ἄκορον *ideſt ſine ſocietate.*

DISTRIBUTIO IV.

Plantæ flore apetalo aſtemone, ſeu pluribus apicibus abſque pediculis conſtante, & ſurgente è calyce polyphyllo: cujus piſtillus abit in fructum ex plurimis veluti capſulis compoſitum.

JUNCAGO.

JUNCAGO eſt plantæ genus, flore A apetalo, pluribus ſcilicet apicibus B, ſeu capſulis, farinaceis latis, ac compreſſis duntaxat conſtante, ſuper calycem polyphyllum C inſidente, ex eodem floris meditullio ſurgit piſtillus D, qui deinde abit in fructum E, per baſim dehiſcentem, in prima, & ſecunda ſpecie tribus F, in tertia verò quinque G vaginulis compoſitum, in quarum ſingulis H unicum continetur ſemen oblongum I. Tab. 31.

ORDO I

Juncaginis fructu tricapſulari.

JUNCAGO paluſtris, (annua), & vulgaris Inſt. R. H. 266. *Gramen junceum, ſpicatum, ſive Triglochin C. B. Pin. 6. Gramen Triglochin J. B. 2. 508. Gramen marinum, ſpicatum, alterum Lob. Icon. 17. Calamagroſtis 4. Lugd.* 1006. Inter

Oenipontem, & Salisburgum in humidis, & cœnoſis, ſicut etiam in variis Saxoniæ conſimilibus locis Julio menſe cum floribus.

2 Juncago maritima, perennis, bulboſa radice. *Juncago maritima Juſſ. Obſ. in Barr. 55. Juncus bulboſus, maritimus, floridus, ſiliquoſus Barr. Icon. 271. Hyacinthi parvi facie Gramen Triglochin I. B. 2 508.* In pratis humidis littoralibus Italiæ, & in locis ubi per hyemem aquæ ſtagnant, ſignanterque circa ſalinas Oſtienſes, juxta Orbetellum, ac per Plumbini paſcua menſe Martio floret.

O R D O II

Juncaginis fructu quinquecapſulari.

JUNCAGO paluſtris, & maritima, perennis, fructu breviore, quinquecapſulari. *Gramen junceum, & ſpicatum, alterum C. B. Pin. 6. Gramen ſpicatum, cum pericarpiis parvis, rotundis I. B. 2. 508. Gramen marinum, ſpicatum Lob. Icon. 16.* Inter noſtras collectiones Italiæ plantam hanc aſſervamus, ſed ubi invenerimus memoria excidit, probabile eſt naſci, vel in littoribus Apuliæ, vel in Inſulis circa Venetias, & ex liberalitate D. Sherardi etiam habemus.

Quidam veluti in Inſt. R. H. primam cum ſecunda ſpecie confundunt, alii ſecundam cum tertia, ut in Synops. Raii editionis 1724. pag. 435. revera tamen tres diſtinctæ, ac diverſæ ſunt ſpecies, ut earum deſcriptiones, ac Icones clarè demonſtrant.

Juncago dicitur quaſi planta ad Juncos accedens.

DISTRIBUTIO V.

Plantæ floribus apetalis polyſtemonibus, ſeu pluribus ſtaminibus compoſitis, inſidentibus ſuper calyces monophyllos, diſpoſitos in locuſtam ſquamoſam, diſticham: quorum piſtillus abit in ſemen nudum.

CYPERUS.

Tab. 31. CYPERUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, tribus plerumque ſtaminibus B conſtante, è calyce monophyllo ſquamiformi C ſurgente: cujus piſtillus D abit in ſemen E ut plurimum triangulare. His notis addendum eſt caules eſſe communiter triquetros, & calyces florum in locuſtas diſtichas F digeſtos. Locuſtæ vero prædictæ in nonnullis ſpeciebus diſpoſitæ ſunt in capitula laxa G, in aliquibus vero denſa H.

Cyperi ſpecies ſunt.

1. Cyperus omnium maximus, Papyrus dictus, (locuſtis minimis) Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 14. *Papyrus Syriaca, vel Siciliana C. B. Pin. 19. Theat. 333. Papyrus Cæſalp. 191.* In hortis noſtris è Siciliæ udis habemus; in Calabriæ paluſtribus ſponte creſcere vidimus; in Peruſio per Traſimenum Lacum, ubi Strabo lib. 5. creſcere aſſerit, nondum perquiſivimus.

Hujuſce plantæ panicula quibuſdam locuſtis onuſta extat apud Bocconium in ſecunda parte ſui Muſei Tab. VII. num. 6. Ejuſdem vero paniculæ portiuncula in Hiſtoria Graminum D. Scheuchzeri demonſtratur pag. 387. Tab. 8. n. 14. nomine *Cyperi nodis, nudi, culmis è vaginis brevibus prodeuntibus, ſpiis tenuioribus* quam nos pariter exactius, & accuratius exhibemus in Tab. 19. una cum tubo, in quo ejus baſis eſt affixa B, alioſque tubos CC, quibus adhærent pediculi ſpicarum locuſtarum. Circa Papyri Hiſtoriam plura addemus in Appendice.

2 Cy-

2. Cyperus longus, odoratior, habitior Lob. Icon. 75. Provenit in aquis circa Piſas, & alibi.

3. Cyperus odoratus, radice longa, ſive Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. Inſt. R. H. 527. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 375. *Cyperus longus, odoratus C. B. Theat.* 216. *Cyperus panicula ſparſa, ſpecioſa J. B.* 2. 501. In humidis locis, & ſtagnantibus aquis ubique apud nos.

4. Cyperus radice repente, odora, locuſtis unciam longis, & lineam latis Tab. 31. fig. 1. Circa Florentiam rarus variis in locis.

5. Cyperus odoratus, radice longa, ſeu Cyperus officinarum panicula compactiore, circa Bononiam naſcens D. Lælii Triumfetti Scheuchz. Hiſt. Gram. 380. In Bononienſi, & Florentino agro creſcit, ſed rarus.

6. Cyperus rotundus, odoratus, parvus. *Cyperus rotundus, vulgaris C. B. Pin.* 13. *Theat.* 210. *Cyperus alter, exilis, palmi altitudine, numeroſis radicibus Oleæ figura, valde odoratis Cæſalp.* 189. *Cyperus parvus, radice Olivari Antid. Floren. An Cyperus rotundus, pumilus, Hiſpanicus C. B. Pin.* 14? In ripis, & alluvionibus Arni fluminis copioſiſſimus, cum in Piſano, tum in Florentino agro, ubi vocatur *Scudiso*.

Ab hac ſpecie non immerito diſtinguimus, & ſegregamus *Cyperum panicula craſſiore, minus ſparſa J. B.* 2. 501. & ad Scirpo-Cyperum 1. vocamus, cujus Synonima ſunt *Cyperus rotundus Dod. Pempt.* 338. *Cyperus rotundus, vel Juncus anguloſus, & triangularis Cæſ. & Plinii Lob. Icon.* 71.

7. Cyperus rotundus, eſculentus, anguſtifolius C. B. Pin. 14. Th. 222. Inſt. R. H. 527. Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 382. *Dulcichinum Dod. Pempt.* 340. *Cyperus eſculentus, Æthiopicus Ambroſ. Hor. Stud.* 79. *& Phytol.* 191. Quem ad Portum Liburni ex Africa mercatores afferunt, & illinc noſtris in hortis nomine *Bacicci* colitur.

8. Cyperus rotundus, eſculentus, anguſtifolius, minoribus, ac rotundioribus radicibus Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. Traſi J. B. 2. 504. Et ab ipſo ſupradicti Catalogi Auctore accepimus ſpecimen hujus plantæ.

9. Cyperus ſerotinus, odoratus, radice longa, paniculis ex locuſtis latis ferrugineis compoſitis Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 12. Tab. 1. num. 2. Scheuchz. Hiſt. Gram. 380. *Gramen Cyperoides, aquaticum, panicula Cyperi longi ex craſſioribus glumis compacta, & brevibus petiolis donata D. Lælii Triumfetti in Obſervat. Frat.* 64. *& Raii Hiſt. Tom.* 3. 626. In alveo Arni fluvii, cum infra, tum ſupra Florentiam.

10. Cyperus aquaticus, radice repente, molli, tenuiore, odora, panicula ſparſa, locuſtis, brevioribus, habitioribus, fuſcis, denſe congeſtis. In Inſulis circa Venetias D. Zannichellius invenit.

11. Cyperus aquaticus, minor, radice repente, tenuiore, molli, odora, panicula minus ſparſa, locuſtis brevibus, obeſis, denſe collectis. Secus Arni ripas.

12. Cyperus aquaticus, Italicus, procerior, locuſtis tenuiſſimis, in racemum denſe congeſtis, (ſemine cinereo, longo, perangusto) Micheli Monti Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 14. *Cyperus paniculis glomeratim congeſtis, ſeminibus ariſtatis Ejuſd. Ibid. Tab.* 1. *num.* 1. In paludibus, & foſſis Vallium Bononienſium, præſertim in loco, qui dicitur *Mal' Albergo*.

13. Cyperus aquaticus, annuus, parvus, caule palmari, locuſtis tenuiſſimis, ex rubro ferrugineis, in capitula rotunda denſe diſpoſitis, ſemine cinereo, longo perangusto. *Cyperus parvus, panicula e rubro fuſca, conglomerata Scheuchz. Hiſt. Gram.* 383. *Gramen Cyperoides, ſpica globoſa, diverſa Lælii Triumfetti Hort. Sicc.* In Bononienſi agro, ubi per hyemem aquæ ſtagnant.

An ſit idem, vel diſſimilis a præcedenti nondum clare nobis innotuit.

14. Cy-

14. Cyperus annuus, caule cubitali, locuſtis minimis, nigricantibus, in paniculas glomeratas denſe diſpoſitis Tab. 31. fig. 1. Circa Ficeclum vulgo *Fucecchio*.

15. Cyperus minimus, (annuus,) panicula ſparſa, nigricante Inſt. R. H 527. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 384. *Gramen Cyperoides minus, panicula ſparſa, nigricante, C. B. Pin. 6. Gramen parvum, pulchrum, aliud, panicula compreſſa, nigricante I. B. 2. 471. Gramen Cyperoides, minimum, nigricante panicula Adv. Part. 2. 463.* In ſalictis ubique apud nos cum ſequenti.

16. Cyperus minimus, (annuus,) panicula ſparſa, ſubflaveſcente Inſt. R.H. 527. Scheuchz. Hiſt. Gram. 385. *Gramen Cyperoides, panicula ſparſa, ſubflaveſcente C. B. Pin. 6. Gramen pulchrum, parvum, panicula lata compreſſa I. B. 2. 470. Calamagroſtis altera Trag. 679.*

Cyperus a voce Græca κύπειρος ob radicis effigiem, ut ait C. B. κύπαρος Vaſis genus eſt.

MELANOSCHOENUS.

Tab. 31. MELANOSCHŒNUS eſt plantæ genus, a Cypero diverſum caule rotundo A, calycibus florum collectis in locuſtas obeſas B, & minus ſpecioſas, quam in Cypero.

Melanoſchœni ſpecies ſunt.

1. Melanoſchœnus maritimus, humilis, Cyperi effigie. *Scirpus maritimus, capite glomerato Inſt. R. H. 528. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 367. Gramen Cyperoides, maritimum C. B. Pin. 6. Theat. 91. Gramen marinum, Cyperoides I. B. 2. 498 Juncus maritimus Lob. Icon 87.* In Tyrrheni maris littoribus admodum frequens ſpeciatim iuxta Viam Regiam, vulgo *Viareggio*.

2. Melanoſchœnus paluſtris, anguſtifolius, Junci facie, Lithoſpermi ſemine. *Juncus Lithoſpermos ſemine Mor. Hort. Bleſ. Bot. Monſp. & Raii Hiſt. 1305. Juncus lævis, minor, panicula glomerata, nigricante Cat. Plant. Angl. 174 & Synopſ. ed. 1. 201. num. 10. & ed. 2. 275 num. 10. & ed. 3. 430. num. 10. Gramen ſpicatum, Junci facie, Lithoſpermi ſemine Inſt. R. H. 518. Gramen ſparteum, nigro capitulo Merr. Pin. Juncus affinis, capitulo glomerato, nigricante Scheuchz. Hiſt. Gram. 549.* In humectis Italiæ littoribus, ſicut etiam in montoſis locis a Mari longe diſtantibus, videlicet circa Florentiam per Impruneta colles, & ad Montis Ferrati radices ultra Urbem Pratum.

Melanoſchœnus dicitur a vocibus græcis μέλας, niger, & σχοῖνος Juncus, quaſi diceretur niger Juncus.

DISTRIBUTIO VI.

Plantæ floribus apetalis polyſtemonibus, ſeu pluribus ſtaminibus compoſitis, inſidentibus calycibus monophyllis, diſpoſitis in capitulum ſquamoſum teres: quorum piſtillus abit in ſemen villis plerumque circumdatum.

SCIRPO-CYPERUS.

Tab. 32. SCIRPO-CYPERUS eſt plantæ genus, a Scirpo diverſum caule Cyperi, a Cypero vero capitulis Scirpi A. B. cujus plerumque more ſemina profert, vel ad baſim C, vel ad extremum D ariſtiformibus villis obvallata.

O R D O I

Scirpo-Cyperi ad radicem bina, vel terna folia tantum donati: paniculâ ſparſâ, infra culmi extremitatem erumpente ſine ullo ſubjecto foliolo.

SCIRPO-CYPERUS maritimus, altiſſimus, caule rigido, pallidè virente, paniculâ ampliore, ſparſâ, capitulis oblongis, inter ſe diſtantibus, ferrugineis Tab. 31. *Cyperus maritimus, paniculâ ſparſâ, mucrone pungente Michelii Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr.* 13. In foſſis paludoſis, & ſtagnis maritimis Piſas inter, & Liburnum, necnon in Inſulis circa Venetias copioſiſſimus.

Hic ſequente procerior, & rigidior eſt, totus pallidè virens, caulis latera non cava, angulisque minus quam in ſequenti acuta, paniculam gerit ramoſam, & valde effuſam, ad rufum ferrugineum tendentem, capitulis pyramidatis, quinque lineas longis, ac etiam modicum inter ſe diſtantibus conſtans; quemadmodum in Tabula exhibemus A. Sequens vero caulem fert in noſtra Regione duas ulnas longum, atro-virentem, molliſſimum, lateribus cavis, atque angulis tanquam culteri acies acutis, paniculâ non ramoſâ, ac minus effuſâ, cujus pediculi ſuſtinent plura coacervata capitula, ſubrotunda, ac ſubfuſca B, ut in Plukenetiana figura videre eſt. Folia & ſcapus ſupra paniculam utriuſque plantæ carinam ferunt albam.

2. Scirpo-Cyperus paluſtris, caule molli, atro-virente, paniculâ ſparſâ, minore, capitulis ſubrotundis, pluribus ſimul junctis, ſubfuſcis. *Juncus acutus, maritimus, caule triquetro, maximo, molli, procerior, noſtras Pluk. Alm.* 200. *Tab.* 40. *fig.* 2. *& Raii Hiſt. Tom.* 3. 629. *& Synopſ. ed.* 3. 428. *num.* 4. Propè Florentiam, tum in foſſis circa Latifundium Collis ad Cajanum, tum in rivulo dicto *Lenſana* provenit, & Londino etiam habemus.

O R D O II

Scirpo-Cyperi ad radicem ternis foliis tantum donati, paniculâ non ſparſâ infra culmi verticem egrediente ſine ullo ſubjecto foliolo.

SCIRPO-CYPERUS maritimus, humilis, caule pallidè virens, paniculâ glomeratâ. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin.* 11. *Prodr.* 22. *Theat.* 175. *Park. Theat.* 1194. *Mor. Hiſt. Oxon.* 111. 232. *Sect. VIII. Tab.* 10. *fig.* 20. *Cyperus maritimus, capitulis glomeratis Inſt. R. H.* 527. *Juncus acutus, marinus, caule triquetro, rigido, mucrone pungente Pluk. Alm.* 200. *Tab.* 40. *fig.* 1. *& Raii Hiſt. Tom.* 3. 629. *& Synopſ. ed.* 3. 429. *num.* 5. In ſtagnis maritimis agri Piſani, ut in loco *le Caſcine*, præſertim inter nemus, & littus Maris.

In Hiſtoria Graminum D. Joannis Scheuchzeri pag. 401. ſub prædictis ſynonimis alia, & longè diverſa demonſtratur planta.

O R D O III

Scirpo-Cyperi caulibus ad radicem duobus tubis membranaceis vaginiformibus tantum veſtitis: paniculâ ut ſupra.

SCIRPO-CYPERUS paluſtris, caule molli, paniculâ nitidâ, glomeratâ, ſemine nigro. *Cyperus paniculâ glomeratâ, è ſpicis imbricatis compoſitâ Scheuchz. Hiſt. Gram.* 404. *Tab. IX. n.* 14. In paluſtribus circa Bientinam, & Altum Paſſum, necnon per agrum Florentinum in foſſis juxta locum ubi Oryza ſeritur.

Panicula ad maturitatem vergente ſcapus ſupereminens in acutum angulum deorſum flectitur, & interdum etiam decidit, tunc planta facilè poterit eſſe eadem cum *Junco acuto, maritimo, caule triquetro, molli, ſpicâ glomeratâ, in ſtylo ſeſſili Pluk. Phytograph. Tab.* 40. *fig.* 3. *Raii Hiſt.* 3. 629.

O R-

O R D O IV

Scirpo-Cyperi folioſi, paniculâ ſparſâ foliis decoratâ: capitulis è ſquamis bifidis conflatis: ſeminibus per baſim villis ariſtiformibus obſeſſis.

SCIRPO-CYPERUS paluſtris, radice repente, nodoſâ, inodorâ, paniculâ ſparſâ, capitulis majoribus. Juxta Signam in pratis paludoſis Dominorum de Stufa.

2. Scirpo-Cyperus paluſtris, radice repente, nodoſâ, inodorâ, paniculâ ſparſâ, capitulis minoribus. *Cyperus rotundus Dod. Pempt.* 338. *Cyperus rotundus, vel Juncus anguloſus, & triangularis Celſi, & Plinii Lob. Icon.* 75. *Cyperus paniculâ craſſiore, minus ſparſâ I. B.* 2. 501. *Pſeudo-Cyperus Cæſalp.* 191. *Cyperus Ejuſdem in Hort. Sicc. pag.* 111. *n.* 285. Provenit apud nos in ripis fluviorum, & aquoſis locis ubique.

Figura Dodonæi, & Lobelii perelegans eſt, Bauhiniana vero peſſima, & forte potius ad ſequentem, vel ad ſubſequentem plantam ſpectat. Differt plane à *Cypero rotundo, vulgari C. B. Pin.* 14 *Theat.* 220. ut paulo ſupra retulimus. In omnibus verò convenit cum Iconibus, & deſcriptionibus *Cyperi vulgatioris, paniculâ ſparſâ Inſt. R. H.* idcirco ab eodem non diſtinguimus.

O R D O V

Scirpo-Cyperi ut ſupra, ſed paniculâ non ſparſâ.

SCIRPO-CYPERUS paluſtris, radice repente, nodoſâ, inodorâ, paniculâ non ſparſâ, capitulis craſſioribus, ſemine majore. In Por di Lio Inſula circa Venetias.

2. Scirpo-Cyperus paluſtris, radice repente, nodoſâ, inodorâ, paniculâ non ſparſâ, capitulis craſſioribus, & brevioribus. *Cyperus paniculâ compactâ, è ſpicis teretibus, craſſioribus compoſitâ Scheuchz. Hiſt. Gram.* 400. *Cyperus rotundus, inodorus Germanicus C. B. Pin.* 14. *Prodr* 24. *& Th.* 215. Piſas inter, & Liburnum ad ſtagni Pontes.

3. Scirpo-Cyperus aquaticus, radice repente, nodoſâ, inodorâ, paniculâ non ſparſâ, capitulis longis, anguſtioribus, ſemine minore. *Cyperus rotundus, litoreus, inodorus Lob. Icon.* 77. *I. B.* 2. 503. *Raii Synopſ. ed.* 2. 416. *num.* 3. Creſcit non ſolum ubi antecedens, ſed etiam non longè Venetias juxta Lacunarum initium in loco dicto *Brondolo*.

Qui deſcriptioni Rajanæ Synopſ. maximè convenit; minimè verò ejuſdem plantæ Iconibus a prædictis Auctoribus exhibitis, ac ſi de alia planta intelligerent.

O R D O VI

Scirpo-Cyperi folioſi, paniculâ ſparſâ, foliis circumdatâ: capitulorum ſquamis non bifidis: ſeminibus per baſim villis ariſtiformibus coronatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, latifolius, annuus. *Cyperus Gramineus I. B.* 2. 504. *Inſt. R. H.* 527. *Scheuchz. Hiſt. Gram.* 393. *Gramen Cyperoides, Miliaceum C. B. Pin.* 6. *Theat.* 90. *Cyperus Graminea, ſive Miliacea Lob. Icon.* 79. *Gramen Arundinaceum, foliis acutiſſimis, paniculâ multiplici, Cyperi facie Flor. Pruſ.* 119. In Bohemiæ udis, & per paludem Bientinæ in Etruria copioſus, necnon per pratulum vulgariter dictum *de' Carboni* juxta Caſtrum Fluminis Albi in ditione Mutinenſi.

O R-

O R D O VII

Scirpo-Cyperi ut ſupra, ſed ſeminibus in ſuperna parte villis ariſtiformibus deorſum reflexis coronatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, annuus, minimus, foliis anguſtis, glaucis, & lanuginoſis, capitulis pulchellis, ariſtatis. In herbidis, & pratis, ac etiam humidis ericetis circa Altum Paſſum.

O R D O VIII

Scirpo-Cyperi ut ſupra, ſed ſeminibus nudis, ſeu nullis filamentis circumdatis.

SCIRPO-CYPERUS aquaticus, annuus, minimus, capitulis ferrugineis, ſemine ſtriato, pulchro. *Cyperus ſupinus, minor, ſparſà paniculà, ex rarioribus locuſtis conſertà Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 13. Cyperus minimus, ſupinus, capitulis teretibus, umbellatim, & paniculatim diſpoſitis Michelii Ejuſdem ibidem.* In humidis inter juncos apud nos provenit, & ad fluviorum ripas non raro oritur.

O R D O IX

Scirpo-Cyperi non paniculati, capitulis in glomeratam compagem foliis decoratam denſiſſime digeſtis, ſeminibus nudis.

SCIRPO-CYPERUS annuus, omnium minimus, capitulis in globum congeſtis. *Cyperus Italicus, omnium minimus, locuſtis in capitulum ſubrotundum collectis Michelii Hort. Piſ. Tab. 20. fig. 5.* In Ficetli palude juxta pontem *Alle Calle*.

Plantam ordinis VI. denominavimus annuam, nam ſemel, & iterum in Hortum noſtrum translatam a Bientinæ Palude, quæ maturato ſemine periit, an hoc caſu obvenerit, non liquet, etenim ex icone Floræ Pruſſicæ dubitamus radicem ejus eſſe repentem, ac perennem.

Scirpo-Cyperus dicitur quaſi planta inter Scirpum, & Cyperum.

S C I R P U S.

SCIRPUS eſt plantæ genus, cujus notæ ſunt eædem, quæ in Scirpo-Cypero, a quo differt dumtaxat in cauliculorum rotunditate A. *Tab. 31.*

O R D O I

Scirpi paniculati, paniculà ſparſà, infra culmi extremitatem egrediente, ſeminibus villis ariſtiformibus per baſim obvallatis.

SCIRPUS paluſtris, altiſſimus Inſt. R. H. 528. Scheuchz. Hiſt. Gram. 354. *Juncus maximus, ſive Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus maximus, ſeu Scirpus C. B Theatr. 178. Juncus maximus, Holoſchœnos I. B. 2. 522. Juncus paluſtris, major Tabern. Icon. 249. Juncus aquaticus, maximus Lob. Icon. 85.* In omnibus ferè locis paluſtribus copioſiſſimus apud nos, ubi nonnulli peculiari nomine *Biodo* eum appellant.

Hoc nomen juxta Salvinianam ſententiam a voce Græca φλέως ortum creditur, nam φλέως facit derivatum φλεώδες: φλεώ facit Biò (ut in voce Bladum Etruſce *Biada* prima ſyllaba Bia) & δες Græcum facit noſtram vernaculam terminationem Do, unde conficitur planiſſime *Biodo*.

2. Scirpus paluſtris, medius Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr. 15. *Scirpus paluſtris, humilior Scheuchz. Hiſt. Gram.* 356. *Juncus, ſive Scirpus medius C. B. Pin.* 12. *Theat.* 181. *Juncus ſylvaticus Tabern. Icon.* 250. In ripis Arni fluvii, aliiſque confluentibus, & pigrioribus aquis, necnon in foſſis lutulentis abunde creſcit.

ORDO II

Scirpi non paniculati, capitulis abſque pediculis, infra culmi extremitatem exeuntibus, ſeminibus nudis.

SCIRPUS ſetaceus, capitulo ſingulari, ſemine non ſtriato. In ima parte ſylvæ aucupatiæ DD. Sacchettinorum non longe Florentia, nuncupatæ il *Pollajo*.

2. Scirpus ſetaceus, capitulo turbinato, ſingulari. In humidis circa Portum Liburni.

3. Scirpus ſetaceus, per maturitatem albicans, capitulis plerumque ternis, ſemine non ſtriato. In Piſcienſi ditione, multis in locis obvius invenitur.

4. Scirpus ſetaceus, binis plerumque capitulis, nigricantibus, ſemine non ſtriato. Ubi ſuperius diximus, & in Agro Florentino creſcit.

5. Scirpus ſetaceus, omnium minimus, binis plerumque capitulis, nigricantibus, ſcapo ſupra eadem capitula longius producto, ſemine ſtriato. *Scirpus omnium minimus, capitulo breviori Inſt. R. H.* 528. *Scheuchz. Hiſt. Gram.* 358. *Juncus omnium minimus, capitulis Equiſeti Raii Hiſt.* 1306. *Juncellus minimus, ſive Chamæſchœnus C. B Prodr.* 22. *& Pin.* 12. *& Theatr.* 183. Ex Anglia, & a D. Joan. Scheuchzero etiam accepimus.

ORDO III

Scirpi caulibus in capitulum ſingulare compactum terminatis, ſeminibus pileatis, villis ariſtiformibus circumdatis.

SCIRPUS paluſtris, clavatus, caule rotundo, molliſſimo, nitido, atro-virente. *Scirpus Equiſeti capitulo majori Inſt. R. H.* 528. *Scheuchz. Hiſt Gram.* 360. *Juncus capitulis Equiſeti, major, ſcirpis altioribus C. B. Pin.* 12. *Juncus Equiſeti capitulis, ſcirpis triplo altioribus Ejuſd. Theat.* 187. *Juncus capitulis longis, ſeu clavatus I. B.* 2. 523. *Juncus clavatus, major, & alter Petiv. Concor. Gram. numer.* 208. *Raii Synopſ. ed.* 3. 429. Circa Florentiam in aquoſis, & Londino a D. Petiverio habuimus.

2. Scirpus paluſtris, clavatus, caule nonnihil compreſſo, molliſſimo, lævi, atro-virente. Ibidem provenit.

3. Scirpus paluſtris, clavatus, culmo compreſſo, rigiduſculo, cinereo, ac leviter ſtriato. Cum ſuperioribus in iiſdem locis oritur, ſed non ita obvius.

4. Scirpus paluſtris, minor, culmo tereti, tenuiori. *Scirpus Equiſeti capitulo majori alter Scheuchz. Hiſt. Gram.* 361. *Juncus Equiſeti capitulis minor, ſcirpis triplo anguſtioribus C. B. Pin.* 12. *Juncus Equiſeti capitulis, ſcirpis triplo anguſtioribus Ejuſd. Theatr.* 187. In udis, & ad nos a D. Scheuchzero miſſus.

Figura *Juncelli Cyperoidis, capitulo ſimplici Mor. Pruſ.* 151. hanc Scirpi ſpeciem adamuſſim repræſentat.

5. Scir-

5. **Scirpus paluſtris, clavatus, ſcapis pedalibus, tenuioribus, teretibus, capitulorum ſquamis amplioribus, & retuſis, quarum infima plerumque bifida.** *Juncus Equiſeti capitulis, alter Park. Theatr.* 1196. In Piſanis, atque Piſcienſibus, & Alti Paſſus udis, admodum frequens eſt, & ex Anglia a D. Petiverio etiam communicatus.

Prima ſpecies Scirpi hujus Ordinis in Petiveriana Graminum Concordia, & in Rajana Synopſi, tamquam a nemine deſcripta exhibetur. Quinta vero ſpecies nomine *Junci capitulis Equiſeti majoris C. B.* ibidem proponitur, quod confirmant exemplaria utrarumque plantarum, quæ nobis miſit claræ memoriæ vir Dominus Jacobus Petiverius Amicus optimus, & in communicando Anglicas, & Orientales Plantas liberaliſſimus.

In hac tantum ſpecie ſemina vidimus inter capitulorum ſquamas germinare, & novam ſobolem procreare, quemadmodum in cepaceis, & ſpicoſis interdum occurrere ſolet. Inſuper ſi cauliculi reflectantur, ita ut capitula terram tangant, nova germina, ſeu novæ ſoboles radices agunt.

O R D O IV

Scirpi ut ſupra, ſed capitulis laxis, & ſeminibus non pileatis.

SCIRPUS montanus, capitulo breviore Inſt. R. H. 528. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 363. Tab. 7. fig. 18. Raii Synopſ. ed. 3. 429. num. 9. *Juncus montanus, cum parvis capitulis luteis J. B.* 523. *Juncus parvus, paluſtris, cum parvis capitulis Equiſeti Raii Synopſ. ed.* 2. 25. *Pluk. Alm.* 200. *Tab.* 40. *fig.* 6. In Italia nondum vidimus, ſed ex Anglia, & Tiguro tantum habuimus.

O R D O V

Scirpi caulibus in capitulum ſingulare terminatis, ſeminibus nudis, pileatis.

SCIRPUS omnium minimus, capitulo longiori Inſt. R. H. 528. *Scirpus minimus, capitulis Equiſeti Cat. Plant. Giſſ.* 165. *Raii Synopſ. ed.* 3. 429. *Juncellus minimus, capitulis Equiſeti Bocc. Rar. Plant.* 42. & *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 234. *ſect.* 8. *Tab.* 10. *fig.* 37. *An Scirpus minimus, ſpicâ breviore, ſquamoſâ, ſpadiceâ Scheuchz. Hiſt. Gram.* 364? In Paluſtribus Etruriæ copioſus, videlicet circa Altum Paſſum, & apud Ficedum.

O R D O VI

Scirpi ut ſupra, ſed ſeminibus non pileatis.

SCIRPUS Equiſeti capitulo minori Inſt. R. H. 528. Scheuchz. Hiſt. Gram. 365. Tab. 7. fig. 20. Raii Synopſ. ed. 3. 431. num. 12. *Juncellus capitulis Equiſeti fluitans C. B. Theat.* 187. & *Prodr.* 23. *Juncellus capitulis Equiſeti minor, & fluitans Ejuſd. Pin.* 12. *Gramen junceum, clavatum, minimum, ſeu Holoſteum, paluſtre, repens, foliis, capitulis, & ſeminibus Pſyllii Raii Synopſ. ed.* 2. 267. *num.* 7. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 230. *ſect.* 8. *Tab.* 10. *fig.* 31. *Pluk. Alm.* 180. *Tab.* 35. *fig.* 1. In palude Bientinæ oritur, & ex amicorum exterorum munificentiâ habuimus.

Scirpus dicitur a verbo ſcirpo, hoc eſt ligo, cum aptus ſit ad varias res ſimul ligandas ex Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr.

SCIRPOIDES.

Tab. 31. **S**CIRPOIDES eſt plantæ genus a D. Scheuchzero in ſua Graminum Hiſtoria pag. 371. jam inſtitutum, quod a Scirpo diſtinguitur, cum proferat ſemina A nuda, ſeu nullis villis decorata, & capitulis B in glomeratam compagem C denſiſſimè congeſtis, ut in Platano, & Sparganio videre eſt.

ORDO I

Scirpoidis paniculati: capitulis omnibus in pediculis inſidentibus.

SCIRPOIDES maritimum, paniculâ ſparsâ, capitulis omnibus in pediculis inſidentibus. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin.* 11. *Theatr.* 174. *Pluk. Alm. Tab.* 40. *fig.* 4. *Juncus acutus, maritimus, alter Park. Theatr.* 1194. In Monte Ferrato, & alibi apud nos, ſed rarum; Londino autem habuimus.

ORDO II

Scirpoidis paniculati: capitulis non omnibus in pediculis inſidentibus.

SCIRPOIDES maritimum, altiſſimum, ſcapo ſuper paniculam breviſſimo, capitulis non omnibus in pediculis inſidentibus. *An Scirpoides maritimum, capitulis ſparſis, glomeratis, in Gallo-Provincia collectum Scheuchz. Hiſt. Gram.* 372. *in deſcript?* In Vepretis maritimis agri Piſani, & Liburnenſis.

2. Scirpoides maritimum, capitulis non omnibus in pediculis inſidentibus, foliis, & ſcapo ſupra paniculam, carinam ferentibus viridem. *Scirpoides maritimum, capitulis ſparſis, glomeratis Scheuchz. Hiſt. Gram.* 371. *Tab.* 8. *fig.* 2. *Holoſchoenus Lugd.* 987. *Juncus lævis, floccis orbiculatis, nigris Cæſalp.* 188. *Juncus minor, acutus, maritimus, prolifer, ex uno capitulo multa Pluk. Alm. Tab.* 40. *fig.* 5. Creſcit apud nos cum ſequenti, ſed non ita obvium.

3. Scirpoides maritimum, paniculâ ſparsâ, capitulis non omnibus in pediculis inſidentibus, foliis, & ſcapo ſupra paniculam, carinam ferentibus albicantem. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis, calamo ſupra paniculam carinato, & glauco Raii Hiſt. Tom.* 3. 629. In paluſtribus, & humectis locis, cum mari contiguis, tum valde remotis copioſiſſimum, apud nos.

4. Scirpoides maritimum, paniculâ minore, floccis craſſioribus, & paucioribus, non omnibus in pediculis inſidentibus. Circa Florentiam.

ORDO III

Scirpoidis non paniculati: capitulis cauli mediatè adhærentibus.

SCIRPOIDES maritimum, capitulis apodibus, ad caulem conglobatis, foliis, & ſcapi ſummitate carinam viridem præferentibus. *An Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis ad caulem conglobatis ſine pediculis C. B. Theatr.* 174. *in deſcriptione?* In Agro Florentino.

2. Scirpoides acutum, maritimum, capitulo glomerato, ſolitario Scheuchz. Hiſt. Gram. 373. Tab. VIII. fig. 6. *Scirpus humilis, maritimus, capitulis ſubfuſcis, ſingularibus, in ſtylo ſeſſilibus Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr.* 16. *Juncus minor, glabro, ſingulari capitulo, radice tomentosâ Barr. Icon.* 255. *num.* 3. In Inſulis circa Venetias, aliiſque Italiæ littoribus, ſed rarum.

Scirpoides dicitur quaſi planta ad Scirpum accedens.

DI-

DISTRIBUTIO VI.

Plantæ flore apetalo, diſtemone, duobus ſcilicet ſtaminibus compoſito: ſuper calycem monophyllum ſquamiformem inſidente: cujus piſtillus abit in ſemen villis circa baſim ornatum.

CYPERELLA.

CYPERELLA eſt plantæ genus, flore A apetalo, duobus ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è calyce monophyllo ſquamiformi C ſurgente: cujus piſtillus D abit deinde in ſemen triquetro-planum E, in baſi filamentis ariſtiformibus circumdatum F. His notis addendum eſt, quod calyces florum in capitula G H ſunt digeſti, capitula vero, vel in parvas umbellas I, vel in ſpicam K diſpoſita. *Tab.* 31.

ORDO I

Cyperellæ umbellatæ.

CYPERELLA paluſtris, capitulis florum umbellatim compactis, primum albis, deinde fulvis. *Cyperus minor, paluſtris, hirſutus (glaber potius) paniculis albis, paleaceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 239. ſect. 8. Tab. 9. fig. 39. Raii Synopſ. ed. 3. 427. num. 6. Gramen Luzulæ accedens, glabrum, in paluſtribus proveniens, paniculatum Pluk. Alm. 178. tab. 36. fig. 12. Gramen Cyperoides, paluſtre, Leucanthemum Raii Synopſ. ed. 2. 266. num. 15. & Hiſt. 1295. Scheuchz. Hiſt. Gram.* 503. In paluſtribus circa Altum Paſſum menſe Auguſto cum floribus legimus.

2. Cyperella paluſtris, capitulis florum umbellatim compactis, fuſcis. *Cyperus minor, anguſtifolius, paluſtris, capitulis fuſcis, paleaceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 239. ſect. 8. Tab. 11. fig.* 40. Creſcit apud nos cum antecedenti, a qua differre non videtur, niſi paniculæ colore, qui propter vetuſtatem forte variat.

ORDO II

Cyperella ſpicata.

CYPERELLA montana, ſpicata, radice repente, caule rotundo-triquetro, ſpicâ fuſcâ, compreſſâ, diſtichâ, ſemine cinereo. *Gramen Cyperoides, ſpicâ ſimplici, compreſſâ, diſtichâ Pluk. Alm. 178. Tab. 34. fig. 9. Raii Synopſ. ed. 2. 269. num. 13. & ed. 3. 425. num. 14. Scheuchz. Hiſt. Gram.* 490. Naſcitur in Italiâ dumtaxat, quantum nobis innoteſcit, in Mutinenſi ditione, paulo ſupra Caſtrum Fluminis Albi in prato juxta quamdam domum, quæ vulgo nuncupatur *de' Porcelli*, cujus mentionem facit Bocc. in part. 2. ſui Muſei pag. 24.

Cyperella dicitur, quia folia inſtar foliorum Cyperi producit.

LINAGROSTIS.

LINAGROSTIS eſt plantæ genus, flore A apetalo, duobus ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è calyce monophyllo ſquamiformi C ſurgente: cujus piſtillus D abit deinde in ſemen E, plerumque triangulare, pappis ſericeis in baſi F circumdatum. His notis addendum eſt, quod calyces florum in capitulum teres G digeſti ſunt. *Tab.* 31.

OR-

ORDO I

Linagroſtis caulibus in capitulum ſingulare terminatis.

LINAGROSTIS Alpina, major, capitulo ſingulari, minori. *Juncus Alpinus, capitulo lanuginoſo, ſeu Schœnolaguros C. B. Pin. 2. Prodr. 7. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 302. & Agroſt. Prodr. 26 Tab. 7. Juncus Alpinus, capitulo lanuginoſo C. B. Theatr. 188. Juncus Alpinus, cum cauda leporina I. B* 2. 514. In Gigantum Montibus invenitur, & ex Anglia, ac ab auctore ejuſdem Agroſtographiæ habuimus.

2. Linagroſtis Alpina, media, capitulo ſingulari, majori. *Juncus Alpinus, capitulo tomentoſo, majori Scheuchz. Hiſt. Gram.* 304. *& Prodr.* 271. *Tab.* 7. *Gramen tomentoſum, Alpinum, & minus C. B. Pin.* 5. *Prodr.* 28. *Theatr.* 62. In vertice Gottardi Montis.

3. Linagroſtis Alpina, minima, caule triangulari, capitulo parvo, pappo rariore. *Linagroſtis Juncea, Alpina, capitulo parvo, tomento rariore Scheuchz. Hiſt. Gram.* 305. *Juncus Alpinus, bombycinus C. B. Pin.* 12. *Prodr* 6. *Theatr.* 188. *I. B.* 2. 515. *& Agroſt. Prodr.* 27. *Tab.* 7. In ſummitate Gigantum Montis, præſertim in jugo *Rieſengrund* dicto, locis ſiccis, & è ſaxorum rimis erumpit, necnon in Gottardo, & ab eodem Auctore etiam nobis communicata.

ORDO II

Linagroſtis paniculata.

LINAGROSTIS paniculâ ampliore Inſt. R. H. 664. Scheuchz. Hiſt. Gram. 306. *Gramen tomentoſum, pratenſe, paniculâ ſparsâ C. B. Pin.* 4. *Theatr.* 60. *Gramen Tragi, ſive Juncus Bombycinus I. B.* 2. 514. *Linum pratenſe Tabern. Icon.* 250. Ab amicis exteris comunicata, ac in Monte Gigantum Bohemiæ, & Sileſiæ frumentis colligitur.

2. Linagroſtis paniculâ minore Inſt. R. H. 664. *Pſeudo-Linum Caſt. Icon.* 262. Inter Fananum, & Cimonem, ac per paſcua vulgo dicta *delle Rotare* ditionis Mutinenſis.

3. Linagroſtis paluſtris, anguſtifolia, paniculâ ſparsâ, pappo rariore Scheuchz. Hiſt. Gram. 308. Ab Auctore miſſa.

Linagroſtis vocatur, quaſi Linum gramineum, cum folia inſtar Graminis, & flaccos Lini ſimiles producat.

DISTRIBUTIO VIII.

Plantæ floribus apetalis, diſtemonis duobus ſcilicet ſtaminibus conſtantibus: in calyce ſquamoſo coniformi plerumque hexaphyllo, binis ſemper innaſcentibus: quorum piſtillus abit in fructum ſemine oſſeo ſatum.

PSEUDO-CYPERUS.

Tab. 31. PSEUDO-CYPERUS eſt plantæ genus, floribus A apetalis, duobus ſcilicet ſtaminibus B conſtantibus, in calyce ſquamoſo, coniformi, plerumque hexaphyllo C binis ſemper provenientibus D: quorum piſtillus E abit deinde in fructum

ctum F pyriforme, oſſiculo ſubrotundo fœtum G, in quo nucleus continetur H ejuſdem formæ. His notis addendi ſunt calyces florum in capitula teretia digeſti I, & eadem capitula in parvas umbellas K, longam paniculam efficientes.

Pſeudo-Cyperi ſpeciem unicam novimus.

1. Pſeudo-Cyperus paluſtris, foliis, & carina ſerratis Scheuchz. Hiſt. Gram. 375. Tab. 8. fig. 7. *Scirpus paluſtris, altiſſimus, foliis, & carina ſerratis Inſt. R. H. 528. Cyperus longus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. & Theatr. 21. Gramen Cyperoides, altiſſimum, foliis, & carina ſerratis Boc. Rar. Plant. 72. Cyperus longus, inodorus, ſylvaticus Lobelii I. B. 2. 503.* In paluſtribus Italiæ frequentiſſimus, unde loca præcipua indicare non eſt opus.

Pſeudo-Cyperus, quaſi planta ad Cyperum accedens.

DISTRIBUTIO VIII.

Plantæ flore apetalo, diſtemone, duobus ſcilicet ſtaminibus compoſito, inſidente ſuper calycem monophyllum, in eadem plantâ a ſemine in capſulâ recondito, ſeparato.

CYPEROIDES.

Cyperoides eſt plantæ genus, flore A apetalo, duobus ſcilicet staminibus B plerumque conſtante, ſed ſterili, & inſidente ſuper calycem monophyllum ſquamiformem C: Embryon autem D clauditur in capſulâ E, quæ prodit è ſinu alterius calycis F, antecedenti non abſimilis, abitque deinde in ſemen G, ut plurimum triangulare, quod cum adhuc embryon eſſet, filamentum ejus H extra capſularum foraminulum I protrudit ſuum cirroſum, & multifidum apicem K. His notis addendum eſt, quod florum calyces in teretem ſpicam L ſunt digeſti, ſicut etiam calyces ſeminum in aliam pariter teretem ſpicam M diſponuntur, ex hoc potiſſimum Cyperoides differt a Carice. Tab. 32.

Sub hoc autem genere multæ comprehenduntur ſpecies, quas dividimus in monoſtachyas, & polyſtachyas. Monoſtachyas autem eas appellamus, quæ in unoquoque cauliculo N unicam dumtaxat ſpicam ferunt, vel floriferam O, aut ſeminiferam P. Polyſtachyas eas dicimus, quæ in eodem caule Q geſtant unam R, aut plures S ſpicas floriferas, ac etiam unam T, aut plures ſpicas V ſeminiferas; & has ſpecies propter earum notas, & præcipue ob capſularum varietatem in aliquos ſubdividimus ordines, ut facilius inter ſe mutuo dignoſcantur.

Plantæ, quæ in Tabula ſub figura 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10 11 12. comprehenduntur, non eodem tempore cum ſpicis caſſis, floribus onuſtis, & ſpicis ſeminalibus perfectis, nempe ſeminibus turgidis exoriuntur, quemadmodum exhibemus. Nam dum ſpicæ floriferæ vigent, ſeminales peranguſtæ, & immaturæ ſunt, Sed ad clariorem ſententiæ noſtræ diſtinctionem taliter ut ſupra demonſtravimus. Capſulæ ſeminales, quæ in calce ejuſdem Tabulæ extant, ſunt eodem ordine diſpoſitæ, ac ſpecies hujus generis, & ſimul numero indicatæ. Inſuper punctulorum ordines, qui ab uno ad alterum Tabulæ latus excurrunt, earumdem capſularum altitudinem oſtendunt juxta menſuram linearum Pariſienſium, nam quodlibet ſpatium, quod inter unum, & alterum ordinem intercedit, lineam unam Pariſienſem deſignat, idest duodecimam unciæ partem.

CY-

CYPEROIDEA MONOSTACHYA.

CYPEROIDES parvum, caulibus, & foliis tenuiſſimis, triangularibus, ſpicâ longiori, capſulis oblongis, in anguſtum collum, vix bifidum, attenuatis Tab. 32 fig. 1. *Gramen Cyperoides, minus, Ranunculi capitulo, longiore D. Scherard. Raii Synopſ. ed 2. 270. num. 15. & ed. 3. 425. num. 16. Gramen Cyperoides, ſpicâ ſimplici, caſtâ Raii Synopſ. ed. 2. 267. Petiv. Concord. Gram. numer. 175. Scheuchz. Hiſt. Gram. 497.* Londino, Tiguro, & Lucerna habuimus, & in Sileſia prope *Kupferbergam* legimus.

2. Cyperoides parvum, caulibus, & foliis tenuiſſimis, triangularibus, ſpicâ ſubrotundâ, capſulis oblongis, in anguſtum collum, vix bifidum, attenuatis Tab. 32. fig. 2. *Gramen Cyperoides, Ranunculi capitulo, rotundo D. Bobart Mor. Hiſt. Oxon. p. 3. ſect. 8. Tab. 12. fig. 36. Raii Synopſ. ed. 2. 270. & ed. 3 425 Gramen. Cyperoides, ſpicâ echinatâ, ſimplici Merr. Pin. Petiv. Concord. Gram. n. 189* Ex Anglia tantum.

CYPEROIDEA POLYSTACHYA.

ORDO I

I. *Spicâ floriferâ unicâ* R.
II. *Spicis ſeminalibus, plus, vel minus inter ſe diſtantibus* V.
III. *Vaginis, a quibus ſpicæ ſeminales prodeunt* a, *vel in foliorum rudimentum* b, *aut in folium* c *prolongatis.*
IV. *Capſulis ſeminalibus oblongis, ſtatim, vel ſenſim, in anguſtum, longumque collum parum, vel manifeſte bifidum attenuatis.*

CYPEROIDES ſpicâ pendulâ breviore Inſt. R. H. 529. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 440. *Gramen Cyperoides, ſpicâ pendulâ breviore C. B. Pin. 6 Pſeudo-Cyperus Lobelii, ſpicis, vel paniculis pendentibus, ex longis pediculis J. B. 496. Pſeudo-Cyperus Dod. Pempt. 339. & Lob. Icon. 76.* In foſſis paludoſis circa Latifundium Collis ad Cajanum, non longe Florentia, ac alibi per Italiam copioſum.

4. Cyperoides ſylvarum, tenuius, ſpicatum Inſt R. H. 530. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 418. *Gramen Cyperoides, ſylvarum, tenuius ſpicatum Lobell. Illuſtr. Stirp. 60. Raii Synopſ. ed. 2. 166. num. 14. & ed. 3. 419. num. 10. & Hiſt. 1295. Park. Theat.* 1171. In ſylvis apud nos frequentiſſimum.

5. Cyperoides ſylvarum, anguſtifolium, caule trilatero, ſpicis parvis, capſulis rarius diſpoſitis, obeſis, in anguſtum collum vix ab una parte, ab altera vero magis bifidum coarctatis Tab. 32. fig. 5. In nemoribus, & in ſepibus prope Florentiam, ſed rariſſime occurrit.

6 Cyperoides ſylvarum, latifolium, caule exquiſitè triangulari, foliis ad margines cilii inſtar piloſis, & anguſtiſſimè denticulatis, ſpicis ſtrigoſis, capſulis oblongis, incurvis, rarius diſpoſitis, parum bifidis. *An Cyperoides latifolium, hirſutum, ſpicis tenuiſſimis Scheuchz. Hiſt. Gram.* 412? Prope Florentiam in querceтis, & ſylvis cæduis, ſecus torrentem Emam, inter Pontem Divi Felicis, & Jozzoli.

7. Cyperoides Alpinum, ſaxatile, caule exquiſitè triangulari, foliis anguſtioribus, ſpicis uncialibus, craſſioribus, fuſcis, ſquamis acutis, capſulis oblongis, ſenſim ad extremitatem anguſtatis, bifidis. In Mutinenſi ditione, tum in Cimone Monte, cum in Lacus Sancti rupe.

8. Cyperoides Alpinum, ſaxatile, anguſtifolium, caule rotundo-triquetro, tenuiore, ſpicis gracilioribus, fuſco-ferrugineis, ſquamis acutis, capſulis oblongis, anguſtis, ſubhirſutis, bifidis. In Alpibus Petræ Apuanæ.

9. Cy-

9. Cyperoides Alpinum, anguſtifolium, tenuiùs ſpicatum, caule gracili, rotundo-triquetro, ſpicis brevibus, capſulis oblongis, rariùs diſpoſitis, bifidis. In montibus prope Bargam Etruriæ Oppidum.

ORDO II

I. *Omnia ut in ordine antecedenti, ſed ſpicis floriferis plurimis* S.

CYPEROIDES aquaticum, maximum, foliis vix unciam latis, caule exquiſitè triangulari, ſpicis habitioribus, erectis, ſquamis in ariſtam longiùs productis, capſulis oblongis, bifidis Tab. 32. fig. 7. *Cyperoides latifolium, ſpica rufa, ſive caule triangulo Inſt. R. H.* 529. *Gramen Cyperoides, latifolium, ſpicâ rufâ, ſive caule triangulo C. B. Pin. 6. Theatr.* 83. *Gramen Cyperoides, majus, latifolium Park. Theatr.* 1265. *Gramen Cyperoides Ger.* 21. In ſcrobibus, & paludoſis locis apud nos abundè creſcit.

11. Cyperoides aquaticum, maximum, foliis vix unciam latis, caule exquiſitè triangulari, ſpicis habitioribus, erectis, ſquamis curtis, in ariſtam velut productis, capſulis bifidis, minoribus, ac denſioribus Tab. 32. fig. 6. In iiſdem, ac conſimilibus locis cum ſuperiori provenit.

Cum ſpicarum ſeminalium deſcriptione *Cyperoidis latifol., ſpicâ rufâ, ſive caule triangulo Scheuchz. Hiſt. Gram.* 478. hæc Cyperoidis ſpecies meliùs convenit, quàm antecedens.

12. Cyperoides aquaticum, latifolium, majus, foliis ſex lineas latis, caule exquiſitè triangulari, ſpicis longis, quarum infima ex longo pediculo pendet, ſquamis medio nervo tamquam in ariſtam prolongato, capſulis oblongis, bifidis. In Agro Florentino, & ſignanter in quadam foſſula juxta paludoſum locum, ubi ſeritur Oryza, qui locus *le Riſaje* vulgò dicitur.

Prædictæ tres Cyperoidis ſpecies in Etruria peculiari nomine *Sala* vocantur, quaſi *Saldonia*, quod in faſciculis etiam extorqueantur, & unamquamque illarum vulgus in marem, & feminam dividit. Marem vocat plantam ſeniorem, quæ caulem producit: feminam verò plantam adoleſcentem, quæ nondum in caulem luxuriavit, & folia longiora ac latiora, quam ſupradicta, producit. Hujuſce feminæ folia ad varios expetuntur uſus; Fabri Vitrarii ad vaſa, & præcipuè ad œnophora circumveſtienda; Sellarii ad vulgares ſedes texendas, & Doliarii ad doliorum rimas, commiſſuraſque obturandas, quemadmodum fieri ſolet de foliis Typhæ, ut Cæſalp. lib. IV. cap. LXVIII. refert.

13. Cyperoides veſicarium, glabrum, (caule exquiſitè triangulari,) ſpicâ pendulâ, longiori Hiſt. Plant. Pariſ. 265. & Inſt. R. H. 530. *Cyperoides veſicarium, ſpicis viridantibus, vel ſubfuſcis Scheuchz. Hiſt. Gram.* 470. *Gramen Cyperoides, majus, præcox, ſpicis turgidis, teretibus, flaveſcentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 242. *Tab.* 12. *fig.* 6. *Petiv. Concord. Gram. n.* 152. In foſſis juxta Piſana mœnia ad Septentrionem oritur.

14. Cyperoides veſicarium, anguſtifolium, caule molli, exquiſitè triangulari, foliis tertiam unciæ circiter latis, ſpicis omnibus inter ſe diſtantibus, & erectis; ſeminalibus autem ſpicis ad flavum colorem tendentibus, ſquamis brevibus, acutis, capſulis ampullaceis, bifidis. Primùm vidimus in Samnio ultra Sulmonenſem agrum in ampliſſimo prato vulgariter dicto *il Piano di cinque miglia*, & poſtea propè Florentiam in nemoribus udis circa Latifundium Collis ad Cajanum.

15. Cyperoides polyſtachyon, lanuginoſum Inſt. R. H. 529. Scheuchz. Hiſt. Gram. 478. *Gramen Cyperoides, polyſtachyon, lanuginoſum Raii Synopſ. ed.* 2. 165. *n.* 6. *& ed.* 3. 418. *num.* 7. *Hiſt. Plant.* 1294. *Gramen ſpicatum, foliis, & ſpicis hirſutis, mollibus C. B. Theatr.* 48. Provenit in pratis, & ſylvis humidis, non ſolùm ubi antecedens, ſed etiam alibi in Agro Florentino copioſum.

ORDO III

I. *Spicâ floriferâ unicâ R.*,
IV. *Capſulis ſeminalibus in breve, & anguſtum collum, non ita manifeſtè bifidum coarctatis.*

CYPEROIDES ſpicis parvis, longè diſtantibus Inſt. R. H. 530. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 451. *Gramen Cyperoides, ſpicis parvis, longiſſimè diſtantibus Raii Hiſt.* 1295. *& Synopſ. ed.* 2. 266. *& ed.* 3. 420. *num.* 16. In humidis circa Florentiam copioſum.

17. Cyperoides ſpicis parvis, longè diſtantibus, & in baſi duabus aliis perexiguis ſpicis, tamquam auriculis, exornatis. Propè Neapolim in loco nuncupato *il Padule*.

18. Cyperoides ſpicis parvis, longè diſtantibus, abſque pediculis. In ripis Arni fluvii.

Figura Graminis Nigri Lugd. 1004. vel hanc plantam refert, vel ejus ſaltem vices gerere poteſt.

19. Cyperoides anguſtifolium, caule, & ſpicis floriferis triangularibus; ſpicis autem ſeminalibus longè diſtantibus, pediculis brevibus inſidentibus, ſquamis curtis, capſulis nitidis, & ferè ſplendentibus, in cuſpidem vix bifidam deſinentibus. In ripis, & ſalicetis Arni fluvii, cum infra, cum ſupra Florentiam.

In hac ſpecie ſpica florifera unicalis, tam teres, quàm arefacta trilatera eſt, ad cujus baſim alia ſpicula longa trientem unciæ partem, pariter florifera, plerumque exurgit.

20 Cyperoides maritimum, caule rotundo-triquetro, foliis triangularibus, lineam latis, ſpicis brevibus, rigidis, pediculo orbatis, ſquamis obtusè faſtigiatis, quarum coſta in mucronem ariſtiformem pauliſper prolongata, capſulis turgidis, parum bifidis. *Juncus exiguus, maritimus, floribus inæqualibus, ſubruffis, ex granis trilateris conſtantibus Caeſalp.* 188. *Juncus parvus*, 11 *H. Sicc. Ejuſdem pag.* 109 *num.* 180. In Tyrrheno littore, variis in locis, videlicet circa Portum Liburni provenit, quemadmodum, & in tractibus Hadriaticis V. G. juxta Parentium.

21. Cyperoides echinatum, capite longè diſtante Petiv. Concord. Gram. num. 170. à Domino Sherardo miſſum.

22. Cyperoides paluſtre, aculeatum, capitulo breviore Inſt. R. H. 529. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 426. *Gramen paluſtre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin.* 7. *Theatr.* 109. *Gramen paluſtre, echinatum Lob. Icon.* 15. *& J. B.* 2. 497. *Gramen aculeatum Lugd.* 1003. In paludoſis apud nos.

23. Cyperoides echinatum, majus Petiv. Concord. Gram. n. 169. & Raii Synopſ. ed. 3. 421. Ex Angliâ à Domino Petiverio miſſum.

24. Cyperoides Alpinum, anguſtifolium, caule triquetro, ſpicis brevibus, longè diſtantibus, ſquamis obtusè mucronatis, capſulis ventricoſis, mollibus, in bifidum mucronem terminatis. In Alpibus prope Piſtoriam juxta equorum Fontem.

25. Cyperoides caule tenuiori, rotundo-triquetro, ſpicis ſeminiferis ſubteſſis, brevibus, ſquamis acutis, capſulis in anguſtum, & bifidum collum faſtigiatis. *An Cyperoides Alpinum, ſpicis ſeminiferis tenuioribus, atro-ſpadiceis Scheuchz. Hiſt. Gram.* 415? Lucernæ à D. Carolo Nicholao Langio ſine ullo nomine tranſmiſſum.

OR-

O R D O IV

I. *Spicis floriferis plurimis* S.

CYPEROIDES veſicarium, (caule rotundo-triquetro), ſpicis teretibus, erectis, majus Scheuchz. Hiſt. Gram. 476. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis longis, erectis C. B. Pin.* 6. *Theatr.* 84. In variis Hercyniæ locis circa piſcinarum margines creſcit, & a D. Scheuchzero quoque communicatum.

Icon Bauhiniana ſecundum nos vitioſa eſt, quia duas pro una tantum oſtendit plantas; ramulus enim, qui medius exurgit, ad hanc plantam fortè ſpectare credimus, cæteræ ejus partes, quæ ſunt ex Icone Lobeliana depromptæ, ad aliam Cyperoidis ſpeciem pertinent, quam ordine VI. ſub num. 40. demonſtrabimus.

27. Cyperoides veſicarium, (caule rotundo-triquetro,) ſpicis teretibus, erectis, medium Scheuchz. Hiſt. Gram. 474. *Cyperoides polyſtachyon, ſpicis teretibus, erectis Hiſt. Plant. Parſ.* 428. & *Inſt. R. H.* 529. *Cyperoides ſpicis longioribus, flaveſcentibus Ejuſdem* 530. *Gramen Cyperoides, polyſtachyon, majus, ſpicis teretibus, erectis Raii Hiſt.* 1294. *Synopſ. ed.* 2. 265. *n.* 8. & *ed.* 3. 419. *n.* 9. Londino, & Lutetia Pariſiorum habuimus.

O R D O V

I. *Spicâ floriferâ unicâ* R.
IV. *Capſulis ſeminalibus utrinque acuminatis, rhomboideis, triquetris, in nullum, vel breviſſimum apicem non, vel vix bifidum terminatis.*

CYPEROIDES ſpicâ pendulâ, longiore, & anguſtiore Inſt. R. H. 529., & Scheuchz. Hiſt. Gram. 445. *Gramen Cyperoides, ſpicâ pendulâ, longiore, & anguſtiore C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13. *Theatr.* 85. *Raii Hiſt.* 1294. *Gramen Cyperoides, latifolium, typhâ pendulâ, longiore Barr. Icon.* 45. In ſylvis paſſim apud nos.

29. Cyperoides latifolium, caule triangulo, ſpicis longis, ſtrigoſis, ſquamis acutioribus, capſulis anguſtis, rarius diſpoſitis, triangularibus, nonnihil incurvis, ac utrinque acuminatis. *Gramen Cyperoides, polyſtachyon, majuſculum, latifolium, ſpicis multis, longis, ſtrigoſis Raii Synopſ. ed.* 2. 265. *n.* 9 & *ed.* 3. 419. *num.* 11., & *Petiv. Concord. Gram.* 155. Ex Angliâ tantum habuimus, & in Italiâ numquam obſervavimus, dummodo non ſit idem cum ſequenti.

30. Cyperoides ſylvarum, pallidè virens, foliis ſemunciam latis, caule exquiſitè triangulari, ſpicis ſtrigoſis, erectis, capſulis rarius diſpoſitis, triangularibus, nonnihil incurvis, ac utrinque acuminatis, caducis. In nemoribus, & in ſylvis aucupariis prope Latifundium Collis ad Capanum, & præſertim in illa, quæ vulgariter dicitur *il Ragnaione*.

A colore totius plantæ, ſpicarum tenuitate, capſularum ſeminalium lapſu, antequam maturescant, plantam hanc a præcedenti diverſam ſuſpicamur.

31. Cyperoides caule exquiſitè triangulari, ſpicis erectis, in foliorum alis, ſquamis nigricantibus, obtuſè mucronatis, capſulis rhomboideis, ſubtriquetris, ſpadiceo-viridibus, peracutis. *Gramen Cyperoides foliis Caryophylleis, ſpicis erectis, ſeſſilibus, è ſeminibus conſertis compoſitis Raii Synopſ. ed.* 2. 264., & *ed.* 3. 418. *num.* 4. *An Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, minus C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13. & *Theatr.* 84?

In exemplaribus hujus plantæ miſſis ex Angliâ ab amicis unicam dumtaxat ſpicam floriferam animadvertimus.

32. Cyperoides caule exquiſitè triangulari, ſpicis brevibus, erectis, denſis, in foliorum alis, ſquamis exiguis, ſubrotundis, nigris, capſulis curtis, rhomboideis, ſubtriquetris, ſpadiceo-viridibus. In Sileſiæ pratis.

33. Cyperoides ſpicâ pendulâ, ſquamis è ſpadiceo, vel fuſco rutilante viridibus Scheuchz. Hiſt. Gram. 443. Tab. 10 fig 13. *Gramen Cyperoides, ſpicâ pendulâ, breviore, minus C. B. Theatr.* 85. à D. Scheuchzero nuper miſſum.

O R D O VI

I. *Spicis floriferis plurimis* S,

CYPEROIDES caule exquiſitè triangulari, aſpero, foliis tres lineas latis, ſpicis erectis, ſquamis in ariſtam longiuſculam deſinentibus, capſulis lanceatis, ſubtriquetris, pedunculo perbrevi veluti inſidentibus. In Piſano, & Florentino agro ſponte creſcit.

35 Cyperoides caule exquiſitè triangulari, aſpero, foliis tres lineas latis, ſpicis longis, pediculis longioribus inſidentibus, ſquamis in ariſtam longiùs productis, capſulis rhomboideis, ſubtriquetris. Oritur in eodem loco cum antedicto, ſed minus obvium.

36 Cyperoides caule exquiſitè triangulari, aſpero, foliis tres lineas latis, ſpicis erectis, ſquamis acutis, & veluti in ariſtam prolongatis, capſulis rhomboideis, ſubtriquetris, anguſtioribus. *Gramen Cyperoides, majus, anguſtifolium Park. Theatr.* 1265. *Ger. Emac* 29. *Raii Synopſ. ed.* 3. 417. n. 3 Ex Angliâ D. Petiv miſit.

37 Cyperoides caule exquiſitè triangulari, aſpero, foliis duas lineas latis, ſpicarum floriferarum ſquamis obtusè mucronatis; ſpicarum autem ſeminalium ſquamis longis, anguſtis, & peracutis, capſulis rhomboideis, ſubtriquetris *Gramen Cyperoides, minus, anguſtifolium Park. Theatr.* 1266 fig 3. à D. Sherardo miſſum.

38 Cyperoides Ilvenſe, præaltum, caule communi triquetro, foliis quartam unciæ partem latis, ſpicis ſtrigoſis, erectis, palmaribus, ſquamis acerosis, capſulis lineam longis, rhomboideis, ſubtriquetris. In Ilvâ Inſulâ, eundo Coſmopoli ad Marcianum Oppidum.

39 Cyperoides anguſtifolium, caule exquiſitè triangulari, aſpero, ſpicis floriferis prælongis, ſeminalibus autem ſpicis biuncialibus, & triuncialibus, erectis, ſquamis fuſcis, acerosis, capſulis ſpadiceo-viridibus, rhomboideis, ſubtriquetris. In Piſano agro ad foſſas, variis in locis, ſed rarum.

In hac ſpecie ſpicæ ſeminales ultra ſui dimidium, vel paulò ultra floriferæ ſunt, vel in portionem tantùm floriferam prolongatæ; quod etiam occurrit in *Cyperoide paluſtri, anguſtifolio, ſpicis habentioribus, ſpadiceo-viridibus Scheuchz. Hiſt. Gram.* 431.

40. Cyperoides anguſtifolium, caule exquiſitè triangulari, aſpero, ſpicis floriferis prælongis, crassioribus, ſeminalibus autem ſpicis biuncialibus, & habentioribus, erectis, ſquamis brevibus, acutis, capſulis ſpadiceo-viridibus, rhomboideis, ſubtriquetris. *Gramen paluſtre, majus Lob. Icon.* 21. *Gramen anguſtifolium, ſpicis longis, erectis C. B. Theatr* 84. *ſed Icon abſque ramulo in medio. An Cyperoides latifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus Inſt. R. H.* 529? Cum ſuperiori in iiſdem locis provenit.

Quamvis à pleriſque Botanicis ſub alia Cyperoidis ſpecie conſtitutum ſit dictum *Gramen paluſtre, majus Lob. Icon.* 21. attamen ad hanc potiùs, quàm ad quamcumque aliam à nobis hactenus perſpectam accedere videtur, non ſolùm ob Iconiſmum, & utriuſque totius plantæ, ſed etiam ob cauliculorum amplitudinem, atque ultimarum earum formam, & ſpicarum ſitum.

41. Cyperoides anguſtifolium, caule exquiſitè triangulari, aſpero, ſpicis floriferis uncialibus, & ſexquiuncialibus; ſeminalibus autem ſpicis unciam circiter lon-

longis, ſquamis fuſcis, obtuſè mucronatis, capſulis ſpadiceo-viridibus, rhomboideis, ſubtriquetris. *An Cyperoides paluſtre, anguſtifolium, ſpicis habitioribus, ſpadiceo-viridibus Scheuchz. Hiſt. Gram.* 452? Circa Lucernam creſcit, & à D. Langio communicatum.

42. Cyperoides anguſtifolium, caule exquiſitè triangulari, aſpero, foliis anguſtioribus, ſpicis erectis, ſquamis nigricantibus, obtuſè mucronatis, capſulis ſpadiceo-viridibus, ſexquilineam longis, rhomboideis, ſubtriquetris *Cyperoides latifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus Inſt. R. H. Scheuchz. Hiſt. Gram.* 464. Ab eodem Domino Scheuchzero habuimus.

43. Cyperoides anguſtifolium, caule exquiſitè triangulari, aſpero, ſpicis erectis, ſquamis nigricantibus, obtuſè mucronatis, capſulis ſpadiceo-viridibus, lineam longis, rhomboideis, ſubtriquetris. Provenit in Samnio ultra Sulmonenſem agrum in planitie, vulgò *il Piano di Cinque miglia*.

44. Cyperoides Alpinum, caule exquiſitè triangulari, foliis anguſtioribus, ſpicis brevibus, obeſis, ſquamis retuſis, capſulis denſè diſpoſitis, ſpadiceo-viridibus, rhomboideis, ſubtriquetris. Per Mutinenſes Alpes variis in locis, & præſertim in prato nuncupato *de' Carboni*, non longè à Caſtro Fluminis Albi.

ORDO VII

I. *Spicâ floriferâ unicâ* R.
II. *Spicis ſeminalibus plerumque denſis, vel parum inter ſe diſtantibus* V.
IV. *Capſulis ſeminalibus ellipticis.*

CYPEROIDES polyſtachyon, flavicans, ſpicis propè ſummitatem caulis Tab. 32. fig. 13. Inſt R. H. 530. Scheuchz. Hiſt. Gram. 430 *Gramen Cyperoides, polyſtachyon, flavicans, ſpicis propè ſummitatem caulis Raii Hiſt.* 1294 *& Synopſ. ed.* 2. 265. *n.* 7. *& ed.* 3. 419 *num.* 8. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 234. *Sect.* 8 *Tab.* 12. *fig.* 16. *Pluk. Alm.* 178. *Tab.* 34. *fig.* 5. In montoſis nemoribus, veluti circa Florentiam, cum in Monte Senario, cum propè Archicœnobium Vallis-Umbroſæ.

ORDO VIII

IV. *Capſulis ſeminalibus turbinatis.*

CYPEROIDES nemoroſum, caule exquiſitè triangulari, ſpicis parvis, ſtrigoſis, inter ſe diſtantibus, ſquamis latis, derepente in ariſtam longiuſculam attenuatis, capſulis rariùs diſpoſitis, turbinatis, gibbis, trilateris, cum roſtrulo adunco Tab. 32. fig. 5. Naſcitur in ſenticoſis locis non longè Florentiâ, cum circa Caſinum Eccleſiam ſecus rivulum ſylvæ aucupariæ DD. Pucciorum nuncupatum *il Borro di Vingone*, tum in Divi Leonardi Curâ, in loco dicto *Carraja* juxta nemus Dominiorum.

47. Cyperoides Germanicum, foliis brevibus, rigidis, acutis, caule rotundo-triquetro, ſpicis parvis, ſquamis obtuſè mucronatis, capſulis oblongis, turbinatis, in anguſtum, & longiuſculum apicem attenuatis Tab. 32. fig. 4. Inter Rottembergam, & Salisburgum Menſe Julio.

48. Cyperoides Alpinum, ſaxatile, parvum, anguſtifolium, caule rotundo-triquetro, nudo, ſpicis brevibus, fuſcis, ſquamis non acutis, capſulis oblongis, turbinatis, in anguſtum, & longiuſculum apicem attenuatis. In Æquicolorum Jugis, & ſignanter in loco nuncupato *il Mezzo di Camicia*.

49. Cyperoides foliis Caryophylleis, (caule rotundo-triquetro,) ſpicis è rarioribus, & tumidioribus, veſicis compoſitis Tab. 32. fig. 11. Inſt. R. Herb. 558.

Gra-

Gramen Cyperoides, foliis Caryophylleis, ſpicis è rarioribus, & tumidioribus veſicis compoſitis Raii Synopſ. ed. 2. 264 *n.* 5. *& ed.* 3. 418 *n.* 3. *Pluck. Alm.* 178. *Tab.* 91 *fig.* 7 In herbidis circa Lacum Bientinæ copioſiſſimum, & præſertim Altum Paſſum verſus, raro autem in Inſulis circa Venetias. Londino, & Lutetia Pariſiorum obtinuimus.

Si verum eſt, quod *Graminis nigro-lanat tertii varietas minor I. B.* ad Cyperoidum Caryophylleorum familiam ſpectare debeat, ut Botanici recentiores credunt in ſententia noſtra, & quantum ab Icone Bauhiniana animadvertitur, ad hanc Cyperoidis ſpeciem accedere videtur, ratio eſt, quod unicâ duntaxat ſpicâ floriferâ conſtat, & ſpicas ſeminales inter ſe diſtantes locatas habet, quarum ultima, quæ circa imam partem unius caulis prodit, a longo pediculo in altum erigitur, quæ omnia in hac ſpecie occurrunt.

50. Cyperoides caule exquiſitè triangulari, ſpicis parvis, inter ſe diſtantibus, ac pediculis inſidentibus, ſquamis acutis, capſulis turbinatis, perexiguis, a medio ad ſummum ſubhirſutis Creſcit plane in Etruriâ, ſed ubi præcipuè nunc non recordamur

51. Cyperoides parvum, pratenſe, caule triangulari, ſpicis ſeminuncialibus, obeſis, ſitis circa faſtigium caulis, ſquamis curtis, obtusè mucronatis, nigricantibus, capſulis turbinatis, perexiguis, densè poſitis, glaucis, ac ſubhirſutis *Cyperoides ſpicis brevibus, erectis è granis parvis, ſubhirſutis, & glaucis densè congeſtis Mont. Cat. Plant. Agr. Bon. Prodr.* 20. In pratis udis circa Latifundium Collis ad Cajarum, & Bononiæ ab Authore quoque miſſum.

O R D O IX

I. *Spicis floriferis pluribus S.*

CYPEROIDES foliis Caryophylleis, caule exquiſitè triangulari, ſpicis habitioribus, ſquamis curtis, obtusè mucronatis, capſulis turbinatis, brevibus, confertis Tab. 32. fig. 12. In territorio Scandicci, ſecus torrentem Grevis, in ambulacro ante ſylvam aucupariam D. D. Alcovitorum ad meridiem.

53 Cyperoides foliis Caryophylleis, caule trilatero, ſpicis brevibus, obeſis, ſquamis curtis, obtuse mucronatis, capſulis turbinatis, denſis, in apicem breviſſimum terminatis In ſaltu eorumdem Alcovitorum juxta Pontem Scandiccium, nuncupatum *il Boſco di Bruco*

54. Cyperoides parvum, foliis Caryophylleis, caule exquiſitè triangulari, ſpicis parvis, ſquamis obtusè mucronatis, capſulis turbinatis, durioribus, aridis, ſubfulvis, apice longiuſculo auctis. In Æquicolorum montibus, non longè a Villâ Flaminiana prope dirutum Templum Sancti Angeli, necnon per Inſulas circa Venetias.

55 Cyperoides foliis Caryophylleis, caule triquetro, ſpicis brevibus, ſtrigoſis, ſquamis curtis, obtuſioribus, cum nervo medio productiore, capſulis turbinatis, exiguis, densè poſitis, & ſubhirſutis. In ripis torrentis Mugnonis.

56 Cyperoides foliis Caryophilleis, caule rotundo-triquetro, ſpicis craſſioribus, ſquamis brevibus, obtusè mucronatis, capſulis turbinatis, polline veluti conſperſis Circa Florentiam in nemoribus cum reliquis ſuis ſpeciebus.

57. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule exquiſitè triangulari, ſquamis brevibus, acutis, capſulis turbinatis, densè diſpoſitis, ac polline veluti conſperſis. Inter varietates *Graminis Cyperoidis, foliis Caryophylleis, ſpicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis Raii Synopſ. ed.* 2. 264. *num.* 5, *& ed.* 3. 418. *num.* 5. Londino ab Amicis noſtris communicatas, obſervavimus.

58 Cyperoides foliis Caryophylleis, caule rotundo-triquetro, ſpicis ſtrigoſioribus, ſquamis in ariſtam longam, veluti deſinentibus, capſulis rarius diſpoſitis, oblon-

oblongis, turbinatis, polline veluti conſperſis. *An Phalaris caule triangulo, angulis obtuſioribus, foliis Cyperi, ſpicis ex alis foliorum dependentibus Cæſalp. 193?* Non longè Piſis circa Carthuſianorum Cœnobium.

59. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule trilatero, ſpicis habitioribus, ſquamis obtuſè mucronatis, capſulis turbinatis, nitidis. Secus torrentem Grevis, per ambulacrum ejuſdem ſylvæ aucupariæ, paulò ſupra memoratæ.

60. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule concinnè triquetro, ſpicarum ſquamis longioribus, acutis, & quaſi in ariſtam terminatis, capſulis oblongis, majoribus, turbinatis, glabris, rariùs diſpoſitis. In omnibus ferè ſylvis apud nos.

61. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule trilatero, ſpicis longis, ſtrigoſis, rufeſcentibus, ſquamis in mucronem ariſtiformem prolongatis, capſulis oblongis, turbinatis, rariùs diſpoſitis, nitidis. Eodem in loco provenit cum antecedente.

62. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule exquiſitè triangulari, ſpicis tenuioribus, ſquamis veluti in acutiſſimam, & longiuſculam ariſtam deſinentibus, capſulis anguſtis, oblongis, turbinatis. In territorio Scandicci, ſecus agrorum foveas.

63. Cyperoides foliis Caryophylleis, caule triquetro, ſpicis longis, tenuioribus, ſquamis longis, acutis, capſulis parvis, oblongis, turbinatis, glabris. In umbroſis ripis torrentis Grevis.

64. Cyperoides prælatum, foliis Caryophylleis, caule exquiſitè triangulari, aſpero, ſpicis parvis, longè diſtantibus, ac pediculis longioribus inſidentibus, ſquamis acutis, capſulis oblongis, turbinatis, glabris. In eadem ſylvâ aucupariâ Dominorum Altovitorum ſuperiùs indicata.

O R D O X

I. *Spicâ floriferâ unicâ* R.
II. *Spicis ſeminalibus per caulem ſparſis* V.
III. *Vaginis, à quibus ſpicæ ſeminales prodeunt, in nullum folium abeunt, ſed in ſemetipſis ampliatis* d.

CYPEROIDES montanum, humile, anguſtifolium, culmo veluti folioſo, ſpicis obſeſſo [capſulis oblongis, turbinatis, gibbis, trilateris]. Tab. 32. fig. 8. Scheuchz. Hiſt. Gram. 407. Tab. 10. fig. 1. Ab Authore accepimus tantùm.

O R D O XI

II. *Spicis ſeminalibus circa faſtigium caulis, vel confertis, vel paululùm inter ſe diſtantibus provenientibus* X.
III. *Vaginis, à quibus ſpicæ ſeminales exeunt, in nullum folium* e, *vel in foliorum rudimentum* f, *aut in parvum folium* g *deſinentibus*.

CYPEROIDES Alpinum, ſaxatile, caule cubitali, rotundo-triquetro, nudo, ſpicis brevibus, binis, vel ternis, in ſummitate caulis confertim naſcentibus, ſquamis obtuſè mucronatis, capſulis oblongis, turbinatis, craſſioribus, ſubhirſutis, in pellucidam, & membranaceam cuſpidem vix bifidam terminatis. Tab. 32. fig. 4. Apud Samnites, in ſummitate Montis Morroni inter ſcopulos.

67. Cyperoides montanum, vernum, parvum, anguſtifolium, caule nudo, rotundo-triquetro, imbecilliori, & plerumque reclinato, ſpicis exiguis, denſioribus, ſquamis obtuſè mucronatis, atro-rufis, capſulis oblongis, craſſioribus, turbinatis, trilateris, cum roſtrulo adunco, & ad latera hiante. In Regio Viridario Boboli, & per Murellum Montem, variis in locis, & præſertim in collibus ante ſtabulum vaccarum Domini Marchionis de Caſtillone nuncupatis *le Traſitte.*

68. Cy-

68 Cyperoides montanum, vernum, foliis anguſtis, ſuperna parte piloſis, caule tenuiſſimo, rotundo-triquetro, ſpicis parvis, atris, ſquamis obtuſioribus, medio nervo tanquam in ariſtam prolongato, capſulis oblongis, craſſioribus, ſubhirſutis, trilateris, turbinatis. *Cyperoides anguſtifolium, montanum, folliculis ſeminum villoſis Scheuchz. Hiſt. Gram.* 423. *Gramen ſpicatum, anguſtifolium, montanum C. B. Pin.* 4. *Theatr.* 47. In Bavaricis, & Tirolenſibus montibus reperitur, nec non à Domino Scheuchzero miſſum.

69 Cyperoides Alpinum, ſaxatile, capillaceo folio, caule rotundo-triquetro, ſpicâ ſeminali nigricante, plerumque unicâ, capſulis oblongis, turbinatis, trilateris, ſubhirſutis, in apicem tenuiſſimum nonnihil bifidum terminatis Tab. 32. fig. 3. In Alpibus Petræ Apuanæ.

70 Cyperoides vernum, caule rotundo-triquetro, ſpicis ſeminalibus denſioribus, binis, vel ternis, ſquamis ferrugineis, obtuſè mucronatis, & tanquam in ariſtulam prolongatis, capſulis turbinatis, ſubhirſutis, trilateris. *Cyperoides vernum, ſpicis denſioribus Inſt. R. H.* 530. *& Hiſt. Pariſ.* 264. *Cyperoides Alpinum, Caryophylleo folio, ſpicis tenuibus, e fuſco rufeſcentibus Scheuchz. Hiſt. Gram.* 455. *Gramen Cyperoides, vernum, minimum Raii Synopſ. ed.* 3. 421. *num.* 17. *Gramen Caryophyllatum Tabern. Icon.* 210. *Phalaris parva, in cacumine tres, aut quatuor racemos ferens, ſemine triangulo Cæſalp.* 193. Londino, & Lutetiâ Pariſiorum habuimus, & in Italia copioſè quoque collegimus.

71 Cyperoides vernum, caule rotundo-triquetro, ſpicis ſeminalibus denſioribus, & plerumque ternis, ſquamis latis, brevibus, ferrugineis, capſulis turbinatis, ſubhirſutis, trilateris, foliolis ſpicis ſubjectis longioribus. Inter Florentiam, & Piſas in Emporienſi agro.

72 Cyperoides vernum, caule rotundo-triquetro, ſpicis brevibus, congeſtis, fulvis, ſquamis obtuſè mucronatis, & tanquam in ariſtam prolongatis, capſulis oblongis, anguſtis, utrinque quaſi turbinatis, ſubhirſutis. In ericetis Scandicci alti territorii, non longè Florentiâ.

73 Cyperoides vernum, caule rotundiore, vix ſe ſuſtinente, ſpicis brevibus, confertis, fulvis, ſquamis acutioribus, capſulis trilateris, turbinatis, ſubhirſutis, brevioribus. *An Cyperoides montanum, foliis anguſtis, parvis, ſpicâ ſpadiceâ, diviſa Scheuchz. Hiſt. Gram.* 419. *Tab.* 10. *fig.* 8. *&* 91. In pratis, & paſcuis, necnon in ericetis, & dumetis frequentiſſimum.

74. Cyperoides montanum, minimum, vernum, caule rotundo-triquetro, tenuiſſimo, reclinato, ſpicis congeſtis, rubeſcentibus, capſulis ſubhirſutis, turbinatis, trilateris. In montoſis, ſalebroſiſque locis, ut per Impruneta Plebanatum, ac ſignanter in colle nuncupato il *Gabbero*.

75. Cyperoides montanum, foliis ad margines tenuiſſimè piloſis, caule rotundo-triquetro, ſpicis ferrugineis, ſquamis brevibus, cordatis, capſulis ſubhirſutis, trilateris, turbinatis. *An Cyperoides montanum, foliis anguſtis, parvis, ſpicâ ſpadicea, diviſa Scheuchz. Hiſt. Gram.* 419. *Tab. X. fig.* 8. *&* 91. Ejuſdem Amici munere habuimus ante ſuæ Hiſtoriæ editionem nomine *Graminis Caryophyllata foliis, ſpicâ ſquamatâ C. B. Pin.* 3. *& Theatr.* 46.

76 Cyperoides caule rotundo-triquetro, nudo, ſpicis parvis, congeſtis, capſulis turbinatis, ſubhirſutis, in longiuſculum, & tenuiſſimum apicem concluſis, ac in baſi veluti pediculo donatis. *Gramen Cyperoides, ſpicis brevibus, congeſtis, foliis mollibus Raii Hiſt.* 1910. *& Synopſ. ed.* 3. 421. *num.* 19. *Petiv. Concord. Gram. num.* 163. Londino à Domino Sherardo miſſum.

O R-

O R D O XII

II. *Spicis ſeminalibus rarius Y, vel denſius Z diſpoſitis, quarum ſuperior circa baſim ſpicæ floriferæ prodit, & longius quam illa ſe erigit.*
III. *Vaginis, a quibus ſpicæ ſeminiferæ conſurgunt, in nullum, vel breviſſimum foliorum rudimentum terminatis b.*
IV. *Capſulis oblongis, turbinatis, trilateris.*

CYPEROIDES montanum, nemoroſum, caule triquetro-compreſſo, ſpicis ferrugineis, tenuioribus, inter ſe diſtantibus, capſulis rariùs diſpoſitis, oblongis, turbinatis, trilateris Tab. 32. fig. 9. *Gramen Caryophyllatum, montanum, ſpicâ variâ C. B. Pin. 4. Prodr. 23. Theatr. 48. Scheuchz. Hiſt. Gram.* 448. *Tab. X. fig.* 14. *Gramen Caryophyllatum, polycarpon, fructu triangulo Flor. Pruſ.* 112. In querretis, & ſylvis cæduis, & locis montoſis circa Florentiam, ſed rarum.

78. Cyperoides montanum, nemoroſum, minus, caule triquetro-compreſſo, ſpicis ſtrigoſis, ferrugineis, circa faſtigium caulis ſitis, capſulis rariùs diſpoſitis, oblongis, turbinatis, trilateris Tab. 32. fig. 14. *Gramen Caryophyllatum, nemoroſum, ſpicâ multiplici C. B. Pin. 4. Prodr. 22. Theatr. 47. Scheuchz. Hiſt. Gram.* 450. *Gramen parvum, ſylvaticum, paniculis formâ pedum avium I. B. 2. 497.* In Morone Aprutii Monte, atque etiam per Etruſcas Alpes legimus, & Tiguro miſſum.

O R D O XIII

II. *Spicis ſeminalibus, ut plurimùm inter ſe diſtantibus †, longis pediculis inſidentibus, quarum ſuperior adeo ſe erigit, ut ſpicæ floriferæ altitudinem ut plurimum æquet.*
IV. *Capſulis ſeminalibus, turbinatis, rotundo-triquetris, in apicem tenuiſſimum, una præcipue parte apertum, coarctatis.*

CYPEROIDES foliis tenuiſſimis, caule ſubtriquetro, ſpicis exiguis, albicantibus, pediculis longis inſidentibus, capſulis turbinatis, rotundo-triquetris, luteſcentibus, in apicem tenuiſſimum, una præcipue parte apertum, coarctatis. *Gramen ſylvaticum, anguſtifolium, ſpicâ albâ C. B. Pin. 4. Prodr. 22. Theatr. 47. Scheuchz. Hiſt. Gram.* 410. *Tab. X. fig.* 3. *Cyperoides polyſtachyon, montanum, ſpicis per maturitatem albicantibus Inſt. R. H.* 530. In Tirolenſibus Alpibus creſcit. & Tiguro quoque habuimus.

80. Cyperoides foliis tenuiſſimis, caule ſubtriquetro, ſpicis exiguis, albicantibus, pediculis longis inſidentibus, capſulis durioribus, turbinatis, rotundo-triquetris, nigricantibus, in apicem tenuiſſimum una præcipue parte apertum coarctatis Tab. 32. fig. 10 Inter Tridentum, & Reipublicæ Venetæ Ditionem, & ſignanter per juga propinquiora Valetudinario, ut vulgo dicitur *il Lazzeretto di Premolano*.

Differentia capſularum inter præcedentem, & hanc plantam, an ſit naturalis, vel accidentalis, nunc æſtimare non audemus.

Cyperoides dicitur quaſi planta ad Cyperum accedens.

CAREX.

Tab. 33. CAREX eſt plantæ genus in omnibus notis cum Cyperoide conveniens, præter quam quòd flores, & fructus in capitula potius, quam in ſpicas ſunt digeſti. Sicut etiam, quòd in unoquoque capitulo flores, & fructus comprehenduntur, tali autem modo diſpoſiti, ut in nonnullis ſpeciebus flores ſupernam capituli partem occupent A, in aliis infernam B, fructus verò ſemper opponuntur floribus CC, ſi flores nempe in ſupernâ ſint parte, fructus ſunt in infernâ, & e contra; a qua peculiari notâ, & a capſularum formâ pendet etiam plantarum hujus generis ſubdiviſio.

Hujuſmodi plantæ genus primùm a D. Ruppio in Florâ Jenenſi inſtitutum fuit, poſtea a D. Dillenio in Supplemento Appendicis ad ſuam Floram Giſſenſem pag. 165. longiùs, & accuratius deſcriptum; veruntamen inter Dillenianas, & noſtras notas non parvum intercedit diſcrimen (dummodo de his plantis loquatur) nam Ille huic generi ſemen nudum, ſeu in capſulâ non reconditum tribuit, nos verò, ut in Cyperoide, in eâ comprehenſum.

ORDO I

I. *Capitulis oblongis, ſtrigoſis, supernâ parte floriferis* D, *in nudorum quolibet culmorum ſummitate unico.*

II. *Capſulis oblongis, variìs diſpoſitis, utrinque acuminatis, & quaſi rhomboideis* E, *non bifidis.*

III. *Seminibus plano-convexis* F.

CAREX minima, caulibus, & foliis capillaceis, capitulo ſingulari, tenuiori, capſulis oblongis, utrinque acuminatis, & deorſum reflexis Tab. 33. fig. 1. *Carex minima, ſeminibus reflexis, puliciformibus Dill. Suppl. ad Flor. Giſſ.* 166. *Gramen Cyperoides, minimum, ſeminibus deorſum reflexis, puliciformibus Raii Synopſ. ed.* II. 269. *n.* 12. *& ed.* 3. 424. *n.* 13. *Gramen Cyperoides, ſpicâ ſimplici, caſsâ Ejuſd. Synopſ.* II. 267. 10. *& Mor. H. Oxon. P.* 3. 244. *Sect. VIII. Tab.* 12. *fig.* 21. 23. *Cyperoides pulicare Mor. Pen. & Petiv. Concor. Gram. n.* 172. Londino, & Lucernâ habuimus, & in variis Sileſiæ locis legimus.

ORDO II

II. *Capſulis oblongis, gibbis, trilateris* G, *utrinque acuminatis, & magis infernè, quàm supernè prolongatis.*

III. *Seminibus trilateris* H.

CAREX nemoroſa, anguſtifolia, caule exquiſitè triangulari, capitulis ſtrigoſis, inter ſe diſtantibus, atque in foliorum alis inſidentibus, capſulis craſſioribus, trilateris, utrinque in acutum faſtigiatis Tab. 33. fig. 2. *Gramen Junceum, ſpicatum, minus Barr. Icon.* 117. *num.* 2. In ſylvis, & dumetis apud nos, & præcipuè in Monte Feſulano.

O R D O III

I. *Capitulis per maturitatem non expanſis* I, *in ſuperiorè parte ſtrioſis* A, *& in ſpicam, vel raram* K, *vel denſam* L *ſingulariter diſpoſitis, atque axi immediatè adhærentibus, ſeu nullis pediculis fultis.*

II. *Capſulis* M *ex una parte planis, ex alterâ verò convexis, ad extremitatem in anguſtum, planumque, & duplicatum per biſidum collum attenuatis.*

III. *Seminibus plano-convexis* N.

CAREX paluſtris, elatior, radice repente, caule triſtriato, ſpicâ ſpadiceâ, capitulis craſſioribus, capſulis marginatis Tab. 33. fig. 3 *Carex polyſtachya, ſpadicea Dill. Suppl. ad App. Flor Giſſ.* 166. *Gramen nemoroſum, paniculâ ruſeſcente, molli Ioſ. R. H* 523. *Gramen nemoroſum, ſpicâ ruſeſcente, molle C. B. Pin.* 7. *Gramen ſylvaticum, parvum, tenuifolium, rigidiuſculum I. B.* 2. 509. *Gramen Cyperoides ex Monte Balloo ſimile, ſpicâ totali, è pluribus ſpicis compoſitâ Raii Hiſt.* 1297. *Synopſ. ed.* 2 268. *num.* 4 *& ed.* 3 425. *num.* 4. *Pluk. Alm.* 178. *Tab.* 34. *fig.* 7. *Petiv. Concord. Gram. num.* 176. *Gramen ſylvaticum, ſive nemoroſum,* 1 *Tabern. Icon.* 226 *An Gramen Cyperoides, elegans, multiferâ ſpicâ Park.* 1272? Londino, & Lutetiâ Pariſiorum tranſmiſſa.

2. Carex maritima, humilis, radice repente, caule trilatero, ſpicâ ſpadiceâ, nonnihil ſoliosâ, capitulis craſſioribus, capſulis marginatis Tab. 33. fig. 4. *Gramen Cyperoides ex monte Balloo ſimile, humilius, in maritimis, & arenoſis naſcens Raii Hiſt.* 1297. *& Synopſ. ed* 2. 268. *num.* 4. *& ed.* 3. 425. *num.* 5. *Pluk. Alm.* 178. *Tab.* 34. *fig.* 8 *Petiv. Concord. Gram. num.* 177. D. Sherardus Londino miſit.

Figura Graminis Cyperoidis, minoris, repentis, ſpicâ diviſâ Mor. Præf. 116. ſi minus ad hanc plantam pertinet, ſaltem pro hac inſervire poteſt.

3. Carex radice fibroſâ, caule triquetro, ſpicâ ſpadiceâ, brevi, capſulis marginatis. *Carex polyſtachya, ſpicis partialibus, brevibus, mollibus Dill. Suppl. ad App. Flor Giſſ.* 166 *Gramen Cyperoides, ſpicâ è pluribus ſpicis brevibus, mollibus compoſitâ Raii Synopſ. ed.* 2. 268. *n.* 2. *& ed.* 3. 422. *num.* 1. *Gramen Cyperoides, paluſtre, majus, ſpicâ diviſâ Mor. Hiſt. Oxon. P* 3. 244. *Sect* 8 *Tab.* 12. *fig.* 29. *Gramen Cyperoides, paluſtre, majus, ſpicâ diviſâ C. B. Pin.* 6. *Theatr.* 88 *Gramen Cyperoides, ex monte Balloo, ſpicâ diviſâ I. B.* 2. 497. *Gramen Cyperoides, paluſtre, minus Park. Theatr* 1267. *Gramen Cyperoides, parvum, aquaticum Lob. Icon.* 19. In rivulis Alpinis, videlicet ad Lacum Nigrum, & in montoſis pratis humidioribus, præſertim ſupra templum Beatiſſimæ Virginis de Saxo, non longè Florentiâ. Londino, & Tiguro habuimus.

In Synopſi Raii tertiæ editionis pag. 422. num. 1. adverſus aliorum Botanicorum ſententiam, atque ipſius Morriſoni, plantam Morriſonianam diſtinguunt a Bauhiniana, quod nos non ſequimur, quia eamdem videmur plantam, quæ Bauhinorum poſuiſſe exiſtimamus.

4. Carex radice longâ, repente, craſſiori, & rigidâ, caule trilatero, capitulis in ſpicam brevem, denſam, ac fuſcam digeſtis, capſulis craſſioribus, nitidis, non marginatis, parum bifidis Tab 33. fig. 5. *Scirpoides Junciſolium, ſpicâ ex pluribus ſpicis congeſtâ, radice repente Mont. Cat Plant Agr. Bon Prodr.* 18. *Juncus Gramineus, Cyperi radice, tenuifolius, elatior Barr. Icon.* 218. *An Juncus repens, gramineus, & echinatâ ſpicâ Ejuſd. Icon.* 214. *num.* 2? In agro Florentino, ſecus foſſarum aggeres, ac in ipſis aquoſis, & lutulentis foſſis creſcit, videlicet juxta viam, quæ ad Collem ad Caianum ducit, præſertim paulo ante pontem vulgò *il Ponte all' Aſſe*, & ſignanter circa paſqua quæ dicuntur *i prati di Vingone*. Copioſiſſima verò creſcit in arenoſo ſolo Piſas inter & Liburnum.

Planta hæc in arenoſis, & ſterilibus locis multo minor, & ſtrigoſa provenit, quam illa, quæ in aquoſis, & cœnoſis gignitur, atque adeo fortaſſe duabus Iconibus apud Barrelierum expreſſa; nam illa, quæ extat in Tab. 118. demonſtrat plantam in neglecto, & arido ſolo ortam; altera vero in Tab. 114. n. 2. in aquoſis, & cœnoſis foveis naſcitur, quæ aliquando ſpicam compactam, aliquando raram gerit.

5. Carex Alpina, minima, caule trilatero, capitulis in ſummitate caulis atro-fuſcis, ſquamis anguſtis, capſulis non marginatis, in longiuſculum collum magis bifidum attenuatis Tab. 33. fig. 6. In Alpibus Petræ Apuanæ.

6. Carex Alpina, minima, Juncifolia, caule rotundo-triquetro, ſpicâ in ſummitate caulis atro-fuſcâ, ſquamis amplioribus, plerunque bifidis, ac limbo membranaceo cinctis, capſulis craſſioribus, non marginatis, in breve, & anguſtum collum terminatis. *Gramen Cyperoides, Juncifolium, ſpicâ ſimplici, in ſummitate culmi atro-fuſcâ Scheuchz. Iter. Alp. 1709. & Hiſt. Gram. 492. Tab. XI. fig. 7.* Tiguro ab Auctore miſſa.

O R D O IV

I. *Capitulis ut ſupra, ſed per faſciculos, & quaſdam congeries* O *in ſpicam laxam* P *diſpoſitis.*

CAREX radice repente, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ multiplici, ferrugineâ. *Gramen Cyperoides, paluſtre, elatius, ſpicâ longiore, laxâ Raii Hiſt. 1296. & Synopſ. ed. 2. 267. 1. & ed. 3. 422. n. 1. Mor. Hiſt. Oxon. P. 3. 244. Sect. VIII. Tab. 12. fig. 23. & Scheuchz. Hiſt. Gram. 499. Cyperus Alpinus, longus, inodorus, paniculâ ferrugineâ, minus ſparſa Scheuchz. Agroſtograph. Prodr. pag. 27. Tab. 8.* Tiguro, atque Londino ad nos miſſa, & in noſtris Etruſcis peregrinationibus reperta, ſed ubi, nunc in mentem non venit.

2. Carex radice repente, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ multiplici, fuſcâ Tab. 33. fig. 7. In Mutinenſi ditione paulo ſupra caſtrum Fluminis albi, loco dicto il *Prato de' Carboni.*

Reperitur etiam quandoque ſpicâ una cum faſciculis capitulorum breviſſimis, in quo ſtatu magnam videtur habere affinitatem cum deſcriptione, & icone *Cyperoidis polyſtachii, ſpicis laxis, paniculam veluti componentibus Scheuchz. Hiſt. Gram. 487.*

O R D O V

I. *Capitulis in ſuperna parte floriferis* A, *per maturitatem expanſis* Q, *& extantibus, in ſpicam, vel denſam* R, *vel raram* S, *ſigillatim diſpoſitis, atque axi immediatè adhærentibus, ſeu nullis pediculis fultis.*

CAREX minor, fibratâ radice, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ unciali, compactâ Tab. 33. fig. 8. *Gramen Cyperoides, paluſtre, echinatâ ſpicâ, medium Barr. Icon. 20. n. 3.* Circa Florentiam in pratis udis, & ad foſſarum margines.

2. Carex minor, radice fibroſâ, foliis anguſtioribus, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ unciali, compactâ. In vepretis, & ad ſepes circa Florentiam, variis in locis cum ſequenti.

3. Carex minor, radice fibroſâ, foliis anguſtioribus, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ ſeſquiunciali, maculatâ Tab. 33. fig. 9. *Carex minor, ſpicâ divulsâ, radice comosâ Dill. Suppl. ad App. Flor. Giſſ. 166. Gramen Cyperoides, ſpicis minoribus, minùſque compactis C. B. Pin. 6. Theatr. 87. J. B. 2. 497. Scheuchz. Hiſt. Gramin. 488. Phalaris cauliculo brevi, nudo, cui in cacumine ſpica recta, ſeminibus latioribus Cæſalp. 193. Juncus parvus, 2111 Ejuſd. in H. Sicc. 112. n. 291.*

4. Ca-

4. Carex nemoroſa, fibroſâ radice, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ longâ, divulsâ, ſeu interruptâ, capitulis ſolitariis, præterquam ultimo Tab. 33. fig. 10. *Carex minor, ſpicâ divulsâ, ſeu interruptâ Dill. Suppl. ad App. Flor. Giſſ.* 166. *Gramen Cyperoides, ſpicatum, minus, ſpicâ longâ, divulsâ, ſeu interruptâ Raii Hiſt.* 1297. *& Synopſ. ed.* 2 169. *num* 10. *& ed.* 3. 424. *num.* 10. In ſylvis apud nos, & ex Angliâ etiam habuimus.

5. Carex nemoroſa, fibroſâ radice, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ longâ, divulsâ, ſeu interruptâ, capitulis omnibus ſolitariis Tab. 33. fig. 11 *Gramen Cyperoides, echinatâ, & rarâ ſpicâ, nemorum, minus Barr. Icon,* 20. *num.* 2. In ſylvis aucupatoriis Regii Viridarii *Baboli*, & alibi in agro Florentino.

6. Carex nemoroſa, fibroſâ radice, anguſtifolia, minima, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ brevi, interruptâ Tab 33. fig. 12. *Carex nemoroſâ, ſpicis parvis, aſperis Dill. Suppl. ad App. Flor. Giſſ.* 166. *Gramen Cyperoides, ſpicatum, minimum, ſpicâ divulsâ, aculeatâ Raii Hiſt.* 1298. *& Synopſ. ed.* 2. 269. *n.* 11. *& ed.* 3. 424. *n.* 12. *Scheuchz. Hiſt. Gram.* 485. *Gramen ſylvaticum, tertium Tabernamontani, parvum, tenuifolium, cum ſpicâ aculeatâ I. B* 2. 509. *Gramen nemoroſum, ſpicis parvis, aſperis C. B. Pin.* 7. *Theatr.* 100. Rara eſt admodum apud nos hujuſmodi planta, nam in udis circa Archicœnobium Vallis-Umbroſæ, & in rivulis per Lucis Nigri Alpes dumtaxat invenimus; veruntamen ex amicorum noſtrorum munificentia e variis regionibus habuimus.

O R D O VI

I. *Capitulis ut in ordine antecedenti, ſed per faſciculos, ſeu particulas ſpicas T, in ſpicam, vel denſam V, vel laxam X, diſpoſitis.*

CAREX paluſtris, major, radice fibroſâ, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ brevi, habitiori, compactâ. *Carex major, ſpicâ compactâ Flor. Jenenſ.* 306. *& Dill. Suppl. ad App. Flor. Giſſ.* 166. *Gramen Cyperoides, paluſtre, majus, ſpicâ compactâ C. B. Pin.* 6. *Theatr.* 87. *Raii Hiſt.* 1297. *& Synopſ. ed.* 2. 268. *&* 3. 423. *num.* 8. *Gramen paluſtre, Cyperoides Ger.* 19. *Gramen Cyperoides, paluſtre, majus Park. Theatr.* 1266. *Gramen paluſtre, Cyperoides Lob. Icon.* 19 In agro Florentino ſecus aquarum foveas, ac in humidis etiam vepretis.

Figura *Graminis Cyperoidis, paluſtris, triquetri, ſpicâ integrâ I. B.* 2. 497. ob gracilitatem ejus partium tenuitatem potius ad primam, vel ad ſecundam, vel ad tertiam plantam Ordinis antecedentis, quam ad hanc Caricis ſpeciem pertinere videtur.

2. Carex paluſtris major, radice fibroſâ, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ longâ, divulsâ, ſeu interruptâ Tab. 33. fig. 13. Cum ſuperiori ſimul exoritur, a quo in ſpicâ ſolum differt.

3. Carex paluſtris media, radice fibroſa, caule exquiſitè triangulari, ſpicâ brevi, compactiori *Tab.* 33. *fig.* 14. *Gramen Cyperoides ſpicatum, minus Raii Hiſt.* 1297. *Synopſ. ed.* 2. 269. *n.* 9. *& ed.* 3. 424 *n.* 9. Londino a D. Sherardo miſſa, & apud nos creſcit etiam. Ex capitulorum diſpoſitione a *Gramine Cyperoide, ſpicis minoribus, minùſque compactis C. B.* ſuperadicto diverſa eſt.

O R D O VII

I. *Capitulis compactis Y, pulchellis, ima parte floriferis* BB.

CAREX Alpina, foliis Caryophylleis, caule concinnè triquetro, capitulis compactis, pulchellis, atris, & tumentibus, ſpicamque veluti componentibus, ac aliquibus pediculis inſidentibus. *Cyperoides Alpinum, pulchrum, foliis Caryophylleis,*

leis, ſpicis atris, & tumentibus Scheuchz. Iter Alp. 1709. *& Hiſt. Gram.* 481. *Tab. XI fig.* 1. Ab Auctore habuimus, & in Monte Gottardo vidimus.

2. Carex anguſtifolia, caule triquetro, capitulis pulchellis, brevioribus, inter ſe diſtantibus, & in foliorum alis ſeſſilibus Tab. 33. fig. 15. Creſcit in agro Florentino, ſed rara.

3. Carex anguſtifolia, caule triquetro, capitulis pulchellis, ſtrigoſioribus, compactis, inter ſe diſtantibus, & in foliorum alis ſeſſilibus Tab. 33 fig. 16. *Cyperoides anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus in foliorum alis Inſt. R. H.* 530. *Scheuchz. Hiſt. Gram.* 483. *&* 428 *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus in foliorum alis Raii Hiſt.* 1295. *& Synopſ. ed.* 3. 424. *n.* 11. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 293. *Sect. VIII. Tab.* 12. *fig.* 3 *Cyperoides minimum Bocini, tenuifolium, parvus per caulem diſtinctis torulis Lob. Ill.* 54. *Juncus parvus,* 1 *Cæſalp. Hort. Sicc. pag.* 108. *num.* 276. In agro Florentino ad foſſas udas, ac umbroſas copioſa.

4. Carex fibratâ radice, anguſtifolia, caule exquiſitè triangulari, capitulis pulchellis, longioribus, & anguſtioribus, albicantibus, confertim naſcentibus Tab. 33. Fig. 17. Lucernâ a Domino Nicolao Langio tranſmiſſa.

5. Carex fibratâ radice, anguſtifolia, caule exquiſitè triangulari, capitulis pulchellis, albicantibus, paululum inter ſe diſtantibus Tab. 33. Fig. 18. *Gramen Cyperoides, paluſtre, elegans, ſpicâ compoſitâ, aſperiore Raii Synopſ. ed.* 2. 268. *num.* 6. *& ed.* 3. 423. *n.* 6. *& Petiv. Concord. Gram.* 180. *Gramen Cyperoides, ſpicis curtis, diviſis Flor. Pruſ.* 117. Londino a Domino Sherardo miſſa.

O R D O   V I I I

I. *Capitulis oblongis, anguſtis, non compactis* Z, *imâ parte floriferis, in glomeratam ſpicam* a *digeſtis,*

II. *Capſulis prælongis* b, *planis, in anguſtum, & complanatum collum, magis ab unâ, quam ab alterâ parte bifidum attenuatis.*

Carex Bohemica, aquatica, annua, Cyperi facie, caule molli, exquiſitè triangulari, capitulis in glomeratam ſpicam digeſtis, capſulis lanceatis, quatuor lineas longis, anguſtis, marginatis, atque denticulatis, & in duas veluti ariſtas attenuatis Tab. 33. fig. 19. In Bohemiæ udis, & ad piſcinarum margines copioſa, videlicet eundo Pragâ Nacor.

Ad hoc genus forſan ſpectare videtur *Gramen montanum, Junceum, capite ſquamato C. B. Prodr.* 13. *& Theatr.* 80.

Carex dicitur fortè a Græco Κάρα, *vel* Κάρηνον *caput, hinc* Κραταιὸς *aſper, cum hæc planta ſit acuta, & aſpera in capite, ideſt cacumine.*

D I S T R I B U T I O   X.

Plantæ flore apetalo, monoſtemone, ſeu ſingulari ſtamine conſtante, ſterili, ac nudo, calyce ſcilicet deſtituto, cujus embryo abit in fructum multicapſularem.

Z A N N I C H E L L I A.

Tab. 34. Zannichellia eſt plantæ genus, in aquis naſcens, flore apetalo, ſingulari ſtamine A, apice oblongo B, nunc bicapſulari C, nunc tricapſulari, & quadricapſulari D conſtante, ſed ſterili, & calyce carente. Embryo autem E vaſculo membranaceo F calycis vice veluti fungenti inſidet, abſque deinde in fru-

ſuſtinens G, & pluribus capſulis oblongis H, ex una parte gibbis I, altera verò æqualibus, vel introrſum aliquantulum excavatis K, compoſitum, in quibus includitur unicum tantum ſemen L, reniforme.

Corpora, ſeu clypeolos albos, & diaphanos, qui naturaliter ſummitati corniculorum embryonis hì adhærent, quidam eſſe veros flores ſuſpicantur, ut D. Pontedera in ſua Antholog. Lib. 2. cap. 7. cum nec nullum habemus exemplum videmus, quod hanc ſententiam comprobet, ſatius ſtamen eſſe a ſtamine diſpoſitum. Characterem hujus plantæ affinis etiam D. Dillenius in Supplemento ſuo Floræ *Giſſenſ.* pag. 165. ſed de flore ne verbum quidem facit, & clypeolos tantum commemorat.

Omnia quæ in ima parte Tabulæ ſunt expreſſa, in majorem formam Microſcopii ope redacta ſunt.

Zannichelliæ Species ſunt.

1. Zannichellia paluſtris, major, foliis Gramineis, acutis, flore cum apice quadricapſulari, embryonis clypeolo integro, & vaſculo non barbato, capſulis ſeminum ad coſtam dentatis Tab. 34. fig. 1. *Algoides vulgaris Comm. Acad. Reg. Sc. A. 1719 p. 15. T. 1 f. 1. Potamogeton capillaceum, capitulis ad alas trifidis C. B. Pin. 193. Prodr. 101. J. B. 3. 779. Raii Hiſt. 190. Potamogetoni affinis, Graminifolia, aquatica Ejuſdem Raii Ibidem. Potamogeton omnium minimum, Gramineo folio, capillaceum, ſiliculis curvulis, binis, ternis, dorſo dentato H. Cath. & Raii Hiſt. Tom. 3. 122 Potamogetoni ſimilis Graminifolia, ramoſa, & ad geniculi polyſperma Pluk. Alm. 305. Tab. 102. fig. 7. Aponogeton aquaticum, Graminifolium, ſtaminibus ſingularibus Ponted. Antholog. 117. & Raii Synopſ. ed. 3. 135. Graminifolia Dill. Suppl. Flor. Giſſ.* 168. In foſſis aquoſis agri Florentini copioſa

2. Zannichellia paluſtris, minor, foliis Gramineis, acutiſſimis, flore minimo, cum apice bicapſulari, embryonis clypeolo circumcrenato, & vaſculo barbato, capſulis ſeminum ad coſtam aſperis Tab. 34. fig. 2. Circa Florentiam, non ſolum ubi antedicta, ſed etiam in montanis ſcrobibus, ubi Ruſtici purgant columnam lignorum, præſertim in Cura Divi Martini ad Palmam.

D. Joannes Hieronymus Zannichellius, inſignis Pharmacopœus Venetus, in cognitione plantarum, cæterarumque rerum naturalium apprimè verſatus, in his perquirendis adeò diligens, ut nullis parcat ſumptibus, & laboribus, nec ardua, & periculoſa itinera, quamvis annis provectus pertimeſcat. Magnum enim ſtudium Plantas præcipuè marinas, quæque in mari vivunt animantes indagandi, nos equidem experti, & demirati ſumus, præſertim quando in luſtrationes litorum, Inſularumque Maris Hadriatici humaniſſime nobis ſe comitem adjunxit. Extant ejus opera Laboratorium Zannichellianum Chymicum cum indice remediorum ad plures morbos curandos, editum Venetiis apud Antonium de Bortolis anno 1701. in 8. Item de Ferro ejuſque nivis præparatione diſſertatio Phyſico-Chymica Ibidem anno 1713. in 8. Item de Myriophyllo pelagico, aliaque Plantula marina anonyma Ibidem 1714. in 8. Item de Lithographia duorum montium Veronenſium Epiſtola Venetiis 1721. Apud Joſephum Corona in 8. Ulterius ibidem apud eundem de quodam Inſecto aquatili Epiſtola 1727. in 8. Item de Ruſco, ejuſque medicamentoſa præparatione apud Boniſacium Viezzerum eodem anno in 8. Præterea, cum nihil intentatum relinquat, ut quod eſt in arcanis Naturæ detegat, & aſſequatur, alia opera ſingulari eruditione referta, brevi in lucem proditura expectamus, præſertim Catalogum Plantarum, quæ in Inſulis circa Venetias naſcuntur, & verſus loca Alpina.

DI-

DISTRIBUTIO XI.

Plantæ flore apetalo, aſtamineo, ſeu apode, apice, aut potius capſulâ ſingulari conſtante, ſed ſterili, cujus embryo abit in fructum multicapſularem.

BUCCAFERREA.

Tab. 35. BUCCAFERREA eſt plantæ genus, in aquis naſcens, flore apetalo, ſingulari ſcilicet apice A reniformi, & bivalvio B conſtante, ſed ſterili, & nullo pediculo fulto, in ſpicatum, & diſtichum agmen C veluti diſpoſito. Embryo autem D ab ipſo nonnullorum exortu florum E exit, deinde abit in fructum ex pluribus capſulis F compoſitum, pediculis longis inſidentibus G, ac caput Aviculæ æmulantibus, quibus continetur unicum tantùm, & ſubrotundum ſemen H.

Buccaferreæ ſpecies ſunt.

1 Buccaferrea maritima, foliis acutiſſimis. *Corallina Fœniculi folio breviori Inſt. R. H. 571 Fucus Ferulaceus Lob. Icon. 255. Fucus Folliculaceus, Fœniculi folio longiori C. B. Pin 365. Gramen marinum, fluitans, cornutum Ejuſdem Prodr. 7. Gramen aquæ innatans cum utriculis, ſeu Fœniculacea marina J. B. 3. 784. Potamogeton maritimum, puſillum, alter, ſeminibus ſingulis longis pediculis inſidentibus Ejuſdem Synopſ. ed. 2. 62., & 3. 134. Tab. VI Pluk. Phytograph. Tab. 248. fig. 4. Potamogeton maritimus, Gramineus, longioribus foliis, fructu ferè umbellato Pluk. Alm.* 305. In foſſis maritimis circa Viam Regiam, vulgò *Viareggio*, & ex Angliâ a D. Sherardo etiam miſſa.

2 Buccaferrea maritima, foliis minus acutis Tab. 35. In foſſis paludoſis ſalinis Capitis Iſtriæ.

Buccaferrea ab Illuſtriſſimo Domino Comite Camillo Antonio Buccaferro Patritio, ac Senatore Bononienſi; omnium bonarum artium cultore, & fautore eximio.

Decimæ ſextæ Claſſi addenda, quæ ſequuntur.

ETſi Tournefortius decimæ ſextæ Claſſi nullum tribuat florem, neque florum, neque ſemen tribuat ſequentis; attamen pro certiſſimo habemus non ſolum plantas in decima ſexta Claſſe contentas florem proferre, verum etiam in decima ſeptima comprehenſas flore, & ſemine præditas eſſe, quemadmodum & omnes alias a natura productas, imò nullam omnino exiſtere plantam ſine flore, & ſemine credimus. Et quamvis inter veteres & recentiores (ne eos quidem qui noſtris temporibus clarent excipiendo) non nemo ſit, qui dicat plantas flore, & ſemine viduas reperiri; hoc evenit, quia accuratè hæſce notas non exquiſiverunt, vel tanta fuit aliquarum exiguitas, ut facile oculorum aciem effugerint, eo magis quia in quibuſdam adeo perſpicax non eſt, ut ope etiam Microſcopii adjuta, minutiſſima quæque aſſequi poſſit. Ad hæc nimium inſolens hujuſmodi florum, vel ſeminum forma in cauſa fuit, cur minimè ſit animadverſa, neque florum, aut ſeminum ſpeciem præſeferre, atque eorum officio fungi credita ſit, ut exempli gratia in Lichenis floribus contigit. Ad noſtræ ſententiæ confirmationem, nempe omnem plantam flore, & ſemine præditam eſſe, non verborum copia opus eſt, ſed ſola ſufficit demonſtratio quorumdam paucorum florum, & ſeminum, ac præcipue plantarum illarum, quæ non ſolum a nonnullis ut orbatæ cenſentur, verum nec ut plantæ quidem conſiderantur, ſed caſu, aut alia ridicula causâ productæ exi-

ſtiman-

ſtimantur, quarum in numero Fungi, Tubera, Mucores, & cetera his affinia ab iis ponuntur. Quamobrem cum contigerit nobis detegere in nonnullis generibus Claſſium ſupraſcriptarum, atque in aliis a nobis excogitatis ad easdem Claſſes pertinentibus id, quod vulgus adhuc ignorat, & quod tamen nos ſemper credidimus ita ſe habere, nempe decimæ ſextæ Claſſis flores, & decimæ ſeptimæ flores & ſemina, aggreſſi ſumus ea ſub prædictis generibus exhibere, ſimulque exactiorem, & accuratiorem ſpecierum, quæ proxime memoratis generibus ſubjiciuntur, diſtributionem tradere. Verum quidem eſt non in omnibus hujuſmodi generibus flores nobis videre contigiſſe, ſicut ſemina vidimus. Veruntamen ob affinitatem, & ſimilitudinem, quæ inter aliquos decimæ ſextæ, & decimæ ſeptimæ Claſſis flores intercedit, dubium ſuboritur, utrum ſinguli in ſuis Claſſibus relinquendi, & confirmandi ſint, an potius ad unam, eamdemque Claſſem omnes redigendi. Sed nobis in ſecunda hujus Operis parte, ubi agemus de plantis Submarinis, & Capillaribus, Muſciſque terreſtribus, opportunior hujuſce dubitationis decernendæ dabitur occaſio.

In antecedenti pagina ad lineam decimam quartam Claſſis decimæ ſextæ, ubi ſcriptum eſt, in Lichenis floribus, emenda, in plantarum capillarium floribus.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ plerumque cruſtaceæ, ſubſtantia vel coriacea, vel farinacea, vel gelatinoſa, vel tartarea, floribus apetalis nudis a ſemine ſejunctis.

LICHEN.

Lichen eſt plantæ genus, flore apetalo non eamdem plane figuram in omnibus adepto, nam in nonnullis eſt orbicularis (Tab. 36. A, & Tab. 48 A), in aliis ſphæroides (Tab. 36. B, & Tab. 52. L), in aliis teſticulatus (Tab. 36. C, & Tab. 52 D), in quibuſdam clavatus (Tab. 36. D, & Tab 59. D), in aliquibus tandem Erinaceorum aculeos referens, itemque nodoſus (Tab. 36. E, & Tab. 51. F). Omnes hi flores ſunt ſteriles, & nudi; ſcilicet calyce, piſtillo, atque ſtaminibus deſtituti. Ex his quidam inſiguntur in receptaculis ſolidis (Tab. 36 F. G, & Tab. 52 E. M), vel planis (Tab. 36. H), vel cavis (Tab. 36. I), vel convexis (Tab. 36. K), vel rotundis (Tab. 36. L, & (Tab. 59. A). Quidam reconduntur, ut plurimum, una cum maſſa gelatinoſa (Tab. 37 M, & Tab 54 B.K) in cavitate receptaculi (Tab. 37. N, & Tab. 54. C.L), vel ſphærici (Tab. 37. O, & Tab. 54 D. M), vel pyramidati, Tab. 37. P, & Tab. 54. N), vel tranſverſe oblongi non ramoſi (Tab. 37. Q, & Tab. 54. O), vel tranſverſe oblongi ramoſi (Tab. 37. R. & Tab. 56. G). In utriuſque vero generis receptaculis, ſolidis nempe, & cavis, flores vel ſingillatim diſponuntur (Tab. 36. G, & Tab. 52. M), vel in linea ſibi incumbunt (Tab. 36. F, & Tab. 52. E. F). Semina autem videre eſt inter ſe nexa, vel in filamenta ſimplicia, aut multifida diſpoſita (Tab. 37. S), vel quaſi in racemum, aut corymbum aggeſta (Tab. 37. T. V). Aliquando in plantis floriferis, ſeu fœminis (Tab. 47. 48. & 49.); interdum in non floriferis, ſeu maribus (Tab. 46. A): cum in peculiaribus locis, veluti in eadem Tab. ſub litera B, & in Tab. 50. B. C E. F. G H; tum per totam plantarum ſuperficiem, ut in Tab. 53. fig 4. reperiuntur. Quæ quidem omnia, dum ſingulos ordines recenſebimus, melius patebunt.

Difficile quidem, ac periculoſum eſt hujus generis plantas exacte diſtribuere; tum quod raro admodum inveniantur omnino perfectæ, flore ſcilicet, ſemineque

que ornatæ; tum quod ex iis aliquæ ſint adeo parvæ, ut neque microſcopio inſpe-ctæ ſtructura earum ne dum flores deprehendi queant; ideoque de illis floribus in diſtributione ipſarum plantarum nullam mentionem facimus. Eas tamen in octo, & triginta ordines diſtribuimus diſtinctos ex diverſa earum forma, & conſtitutione, varietateque receptaculorum florum, & ſeminum, atque utrorumque ſitu; tum ut ſingulæ facilius dignoſcantur; tum quia luculentius hoc modo oſtendi poteſt in unaquaque locus, ubi reperiuntur flores, & ſemina, ex quibus rebus ſententia noſtra firmatur, quam modo expoſuimus; omnes nempe cujuſcumque generis plantas & flore, & ſemine præditas eſſe. Flores hujuſmodi fortaſſe ſunt ea corpora, quæ Auctor Inſtitutionis Rei Herbariæ pag. 548. ſemina vocat, & quæ Auctor Catalogi Giſſenſis pag. 101. fruſtra quæſiviſſe ait. Rationes, quæ nos cogunt, ut ſupradicta corpora flores appellemus, & non ſemina ſunt hæ: Prima eſt affinitas, quam habent cum floribus Muſcorum, quemadmodum in Tab. 57 ſub litteris A. B. C. D. videre eſt. Altera, quod in quibuſdam ex his non obſervatur ſubſtantia ſeminalis, quia apparent aëre ſolummodo repleti, veluti illi Lichenoidum (Tab. 56 A. B) Tertia, quia genuina ſemina a nobis obſervata germinare, & incrementum capeſſere deprehendimus, ut oſtendimus in Tab. 41. tum ſuper lapillum Q. tum in rubi dorſo R. quod quidem in prædictis floribus accidere non vidimus. Si quis curioſus hujuſmodi flores cognoſcere cupiat, auxilio microſcopii optimi indiget, licet in quibuſdam plantarum ſpeciebus nudis oculis fere poſſint videri, ut in *Lichene latifolio, ramoſo, minore, hirſuto Inſt. R H.* dummodo ad perfectam maturitatem ſint perducti. Flores vero, qui microſcopii operam requirunt, hoc modo facile videri poterunt: ſi accipiatur caro, vel callum, ſeu pars interior receptaculorum florum, eaque dividatur a ſuperficie ad centrum in partes tenuiſſimas, & diaphanas, veluti in Tab 52. ad literam G apparet; quæ aliquantulum madefactæ talcki, aut vitri laminis applicentur, & microſcopio objectæ, ut fieri ſolet, luci exponantur. Qui vero flores extra callum velit intueri, callum ipſum comprimat, & quodammodo ſubigat, ut flores erumpant, ac ſegregentur; inde ſe geret, ut ſupra monuimus. Flores autem, qui ſunt in cavitate receptaculorum ſphæricorum conſpicui fient, ſi maſſa gelatinoſa (Tab. 57. M, & Tab. 54. B. K) prius madefacta talcum illinatur, aut potius maſſa ſuper eumdem comprimatur, & extendatur, eodemque modo per microſcopium, ut ſupra diximus, obſerventur.

O R D O I.

Tab. 36. I. *Lichenes non cruſtacei, erecti, vel penduli.*

II. *Flores in receptaculis planis* H, *cavis* I, *convexis* K, *& ſphæricis* L.

III. *Receptacula florum in una* M, *vel in utraque parte* N, *vel ad extremitatem* O *plantarum poſita.*

IV. *Semina ſubhirſuta* (*Tab.* 57. T), *vel in peculiaribus ſcrobiculis* X, *vel in tuberculis* Y, *vel ſub extimam foliorum cutem* Z *enaſcentia.*

Lichen Pulmonarius, ruſeſcens, durior, in amplas lacinias diviſus (Tab. 36. fig. 1.) Inſt. R. H. 549. *Lichen arboreus, cinereus, [illegible], cornucopioides Petiv. Comp. Tab. 21. Lichenoides arboreum, ramoſum, ſcutellatum, majus, & rigidius, colore vireſcente Dill. Cat. Giſſ.* 207. *Raii Synopſ. ed.* 3. 75 *num.* 79. *An Lichen arborum Tabern. Icon.* 814? In arborum ſtipitibus locis montoſis, ut plurimum apud nos, & e Lotteria Pariſiorum, & e Patavio poſſidemus.

2. Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias diviſus Inſt. R. H. 549 Tab. 325. A. *Lichen cinereus, Lactucæ folio Elem. Bot.* 438. *& Bot. Pariſ.* 115. D. Vaillantius miſit, & in montibus noſtratibus non ſemel vidimus.

3. Li-

3. Lichen cinereus, latifolius, ramoſus Inſt. R. H. 550. Bot. Pariſ. 115. Tab. XX. fig. 11. *Lichenoides arboreum, ramoſum, anguſtioribus cinereo-vireſcentibus ramulis Raii Synopſ. ed. 3. 75. num. 81. Muſcus alter, Quernus, latifolius, Coralloides, ὅμοιος Col. Part. 1. 335.* In omnibus arboribus occurrit in Etruria.

4. Lichen cinereus, anguſtior, ſcutis [ſ. rotulis ſeminalibus potius] in marginibus ſegmentorum Bot. Pariſ. 115. *Lichen Pulmonarius, arboreus, anguſtifolius, ſcutis in marginibus foliorum Ejuſdem Tab. XX. fig. 14. Lichenoides arboreum, ramoſum, cinereo-vireſcens, ſegmentis anguſtioribus, circa margines criſpis Raii Synopſ. ed. 3. 76. num. 84.* In iiſdem fere locis cum duobus antecedentibus.

5. Lichen Pulmonarius, Alpinus, cinereus, durus, crebertime divaricatus, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab. 36. fig. 2. In Abietum, & Fagorum ramis circa Vallis-Umbroſæ Cœnobium, atque Camaldulenſem Eremum.

6. Lichen Pulmonarius, Alpinus, cinereus, durior, ſegmentis crebris ad extremitatem tenuiſſime diviſis. Alpinus eſt, ſed ubi invenatur, nunc non recordamur.

7. Lichen Pulmonarius, mollior, cinereo-ruſeſcens, ſegmentis latioribus, receptaculis florum peramplis. In Oſtienſi litore, & præcipue circa Tyberis fauces ſuper neglectas arbores.

8. Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, ſegmentis latioribus, varie diviſis, receptaculis florum ruſeſcentibus; Ad Ilices, Subera, & Cerros per ſylvas Piſas inter, & Liburnum, atque inter Piſas, & Petram Sanctam.

9. Lichen Pulmonarius, mollior, dichotomos, ſuperne cinereus, inferne albus, receptaculis florum interna parte ferrugineis Tab. 36. fig. 3. *Lichen cinereus, vulgatiſſimus, cornua Damæ referens Bot. Pariſ. 115. Lichen, qui Muſcus arboreus, ramoſus Bot. Pariſ. Tab. XX. fig. 12. I. B. 3. 764. Lichenoides arboreum, ramoſum, majus, & mollius, colore candicante Raii Synopſ. ed. 3. 75. num. 80.* In arboribus, locis plerumque montuoſis, copioſiſſimus apud nos: florentem vero unicam dumtaxat plantam comperimus.

Icon *Alga tinctoria I. B. 3. 796.* hujus plantæ imaginem adamuſſim repræſentat.

10. Lichen cinereus, ramoſus, verrucoſus Bot. Pariſ. Tab. XX. fig. 13. In Laci nigri Alpibus ad Abietes. Varietate potius, quam ſpecie a præcedenti diſtinctus.

11. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, cinereus, criſpus, varie diviſus. In muris Alti Paſſi, vulgò *la Fattoria dell' Alto Paſcio* ad Septentrionem, nec non in ſaxoſis locis, in agro dicto *la Fattoria delle Gineſtre*.

12. Lichen Pulmonarius, minimus, ſubluteus, receptaculis florum coronatis, Mali Aurantii coloris Tab. 36. fig. 4. In Abietibus Montis Sinarii, & Regiæ Villæ Pratolini, ſicuti in *Boboli* Viridario ad Pyros, tum in loco dicto *Razzeruola*, tum per areas ubi culinares plantæ coluntur.

ORDO II.

III. *Receptacula florum ad foliorum extremitatem locata* A. Tab. 37.
IV. *Semina in filamenta, plerumque multifida diſpoſita* (*Tab. 37.* S), *& ad margines* B, *vel e ſuprema planta ſuperficie* C *erumpentia*.

Lichen Alpinus, membranaceus, elegans, in amplas lacinias diviſus, inferne albus, ſuperne e glauco ſubvireſcens, receptaculis florum amplioribus, interna parte fuſcis Tab. 37. In Alpibus Etruriæ occurrit ad Fagos, & Abietes, videlicet juxta Abbatiam Vallis-Umbroſæ, & Camaldulenſem Eremum.

ORDO III.

Tab. 38. III. *Receptacula florum in utraque plantæ parte ſita* A. B.
IV. *Semina* . . . .

LICHEN terreſtris, membranaceus, mollior, fuſcus, receptaculis florum ſordide rubris, perexiguis Tab. 38. *Lichen terreſtris, minimus, fuſcus Bot. Pariſ. Tab. XXI. Fig. 15. Muſco-Fungus terreſtris, minor, fuſcus, foliis a latitudine crenatis, Muſco innaſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 632. num. 4. Sect. VIII. Tab. 7. fig. 4.* In collibus ſterilioribus inter Muſcos, & Gramina creſcit, nec non in ſylvis ad arbores, ſed rarus.

Planta hæc variæ eſt magnitudinis, & denſitatis, aliquando major eſt, & laxa, ideoque inter Iconem noſtram, & propoſitam in Botanico Pariſienſi aliquam notavimus differentiam; verum quidem eſt noſtram a pictore paululum amplitatam eſſe. Præterea apud eumdem Auctorem pag. 144. num. 5. ſub Noſtoci nomine indigitatur: cur vero unica planta in eodem opere diverſis locis, & generibus reponatur, non intelligimus, atque eo magis, quia dicta planta procul dubio ad hoc genus ſpectat.

ORDO IV.

Tab. 38. III. *Receptacula florum in una tantum foliorum parte* C. D *locata.*
IV. *Semina in filamenta ſimplicia diſpoſita* [*Tab.* 37. S], *quæ per totam foliorum ſuperficiem* E *crebra naſcuntur.*

LICHEN Alpinus, cornua Cervi referens, ſubtus anthracinus, deſuper cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus fuſcis Tab. 38. fig. 1. In Abietibus, & Fagis Abbatiæ Vallis-Umbroſæ, aliiſque ſimilibus locis, ſed rarus

2. Lichen maritimus, albus, ſubhirſutus, cornua Damæ referens, receptaculis florum interna parte flaveſcentibus Tab. 38. fig. 2. In litore Oſtienſi in ſylveſtrium Prunorum ramis, & caudicibus.

3. Lichen maritimus, albidus, anguſtior, receptaculis florum nigricantibus Tab. 38. fig. 3. In eodem loco, ut & circa Venetias, in Inſula, vulgò *Tre Porte.*

Secundæ, & Tertiæ ſpeciei ſemina non vidimus adhuc, attamen propter eamdem ſtructuram in hoc ordine repoſuimus.

ORDO V.

Tab. 39. I. *Lichenes ut plurimum teretes, non tubulati* A, *erecti* B, *vel penduli* C.
III. *Receptacula florum ſecundum cauliculorum longitudinem* D, *vel in eorum extremitate locata* E.
IV. *Semina, vel ſubhirſuta, & inter ſe connexa* [*Tab.* 37. T], *in peculiaribus locis* F, *vel lævia, & in filamenta ſimplicia, aut multifida* [*Tab.* 37. S] *per totam plantarum ſuperficiem* G *diſpoſita.*

Plantæ hoc ordine comprehenſæ propter ſitum receptaculorum florum, & ſeminum formam pluribus ordinibus diſtinguendæ fortaſſe forent, ſed quoniam in omnibus illa obſervare nobis non contigit, idcirco unum tantum ordinem earum conſtituimus; excludentes tamen, & ad ordinem XXXVIII. referentes *Lichenoides non tubuloſum, ramulis ſcutellis nigris terminatis Raii Synopſ. ed.* 3. 66. *num.* 15. cum in capſulas ſphæricas H potius, quam in ſcutellas deſinat, quæ per rimulas I ſemina dehiſcunt.

LICHEN nodoſus, cinereus, longiſſimus, receptaculis florum rufeſcentibus Tab. 39. fig. 1. *Muſcus arboreus, nodoſus C. B. Pin.* 361. *Raii Synopſ. ed.* 3. 65. *num.* 4. *Dendrobryon geniculatum, ſive nodoſum Col. Part.* 2. 84. Circa Archicœnobium Vallis-Umbroſæ, & Camaldulenſem Eremum, in Abietibus.

2. Li-

2. Lichen longiſſimus, ex cinereo candicans, rugoſus, & mollior, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab. 39. fig. 2. *Muſcus arboreus, candidus, Uſnea officinarum C. B. Pin. 361. Variet.* In Alpibus Camaldulenſibus, Falteronæ, & Laci Nigri, ex Fago, & Abiete pendens.

3. Lichen longiſſimus, ex cinereo candicans, rugoſus, & mollior, alter. In Alpibus Stiriæ ad arbores.

4. Lichen ex cinereo candicans, longiſſimus, ſurculis rigidioribus, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab. 39. fig. 4. *An Muſcus caule rigido, inſtar fili chalybei Mer. Pin. & Raii Synopſ. ed. 3. 65. num. 2?* Ubi numero ſecundo reperitur.

5. Lichen luteus, rugoſus, tinctorius, ſurculis brevioribus. Simul cum numero tertio creſcit, ac reperitur.

6. Lichen cinereus, longiſſimus, rugoſus, junceus, & ſubaſper Tab. 39. fig. 3. In Abietibus juxta Vallis Umbroſæ Cœnobium.

7. Lichen capillaceus, longiſſimus, ſive Muſcus arboreus, nigricans, Uſnea officinarum C. B. Pin. 361. Variet. *Muſcus niger Dod. Pempt. 471. Muſco-Fungus trichoides, e nigredine cinereus, juba inſtar ſaxis, & arboribus dependens D. Rychardſon Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 633. num. 15. Muſcus Corallinus, ſaxatilis, Feniculaceus Muſ. Petiv. num. 78. Raii Synopſ. ed. 2. App. 322. & ed. 3. 65 numer. 7.* In Abietibus, non longe ab Oppido, vulgò *Fiumalbo*, nec non in Cluſentini tractu ad Caſtaneas, ſed rarus.

8. Lichen capillaceus, longiſſimus, ex Fago, & Abiete pendens Coroll. 40. *Muſcus arboreus, villoſus, magis tenuis I. B. 3. 763. Deſcript. An Muſco-Fungus arboreus, Norvegus, cinereus, foliis capillaceis, tenuiſſimus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 633. num. 15?* Lutetia Pariſiorum D. Vaillantius miſit.

9. Lichen cinereus, longiſſimus, barbatus, receptaculis florum ruſeſcentibus, coronatis *An Muſcus arboreus, villoſus, craſſior I. B. 3. 763. Deſcript?* In Falteronæ jugo, circa Camaldulenſem Eremum, & Vallis-Umbroſæ Cœnobium in Fagis, & Abietibus.

10. Lichen purpuraſcens, Luſitanicus, capillaceo folio, major Inſt. R. H. 550. *An Muſcus arboreus, rutilans, Uſnea officinarum C. B. Pin. 361. Variet. 2?* Pariſiis ab eodem amico miſſus.

11. Lichen capillaceus, ex cinereo rutilans, receptaculis florum ſubcinereis, & barbatis Tab. 39. fig. 5. *An Muſcus arboreus, rutilans, Uſnea officinarum C. B. Pin. 361. Variet.?* In glandiferarum arborum caudicibus ubique apud nos, ſed cum receptaculis florum inter Liburnum, & Vallem Benedictam, ad Subera dumtaxat legitur.

Muſcus arboreus, trichophyllos, major, ramulis, craſſioribus Raii Synopſ. ed. 2. 340. ob ſpeciminis exiguitatem a Domino Sherardo ad nos tranſmiſſi, utrum ad novam ſpeciem, vel ad hanc pertineat, ut nos ſuſpicamur, decernere arduum eſt.

12. Lichen capillaceus, ex cinereo-rutilans, tuberculis ruſeſcentibus undique obſitus. In ſepiariis plantis, paulo ante planitiem Montis Ferrati, duobus milliaribus ultra Urbem Prati.

13. Lichen cinereus, capillaceo folio, minor Inſt. R. H. 550. *Muſcus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin. 361. Muſcus arboreus, peltatus, & ſcutellatus I. B. 3. 764. Muſcus Quernus, fruticoſus, τριχίζομος Col. Part. 1. 331.* Per Hircinium Sylvam paſſim vidimus, & ſubinde in nonnullis Italiæ ſylvis, ſed cum receptaculis florum rarus invenitur. Totus cinereus eſt, ideoque a ſupradicto facile diſtinguitur.

14. Lichen Græcus, Polypoides, tinctorius, ſaxatilis Coroll. 40. *Lichenoides non tubuloſum, ἁπαλοδερμον, tuberculis pulverulentis donatum Raii Synopſ. ed. 3. 66. num. 12 Fucus verrucoſus, tinctorius I. B. 3. 797. Inſt. R. H. 568. Fucus verrucoſus Imper. 650. An Muſcus ſaxatilis, incanus Bocc. Muſ. Part. 2. 133. Tab. 92.*

Tab. 92.) In Inſulis noſtris, præcipue in Ilva, & Gorgona reperitur, & Londino, & Lutetia Pariſiorum etiam ad nos miſſus.

Variat aliquando ramulis teretibus, interdum nonnihil compreſſis, item craſſioribus, & tenuioribus, quem non temere ad hanc plantam referri poteſt *Fucus capillaceus, tinctorius J. B.* 3. 796.

Infectores noſtri hanc Plantam appellant vernaculo nomine Roccella, vel Orcella, vel Raſpa, ejuſque non ſericum, & lanam, non ſolum præbet quendam colorem ſubpurpureo rubentem, quem Columbinum vocant, ob ſimilitudinem cum collo Columbino, ſed etiam aliis compoſitionibus admiſcent, ut diverſos colores efficiant. Præparant vero illam hoc modo. Plantam in pulverem ſubtilem redigunt, et per cribrum ſubtiliſſimum trajiciunt; deinde urinam humanam (cum melioris præſtantia habetur) leviter illam irrorant vaſe ligneo contentam, & ſemel in die agitant, atque eodem tempore in eam demittunt aliquantulum cineris de Soda, donec expleto opere, cujus quantitas ſingulis diebus immiſſa ad quantitatem pulveris ſit in ratione 1 ad 12. ſive plus, ſive minus, prout planta eſt magis craſſa, vel tenuis, vel recens, vel vetus. Ubi jam ſit dum totum compoſitum prædictum colorem columbinum exhibeat, poſtea ligneo doliolo reponunt, & quintam, vel aliquam calcis, aut gypſi, quo deſiderant partem, ſuperinfundunt, ut tota quantitas contegatur, & ad uſum ſervant. Compoſitionem hanc vocant Orcella, forte a nomine plantæ Roccellæ. Suſpicor ſubinde nonnullas hujus generis plantas eodem, vel alio modo præparatas, eundem colorem, vel alium præbere poſſe. Quod nunc innuiſſe ſufficiat, ut ſolliciti experimenta ad hoc cognoſcendum ſubeant.

15. Lichen ſaxatilis, Italicus, Polypoides, cinereo-fuſcus, criſpus. *An Muſcus ſaxatilis, incanus Bocc. Muſ. Part.* 2. 133. *Tab.* 92? In muris Romæ Urbis, & præſertim in interiori parte inter Portam S. Joannis, & S. Laurentii, reperitur etiam in externis Oſtienſibus muris ad Septemtrionem.

16. Lichen terreſtris, fuſcus, hiſpidus aſperus, receptaculis florum atro-rufis, coronatis Tab. 39. fig. 7. In extremis Pichenæ Jugalis, atque Impruneta, Florentiæ non procul.

17. Lichen terreſtris, anguſtior, ramoſiſſimus, fuſcus Toc. Pariſ. 115. num. 9. *Muſcus montanus, fuſcus, ramoſiſſimus, non tubulatus Ejuſdem Tab. XXVI. fig. 8. Raii Synopſ. ed.* 2. 21. *num.* 7. *Lichenoides non tubuloſum, ramoſiſſimum, fruticuli ſpecie, rufo-nigreſcens Dill. Cat. Giſſ.* 202. *Raii Synopſ. ed.* 3. 66. *num.* 10. Londino, & Lutetia Pariſiorum ad nos tranſmiſſus.

18. Lichen terreſtris, atro-fuſcus, minor, ramoſior, ac rigidior, & veluti aculeatus. In ſummitate Montis Morelli tempore brumali.

19. Lichen Alpinus, Coralloides, cinereus, dichotomus, denſe ramificatus, apicibus vix bifidis. Circa Eremum Camaldulenſem, & Vallis-Umbroſæ Cœnobium.

20. Lichen cinereus, fruticoſus, ſaxatilis, racemulis ſeminum undique obſeſſus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 53. fig. 5. *Lichenoides non tubuloſum, cinereum, ramoſum, totum incraſſatum Raii Synopſ. ed.* 3. 66. *num.* 11. *Muſco-fungus Coralloides, fruticoſior, & lignoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 633. *num.* 12. *Sect. XV. Tab.* 7. *fig.* 12. In Italia nunquam vidimus, ſed ex Anglia tantum poſſidemus.

21. Lichen ſaxatilis, cinereus, fruticoſus, ramulis habitioribus, minus intricatis, racemulis ſeminum undique, & denſe refertis, receptaculis florum nigricantibus Tab. 53. fig. 6. In Monte Arcis Radicofani copioſe creſcit ad Orientem ſuper ingentia, & deuſta ſaxa, præſertim paulo ſupra fontem, vulgò *Anneſe*.

22. Lichen Alpinus, glaucus, ramoſus, botryoides (Tab. 53. fig. 7.) Scheuchz. Obſervat. Bot. Itin. Alp. 2. ed. Londini pag. 64. Tab. XIX. n. 4. *An Muſcus Cupreſſiformis, ramoſus Mer. Pin.* 168. *num. CDLX Ione.* 48.? Ex liberalitate Domini Joannis Scheuchzeri poſſidemus.

23. Lichen terreſtris, fruticoſus, cinereus, minimus Tab. 53. fig. 8. In antiquis murorum fiſſuris, nec non in ſaxorum cavernis, locis montoſis, ut plurimum apud nos.

24. Li-

24. Lichen ſaxatilis, minimus, nigerrimus, capillaceus. *An Byſſus petrea, nigerrima D. Richard. Raii Synopſ. ed. 3. 57. num. 8?* In Monte Feſulano, & in collibus inter Eccleſiam Caſinianı, & Jugali Plebaniam.

25. Lichen arborum nigerrimus, vix conſpicuus. In rimis arborum corticum, & præcipue Populi nigri.

O R D O VI.

I. *Lichenes fruticoſi, teretes, tubulati A, Corallia æmuli.* *Tab.* 40.
III. *Receptacula florum in ramulorum apicibus B.*
IV. *Semina ſubhirſuta plerumque ſimul juncta (Tab. 37. T) ob totam plantarum cutis ſuperficiem C provenientia.*

LICHEN Coralloides, tubuloſus, major, candidus, ramoſiſſimus, receptaculis, florum rufeſcentibus, perexiguis Tab. 40. fig. 1. *Lichenoides tubuloſum, ramoſiſſimum, fruticuli ſpecie, candicans Dill. Cat. Giſſ.* 202. *Raii Synopſ. ed.* 3. 66. *numer.* 14. *Coralloides corniculis candidiſſimis Inſt. R. H.* 565. *Muſcus Coralloides, ſive corniculus, montanus C. B. Pin.* 361. *Muſcus Corallinus, ſive Corallina montana Tabern. Icon.* 810. In ſylvis, & ericetis montoſis paſſim apud nos.

2. Lichen Coralloides, tubuloſus, medius, cinereus, caulibus craſſioribus denſe ramificatis, receptaculis florum rufeſcentibus. In iiſdem locis cum antecedente reperitur.

3. Lichen Coralloides, tubuloſus, Alpinus, medius, cinereus, caulibus craſſioribus plerumque folioſis, breviſſime ramificatis, receptaculis florum rufeſcentibus, perexiguis, ramulorum apicibus & caulium dorſo, atque foliorum ſuperficie naſcentibus. In Falteronæ jugo.

4. Lichen Coralloides, tubuloſus, medius, cinereus, caulibus tenuioribus, crebris, ramoſiſſimus, ramulis expanſis, receptaculis florum rufeſcentibus. Per planitiem, vulgò *Scandicci* in Caſtaneto nuncupato *la Palma del Sig. Cav. D. Giovanni de Dios Narvaez Saavedra.*

5. Lichen Coralloides, tubuloſus, medius, cinereo-candicans, caulibus crebris, tenuioribus, minus ramoſis, receptaculis florum rufeſcentibus. *Lichen terreſtris, candidus, tubuloſus, & ramoſus Ponted. Compend. Tabul.* 22. *num.* 4. *Muſcus Coralloides Barr. Icon.* 1277. *num.* 1. *An Muſcus terreſtris, Coralloides, erectus, cornibus rufeſcentibus C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 152. Cum prima, & ſecunda ſpecie oritur.

6. Lichen Coralloides, tubuloſus, albidus, major, & mollior, caulibus craſſioribus, minus ramoſis, receptaculis florum perexiguis, rufeſcentibus Tab. 40. fig. 2. *Lichenoides tubuloſum, caulibus mollioribus, & craſſioribus, majus Raii Synopſ. ed.* 3. 67. *num.* 20. *Muſco-Fungus ceranoides, mollior, & elatior, albidus, tubuloſus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 635. *Sect. XV. Tab.* 7. *fig.* 7. *Coralloides tubuloſa, ramulis craſſioribus Bot. Pariſ.* 42. *num.* 5. Londino, & Lutetia Pariſiorum ad nos miſſus.

7. Lichen Coralloides, tubuloſus, albidus, minor, & mollior, caulibus craſſioribus, minus ramoſis, receptaculis florum perexiguis, rufeſcentibus. *Lichenoides tubuloſum, caulibus mollioribus, & craſſioribus, minus Raii Synopſ. ed.* 3. 67. *num.* 21. D. Sherardus Londino miſit.

8. Lichen Coralloides, tubuloſus, major, ex cinereo-fuſco vireſcens, caulibus craſſioribus, & durioribus, minus ramoſis, extremitatibus palmatis, receptaculis florum exiguis, rufeſcentibus Tab. 40. fig. 3. *Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus Inſt. R. H.* 565. *Muſcus Coralloides, ſaxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin.* 361. *Lithobryon Coralloides Col. Part.* 2. 82. In collibus prope Florentiam, & in Urbe per viridarium *Boboli*.

9. Li-

9. Lichen Coralloides, tubuloſus, Alpinus, major, & durior, ex cinereo vireſcens, caulibus primariis nonnihil compreſſus, ab imo ad ſummum in ramulorum apicibus receptaculis florum perexiguis, ac ruſeſcentibus ornatis. In Falteronæ, & Camaldulenſibus Alpibus.

10. Lichen Coralloides, tubuloſus, major, montanus, e cinereo-viridi ruſeſcens, caulibus recurvis, nonnihil folioſis, inordinate diſpoſitis, receptaculis florum craſſioribus ruſeſcentibus Tab. 40. fig. 5. *An Muſcus montanus, corniculatus, ramulis inordinate diſpoſitis Raii Synopſ. ed. 2. 21. num. 6.?* In ſummitate Montis Morelli Florentia non procul.

11. Lichen Coralloides, tubuloſus, medius, e cinereo viridans, ramulis aduncis, plerumque folioſis, extremitatibus palmatis, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab. 40. fig. 6. *Muſcus arboreus, Coralloides, corniculatus Bocc. Muſ. Part. 2. 135. Tab. 95. Lichen montanus, Coralloides, cornibus reflexis, corniculatus Ponted. Compend. Tabul. 22. num. 3.* In montoſis nemoribus prope Florentiam, & in ipſa Urbe per viridarium *Boboli* quoque creſcit.

12. Lichen Coralloides, tubuloſus, medius, e cinereo viridans, ramulis erectis, nonnihil folioſis, extremitatibus apertis, & palmatis, receptaculis florum ruſeſcentibus, exiguis Tab. 40 fig. 4. *An Lichen terreſtris, Coralloides, erectus, incanus, corniculatus Ponted. Compend. Tabul. 21. num. 11.?* In territorio Scandicci per quoddam Caſtanetum, in antecedenti pagina ſub num. 4. indicatum.

13. Lichen Coralloides, tubuloſus, medius, e cinereo-viridans, caulibus tenuioribus, acutis, minus ramoſis, receptaculis florum ruſeſcentibus. *Coralloides cornua Cervi referens, glabra, corniculis ſeu furcis, bifurcatis Hiſt. Plant. Pariſ. 425. & Bot. Pariſ. 42. An Muſcus Coralloides, ſaxatilis, Cervi cornua referens, minor C. B. Pin. 361.?* In ericetis Caſimiani, & Juguli, atque Scandicci alio territorio, & Pariſiis a D. Vaillantio tranſmiſſus.

14. Lichen Coralloides, tubuloſus, minor, & graciliſſimus, ſubviridis, ramulis erectis, nonnihil folioſis, receptaculis florum ruſeſcentibus. Circa Cœnobium Vallis-Umbroſæ.

15. Lichen Coralloides, tubuloſus, cinereus, minor, parum ramoſus, receptaculis florum coccineis. *Lichenoides Coralliforme, apicibus coccineis Raii Synopſ. ed. 3. 68. num. 24. Muſco-Fungus montanus, corniculatus, minor, erectus, apicibus coccineis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 633. num. 2.* Londino Dominus Sherardus tranſmiſit.

ORDO VII.

Tab. 41. I. *Lichenes cauliferi, e cruſta foliacea per exigua A enaſcentes, caulibus tubulatis B, plerumque ramoſis C, vel in cornicula D, vel in proboſcidem E, vel in pyxidiculas F minus quam in ſequenti ordine ſpecioſas, atque patentes, & in ore clauſas deſinentibus.*

III. *Receptacula florum, e pyxidicularum marginibus G erumpentia.*

IV. *Semina ſubrotunda, ut plurimum ſimul juncta (Tab. 37. T), & e ſuperiori cutis cauliculorum H, & inferna foliorum parte I naſcentia.*

LICHEN pyxidatus, & corniculatus, prolifer (e viridi obſolete luteſcens) Scheuchz. Obſervat. Bot. Iter. Alp. 1. ed. Lond. pag. 37. Tab. V fig. 3. Ab Auctore, & a D. Ponted. communicatus, & in Alpibus Nurſinis a nobis viſus.

2. Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus repandis (Tab. 41. fig. 1.) Inſt. R. H. 549. Bot. Pariſ. 115. D. Vaillantius communicavit.

3. Lichen pyxidatus, corniculis aduncis (Tab. 41. fig. 2.) Inſt. R. H. 549. & Hiſt. Plant. Pariſ. 482. *Coralloides cornua Cervi referens, corniculis aduncis Bot. Pariſ. 42.* Ab eodem amico acceptus, qui & apud nos exoritur.

4. Li-

4. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, major, & craſſior, plerumque multifidus. In territorio Scandicci, non longe Florentia.

5. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, corniculis brevioribus. *Lichenoides tubuloſum, cinereum, ramoſum, & cruſtaceum Dill. Cat. Giſſ.* 203. *Raii Synopſ. ed.* 3. 67. *num.* 18. *Muſcus Licheniformis cornu ramoſo Ejuſdem Synopſ. ed.* 2. *App.* 332. Londino D. Sherardus communicavit.

6. Lichen pyxidatus, & corniculatus, cinereus, anguſtior, & elatior, corniculis longioribus Tab. 41. fig. 3. *Coralloides Cervi cornua referens, corniculis longioribus Hiſt. Plant. Pariſ.* 425. *Inſt. R. H.* 565. *Bot. Pariſ.* 42. Ex agro Pariſienſi habuimus.

7. Lichen pyxidatus, & corniculatus, albidus, minor, & gracilior. *Lichenoides tubuloſum, cinereum, minus cruſtaceum, minuſque ramoſum Dill. Cat. Giſſ.* 203. *Raii Synopſ. ed.* 3. 67. *num.* 17. *Muſcus corniculatus Ger.* 1372. *J. B.* 3. 767. *Park.* 1308. In montoſis ericetis apud nos frequens.

8. Lichen pyxidatus, & corniculatus, leproſus, corniculis tenuioribus, bifurcatis Tab. 41. fig. 4. *Coralloides cornua Cervi referens, aſpera, corniculis tenuioribus, bifurcatis Hiſt. Plant. Pariſ.* 423. *Bot. Pariſ.* 42. *Tab. VII. fig.* 7. In territorio Caſciani prope Florentiam, & a D. Vaillante miſſus.

9. Lichen pyxidatus, & corniculatus, ramoſus, Alpinus, e fuſco cinereus, pyxidulis crenatis Tab. 41. fig. 5. In Nurſinis jugis, & ſignanter ubi dicitur *la Portella*.

10. Lichen pyxidatus, ramoſus, acetabulis fimbriatis Inſt. R. H. 549. Hiſt. Plant. Pariſ. 484. Bot. Pariſ. 115. *Lichenoides pyxidatum, cinereum, elatius, ramulis pyxidatim deſinentibus D. Richard. Raii Synopſ. ed.* 3. 69. *num.* 32. *Muſco-Fungus pyxidatus, gracilior, ramoſior, calycibus ſerratis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 632. *ſect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 6. In Italia nunquam vidimus, ſed ex munere amicorum noſtrorum dumtaxat poſſidemus.

11. Lichen cinereus, craſſus, ramoſus, & non ramoſus. *Lichenoides tubuloſum, minus ramoſum, cauliculis craſſioribus, difformibus Raii Synopſ. ed.* 3. 68. *num.* 23. *Corallina montana, difformis Ejuſdem ed.* 2. *App.* 332. a Domino Sherardo accepimus.

12. Lichen cinereus, proboſcideus, & corniculatus, ut plurimum non ramoſus. *Lichen tubuloſus Mer. Pin. Lichenoides tubuloſum, cinereum, non ramoſum Dill. Cat. Giſſ.* 204. *Raii Synopſ. ed.* 3. 68. *num.* 27. *An Muſcus corniculatus, fiſtuloſus, candidus Bocc. Muſ. Part.* 2. 149. *Tab.* 128? In ericetis apud nos rariſſime occurrit.

13. Lichen albus, proboſcideus, & corniculatus, plerumque non ramoſus, proboſcidum oris coccineis. *An Muſcus corniculatus, tubuloſus, candidus Bocc. Muſ. Part.* 2. 149. *Tab.* 128? In caſtanetis, & querceetis Plebaniæ Impruneteæ, & ſignanter in Lopiani territorio.

14. Lichen ex albo ſubcinereus, proboſcideus, & corniculatus, minor, ut plurimum non ramoſus. In ericetis Plebaniæ Juguli.

15. Lichen tubuloſus, nivei fere candoris, ramoſus, & non ramoſus, apicibus recurvis, acutis Scheuchz. Obſervat. Bot. Itiner. Alp. 2. ed. Lond. pag. 63. num. 58. Ab Auctore per D. Joannem fratrem ſuum ſimul cum ſequenti miſſus.

16. Lichen tubuloſus, verrucoſus, ex obſcuro virore flaveſcens Ejuſdem Ibid. num. 56.

17. Lichen pyxidatus, albus, graciliſſimus, pixidulis multifidis, & altera alteri innata. In querceetis, & ſylvis cæduis inter Caſcianum, & Eccleſiam, vulgo *Moſciano*.

Plantæ, quæ ad hunc, & ſequentem ordinem pertinent, multum variant, tum in figura, tum in magnitudine, adeo ut accidere poſſit nonnullas vel non ſuo, vel utrique ordini annumerari.

O R D O VIII.

Tab. 41. & 42. I. *Lichenes communiter dicti pyxidati, aut biformes, conſtantes e cruſtula foliacea* K, *& pyxidiculis* L. M. N. *ſpecioſis, atque venuſtulis, & in ore clauſis* O, *vel ſimplicibus* L, *vel ramoſis* M, *vel e margine* N, *vel e medio* (*Tab.* 42. P) *altera ex altera enaſcentibus.*

LICHEN pyxidatus, major (Tab. 41. fig. 1. K L) Inſt. R. H. 549. *Muſcus pyxioides, terreſtris C. B. Pin.* 361. *Muſcus pyxidatus J. B.* 3. 767. *Muſcus terreſtris, pyxidatus, dabaſtricoides minutus Lob. Icon. Part.* 2. 267. In omnibus ſylvis obvius apud nos.

2. Lichen pyxidatus, major, Alpinus, receptaculis florum copioſioribus, & rufeſcentibus Tab. 41. fig. 2. In Piſtorienſibus Alpibus per ſcopulos Lacum vulgo *Scaffajolo* ambientes.

3. Lichen pyxidatus, (rugoſus, prolifer, & non prolifer), acetabulorum oris coccineis, & tumentibus [Tab. 41. fig. 3.] Inſt. R. H. 549. Bot. Pariſ. 115. Tab. XXI. fig. 4. *An Muſco-Fungus pyxidatus, calyce altero alteri innato, apicibus nonnunquam coccineis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 632. *ſect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 4? Pariſiis D. Vaillant miſit.

4. Lichen pyxidatus, prolifer, acetabulis rudibus, & minus cavis, receptaculis florum coccineis. *Muſcus pyxidatus, labellis ſummis croceis Bocc. Muſ. Part.* 2. 142. *Tab.* 104. *An Lichenoides tubuloſum, pyxidatum, tuberculis amoene coccineis Dill. Cat. Giſſ.* 204. *Raii Synopſ. ed.* 3. 69. *num.* 35? Inter Fagos, & Abietes Falteronae.

5. Lichen pyxidatus, acetabulorum oris proliferis, receptaculis florum rufeſcentibus Tab. 41. fig. 7. Circa Florentiam in nemoribus, & montoſis ericetis.

6. Lichen pyxidatus acetabulorum oris fuſcis, & tumentibus Inſt. R. H. 549. Bot. Pariſ. 115. *An Lichenoides tubuloſum, pyxidatum, tuberculis fuſco-nigris, proliferum Dill. Cat. Giſſ.* 204. *Raii Synopſ.* 3. 69. *num.* 34? D. Vaillantius communicavit.

7. Lichen pyxidatus, ramoſus, & prolifer, major, receptaculis florum rufeſcentibus Tab. 41. fig. 8. In ſylvis, & ericetis Caſinenſi.

8. Lichen pyxidatus, ramoſus, & prolifer, medius D. Scheuchzeri. Ab inventore tantum accepimus.

9. Lichen pyxidatus, Endiviae criſpae folio, prolifer, (ſuperne flaveſcens, inferne albidus), acetabulorum oris criſpis (Tab. 42. fig. 1.) Inſt. R. H. 549. Bot. Pariſ. 115. num. 2. Tab. XXI. fig. 3. *An Lichenoides pyxidatum, marginibus eleganter foliatis Raii Synopſ. ed.* 3. 69 *num.* 33? *Muſcus pyxidatus Barr. Icon.* 1278. *num.* 11. In ericetis noſtris paſſim, & a D. Vaillantio quoque communicatus.

10. Lichen pyxidatus, Endiviae criſpae folio, ſuperne cinereus, inferne ex albo rufeſcens, acetabulis alter alteri uſque ad quartum, & quintum gradum innaſcentibus Tab. 42. fig. 2. *Lichen pyxidatus, verticillatus, prolifer Bot. Pariſ.* 115. *Lichen pyxidatus, prolifer Ejuſdem Tab. XXI. fig.* 5. *Inſt. R. H.* 549. *An Lichenoides pyxidatum, marginibus elevanter foliatis Raii Synopſ. ed.* 3. 69. *num.* 33? *Muſcus pyxidatus Barr. Icon.* 1278. *num.* 11? Cum ſuperiori in iiſdem locis oritur, & ab eodem amico habuimus.

Dum haec, & ſupradictae plantae ad maturitatem acetabula perducunt, [illegible] in his cruſta foliacea, nec amplius agnoſci poteſt; In [illegible] plantae cum acetabulis receptaculorum, ſenium a natura

11. Lichen pyxidatus, terreſtris, Endiviae criſpae folio, ſuperne ex flavo, & glauco ſubvireſcens, inferne albidus, pyxidulis plerumque ſimplicibus, recepacu-

peaculis florum ruſeſcentibus Tab. 41. fig. 3. *Lichen Pulmonarius, cinereus, criſpus Inſt. R. H. 549. Muſcus foliis criſpis, Lichenifermis, ſuperne e flavo vireſcens, ſubtus albicans D. Vernon Raii Synopſ. ed. 3. 27. num. 7.* In locis ubi duo antecedentes, & non minus illis ferax. Londino, & Lutetia Pariſiorum poſſidemus.

D. Vaillantius hanc plantam ad nos tranſmiſit, nomine in Inſtitutione R. H. ſuperius inſcripto, quod in Botanico ſuo Pariſienſi duabus plantis attribuit, quarum neutra huic noſtræ reſpondere videtur, tum ſimilitudine, tum magnitudine; nam illa, quæ extat in Tab. XXI. fig. 13. ampla eſt, & longe diverſa, altera vero, quæ eſt in Tab. XXVI. fig. 10. admodum parva, & denſa.

12. Lichen pyxidatus, minor (Tab. 41. fig. 4.) Inſt. R. H. 549. Bot. Pariſ. 115. Tab. XXI. fig. 6. *Muſcus pyxioides, ſaxatilis C. B. Pin. 361. Prodr. 151. I. B. 3. 767.* In iiſdem locis cum Lichene pyxidato majori creſcit.

13. Lichen non ramoſus, acetabulis fimbriatis (Tab. 41. fig. 5.) Inſt. R. H. 549. *Lichenoides tubuloſum, pyxidatum, marginibus ſerratis Dill. Cat. Giſſ.* 204. *Raii Synopſ. ed. 3. 69. num.* 30. Pariſiis ab eodem Amico ſæpe memorato miſſus. Varietas eſt *Lichenis pyxidati, ramoſi, acetabulis fimbriatis Inſt. R. H.* in ordine antecedenti memorati.

14. Lichen pyxidatus, minimus, foliis tenuiter, & eleganter inciſis, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab. 41. fig. 6. In ericetis Juguli Plebaniæ, & ſignanter circa fontem vulgo *del Lippi*.

ORDO IX.

I. *Lichenes pyxidatis affines, conſtantes e cruſtula foliacea* A, *& caulibus plerumque ramoſis* B, *ad extremitatem* C, *& divaricationem* D *hiantibus, & fere pyxidatis.* *Tab. 42.*

LICHEN tubulatus, ramoſus, albus, craſſus, ſcaber, & elatior, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab 42. In montoſis ſylvis, præſertim in Impruneta Plebania ad putrida Caſtanearum ligna.

2. Lichen tubulatus, minor, albus, ramoſus, & ſcaber, receptaculis florum ruſeſcentibus. *An Lichenoides tubuloſum, cinereum, pulverulentum, & cruſtaceum, ramulis ex acetabulis enaſcentibus, minus copioſis Dill. Cat. Giſſ.* 203. *Raii Synopſ. ed. 3. 68. num. 25?* Ultra pontem ad Vingonem in ericeto prope Villam D. Marchionis de Ximenes.

3. Lichen, qui Lichenoides tubuloſum, cinereum, valde cruſtaceum, ramulis brevibus, & crebris ex acetabulis enaſcentibus Dill. Cat. Giſſ. 203. Raii Synopſ. ed. 3. 68. num. 26.

Inter ſpecimen hujus plantæ tranſmiſſum a D. Sherardo, & alterum communicatum a D. Dillenio, tanta intercedit differentia, ut dubitemus, an ſit unum, & idem.

4. Lichen tubulatus, albus, ut plurimum, non ramoſus, ſcaber, receptaculis florum eleganter rubris, criſpis, & confertis. *Muſcus in ericetis proveniens Lob. Icon part. 2. 243.* In ericetis, & ſylvis cæduis apud nos, ſed rarus.

Quamvis nonnulli nomine, & figura Muſci Lobeliani ſupradicti aliam plantam indigitari velint, nihilominus nos hanc eſſe, & hanc ab ipſo ſignificari contendimus. Qui, quantum ab Icone diſcimus poteſt, cruſtaceus potius, quam folioſus eſt. Nec inſimulanda chalcographi incuria, qui non aliam ob cauſam in hoc folia prætermiſit, niſi quia foliis penitus deſtituitur. Verum confitendum, ſupereſt nos nondum plantam vidiſſe, cui hanc Iconem Lobellianam applicant, ſaltem ſub hoc nomine, nempe *Muſcum parvum, ſtellatum C. B. Pin. 361.*

5. Lichen tubulatus, minor, vix ſemunciam altus, ſcaber, & albus, extremitatibus coccineis. In ſylvis cæduis Lojani ad dejectarum Caſtanearum putreſcentia ligna.

ORDO X.

Tab. 42. I. *Lichenes pyxidatis affines, e cruſtula foliacea B, & caulibus ſimplicibus, fungoſis F, minime vel vix cavis G, conſtantes.*

III. *Receptacula florum, vel ſimplicia H, vel multifida I in cauliculorum ſummitate locata.*

Lichen minimus, lignis adnaſcens, foliis criſpis, tenuiſſime diviſis, inferne albis, ſuperne e flavo vireſcentibus, receptaculis florum rufis. In loco ubi & ſequens, ſed non ita obvius.

2. Lichen minimus, lignis adnaſcens, foliis eleganter, & tenuiter inciſis, inferne albis, ſuperne e flavo vireſcentibus, receptaculis florum coccineis. Per ſylvas cæduas Lojani ad emortua, & ſemiputrida Caſtanearum ligna.

3. Lichen minimus, lignis adnaſcens, foliis latioſculis, eleganter, tenuiterve inciſis, inferne candidis, ſuperne cinereis, receptaculis florum ruſeſcentibus. In Monte Feſulano per ſaltum Fratrum Franciſcanorum, vulgo *la Doccia*, & in territorio Scandicci in caſtaneto in ordine VI. ſub num. 4. memorato.

4. Lichen minimus, terreſtris, foliis perexiguis, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab. 42. fig. 1. In Scandicci alti erectis, ut *v.g.* in illis, quæ ſpectant ad Villam Dominorum de Vitis.

5. Lichen minimus, terreſtris, foliis perexiguis, receptaculis florum fuſcis Tab. 42. fig. 2. *Lichenoides Fungiforme, capitulis fuſcis, nondum deſcriptum D. Dillenius*. Ex agro Giſſienſi miſit idem.

Non eſt idem ac *Lichenoides Fungiforme terreſtre, capitulis fuſcis Raii Synopſ. ed. 3. 70. n. 39.* de quo agimus in ordine XXXV.

ORDO XI.

Tab. 43. I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, coriacei.*

III. *Receptacula florum (ſi in hac planta ita ea vocari liceat) in adverſa plantæ parte undique ſparſa A.*

IV. *Semina diſpoſita in filamenta multifida (Tab. 37. S) tum in foliorum marginibus B, tum per totam ſuperam eorum ſuperficiem C.*

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, fuſco-rufus, receptaculis florum albidis Tab. 43. *Lichenoides peltatum, & ſaxatile, fuſco-rufum, inferne ſcabrum Dill. Cat. Giſſ.* 209. Ex agro Giſſienſi ab Auctore tranſmiſſus.

ORDO XII.

Tab. 44. III. *Receptacula florum in ſuperna plantarum parte, tum ad latera A, tum ad extremitates B poſita.*

IV. *Semina, ut in ordine antecedenti, ſed in peripheria C plerumque erumpentia.*

Lichen Pulmonarius, maximus, ſuperne e cinereo ruſeſcens, inferne ſubrufus, margine criſpo, & veluti fimbriato, receptaculis florum rubris, vel ferrugineis, plano-orbiculatis. In Monte Murello, Florentia non procul.

2. Lichen Pulmonarius, maximus, e cinereo ruſeſcens, inferne ſubrufus, receptaculis florum rubris, plano-orbiculatis. *Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ruſeſcens,*

ſatus, ſuperne planus, inferne reticulatus Hiſt. Plant. Pariſ. 483. *Inſt. R. H.* 549. *Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus Bot. Pariſ.* 116. *num.* 9. *Tab. XXI. fig.* 16. ubi figura non laudabilis. *Lichen terreſtris, cinereus, per longitudinem laciniatus, apicibus rubris, orbiculatis Pluk. Alm. Bot. Raii Hiſt. Tom.* 3. 48. *Lichenoides peltatum, terreſtre, cinereum, majus, foliis diviſis Dill. Cat. Giſſ.* 208. *Raii Synopſ. ed.* 3. 76. *num.* 87. *Muſco-Fungus terreſtris, latifolius, cinereus, Hepaticæ facie Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 632. *ſect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 1. Cum antedicto provenit, & a Clariſſimis Sherardo, Vaillantio, & Dillenio ad nos miſſus.

3. Lichen Pulmonarius, maximus, verrucoſus, ſuperne e cinereo-vireſcens, inferne obſcurus, receptaculis florum rubris, circinatis. *Lichenoides peltatum, terreſtre, vireſcens, foliorum ſuperficie verrucoſa Dill. Cat. Giſſ.* 208. Ab Auctore habuimus.

4. Lichen Pulmonarius, major, inferne obſcurus, deſuper e cinereo vireſcens, receptaculis florum nigricantibus, primum circinatis, deinde teretibus Tab. 44. fig. 2. *Lichen terreſtris, foliis anguſtioribus, vireſcens Raii Synopſ. ed.* 2. 23. *num.* 2. *Lichenoides peltatum, terreſtre, rufeſcens Dill. Cat. Giſſ.* 208. In Regio viridario *Boboli*, in pratulo vulgo *il Laberinto* cum ſequente creſcit, & ex Anglia a Domino Sherardo tranſmiſſus.

5. Lichen Pulmonarius, minor, inferne ſubobſcurus, ſuperne cinereus, receptaculis florum rubris, circinatis. In ſylvis Montis Senarii

6. Lichen Pulmonarius, minor, inferne obſcurus, deſuper cinereus, receptaculis florum nigricantibus, circinatis Tab. 44. fig. 6. In quercuum caudicibus circa Pratolinum Villam Regiam.

7. Lichen Pulmonarius, minor, anguſtifolius, ſpinis tenuiſſimis ad margines ornatus, receptaculis florum tranſverſe oblongis, rubris, vel ex rubro-ferrugineis Tab. 44. fig. 4. *Lichen arboreus, Jacobææ marinæ folio ſimilis Ponted. Comp. Tab.* 11. *Lichenoides rigidum, Eryngii folia referens Raii Synopſ. ed.* 3. 77. *num.* 90. *Muſcus Iſlandicus Bartholini Act. Med. An.* 1671. *Obſervat.* 66. *& Sibbald. Prodr. Hiſt. Nat. Scot. Muſcus Iſlandicus, purgans Bartholini Raii Synopſ. ed.* 2. *App.* 335. *Muſco-Fungus terreſtris, ſuperne cinereus, Iſlandicus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. *pag.* 633. *Muſcus Pulmonarius, terreſtris, ſanguineus Breyn. Eph. German. Anno* 30. *Decuria* 1. *Obſervat.* 109. *Ic. & deſcript.* Ob ingentem ejus amaritudinem conjici poteſt hanc eſſe plantam, quæ appellatur *Muſcus amarus, Abſinthii folio I. B.* 3. 674. Apud Samnites in Moronis Montis ſummitate, nec non in Etruria in montium Piſtorienſium vertice præſertim circa Lacum, vulgo *il Lago Scaffajolo*, & a Clariſſimis viris Sherardo, & Vaillantio ad nos miſſus.

8. Lichen Pulmonarius, maximus, ſuperne e cinereo rufeſcens, inferne ſubruſſus, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 1. Circa Florentiam in loco Scandicci per marginem viæ dictæ *le Corbinaje*.

9. Lichen Pulmonarius, maximus, cinereus, inferne albus, & niger reticulatus, receptaculis florum rubris, tranſverſe oblongis. In Monte Morello cum eo, quem recenſuimus numero primo, invenitur.

10. Lichen Pulmonarius, maximus, inferne nigricans, ſuperne cinereus, & ſplendeſcens, receptaculis florum rubris, tranſverſe oblongis. In montibus Piſtorienſibus in loco, vulgo *il Teſo* ad rivulos.

11. Lichen Pulmonarius, major, inferne albidus, deſuper cinereus, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis. In eodem viridario *Boboli* ſimul cum memorato num. 4. provenit.

12. Lichen Pulmonarius, minimus, inferne albus, & niger reticulatus, ſuperne e cinereo-vireſcens, receptaculis florum nigricantibus, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 3. *Lichenoides peltatum, terreſtre, vireſcens, minus, & non verrucoſum Dill. Cat. Giſſ.* 209. Ex munificentia Auctoris Catalogi Giſſ. accepimus.

13. Li-

13. Lichen Pulmonarius, minimus, inferne albus, & niger, reticularus, deſuper e cinereo vireſcens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 5. In Piſtorienſibus montibus ab amne *Lima* non longe, in loco *il Ponte di Levegna*.

ORDO XIII.

Tab. 44. I. *Receptacula florum in inferiori plantarum parte adſita, ſed ita ſurſum reflexa* D, *ut deſuper locata eſſe videantur*.

LICHEN Pulmonarius, major, ex obſcuro cinereus, inferne ex albo ruſeſcens, receptaculis florum rubris, amplioribus, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 1. In Piſtorii montibus per Caſtanearum caudices admodum frequens.

2. Lichen Pulmonarius, minor, ex obſcuro cinereus, inferne ex albo ruſeſcens, receptaculis florum rubris, ad latera oblongis Tab. 44. fig. 2. In Florentino agro ad Quercus circa Regiam Villam vulgo *Pratolino*.

ORDO XIV.

Tab. 45. III. *Receptacula florum ad margines plerumque ſuperne plantarum partis* A.
IV. *Semina in parvis globulis digeſta* B, *tum per totum marginem* C, *tum undique ex eorum ſuperficie ſecundum lacunarum os* D *naſcentia; quemadmodum in portione magis aucta* E *melius apparet*.

LICHEN arboreus, ſive Pulmonaria, arborea I. B. 3. 759. Inſt. R. H. 549. *Muſcus Pulmonarius C. B. Pin.* 361. *Pulmonaria Dod. Pempt.* 474. *Trag.* 524. In montanis ſylvis ad arbores copioſus.

2. Lichen arboreus, ſive Pulmonaria arborea, minor, & anguſtifolia Tab. 45. *An Muſcus Pulmonarius, laciniis anguſtioribus C. B. Pin.* 361. *Varies?* In Apennino noſtro ad Fagos, & Abietes familiaris, præſertim circa Camaldulenſem Eremum, atque Vallis-Umbroſæ Cœnobium.

ORDO XV.

Tab. 45. III. *Receptacula florum in medio superna plantarum partis naſcentia* F.
IV. *Semina in filamenta ramoſa, aut multifida* (*Tab.* 37. *S*) *diſpoſita, quæ filamenta ſingillatim erumpunt per totam foliorum ſuperficiem* G, *in plantis plerumque fœmineis, ſeu non floriferis*.

LICHEN Pulmonarius, Querno folio, inferne nigricans, ſuperne cinereus, receptaculis florum ſordide vireſcentibus Tab. 45. In caudicibus pomiferarum arborum, uti Mali, Pyri, & ſimilibus, locis ut plurimum montoſis, videlicet *Scandicci alto*, & Monte Hugone, vulgo *Moutui*, nec non in Abietum corticibus Montis Senarii, & Regii Pratolini ruris.

2. Lichen Pulmonarius, Alpinus, inferne nigerrimus, ſuperne pulchre cinereus, receptaculis florum obſolete gilvis. In Piſtorii montibus ad Caſtanearum radices, inter Caſtrum, vulgo *San Mommè*, & Beatiſſimæ Virginis Templum nuncupatum *la Madonna di Ponte Petri*.

3. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, tinctorius, tenuiter diviſus, inferne nigricans, deſuper e ſulphureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, fuſcis. Per Impruneteæ, Caſiniani, Pratolini, & Plebaniæ Cercinæ colles ad ſaxa abunde oritur.

4. Li-

4. Lichen Pulmonarius, arboribus adnaſcens, in ſegmenta latiora diviſus, ſubtus niger, deſuper ex obſcuro vireſcens, receptaculis florum concoloribus. *Lichenoides arborum, & ſaxatile, cruſta folioſa, tenui, fuſco-virenti, in ſegmenta latiora plerumque diviſa* Dill. Cat. Giſſ. 207. *Raii Synopſ. ed.* 3. 74. *num.* 74. Londino D. Sherardus miſit, & prope Florentiam in loco nuncupato *la Fioreja* in Fraxinorum corticibus creſcit.

5. Lichen Pulmonarius, ſaxis, & arboribus adnaſcens, inferne nigricans, ſuperne obſcurus, receptaculis florum concoloribus. In Olearum caudicibus, & ad ſaxa in loco, vulgo *Montui*.

6. Lichen Pulmonarius, cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, pullus Inſt. R. H. 548. *Lichenoides cruſta folioſa, ſcutellata, pullum* Dill. Cat. Giſſ. 206. *Raii Synopſ. ed.* 3. 72. *num.* 60. Ex Anglia tantum habuimus, & apud nos numquam vidimus.

7. Lichen Pulmonarius, arboribus adnaſcens, tenuiter diviſus, inferne nigricans, ſuperne obſcurus, & verrucis perexiguis undique exaſperatus, receptaculis florum concoloribus Per Falteronæ jugum ad arbores, & in ſummitate montis Murelli in ſylveſtrium Prunorum caudicibus exoritur.

8. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, tenuiter, & eleganter diviſus, inferne cirroſus, & antracinus, deſuper obſcuro-fuſcus, & veluti rugoſus, receptaculis florum fuſcis. In ſterilioribus collibus Impruneta, & circa Plebaniam Cercinæ in ſaxorum ſuperciliis.

Planta, quæ in ſequenti ordine primum locum obtinet, ob ſeminum formam, & receptaculorum florum ſitum ad hunc ordinem pertinet; ſed ob ſuam gelatinoſam ſubſtantiam eam in illo conſtituimus in quo etiam alias natura conſimiles non ſufficienter examinatas addimus, quoniam in nonnullis vel ſemina, vel florum receptacula deſunt, in aliis utrumque deſideratur.

ORDO XVI.

I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, ſubſtantia gelatinoſe.*

LICHEN Pulmonarius, membranaceus, gelatinoſus, pullus, in ſegmenta latiora diviſus, receptaculis florum exiguis, obſcure rubeis, numeroſiſſimis. *Lichenoides ſaxatile, membranaceum, gelatinoſum, tenue, nigreſcens* Dill. Cat. Giſſ. 209. *Raii Synopſ. ed.* 3. 72. *num.* 53. Apud nos ad arbores, & ad ſaxa copioſus; & Londino etiam tranſmiſſus.

2. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, craſſus, atro-virens, receptaculis florum concoloribus, per ſiccitatem vero fuſco-ferrugineis. Per viridarium *Boboli* ad ſaxa, & alibi circa urbem, ſed rarus.

3. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, craſſus, ex obſcuro nigricans, receptaculis florum concoloribus, per ſiccitatem vero fuſco-ferrugineis. Ubique apud nos frequentiſſimus in ſaxoſis locis.

4. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, craſſus, minor, ex obſcuro gilvus, receptaculis florum concoloribus, per ſiccitatem autem fuſco-ferrugineis. In prædicto viridario *Boboli*.

5. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, craſſus, minor, foliis latiuſculis digitatis, e griſeo ſubobſcurus, per vetuſtatem fuſcus, & in uvam ſe colligens, receptaculis florum concoloribus, poſtea fuſco-rubris. In ambulacris hortorum Florentiæ copioſus.

6. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, terreſtris, atro-virens, foliis craſſis, brevibus, congeſtis, & rudibus, receptaculis florum fulvo-fuſcis. In *Boboli* juxta urbis mœnia in ambulacro e variis lapillis diverſimode coloratis conſtructo, vulgo *l' Imbrecciato di lungo le mura*.

7. Li-

7. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, fuſcus, arboribus adnaſcens, parvus, craſſus, & criſpus, receptaculis florum . . . . In Fraxinorum caudicibus juxta urbem ſecus torrentem vulgo *Rimaggio*.

8. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, craſſus, e griſeo ſubfuſcus in ſegmenta latiora diviſus, globulis minutiſſimis plerumque, & undique aſperſus, receptaculis florum concoloribus per vetuſtatem fuſco-rubeis. Cum reliquis ſuis ſpeciebus iiſdem locis, & præcipue in viridario *Bobolí*.

9. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, craſſior, & mollior, criſpus, rugoſiſſimus, e griſeo ſubfuſcus, receptaculis florum . . . . . In arborum caudicibus interdum ad ſaxa, ſed rariſſime occurrit.

10 Lichen, qui Lichenoides terreſtre, membranaceum, gelatinoſum, & fuſco-vireſcens, criſpum, & rugoſum Dill. Cat. Giſſ. 209. Idem ex agro Giſſenſi miſit.

11 Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, parvus, foliis craſſis, criſtatis, e gilvo ſordide vireſcentibus, receptaculis florum concoloribus. Per viridarium ſupradictum in parietibus aqueductuum.

12. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, terreſtris, membranaceus, atro-virens, ſegmentis rotundioribus, receptaculis florum fuſco-rubeis. In ambulacris viridarii *Bobolí*, & ſignanter circa olitorias areas.

13. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, terreſtris, mediæ craſſitiei, atro-virens, foliis carinatis, Jacobeæ Marinæ in modum diviſis, receptaculis florum fuſco-rubeis. *An Fucus fontanus, pinguis, corniculatus, viridis Bot. Pariſ. 56. Tab. X. fig. 5?* In ſupradicto viridario nullo negotio invenitur, tum per ambulacra, tum ſecus aqueductus.

14. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, ſaxatilis, mediæ craſſitiei, atro-virens, foliis carinatis, anguſtioribus Jacobeæ Marinæ in modum diviſis, receptaculis florum fuſco-rubeis. *An Lichenoides ſaxatile, membranaceum, gelatinoſum, tenuiſſimum, erectum, Braſſicam criſpam æmulans Dill. Cat. Giſſ. 209. Raii Synopſ. 3. 72. num. 56.* Per montem Feſulanum ad ſaxa, & præcipue circa torrentis Africi originem.

15. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, Opuntioides, exiguus, fontanus, griſeo-fuſcus, ſegmentis brevioribus, tereriuſculis, receptaculis florum . . . . . . *An Lichen aquaticus, cinereus, minor, criſpus D. Richardſ. ſive Lichenoides gelatinoſum, Opuntioides Raii Synopſ. ed. 3. 72. num. 58?* In crateribus fontium per viridarium *Bobolí*, ſed rarius.

16. Lichen Pulmonarius, gelatinoſus, Opuntioides, griſeus, parvus, aquaticus, ſegmentis teretibus, acutis. Per Feſulanum montem in ſtillicidiis, veluti circa Molendinum, vulgo *il Mulino d' Africo*.

O R D O   XVII.

Tab 46. I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, coriacei.*
IV. *Semina in fœmineis, ſeu non floriferis plantis* A *ad laciniarum extimum cumulatim aggeſta* B.

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnaſcens, maximus, inferne obſcurus, deſuper e glauco-cinereus, receptaculis florum rubris, ſeminibus nigricantibus Tab. 46 Per Piſtorienſes Alpes Caſtanearum, Fagorumque caudicibus adhæret, atque latius ſe diffundit, tum inter Eccleſiam, vulgo *la Madonna di Ponte Petri*, & Mareſcam, quam circa Caſtrum dictum *San Mommè*, ſive Mamanti, verum etiam in Cluſentinis montibus, præſertim per Falteronæ Juga.

O R-

ORDO XVIII.

IV. *Semina in conneſa arbuſcula diſpoſita A, & per totam Plantæ ſuperficiem ſparſa.* Tab. 47.

LICHEN Pulmonarius, ſaxatilis, inferne reticulatus, & lacunatus, ſuperne cinereus, ac verrucoſus, receptaculis florum, & ſeminibus nigricantibus, & veluti deuſtis Tab. 47. *Lichen cruſta modo, ſaxis adnaſcens, verrucoſus, cinereus, & veluti deuſtus Inſt. R. H. 549. Bot. Pariſ. 116. num. 32. Tab. XX fig. 9.* ubi figura minus laudabilis, ob nimiam ſuam exiguitatem. Pariſiis ex liberalitate amici noſtri, atque Rei Herbariæ ſtudioſiſſimi D. Vaillantii poſſidemus.

ORDO XIX.

IV. *Semina circa foliorum margines A crebro naſcentia, collecta veluti in corymbos (Tab. 37. V, & Tab. 51, B) baſi tubulata (Tab. 37. *, & Tab. 51. C) inſidentes.* Tab. 51.

LICHEN Pulmonarius, ſaxatilis, ſubtus nigricans, deſuper olivæ conditæ colore, receptaculis florum concoloribus Tab. 51. *An Lichen cruſtæ modo arboribus adnaſcens, olivaceus Bot. Pariſ. Tab. XX. fig. 8?* Per montem Feſulanum, & alibi in conſimilibus locis, nec non in viridario *Bobolí* creſcit ad ſaxa.

2. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ſubtus nigricans, deſuper ex obſcuro fuſcus, receptaculis florum concoloribus. Circa Florentiam, ſed ubi præcipue memoria excidit.

3. Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, colore flaveſcente Col. Part. 1. 331. Inſt. R. H. 548. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore flaveſcente C. B. Pin. 361.* In arboribus, tectis, muris, aliiſque conſimilibus locis undique, & abunde provenit.

Semina in hac planta non vidimus adhuc, quamquam diutiſſime a nobis perquiſita, ſed quia ſuſpicamur, quod ſemina proferat, ſicut ambæ antecedentes plantæ, in hoc ordine eam poſuimus, donec ad clariores obſervationes deveniamus.

ORDO XX.

IV. *Semina ſubhirſuta in glomerules veluti diſtincta A, atque non modo per totum foliorum ſpatium B, verum etiam in dorſo receptaculorum C, diſrupta cute, crebro naſcentia.* Tab. 48.

LICHEN Pulmonarius, ſaxis, & arboribus adnaſcens, major, inferne nigricans, ſuperne e ſulphureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus ſordide, & obſolete viridibus Tab. 48 fig. 1 *Lichenoides cruſta folioſa, ex cinereo, & luteo vireſcente ſuperne, inferne nigra, & levi Dill. Cat. Giſſ. 207. Raii Synopſ. ed. 3. 73. num. 62. Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, major, luteſcens C. B. Pin. 362. varies. An Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, colore cinereo Col. Part. 1 331?* In petris, & arborum ſtipitibus copioſe eum legimus, & ex Anglia etiam habuimus.

2. Lichen Pulmonarius, ſaxis, & arboribus adnaſcens, medius, inferne nigricans, ſuperne ſulphureo-cinereus, receptaculis florum . . . In quodam colle Florentia non longe, nuncupato *Montue*, dumtaxat vidimus.

3. Lichen Pulmonarius, medius, arboribus adnaſcens, inferne ex albo ruſeſcens, ſuperne cinereus, & lacunatus, receptaculis florum fulvo-ſpadiceis. *An Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331?* In dome-

ſticarum, atque ſpontanearum arborum caudicibus admodum familiaris eſt per agrum Florentinum, in ſaxis vero nunquam obſervavimus.

4 Lichen Pulmonarius, inferne obſcurus, deſuper e glauco ſubvireſcens, receptaculis florum amplioribus, ac denſioribus, atro-fuſcis Tab. 48. fig. 1. *An Lichen Pulmonarius, arboreus, e cinereo viridis Bot. Pariſ. Tab. XXI fig. 15? An Lichenoides arborum, cinereo virens, tenue, & læve ubique, ſcutellis minoribus Raii Synopſ. ed. 3. 73. num. 64.? Forte Lichen Dioſcorides, & Plinii ſecundus, colore viridante Col. Part. 1. 331?* In Abietibus Pratolini, Montis Senarii, Camalduli, & Vallis-Umbroſæ.

Arduum & fere impoſſibile eſt determinare, quid ſit *Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, tum colore cinereo, tum viridante Fabi. Columnæ* propter multiplices ſpecies, quæ in coloribus reſpondent, atque ita Botanici inter ſe non conveniunt, quoniam unus unam, alius aliam plantam oſtendit. Nos equidem fatemur viſis, & requiſitis locis, quos præfatus Auctor luſtravit, plantas ſupradictas, ac ab eo præcipue deſcriptas prorſus ignorare: quamobrem in nonnullis obviis, cinereis, & viridantibus Italiæ Lichenibus illos æmulantibus Columnianæ ſynonima ſub dubium adjungemus; & aliis vaticinanda eorum relinquemus.

O R D O   XXI.

Tab. 49. *Semina ſubhirſuta (Tab. 37. T) tum per totam plantarum marginem ſine ullo intervallo A, tum in earum plano diſrupta cute, in diſtinctos veluti glomos B egredientia.*

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnaſcens, inferne obſcurus, deſuper lacunatus, ex glauco, & cinereo flaveſcens, receptaculis florum rubeis Tab. 49. *Lichenoides arboreum, foliosum, cinereum, & ſinuatum, inferne ſcabrum Raii Synopſ. ed. 3. 75. num. 77. Muſco-Fungus Lichenoides cruſtæ modo adnaſcens, major, cinereus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 633? num. 1. Sect. XV. Tab. 7. fig. 1.* Per Plebaniam Imprunetæ variis in locis, & ſignanter in querceto juxta Divi Stephani Sacellum, vulgo il *Romitorio di Bifonica*, nec non ad Caſtanearum radices, tum circa Cœnobium Vallis-Umbroſæ, tum ſecus torrentem Lunæ, in Piſtorienſi ditione. Londino D. Sherardus miſit.

O R D O   XXII.

Tab. 49. IV *Semina ſubhirſuta (Tab. 37. T) tum per totam plantarum peripheriam C, tum in earum ſuperficie per reticulatas rimas D emergentia.*

LICHEN Pulmonarius, foliis eleganter diviſis, inferne nigerrimis, & cirroſis, ſuperne lacunatis, & glauco cinereis, receptaculis florum fuſco-vireſcentibus Tab. 49. fig. 1. *Lichenoides cruſta folioſa, ſuperne ex cinereo glauca, inferne nigra, & cirroſa, ſcutellis nigricantibus Dill. Cat. Giſſ.* 206. Copioſe creſcit apud nos in Abietum caudicibus, raro vero in fruticibus, & ſaxoſis locis. D. Dillenius ex agro Giſſenſi tranſmiſit.

2. Lichen Pulmonarius, tinctorius, foliis eleganter, & tenuiter diviſis, inferne nigricantibus, & cirroſis, ſuperne purpureis, & lacunatis, receptaculis florum concoloribus Tab. 49. fig. 2. *Lichen nigricans, Omphalodes Inſt. R. H.* 549. *Bot. Pariſ.* 116. *num.* 13. *Tab. XX. fig.* 10. *Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, tinctorius Inſt. R. H.* 549. *Lichenoides ſaxatile, tinctorium, foliis piloſis, purpureis Raii Synopſ. ed.* 3. 74. *num.* 70. In Italia nondum vidimus, ſed a Clariſſimis Viris Sherardo, & Vaillantio ſpecimen poſſidemus.

O R-

O R D O XXIII.

IV. *Semina ſubhirſuta* (*Tab.* 37. T) *circa foliorum margines erumpentia* D. *Tab.* 45.

LICHEN Pulmonarius, craſſus, ſuperne e cinereo plumbeus, toroſus, ac filamentoſus, inferne albus, & villoſus, receptaculis florum ex rubro ferugineis Tab. 45. fig. 1. In Fagorum, Abietum, Caſtanearumque caudicibus, non ſolum per Piſtorienſes Alpes, verum etiam per Camaldulenſes, & Falteronæ tractus.

2. Lichen Pulmonarius, minor, ſuperne cinereus, inferne nigricans, receptaculis florum atro-rubeis, externa parte verrucoſis Tab. 45 fig. 3 *Muſcus cruſta, aut Lichenis modo arboribus adnaſcens, cinereus Raii Synopſ. ed.* 2 23. *num.* 1. Circa Florentiam pluribus in locis ad Quercus, Cerros, Caſtaneas, cæteraſque conſimiles arbores admodum provenit, ut prope Pratolini rus, Montis Senarii Cœnobium, & Caſiniani Eccleſiam, præſertim per ſylvas cæduas DD. de Puccis. Londino, & Lutetia Pariſiorum ab amicis noſtris ſæpe memoratis tranſmiſſus.

3. Lichen Pulmonarius, vulgatiſſimus, ſuperne albo-cinereus, inferne nigricans, ſegmentis anguſtis, & eleganter diviſis, receptaculis florum nigricantibus Tab. 45. fig. 2. *An Lichenoides arborum cruſta folioſa, albo-cinerea, tenuiter, & eleganter diſſecta, ſcutellis nigris Dill. Cat. Giſſ.* 207. *& Raii Synopſ. ed.* 3. 74. *num.* 72*? An Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, colore cinereo Col. Part.* 1. 331. *Inſt. R. H.* 548? Ad arbores ubique oritur.

4. Lichen Pulmonarius, minor, tenuiter diviſus, inferne albidus, ſuperne cinereus, receptaculis florum obſolete ſpadiceis. In Regio viridario ad Cupreſſos, videlicet in loco dicto *il Frattaro de' Ragazzaroli*.

5. Lichen Pulmonarius, Alpinus, foliis anguſtiſſimis, eleganter diviſis, ſuperne e cinereo vireſcentibus, inferne nigricantibus, & cirroſis, receptaculis florum fuſcis, coronatis, ſeu folioſis Tab. 45. fig. 4. In Piſtorienſibus Alpibus ad Fagos.

6. Lichen Pulmonarius, aureus, vix conſpicuus, tenuiſſime diviſus, receptaculis florum concoloribus Tab. 45. fig. 5. In arborum, & fruticum ſtipitibus ubique frequens v. g. in *Bobolo*, & in Botanicæ Societatis horto, nec non per magnum ambulacrum, vulgo *la Stradone del Poggio Imperiale*.

O R D O XXIV.

III. *Receptacula florum pedunculo veluti inſidentia* A. *Tab.* 50.
IV. *Semina ſubhirſuta* (*Tab.* 37 T) *circa margines ſupremæ foliorum partis* B, *& in dorſo receptaculorum florum* C *e cutis laceratione veluti naſcentia*.

LICHEN Pulmonarius, criſpus, inferne nigerrimus, & glaber, ſuperne cinereus, receptaculis florum ſubobſcuris Tab. 50. fig. 1. *Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus Inſt. R. H.* 549. *Hiſt. Plant. Pariſ.* 484. *Bot. Pariſ. Tab. XXI. fig.* 12. *An Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, colore cinereo Col. Part.* 1. 331? In arborum caudicibus, locis præſertim montanis in Etruria affatim provenit, ſed cum receptaculis florum rariſſime occurrit, nam in omnibus noſtris peregrinationibus geminas tantum plantas comperimus, quarum unam non procul Florentia circa Caſinianı Eccleſiam in ſylva aucuparia DD. de Puccis, alteram in Iliceſſetis, & Subereſſetis ſylvis, Piſas inter, & Liburnum.

2. Lichen Pulmonarius, latifolius, inferne albidus, ſuperne cinereus, receptaculis florum concoloribus Tab. 50. fig. 2. In Suberibus, & Ilicibus ſylvæ ſupra-

dictæ copioſius provenit, cum floribus vero non minus raro, quam præcedens.

3. Lichen Pulmonarius, minor, cinereus, flabelli-formis, lymbo ſuperna parte repando. In Abietum dorſo Villæ Pratolini, atque Montis Senarii, ut & ad Cupreſſos in *Boboli*.

ORDO XXV.

Tab. 50. I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, coriacei, tubulati D, ramulorum apicibus in prima ſpecie clauſis E, in ſecunda vero laxis F.*

IV. *Semina ſubhirſuta (Tab. 37. T) naſcentia e ſolutione cutis, vel ab externis E, vel internis F ramulorum extremitatibus.*

LICHEN Pulmonarius, arboribus adnaſcens, deſuper cinereus, ſubtus anthracinus, ſegmentis teretibus, tubuloſis, corniculatis, ad extremitates clauſis, receptaculis florum ſubrubentibus Tab. 50. fig. 1 In Abietibus tum circa Archicœnobium Vallis-Umbroſæ, tum Camaldulenſium, ac Montis Senarii Eremum, atque etiam prope Regiam Pratolini Villam.

2 Lichen Pulmonarius, arboribus adnaſcens, deſuper cinereus, ſubtus anthracinus, ſegmentis teretibus, tubuloſis, corniculatis, crebre diviſis, ad extremitates hiantibus, & veluti criſtatis, receptaculis florum rubeis Tab. 50. fig. 2. *Lichen cruſta modo arboribus adnaſcens, tenuiter diviſus Inſt. R. H. 548. Bot. Pariſ. 116. num. 12. Hiſt. Plant. Pariſ. 344. & 481 Lichenoides ceratophyllon, obtuſum, & minus ramoſum Raii Synopſ. ed. 3. 76. num. 85.* Ex Anglia, & Lutetia Pariſiorum tranſmiſſus, atque in iiſdem locis cum præcedenti non raro legimus, a quo procul dubio diverſus eſt.

ORDO XXVI.

Tab. 50. I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, coriacei, non tubulati.*

IV. *Semina ſubhirſuta (Tab. 37 T) circa margines inferioris foliorum partis G, e ſolutione cutis veluti enaſcentia.*

LICHEN Pulmonarius, criſtatus, arboribus adnaſcens, exiguus, inferne albidus, deſuper cinereus, receptaculis florum ſubobſcuris Tab. 50. fig. 1. In Caſtanearum corticibus ſecus torrentem Limæ juxta Cutilianum ditionis Piſtorienſis.

2. Lichen Pulmonarius, criſtatus, arboribus adnaſcens, exiguus, anguſtioribus ſegmentis, receptaculis florum obſcurioribus Tab. 50. fig. 2. Inter Liburnum, & Cœnobium Vallis-Benedictæ, prope Villam de Griſonis nuncupatam *Limone* in Suberum caudicibus.

Præcedenti in omnibus ſimilis eſt, ſed paulo minor, & anguſtior, quod non exprimit Icon, nam ob pictoris incuriam fuit male expreſſa

3. Lichen Pulmonarius, ſaxis, & arboribus adnaſcens, exiguus, inferne albus, ſuperne cinereo-vireſcens, receptaculis florum nigricantibus. Per Montem Feſulanum copioſiſſimus, tum ad arbores, tum ad ſaxa, præſertim ſecus viam, quæ ducit ab Eccleſia Cathedrali ad Sacellum, vulgo dictum *il Crocifiſſo di Fonte Lucente*.

OR-

O R D O XXVII.

I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, coriacei, ad margines radicati, ſeu barbati.* Tab. 50.
IV. *Semina ſubhirſuta (Tab. 37. T) poſita in ſcrobiculis a diſrupto, & laxo foliorum apice H, & margine I efformatis, quemadmodum in portione hujus plantæ per lentem viſa, & radicibus deſtituta melius apparet.*

LICHEN Pulmonarius arboribus adnaſcens, exiguus, anguſtifolius, ſuperne cinereus, inferne albus, receptaculis florum obſcuris Tab. 50. In Abietum corticibus Montis Senarii, & Regiæ Pratolini Villæ.

O R D O XXVIII.

IV. *Semina ſubhirſuta [Tab. 37. T] recondita in tumidis receptaculis, vel ab inferna K, vel a ſuperna L foliorum parte efformatis.* Tab. 50.

LICHEN Pulmonarius, exiguus, ſaxis, & arboribus innaſcens, ad margines radicatus, inferne albus, deſuper ſubcinereus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 50. *Muſco-Fungus arboreus, cinereus, minor, marginibus piloſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 634. num. 9. Lichenoides ſaxatile, & arboreum, tenerius, foliis piloſis, ſcutellis in adverſa foliorum ſuperficie apparentibus Dill. Cat. Giſſ. 207. Raii Synopſ. ed. 3. 74. num. 69. An Lichen cinereus, arboreus, marginibus piloſis, minor Bot. Pariſ. 115. num. 4? Lichen cinereus, minor, marginibus piloſis Ejuſdem Tab. XX. fig. 5.* Copioſiſſimus apud nos creſcit, unde loca præcipua indicare non eſt opus. Londino, & Lutetia Pariſiorum accepimus.

Quamvis in ſequentibus plantis nulla adhuc animadvertantur ſemina, nihilominus, ob radices ad foliorum margines, & reſpectu habitus totius plantæ ſub hoc ordine eas ſubjecimus, & collocamus.

2. Lichen cinereus, arboreus, marginibus piloſis, major Bot. Pariſ. 115. num. 3. *Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis Ejuſdem Tab. XX. fig. 4. Inſt. R. H. 550. Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus Inſt. R. H. 549. Item Lichen latifolius, ramoſus, minor, hirſutus Ejuſdem 550. Tab. 325. fig. C Muſcus arboreus, pyxidioides, piloſus Flor. Pruſ. 171.* Ad arbores copioſus.

3. Lichen Pulmonarius, minor, ad margines radicatus, inferne albus, ſuperne cinereus, receptaculis florum nigricantibus. *An Lichen cinereus, arboreus, marginibus piloſis, minor Bot. Pariſ. 115. num. 4? Lichen cinereus, minor, marginibus piloſis Ejuſdem Tab. XX. fig. 5.* In fruticibus ubique.

O R D O XXIX.

IV. *Semina ſubhirſuta (Tab. 37. T) adſita in ſcrobiculis per margines D & ſuperficiem foliorum E.* Tab. 51.

LICHEN Pulmonarius, minimus, arboribus innaſcens, ad margines radicatus, ſuperne cinereo-fuſcus, inferne anthracinus, receptaculis florum fuſcis Tab. 51. Ad Populos ante, & poſt urbem, juxta Arni ripas, item in *Roboli*, & per magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, loco dicto *lo Stradone del Poggio Imperiale* ad Cupreſſes, itemque in via, quæ ad B. Virginis Pacis Templum ducit in Limonum ſtipitibus.

2. Lichen Pulmonarius, minimus, arboribus innaſcens, ad margines radicatus, deſuper cinereus, ſubtus albus, receptaculis florum fuſcis. Cum prima ſpecie in iiſdem locis reperitur.

OR-

O R D O XXX.

Tab. 51. I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, arctiſſime adnaſcentes, per ſuperficiem rimoſi, ac ſubſtantia plerumque farinacea, & ex loco, in quo proveniunt, niſi in fragmenta ſeparabiles.*

IV. *Semina ſubrotunda (Tab. 57. T) vel per totam ſuperficiem, vel in peculiaribus locis in plantis, ut plurimum non ſuperficie, reperiuntur.*

LICHEN Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, major, foliis craſſis, ſubrotundis, e cinereo vireſcentibus, inferne albis, receptaculis florum ſubrufis Tab. 51. fig. 1. In ſaxorum rimis per Montem Morellum, variis in locis, & præſertim circa Garzæ torrentis originem.

2. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, foliis brevibus, inferne albis, deſuper e cinereo vireſcentibus, receptaculis florum rufis Tab. 51. fig. 2. *An Lichen opere Phrygio ornatus Bot. Pariſ. Tab. XXI. fig. 1?* In antiquis parietibus, & ad ſaxa circa Florentiam ubique.

3. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, foliis brevibus, ſordide vireſcentibus, ad fulvum colorem tendentibus, receptaculis florum nigricantibus. In Monte Morello ubi prima ſpecies creſcit.

4. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, foliis exiguis, multum laciniatis, viridantibus, receptaculis florum nigris. Secus torrentem, vulgo *Rimaggio*.

5. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, foliis exiguis, inferne nigris, ſuperne aurantiacis, receptaculis florum nigris. In Monte Acuto Florentia non longe, in Plebania Cerciæ.

6. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, glauco-vireſcens, anguſtioribus ſegmentis, receptaculis florum griſeis Tab. 51. fig. 4. *An Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, colore viriſcente Col. Part.* 1. 331? Hic eſt apud nos ita obvius, ut nullum inveniatur tectum, atque paries, & ſaxa, in quibus non reperiatur.

7. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, ex albo ſubcinereus, foliis pulpoſis, pulverulentis, receptaculis florum griſeo rufis Tab. 51. fig. 5. *An Lichen Dioſcoridis, & Plinii ſecundus, colore nigro Col. Part.* 1. 331? In ſaxis, & prædiorum muris extra urbem noſtram ſine tædio reperitur.

8. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, foliis pulpoſis, pulverulentis, ſulphureo-vireſcentibus, receptaculis florum griſeo-rufis. In parietibus aquæductuum *Boboli* viridarii. Varietas præcedentis ſolummodo eſt.

9. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, albus, foliis pulpoſis, ad extremitatem magis complanatis, receptaculis florum cinereis Tab. 51. fig. 3. In monte Morello prope ſtabulum Vaccarum Domini Marchionis Danti de Caſtilione.

10. Lichen Pulmonarius, arboribus adnaſcens, farinaceus, deſuper e cinereo albicans, inferne ex albo rufeſcens, foliis pulpoſis, receptaculis florum nigris. In Cupreſſorum caudicibus, non ſolum in magno ambulacro Imperialis villæ, ſed etiam in viridario *Boboli*.

11. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, cinereus, criſpus, receptaculis florum . In muris, & tectis admodum familiaris eſt.

12. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, cinereo fuſcus, foliis pulpoſis, anguſtioribus, receptaculis florum fuſcis. In ſpondis Pontis Divi Felicis, & per montem Fæſulanum copioſus.

13. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, tenuiter diviſus, deſuper ſulphureus, inferne nigricans, per ſiccitatem in portiunculas perexiguas magis ſe dividens, receptaculis florum griſeo-rufis. In ſaxorum ſuperciliis, locis montanis etiam ſiccioribus apud nos, & ſignanter in Monte Morello, & Fæſulano.

14. Li-

14. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, coloris aurantiaci, foliis magis appreſſis, receptaculis florum concoloribus. Per Montem Morellum ſupradictum, variis in locis.

15. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, luteus, vulgatiſſimus, foliis pulpoſis, receptaculis florum concoloribus. In muris, & tectis obvius.

16. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, ſulphureus, & mollior, receptaculis florum ex rubro aureis. In Montis Acuti vertice, nec non in prædiorum muris circa Cappuccinorum Cœnobium, vulgo *i Cappuccini di Montui*.

17. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, ex fuſco nigricans, foliis anguſtiſſimis, & creberrimis, receptaculis florum ferme nigris Tab. 51. fig. 6. In ſaxis circa Certinæ Plebaniam, ſpeciatim ubi dicitur *le Lepricine*; creſcit etiam in quamplurimis locis per Feſulanum Montem.

ORDO XXXI.

I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, coriacei.* Tab. 52.

III. *Receptacula florum* A *in ſubſtantia plantæ affixa, atque recondita* B, *& minime apparentia, niſi laceratione cutis* C, *quemadmodum in folio per microſcopium valde aucto luculenter apparet.*

IV. *Semina* . . . .

Lichen Pulmonarius, Alpinus, terreſtris, glauco-vireſcens, receptaculis florum fuſcis Tab. 52. In Alpibus Nurſiæ, veluti in loco *la Portella*, & in Apennino Etruriæ per Cluſentinam ditionem, per illam montium catenam, vulgo *la Falterona*.

ORDO XXXII.

I. *Lichenes cruſtacei, non Pulmonarii, ſeu non folioſi, nec in lacinia ſecti, ſubſtantia ut plurimum farinacea.* Tab. 52.

III. *Receptacula florum in interna verrucarum parte* H *adſita, & ſolum per rimam* I *apparentia, rariſſime extra eaſdem verrucas prorſus exeuntia* K.

IV. *Semina* . . . .

Lichen cruſtaceus, verrucoſus, Alpinus, arboribus adnaſcens, cinereus, receptaculis florum ruſeſcentibus Tab. 52. In jugis Falteronæ ad Fagos, & Abietes.

ORDO XXXIII.

I. *Lichenes cruſtacei, non Pulmonarii, nonnihil ſinuati, ſubſtantia farinacea.* Tab. 52.

III. *Receptacula florum in ſuperficie plantæ locata.*

IV. *Semina* . . . .

Lichen cruſtaceus, ſinuatus, farinaceus, verrucoſus, cinereus, Muſco innaſcens, receptaculis florum nigricantibus Tab. 52. Inter Caſtrum Prati Veteris, & Falteronæ juga circa medium iter.

O R D O   XXXIV.

Tab. 52. & 53. I. *Lichenes cruſtacei, non Pulmonarie, indiviſi ſcilicet, neque laciniati, neque ſquamati, ſubſtantia farinacea, vel ex tartaro.*

IV. *Semina ſubrotunda (Tab. 37. T) in planta ut plurimum non ſuperficie, ſeu ſummitate (Tab. 53. fig. 1. 2. 3. 4) vel per totam eorum ſuperficiem fig. 3. 4. vel in peculiaribus ſcrobiculis fig. 1. 2. exſcuntia.*

LICHEN cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, candidus, omnium craſſiſſimus, receptaculis florum nigricantibus Tab. 52. In collibus ſterilioribus, circa Florentiam ubique ad ſaxa.

2 Lichen cruſtaceus, farinaceus, arboribus adnaſcens, verrucoſus, candidus, receptaculis florum ruſeſcentibus. Non longe ab Abbatia S. Caſſiani, vulgo *Monte Scalari*, in loco dicto *il Piano della Vite*, ad Cerasa; ut etiam in Piſtorienſibus Montibus per loca *l' Erba minuta*, ſubinde in Ceraſorum ſtipitibus.

3. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, farinaceus, verrucoſus, candidus, receptaculis florum concoloribus. Ad Cerros circa Patrum Vallis-Umbroſæ hortum, in loco *Monte Peſcoli*.

4 Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, farinaceus, verrucoſus, ſulphureus, receptaculis florum fuſcis. In Quercuum caudicibus circa res Patrum Dominicanorum S. Mariæ Novellæ, loco dicto *Cornacchiaia*, item circa Peſtolinam Villam Regiam.

5. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, farinaceus, verrucoſus, ex albo ſubvireſcens, receptaculis florum eleganter rufis, extrinſecus veluti ſtriatis. In Abietum ſtipitibus Montis Senarii.

6 Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, verrucoſus, albus, receptaculis florum concoloribus, & copioſioribus. In Caſianis collibus, inter res Domini de Arrighis, & rivulum *Sylva*, nec non in Plebanis Cerretani, per loca *le Maſſe*, in capite viæ, quæ ad ſupradictam Eccleſiam ducit.

7 Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, cinereus, receptaculis florum nigris, criſpis, & copioſioribus. Per Montem Feſulanum ſecus torrentem Menſulæ.

8 Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, & arboreus, verrucoſus, cinereus, receptaculis florum nigricantibus. *Lichenoides cruſtaceum, & leproſum, ſcutellare, cinereum Dill. Cat. Giſſ.* 203. *Raii Synopſ. ed.* 3. 70. *num.* 42. Specimen a D. Sherardo communicatum e Fraxinea cruſta depromptum eſſe videtur.

9. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, obſcurus, receptaculis florum nigris, non tumentibus. Super ſaxa circa Abiegnam ſylvam Montis Senarii, præſertim prope ruſticalem domunculam nuncupatam *il Teſo*.

10. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ſaturo-cinereus, receptaculis florum amplioribus, nigris, non tumentibus. Juxta fluvium Emæ, inter pontem Divi Felicis, & pontem Jorulum, nec non in Caſianis Cura, Solæ rivulum inter, & Villam U. D. de Arrighis.

11. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ſubobſcurus, receptaculis florum nigris, amplioribus, & tumentibus. Per locum *la Conſuma*

12. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ſubobſcurus, receptaculis florum nigris, minoribus, & tumentibus. In viridario *Bobolæ*.

13 Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ſulphureo-cinereus, receptaculis florum nonnihil tumentibus, primum nigris, deinde rufeſcentibus. In vetuſtis pomœriorum muris circa Florentiam, & in ſpondis pontis Divi Felicis copioſe oritur.

14. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, cinereus, receptaculis florum nigris, & nonnihil tumentibus. In ſaxis, & antiquis parietibus per Feſulanum montem. Varietas præcedentis ſolummodo eſt.

15. Li-

15. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, viridis, non verrucoſus, receptaculis florum ferrugineis. In muris aquæductuum viridarii *Boboli*, & ad ſaxa circa Eccleſiam Divi Felicis ad Emam.

16. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, ſulphureus, receptaculis florum nigricantibus, per oras tenuiſſime ſtriatis. In margine viæ inter Cœnobium Divi Dominici, & Patrum Franciſcanorum, vulgo *la Doccia*.

17. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, albus, receptaculis florum nigricantibus, per oras tenuiſſime ſtriatis. Per viridarium *Boboli*, in aquæductis juxta urbis murum, ſecus marginem ambulacri ex lapillis varie coloratis incruſtatum.

18. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, Alpinus, albus, molliſſimus, receptaculis florum nigricantibus, majoribus, per oras tenuiſſime ſtriatis. In Petræ Alvernæ rupibus ad Septentrionem.

19. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, luteus, receptaculis florum nigris. *An Lichenoides cruſtaceum, tenuiſſimum, ſegmentis quadratis, flavo, & nigro colore eleganter variegatum Dill. Cat. Giſſ. 106?* In collibus prope Florentiam ad ſaxa copioſus, præſertim per montem Feſulanum, & Caſcinini Curam.

20. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, recens luteus, per ſiccitatem fuſcus, receptaculis florum ſemper nigris. In *Boboli* viridario, in ſaxis ſecus aquæductum.

21. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ex albo ſubcinereus, receptaculis florum exiguis, concavis, & nigricantibus, ac in ſubſtantia plantæ veluti infixis. In tectorum tegulis, & ad ſaxa ubique, præſertim locis montoſis circa urbem.

22. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, cinereus, receptaculis florum exiguis, concavis, & nigricantibus, ac in ſubſtantia plantæ veluti infixis. In montanis locis ſupra urbem. Præcedentis varietas eſt.

23. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, non verrucoſus, albus, receptaculis florum exiguis, nigricantibus, concavis, & criſpis, ac in ſubſtantia plantæ veluti infixis. In Cluſentinis montibus, ut in loco dicto *la Corſuma*.

24. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, non verrucoſus, ex albo ſubcinereus, receptaculis florum atro-rufis, ad ferrugineum tendentibus. In ſaxis ſecus torrentem dictum *Rimaggio*, & in collibus Impruneta.

25. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, cruſta cinerea, tenui, ex albo ſubcinerea, receptaculis florum atro-rufis, ad ferrugineum tendentibus. In hortis ad Ficus.

26. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, glaucus, tenuiſſimus, receptaculis florum exiguis, carneis. In lapidibus circa PP. Cappuccinorum Cœnobium, vulgo *i Cappuccini di ſopra*, Conceptioni B. M. V. dicatum.

27. Lichen cruſtaceus, Alpinus, arboribus adnaſcens, luteus, receptaculis florum aureis. In Caſtanearum corticibus per Cluſentinam ditionem, nec non in Abietibus per Falteronæ Jugum.

28. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, cruſta tenuiori, lutea, receptaculis florum fuſco-aureis. In ſaxoſis locis prope Florentiam, ut per Murelli Montem, & circa Pratolini villam, atque etiam per Plebaniam Ceciniæ veluti in Cupreſſeto dicto *le Lepricine*.

29. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, ex cinereo albicans, receptaculis florum crebris, ſubfuſcis, limbo albo, crenato, cinctis. *Lichenoides cruſtaceum, & leproſum, ſcutellis ſubfuſcis Raii Synopſ. ed. 3. 71. num. 45.* Circa Podium ad Cajanum ad Cerros, quem etiam Londino Dominus Sherardus miſit.

30. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, ex albo ſubcinereus, verrucoſus, receptaculis florum crebris, ſubfuſcis, limbo albo, non crenato, cinctis. In monte Feſulano ad arbores.

31. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, ex albo ſubcinereus, receptaculis florum ſubfuſcis, minus crebris. Per ambulacrum Regiæ villæ ſuburbanæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale* ad Cupreſſos.

32. Lichen cruſtaceus arboribus adnaſcens, griſeus, in tranſverſalem lineam longe ſe diffundens, receptaculis florum copioſioribus, ac concoloribus. In Falteronæ Jugis ad Fagos.

33. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, ex albo ſubcinereus, receptaculis florum aureis, nudis. Circa Caſtrum Florentinum ad Fraxinos & non longe a Paterni horreo, in loco montis *Priſcili*, prope Vallem Umbroſam.

34. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, griſeus in orbem, & tranſverſalem lineam, veluti excurrens, receptaculis florum tuberculoſis, nigris, & tumentibus. Ad Fagos, & Abietes per Falteronæ Juga.

35. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, cruſta tenuiori, cinereo-vireſcente, receptaculis florum nigris, & tumentibus. *Lichenoides leproſum, cruſta cinereo-vireſcente, tuberculis nigerrimis Dill. Cat. Giſſ.* 205. *Raii Synopſ. ed.* 3. 71. num. 52. In arborum corticibus, tum intra, tum extra Florentiam, ſpeciatim in agris Divi Valentini, & per loca vulgo *le Fioraje*, & Londino a D. Sherardo poſſidemus.

36. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, pulverulentus, luteus, receptaculis florum rufis, & tumentibus. In Suberum corticibus prope Liburnum.

37. Lichen cruſtaceus, lignis adnaſcens, pulverulentus, ſulphureus, receptaculis florum nigris, tumidis. In agris ſupradictis nuncupatis *le Fioraje* ad columnas ligneas.

38. Lichen cruſtaceus, Alpinus, lignis putridis adnaſcens, glaucus, receptaculis florum carneis, & tumentibus. In dejectis, atque decorticatis Abietum truncis, per Falteronæ Juga Autumnali tempore.

39. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, cinereus, cruſta tenuiſſima, receptaculis florum luteis, exiguis. Prope Liburnum in ſaxis ſecus Mare, juxta locum vulgo i *Cavalleggieri*.

40. Lichen cruſtaceus, polline tenuiſſimo eleganter virenti veluti conſlatus, receptaculis florum aureis. In Monte Feſulano.

41. Lichen cruſtaceus, Muſco plerumque innaſcens, polline cinereo, veluti conſlatus, receptaculis florum nigris. In Monte Morello circa vaccarum ſtabulum D. Marchionis de Caſtiglione, nec non in tractu Scandicci dicto, Caſinum Jugali, atque Impruneta, & etiam in *Boboli* creſcit circa Neptuni Piſcinam, vulgo *il Vivajo del Forcone*, *o di Nettuno*

42. Lichen cruſtaceus ſaxis, & humo adnaſcens, polline cinereo veluti conſlatus, receptaculis florum ex rufo fulvis. In Caſinenſi tractu circa res DD. de Arrighis.

43. Lichen cruſtaceus, ſaxis, & arboribus adnaſcens, gelatinoſus, & verrucoſus, niger, receptaculis florum concoloribus. In antiquis parietibus, tum intra, tum extra Florentiam, & etiam in Falteronæ Jugis ad Fagos vidimus.

44. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, rugoſus, ex cinereo vireſcens, receptaculis florum nigris, exiguis, tumidis. Ad Pyros in loco vulgo *le Caſcine*.

45. Lichen cruſtaceus tuberculoſus, arboribus adnaſcens, tenuiſſimus, ex cinereo vireſcens, ſemina copioſiſſima lutea fundens, receptaculis florum concoloribus. In Cupreſſorum corticibus per magnum ambulacrum Regiæ villæ ſuburbanæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*

46. Lichen cruſtaceus, tuberculoſus, arboribus adnaſcens, ex cinereo vireſcens, ſemina lutea copioſiſſima fundens, receptaculis florum ex rufo fulvis. In eodem loco, ac in iiſdem arboribus creſcit

47. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, luteo-virens, receptaculis florum rufis. In ædificiis antiquis per urbem noſtram.

48. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, læte virens, receptaculis florum fuſco-cinereis. Ibidem provenit.

49. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, ex verrucis minutiſſimis, multifidis, atque viridibus veluti conſlatus, ſeminibus luteis, receptaculis florum concoloribus. In viridario *Boboli*, ad vetuſtos muros.

50. Li-

50. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, verrucoſus, e cinereo vireſcens, verrucis perexiguis, ſemina lutea ad latera fundentibus, receptaculis florum concoloribus. In muris aquæductuum in eodem viridario.

51. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, tuberculoſus, tuberculis minoribus, non cavis, viridibus, ſed cum areſcunt farina veluti aſperſis, receptaculis florum nigris. In antiquis murorum cavernulis, & commiſſuris cum ſequenti oritur.

52. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, tuberculoſus, tuberculis majoribus, cavis, veſicam referentibus, viridibus, ſed cum areſcunt farina veluti aſperſis, receptaculis florum nigris.

53. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ex albo ſubcinereus, receptaculis florum nigris, exiguis. In ſaxis ſecus torrentem vulgo *Rimaggio*, in Ripulenſi planitie, & in quamplurimis locis circa Urbem.

Et quia in ſequentibus plantis haſtenus receptacula florum non comperimus, a prædictis, quæ iiſdem non carent, eas diſtinguimus, & ſegregamus.

54. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, farinaceus, albus, ſuperficie in acetabulis pulverulentis veluti effloreſcente Tab. 53. fig. 1. *Muſco-Fungus tartareus, albeſcens, rugoſus, farinaceus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 634. num. 11. Lichen cruſtaceus, albeſcens, ſcutis farinaceis D. Petiv.* In Cerris, & Quercubus circa Pateral horreum, ac alibi in agro Florentino, & Londino a D. Sherardo accepimus.

55. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, farinaceus, ſubcinereus, ſuperficie in acetabulis minoribus, pulverulentis veluti efflorеſcente Tab. 53. fig. 2. Ad Cupreſſus, & Ilices per magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ Villæ, vulgo *le Stradone del Poggio Imperiale*.

56. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, albus, globulis minutiſſimis undique refertus. In ſaxis per Montem Murellum.

57. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, cinereus. In prædiorum muris extra portam vulgo *S. Gallo*, initio viæ Bononiam ducentis cum ſequenti creſcit.

58. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, rimoſus, tenui ſubſtantia, ex albo ruſeſcens.

59. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, tenui ſubſtantia, dilute luteus, & velut ſulphureus. Per Cluſentinos Montes, præſertim in illo dicto *la Conſuma* juxta viam publicam.

60. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verrucoſus, & granulatus, luteus Tab. 53. fig. 3 Ad pedem Montis Senarii in ſaxis prope ruſticam caſam nuncupatam *il Tufo*, & paulo ſupra Jugulum, verſus Caſinianum copioſus.

61. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, farinaceus, verrucoſus, & non rimoſus, luteus. In Caſtanearum, & Abietum corticibus per Falteronæ Montem, nec non in ſaltu Regiæ Pratolini Villæ ad Cerros.

62. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, neque rimoſus, neque verrucoſus, candidus, pulviſculo concolore undique conſperſus Tab. 53 fig. 4. Circa dictam villam, & per Montem Morellum in Quercuum ſtipitibus.

63. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, neque rimoſus, neque verrucoſus, e ſulphureo vireſcente, pulviſculo minutiſſimo concolore undique conſperſus. In fornice fontis cujuſdam dirum Eremuli Sanctiſſimæ Virgini Mariæ, & Divæ Catharinæ V. ac M. dicati in ſummitate Montis Murelli. Item ad Montis Feſulani radices in muris prædiorum viæ, quæ a Cœnobio D. Dominici ducit ad Patrum Franciſcanorum Eccleſiam dictam *la Doccia*, circa medium iter, itemque in loco nuncupato *il Piano di Giullari* ad parietes ſylvulæ ruris Domini Senatoris, & Comitis Ferrantis Capponi.

64. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, tenuiori ſubſtantia, neque rimoſus, neque verrucoſus, pulverulentus, citrini coloris. In dicto Monte Feſulano prope Villam D. Equitis *del Turco*, & juxta amnem *Ema*, inter Pontem Divi Felicis, & Pontem Jozoli.

65. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, neque rimoſus, neque verrucoſus, totus pulverulentus, griſeus. In Caſtanearum corticibus, per Falteronæ juga.

66. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ex albo ſubcinereus, ſeminibus cervini coloris undique refertus. In interioribus urbis mœniis, quæ viridarium *Boboli* cingunt.

67. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, molliſſimus, cinereo-glaucus, ſeminibus concoloribus repletus. In ſaxorum commiſſuris, non ſolum per eundem viridarium, ſed etiam extra urbem plurimis locis.

68. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, nonnihil ſinuatus, ex albo ſubcinereus, pulverulentus. In iiſdem fere locis cum antecedenti.

69. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, tenuiſſimus, pulverulentus, aureus, colore elegantiſſimo, & immutabili. Ad Pinos in loco *le Caſcine*, & in *Boboli* ad Ilices, Cupreſſos, & columnas ligneas.

70. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, tenuiſſimus, pulverulentus, pallide-luteus, ſeu ochroleucus. In agris circa Caſtrum Florentinum ad Fraxinos, & ad Cerros, atque Caſtaneas per Cluſentinam ditionem.

71. Lichen cruſtaceus, arboribus, & lignis adnaſcens, tenuiſſimus, pulverulentus, ſpadiceus. In prædicto viridario *Boboli* ſuper varias arbores, caudices, & ligna viget.

72. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, tenuiſſimus, pulverulentus, griſeus. Ubi num. 17. in iiſdem arboribus provenit.

73. Lichen cruſtaceus, arboribus adnaſcens, tenuiſſimus, pulverulentus, ruber. Ad Populos circa urbem.

ORDO XXXV.

Tab. 59. III. *Receptacula florum rotunda* A, *interna parte cava* B, *& baſi ſuperpoſita* C.
IV. *Semina* . . . .

LICHEN cruſtaceus, terreſtris, cruſta granuloſa, ex albo ſubcinerea, receptaculis florum rotundis, carneis, pediculo inſidentibus Tab. 59. *Lichen terreſtris ericetorum, baſi muſcoſa, capitibus fungoidibus, carnei coloris Flor. Jen.* 350. *Lichenoides fungiforme cruſta leproſa, candida, capitulis, & pediculis incarnatis Dill. Cat. Giſſ.* 205. *Raii Synopſ. ed.* 3. 70. *num.* 40. *Fungilli incarnati coloris minuti Muſco innati March. Brand. Mentz. Pug. Tab.* 6. In ericetis noſtris copioſiſſimus.

Etſi in ſupradicta Synopſi hæc planta credatur eadem cum *Fungo coccineo, capitulo ſphærico, liquoris flaveſcentis repleto D. Richardſ. Raii Synopſ. ed* 2. *App.* 336. nihilominus diverſam eſſe ſuſpicamus; quoniam in regione noſtra, ubi dicta planta copioſiſſima creſcit, nunquam in ſuis capitulis liquorem prædictum continere vidimus, ſed potius quamdam lanuginem araneæ telæ non abſimilem, quæ pariter occurrit in plantis, quas ex Anglia, & agro Giſſenſi poſſidemus; ideoco ſupradictus Fungus coccineus, potius ad tertiam ſpeciem Lycogalactidis a nobis propoſitam, quam ad dictam Lichenem pertinere exiſtimamus.

2. Lichen cruſtaceus, terreſtris, cruſta granuloſa, ex albo ſubcinerea, receptaculis florum rotundis, fuſcis, pediculo inſidentibus. *Lichenoides fungiforme, terreſtre, capitulis fuſcis Raii Synopſ. ed.* 3. 70. *num.* 39. Londino Dominus Sherardus miſit.

OR-

O R D O XXXVI.

I. *Lichenes cruſtacei, Pulmonarii, ſubſtantia coriacea.* Tab. 54.

II. *Flores A commiſti cum gelatinoſa maſſa B, comprehenſa in cavitate C receptaculi ſpherici D.*

III. *Receptacula florum in ſubſtantia foliorum ſunt inſerta E, & in eorum ſuperficie F, vix apparent.*

IV. *Semina, (Tab. 57 T) quæ in aliis plantis obſervare nobis contigit, ad foliorum margines occurrunt G.*

LICHEN Pulmonarius, ſaxatilis, e cinereo fuſcus, minimus (Tab. 54. fig. 1.) Inſt. R. H. 549. Hiſt. Plant. Pariſ. 483. Bot. Pariſ. 116. num. 31. Tab. XXI. fig. 14. *Lichenoides ſaxatile, foliis minus diviſis, cinereo-fuſcis Raii Synopſ. ed. 3. 73. num. 66* In ſaxis ad Montis Boni radicem juxta molendinum Diaboli, & ſecus Sohæ rivulum, atque etiam Paterniam inter & Toſi molendinum in prærupto loco dicto *le Coſte*, & Lutetia Pariſiorum habuimus.

Tres hujuſce plantæ imagines a Botanico Pariſienſi exhibentur, quum autem Pictor, nimis juvenes, nec adhuc foliis luxuriantes, & nimia venuſtà forma repræſentaverit, dum veluti torno elaboratas, & quaſi oculi humani effigiem præſeferentes effinxit, quam figuram nec in ſpeciminibus ab authore nobis communicatis, nec in plantis, quæ apud nos exoriuntur, adhuc vidimus, ideoque Iconem exactiorem, licet parvam in Tabula noſtra exhibere voluimus. Color inſuper ejuſdem albus, ſubcinereus ſolum ob vetuſtatem in cinereo-fuſcum vergit.

2. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, minimus, fulvus, foliis pulpoſis. Per Urbem noſtram in parietibus Arni fluvii, & ſignanter ad meridiem inter Pontem vulgo *alle Grazie*, & viam olim *delle Torricelle*, nunc vero *delle Caſine*.

3. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ſordide vireſcens, foliis minimis Tab. 54. fig. 2. *An Lichen opere Phrygio ornatus Bot. Pariſ. Tab. XXI. fig. 1?* In arboribus, & prædiorum vetuſtis muris, tum intra, tum extra Florentiam.

4. Lichen Pulmonarius, terreſtris, clypeatus, minimus, & indiviſus, vireſcens Tab. 54. fig. 3. Ultra Jugulum Plebaniam in Caſtaneto Monialium Divæ Felicitatis, & in umbroſis ambulacris viridarii *Boboli*.

5. Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, viridis, foliis vix conſpicuis, ſquamatim ſibi incumbentibus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 4. In vetuſtis parietibus, tum intra, tum extra urbem copioſus.

O R D O XXXVII.

I. *Lichenes cruſtacei, non Pulmonarii, ſeu indiviſi, ſubſtantia farinacea, & ex tartaro.* Tab. 54.

II. *Flores* H I *commixti ut plurimum cum maſſa gelatinoſa* K, *comprehenſa in cavitate receptaculi* L *ſpherici* M, *pyriformis* N, *tranſverſe oblongi ſimplicis* O, *vel tranſverſe oblongi multifidi* (*Tab. 56.* G)

III. *Receptacula, vel in Plantarum ſuperficie* P, *vel in earum ſubſtantia* Q

IV. *Semina.* . . . . .

LICHEN cruſtaceus, tartaricus, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum crebris, rotundis. In exiccatis, & ſemiputridis Abietum radicibus per Falteronæ juga.

2. Lichen cruſtaceus, tartaricus, lignis adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum pyramidatis, & verrucoſis. In ſaltu Montis Alverniæ, in ea parte, quæ Septentrionem reſpicit.

3. Li-

3. Lichen cruſtaceus, tartareus, in arborum cavernulis proveniens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum Pyriformibus, non verrucoſis Tab 54. fig. 3. Per Ilicum, & Quercuum cavernulas in viridario *Boboli*, & alibi.

4. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum exiguis mammiformibus Tab. 54. fig. 4. In Ulmorum cæſuris intra, & extra Florentiam.

5. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum rotundis, per ſiccitatem nonnihil appreſſis, & umbilicatis. Per Marelli Montem in arborum cæſuris, & ſpeciatim circa Stabulum vaccarum D. Marchionis de Caſtilionis.

6. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum tranſverſe oblongis, & inortis. In emortuis Ilicum cæſuris, pluribus locis, & potiſſimum per viridarium *Boboli*.

7. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum tranſverſe oblongis, & quaſi triſormibus non inortis, brevibus Tab. 54. fig. 2. Per ambulacrum Imperialis villæ in Ilicum cavernulis late ſe diffundens

8. Lichen cruſtaceus, tartareus, corticibus arborum adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum tranſverſe oblongis, compreſſis. In Monte *Peſculi* ad Cerros non longe a Patrum horreo.

9. Lichen cruſtaceus, tartareus, corticibus arborum adnaſcens, cinereus, receptaculis florum ſub cute erumpentibus, nigricantibus, tranſverſe oblongis, varie divaricatis, & compreſſis. *Lichenoides cruſta tenuiſſima, peregrinis veluti literis inſcripta Raii Synopſ. ed. 3. 71 num. 48.* In Ilicum ſtipitibus creſcit, & Londino a D. Sherardo poſſidemus.

10. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus adnaſcens, ex ſpadiceo fulvus, receptaculis florum ſub cute erumpentibus, nigricantibus, tranſverſe oblongis, varie divaricatis, & compreſſis. In corticibus arborum, & precipue ad Corylos cum ſequenti creſcit apud nos

11. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus adnaſcens, ex ſpadiceo fulvus, receptaculis florum in ſuperficie naſcentibus, nigris, tranſverſe oblongis, ac varie divaricatis, & non compreſſis Tab. 56. fig. 3.

12. Lichen cruſtaceus, farinaceus, ſaxatilis, ex albo roſeus, receptaculis florum nigris, tranſverſe oblongis, ramoſis, & non ramoſis. Circa portam Folæ in interioribus Ciſternarum muris, quæ Romanis antiquis inſervierunt.

13. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus innaſcens, ſordide cinereus, receptaculis florum nigris, & rotundis. In Aceribus, & Fagorum ſtipitibus per Faleronæ Juga.

14. Lichen cruſtaceus, tartareus, arboribus adnaſcens, olivaceus, receptaculis florum nigris, perexiguis Tab. 54. fig. 9. Ad Corylos in ſylva aucuparia circa medium ambulacri Regiæ ſuburbanæ villæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*.

15. Lichen cruſtaceus, farinaceus, arboribus adnaſcens, ex albo rufeſcens, receptaculis florum nigris, perexiguis Tab. 54. fig. 6. Ad Cupreſſos, per ambulacrum villæ antedictæ

16. Lichen cruſtaceus, farinaceus, arboribus adnaſcens, albus, receptaculis florum rotundis, nigris, & inter ſe longe diſtantibus Tab. 54. fig. 5. In iiſdem arboribus creſcit, non ſolum ubi præcedens, verum etiam per viridarium *Boboli*, & alibi intra, & extra urbem

17. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, Alpinus, aureus, & criſpus, receptaculis florum rotundis, nigris In rupibus Sacri Montis Alverniæ ad Septentrionem cum ſequenti creſcit

18. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, Alpinus, ex cinereo albus, & criſpus, receptaculis florum rotundis, nigris.

20. Li-

19. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, cinereus, receptaculis florum nigris, perexiguis. Per *Boboli* viridarium ſecus urbis mœnia in murorum canaliculis in pilis aquam ducentibus, ubi aves ſitim extinguunt.

20. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, rimoſus, & veluti teſſellatus, ex cinereo albicans, vulgatiſſimus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 7. In imbricibus, & tectorum tegulis, nec non ad ſaxa ubique.

21. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, minimus, valde rimoſus rimis, & inferiori parte pullus, deſuper dum recens eſt, luteo-viridis, per ſiccitatem fuſcus, receptaculis florum nigris Tab. 54. fig. 8. In vetuſtis parietibus ubique viget.

22. Lichen cruſtaceus, verrucoſus, arboribus adnaſcens, grandinatus, flaveſcens, receptaculis florum tribus, vel quatuor, vel pluribus in ſingulis tuberculis comprehenſis. Per Piſtorienſes Alpes multis in locis ad arborum ſtipites, & ſignanter circa cauponam, vulgo *l' Erba minuta*.

23. Lichen cruſtaceus, verrucoſus, albus, in arborum corticibus in tranſverſalem lineam veluti excurrens, receptaculis florum in ſingulis verrucis pluribus. Circa Caſtrum Florentinum ſecus Fluvium vulgo *l' Elſa*, ad Fraxinos.

24. Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, verrucoſus, pallidus, receptaculis florum concoloribus, & baſi quadam ſuperpoſitis, priapum perbelle repræſentantibus. In Piſtorienſi ditione, paulo ante Caſtrum S. Mamantii, in loco dicto *Pitecció* ad ſaxa.

ORDO XXXVIII.

I. *Lichenes fruticoſi, non tubulati* K. *Tab. 39.*
III. *Receptacula florum, ut in ordine antecedente, ſed in caulicolorum ſummitate locata* H.
IV. *Semina*. . . . . .

LICHEN fruticoſus, Coralloides, non tubuloſus, cinereus, ramoſiſſimus, receptaculis florum ſphæricis, concoloribus Tab. 39. fig. 6. *Lichenoides non tubulatum, ramulis, ſcutellis nigris terminatis Raii Synopſ. ed. 3. 66. num. 13. Muſcus Coralloides, Tunbrigenſis, bracteolis nigerrimis Muſ. Petiv. num. 437.* In Laci nigri, & Falteronæ Alpibus, ut plurimum ad Fagos, & Londino Dominus Sherardus communicavit. De qua planta in ordine V. loquuti ſumus.

2 Lichen ſaxatilis, maritimus, Muſcoſus, minimus, nigerrimus. Non procul Liburno juxta locum vulgo *i Cavalleggieri*, ſuper ſaxa, quæ a Mari interdum alluuntur.

Plures Lichenum ſpecies recenſentur apud nos, in quibus non plane acquieſcimus.

Lichen dicitur a ſanandis Lichenibus, ſeu Impetiginibus, ſive quod eas ut plurimum referat.

LICHEN-AGARICUS.

LICHEN-AGARICUS eſt plantæ genus, floribus apetalis, ſubrotundis (Tab. 54. R), vel filo nodoſo-formibus (Tab. 55. S) ſterilibus, & nudis, ſcilicet calyce, pyſtillo, atque ſtaminibus deſtitutis, & maſſæ gelatinoſæ affixis (Tab. 54. T, & Tab. 55. T) quæ maſſa reconditur in cavitate receptaculi (Tab. 54. V, & Tab. 55 V) ſphærici (Tab. 54. X, & Tab. 55. X) vel cylindracei (Tab. 55. Y,) qui vel ſupra (Tab. 55. Z) vel infra (Tab. 54. a & Tab. 55. a) plantarum ſuperficiem locati. Semina autem in plantis, quas obſervavimus, plerumque rotunda, nitida, & ſolitaria (Tab. 55. b) in exteriori plantarum parte ſummita- *Tab. 54. & 55.*

micantem verſus (Tab. 54. c, & Tab. 55. c) tanquam pollen naſcentia. His notis adjungimus plantarum craſſitiem, & ſubſtantiam, quæ ad Agaricum potius quam ad Lichenem pertinent.

ORDO I.

Tab. 54. & 55. *Lichenes-Agarici erecti, ramoſi, & non ramoſi.*

Lichen Agaricus, nigricans, ligno adnaſcens, plerumque multifidus, & compreſſus, una parte villoſus, ſumma vero glaber, albidus, & pulverulentus Tab. 55. fig. 1. *Coralloides ramoſum, nigrum, compreſſum, apicibus albidis Inſt. R. H. 565. Coralloides digitatum, nigrum, apicibus albidis Pet. Gazophyl. Tab. LXII. fig. 12. Fungus ramoſus, niger, compreſſus, parvus, apicibus albidis Raii Synopſ. ed. 3. 15. num. 8. Fungus ligneoſus, roſtratus, Antverpienſis Bocc. Muſ. Part. 1. 296. Tab. 116. & 266. Muſcus palmatus, farinaceus, digiti altitudine, e caudicibus Quercuum putreſcentibus, caule nigro, gracili aſſurgit, ſummumque ejus capitulum depreſſum in aliquot extrema acuta, quaſi palma in digitos ſcinditur, candidoque polline efflorescente albeſcit Flor. Altdorf.* In aridis, & putreſcentibus lignis, non ſolum per viridarium *Bobeli*, ſicut etiam in quampluribus ſylvis circa Florentiam.

2. Lichen-Agaricus, qui Litophytoides terreſtre, digitatum, nigrum (Tab. 54. fig. 4.) Comm. Ac. R. S. Anno 1711.

Noſtra Icon deprompta eſt ex Commentariis Academiæ Regiæ Scientiarum, anno ſupra citato, quoniam genuina planta haſtenus ad manus noſtras non pervenit, quam procul dubio diverſam eſſe credimus ab *Hypoxilo, ſeu excremento ligni putrido fungoſo Mentz. Pug. Tab. 6.* quamvis aliis idem eſſe videatur. Sub initium, quo rei herbariæ operam dedimus, & Fungis adhuc animum non applicavimus, in ſilva Montis Alvernæ obſervavimus plantas ad Fraxinorum radices omnino reſpondentes Iconi Mentzelianæ, & prorſus diverſas ab illis, quæ in ſupradictis Commentariis, & in noſtra Tabula extant.

3. Lichen-Agaricus nigricans, Cupreſſiformis, ramoſus, & non ramoſus, lignis aridis adnaſcens Tab. 55. fig. 2. In Quercineis lignis, circa Caſinenſem Eccleſiam.

4. Lichen-Agaricus terreſtris, digitatus, niger, apicibus albo-rufis, ſeminibus griſeis, undique conſperſis, radice membranacea, longiſſima, varie divaricata, & implexa Tab. 54. fig. 4. In umbroſis ambulacris horti Medici Florentini ſponte creſcit, ubi radicem ſuam uſque ad cubitalem longitudinem in humo demittit.

Ad hoc genus, & ordinem ſpectare videtur *Clavaria militaris, crocea Bot. Pariſ. 39. Tab. VII. fig. 4.*

ORDO II.

Tab. 54. & 55. *Lichenes-Agarici, alii tuberoſi, alii cruſtacei, receptaculis florum, vel ſupra (Tab. 55. Z) vel infra ſuperficiem (Tab. 54. a a, & Tab. 55. a a a) locatis.*

Lichen-Agaricus tuberoſus, niger, Agarici officinalis facie, cortice nitido, & fere ſplendente. In Etruriæ maritimis, Aprili menſe ad dejectarum arborum caudices oritur.

2. Lichen-Agaricus cruſtaceus, initio ſubhirſutus, & Oleæ conditæ coloris, per ſiccitatem glaber, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum mammiformibus elegantiſſimis Tab. 55. fig. 1. Ad emortuas Lauri radices, per viridarium *Bobeli*, ac alibi intra, & extra urbem.

3. Lichen-Agaricus cruſtaceus, craſſius, Bovinum renem veluti repræſentans, niger, & quaſi deuſtus Tab. 54. fig. 1. In viridario *Bobeli* ad emortuas Lauri radi-

radices, in ſylvula aucupatia, juxta locum ad Testas ſervandas.

4. Lichen-Agaricus, cruſtaceus, craſſus, lignis emortuis adnaſcens, albus. In Falteronæ, atque Piſtorii Montibus, ad putrida Caſtanearum ligna.

5. Lichen-Agaricus cruſtaceus, niger, & veluti deuſtus, ſub ſoluta Caſtanearum cute innaſcens, & late ſe diffundens. Prope Mareſcam in Piſtorienſibus Montibus.

6. Lichen-Agaricus cruſtaceus, niger, & veluti deuſtus, ſub ſoluta arborum dejectarum cute innaſcens, capſulis oblongis, cylindraceis. In Patrimonio Sancti Petri, inter Cornetum, & Montaltum.

7. Lichen-Agaricus, obſcurus, in arborum corticibus, & præcipue ad Ilices innaſcens, ſuperficie lævi, & veluti ſubhirſuta Tab. 55. fig. 2. In viridario *Boboli*, & per magnum ambulacrum ſuburbanæ villæ, vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale* in Ilicibus plerumque.

8 Lichen-Agaricus, bullatus, parvus, ex obſcuro nigricans, ſub cute arborum exiccatarum erumpens Tab. 54. fig. 2. Provenit per Piſtorienſes Alpes, & Falteronæ juga.

9. Lichen-Agaricus terreſtris, ſcutatus, albus Tab. 54. fig. 3. In agris prope Telamonem in Etruria, Martio menſe.

ORDO III.

Lichenes-Agarici, non cruſtacei, ſed ceſpitoſi; receptaculis florum in ſuperficie A. *Tab.* 55.

Lichen-Agaricus ceſpitoſus, acaulis, nigricans, ſub cute Anagyridis non fœtide erumpens Tab. 54. fig. 5. Autumnali tempore per Senarii, atque Murelli Montem occurrit.

2. Lichen-Agaricus ceſpitoſus, acaulis, ruber, ſub cute Anagyridis fœtidæ erumpens. In Camaldulenſibus, & Falteronæ jugis tempore ſupradicto.

3. Lichen-Agaricus ceſpitoſus, acaulis, ruber, in Abietum corticibus innaſcens, receptaculis florum ſphæricis, & nudis. In eodem tempore, ac conſimilibus locis, ut præcedens creſcit.

4. Lichen-Agaricus ceſpitoſus, acaulis, ex rubro ferrugineus, in arborum cæſuris innaſcens. Ad Ulmos, & Caſtaneas plerumque oritur.

5. Lichen-Agaricus ceſpitoſus, acaulis, nigricans, & dum ſub arborum cute erumpit, pulviſculo farinaceo, quo eſt involutus ſeſe exonerat. Prope Florentiam in ſylva aucuparia circa medium Regiæ ſuburbanæ Villæ ambulacrum, in variis arborum exiccatarum ramis.

Lichen-Agaricus dicitur quaſi planta inter Lichenem, & Agaricum.

LICHENOIDES.

Lichenoides eſt plantæ genus, floribus apetalis, ſiliquam quodammodo repræſentantibus A, in ſingulis internodiis cavis B, & aere duntaxat repletis, ſterilibus, atque nudis, orbatis ſcilicet calyce, piſtillo, & ſtaminibus, in maſſa gelatinoſa C commixtis, atque incluſis D, quæ maſſa, vel ſingula, vel bina, vel terna, in foeniculis cellulis E, ac ſumma parte perforatis F, & ab ipſa ſubſtantia plantæ tantummodo formatis comprehenditur. Semina autem haſtenus perſpecta non habemus. *Tab.* 56.

Lichenoidis ſpecies ſunt.

1. Lichenoides cruſtaceum, arboribus adnaſcens, tenuiſſimum, ex cinereo rufum, capſulis majoribus, & rarioribus Tab. 56. fig. 1. In ſylvis ad arbores, & præcipue ad Corylos per agrum Florentinum.

O 2. Li-

2. Lichenoides cruſtaceum, arboribus adnaſcens, tenuiſſimum, ex cinereo album, capſulis majoribus, crebris. In Piſcienſi ditione per ſaltum PP. Cappuccinorum, vulgo *del Torrecchio*.

3. Lichenoides cruſtaceum, arboribus adnaſcens, tenuiſſimum, ex cinereo rufum, capſulis exiguis, crebris Tab. 56. fig. 2. *Muſco-Fungus tartareus, lepreſus, ſcutellaris, cinereus Mor. Hiſt. Oxon. Par. 3. 637.* Londino D. Sherardus miſit, & in quamplurimis ſylvis apud nos reperitur, ſed minus obvium, quam prima ſpecies.

Lichenoides dicitur quaſi planta ad Lichenem accedens.

DISTRIBUTIO II.

Plantæ cruſtaceæ, ſubſtantiæ herbaceæ; flore apetalo monoſtemone, ſeu unico dumtaxat filamento conſtante, apice, vel capſula farinacea deſtituto a fructu unicapſulare, & polyſpermo remoto.

RICCIA.

Tab. 57. RICCIA eſt plantæ genus, floribus A apetalis, ſingulari ſcilicet filamento apice deſtituto B conſtantibus, ſterilibus, & calyce orbatis, in nonnullis ſpeciebus e rima nervi medii foliorum C ſurgentibus, ut in foliis per longum dimidiatis D melius apparet, in aliis vero ſuperficiei tantum innaſcuntur E. Fructus ſunt capſulæ F, aliquando in plantis non floriferis G, aliquando verò in floriferis E, ſed in ipſarum foliis, quæ florem non proferunt H; In plantis primi ordinis e foliorum rimis H, vel ſtellatis ſcrobiculis egrediuntur I, & ſupra eorumdem planum extolluntur. In ſecundo vero ordine in ipſa foliorum ſubſtantia K continentur, nec priuſquam cutis corrumpatur L oculis ſeſe offerunt; omnes ſingulari cavitate donatæ M, ſeminibus minutiſſimis N repletæ, neque dehiſcunt, ſed jam maturæ paulatim diſſolvuntur.

ORDO I.

Riccia fructu e rimis foliorum ſurgente, & ſupra eorumdem foliorum planum ſe extollente.

RICCIA major, Coriandri ſapore, foliorum ſuperficie, veluti teſſellata, fructu ſubrotundo, aſpero Tab. 57. fig. 1. In herbidis, & ericetis montoſis, ab Autumno uſque ad Ver viget, ut in Montibus Feſulano, Lupo, & Bono, nec non in collibus Montis Hugonis, ſive *Montui*, Scandiccii alti, Caſiniani, & ſimilibus; item Piſtorii extra portam Divi Marci ad aggeres Molendini Abbatiæ S. Michaelis in Furculis.

2. Riccia media, obſcurè virens, foliis altius ſulcatis, in ſuperficie veluti punctatis, fructu pyramidato, glabro Tab. 57. fig. 2. Per Feſulanum Montem inter Muſcos viget, potiſſimum in via, quæ ducit ad PP. Franciſcanorum Cœnobium, dictum *la Doccia*.

OR-

O R D O II.

Riccia fructu in foliorum ſubſtantia contento.

RICCIA minor, latifolia, pinguis, aſpergine chryſtallina perfuſa Tab. 57. fig. 3. *Hepatica paluſtris, lobis criſpatis Bot. Pariſ. num. 5. Tab.* XIX. *fig.* 2. Brumali, atque Vernali tempore in urbanis hortis ubique, & ita copioſe creſcit, ut ab hac hortulani, & floriculores abhorreant.

2. Riccia minima, pinguis, foliis latiuſculis, ample ſulcatis, e glauco vireſcentibus Tab. 57. fig. 4. *An Hepatica paluſtris, bifurcata, lobis brevibus, carinatis Bot. Par. 98. num. 6. Tab.* XIX. *fig.* 1? In Inſula horti Medici Societatis Botanicæ Florentinæ, Autumno germinare incipit, & uſque ad totam Hyemem, & initio Veris viget.

3. Riccia minima, glauca, ſegmentis anguſtioribus, ad margines piloſis Tab. 57. fig. 5. In limitibus viæ paulo ante Oppidulum dictum *la Romola*.

4. Riccia minima, nitida, ſegmentis anguſtioribus, acutis Tab. 57. fig. 6. In Jugali Plebaniæ per ſylvam cæduam, Caſtaneis conſitam Aforetiatum Divi Felicis, & alibi in eodem territorio.

5. Riccia minima, pinguis, aſpergine chryſtallina perfuſa Tab. 57. fig. 7. In ſylva Cœnobii Patrum Franciſcanorum, vulgo *la Doccia* ſupra memorata.

6. Riccia minima, anguſtifolia, cinericia, ſegmentis craſſis, non ſulcatis Tab. 57 fig. 8. In viculo ſecus prædictam ſylvam cæduam ad rivulum rami torrentis Vingone ducentem.

7. Riccia minima, ſegmentis brevioribus, & obtuſioribus, ample ſulcatis Tab. 57. fig. 9. Cum duabus prædictis, ab Autumno uſque ad Aprilem menſem germinat, ſi tellus a frequenti pluvia madefiat.

Riccia dicitur ab Illuſtriſſimo, & Clariſſimo Domino Petro Franciſco Riccio, Senatore, Præſide Equeſtris Ordinis Divi Stephani Pontificis, & Martyris, Almæ Piſanæ Academiæ Auditore, Societatis Botanicæ Florentinæ Socio, ac ſtudiorum omnium patrono vigilantiſſimo, cujus nomine dicatam volumus.

S A L V I N I A.

SALVINIA eſt plantæ genus, aquis ſtagnantibus proveniens, & innatans, floribus A apetalis, ſingulari ſcilicet filamento B apice deſtituto, ac in ſpiræ modum intorto conſtantibus, & in foliorum ſuperficie C ex verrucarum cacumine D, quaternis plerumque exeuntibus. Fructus ejus ex media fibrarum radicis coma erumpit E, modo ſingularis F, modo duplex G, modo triplex H, quandoque quadruplex, ſubrotundus, unicapſularis I, ſeminibus ovatis, & verrucoſis K repletus. *Tab. 58.*

Salviniæ ſpeciem unicam novimus.

1. Salvinia vulgaris, aquis innatans, foliis ſubrotundis, punctatis, læte virentibus Tab. 58. *Lenticula paluſtris, latifolia, punctata C. B. Pin. 362., & Prodr. 153. Lens paluſtris Patavina I. B. 3. 785. Stratiotes aquaticus Dioſcoridis Cæſalp. 612* In foſſis paludoſis, tam ſtagnantibus, quam lene fluentibus, Piſas inter, & S. Juliani Montem, & ad ipſius radices in Auxeri fluvio, præſertim in loco *Cardaccoli*. Omnia in tabula a planta ſegregata per microſcopium, & ære in majorem formam redacta

Nomen huic plantæ præbet Antonius Maria Salvinius Patricius Florentinus, celeberrimus Græcarum literarum in patrio Lyceo profeſſor doctiſſimus, & omnibus fere Sapientum, per Europam Collegiis adſcriptus, editis operibus, perenni laude, jucundus, integerrimiſque moribus, & ſumma erga omnes humanitate clarus, egregiumque urbis noſtræ, vel potius Sæculi ornamentum.

Decimæ Septimæ Claſſi addenda.

QUemadmodum ante Lichenum deſcriptionem indicavimus, Muſcorum [illegible] characterem, & diſtributionem in ſecunda hujus Operis parte nos eſſe daturos [illegible]

[illegible]

tates V. conveſtiunt *Muſci Alpini, viticulis longis, bifurcatis, procumbentibus, foliis acutis, hamatis, & unam partem ſpectantibus, ad ramulorum ſummitatem in apice flores præſeferentibus, capitulis. . . . fig. 3.* Utriuſque ſpeciei flores C. D. granis diſtinctis conſtant X. Y, quæ ſuapte natura fortaſſe dirimuntur, quod nobis non omnino liquere fatemur, tum maxime, quod exigua ſint, & immatura, quæ vidimus, tum quod in duabus tantum illis Muſcorum ſpeciebus obſervationes licuit inſtituere, alterius aliquando confirmandas. Supervacaneum fortaſſe non fuerit hic indicare quæcunque in Tabula ſunt ad literas A a. B. b. C. c. D. d. E. e. F. G. O. P. R. S. X. Y. majora, quam re ipſa erant, a nobis fuiſſe repræſentata, qualia ſcilicet oculis microſcopio inſtructis apparuere.

Et cum præter pleraſque Muſcorum ſpecies ab Auctoribus deſcriptas, quas in Muſeo noſtro aſſervamus, fere ducentas inſuper poſſideamus, a nemine forſan adhuc animadverſas, eorum quoque nomina exhibebimus, iis exceptis, de quibus nondum plane conſtat.

1. Muſcus medius, foliis Juniperinis, acutiſſimis, non ſerratis, capitulo tetragono, calipetra tomentoſa, rufa.

2. Muſcus medius, foliis Juniperinis, glaucis, non ſerratis, in longum, & caneſcentem pilum deſinentibus, capitulo tetragono, calyptra tomentoſa, rubra.

3. Muſcus major, Alpinus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ſerratis, capitulo longiori, tereti, calyptra tomentoſa.

4. Muſcus major, Alpinus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ſerratis, capitulo longiori, tereti, calyptra tomentoſa, breviſſima.

5. Muſcus medius, Alpinus, ramoſus, foliis Juniperinis, tenuiſſime denticulatis, expanſis, & retro reflexis, capitulo longo, tereti, calyptra tomentoſa, flaveſcente, longa.

6. Muſcus medius, ramoſus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ſerratis, expanſis, & retro reflexis, capitulo tereti, breviſſimo, calyptra tomentoſa, candicante, longa.

7. Muſcus medius, foliis Juniperinis, minoribus, ſubrectis, brevibus, tenuiſſime ſerratis, capitulo longiori, tereti, pediculo brevi, calyptra tomentoſa, longa, candicante.

8. Muſcus medius, foliis Juniperinis, minoribus, ſubrectis, tenuiſſime ſerratis, capitulo tereti, in prælto pediculo, calyptra brevi, tomentoſa, candicante.

9. Muſcus minor, foliis Juniperinis, minoribus, ſubrectis, minus acutis, tenuiſſime denticulatis, capitulo tereti, pediculo brevi, calyptra tomentoſa, candicante.

10. Muſcus minimus, foliis Juniperinis, tenuiſſime ſerratis, minus acutis, capitulo exiguo, turbinato, calyptra villoſa, albicante.

11. Muſcus minor, foliis Juniperinis, minus acutis, non dentatis, capitulo rotundo, calyptra tomentoſa, albicante.

12. Muſcus minimus, foliis Juniperinis, minus acutis, non ſerratis, capitulo rotundo, calyptra tomentoſa, alba.

13. Muſcus nanus, tuberoſa radice, foliis Juniperinis, tenuiſſime ſerratis, capitulo magno, ovato, ventricoſo, calyptra tomentoſa D. Montius.

14. Muſcus minor, & minus ramoſus, foliis acutis, capitulis brevibus, nutantibus, pediculis longiuſculis inſidentibus, calyptra ſtriata, ſubhirſuta, conoidea, fuſca.

15. Muſcus minor, ramoſus, foliis acutioribus, magis expanſis, capitulis pluribus caulibus adhærentibus, quaſi ſine pediculis, calyptra conoidea, ſtriata, ſubhirſuta.

16. Muſcus ſtellatus, Alpinus, minimus, foliis Serpylli non ſerratis, capitulo tenuiori, corniculato, corona non dehiſcente, quatuor tantum tediis compoſita, operculo brevi, pyramidato, calyptra conoidea, ſtriata, infra aperta, atque ſim-

ſimbriam, vel lacem. Huic propter mirabilem coronæ quaternarii numerum in tota Muſcorum claſſe nullus datur ſuppar, ideoque ab omnibus facile diſtinguitur.

17 Muſcus minor, foliis latiuſculis, acuminatis, capitulis oblongis, rectis, tenuioribus, calyptrâ longâ, candidâ, nitidâ, infra apertâ, & coronatâ.

18. Muſcus ſtellaris, Serpylli folio, minor, foliis e medio ad ſummum tenuiſſime denticulatis, capitulo ſingulari, nutante.

19. Muſcus ſtellaris, polycephalus, foliis ſubrotundis, tenuiſſime ſerratis, coſtâ in aculeum veluti productâ, capitulis ſubrotundis, nutantibus.

20. Muſcus ſtellaris, parvus, foliis Myrti, tenuiſſime ſerratis, capitulo craſſiore, & rotundiore, cernuo, corollâ elegantiſſimâ.

21. Muſcus ſtellaris, foliis ſubrotundis, in peripheriâ neque ſerratis, neque nervo rubro cinctis, capitulo . . . .

22. Muſcus ſtellaris, parvus, foliis latis, ſubrotundis, & undulatis, capitulo craſſiori, brevi, nutante.

23. Muſcus Alpinus, paluſtris, ſurculis longioribus, ſimplicibus, ſubtilioribus, foliis latis, acutis, non multum expanſis, ac cochlearis inſtar excavatis, capitulis cylindraceis, nutantibus, in prælongo pediculo.

24. Muſcus foliis congeſtis, latiuſculis, acutis, in pilum brevem deſinentibus, capitulis brevibus, Pyri inverſi-formibus, nutantibus.

25. Muſcus Alpinus, minor, foliis anguſtis, acutis, longioribus, capitulis cylindraceis, nutantibus.

26. Muſcus paluſtris, foliis congeſtis, pyramidatis, acutis, in pilum non, vel vix deſinentibus, capitulo tereti, nutante, operculo mammoſo.

27. Muſcus Alpinus, minor, foliis anguſtis, acutis, capitulis cylindraceis, longioribus, & tenuioribus, nutantibus.

28. Muſcus fontanus, nitidus, foliis longis, anguſtis, purpureis, cauliculo rubente, capitulo ovato, nutante.

29. Muſcus minor, flaveſcens, in humidis proveniens, foliis capillaceum tenuitatem præſeferentibus, per caulem brevibus, & alternis, in ſummo vero crebris, & ſtellatim diſpoſitis, capitulis Pyri inverſi-formibus, nutantibus.

30. Muſcus ſaxatilis, minimus, ceſpitoſus, non lanuginoſus, foliis anguſtis ſenſim in acutum productis, & retro nonnihil reflexis, circa faſtigium albis, & fere cryſtallinis, capitulis ovatis, nutantibus, pediculo bilineari inſidentibus, operculo in anguſtum, rectumque, & brevem mucronem acuminato.

31. Muſcus ſaxatilis, minimus, ceſpitoſus, foliis in pilum deſinentibus, capitulis ſphæricis, nutantibus, pediculo bilineari inſidentibus, operculo in anguſtum, rectumque, & longum mucronem prolongato.

32. Muſcus ceſpitoſus, minor, foliis brevibus, cucullatis, congeſtis in longum, & caneſcentem pilum deſinentibus, capitulis ovatis, reflexis, operculo in anguſtum, longumque mucronem procurrente.

33. Muſcus minor, foliis latiuſculis, expanſis, acutis, capitulis Pyri inverſi-formibus, rectis, brevioribus, tantiſper incurvatis, operculo mammoſo.

34. Muſcus minor, foliis latiuſculis, capitulis Pyri inverſi-formibus, longioribus, & tenuioribus, erectis, parum incurvis, operculo mammoſo.

35 Muſcus minimus, foliis latiuſculis, capitulis Pyri inverſi-formibus, ſaturate rubris, operculo mammoſo.

36 Muſcus minimus, ceſpitoſus, foliis latiuſculis, acutis, capitulis erectis, Pyri inverſi-formibus, inter aſcendendum ſecundum longitudinem ſtriatis, operculo longo, obliquo.

37. Muſcus minimus, in humidis, & aquoſis arborum cavernis naſcens, foliis, latiuſculis, acutis, atro-virentibus, coſta purpurea, capitulis erectis, Pyri inverſi-formibus, inter aſcendendum ſecundum longitudinem ſtriatis, operculo longo, obliquo.

38. Mu-

38. Muſcus ſtellatus, paluſtris, Alpinus, major, viticulis longioribus, & habitioribus, foliis acutiſſimis hamatis, unam partem tantum ſpectantibus, capitulo ſubrotundo, craſſiore, eandem partem reſpiciente, prælongo pediculo inſidente. Tab. 59. fig. 4.

39. Muſcus ſtellatus, paluſtris, foliis acutis, ſubrectis, viticulis curtis, tenuioribus, capitulis ſubrotundis, brevibus, unam partem ſpectantibus, operculo mammoſo.

40 Muſcus Alpinus, major, ramoſus, foliis longis, tenuiſſimis, & anguſtiſſime denticulatis, capitulis ſphæricis, per caulem ſparſis, & plerumque ab eadem exorta gemmis, breviori pediculo fultis.

41. Muſcus Alpinus, medius, foliis tenuiſſimis, & anguſtiſſime denticulatis, capitulis ſubrotundis, unam partem ſpectantibus.

42. Muſcus montanus, foliis latiuſculis, acutis, in longiuſculum, & tenuiſſimum apicem, tamquam pilum terminatis, capitulis ſphæricis, craſſioribus, pediculo orbatis.

43. Muſcus Alpinus, acaulis, foliis latiuſculis, congeſtis, trifidis, in tres pilos (ex quibus medius longior) deſinentibus, fructu magno, pyramidato, & nonnihil incurvo, corolla non fimbriata, operculo, & calyptra conoidea.

44. Muſcus minor, foliis longioribus, criſpis, tenuiſſime ſerratis, capitulo longo, falcato.

45 Muſcus ramoſus, elatior, foliis latiuſculis, obtuſis, expanſis, & retro nonnihil reflexis, cum oris ſubtus repandis, coſta rubente, atque in pilum album ariſtæ more dentatum deſinente, capitulis longioribus, corniculatis.

46. Muſcus ramoſus, minor, foliis latiuſculis, obtuſis, expanſis, & retro nonnihil reflexis, cum oris ſubtus repandis, coſta rubente, atque in lineam pilum deſinente, capitulis longioribus, corniculatis.

47 Muſcus ramoſus, minor, foliis latiuſculis, retuſis, cum oris ſubtus repandis, coſta in cuſpidem vix viſibilem deſinente, capitulis corniculatis.

48 Muſcus ramoſus, minor, foliis latiuſculis, obtuſis, expanſis, & retro reflexis, cum oris ſubtus repandis, coſta in cuſpidem, tertiam lineæ partem longam, veluti producta, capitulis longioribus, corniculatis.

49. Muſcus minor, foliis anguſtis, undulatis, & veluti criſpis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, quorum coſta in cuſpidem ſerratam lineæ partem longam exporrecta, capitulis corniculatis, operculo in mucronem longius producto, calyptrà brevi, ſubfuſca.

50. Muſcus minor, vernus, foliis longis, criſpis, & pellucidis, nonnihil intortis, ac retro reflexis, paulo ultra medietatem ſuam, ſenſim in acutum productis, ac deinde in aculeum veluti prolongatis, capitulis corniculatis, operculo, & calyptrà brevibus.

51. Muſcus ſaxatilis, cæſpitoſus, minor, glaucus, & veluti argenteus, foliis congeſtis, craſſis, exiguis, obtuſe mucronatis, ſupremæ plantæ, inferne hinc inde ad coſtam duntaxat aliquantiſper ſulcatis, in pilum duplo, vel triplo longiorem deſinentibus, capitulis corniculatis, corolla brevi, operculo productiore.

52. Muſcus minimus, quatuor lineas altus, foliis latiuſculis, brevibus, ac retuſis, in pilum perbrevem deſinentibus, capitulis corniculatis.

53. Muſcus minor, foliis latiuſculis, circa medium paululum dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in breviſſimam cuſpidem, tamquam pilum terminatis, capitulis longiſſimis, corniculatis per ſiccitatem ſimul cum pediculo tortis.

54. Muſcus minor, foliis latiuſculis, brevibus, ſubrotundis, capitulis corniculatis, operculo in longiuſculum, & curvulum mucronem attenuato.

55. Muſcus minor, foliis latiuſculis, circa medium paululum dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, & in cuſpidem vix perceptibilem, tamquam pilum terminatis, capitulis longioribus, corniculatis. 56. Mu-

56. Muſcus minor, foliis latiuſculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbrevem, & vix viſibilem cuſpidem, tanquam pilum terminatis, capitulis coronulatis, per maturitatem ſimul cum pediculis aureis.

57. Muſcus minimus, tertiam unciæ partem altus, foliis latiuſculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbrevem cuſpidem, tanquam pilum terminatis, capitulis ovatis, fuſcis, coronulis non expanſis, pyramidatis.

58. Muſcus minimus, tertiam unciæ partem altus, foliis latiuſculis, brevibus, circa medium dilatatis, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, atque in perbrevem, & vix conſpicuam cuſpidem, tanquam pilum terminatis, capitulis ovatis, operculo brevi, inflexo.

59. Muſcus minimus, ſemiuncialis, & forte annuus, foliis latiuſculis circa medium, ad extremitatem ex rotunditate acuminatis, coſta in breviſſimum tenuiſſimumque veluti pilum prolongata, capitulis ovatis, operculo ſtatim in breviſſimum, & curvulum mucronem coarctato.

60. Muſcus minimus, tres lineas altus, foliis latiuſculis, non expanſis, concavis, in cuſpidem longiuſculam, tanquam ariſtam prolongatam, capitulo non coronato, brevi, fuſco, operculo longiore, ſenſim in acutum faſtigiato.

61. Muſcus minimus, tres lineas altus, foliis latiuſculis, breviſſimis, concavis, ac congeſtis, in pilum longiuſculum deſinentibus, capitulo ovato, non coronato, operculo ſtatim in brevem, atque incurvum corniculum coarctato.

62. Muſcus minimus, tres lineas vix altus, & forte annuus, foliis latiuſculis, acutis, in pilum perbrevem deſinentibus, capitulis ovatis, fuſcis, operculo breviſſimo, pyramidato.

63. Muſcus minimus, quatuor lineas altus, pallide virens, foliis longis, anguſtis, ſenſim in acutum non productis, capitulis longiuſculis, non coronatis, fuſcis, operculo in longum, & anguſtum mucronem ſurſum exporrectum coarctato.

64. Muſcus minimus, quatuor lineas altus, pallide virens, foliis longis, anguſtis, ſenſim in acutum productis, quæ per ſiccitatem crinium retortorum inſtar criſpantur, capitulis ovatis, non coronatis, fuſcis, operculo in longiuſculum corniculum, acuminato.

65. Muſcus ſaxatilis, minimus, tres lineas altus, foliis non multum expanſis, pyramidatis, & fere triangulis, cochlearis inſtar excavatis, atque in pilum longum auctis, nec non per ſiccitatem faſciculum teretem Cupreſſi inſtar efficientibus, capitulis ovatis, calyptra breviſſima parum, & varie dehiſcente, operculo cum mucrone breviſſimo.

66. Muſcus ramoſus, ex viridi flaveſcens, vulgatiſſimus, foliis longis, anguſtis, criſpis ſenſim in acutum productis, magis expanſis, & deorſum reflexis, quæ per ſiccitatem crinium retortorum inſtar criſpantur, capitulis oblongis, corniculatis.

67. Muſcus ramoſus, ex viridi flaveſcens, minimus, foliis anguſtis, criſpis, ſenſim in acutum productis, magis expanſis, & retro reflexis, quæ per ſiccitatem etiam crinium retortorum inſtar criſpantur, capitulis tenuioribus, corniculatis.

68. Muſcus Alpinus, ramoſus, ex viridi flaveſcens, foliis criſpis, longis, & anguſtis, ſenſim in acutum productis, expanſis, & retro reflexis, quæ per ſiccitatem crinium retortorum inſtar pulchre criſpantur, capitulis longioribus, corniculatis.

69. Muſcus pallide virens, foliis longioribus, tenuiſſimis, & acutiſſimis, aduncis, & unam partem ſpectantibus, capitulis brevibus, minoribus, erectis, tumidulis, aureis, & capillaceis pediculis, calyptra longiſſima, operculo conoideo.

70. Muſcus Alpinus, pallide virens, foliis tenuiſſimis, aduncis, & unam partem ſpectantibus, capitulis curvulis, & veluti pendulis, pediculis altioribus, inſidentibus, breviter coronatis.

71. Muſ-

70. Muſcus Alpinus, minor, cujus portio caulis veſtita, magis reclinata, foliis capillaceis, acutis, aduncis, & uno verſu diſpoſitis, capitulis erectis, tenuioribus, operculo longo ſurſum exporrecto.

71. Muſcus minimus, ſericeus, pallide virens, foliis crebris, capillaceis, longioribus, acutiſſimis, nonnihil aduncis, ex uno latere ſpectantibus, capitulis curtis, craſſioribus, gibbis, corolla brevi, operculo. . . . .

72. Muſcus minimus, ſemunciam circiter altus, foliis crebris, capillaceis, longioribus, acutiſſimis, aduncis, & uno latere ſpectantibus, capitulis curtis, gibbis, breviter coronatis, calyptra leucophæa, operculo curto, & curvulo.

73. Muſcus minimus, ſemunciam circiter altus, foliis capillaceis, rarius diſpoſitis, acutiſſimis, nonnihil aduncis, ex uno latere ſpectantibus, capitulis gibbis, breviter coronatis, operculo curto, curvulo.

74. Muſcus minor, Aloes facie, læte virens, & quaſi lucidus, foliis pyramidatis, floribus in ſuperna parte undique ornatis, quarum latera ſurſum ita arcte, & valde deſuper complicata, ut unum alteri coeat, capitulis corniculatis, calyptra brevi, ſubfuſca Tab. 59. fig. 6.

75. Muſcus Alpinus, ſaxatilis, uncialis, & ſeſquiuncialis, plerumque non ramoſus, foliis expanſis, anguſtis, undulatis, atque in obtuſam cuſpidem terminatis, capitulis exiguis, curvulis, curto pediculo nixis, breviter coronatis, operculo in longum mucronem procurrente.

76. Muſcus minor, ramoſus, parvus, in humidis naſcens, atro-viridis, foliis ſubrectis, tenuiſſimis, e latiuſcula baſi ſenſim in acutiſſimum apicem attenuatis, capitulis corniculatis, brevibus, erectis, operculo, mucrone longo, & anguſto inſtructo.

77. Muſcus ramoſus, parvus, ſordide lutens, ad fulvum colorem tendens, foliis anguſtiſſimis, e lata baſi ſenſim in acutiſſimum apicem attenuatis, capitulis erectis, tenuioribus, operculo cum mucrone pyramidato, adunco, calyptra brevi, ſubfuſca.

78. Muſcus ramoſus, parvus, foliis brevibus, expanſis, e lata baſi ſenſim in acutum apicem attenuatis, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem producto.

79. Muſcus parvus, ramoſus, Alpinus, foliis anguſtiſſimis, magis expanſis e lata baſi ſenſim in acutiſſimum apicem attenuatis, nonnihil undulatis, per ſiccitatem etiam eleganter criſpantibus, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem attenuato, calyptra brevi.

80. Muſcus parvus, ramoſus, in humidis naſcens, foliis expanſis, criſpis, brevibus, e lata baſi ſenſim ad extremitatem in minus acutam cuſpidem attenuatis, capitulis erectis, corniculatis, breviter coronatis, operculo ſimul cum ſubfuſca calyptra brevibus.

81. Muſcus minor, ſemunciam altus, foliis ſubrectis, non expanſis, brevibus, e lata baſi ſenſim ad extremum in acutam cuſpidem attenuatis, capitulis corniculatis, operculo in longum mucronem exporrecto, calyptra brevi.

82. Muſcus minor, terreſtris, luteo-viridis, foliis oblongis, criſpis, coſta rubente, e lata baſi ſenſim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis longis, corniculatis, operculo, & calyptra longioribus.

83. Muſcus ceſpitoſus, minor, luteo-viridis, foliis brevibus, ſubrectis, e lata baſi ſenſim in minus acutum, & ſurſum reflexum apicem attenuatis, capitulis erectis, curtis, corniculatis, corolla, operculo, & calyptra brevibus.

84. Muſcus minor, ceſpitoſus, denſiſſimus, foliis exiguis, creberrime diſpoſitis, e lata baſi ſenſim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis ovatis, operculo, & calyptra brevibus.

85. Muſcus minimus, quatuor lineas altus, denſiſſimus, tapeti inſtar per magnum tractum terram operiens, foliis creberrimis, omnium breviſſimis, e lata baſi ſenſim in minus acutum apicem attenuatis, capitulis erectis, oblongis.

86 Muſcus Alpinus, pennatus, vertebras Piſcium referens, foliis capillarem tenuitatem æquantibus, capitulis corniculatis.

87 Muſcus pennatus, aquaticus, ramoſiſſimus, Linariæ folio, capitulis . . .

88. Muſcus pennatus, aquaticus, ramoſus, ſtrigoſus, foliis brevibus, acutis, capitulis . . .

89 Muſcus pennatus, omnium minimus, capitulis in ſummitate caulis erectis.

90. Muſcus Filicifolius, non ramoſus, unciam longus, capitulis incurvis, circa mediam coſtam egredientibus.

91. Muſcus pennatus, repens, foliis Myrti, coſta ferme carentibus, ex una parte caulis utrinque tendentibus, ex altera quoquoverſum, capitulis . . .

92 Muſcus apocarpos, hirſutus, ſaxis adnaſcens, foliis acutiſſimis, non multum expanſis.

93. Muſcus Alpinus, viticulis longis, bifurcans, foliis acutis, deorſum reflexis, capitulis e ſurculorum apicibus egredientibus.

94. Muſcus Alpinus, viticulis longis, bifurcis, procumbentibus, foliis acutis, hamatis, & unam partem ſpectantibus, ad ramulorum ſummitatem in apice flores proferentibus, capitulis . . . Tab. 59 fig. 5.

95 Muſcus aquaticus, ramoſus, atro-virens, foliis oblongis, latiuſculis, expanſis, obtuſe mucronatis, ac cum limbo ſubtus repando, capitulis cylindraceis, in foliorum alis ſine pediculis, dupliciter, & pulchre coronatis.

96. Muſcus ſquamoſus, erectus, paluſtris, albicans, & ſtrigoſus, capitulis ſubrotundis, abſque pediculis.

97. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, Hollandicus, longiſſimus, & fluitans, foliis expanſis, longioribus, ſubtiliſſimis, capitulis . . .

98 Muſcus ſquamoſus, Filicinus, repens, atro-virens, criſpus, ramulos Abietis maris, conis anguſtos perbelle referens, foliis minimis, ſubrotundis, creberrimis, ex una parte caulis appreſſis, altera expanſis, capitulis oblongis, erectis, pediculis quaſi orbatis, calyptra ſubhirſuta.

99. Muſcus ſquamoſus, pennatus, aquaticus, ramulis confertis, foliis acutiſſimis, crebris, pulchre deorſum obvolutis, & unum latus ſpectantibus, capitulis incurvis, pediculis altioribus, inſidentibus, operculo brevi.

100. Muſcus ſquamoſus, pennatus, aquaticus, foliis acutiſſimis, crebris, pulchre deorſum obvolutis, & unam partem ſpectantibus, capitulis incurvis, longis pediculis inſidentibus .

101. Muſcus ſquamoſus, pennatus, aquaticus, foliis longiuſculis, acutis, unam partem ſpectantibus, & nonnihil aduncis, capitulis . . . .

102 Muſcus ſquamoſus, paluſtris, viticulis craſſioribus, foliis anguſtis, acutiſſimis, aduncis, & unum latus ſpectantibus, capitulis brevibus, habitioribus, incurvis, operculo turbinato, breviſſimo.

103. Muſcus ſquamoſus, minor, viticulis craſſioribus, brevibus, foliis acutiſſimis, deorſum reflexis, & unum latus ſpectantibus, capitulis oblongis, curvulis, operculo acuto.

104. Muſcus ſquamoſus, albicans, viticulis longis, compreſſis tenuioribus, foliis acutiſſimis, aduncis, & unum latus ſpectantibus, capitulis brevioribus, habitioribus, nonnihil incurvis, altioribuſque pediculis inſidentibus, operculo brevi, firmo, acuto.

105. Muſcus ſquamoſus, viticulis non pennatis, tenuioribus, foliis acutiſſimis, unum latus ſpectantibus, & ſurſum reflexis, capitulis oblongis, parum incurvis, operculo brevi

106 Muſcus ſquamoſus, Alpinus, foliis acutiſſimis, unum latus ſpectantibus, & deorſum reflexis, capitulis oblongis, curvulis.

107. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, longiſſimus, & ramoſiſſimus, atro-virens, foliis longis, anguſtis, falcatis, & unum latus ſpectantibus, capitulis craſſioribus, incurvis, brevibus pediculis inſidentibus. . . 108. Mu-

108. Muſcus ſquamoſus, ramoſus, paluſtris, minor, viticulis tenuioribus, foliis acutis, concavis, ex una parte caulis ſurſum, ex altera deorſum ſpectantibus, capitulis incurvis, operculo breviſſimo.

109. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, atro-virens, viticulis tenuioribus, foliis brevibus Myrti, coſta donatis, obtuſe mucronatis, concavis, ex una parte cauli nonnihil appreſſis, altera magis expanſis, & ſubrectis, capitulis . . . .

110. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, atro-virens, viticulis longis, tenuioribus foliis hamatis, anguſtis, & unam partem ſpectantibus, capitulis incurvis.

111. Muſcus ſquamoſus, ramoſus, elatior, ſordide viteſcens, foliis Ruſci, ſtriatis, & expanſis, capitulis incurvis, operculo breviſſimo, mammoſo.

112. Muſcus ſquamoſus, minor, viticulis craſſioribus, foliis Ruſci, capitulis incurvis, operculo cum mucrone longo, & adunco.

113. Muſcus ſquamoſus, terreſtris, minimus, foliis expanſis, capitulis incurvis, operculo brevi.

114. Muſcus ſquamoſus, minor, ſordide luteus, foliis Ruſci, brevibus, concavis, & ſtriatis, non multum expanſis, tenuiſſime denticulatis, capitulis incurvis, brevibus, operculo cum mucrone longo, & anguſto.

115. Muſcus ſquamoſus, minor, repens, ramulis confertioribus, foliis Ruſci, coſtulatis, tenuiſsime denticulatis, & admodum expanſis, capitulis incurvis, operculo cum mucrone longiore.

116 Muſcus ſquamoſus, repens, minor, ſurculis confertioribus, aduncis, foliis Ruſci, ſtriatis, capitulis incurvis, operculo in anguſtum, & acutum mucronem prolongato

117. Muſcus ſquamoſus, minimus, ſurculis denſioribus, pennatis, foliis Ruſci, ſtriatis, ac tenuiſſime denticulatis, & admodum expanſis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.

118. Muſcus ſquamoſus, repens, minimus, ſerici modo lucens, foliis oblongis, tenuiſsimis, e lata baſi ſenſim in acutiſsimum apicem attenuatis, atque ex una parte caulis appreſſis, altera verò expanſis, capitulis longioribus, operculo in longum mucronem procurrente.

119. Muſcus ſquamoſus, repens, omnium minimus, atro-virens, non ſplendens, foliis oblongis, tenuiſsimis, e lata baſi ſenſim in acutiſsimum apicem attenuatis, atque ex una parte caulis appreſsis, altera vero expanſis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.

120. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, parvus, viticulis craſsioribus, brevibus, foliis concavis, latis, obtuſe mucronatis, & quaſi rotundatis, capitulis ſubrectis, operculo in longum mucronem producto.

121. Muſcus ſquamoſus, minimus, viticulis brevioribus, teretibus, ſemunciam circiter longis, foliis Myrti, concavis, capitulis craſsioribus, nonnihil incurvis, operculo in anguſtum mucronem longius producto.

122. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, repens, ſurculis Cupreſsinis, foliis pyramidatis, acutis, capitulis parvis, curvulis, operculo brevi. ſenſim in acutum producto.

123. Muſcus Filicifolius, non ramoſus, unciam longus, capitulis incurvis, mediam coſtam egredientibus.

124. Muſcus ſquamoſus. ramoſus, repens, ſurculis, foliis, & colore varians, capitulis incurvis, operculo in longiuſculum mucronem attenuato.

125. Muſcus ſquamoſus, repens, ramulis confertioribus, Cupreſsinis, foliis triangularibus, brevibus, & concavis, capitulis incurvis, operculo mucrone longiuſculo inſignito

126. Muſcus ſquamoſus, minimus, ſurculis brevibus, plerumque ſimplicibus, tenuioribus, foliis acutiſsimis, capitulis oblongis, ſubrectis, curvulis, operculo breviſsimo.

127. Muſcus Alpinus, ſquamoſus, ſtrigoſus, erectus, luteo-viridis ſericeus, foliis e lata baſi ſenſim in acutiſſimum apicem attenuatis, capitulis . . . .

128. Muſcus ſquamoſus, minimus, viticulis tenuiſſimis, brevibus, foliis e lata baſi ſenſim in acutiſſimum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo breviſſimo.

129. Muſcus ſquamoſus, minimus, viticulis capillaribus, parum, & immediate diviſis, foliis e latiuſcula baſi ſenſim in acutiſſimum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo breviſſimo.

130. Muſcus ſquamoſus, pennatus, ſurculis Cupreſſinis, parum compreſſis, foliis pyramidatis, concavis, obtuſe mucronatis, in ramulorum extremitatibus invicem implexis, ut veluti rigidum, & obtuſiuſculum aculeum efficiant, capitulis . . . .

131. Muſcus ſquamoſus, fruticoſus, aquaticus, atro-virens, valde compreſſus, foliis utrinque tendentibus, oblongis, obtuſe mucronatis, & a medio ad ſummum tenuiſſime denticulatis, capitulis . . . . . .

132. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, fluitans, viticulis longiſſimis, compreſſis, foliis Ruſci, acutis, coſta donatis, capitulis incurvis, operculo breviſſimo, mammoſo.

133. Muſcus ſquamoſus, repens, caulibus compreſſis, foliis Ruſci, minus acutis, capitulis incurvis, operculo in tenuem, & longiuſculum mucronem attenuato.

134. Muſcus ſquamoſus, repens, minor, caulibus compreſſis, foliis anguſtis, capitulis incurvis, operculo in longum mucronem producto.

135. Muſcus ſquamoſus, minor, repens, viticulis compreſſis, foliis Ruſci, concavis, in acutum apicem attenuatis, capitulis incurvis, operculo in longiuſculum, & tenuem mucronem prolongato.

136. Muſcus ſquamoſus, minimus, repens, viticulis compreſſis, foliis anguſtis, ſenſim in acutum productis, capitulis brevibus, incurvis, operculo in longiuſculum mucronem exporrecto.

137. Muſcus ſquamoſus, minimus, viticulis pennatis, foliis brevibus, pyramidatis, hinc inde tendentibus, capitulis incurvis, operculo in longiuſculum mucronem prolongato.

138. Muſcus ſquamoſus, maximus, viticulis pennatis, foliis longiuſculis, utrinque tendentibus, pyramidatis, capitulis incurvis, operculo in longiuſculum mucronem attenuato

139. Muſcus ſquamoſus, minimus, caulibus compreſſis, plerumque ſimplicibus, foliis anguſtis, acutiſſimis, capitulo incurvo, operculo in acutum, & longiuſculum mucronem prolongato.

140. Muſcus ſquamoſus, ramoſus, repens, ramulis Cupreſſinis, aduncis, foliis oblongis, pyramidatis, concavis, capitulis breviſſimis, rectis, longis pediculis inſidentibus.

141. Muſcus ſquamoſus, repens, ſurculis denſioribus, aduncis, Myoſuroideis, foliis acutiſſimis arcte veſtitis, capitulis oblongis, rectis.

142. Muſcus ſquamoſus, aquaticus, viticulis longiſſimis, chordam muſicam minorem referentibus, foliis pyramidatis, acutis, coſta donatis, capitulis . . . .

143. Muſcus ſquamoſus, Alpinus, repens, viticulis tenuiſſimis, teretibus, foliis longiuſculis, ſubrectis, pyramidatis, peracutis, capitulis oblongis, ſurſum exporrectis, operculo breviſſimo, acuto.

144. Muſcus ſquamoſus, repens, ſurculis tenuiſſimis, foliis Ruſci, anguſtioribus, capitulo oblongo, erecto, operculo breviſſimo, mammoſo.

145. Muſcus ſquamoſus, repens, perexiguus, viticulis capillaribus, foliis Ruſci, in acutiſſimum, & longiuſculum apicem, tanquam pilum prolongatis, capitulis rotundis, operculo breviſſimo, mammoſo, pediculo ſeſquilineam inſidente.

146. Mu-

146. Muſcus ſquamoſus, Alpinus, viticulis procumbentibus, plerumque indiviſis, foliis unam partem ſpectantibus, capitulis erectis, brevibus pediculis inſidentibus.

147. Muſcus ſquamoſus, minor, Alpinus, repens, ſurculis tenuioribus, foliis concavis, triangularibus, unam partem ſpectantibus, capitulis oblongis, erectis, operculo cum mucrone brevi, acuto.

148. Muſcus pennatus, ſplendens, arboreus, minor, capitulis erectis, breviſſimo pediculo fultis.

149. Muſcus ſquamoſus, argenteus, ſurculis Cupreſſinis, brevibus, ut plurimum indiviſis, capitulis tres lineas longis, falcatis, & veluti pendulis, Cucurbitam longam repræſentantibus, operculo breviſſimo, mammoſo.

DISTRIBUTIO I.

Plantæ ſimpliciſſimæ, plerumque carnoſæ, anomalæ, ſeu irregulares, flore apetalo, monoſtemone, ſcilicet unico filamento conſtante, a ſemine ſejuncto.

IN ſequentibus plantarum generibus eadem methodo, qua in antecedentibus uti non poſſumus, in ipſarum charactere conſtituendo totaliter a florum forma, quoniam flores in tribus, vel quatuor dumtaxat generibus hactenus obſervavimus, in aliis novimus perfunctorie, in reliquis nullatenus ſcrutari licuit. Cum verò ſemina in omnibus viderimus, ab eorum ſitu, & ab ipſarum forma plantarum, cujuſcumque generis characteriſticas notas ſtatuendas duximus, florum mentionem tantum facientes in iis generibus, in quibus eos videri contigit, tum ad firmandam ſententiam noſtram jam expoſitam, omnibus nempe plantis flores ineſſe, tum ad oſtendendam affinitatem, quæ inter flores hujuſce Claſſis, & antecedentis intercedit.

AGARICUM

AGARICUM eſt plantæ genus, cujus notæ pendent præcipue a forma earumdem ſpecierum, quarum nonnullas oſtendunt Icones Tabularum 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. ideoque ab his deſumi debent. Hujuſmodi ſpecies, vel duplici (Tab. 60. A B,) vel ſimplici (Tab. 61. A E,) parte conſtant. Ex his quædam inferne ſunt poroſæ (Tab. 60. 61. 62. 63), aliæ pectinatæ (Tab. 64.) aliæ lamellatæ (Tab. 65). & aliæ læves (Tab. 66). Harum flores ſunt apetali monoſtemones, ſeu unico filamento (Tab. 65. C C) conſtantes, ſteriles, & nudi, nempe calyce, piſtillo, atque ſtaminibus deſtituti, & vel in lacunarum (Tab. 63. A) vel in foraminulorum ore (Tab. 61. C F G) naſcentes. Semina autem rotunda, vel ſubrotunda (Tab. 61. D.) quorum ſitus in ſingulis ordinibus indicamus. *Tab. 60. 61. 62. 63. 64. 65. & 66.*

ORDO I

Agarica duplici ſubſtantia A B *prædita, quorum pars inferior* C, *a ſuperiori* D *facile ſeparabilis, & innumeris, cylindraceis, anguſtiſſimis, & in ore marginatis tubulis inter ſe ſegregabilibus* E *compoſita, in quibus continentur ovata, & minutiſſima ſemina* F, *ut in Stirpibus demonſtrabimus.* *Tab. 60.*

AGARICUM eſculentum, Caſtaneæ adnaſcens, latiſſimum, hepatis facie, ſuperne ex rubro ferrugineum, interne ſanguineum, ſubtus ochroleucum Tab. 60. *Fungus latus ſanguinei coloris* C. B. *Pin.* 372. *Fungus ſecurinus, prætenlatus, ſanguineus,*

ceus, cruſtoſus Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 305? Lingua in caudicibus Caſtanearum Cæſalp. 619. *An Fungus arboreus, rubens, carnoſus, hepatis facie Raii Synopſ. Ed. 2. App. 340? & Ed. 3. 23. num. 12? Lingua di Caſtagno roſſa buona.* Vere, & Autumno provenit ad Caſtaneas ubique, venditur mercatum Florentinum aſportatur.

ORDO II

Tab. 61. *Agarici ſuperior ſubſtantia* A, *quorum inferior pars* B, *in nonnullis ſpeciebus brevior, in aliis altius perforata, in omnibus vero ex anguſtiſſimis, & cylindraceis tubulis invicem conjunctis* C, *ut in Arundine Indica facta conſtat, quibus tubulis adhærent ſemina* D.

AGaricum igniarium, Agarici officinalis facie, ſed non amarum, ſuperne ex albo cinereum, & glabrum, inferne primum ejuſdem coloris, deinde obſcurum, anguſtiſſime, & denſiſſime perforatum, foraminulis rotundis. *Agaricus pedis equini facie I. R. H. 562. Fungus in caudicibus naſcens unguis equini figura C. B. Pin. 372. Agarico ſimilis Fungus, diverſarum arborum caudicibus adhærens Ejuſd. 373. Fungi arborei ad ellychnia J. B. 3. 840. An Agaricus pedo ..., igniarius Fagi, ſuperne candicans, inferne fuſcus Cat. Giſſ. 195? Fungi igniarii, vulgo Eſca Cæſalp. 620? Pan Cucùlo, o Lingua di Faggio, di Cerro, e di Albero da fare Eſca.* Super prædictas arbores, locis plerumque montoſis abunde creſcit apud nos.

2. Agaricum Quercubus, & Ilicibus adnaſcens, ferrugineum, & glabrum, inferne album, & anguſtiſſime, & denſiſſime perforatum, foraminulis rotundis. *Agaricus nigricans, & ſuberoſus Breyn. Exam. Simpl. 286. An Fungus, vel Agaricus Quercus J. B. 1. Part. 2. 837? Eſca baſtarda, o Lingua di Quercia.* Figura Agarici, quæ ad literam B. in Tab. 330 Inſt. R. H. ad hanc, vel ad ſubſequentem ſpeciem ſpectare videtur. In Quercetis, & in Sylvis Ilicetis tempore prædicto.

3. Agaricum Celtis, ſeu Moris adnaſcens, ex obſcuro ferrugineum, inferne album, tenuiſſime, & denſiſſime perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Moro cattiva.* Circa noſtram urbem, & alibi, ubi arbores prædictæ, &c.

4. Agaricum Quercubus, & Ilicibus adnaſcens figura varians, ſuperne ferrugineum, inferne album, & anguſtiſſime, & denſiſſime perforatum, foraminulis rotundis. *Fungus Vexillabri figuram habens Aldrov. Dendr. 130. Lingua legnoſa di Leccio, e di Quercia gambuta.* In Ilicum ſylvis ſæpe vidimus, ſpeciatim in Aucupatoria Domini Marchionis de Niccolinis, in loco dicto *S. Andrea ...*, nec non in Regio Viridario *Boboli*, & Montis Oliveti ſaltu.

5. Agaricum flabelliforme, ſuperne e rufo flavum, cute lacera, & veluti ſubhirſutum, inferne album, & tenuiſſime poroſum, foraminulis rotundis, pediculo breviori ad latera donatum. *Lingua di Cerro.* Auguſto menſe in Camaldulenſibus ſylvis ad Cerros, & ad alias glandiferas arbores erumpit.

6. Agaricum ſquamoſum, Ilicibus, Lauris, & Oxyacanthæ plerumque naſcens, ſuperne hirſutum, & rufeſcens, inferne ex fulvo aureum, denſiſſime, & tenuiſſime perforatum, foraminulis rotundis, breviſſimis. *Lingua aurea cattiva, di Marruca, di Alloro, e di Leccio.* In ſylvis, & ad ſepes circa urbem noſtram paſſim, nec non in ipſa urbe in Regio Viridario *Boboli*.

7. Agaricum Celtis, ſeu Moris adnaſcens, ſquamoſum, & lignoſum, ſordide luteum ubique, ſuperne ſubhirſutum, inferne tenuiſſime, & breviter perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Moro cattiva.* In eodem loco, ut ſupra.

8. Agaricum tuberoſum, craſſum, odoratum, tenacioris ſubſtantiæ, intus, & extra e griſeo rufeſcens, inferne tenuiſſime, denſiſſime, & ſuperficialiter perforatum, foraminulis rotundis. *Lingua di Olmo cattiva.* Ad Ulmorum radices juxta aquarum foveas, ſicut magna ambulacra Gran. & Collis ad Cajanum.

9. Aga-

9. Agaricum tuberoſum, durum, Prunis, aut Malis adnaſcens, initio album, deinde e fulvo flaveſcens, inferne perbrevibus, rotundis, atque anguſtiſſimus foraminulis munitum Tab. 61. *Lingua carnosa di Suſine, e di Melo*. In Pomariis, atque in agris ad prædictas annoſas arbores faciliter invenitur.

10. Agaricum eſculentum, flabelliforme, ſuperne fulvum, cute lacera, & veluti ſquamoſa, inferne album, tenuiſſime, denſiſſime, ac rotunde perforatum, pediculo concolore, obeſo. Septembri menſe ex arbore Fici, cum in hortis, tum in agris erumpit, ſed non ita obvium.

11. Agaricum ſquamoſum, ſuperne ſericeum, & verſicolor, inferne album, foraminulis brevibus, denſiſſimis, anguſtiſſimis, & quaſi pentagonis. *Agaricus, ſeu Fungus meſentericus Sterb. Theatr. Fung. 259. K. Tab. 27 K. An Fungus arborum, & lignorum putreſcentium, coloris vario Raii Hiſt. 109? An Fungus ligneſus, roſeus, variegatus Bocc. Muſ. Part 1. 29. Tab. 8. fig. 5? Lingua vigata*. Autumni tempore, tam in aridis, quam viridibus domeſticis, atque ſpontaneis arboribus, apud nos familiare.

12. Agaricum ſquamoſum, & lichenoſum, ſuperne hirſutum, & album, inferne griſeo-plumbeum, foraminulis rotundis, denſiſſimis, breviſſimis, ac perexiguis. Tempore prædicto in iiſdem arboribus per regiones Caſinam, Joguli, Scandicci alti, & alibi.

13. Agaricum ſquamoſum, ceſpitoſum, eſculentum, criſtatum, & laciniatum, ſuperne obſcurum, inferne album, foraminulis breviſſimis, rotundis, exiguis, ac denſioribus. *An Fungus ramoſus, criſtatus, anguſtioribus lobis, & criſpis Bocc. Muſ. Part 2 Tab. 304. fig. 1 Barr. Icon. 1272? Florum faſciculus Sterb. Theatr. Fung. Tab. 28. A. Griſole*. Autumni tempore in Foris noſtra ex Piſtorienſibus, Clauſentinis, & Vallis Umbroſæ montibus portatur.

14. Agaricum ſquamoſum, ſuperne varii coloris, inferne aureum, tenuiſſime, ac denſiſſime perforatum, foraminulis breviſſimis, rotundis. In territorio Scandicci, aliiſque conſimilibus locis Autumni tempore invenitur.

15. Agaricum ſquamoſum, ſuperne album, & villoſum, inferne cæruleum, tenuiſſime, ac denſiſſime perforatum, foraminulis breviſſimis, rotundis. Cum ſuperiori, ſed rarius.

16. Agaricum ſquamoſum, albidum, ſuperne villoſum, & per longitudinem ſulcatum, inferne foraminulis rotundis, anguſtis, brevibus, ac denſis. A Domino de Chelinis e Scandiccio alto advectum.

17. Agaricum ſquamoſum, ſuperne villoſum, per longitudinem ſulcatum, album, inferne dilute griſeum, & foraminulis rotundis, denſiſſimis, ac minutiſſimis inſculptum. In hortis urbanis, & præſertim in olitorio Monialium Divi Felicis, in via *Boſſi*, ad veteres Pyros, Februario menſe.

18. Agaricum cruſtaceum, placentiforme, ſuperficie in ſemiglobulos veluti ſubdiviſa, foraminulis rotundis, & denſioribus. Ex munificentia Domini Joannis Caccia Turinenſis accepimus.

19. Agaricum Celſis, ſeu Moris adnaſcens, ſubpurpureum, ſuperne hirſutum, inferne poroſum, foraminulis anguſtis, rotundis. *Lingua maculis purpureis oblongis picta Raii Hiſt. tom. 3. 26. num. 3. Pelliccia di Re*, idcſt paludamentum Regium. Cum ſuperioribus, ſed rariſſime occurrit.

ORDO III

Agarica ſimplici ſubſtantia E, *quorum inferior pars, modo late* F, *modo anguſte* G, *& varie perforata, in ipſius foraminulis autem adhærent ſemina ut ſupra.* Tab. 61.

AGARICUM, ſive Fungus Laricis (Tab. 61. fig. 1) C. B. Pin. 375. I. R. H. 562. *Agaricus Dod. Pempt. 486 Agarico ordinario, officinale, di Larice*. In Tridentinis Montibus provenit.

2. Aga-

2. Agaricum cæſpitoſum, maximum, eſculentum, Aluteolum aluſcens, ſuperne rufeſcens, & veluti filamentoſum, inferne album, varie, & negare perforatum. In Apennino monte, in ea parte, quæ Falterona vocatur, Autumni tempore.

3. Agaricum Dædaleis ſinubus excavatum *I. R. H. 562. Fagi Fungus Sorbino uſum præbens Aldrov. Dendr. 250. Fungus ad cutem extergendam aptus C. B. Pin. 374. Fungus ligneus, Dædaleus, glaber, non repens, Quercus Cerri Boc. Muſ. Part. 2. Tab. 305. Lingua dura, cattiva, detta altrimenti Sorgino.* Naſcitur, tam in domeſticis, quam in ſpontaneis arboribus ubique.

4. Agaricum eſculentum, Celtis, ſeu Mori adnaſcens, luteum, mucroneum, ſuperne villoſum, inferne ſubaſperum, alicubi perforatum, foraminulis anguſtis, & non inæqualibus. *An Fungus villoſus, arboreus, coloris Ochræ, tuberoſus I. B. 3. 840? Forte V. Genus eſculentorum Fungorum I. ſpecies Cluſ. Hiſt. CCLXI?* Ruſticæ mulieres non ſolum hoc Agaricum coquunt ad eſum, ſed etiam ad pannos lineos colore ſordide luteo tingendos, ideoque dicitur *Lingua di Moro buona a mangiare, e a tingere.* Autumnali tempore circa Urbem in Moris, ſeu Celtis viget.

5. Agaricum tuberoſum, eſculentum, album, inferne tenuiſſime, ac breviſſime, & varie perforatum. *Lingua di Cerro bianca buona.* Ad Cerros in territorio dicto *Scandicci alto*, æſtivo tempore plerumque.

6. Agaricum ſquamoſum, ſuperne aureum, & in aliqua parte rubore vivaciſſimo perfuſum, inferne ochroleucum, & fere ad inſtar perforatum, foraminulis brevibus, denſis, & anguſtis. *Lingua dura, cattiva, detta di Cerro.* In Valle Torrentis Peſæ, menſe Auguſto.

7. Agaricum ſquamoſum, criſpum, ſuperne album, & lanuginoſum, inferne primum ejuſdem coloris, poſtea rufeſcens, tenuiſſime, eleganter & varie perforatum. In Scandicci, & Montis Boni territorio, menſe Decembri.

8. Agaricum eſculentum, candidum, flabelliforme, multiplex, pediculo donatum, & fere modo ſimplici perforatum Tab. 61. fig. 2. *Fungo [illegible] bianco buono.* Junio menſe, ex Territorio Scandicci habuimus.

9. Agaricum ſquamoſum, craſſum, & molliuſculum in Roſam plerumque congeſtum, lobis criſtatis, altius radicatum, ex ruſo ferrugineum, inferne tenuiſſime, & varie perforatum. *Lingua cattiva di Olivo, lionata.* In agris ad Oleas radices menſe Decembri, ut plurimum.

10. Agaricum ſquamoſum, craſſum, & molliuſculum, in Roſam plerumque congeſtum, lobis criſtatis altius radicatum, album, inferne tenuiſſime, & varie perforatum. *Lingua cattiva di Olivo bianca.* Cum ſuperiori ſæpe reperitur.

11. Agaricum ſquamoſum, album, ſuperne non ſtriatum, ſed inſtar [illegible], inferne pulchre, & tenuiſſime perforatum. Tempore hiemali in veteribus Arborum caudicibus [illegible], Scandicci [illegible], & alibi lectum.

12. Agaricum ſquamoſum, villoſum, eſculentum, album, inferne palleſcens, pulchre, varie, & omnium anguſtiſſime perforatum. Menſe Novembri ex territorio Scandicci a Domino de Chelinis acceptum.

13. Agaricum ſquamoſum, ſuperne album, & villoſum, inferne griſeum ſubtiliſſime, pulchre, & diverſimode perforatum, foraminulis breviſſimis, ac denſiſſimis. Menſe Octobri, in Gemiſtianum prædio ad Callamai.

14. Agaricum ſquamoſum, purpureum, ſuperne lanugine ſerica præditum, inferne ſubtiliſſime, denſiſſime, & varie perforatum. In *Boboli*, & per Imperialis Villæ ambulacrum, menſe Octobri, in arborum ſtipitibus.

15. Agaricum ſquamoſum, pediculo donatum, rufeſcens, inferne albidum, & varie perforatum. In Caſcinæ Cura, ad Quercus.

16. Agaricum ſquamoſum, durum, totum album, ſuperficialiter in filamenta tenuiſſima ſerici inſtar veluti ſciſſum, inferne anguſtiſſime, & varie perforatum. In agris ſuper putrida ligna a Celſa Vallis [illegible] Gemiſtianum non longe diſtantibus menſe Octobri.

17. Aga-

17. Agaricum terreſtre, album, craſſum, Lichenis facie, varie perforatum, foraminulis uſque ad ſupernam ſuperficiem excurrentibus. In montis Oliveti nemore, menſe Octobri.

18. Agaricum ſquamoſum, & villoſum, album primum, poſtea ad fulvum vergens, inferne favi inſtar perforatum, foraminulis denſis, brevibus, & anguſtis. Autumni tempore in Acerum campeſtrium ſemimortuarum caudicibus, necnon Vitium columnis, & quandoque in ſylvis ad glandiferas arbores.

19. Agaricum ſquamoſum, Celſis, ſeu Moris innaſcens, superne album, & villoſum, inferne griſeum, denſiſſime, & pulchre perforatum. Juxta Urbis noſtræ mœnia, inter Divi Fridiani, & S. Petri in Gattolino portam, a fodina lateritia non longe, menſe Februario.

20. Agaricum ſquamoſum, ſuperne variegatum, & inſtar ſerici niteſcens, ſubtus album, pulchre, & tenuiſſime perforatum. Eodem tempore per montis Oliveti ſaltum.

21. Agaricum Lichenis facie, ruſeſcens, cartilagineum, verrucoſum, & varie perforatum. Ad Ilices in *Boboli*.

22. Agaricum terreſtre, Lichenis facie, minimum, album, in humidis proveniens, varie perforatum. Per Falteronæ montes in humectis, ad aquarum ſcaturigines, & ſtillicidia, menſe Octobri.

23. Agaricum cruſtaceum, durum, varie perforatum, oſſibus Equinis innaſcens. Menſe Decembri, extra Portam Divi Fridiani, juxta Arni ripam in Equorum carnario, vulgo *la Sardigna*.

24. Agaricum cruſtaceum, album, tenuioris ſubſtantiæ, varie perforatum. In territorio Jugoli, menſe Januario, ſuper, & inter ſemiputrida quercna folia, & ligna viget.

ORDO IV

Agarica ſimplici ſubſtantia, & ex pluribus laminis, vel aſſerculis invicem ſuperpoſitis A *conſtantia, quarum ſinguli ex una* B*, uſque ad alteram ſuperficiem* C*, ita denſiſſime, & tenuiſſime perforati, ut quaſi cylindraceis tubulis* D*, inter ſe colligatis, quemadmodum in Arundine Indica, compoſiti videantur, in quorum cavitate ſemina conduntur, ut ſupra.* *Tab. 62.*

AGARICUM durum, craſſum, aſſulatum, Ilicibus innaſcens, griſeum Tab. 62. Per plures annos viget in arborum caudicibus, ſecus magnum ambulacrum Imperialis Villæ.

ORDO V

Agarica ſimplici ſubſtantia, ubique ſpongioſa, quorum in foraminulorum ſuperficie A*, adhærent ſemina.* *Tab. 63.*

AGARICUM album, terreſtre, medullam panis referens Tab. 63. fig. 2. Autumnali tempore ad arborum radices, ſpeciatim in Scandicci alti prædiis.

2 Agaricum ſpongioſum, nigrum, imæ plantarum diverſarum caulis parti innaſcens, eamque amplectens Tab. 63. fig. 1. Januario, ac Februario menſibus, in ſylva Cœnobii montis Oliveti, præſertim ſecus ſuperiorem ſemitam ad pratum Lunæ ducentem, ubi in Timo, Buxo, Gramine, Viola Martia, Cyclamino, aliiſque conſimilibus plantis, ut in Icone patet adnaſcitur, eaſque amplectitur.

3 Agaricum album, ſpongioſum, Brunellæ plerumque adnaſcens, Julio menſe ſub Pinis, & per Populetum in loco *le Caſcine*.

O R D O VI

Tab. 64. *Agarica fungulare ſubſtantia* A, *ſemina* B *adhærent ſuperficiei denticulorum, vel teretium* C, *vel planorum* D.

AGARICUM eſculentum, album, Clavæ effigie, aculeis longis, innoxiis, munitum Tab. 64. fig. 1. *Coralloides Hyſtricis forma Inſt. R. H.* 565. *Fungus Erinaceus, albus, eſculentus, in ſylvis Tuſculanis Bocc. Muſ. Part. 1 Tab.* 307. *Fungo Iſtrice, buono.* In ſylvis Divi Martini ad Palmam, necnon in nemoribus Abbatiæ S. Caſſiani de monte Scalario, menſe Decembri.

2. Agaricum eſculentum, album, ceſpitoſum, multifidum, & denticulatum, denticulis aſperis Tab. 64. fig. 2. *Agaricus multifidus, & villoſus Inſt. R. H.* 562. *Fungus muſcoſus, albus, villis pallentibus, ruſciformis Bocc. Muſ. Part 1. Tab.* 303. Menſe Octobri, circa Florentiam ad Ilices, & ad Moros oritur, ſed rarum, copioſiſſimum vero in Apennino, ſuper Fagos, & Abietes

3. Agaricum eſculentum, latum, maximum, ſuperne, & inferne Capreolini coloris, denticulis longioribus, teretibus, pediculo breviori ad latera donatum. *Fungus eſculentus, echinatus, maximus, ſuperne, & inferne Capreolini coloris D. Breynii ex libro ejuſdem depicto.*

4. Agaricum ſquamoſum, album, ſuperne villoſum, inferne denticulis longioribus, & planis præditum Tab. 64. fig. 3. Menſe Novembri, e Scandiccio alto territorio habuimus.

5. Agaricum ſquamoſum, album, ſuperne ſubhirſutum, inferne pectinatum Tab. 64. fig. 4. *Lingua dentata, bianca.* Ad vitium pedamenta tam in urbanis hortis, quam in agris, menſe Februario.

6. Agaricum ſquamoſum, villoſum, ſuperne album, inferne griſeum, folliculis, ſeu denticulis tenuiſſimis Tab. 64. fig. 5. *Lingua dentata, e fogliata, bianca.* In *Boboli*, menſe Martio, & e Scandiccii territorio etiam repertum.

7. Agaricum ſquamoſum, coriaceum, Ilicibus adnaſcens, ſuperne glabrum, & ferrugineum, inferne album, & denticulatum. In Scandiccio alto, per Ilciferam ſylvam D. Marchionis de Niccolinis.

8. Agaricum ſquamoſum, ſquamis longis, & anguſtis, ſuperne glabris, & leucophæis, inferne denticulis teretibus, & purpureis, exaſperatis. Extra Portam Divi Nicolai ſuper truncos Populi nigræ.

9. Agaricum terreſtre, Lichenis facie, obſcurum, denticulis longioribus teretibus linguæ Vitulinæ inſtar ornatum. In collibus Impruneta inter Templum Beatiſſimæ Virginis, & locum *i Saſſi neri*, ſecus viam Crucis in aggeribus, ſpectatum ante quandam foveam, ubi ruſtici columnas quernas purgandas immergunt.

O R D O VII

Tab. 65. *Agarica fungulari ſubſtantia; inferna parte* A *in laminas tenuiſſimas* B, *diſſecta, ac diſtributa, ſuper quas, ut in Fungis lamellatis, reperiuntur flores* CC, *& ſemina* D.

AGARICUM ſquamoſum, arboribus adnaſcens, lobis pectunculum mentientibus, ſuperne ſubhirſutis, & albis, ac albicantibus ſtriis ſecundum longitudinem excavatis, inferne lamellis craſſioribus, prorſus albis. Menſe Decembri, per territorium Plebaniæ Decimi, ſecus Paloſtram rivulum, ad Arbutos.

2. Agaricum eſculentum, ſquamoſum, glabrum, ſuperne obſcurum, inferne ſubalbidum, & lamellatum *An Agaricus præcox, albo-gilvus, criſtatus I. R. H.* 562? *Fungi ad arborum radices naſcentes, qui dum parvi ſunt, vulgo Famiglia, adulti vero Regagna dicuntur Aldrov. Dendr.* 172 *Gelone, Cardela, e Cerrena.* In Piſto-

Rotienſibus, & Vallumbroſanis montibus copioſum; necnon ad domeſticas arbores prope Florentiam interdum reperitur, brumali tempore.

3. Agaricum eſculentum, fulvum, non hirſutum. In Ripulenſi plano per aggeres viæ ſecus Populetum, quæ a magno prædio Domini Equitis de Caſtellis ad molendina perducit.

4. Agaricum Auriculæ, vel Flabelli forma, ſuperne ſubobſcurum, inferne album, & lamellatum Tab. 65. fig. 2. Cum ſuperiori eodem loco, ac tempore vigebat.

5. Agaricum ſquamoſum, album, coriaceum, ſuperne glabrum, inferne lamellatum, lamellis cartilagineis. Cum ſuperiori invenitur.

6. Agaricum ſquamoſum, ſuperne cinereum, & glabrum, inferne lamellatum, & album. *An Fungus arboreus Juglandium, albicans I. B. 3. 839?* Ad Juglandium caudices interdum reperitur.

7. Agaricum ſquamoſum, gilvum, non hirſutum, ſquamis amplioribus, fornicatis, inferne lamellatum. In Caſiniani Parœcia, ceteriſque conſimilibus locis, brumali tempore viget.

8. Agaricum ſquamoſum, ex rufo fulveſcens, ſquamis amplioribus, & longioribus, laciniatis, non hirſutis, inferne lamellatis. Cum ſuperiori.

9. Agaricum ſquamoſum, fulvum, lobis Pectunculi forma, ſuperne hirſutum, inferne lamellatum. Ad Quercus verno tempore viget.

10. Agaricum ſquamoſum, eſculentum, non hirſutum, totum album. Ad Quercus per nemora Abbatiæ Florentinæ, in territorio Scandicci.

11. Agaricum ſquamoſum, ſuperne album, & villoſum, inferne lamellis denſis, aureis, & undoſis. In viridario *Bobolis*.

12. Agaricum ſquamoſum, ſquamis parvis, ſuperne fulvis, & glabris, inferne lamellis purpureis Tab. 65. fig. 3. Ad Populos nigras, ſemimortuas, per Ripulenſe planum.

13. Agaricum eſculentum, carnoſum, album, deſuper globoloſum, ſubtus lamellatum. In Mali Armeniaci caudicibus aliquando reperitur.

14. Agaricum ſquamoſum, & laciniatum, ſuperne album, & villoſum, inferne lamellis ſubrubentibus Tab. 65 fig. 4. *Lingua piloſa Raii Hiſt. Tom. 3. 26. num. 7.* Ad Pinus, & Quercus non raro oritur.

15. Agaricum ſquamoſum Juglandibus adnaſcens, totum album, ſuperne villoſum, inferne lamellis cartilagineis. *An Fungus arboreus Juglandium, albicans I. B. 3. 839? Lingua di Noce cattiva*. In Juglandium caudicibus, atque ramis hyemali tempore.

16. Agaricum infundibulum dimidiatum imitans, per oras undulatum, ſuperna parte obſcurum, & veluti ſericum, inferne lamellatum, & album Tab. 65. fig. 2. Menſe Octobri, in Scandiccio alto, in fovea ſylvæ Aucupariæ Domini Marchionis de Niccolinis.

17. Agaricum infundibuli forma, ad oras undulatum, ſuperne gilvum, inferne album, & tenuiſſime lamellatum. Menſe Octobri, in *Bobolis*.

18. Agaricum ſquamoſum, rufeſcens, pediculo donatum, ſubtus lamellis denſis Tab. 65. fig. 7 Menſe Decembri, in ſylvis, ad detruncatas arbores, & in campeſtribus, ad vitium columnas.

19. Agaricum ceſpitoſum, ſordide luteum, Cochlearis, vel Spatulæ forma, glabrum Tab. 65. fig. 6. Ad Quercus Autumnali, atque Brumali tempore, in territorio Scandicci.

20. Agaricum ceſpitoſum, fulvum, Cochlearis, aut Spatulæ forma, hirſutum, Tab. 65. fig 5. Cum ſuperiori.

21. Agaricum ſquamoſum, adipoſum, lamellatum, fœtidum, fulvum. *Agaricum ſquamoſum, adipoſum, fœtidum, ſuperna limbi parte ramoſa, ſupra Balænæ oſſa adhuc pinguedine referta natum H. Piſ. Tab. 3. Ab auctore ad vivum depictum accepimus.*

O R D O VIII

Tab. 66. *Agarico ſingulari ſubſtantia, nullis foraminulis, denticulis, & lamellis interruptæ, ſed lævi, quandam ſuperne, quandam inferne ſuperficiem A. ſummo donata.*

AGARICUM Auriculæ formâ (Tab. 66. fig. 1.) *Inſt. R.H.* 562. *Fungus membranaceus, auriculam referens, ſive Sambucinus C.B. Pin.* 371. *Fungus auricula Judæ, colore ex cinereo nigricante, pertuſus, in Sambuco tandem naſcens J.B.* 3. 840. *Octavum perniciſſorum Fungorum Cluſ. Hiſt.* CCLXXXVI *Fungus Sambuci, vel auricula Judæ Sterb.* 256. *Tab.* 27 *H. Orecchio di Giuda, e Fungo di gelatina, e Orecchiarus*. Menſe Decembri, non ſolum in agris, ſed etiam in urbanis hortis ad putrida ligna, necnon in tectorum tabulis, & oſtiis ligneis.

2. Agaricum membranaceum, violaceum, minimum. Menſe Decembri, in *Sandoni dio* ad detruncatarum Ilicum radices, necnon in prædio Domini de Chelinis, ad columnas vitium

3. Agaricum gelatinoſum, membranaceum, aureum, ſinuoſum, & criſpum. *Agaricus membranaceus, ſinuoſus, ſubſtantia gelatinæ Dill. Cat. Giſſ.* 194. *& Raii Synopſ. ed.* 3. 21. *n.* 3. *Fungus membranaceus, parvus, aureus Sterb. Theatr. Fung.* 241. *Tab.* 26 *E. Fungi perniciosi generis* 14. *ſpecies* 3. *Cluſ. Hiſt.* CCLXXXVII. *Noſtoch luteum, tuſſuatorio forma Bot. Pariſ. Tab. XIV. fig.* 4. *Fungo giallo, creſpo, di gelatina*. Januario, & Februario menſibus, in dejectis, & ſemiputridis arboribus ſæpe legimus.

4. Agaricum gelatinoſum, criſpatum, infundibulum dimidiatum referens, ſordide aureum. Menſe Octobri, in Falteronæ jugis, in loco *Campagna*, juxta officinam, ubi fabri ferrarii Abietum caudices in tabulas ſcindunt.

5. Agaricum ſquamoſum, & Lichenoſum, ſubſtantiæ gelatinoſæ, ſuperne variegatum, & villoſum, inferne primum violaceum, poſtea griſeum, & meſenterii inſtar corrugatum Tab. 66. fig. 4. *An Agaricus meſentericus, violacei coloris Dill. Cat. Giſſ.* 194. *& Raii Synopſ. ed.* 3. 22. *num.* 6? Tempore brumali ad Ulmos, multis in locis, ſpeciatim extra Virginis portam, inter res Domini de Ximenes, & Domini de Arrighis, in via publica.

6. Agaricum ſquamoſum, & Lichenoſum, rufum. In Ilicibus, tum in Regio viridario *Boboli*, tum in ampla ſeptuta valle Podii Imperialis provenit.

7. Agaricum Alpinum, ſquamoſum, membranaceum, ſuperne obſcurum, & ſericeum, inferne ex albo raſeſcens Tab. 66 fig. 2. In Nurſinis jugis, et in ſinoſo loco, vulgo *la Portella*. Julio menſe

8. Agaricum ſquamoſum, & Lichenoſum, membranaceum, ſuperne hirſutum, & variegatum, inferne ſubobſcurum, & inſtar lintei ſericei nitens. Juxta Cœnobium montis Oliveti, in conſiti ſylvula aucuparia dicta *l' Uccellare del Sig. Principe di Ferano*, menſe Februario.

9. Agaricum Lichenis facie, cæruleum Tab. 66. fig. 6. Poſt autumnales pluvias, uſque ad Januarium, & Februarium menſem, in pergularum lignis.

10. Agaricum Lichenis facie, cinereum. In Ilicum caudicibus Imperialis villæ, menſe Januario.

11. Agaricum Lichenis facie, aureum. Tempore prædicto in *Monte Morello* circa ſtabulum Vaccarum Domini Marchionis de Caſtilionis, ad truncata ligna.

12. Agaricum Lichenis facie, rufeſcens, læve, mollioris ſubſtantiæ. Circa Altumpaſſum, vulgo *l' Altopaſcio*, in Etruria

13. Agaricum Lichenis facie, ſordide rufum, rugoſum, & verrucoſum, odoratum Tab. 66 fig. 7 In pergularum lignis, Januario, & Februario menſibus, per urbanos hortos, et in via, quæ dicitur *R. S.*

14. Agaricum terreſtre, Lichenis facie, album. In montis Oliveti ſylva juxta locum *il prato della Luna*, menſe Octobri.

15. Aga-

15. Agaricum Lichenoſum, album, eleganter laciniatum, brumali tempore inter humum, & putrida arborum folia late ſe diffundit, ac creſcit Tab. 66. fig. 5. In Regio viridario *Bobolis*, aliiſque ſimilibus locis.

16. Agaricum coriaceum, latiſſimum, ruſeſcens, in emortuarum Fagorum ligni ſubſtantia creſcit. Cum ſequenti.

17. Agaricum membranaceum, dichotomum, ſpadiceum, in emortuarum Fagorum ligni ſubſtantia creſcit. In Camaldulenſibus, atque Falteronæ jugis rarum, ſupradictum vero magis obvium.

18. Agaricum terreſtre, erectum, membranaceum, fulvum, enſiforme, in ſummitate bifidum. Majo menſe in Regio viridario *Bobolis* per ſylvulam aucupatoriam juxta locum ubi Truttæ ſervantur, necnon in montis Senarii nemore, cæteriſque ſimilibus locis, ſed rarum.

19. Agaricum luteum, radicibus arborum fibroſis ſimile, inter humum, & ligna, vel lapides innaſcens. Per viridarium ſupradictum, Novembris initio.

20. Agaricum nigrum, reticulatum, compreſſum, emortuis arboribus inter corticem, & lignum, interdum in ipſo ligno innaſcens, ac late ſe diffundens Tab. 66. fig. 3. *Fungus niger, compreſſus, varie divaricatus, & implexus inter lignum, & corticem Raii Synopſ. ed. 2. App. 333 & ed. 3. 15. Fungus ramoſiſſimus, niger, compreſſus, in cribrum veluti formatus Ejuſd. Hiſt. Tom. 3. 21. Coralio-Fungus niger, compreſſus, varie divaricatus, & implexus, inter lignum, & corticem Bot. Pariſ. 41. num. 9.* In Falteronæ, Camaldulenſium, & Vallumbroſanorum ſylvis, necnon in nemoribus circa Florentiam toto anno.

21. Agaricum nigrum, reticulatum, non compreſſum, Quercuum cavernis innaſcens, ac late ſe diffundens. Per Caſinenſi querceta, ſed rarum.

22. Agaricum candidum, radicibus arborum fibroſis ſimile, inter humum, & lignum, vel lapidem innaſcens. Figura hujus videtur expreſſa in Diſſert. De Fungis D. Comitis Marſilii Tab. X. A A. In hortis noſtris.

23. Agaricum album, reticulatum, hirſutum, & fiſtuloſum. In teſtarum fundis inter ſaxa ad obturanda earumdem teſtarum foramina inſervientia, menſe Martio.

Agaricum vocatur a Græcis Ἀγαρικὸν, & ita dictum ab Agaria, vel Agria Regione Sarmatiæ, in qua gignebatur, ut tradit Dioſcorides, vel ab Agaro ejuſdem Regionis flumine, ex quo olim per Illyricum Venetias vehebatur, ut inquit Aetius.

C E R A T O S P E R M U M.

CERATOSPERMUM eſt plantæ genus, ab Agarico diverſum, ſeminibus corniculatis, aut Lunæ creſcentis figura A in ſuperficie B donatum. Tab. 56.

Ceratoſpermi ſpecies ſunt.

1. Ceratoſpermum aquaticum, cruſtaceum, craſſum, gelatinoſum, lubricum, latiſſimum, extra fulvum, intus album, & inſtar quercini ligni rimoſum Tab. 56. fig. 2. In aquarum rivulorum fundo toto anno viget, præſertim tempore brumali, ut in Impruneta collibus, videlicet in quodam rivulo *Nabbi* nuncupato.

2. Ceratoſpermum nigrum, minimum, diſcoides, e diverſarum arborum ramorum emortuarum corticibus, & præcipue Corylo erumpens Tab. 56. fig. 1. In ſylva aucupatoria Domini Alexandri de Puccis, juxta Caſinianı Eccleſiam, Novembri, atque Decembri menſibus.

3. Ceratoſpermum minimum, cornucopioides, album, & ſubhirſutum, ſeminibus incarnati coloris, Autumni tempore Lauri caudicibus adnaſcens Tab. 56. fig. 3. In Regio viridario *Bobolis*, & in quibuſcumque aliis locis, ubi arbores prædictæ apud nos reperiuntur.

Ceratoſpermum dicitur a vocibus Græcis κέρας cornu, & σπέρμα ſemen, quaſi diceretur ſemen cornutum, vel corniculatum.

LIN-

L I N C K I A.

Tab. 67. LINCKIA eſt plantæ genus inter Agaricum, & Ceratoſpermum, a quibus differt ob ſeminum diſpoſitionem, atque ſitum, quæ in tortuoſam, nodoſamque lineam Coralli, aut Margaritarum, monilium inſtar, diſponuntur, quemadmodum Microſcopium exhibet A, quæ ſemina ipſi plantæ corpori affiguntur.

Si quis prædicta ſemina extra plantas inſpicere cupiat, eadem utatur methodo, quam pag. 74 præſcripſimus ad obſervandos Lichenum flores. In ſuperficie plantæ primæ ſpeciei interdum reperiuntur nonnulla corpora B grani panici magnitudine, & forma, ejuſdemque cum planta coloris, ac naturæ, quæ etiam reperiuntur in aliquibus Lichenum ſpeciebus ordinis XVI. Hujuſmodi corpora progreſſu temporis poſſunt evadere tot plantæ, vel quod ſint particulæ viridæ ejuſdem plantæ, vel quod eodem ſemine ſint munitæ; quæ omnia enarrabimus cum exactius opportuno tempore eamdem plantam examinabimus, quia nondum de eadem nobis factum eſt ſatis.

Linckiæ ſpecies ſunt.

1. Linckia terreſtris, gelatinoſa, membranacea, vulgatiſſima, ex pallida, & vireſcente fulva Tab. 67. fig. 1. *Muſcus fugax, membranaceus, pinguis, ſtatim poſt pluvias oriens Bot. Monſp. Noſtoch Chymiſtarum, & Paracelſi Comm. Acad. R. Sc. An.* 1708. *pag.* 293. & *An.* 1722. *pag.* 78. *Ulva terreſtris, pinguis, & fugax Raii Synopſ. ed.* 3. 64 *num.* 11. In incultis, & herboſis locis, in pratis, & paſcuis, & in hortis, pluvio, vel humido tempore, ubique apud nos oritur.

2. Linckia paluſtris, gelatinoſa, ſaxis adnaſcens, ex obſcuro fulva, & concava, veſicam referens Tab. 67 fig. 2 In aquarum rivulis, & potiſſimum per Murellum montem, ut *v. g.* ad Garzæ torrentis originem, & per rivulum Molendini, vulgo *il Molino delle Maſſe*, ubi per totum brumale, ac vernum tempus viget, ſed Aprili menſe dumtaxat ſemina proferre videtur.

Linckiam diximus in animi argumentum erga D. Joannem Linckium Pharmacopæum Lipſienſem præſtantiſſimum, Rerum naturalium ſtudioſiſſimum, Regiæque Societatis Londinenſis Socium.

D I S T R I B U T I O II.

Plantæ ſimpliciſſimæ, carnoſæ, regulares, floribus apetalis, monoſtemonibus, ſeu unico filamento conſtantibus, a ſemine ſeparatis.

S U I L L U S.

Tab. 68. & 69. SUILLUS eſt plantæ genus capitatum, duabus partibus conſtans, capitulo A, & pediculo B, capitulo in ſua perfectione, ut plurimum hemiſphærico, ideſt ſuperne convexo, inferne verò plano, vel paululum fornicato: Cujus centrum C pediculo inſidet D, idcirco totum corpus umbraculi imaginem adamuſſim repræſentat; Pars inferior hujuſce capituli E, a ſuperiore F ſeparabilis, & innumeris, & cylindricis tubulis G inter ſe ſegregabilibus H compoſita. In quorumcumque tubulorum ore I, & in ſuprema pediculi parte D, dum capitulum expanditur, reperiuntur flores K, qui ſunt apetali, monoſtemones, ſeu unico filamento L conſtantes, ſteriles, & nudi, ſcilicet calyce, piſtillo, atque ſtaminibus deſtituti. Eorumdem tuborum cavitati M adhærent ſemina N, quemadmodum Microſcopium ad literam O melius demonſtrat.

Suil-

Suilli unicolores, lutei.

SUILLUS eſculentus, craſſus, totus pallidus. *Porcino, o Ceppatello buono, giallo.* In ericetis, & ſylvis cæduis, ſed raro oritur.

Bicolores albi, & pallidi.

SUILLUS eſculentus, craſſus, albus, ſubtus pallidus, pediculo ventricoſo, pariter albo. *Porcino, o Ceppatello buono, bianco.* Provenit in iiſdem locis cum ſuperiori, neque illo rarior eſt.

Sulphurei, & Achatæ, ſeu ſuave-rubentis coloris.

SUILLUS eſculentus, Alpinus, craſſus, deſuper ſulphureus, cute lacera, quaſi hirſuta, inferne Achatæ dilutiſſimo rubore præditus, pediculo ventricoſo, ſupernæ pileoli parti concolore. *Porcino, o Ceppatello zolfino di Abetina, colla parte di ſotto del cappello di color roſſo bello d'Agata.* In ſylvis Abiegnis, videlicet circa Camaldulenſem Eremum.

Lutei, & rubri.

SUILLUS eſculentus, craſſus, ſuperne ſordide rubens, vel ex rubro ferrugineus, inferne dilute luteus. *Porcino, o Ceppatello buono.* Pluribus in locis circa urbem, & interdum Autumni tempore ruſtici hunc nundinantur.

5. Suillus parvus, craſſus, initio dilute luteus, poſtea partim concolor, partim fæcem vini ſimulans, interdum undique ruber. *An Fungus Italicus, pediculo tumente, pileolo ſupina parte coloris vini fæcum, prona vero luteo Cornut. Reg. apud Bot. Pariſ. 59 ſub n. 5. An Fungus poroſus, craſſus, ruber Raii Synopſ. ed. 3. 11. variet. Forte Fungus E. F Sterb. Theatr. Fung. Tab. 17. An Fungi lutcoli dicti, colorem mutantes, maligni I. B. 3. 8 3 21 Porcino maleſico, o Verrino roſſo, maleſico, o Fungo cambia colore.* In quercetis, & cæduis ſylvis, necnon in ericetis, Vere, & Autumno, cum vulgari creſcit.

Rubro-ferruginei, & albidi.

SUILLUS eſculentus, craſſus, ſuperne ex rubro ferrugineus, inferne albidus, pediculo concolore, rimoſo, vel ſtriato. *Pinuzzo buono, di gambo rigato.* Octobri, atque Novembri menſibus in montoſis Pinetis, unde Pineolus a noſtratibus, ideſt *Pinuzzo* vocitatur, ut *v. g.* in Paræcia montis Boni, Juguli, Caſiniani, Moſciani, & Divi Martini ad Palmam, aliiſque ſimilibus locis.

Ex aureo fulvi, & ex albo pallidi.

SUILLUS parvus, craſſus, pileolo deſuper ex aureo fulvo, inferne ex albo pallido, pediculo ſupernæ pileoli parti ejuſdem coloris. *Porcinello dorato.* In Regio viridario *Boboli*, per ſylvulas circa Piſcinam Inſulæ, & hortos olitorios.

Fulvi, & flavi.

SUILLUS eſculentus, craſſus, ſuperne fulvus, inferne initio albidus, deinde e flavo ſubvireſcens, pediculo ventricoſo, & ſupernæ pilei parti concolore. *Fungus ſuillus, eſculentus Ceſalp. 617. An Fungus poroſus, magnus, noſtras Raii Hiſt. 100.*

Por-

Porcino, o Ceppatello buono di ſelva colore di foglia morta, o leonato. In montoſis ſylvis, & præcipue inter ericas, & in foris noſtris Vere, & Autumno venduntur.

9. Suillus eſculentus, superne pulchre fulvus, inferne citrinus, & ſubtiliſſime perforatus, pediculo concolore Tab. 68. fig. 1. *Porcino col cappello di ſopra di colore lionato bello, e di ſotto inſieme col gambo limonato*. In *Bobolis*, menſe Majo.

10. Suillus eſculentus, craſſus, superne fulvus, inferne luteus, pediculo concolore, rugoſo, & aſpero. *Leccino*. Menſe Septembri, in ſylva PP. Franciſcanorum loco dicto *la Doccia*.

11. Suillus craſſus, pileolo deſuper fulvo, inferne ſordide luteo, pediculo concolore, tenuiori. *Pinuzzo maleſico*. In *Bobolis*, menſe Octobri, per pratula circa Piſcinam Inſulæ, & in ſylvula aucuparia juxta locum dictum *la conſerva delle Trote*.

12. Suillus parvus, craſſus, pediculo, & superna pilei parte fulvis, ſericea, perbrevique lanugine infectis, inferne ochroleuca Tab. 68. fig. 2. *Porcinello peloſo*. Ad Ilicum radices menſe Octobri, tam per magnum ambulacrum Imperialis Villæ, quam in Regio viridario *Bobolis*.

Obſcuri, & flavi.

SUILLUS eſculentus, craſſus, superne obſcurus, inferne initio albidus, deinde ex flavo, ſordide viteſcens, pediculo ventricoſo, & supernæ pileoli parti concolore. *Porcino, o Ceppatello ſcuro di ſelva buono*. Creſcit in ſylvis ubique, & cum ſpecie num. 8. in foris noſtris promiſcue venditur.

14. Suillus perniciosus, superne obſcurus, inferne ochroleucus, pediculo ventricoſo, supernæ pileoli parti concolore, radice in mucronem longum ſenſim attenuatum producta Tab. 69 fig. 3. *Porcino punterolo, maleſico*. In quercetis, menſe Auguſto, per Divi Andreæ Moſciani Parœciam, aliiſque propinquis locis.

Obſcuri, & murini.

SUILLUS eſculentus, craſſus, deſuper obſcurus, inferne murini coloris, pediculo supernæ pileoli parti concolore, & ſericea, perbrevique lanugine infecto. *Falchero*. In ſylvis circa ſtabulum Vaccarum, ad Collem ad Cajanum.

Tricolores albi, lutei, & rubri.

SUILLUS eſculentus, montanus, craſſus, pileolo deſuper ex rubro ferrugineo, inferne albido, pediculo longiore, albo, punctis rubris diſtincto. *An Fungus Aurantius, pediculo longo Sterb. Theatr. Fung. 118. Tab. 15. A. Albarello, Arbatrello, o Porcinella*. In Piſtorienſibus montibus, per Caſtanearum, & Arbutorum ſylvas, Autumni tempore viget.

Albi, lutei, & obſcuri.

SUILLUS eſculentus, craſſus, viſcidus, superne obſcurus, inferne ſubluteus, pediculo brevi, tenui, concolore, punctis, & lituris rubris notato Tab 69. fig. 1 *Pinuzzo buono, ſcuro, di gambo corto, e ſottile, puntato di roſſo*. Novembri, atque Decembri menſibus, in montanis locis, ut in Caſiniani, & aliis memoratis Parœciis reperitur.

Fulvi, lutei, & rubri.

SUILLUS eſculentus, viſcidus, craſſus, superne fulvus, inferne luteus, pediculo ſubnitrum albo, deinde ejuſdem coloris, punctulis, & lituris ſanguineis notato. *Pinuzzo buono colore di foglia morta, e col gambo giallo puntato di roſſo.* Figura *Fungi poroſi, magni, craſſi I. B. 3. 833.* hinc optime respondet; deſcriptio vero minime. Ubi antedictus reperitur.

19. Suillus eſculentus, viſcidus, craſſus, superne ſubfulvi palleſcentis coloris, inferne ochroleucus, pediculo concolore, lituris, vel punctulis ſanguineis notato. *Pinuzzo buono calfino, o biancaſtro, con il gambo puntato di roſſo.* Cum superioribus.

Ex obſcuro fulvi, lutei, & luteo-rubentes.

SUILLUS magnus, craſſus, superne ex obſcuro fulvus, inferne luteus, pediculo ex luteo rubente primum, poſtea ſimul cum superna pileoli parte ad elegantem ruborem inſtar fæcum vini vergens. *Fungus Suillus, pernicioſus, vulgaris, Cæſalp. 617. An Fungus Italicus, pediculo tumente, pileolo ſupina parte coloris vini fæcum, prona vero luteo Cimel. Reg. apud Bot. Pariſ. 59. ſub num. 5. Verrino, o Porcino malefico, o Fungo cambia colore di altra ſorte.* In ſylvis montoſis Florentiæ non procul, Vere, & Autumno præſertim.

21. Suillus eſculentus, craſſus, magnus, vernus, pileolo ſupina parte fulvo, prona luteo, pediculo craſſiore, concolore, punctis, & lituris rubris notato. Tab. 69. fig. 2. *Pinuzzo maggiore, Marzuolo, di gambo groſſo.* In Divi Pauli Paræcia, vulgo *il piano di S. Polo*, Martio menſe.

22. Suillus craſſus, superne fulvus, & lævis, inferne luteus, pulpa roſea, pediculo ex fulvo ſubrubente, ac veluti reticulato. *Pinaccio liſcio, di polpa roſſa, e di gambo come retato.* Menſe Octobri, in ſaltu Oliveti Montis, prope Florentiam.

23. Suillus eſculentus, craſſus, superne fulvus, & nonnihil hirſutus, interne, & inferne luteus, pediculo ex fulvo ſubrubente. *Porcino baſtardo, o Pinaccio buono, peloſiccio.* In Silva PP. Franciſcanorum, vulgo *la Doccia*, initio menſis Octobris.

Purpurei, ex aureo fulvi, & rubentes.

SUILLUS craſſus, superne purpureus, inferne ex aureo fulvus, pediculo tumido, ſubrubente. *Pinuzzo malefico, roſſo, di gambo corpacciuto. In Bebeli* per ſylvulas circa Piſcinam Inſulæ, tempore ſupradicto, viget.

Obſcuri, lutei, & medii coloris.

SUILLUS craſſus, superne obſcurus, inferne luteus, pediculo medii coloris, & ſumma parte ſtriato. *Pinarello.* Menſe Octobri, e Senarii Montis ſaltu habuimus.

Suillus, qui & Porcinus dicitur a Sue, quia non ſolum Sues ipſum libenter devorant, verum etiam, quia in locis ubi naſcitur commorantur ad paſcua.

P O L Y P O R U S.

POLYPORUS eſt plantæ genus, ut Suillus, ſed capitulo in binas partes, ut ille non dirimitur, ſcilicet pars inferior hujuſce capituli A, a ſuperiore B non ſeparabilis, & non ex fiſtulis ſolutis compoſita, ſed *Tab. 70. & 71.*

R inſtar

inſtar cribri C, aut Apium favi D, dumtaxat perforata, in cujus foraminulorum ore reperiuntur flores, & in eorundem cavitate ſemina, quemadmodum in antecedenti genere monuimus.

Polypori unicolores, albi.

POLYPORUS exiguus, coriaceus, albus, lignis adnaſcens Tab. 70. fig. 7. *Fungus poroſus, minor, candidus, ſiccioris ſubſtantiæ, ex ligno natus D. Breynii, ex libro depicto a Clariſſimo Sherardo communicato.*

Cinerei.

POLYPORUS Alpinus, cinereus, pileolo ſuperna parte lacero, & veluti teſſellato, inferne inſtar favi ample perforato Tab. 71. fig. 2. *Coltricione*. Per ſylvas Abietinas, Fagineaſque, tam in Camaldulenſibus, quam in Vallis-Umbroſanis Alpibus, Autumni tempore.

Fulvi.

POLYPORUS coriaceus, fulvus, infundibuli forma, pediculo craſſiore Tab. 70. fig. 4. In Caſtanearum ſylvis, menſe Septembri, apud nos.

4. Polyporus lignoſus, fulvus, infundibuli forma, ad oras fimbriatus, pediculo tenuiore Tab. 70. fig. 8. *Fungus poroſus, & lignoſus, infundibuli forma D. Breynii. An Fungus campanulus, lignoſus Sterb. Theat. Fung. 258. Tab. 27. I? Ex libro miniato ſupradicto depromptus.*

5. Polyporus exiguus, coriaceus, fulvus, pileolo concavo, ac in medio nonnihil umbilicato Tab. 70. fig. 9. *Bucchierone de' prati*. Julio menſe circa Abbatiam Divi Caſſiani, vulgo *Monte Scalari*, juxta locum *la fonte al Faule*.

6. Polyporus exiguus, Alpinus, fulvus, infundibuli forma, pediculo breviore Tab. 70. fig. 10. In Lacus Nigri Alpibus, menſe Septembri.

Bicolores, albi, & obſcuri.

POLYPORUS eſculentus, parvus, pileolo deſuper obſcuro, inferne tenuiſſime poroſo, & albo, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 3. *Scopetino* a noſtratibus, quia inter ſcopas provenit, ut v. g. in ericetis ad Caſtrum Marcianum, Autumni tempore.

Spadiceo-rufi, & luteo-virides.

POLYPORUS Alni radicibus innaſcens, molli, & craſſa pulpa, pileolo deſuper ex ſpadiceo fulvo, inferne luteo-viridi, pediculo brevi, ſupernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 1. *Fungo di Ontano*. Menſibus Auguſto, & Septembri, ad Arni fluvii ripas, in Alnetis præſertim, circa fontem, vulgo *S. Lorenzino*, & paulo ſupra juxta aquarum ſcaturigines, in loco dicto *le Balze de' Geſuiti*, in plano Ripulenſi.

Albi, & ſpadiceo-rufi.

POLYPORUS exiguus, pileolo hemiſphærico, ex ſpadiceo rufo, ad oras piloſo, ſubtus albo, romboideis, & amplioribus foraminulis feneſtrato, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore Tab. 70. fig. 5. Menſe Majo, in ſylvis Florentia non procul, loco dicto *Scandicci alto*.

Al-

Albi, & griſei.

POLYPORUS eſculentus, parvus, & habitior, ex griſeo, & obſcuro nigricans, inferne albus, & tenuiſſime poroſus, pediculo cum superna pileoli parte ejuſdem coloris Tab. 70. fig. 2. *Fungo Cervo, o Carbonajo*. Menſe Octobri, in ericetis Juguli, & Montis Boni, ut in loco *le Mentaune*.

Ceſpitoſi, vel ramoſi, unicolores, albi.

POLYPORUS ceſpitoſus, & ramoſus, albus, *Fungus ceſpitoſus, ramoſus, umbellatus, minor, albus Barr.* 117. *num.* 1290. *Icon.* 1270. In ſylvis prope Viterbum.

Unicolores, pallide-lutei.

POLYPORUS ceſpitoſus, ramoſus, pallide luteus, *Fungus ceſpitoſus, ramoſus, umbellatus, major, pallide luteus Barr.* 117. *num.* 1289. *Icon.* 1269. Non ſolum cum ſuperiori creſcit, ſed etiam in Æquicolorum montibus variis locis obſervavimus.

Bicolores albi, & rufi.

POLYPORUS eſculentus, ex ingenti, perenni, & tuberoſa radice in ſingulos menſes plerumque naſcens, ſuperne rufeſcens, inferne ſimul cum pediculo albus Tab. 71. fig. 1. *Fungus in ſaxis proveniens C. B. Pin.* 372. *Fungus ſupra lapides J. B.* 3. 836. *Fungus in lapide fungoſo Neapoli Caeſalp.* 618. *Fungus Lyncurius Ferr. in Cana* 47. & 57. *Tuberaſter fungos ferens Bocc. Muſ. Part.* 1. 293. *Tab.* 300. *Fungo della Pietra Fungaja*. In Neapolitano Regno, necnon in Pontificiæ ditionis finibus, variis in locis.

Allucinantur, qui credunt, radicem hujus plantæ eſſe genuinum lapidem, nam nil differt a radice aliarum plantarum ejuſdem generis, ſed eſt ampla, perennis, & inſtar ſpongiæ, valde perforata, quæ, dum ſucceſſive creſcit, amplectitur, ac tenaciter implicat præter terram A, fragmenta lapidum B, laterum C, lignorum D, carbonis E, & quæcumque in ipſa terra ſparſa reperiuntur; quare quædam ex hiſce radicibus pendent etiam libras circiter centum. Singulis vero menſibus, & præſertim æſtivis ex hujuſmodi radicis germine F, producuntur Fungi initio non eadem forma, qua illi, qui e ſemine immediate proveniunt, ſed primum inſtar Vitulini cornu emergunt G, qui ſenſim in apice intumeſcunt H, ac deinde in eodem apice laxantur, & in pileolum infundibuli inſtar I abeunt. Hujus plantæ duas tantum novimus ſpecies, quarum altera eſt hæc, de qua loquimur, altera inter fungos lamellatos reperitur. Noſque latet, utrum in Fungorum omni generum turba aliæ ſint plantæ perennanti radice, præter has, & quaſdam Agarici ſpecies, & Fungoides ceſpitoſum, infundibuli forma, fulvum, radice nigra, tuberoſa, perenni Tab. 86. fig. 10. Qui plura deſiderant de hac planta, adeant epiſtolam Marci Aurelii Severini ad Michaëlem Rupertum Beslerum, de Lapide fungifero, editam poſt Cœnam Jo: Baptiſtæ Ferræ Patavii 1649. in 4.

Albi, & nigri.

POLYPORUS lignoſus, & ceſpitoſus, infundibulum imitans, ſuperne nigricans, inferne cum pediculo albus, areolis carbonariis innaſcens Tab. 70. fig. 6. *Famiglia di funghi legnoſi, detta Carbonaje*. In Piſtorienſibus Montibus, Autumnali tempore, variis in locis occurrit.

Polyporus dicitur a multis poris, vel a copia multorum foraminulorum, quibus in inferiori pilei parte denſiſſime eſt cribratus.

ERINACEUS.

Tab. 72. ERINACEUS eſt plantæ genus, ut Polyporus, ſed inferiore capituli parte A in teretes, & longos denticulos diſſecta, ac diſtributa, ſuper quos B adhærent rotunda, vel ſubrotunda ſemina C.

Erinacei unicolores, albi.

ERINACEUS eſculentus, albus, craſſus Tab. 72. fig. 2. *An Fungus pane candidus, prima parte Erinaceus I. B. 3. 828? Stecherino, o dentino bianco, buono.* Naſcitur in ericetis, atque arbuetis, & cæduis ſylvis, menſibus Octobri, & Novembri, ut in Juguli Parœcia, & alibi circa urbem, in cujus foro tempore prædicto venditur.

Lutei.

ERINACEUS eſculentus, pallide luteus Tab. 72. fig. 3. *Erinaceus coloris pallide lutei Dill. Cat. Giſs. 188. Fungus pulvinatus, Buxei fere coloris, volam manus exæquans, inferne multis appendiculis lingua vitulina inſtar exaſperatus, valde ſucco turgens Flor. Altdorf. Stecherino, o dentino dorato, buono.* Ubi antedictus, ac eodem tempore viget.

Fulvi.

ERINACEUS infundibulum imitans, coriaceus, colore ex fulvo ferrugineo, pileolo deſuper veluti ſericeo, & pluribus ſtriis circularibus excavato Tab. 72. fig. 4. *An Fungus campanulatus, lignoſus Sterb. Theatr. Fung. 258. Tab. 27. I. Stecherino ſalvatico, color di eſca, o di foglia morta.* Cum ſuperioribus.

4. Erinaceus Alpinus, minor diſcoides, fulvo-ferrugineus Tab. 72. fig. 7. *Stecherino Alpigiano, piccolo, colore di foglia morta.* In Fagineis, & Abiegnis ſylvis circa Camaldulenſem Eremum, menſe Auguſto.

5. Erinaceus parvus, hirſutus, ex fuſco fulvus, pileolo ſemiorbiculari, pediculo tenuiore Tab. 72. fig. 8. *Fungus non veſcus, echinatus, minor, hirſutus, pileolo ſemiorbiculari, fuſco D. Breynii. Ex libro depicto ejuſdem Cl. Viri.*

Ferruginei.

ERINACEUS ceſpitoſus, coriaceus, ferrugineus, ſuperne circularibus ſtriis excavatus, & ſericeus, pediculo tenuiori. *Famiglia di Stecherini ſalvatici, colore di foglia morta.* In ſylva aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, loco *Scandicci alto*, menſe Octobri.

Nigri.

ERINACEUS niger, ramoſus, non veſcus Tab. 72. fig. 6. *Stecherino duro nero, ramoſo, non buono a mangiare.* In ſylvis, & ericetis Caſimani.

Bicolores, ferruginei, & cinerei.

ERINACEUS ex obſcuro ferrugineus, ſubtus denticulis longioribus, cinereis Tab. 72. fig. 1. *Stecherino maggiore, maleſico.* Menſe Septembri, in ſylva aucuparia Domini de Sacchettinis, vulgo *il Pollajo*, loco dicto *alle Roſe*.

Fuli-

Fuliginoſi, & cinerei.

ERINACEUS eſculentus, pileolo ſuperne veluti ſquamoſo, & fuliginoſo, inferne cinereo, pediculo cum ſuperna pileoli parte ejuſdem coloris. *Fungus eſculentus, echinatus, pileolo ſuperne ſquamoſo, & fuliginoſo D. Breynii, eodem libro ſuperius citato.*

Nigri, & plumbei.

ERINACEUS infundibulum imitans, colore pullo, ſuperne ſericeus, & circularibus ſtriis excavatus, inferne plumbeus, pediculo concolore Tab. 72. fig. 5. *Stoechervino nero, malefico.* Menſe Octobri, in pratculo Lucæ inter Cœnobium Montis Oliveti, & Rus vulgo *il Boſchetto del Sig. Principe di Forano*, necnon in ericetis, & herbidis inter Eccleſiam Caſiniani, atque Moſciani, ſpectatum paulo ſupra prædium Domini de Arrighis.

Ad hoc genus, & forte ad ſecundam ejus ſpeciem pertinere videtur Fungus, qui ad pag. 844. Epitom. Camer. inter multos Fungos medium occupat locum.

Erinaceus dicitur ab inferiori pilei parte, quæ eſt denticulata, vel echinata inſtar Erinacei animalis.

F U N G U S.

FUNGUS eſt plantæ genus, tribus antecedentibus generibus ſimile, ſed ejus inferior capituli pars A in laminas tenuiſſimas, ac plus, minus ſpiſſas, diſſecta, ac diſtributa. In earundem laminarum margine B C (Tab. 76. A) naſcuntur flores apetali, nudi, conſtantes ex mero filamento cylindrico, in nonnullis ſpeciebus ſolitario, ſeu inter ſe diſtincto B D (Tab. 76. A B), in aliis vero in maſſam, ſeu floccum C E digeſto. In ſuperficie autem utriuſque partis ſupradictarum laminarum undique naſcuntur ſemina rotunda, vel ſubrotunda, & minutiſſima F, in aliquibus ſigillatim diſperſa G (Tab. 76. C), in aliis quaterna ſibi contigua H. Omnia quæ ſupradictæ literæ innuunt in Tab. 73. excepta litera A, majora, quam re ipſa ſunt, ope microſcopii, & delineatoris arte, ſunt repræſentata. *Tab. 73. & 76.*

In aliquibus præterea Fungorum ſpeciebus, ac potiſſimum in iis, quæ in equorum, boum, ac ſimilium animalium fimo naſcuntur (Tab. 75. fig. 9. & Tab. 79. fig. 4.) illud obſervavimus dignum animadverſione, videlicet ſuperficiem earundem laminarum (Tab. 73. I) non ſeminibus tantum, verum etiam quibuſdam corporibus diaphanis, figura vero in nonnullis ſpeciebus conica K, in aliis pyramidata L ornatam eſſe, quibus corporibus fit ſagaci naturæ conſilio, ne alteram ex iiſdem laminis altera contingat, ne forte ſemina inter eaſdem laminas degentia depraventur, vel non decidant, niſi quando decidere debent, quæ quidem corpora maturo, ac etiam delapſo ſemine concidunt.

Methodus, qua ſpecies innumeras hujuſmodi generis diſtribuimus unico ictu oculi oſtenditur in Tabula Synoptica ſubſequente, quæ locum etiam cujuſlibet diviſionis, atque ordinis demonſtrat; quæ quidem methodus a ſignaturis peculiaribus earundem ſpecierum conſtituitur, ut v. g. ſi vel ſolitariæ naſcantur, vel plures ejuſdem ſpeciei ſimul junctæ, ſcilicet ab una tantum radice provenientes, vel ambæ ſimplices, vel ambæ ramoſæ, vel a volvæ, ſeu involucri diverſitate, vel etiam a pediculo non annulato, vel annulato, annulo permanente, aut non permanente, vel a pileolo ſuperne ſtriato, aut non ſtriato, vel quia ſunt lacteſcentes, vel non lacteſcentes, ac tandem a colorum, & ſaporum diverſitate.

Expli-

Explicatio quorundam ex iiſdem ſignatis.

NOmine ſimplicium Fungorum illos intelligimus, quorum ex una radice unus tantum progignitur, qui quidem vel ſimplex eſt (Tab. 73.), vel ramoſus, in plures Fungos ſcilicet diviſus (Tab. 79. fig. 5.) Quando vero ex una radice plures Fungi producuntur, qui itidem ſive ſimplices ſint (Tab. 79. fig. 4. & 5. & Tab. 80. fig. 6. & 7.) ſive ramoſi (Tab. 79. fig. 1.) caeſpitoſam, ſeu faſciculoſam ſpeciem appellamus.

Pro annulo, ſive corolla accipimus membranam illam, quae multis in Fungorum ſpeciebus medium, vel prope ſummum pediculum circumcingit (Tab. 75. A, & Tab. 77. A, & Tab. 78. A) & pileoli peripheriae (Tab. 77. B, & Tab. 78. B) antequam ille dehiſcat, adhaeret, cui formatio florum, ac ſeminum defenſio in iis ſpeciebus, quibus opus eſt, debetur. Haec corolla in aliquibus permanens (Tab. 75. A, & Tab. 77. A, & Tab. 78. A) in aliis fugax eſt, ſeu non permanens; haec enim dum Fungi pileolus dehiſcit, in ſimilitudinem aranearum telae ſeſſae degenerat (Tab. 75. B), vel in fragmenta ad ipſiſſimam pileoli circumferentiam (Tab. 75. C) diſrupta remanet, vel tandem per ipſum pediculum, radicem verſus deſcendit (Tab. 80. B) ac tandem delitescit.

Involucri nomine Fungorum matricem, ſeu ſeminale integumentum intelligimus, in quo iidem natura, atque longe exactius formam, quam in aliis plantis accidere aſſerunt nonnulli, reperiuntur, ut clare patet ex quopiam ex iiſdem involucris, quae ſimul cum Fungo ad magnam molem excreſcunt (Tab. 77. C, & Tab. 80. C) quale per verticem ſectum exhibet eadem Tab. 77. ſub litera F, cum in quodam eorum involucrorum, quae ad talem magnitudinem non perveniunt (Tab. 80. D) quod longe minus, quam ipſum ſit, oſtenditur microſcopio (Tab. 80. E) & iidem Fungi ab ipſo exeunt (Tab. 77. D) eodem modo, quo ſuos produnt omnia animalia a ſuo involucro inſtante tempore excluſionis, id quod vero non accidit in iis Fungis, qui a ſemine non immediate proveniunt, ſed quorum ſemen prius radicem magnam, ac diuturnam progignit, & efformat, ex qua poſt aliquot annos Fungi prodeunt eodem modo pag. 131. & Tab. 71. fig. 1. demonſtravimus. Supradictum involucrum ſeminale quibuſdam in ſpeciebus evaneſcit brevi, quia vel mole tenus vel paulo amplius mole ſeminis augetur, dum enim ſemen (Tab. 73. M, & Tab. 74. A) incrementum accipit (Tab. 73. N, & Tab. 74. B) juxta menſuram incrementi involucrum illud, (ut in ſeminibus plantarum bulboſarum, & earum quas ſecundarias appellare nobis placuit, ut ſunt Cynomorion, Orobanche, Clandeſtina, Viſcum, & ſimilia) diſperditur ſenſim in ſurſum, vel pelliculam, vel in lanuginem, ut clare conſtat ex duarum ſpecierum harum Fungorum incremento per ſingulos dies obſervato (Tab. 73. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. & Tab. 74. num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. & 15.) Idemque conſpicitur tum in illis, qui in inferiori parte globulorum ſimi equini, naſci ſolent (Tab. 73. O), tum in iis, qui in lineis ſolent germinare ſub fig. 2. Tab. 74. tum etiam in iis, quos oſtendit aſſerculus, qui in calce Tabulae 79. ſub fig. 6. exprimitur. Aliis in ſpeciebus ſupradictum involucrum eſt permanens, ac in magnam molem excreſcit (Tab. 77. C) ſimul cum Fungo, ut ſupra monuimus, qui in illo concluduntur (Tab. 77. D E) eodem pacto, quo augentur Animalia, ac creſcunt in dies foetus humani. Quapropter hoc denominatae involucro donatae ad ſtatuendas nonnullas diſtinctiones, relictis aliis evaneſcente involucri ſpecie, utpote quae ad rem noſtram inutilis eſt propter ejus exiguitatem, atque inconſtantiam.

In aliquibus ipſarum ſpecierum dictum involucrum ad radicem Fungi omnino remanet (Tab. 76. D, & Tab. 77. F) in aliis prorſus ſuper pileolum in frag-

menta

mento diviſum, in quibuſdam Fungorum ſpeciebus [illegible] (Tab. 78. C, & Tab. 80. F) in aliis in ſtriatulos digeſtum (Tab. 79. A, & Tab. 80. G)

Supereſt tamen animadvertendum, quod aliquæ ex hujuſmodi notis, quas ſtatuere differentiam, ac diſtinctam ſpecierum hujus generis, quamvis conſtantes, poſſunt tamen aliquando caſu augmentari, vel deficere, vel variare, ut v. g. aliqui ex ſimplicibus Fungis poſſunt aliquando cæſpitoſi, vel aliqui ex cæſpitoſis ſolitarii, ſicuti utrique poſſunt eſſe, vel ſimplices, vel ramoſi, quæ omnia cum in omnibus ſpeciebus accidant. Volva vero, & annuli poſſunt deeſſe, quod accidente cauſa ante maturitatem evaneſcant, vel quod ab inſectis devorentur. Lacteſcenti quoque apparere poſſunt ſine lacte, [illegible], & [illegible] cauſa, ſicuti etiam tempore, ac loco [illegible] modo etiam vel ob nimium, vel ob nondum perfectam maturitatem modo ſaturos, modo dilutos colores; quamobrem ad perfectam aliquarum ſpecierum notitiam [illegible] oportet plures eaſdem obſervare, ac ſæpius diverſis temporibus earundem characteres, ac notas inſpicere.

Animadvertendum eſt hic in Fungis cæſpitoſis a nobis omnem ſolicitudinem [illegible], quæ oritur a diverſitate involucrorum, tum quia in hac Fungorum ſpeciebus eadem involucra oculos plerumque fugiunt, tum quia etiam probabiliter [illegible] duobus deberent involucris donari, quorum alterum eſt illud, ex quo [illegible] cæſpes [illegible] complerentur, quod nondum vidimus, alterum vero, quod nobis patuit, & eſt aliud, ex quo quilibet cæſpitis Fungus (Tab. 79. B) continetur. Quapropter ut hujuſmodi involucrum innoteſcat, unicam tantum ſpeciem Fungorum eodem ordine exhibuimus (Tab. 79. fig. 4.)

Nunc vero Fungorum & characteribus, & ſeminibus, & floribus demonſtratis, ſpecierumque expoſitis earundem diſtinctionibus conſtituentibus, antequam ad ſpecierum enumerationem tranſeamus, noſtrum eſt aliquid tradere, ac referre de ſemine nonnullorum Generum ad hanc Claſſem ſpectantium, [illegible], quæ ad hanc rem in introductione ejuſdem Claſſis [illegible], ut ſemen illud ſuccus, ſeu pulvis eorundem Fungorum, aut inſectorum excrementum credatur, ſtatim ut nemo amplius eam ſententiam amplecti [illegible], quæ omnem univerſim ab ovo aut ſemine produci ſtatuit, quod ut id faciamus, ea nos ſuadent, quæ [illegible] afferri videmus a Viris doctis de Fungorum, Tuberum, Mucorumque origine diſputantibus. Nonnulli enim horum rerum originem ex ſemine deducunt, alii [illegible] alii [illegible] (ut nonnulli Philoſophi de quorundam animalium origine exiſtimarunt), nempe cum a ſemine, quam ſine ſemine gigni poſſe. Alii denique omnes opiniones [illegible] nulli autem diſtinctius ſatisfacientes, nec propriam [illegible] opinionem [illegible] adhuc in medio reliquerunt. Eorum, qui de Fungorum ſemine aliquid ſcripſerunt, quidam per jocum [illegible] de eo verba feciſſe videntur, quemadmodum Petronius Arbiter in Satyrico, ubi [illegible] Trimalchionis [illegible] referens, ut illum in Indiam ſcripſiſſe ut inde Boletorum ſemen ſibi mitterent. Alii hujuſmodi ſemen Fungis ineſſe ſe [illegible], quemadmodum ex veteribus illi, quos refert Athenæus lib. 2. Dipnoſoph. qui Tubera ex ſemine naſci ſibi perſuaſerant. Imo cum [illegible] quondam aſſerebant, eadem urbs, cui in littore Mytilenes Tubera naſcerentur, quod ſcilicet e colle Tiaræ eorum ſemina pluviis [illegible] ab aquis in ſubjectam planitiem deferrentur. Attamen nec oculo, nec manu [illegible] eorum quiſpiam ſemen [illegible] in Fungis deprehendere valuit. Neque vero id cuiquam mirum videri debet, Fungorum enim ſemen, multo autem magis Tuberum, adeo exile eſt, atque minutum, ut abſque vitri optici ſubſidio clare, ac diſtincte ſpectari minime poſſit. Quo ſane microſcopio admirabili invento, cum ante Galilæo ſapientes caruerint, nemo utique ex iis, qui ante ipſum ſcripſerunt, ad Naturæ minutias haſce propius intuendas admiſſus fuit. Qui vero poſt inventam microſcopiorum artem in Fungorum ſemen inquiſiverunt, hi quoque in incepto parum felices viſi ſunt, cum plures quamvis Fungos curioſe luſtrarint ſpe

ſpe ſua ſeminis expiſcandi fruſtrati ſunt, & qui ſemen ſibi repertum eſſe perſuaſerant, non pro ſemine quæ nihil ejuſmodi erat, nec aliquid ſeminis analogum, ſed potius ſeminum capſulas pro ſemine venditarunt. Ejuſmodi ſunt eæ, quæ in cavitate Fungoidis infundibuli forma, ſemine fœti, a Tournef. Inſt. R. H. p. 560. memoratum, reperiuntur. Fungoides hoc a nobis Cyathoidis nomine commodius deſignatur, ut ſuo loco inferius dicemus. Quæ hactenus dicta ſunt, eo amplius judicio confirmari poſſunt, quod nemo ex tam magno Scriptorum numero deinde oſtenderit ſerendi rationem, & vegetationem juxta unumquodque genus, quod nos primi calculum aggreſſi ſumus ſequentibus obſervationibus, tum circa Fungorum, tum Mucorum ſemina.

OBSERVATIO I.

Die decimo Junii 1718. multas iterum Fungorum ſpecies in ſuburbano agro collegimus, quos nunquam antea animadverteramus in Regio viridario, vulgo *Boboli* nuncupato; oportuit autem id facere, ut ſingularum ſemina ſpecierum haberemus. Plura idcirco folia extendimus ſuper tabulam in cubiculo noſtro Ilicis, Quercus, Lauri, Fraxini, atque ſimilium ex propriis arboribus jamdiu delapſa, nondum verò depravata, ſeu marceſcentia. Singulis foliorum prædictorum ſpeciebus ſuperpoſuimus vel erectos, vel jacentes quamplures ex iiſdem Fungis, in aliquibus plures unius ſpeciei, in aliis vero plurium, ea dumtaxat de cauſa, ut quilibet Fungus ſuper eadem folia ſemen deponeret; quibuscunque tribus, vel quatuor horis elapſis ſubdeque volvebantur folia, non tantum ut ſingula ſemen reciperent, ſed præterea ne illud uno tantum loco in acervum cogeretur. Hoc autem peracto, ac portione ſeminum, quanta opus fuerat, congregata, Fungos abjecimus, & ſingulas foliorum ſpecies in duas partes diviſimus, quarum alteram in nemuſculo viridarii vulgo *Boboli*, alteram autem extra urbem in ſaltum Montis Oliveti detulimus. Omnes vero recondidimus loco producendis Fungis idoneo, nempe umbroſo, inter folia ſemiputrida diverſi generis ab iis, quæ ſeminibus Fungorum jam referta erant, atque ita ſingulas dictas ſpecierum partes diſpoſuimus, ut miſceri neque invicem, neque circumjacentibus foliis poſſent. Quia vero a 20 menſis Auguſti uſque ad 4. Septembris pluvii aliquot dies interfuere, ideo 20. Septembris Montem Olivetum adivimus, ac die ſequenti Bobolum, obſervaturi an ſupra prædictos foliorum cumulos peculiare aliquid reperiremus, & in *Boboli* tantum in aliquibus e memoratis cumulis, & præſertim in illis, qui conſtabant foliis Ilicis, vel Lauri, (Tab. 77. G G) vidimus ex iiſdem ſeminibus plura ad craſſitiem granuli panici adaucta, quorum involucrum in candidiſſimam, ac tenuiſſimam lanuginem abierat, omnesque radiculas capillares, & ſubhirſutas egerant H, unde Fungos jam eſſe exortos conjecimus, atque ita ſe rem procul dubio habere certiores facti ſumus, cum paucis diebus elapſis in nonnullis, ex eadem lanugine capitula erumpere inſpexerimus I, & in nonnullis etiam Fungorum formam ſe manifeſte prodentem, e lanugine rarefacta vidimus K. Poſt hæc octavo quoque die menſis Octobris, eadem loca adivimus, non modo obſervandi gratia progreſſum dictorum Fungorum enatorum, verum etiam intelligendi, ſi fieri poſſet, qua de cauſa in reliquis cumulis nondum nati conſpicerentur, quod cum aſſequi minime valuerimus, idcirco redivimus ſæpius ad obſervandum proceſſum enatorum, nihil manu, ſed oculis tantum luſtrantes. Circa finem itaque Octobris, & poſt aliquot dies nunc pluvios, nunc ſerenos tandem grandiores facti, atque ſuper eadem folia exporrecti ſunt plures ex iiſdem Fungis, qui nati fuerant ex ſeminibus per eoſdem cumulos diſperſis. Has obſervationes pluries iteravimus, tum Æſtate, tum etiam Autumno, ſed quia eorum ſeminum productio a tempeſtatibus plerumque ipſo-

ipſo-

ipſorum naturæ opportunus procedit, videlicet a diebus alternatim ſerenis, atque pluviis, qui non ſemper opportune accidunt, ideo innumeros pæne caſus obſervavimus, per quos contingit vel eoſdem Fungos non naſci, vel eruptionem prævertere, vel protrahere, ſeu majori, vel minori copia progigni, hinc ſequitur, quod in ſeminandis iiſdem ſeminibus, aliquid certum, atque indubium ſtatuere, perquam difficile ſit, præſertim cum nondum accurata animadverſione omnia expenderimus, ac indagaverimus; interim tamen, & ſemina ſeviſſe, & Fungos inde natos vidiſſe nobis in præſentia ſufficiat. Si quis autem in animo habeat certam Fungorum culturam invenire, atque utilitatem ex ea percipere, ſatius arbitramur modum illum, quo hortorum cultores utuntur, adhibere, ſcilicet per fimi oblonga aggeſta, quæ apud eoſdem vulgo Gallico nomine *Coucher* dicuntur, ex quibus Parenſes Fungos educunt, veruntamen ex ſemine, non e fimo incaleſcente, ut ipſi putant, quod vel ipſi fimo immiſcetur, vel terræ, vel hujuſmodi rebus, quæ componendis iiſdem oblongis aggeſtis inſerviunt, quorum conficiendorum artem oſtendit in ſuo opere Quintinæus lib. VI. pag. 292. 327. & 333. longe vero exactius idem præſtitit Tournefortius in Comm. Ac. R. Sc. An. 1707. pag. 72.

OBSERVATIO II.

Die 5. Novembris eodem anno portionem Peponis oblongi C. B. Pin. 311. vulgo *di Zucca Franzesa* palmum longam, & binas uncias latam, atque craſſam accepimus, poſtea molliſſimo penicillo ſemina Mucoris capitulis nigris, lucidis (Tab. . . fig. 1. vide ſuo loco) aliunde collegimus, ac deinde ſuperficiem prædictæ portionis oblinivimus ex altera tantum parte, eamque loco nullatenus ventis, aut Soli expoſito collocavimus; Die 10. ejuſdem menſis eadem pars undique apparebat alba, ac tenuiſſima lanugine, veluti candido Goſſypio undique conſperſa, quæ 12. die fere ad uncialem altitudinem pervenit, & fere griſeum induit colorem, aliqua vero filamenta ejuſdem lanuginis cum capitulis apparere cœperunt albis. Die 14. reliqua filamenta pariter capitula protulerunt, ac denique die 15. pulla omnia capitula facta ſunt, indeque ſemina ad maturitatem redacta.

OBSERVATIO III.

A Prædictis ſeminibus, quæ in capitulis dicti Mucoris genita ſunt, ut ſupra, die 16. aliam ejuſdem Peponis oblongi C.B.Pin.311. portionem oblinivimus in altero latere, in altero vero ſemen Aſpergilli capitati, capitulo glauco, ſeminibus rotundis (Tab. . . fig. 1. v. ſ. loc.) depoſuimus, & in utroque latere, eodem temporis intervallo, ut ſupra innuimus, exorta ſunt, eodem modo creverunt, ſemenque juxta genus ſuum produxerunt, quod cum pluries fecerimus, iis ſeminibus ſemper uſi, quæ iterum recens nata planta unaquaque vice dabat, nullum tamen diſcrimen in inde enatis plantis obſervavimus.

OBSERVATIO IV.

Die 6. Decembris aliud pariter Peponis fruſtum ejuſdem magnitudinis, ac formæ accepimus, in quo quinque ſcrobiculos invicem diſtinctos excavavimus, atque in illis exiguum cariceæ fragmentum infectum Mucore capitulis nigris, lucidis (Tab. . . fig. 1.) ac jam maturis inſeruimus. Die 8. pleræ-

S que

que plantarum prædictarum inclinabant capita, aliæ vero dejectæ ſunt circa ſcrobiculos, ubi ſemina depoſuerunt; ac proinde die 12. tota fruſti illius ſuperficies oblita apparuit eodem Mucore, qui die 18. ſemina ad maturitatem perduxit. Die 19. dicti menſis aliquibus in locis ſuper memoratum Peponis fruſtum apparuit lanugo quædam alba, aliis vero in locis cinerea a ſeminibus exorta caſu aliunde in idem Peponis fruſtum illapſis. Quæ die 20. creſcendo procedebat, & una in Botrytem ramoſum, cinereum, ſeminibus rotundis (Tab. . fig. 2.) altera in Aſpergillum capitatum, capitulo glauco, ſeminibus rotundis (Tab. . . fig. 1.) verſa eſt, nigra vero a ſeminibus nata a nobis impoſitis prorſus periit.

OBSERVATIO V.

Die 4. Novembris binas Peponis ejuſdem buccellas infecimus in lateribus tantum ſemine Botrytis ramoſi, cinerei, ſeminibus rotundis (Tab . . fig. 2.) quarum unam in hypocauſto vitreo poſuimus, aliam vero exiguo cubiculo feneſtra aperta concluſimus. Prædictis in buccellis die 7. & iiſdem duobus in lateribus ſemine oblitis ubique granula apparuerunt, qualia vel in pelle vulgo *Sagrì*, vel potius in fragmento Pyri jamdiu ſecti conſpici ſolent, ſed rariora. Die 8 dicta grana in minutiſſimam, ac vix perceptibilem lanuginem abierant, ac potiſſimum ea, quæ in buccella illa hypocauſto vitreo inſerta conſpiciebantur. Veſpere diei nonæ in ambabus illis partibus lateralibus multum excreverat eadem lanugo, itaut undique velut pruina opertæ apparuerint, ſeu perinde ac nitrum parietum effloruerint; pars autem ſuperior utriuſque buccellæ, in quam non fuerat immiſſum dictum ſemen, adhuc erat intacta. Die 13. eadem lanugo in utraque buccella locis prædictis capitula produxerat, ea vero in glaucum colorem tranſierant non abſimilia illis, a quibus ſemina excepſimus, quum nulla apparuerit minima planta alterius ſpeciei Botrytis, vel Mucoris. Veruntamen in ſuperiori parte buccellæ poſitæ extra hypocauſtum vitreum, ceſpituli quidam exorti fuerant hinc inde albæ lanuginis, qui die 18. in veras plantas abiere, die vero 20. maturuerunt, & tunc innotuit Mucor capitulis nigris, lucidis (Tab. . . . fig. 1.) nemine ſerente, ſed caſu tantum illapſis ſeminibus.

OBSERVATIO VI.

Die 1. Novembris portionem aliam dicti Peponis infecimus ſemine Aſpergilli capitati, capitulis ſphæricis, glaucis (Tab. . . fig. 1.) Die 4. nihil mutatum obſervavimus. Veſpere tamen diei 8. ſuperficies dicti Peponis veluti granuloſa, eodem modo ut ſupra in Pyro, & in pelle vulgo *Sagrì*, apparebat, propter copiam flocculorum lanuginis innatæ, ut quaſi pruinoſa videretur. Die 13. excreverat, atque ad ultimam venerat perfectionem lanugo memorata, quia capitula protulit, ac in plantas ſui generis verſa eſt, ac die 18. evanuit. Veruntamen in parte ejuſdem portionis Peponis minimo in tractu, ubi fuerat idem Aſpergillus, quia ſemine infectum non fuerat ſpatium illud, innatum eſt aliud genus plantæ, quod die 24. clare ſeſe oſtendit, & ad maturitatem pervenit, erat autem Botrytes ramoſum, cinereum, ſeminibus rotundis (Tab. . . . fig. 2.) & die 27. in quibuſdam locis, ubi Aſpergillus die 18. jam perfecte maturuerat, apparuit Aſpergillus tenuiſſimus, albus, Graminis Dactyloides facie, ſeminibus rotundis (Tab. . . fig. 3.), quæ plantæ ambæ e ſeminibus in dictum Peponis portionem caſu illapſis enatæ ſunt.

OBSER-

OBSERVATIO VII.

Die 30. Decembris portionem prædicti Peponis accepimus, illamque in pyramidem triangularem efformavimus, deinde ſumptis portione Cydonii pomi majoris, necnon Pyri vulgo *Spina* pæne maturi, & ambabus in pyramides truncatas ablato nempe vertice conformatis, Cydonio pentagonam baſim, Pyro hexagonam dedimus; in ſingulis vero Pyramidum faciebus ſpeciem ſeminum Mucoris, Aſpergilli, Botrytis peculiarem ſeruimus, itaut in Peponis portione tres ſeminis ſpecies, in Cydonio ex quinque lateribus quinque ſpecies, & demum in Pyro Spino ex ſex lateribus ſex ſpecies poſuerimus, ut omnia in Mucoris Tabula ſub literis A B C patent. Omnes prædictæ ſpecies ſeminum a die 4. uſque ad 5. & 6. ejuſdem menſis germinare nonnihil cœperunt, ut obſervavimus, & in plantas juxta ſemen ſuum abierunt, quarum aliquæ die 10. aliæ 12. aliæ 13. & aliæ denique 15 maturitatem ſuam aſſequutæ ſunt, ac ſuæ ſpeciei ſemina protulerunt, quæ cum iterum ſeruerimus, & ſemina pariter ex illis producta, iterum iterumque impoſuerimus, ſemper eumdem obſervavimus in illis naſcendi modum, non ea vice tantum, ſed quotieſcumque, & ubicumque idem tentaverimus, ac tandem ſine ulla prorſus diſcrepantia, exceptis temporum differentiis, nimirum naſcendi, vel maturandi ſerius, aut citius, id autem fortaſſe diverſis ex cauſis, ſcilicet aut anni tempeſtatum varietate, aut locorum, aut diverſa ſubjectorum corporum ſtructura, vel ob nimiam, aut nondum perfectam ipſorum maturitatem.

ORDINIS FUNGORUM SCHEMATISMUS.

- Fungi ſunt vel
  - Simplices.
    - Ramoſi
      - Pediculo non annulato
        - Pileolo non ſtriato.
          - Unicolores p. 141.
        - . . . . .
      - . . . . .
    - Non ramoſi
      - Volva non erumpentes.
        - Pediculo non annulato
          - Pileolo non ſtriato.
            - Lacteſcentes, & plerumque acres.
              - unic. 141.
              - bic. 142.
              - tric. 143
            - non lacteſcentes.
              - acres.
                - unic. 143.
                - bic. 144.
                - tric. 144.
              - non acres.
                - unic. 145.
                - bic. 150.
                - tric. 159.
                - quad. 165.
          - ſtriato.
            - undique.
              - unic. 166.
              - bic. 167.
              - tric. 168.
            - ad oras.
              - unic. 169.
              - tric. 170.
        - annulato
          - Annulo permanente
            - Pediculo adhær.
              - unic. 170.
              - bic. 172.
              - tric. 175.
            - non adh.
              - unic. 177
              - bic. 177.
          - non permanente.
            - Pileolo non ſtr.
              - unic. 178.
              - bic. 179.
              - tric. 180.
            - undiq. ſtr.
              - bic. 181.
      - erumpentes
        - ampla, & ſpecioſa
          - Pediculo non annulato.
            - Pileolo non ſtr.
              - unic. 181.
              - bic. 182.
              - tric. 182.
            - ſtriato.
              - . . . .
              - ad periph.
                - unic. 183.
                - bic. 183.
                - tric. 184.
          - annulato.
            - Pil. non ſtriato.
              - unic. 184.
              - bic. 185.
              - tric. 185.
            - ſtriato.
              - . . .
              - ad oras
                - unic. 185.
                - bic. 186.
        - parva, & non ſpecioſa, ac in ſuperficie pilei partim remanentes, vel.
          - in fragmenta ſolida.
            - Ped. non annulato.
              - Pil. non ſtriato
                - unic. 186.
                - bic. 186.
            - annulato
              - Pil. non ſtriato.
                - unic. 187.
                - bic. 187.
              - ſtriato.
                - . . . .
                - ad oras.
                  - bic. 188.
          - in flocculoſas micas
            - Per ped. & pileol.
              - Ped. non annulato.
                - pil. non ſtriato.
                  - bic. 189.
                - . . . . .
              - . . . . .
            - per pil. duntaxat
              - ped. non annulato
                - . . . . .
                - pil. ad oras ſtriat.
                  - bic. 189.
                  - quad. 189.
              - . . . .
  - Ceſpitoſi.
    - Ramoſi.
      - Ped. non annulato.
        - Pil. non ſtriato.
          - bicol. 190.
        - . . . . .
      - . . . . .
    - Non ramoſi.
      - Ped. non annulato
        - Pileolo non ſtriato
          - unic. 190.
          - bic. 191.
          - tric. 194.
        - ſtriato.
          - a vert. uſq. ad oras.
            - unic. 195.
            - bic. 195.
            - tric. 195.
          - a medio ad periph.
            - unic. 196.
            - bic. 196.
            - tric. 196.
      - annulato
        - annulo permanente.
          - Pileolo non ſtriat.
            - unic. 197.
            - bic. 197.
            - tric. 197.
            - quad. 198.
          - ſtriato.
            - undique.
              - . . . . .
              - tric. 198.
            - ad oras.
              - . . . . .
              - tric. 199.
        - non permanente.
          - pileolo non ſtriat.
            - unic. 199.
            - bic. 199.
            - tric. 199.
          - . . . .

I. *Fungi ſimplices, ſeu non ceſpitoſi, nempe ab una radice ſingulares exeuntes.* Tab. 79.
II. *Ramoſi.* fig. 3.
III. *Volva non erumpentes.*
IV. *Pediculo non annulato.*
V. *Pileolo deſuper non ſtriato.*
VI. *Neque lacteſcentes, neque acres.*

Unicolores, albi.

FUngus ramoſus, parvus, albus, pileis in tubum veluti contractis Tab. 79. fig. 3. *Fungo ramoſo*. Menſe Octobri, in nemore aucupii DD. de Puccis, in loco nuncupato *Caſignano*.

II. *Non ramoſi.* Tab. 80.
VI. *Lacteſcentes, acres, vel non acres.* fig.

Unicolores, albi.

FUngus piperatus, albus, craſſus, lacteo ſucco turgens I. B. 3. 825. Inſt. R. H. 558. *Fungus albus, acris C. B. Pin.* 371. *Peveraccia, o Peperone*, aliis *Sottana*. Menſe Novembri, in ſylvis ubique.

2. Fungus eſculentus, piperatus, totus albus, lacteo ſucco turgens, lamellis anguſtioribus, pediculo altiori, & habitiori. *Lattajuolo bianco, buono, di gambo groſſo, e lungo, e di laminette ſtrette*. Menſe Majo, in ſylvis circa Regiam Villam *Careggi*, præſertim in *Monte Rivecchi*, & in foro interdum venditur.

3. Fungus piperatus, albus, parvus, lacteſcens, pileolo plano, umbilicato, ſubtus lamellis denſiſſimis, peranguſtis. *Peperino lattiginoſo, bianco*. Junio menſe, in nemoribus circa Carthuſianorum Cœnobium, & præſertim in loco non procul a prædio dicto vulgariter *il Leſtrone*.

Coloris lateritii.

FUngus pernicioſus, lateritio colore varians, ſuccum acrem, & croceum fundens, pediculo breviori. *An Amanita lateritii coloris, croceo ſucco turgens Dill. Cat. Giſſ.* 179? *Fungo Lapacendro, malefico, che cambia colore, e che goccia liquore di colore di Zafferano*. Menſe Majo, & Autumno viget, in ericetis Romulæ, Caſiniani, Juguli, & Scandicci alti.

2. Fungus eſculentus, lateritio colore immutabili, ſuccum acrem, & croceum fundens, pediculo breviori. *Fungo Lapacendro, buono, colore di mattone immutabile, e che goccia liquore di colore di Zafferano*. Menſe Auguſto, in ericetis Regiæ Villæ Pratolini, & in Fagineis, atque Abiegnis ſylvis prope Camaldulenſem Eremum.

Rufi.

FUngus pediculo, & ſuperna pileoli parte atro-rufis, lamellis ſubrufis, ſeu remiſſi coloris, ſuccum lacteum, & acrem fundens. *Pepino ceciato*. Menſe Octobri, in Boboli per pratula, & ſylvulas Piſcinam Inſulæ ambientes.

2. Fungus infundibuli formis, lacteſcens, rufeſcentis coloris. *Imbutino lattajuolo*. In ſylvulis aucupatiis territorii Scandicci alti, menſe Octobri.

3. Fungus parvus, pediculo, & ſuperna parte pileoli ferrugineis, lamellis rufis, lacteum, & dulcem ſuccum fundens. *Lattajuolo dolce*. In Boboli, menſe Majo, per ſylvas juxta urbis mœnia.

4. Fun-

4. Fungus parvus, lacteum, & dulcem ſuccum fundens, pediculo, & ſuperna pileoli parte ruſeſcentis coloris, lamellis vero ejuſdem ſed paulo remiſſioris. *Lattajuolo dolce*. Menſe Septembri, in Boboli, & in Montis Oliveti ſaltu.

5. Fungus acris, lacteſcens, infundibuli forma, pileolo parvo, ſaturate, & obſolete ruſeſcente, & quaſi ferrugineo, lamellis ruſis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore. *Peverino lattajuolo, forte*. In prædicto Boboli, & aliis ſimilibus locis Florentia non procul diſſitis, menſe Septembri.

6. Fungus acris, lacteſcens, parvus, dilute ruſeſcens, pileolo complanato, & nonnihil umbilicato, circularibus zonulis ſaturate concoloribus diſtincto. *Peperino ſtriſciato*. Menſe ſupradicto, in Scandicci alti nemoribus.

Aureo-fulvi.

FUNGUS æſtivus, lacteſcens, ex aureo fulvus, vel ex fulvo aureus, ſericea, & perbrevi lanugine quaſi infectus, lamellis anguſtioribus, dilute concoloribus. *Fungo lattajuolo, d'Eſtate, dorato, e liſcio come raſo*. Menſe Julio, cum antedicto, ſed non ita obvius.

Ex atro rufi, vel ex aureo ferruginei.

FUNGUS ex atro rufus, vel ex aureo ferrugineus, aqueo-lacteo, & dulce ſucco turgens. *Lattajuolo di latte annacquato, dolce*. Novembri, atque Decembri menſibus, uberior creſcit per ſylvas veluti in Boboli, & in Montis Oliveti.

Rubro-ferruginei.

FUNGUS bulboſus, lacteſcens, acris, rubro-ferrugineus. *Peperino lattajuolo di radice groſſa*. In ſylvis aucupariis, Scandicci alti, menſe Octobri.

Bicolores, albi, & ſpadiceo-griſei.

FUNGUS parvus, ſucco lacteo, & acri exuberans, ſuperne e ſpadiceo griſeus, ſubtus cum fiſtuloſo pediculo albus. *Peperino lattajuolo, di gambo voto*. Septembri menſe, in iiſdem locis cum ſuperiori creſcit.

Albidi, & ſublutei.

FUNGUS piperatus, lacteſcens, craſſus, pallidus, lamellis albidis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore, & Lichenis pulmonarii arborei inſtar lacunato. *Peveraccia, o Peperone giallo, di gambo bucherattoloſo*. Menſe Auguſto, in Fagineis ſylvis, circa Camaldulenſem Eremum.

Albi, & griſei.

FUNGUS Alpinus, acris, lacteſcens, deſuper e griſeo fuſcus, inferne cum breviori pediculo albo. *Lattajuolo forte, Alpigiano, di Abetina*. Ubi ſupradictus, ac eodem tempore viget.

2. Fungus parvus, acris, lacteſcens, deſuper griſeus, inferne cum pediculo albo. Menſe Septembri, in Boboli Regio viridario, per aucupariam ſylvam, prope locum, vulgo *la Conſerva delle Trote*.

3. Fungus parvus, piperatus, lacteum ſuccum fundens, pileolo griſeo, mammoſo, papilla acuta, inferne cum pediculo albo Tab. 80. fig. 1. *Peperino con il cappello grigio, fatto a guiſa di Poppa*. Menſe Octobri, in loco ubi antedictus.

Albi,

Albi, & cinerei.

FUNGUS Alpinus, pipecatus, lacteſcens, & viſcoſus, pediculo, & ſuperna pileoli parte cinerei coloris, inferne lamellis albus. *Peperino lattajuolo, viſchioſo, alpeſtre, di Abetina.* Auguſto menſe, in Fagineis, & Abiegnis ſylvis prope Camaldulenſe Cœnobium.

Albi, & obſcuri,

FUNGUS parvus, ſuccum lacteum, & acrem fundens, ſuperne colore obſcuriori, ſubtus lamellis, & pediculo albis. *Lattajuolo forte, di cappello ſcuro.* Menſe Septembri, in ſylva aucuparia DD. de Sacchettinis, loco dicto *il Pollajo alle Roſe*, necnon in Scandicci territorio ubique.

2. Fungus parvus, aqueo-lacteum ſuccum minus acrem fundens, pileolo ſubobſcuro, infundibuli modo cavo, inferne ex albo ruſeſcente, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore *Peverino di mezzo ſapore, col di ſopra del cappello ſcuro.* Menſe Octobri, per ilignam ſylvam D. Marchionis de Niccolinis, in loco, ut ſupra, *Scandicci alto.*

Dilute purpurei, & albi.

FUNGUS acris, lacteſcens, durioris ſubſtantiæ, pediculo cum ſuperna pileoli parte ſordide, & dilute purpureis, & ad tartarum vini rubri colore accedentibus, lamellis primum albis, deinde ruſeſcentibus. *Peperino duro, col di ſopra del cappello di colore pavonazzo, che ſi accoſta a quello del tartaro di vino roſſo* Menſe Octobri, inter Ilices, & Cupreſſus per magnum ambulacrum Regiæ Villæ, vulgo *il Poggio Imperiale*, ſicut etiam in Boboli per ſylvulas circa Piſcinam Inſulæ, præſertim in pratulo, dicto *della Cavallerizza*, ante areas, ubi olera coluntur.

Tricolores, albi, fuſci, & lateritii coloris.

FUNGUS lacteſcens, acris, pileolo ampliore, centro cavo, & ſubfuſco, reliqua parte zonulis circularibus lateritii coloris dilutis, & ſaturis alternatim poſitis veluti faſciata, lamellis, & pediculo albis. *Peperone lattiginoſo, di capo nel mezzo concavo, e nericcio, nel rimanente cinto di faſce di colore di mattone, e di ſotto tutto bianco.* Menſe Auguſto, per Scandicci alta nemora.

VI. *Non lacteſcentes, acri, vel alio fervido, ac peculiari ſapore.* Tab. 77. fig. 2. & Tab. 78. fig. 4. 5.

Unicolores, albi.

FUNGUS eſculentus, acris, albus, pileolo turbinato, ad oras angulato, & ſubtus repando. *An Auricula Leporis, alba Sterb. Theatr. Fung.* 119. B. *Tab.* 15. B.B: *Gallinaccio bianco.* In ſylvis, ericetis, atque arbutetis Vere, & Autumno, ſed rariſſime occurrit.

Lutei.

FUNGUS eſculentus, acris, pulchre croceus, pileolo turbinato, ad oras angulato, & ſubtus repando. *Gallinaces ſubcrocei coloris, figura auricula Ceſalp.* 619. *Gallinaccio giallo, ordinario.* In ſylvis cum ſuperiori, ac eodem tempore exit, ſed longe copioſior, ideoque in foro noſtro venalis paſſim proſtat.

2. Fun-

2. Fungus eſculentus, acris, colore vitellino, pileolo turbinato, oris expanſis, undulatis, ac pulchre laciniatis, lamellis, ſeu mavis coſtis, criſpis, & veluti ramoſis *An Fungus angulosus, & veluti in lacinias ſectus C. B. Pin. 371. Inſt. R. H. 558. Bot. Pariſ. 60. Tab. XI. n. 14. & 15? Gallinaccio di colore di torlo d'uovo, e con il dintorno del cappello a falpalà, e il di sotto creſpo, e coſtoluto*. In Regio Viridario *Boboli*, & in quamplurimis locis circa urbem, ſed non ita obvius.

Hujuſmodi Fungus a ſupramemorato procul dubio diverſus deprehenditur; qui in ſuperna pileoli parte colore modo vitellino, modo ex albo rubente, modo carneo reperitur. Proclive fuiſſet, infernæ pileoli partis nota conſiderata, novum Fungorum ordinem ſtatuere, ſicuti in Pariſienſi Botanico factum videmus. Verum cum in plurimis etiam Fungorum ſpeciebus nota illa minus clare pateat, adeout ambiguum prima fronte videri poſſit in novum ne potius, an vero in hunc ordinem referendi veniant, conſulto eos omnes ſub lamellatorum ordine relinquimus.

Bicolores, albi, & ſpadicei.

FUNGUS piperatus, non lacteſcens, pileolo admodum umbilicato, ſordide ſpadiceo, lamellis albis, pediculo firmo, breviſſimo, concolore. *Peperone ſenza latte*. Menſe Septembri, in Boboli per pratula Piſcinæ Inſulæ adjacentia.

Albi, & griſei.

FUNGUS exiguus, odore, & ſapore Raphani, pileolo deſuper albo, inferne griſeo, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore *Fungo Ramolaccio, minore*. Menſe Octobri, ſecus magnum ambulacrum Regiæ Villæ, inter Cupreſſus, & Ilices.

Albi, & lutei.

FUNGUS campeſtris, parvus, luteus, odore Allii, lamellis albis, pediculo ſuperna parte concolore. Tab. 78. fig. 5. *Fungo Aglio de' campi, o campagnuolo*. In fimo equino per agros fuſo, Autumnali tempore viget, ſed rarus.

Griſei, & nigricantes.

FUNGUS Alpinus, odore, & ſapore Allii, pileolo hemiſphærico, utraque parte ſordide griſeo, pediculo prævalto tenuiori, nigricante, fiſtuloſo, & veluti ſericeo Tab. 78. fig. 4. *Fungo Aglio, Montagnuolo, o Alpigiano*. Menſe Auguſto, in Camaldulenſibus Alpibus, & Vallis-Umbroſæ montibus, tam in umbroſis, quam in apricis locis occurrit.

E cinereo albicantes, & ſpadicei

FUNGUS non veſcus, exilis, e cinereo albicans, pediculo ſpadiceo, odore Allii D. Breynii (Tab. 77. fig. 2.) Ex libro ejuſdem Cl. Viri ſæpe memorati depromptus.

Tricolores, rufi, griſei, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS odore, & ſapore Raphani, pileolo ſuperna parte pulchre rufo, lamellis denſis, griſeis, pediculo medii coloris, cum cuticula lacera, veluti ſubhirſutum. *Fungo Ramolaccio, maggiore*. Octobri, & Novembri menſibus, in nemoribus ubique frequentiſſimus creſcit, præſertim in Boboli, & in ſaltu montis Oliveti.

VI. *Ne-*

VI. *Neque lacteſcentes, neque acres.* Tab. 73. fig. 1. Tab. 74. fig. 3. 4. 7. &c.

Unicolores albi.

FUNGUS eſculentus, totus albus, pileolo ampliore, pediculo brevi. *Fungo Biancone*. In ſylvoſis territorii Divi Martini ad Palmam, Autumni tempore.

2. Fungus eſculentus, totus albus, pileolo plano, pediculo breviore. *An Fungus magnus, totus albus, ſine lacteo ſucco, edulis, Colombettes, Montbelgardenſibus J. B. 3. 826? Fungo ſuzzolo*. In Parœcia Divi Andreæ, loco dicto *a Moſciano*, necnon ubi antedictus, eodemque tempore viget.

3. Fungus eſculentus, albus, pileolo plano, viſcidus, lamellis criſpis. *Fungo Mugnajo*. In territorio Scandicci, tempore prædicto, per ſylvas DD. de Altovitis.

4. Fungus albus, infundibulum imitans, pediculo tenuiori. In Boboli, per ſylvulas aucuparias Piſcinæ Inſulæ adjacentes, tempore Autumnali.

5. Fungus ſubalbidus, oris laceris, pediculo craſſiore, radice granuloſa. In aucupariis ſylvulis per territorium Scandicci alti, ac potiſſimum in illa DD. de Nerlis, menſe Octobri.

6. Fungus albus, parvus, & habitior, pileolo umbilicato, ac in plures partes, tamquam per elaſticam vim ut plurimum ſe dividens, cute lacera. *Fungo bianco, ſcantarecce*. Menſe Octobri, in eodem territorio per ſylvam DD. de Vitis.

7. Fungus luteſcente albus, pileolo plano, pediculo longiore, cylindraceo, non fiſtuloſo. Menſe Novembri, in eadem ſylva.

8. Fungus eſculentus, totus albus, farinam recenter molitam redolens. *Brigiolone bianco, che ſpira odore di farina di freſco macinata*. Toto Autumno, & Novembri, ac Decembri menſibus, in ericetis, atque cuſtetis copioſus provenit.

9. Fungus niveus, perelegans, pileolo ſubrotundo, cerebri inſtar criſpato, pediculo breviore. *Fungo bianco col cappello criſpo a guiſa di cervello*. In trabe tecti domus cujuſdam ab aqua pluviali diu madefacta, menſe Septembri.

10. Fungus eſculentus, parvus, & habitior, totus albus, & viſcidus. *Fungo Geloſo*. Ad Ulmos, menſe Octobri, in Caſiniani Parœcia, in nemore Monialium Divæ Felicitatis, nuncupato *il Boſco di Bruto*.

11. Fungus albus, eſculentus, pileolo ampliori, fornicato, atque in medio paulisper umbilicato, cute lacera, veluti ſquamoſa, pediculo tenuiori, breviſſimo. *Fungo cappellone, bianco*. Menſe Junio, per ſylvas circa Regiam Viam, vulgo *Viareggio*, in Ilicum, & Quercuum caudicibus

12. Fungus totus albus, infundibulum imitans, pileolo parvo, pediculo longiore. Menſe Novembri, in Scandiccio alto, per ſylvam Noſocomii Bonifacio nuncupati.

13. Fungus parvus, lamellatus, infundibuli forma, totus albus, pileolo ut plurimum in varias lacinias ſe dividente. Menſe Octobri, ubi antedictus.

14. Fungus parvus, totus albus, pileolo plano, ac umbilicato, pediculo brevi. In ſylvis aucupariis Boboli.

15. Fungus nemoroſus, viſcidus, lacteo candore fulgens. *Fungo Valente*. Menſe Septembri, in ſylva aucuparia DD. de Sacchettinis, loco dicto *il Pallajo alle Roſe*.

16. Fungus nivei candoris æmulus, viſcidus, lamellis parvis, rarioribus, pediculo fiſtuloſo. Menſe Septembri, in loco ſuperius citato.

17. Fungus eſculentus, lamellatus, candidus, pulvinato pileolo. Menſe Octobri, per nemus Regiæ Villæ Caſtelli, de qua Petrus Bellonius in libello ſuo de neglecta ſtirpium cultura Problemate 10. mentionem facit.

18. Fungus parvus, albus, ſubtus lamellis tectus. *Menſe Novembri, in Bobolo*, juxta urbis mœnia.

19. Fungus parvus, albus, pileoli ſubſtantia adeo tenui, ut lamellæ ad ſupernam ſuperficiem tranſpareant. *Menſe Octobri, in Bobolo*, inter Cupreſſus circa Inſulam.

20. Fungus parvus, coriaceus, viſcidus, totus albus, lamellis rarioribus, ſeu inter ſe longe diſtantibus. *Lamelloſo bianco*. In herboſis, & agrorum ambulacris, menſe ſupradicto.

21. Fungus parvus, viſcidus, totus albus, pediculo breviore. *Lamellino bianchi, de gambo corto*. In nemoribus circa Regiam Villam Careggi, menſe Majo.

22. Fungus fimetarius, hirſutus, ſubalbidus, pileolo conico, pediculo craſſiore. In vaſis Mali Limoniæ, aut Aurantiæ recenter ſtercoratis, & quandoque per aggeſtum equini fimi, Vere, & Autumno, interdum vero Æſtate, poſt pluvias

23. Fungus parvus, totus albus, pileolo in medio umbilicato. *Funghetto da ſcoppio, bianco*. In ſylvis, & ericetis Caſtinenſi, menſe Octobri.

24. Fungus parvus, totus albus, gracilior, pileolo hemiſphærico, pediculo tenuiori, prælto, radice tumida, in mucronem longum producta. *Fungo dilegine, barbaro* Majo menſe, per loca herbida, & ambulacra prædii Domini de Cheſtinis in territorio Scandicci.

25. Fungus pratenſis, parvus, albidus, radicibus Graminis Dactyloidis, ſpicis villoſis, Autumni tempore naſcens Tab. 74. fig. 3 *Funghetto bianchetto, de' prati, che naſce ſopra le radici della Gramigna ſanguinella dalle ſpighe peloſe*. In pratis, & paſcuis, ſignanter per pratum *Regiæ ſuburbanæ Villæ*

26. Fungus parvus, totus albus, inter Muſcos naſcens, pileolo acuto, extinctoris forma. *Funghino bianco, col cappello a ſpegnitojo, che naſce fra il Muſco*. Menſe Octobri, in nemoribus territorii Scandicci alti

27. Fungus minimus, candidus, pileolo clypei forma, & veluti angulato, limbo ſuperna parte repando Tab. 74. fig. 4. *Funghino bianco a foggia di Brocchiere, che naſce ſopra i pezzi di legno morto*. Tempore ſupradicto, in ſylvulis Boboli, ſuper ligni putridi fragmenta.

28. Fungus minimus, ceræ albæ colore, pileolo plano, in medium faſtigiato, pediculo fiſtuloſo, Muſco Polygoni folio innaſcens. *Funghino di colore di cera bianca, col cappello nel mezzo elevato, e appuntato, che naſce ſopra il Muſco*. Decembri menſe, non ſolum ubi antecedens, ſed etiam in Montis Oliveti ſilvis.

29. Fungus minimus, candidus, pileolo hemiſphærico, pediculo altiori, capillaceo Tab. 73. fig. 4. *Funghino bianco col capo mezzo tondo, e di gambo capillare*. In ſupradicto Boboli, Septembri menſe, præſertim circa Labyrinthum novum.

30. Fungus minimus, candidus, pileolo galericulato, pediculo prœalto, anguſtiſſimo, vix perforato Tab. 73. fig. 5. *Funghino candido, che naſce ſopra i Lecci, ed ha il cappello a foggia di morione*. Super Ilicum caudicibus, menſe Octobri, variis in locis

31. Fungus minimus, totus albus, infundibulum mentiens, Muſco innaſcens Tab. 73. fig. 6. *Peverino piccoliſſimo, bianco, di ragnaja*. In Boboli, per ſylvulam aucupatoriam, prope locum ubi Truccæ ſervantur, Majo menſe

32. Fungus minimus, infundibuli forma, totus albus, emortuis Gramineis foliis innaſcens *Peverino minimo, che naſce ſopra le foglie di Gramigna mezzo ſecca*. Tempore Autumnali, per reſtibiles agros, in Scandicci territorio creſcit.

33. Fungus minimus, candidus, pileolo hemiſphærico, Ilignis foliis ſemiputridis innaſcens Tab. 80. fig. 10. *Funghino candido, che creſce ſopra le foglie marce di Leccio*. In Boboli, circa Septembris finem.

34. Fungus minimus, albus, pileolo hemiſphærico, in arborum caudicibus, toto Anno poſt pluvias oritur Tab. 74. fig. 7. *Funghino bianco, dilegine, di capo*

po

po mezzo tondo, che ſi trova dopo le pioggie ne' pedali degli alberi. In Cupreſſorum, & Ilicum caudicibus, ut in Boboli, & in magno ambulacro Regiæ ſuburbanæ Villæ.

51. Fungus minimus, prorſus albus, inter Muſcos naſcens. *Fungherello minimo, che creſce fra il Muſco dopo le lunghe pioggie.* Menſe Octobri, poſt diuturnas pluvias, e locis muſcoſis prodit.

Leucophæi, griſei, adamantini, cinerei, murini.

FUngus eſculentus, ſaturo-cinereus, vel murini domeſtici coloris, farinam recenter molitam redolens, pediculo craſſiore. *Bigiolone.* Toto Autumno, Novembri, atque Decembri menſibus, in ericetis, & ciſtetis, ut plurimum copioſus provenit, & in foro noſtro venditur.

2. Fungus adamantini coloris, pileolo ampliori, fornicato, pediculo brevi, tenuiore. *Fungo di colore diamantino, o come bigio-perla.* Menſe Septembri, in Boboli, per nemus ſupra Amphiteatrum, ad meridiem.

3. Fungus parvus, viſcoſus, pileolo griſeo, ſemiorbiculato, pediculo fiſtuloſo, ſimul cum lamellis dilute concoloribus, & quaſi leucophæis. *Funghetto viſcoſo, grigio, di gambo voto, e di colore grigio-bianco, o argentino.* Novembri menſe, in Boboli pariter, per nemora juxta mœnia.

4. Fungus parvus, intenſe griſeus, ſuperna pileoli parte lacera, veluti ſquamoſa, pediculo in ſpiræ modum intorto, & filamentoſo. *Stoppone, col cappello ſcorpolato, e di gambo ſtorto, e sfilacciato.* Cum prædicto.

5. Fungus griſeus, gracillimus, pileolo galericulato, pediculo lineam craſſo, prætalto, fiſtuloſo. *Fungherello grigio, dilegine, di gambo alto, e ſottile.* Menſe Octobri, inter Muſcos viget, per Scandicci alti ſylvas, & potiſſimum in querceto, vulgo *il Boſco del Fratone.*

Aurei, lutei, crocei, pallidi, paleacei, straminei.

FUngus eſculentus, paleacei, ſeu straminei coloris, pileolo pulvinato, lamellis crebris, tenuiſſimis, perangustis. *Tiregmezzo.* Octobri menſe, in ſylvis montoſis Juguli, Montis Boni, Caſiniani, & alibi.

2. Fungus luteus, & ad prasinum nonnihil tendens, pileolo craſſo. *Borſone.* In nemore Abbatiæ Florentinæ, ſepiſſime memorato, menſe ſupradicto.

3. Fungus aureus, infundibuli forma. *Pevera maleſica, dorata.* In Vallis-Umbroſanis, atque Montis Senarii Abiegnis ſylvis, Autumni tempore exit.

4. Fungus parvus, e luteo aureus, mollioris ſubſtantiæ, pileolo plano, lamellis rarioribus, pediculo longiore. *Graſſello giallo, buono.* Menſe Novembri, in Boboli, per nemoſcula circa Divæ Brigidæ portam

5. Fungus parvus, campeſtris, luteus, pileolo hemiſphærico, pediculo longiore. *Giallino cattivo di gambo lungo.* In agris territorii Scandicci, Vere, & Autumno.

6. Fungus parvus, lubricus, aureus, lamellis raris, amplioribus, pediculo craſſiore. *Lumacone giallo, che ſdrucciola di mano.* In Boboli, Autumni tempore.

7. Fungus parvus, luteo pallore decolor, pediculo duriore. *Fungo di colore di camoſcio, che tira al pagliato.* Ibidem provenit.

8. Fungus ex luteo ruſeſcens, cute ſupernæ pileoli partis lacera, veluti ſquamoſa. *Fungherello giallo-ceciato, colla parte di ſopra del cappello ſcamoſciato.* Menſe Octobri, in caſtanetarum ſylvis, ultra torrentem Grevem, in Montis Boni territorio.

9. Fungus parvus, ſordide, vel obſolete luteus, vel luteus obſolete vireſcens, capitulo hemiſphærico, pediculo in ſpiræ modum intorto. *Funghetto di colore ver-*

di panna, e verdacchio, col gambo ſorto a guiſa di fuſo. In Regio Viridario Boboli, menſe Octobri.

10. Fungus minimus, aureus, Virgæ aureæ majoris, foliis glutinoſis, & grave olentibus, emortuis ramis innaſcens, pileolo hemiſphærico. *Coppettino, o Funghetto dorato di Coppetta*. Menſe ſupradicto, in Caſinenſi Parœcia.

Spadicei.

FUngus parvus, totus ſpadiceus, pileolo mammoſo, deſuper quaſi in ſericea filamenta lacerato, atque in medietate veluti in papillam acutam aſſurgente, pediculo tenuiori. *Cappellino di buccia sfilacciata, e di gambo ſottile*. Circa Maii menſis finem, per ſylvulas aucupii Regii Caſtelli Ruris.

Rufi.

FUngus eſculentus, craſſus, ex rufo albicans, vel ex albo rufeſcens, lamellis anguſtiſſimis, pediculo craſſiore. *Soderello degli uccellari*. Januario menſe, per nemuſculum aucuparium D. de Chelinis, in territorio Scandicci.

2. Fungus totus atro-rufeſcens, odoratus, pileolo ampliore, fornicato, tenuiori ſubſtantia, pediculo brevi, anguſto. *Fungo di colore d'Ottone, che tende all'Iſabella*. Menſe Octobri, in Montis Senarii ſylvis.

3. Fungus parvus, eſculentus, odoratus, coriaceus, rufus, lamellis inter ſe longe diſtantibus. *Fungo color d'Iſabella*. In herbidis, & per montoſa prata, ut circa Regiam Pratolini Villam, necnon in arenoſis juxta Arni ripas, pluribus locis, ſicut etiam in territorio Scandicci ad torrentem Grevam, Majo menſe.

4. Fungus parvus, infundibuli forma, criſpus, pediculo, & ſuprema pileoli parte rufis, inferne lamellis ex rufo purpuraſcentibus. *Imbutino creſpo*. In montis Rivecchi Caſtaneto, atque etiam in ſuburbanis Villarum Regiarum ſylvulis, nempe Caſtelli, & Petrariæ, menſe ſupradicto.

5. Fungus exiguus, atro-rufeſcens, pileolo ampliore, tenuis ſubſtantiæ. *Fungo di colore cerrato pieno*. Menſe Octobri, in Boboli.

6. Fungus exiguus, totus rufeſcens, lamellis ad pileoli peripheriam non uſque excurrentibus, pediculo brevi, radice bulboſa. *Fungherello di colore del rovescio della Vacchetta*. Novembri menſe, ubi prædictus, ad Lauros.

7. Fungus parvus, lamellatus, rufeſcens, florem Geniſtæ redolens. *Funghetto, che ſpira odore di fiore di Gineſtra*. Menſe Octobri, ubi antedictus, per ſylvas circa Inſulam

8. Fungus parvus, ſordide rufeſcens, vel ex rufo ferrugineus, cute lacera, pediculo lineam craſſo, fiſtuloſo. *Funghetto di color del legno molle d'Ontano*. In Scandiccio ultra Vinganem rivulum, per ſylvam, vulgo *il Boſco di Bruno*, & alibi, necnon in montis Oliveti ſaltu, menſe Decembri.

Fulvi, ſeu muſtellini.

FUngus parvus, lamellatus, fulvus, pileolo concavo, & veluti ſericeo, lamellis tortilis. *Fungo del colore di foglia morta, colla parte di ſopra del cappello liſcia come ſeta, e colle lamuzze muſcoloſe*. Menſe Octobri, in Boboli.

2. Fungus parvus, fulvus, pileolo hemiſphærico, fornicato, deſuper lacero, veluti ſubhirſuto, pediculo breviore. *Funghino del colore di foglia morta, colla pelle del cappello ſcamoſciata*. Majo, & Octobri menſe, in Populetis per Ripolenſe planum, ultra Rus D. Equitis de Caſtellis.

3. Fungus parvus, fulvus, pediculo tenuiore, pileolo quaſi complanato. *Fungherello di ſcopeto, del colore di foglia morta, e lionato*. In ericetis montoſis Autumno viget.

4. Fun-

4. Fungus parvus, fulvus, ſeu muſtellinus, pileolo extinctorii forma. *Fungo ſpegnitojo, minore, di gambo lungo, del colore di foglia morta.* Menſe Octobri, in nemuſculis circa Piſcinam Inſulæ Boboli.

5. Fungus campeſtris, minimus, ex fulvo ferrugineus, pileolo hemiſphærico, oſſis arietinis innatus. *Fungo oſſerino.* In Scandicci agris, tempore brumali, variis rebus adnaſcens, & potiſſimum in oſſibus Arietinis.

6. Fungus parvus, Autumnali tempore ſtercori Bovino innaſcens, pileolo hemiſphærico, ſupernè ſubfulvo, infernè vero ſaturo, pediculo tenuiori, fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore. *Funghetto del colore di foglia morta, che l'Autunno naſce nel concio di Bue, e di Vacca.* In paſcuis, ubi jumenta degunt.

Obſcuri, fuliginoſi, fuſci.

FUngus ex obſcuro fulvus, pileolo ampliſſimo, craſſo, hemiſphærico. *Fungo cappellone, ſcuro.* In Monialium Divæ Felicitatis nemore, per Divi Zenobii Parœciam, Menſe Octobri.

2. Fungus eſculentus, odoratus, parvus, acetabuli modo cavus, obſcurus, & ad Olivæ conditæ colorem nonnihil tendens. *Fungo con cappello a ciotola, colore ſcuro, che tende a quello d'ulivo fradicio.* Novembri menſe, in Scandiccii imi territorio, per Noſocomii Bonifacii agros.

3. Fungus ſubobſcurus, pileolo campanulato, ac deſuper in ſericea filamenta, veluti lacerato, pediculo prealto. *Fungo Campanino, ſcuriccio, con la parte di ſopra del cappello sfilacciata.* In nemuſculis aucupatus, in eodem territorio, menſe Octobri.

4. Fungus acetabuli modo cavus, fuliginoſus, pediculo prealto. *Gamberello di colore affummicato.* Eodem menſe per nemora Noſocomii ſupramemorati.

5. Fungus parvus, obſcurus, pileolo acetabuli modo cavo, ad oras undulato, & ubivis ſericeo nitore prædito. *An Fungus foliaceus, vel lamellatus, infundibuli forma, fuſco-lividus Bot. Pariſ. 73. n. 12. Tab. XIV. fig. 1. 2. 3? Fungo ſcuro con cappello liſcio, e luſtrante come ſeta, fatto a ciotola.* In Boboli nemoribus, & circa urbem variis in locis herbidis, Majo, & Septembri menſibus.

6. Fungus parvus, ſubobſcurus, pileolo mammoſo, papilla acuta. *Funghetto ſcuro con cappello a foggia di poppa, col capezzolo acuto.* In Scandicci alti nemoribus, Octobri menſe.

7. Fungus parvus, obſcurus, aut caſtanei veteris coloris, pileolo hemiſphærico. *Fungherello color di guſcio di Marrone, o di Caſtagna vecchia, delle macchie di S. Piero in Grado.* In Piſanis ſylvis, præſertim ultra Divi Petri Templum, vulgo *S. Piero in Grado*, tempore ſupradicto.

8 Fungus parvus, acetabuli modo cavus, colore ſubobſcuro. *Fungo ſugherello*, (ideſt ſuberellus, a ſubſtantia corticis Suberis denominatus). In herboſis prædiorum ambulacris, Menſe Octobri per Scandicci planiciem exit.

Violacei, purpurei, janthini.

FUngus eſculentus, bulboſus, dilute purpureus Tab. 74. fig. 1. *Fungus Boletus, violaceus, exitialis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 501. fig. 5. Grumato pavonazzo, o Fungo vedovo.* Novembri, atque Decembri menſibus, in nemoroſis locis copioſus provenit, ut in Boboli, Oliveto, atque Senatio Montibus, & in foro noſtro ſæpiſſime venditur.

2. Fungus parvus, dilute purpureus, pileolo ſurſum reflexo, & concavo, pediculo longiore, intorto. *Fungo colore di principe, che tira al gridelino.* Octobri menſe, per Scandicci territorium ubique.

3. Fungus pileolo, & pediculo dilutiſſime purpurei, & quaſi ruffeſcentis coloris, lamellis vero ſuave-purpureis. Cum ſequenti.

4. Fun-

4. Fungus totus ſubpurpureus, per vetuſtatem ad carneum colorem vergens, pileolo extinctorii forma. *Fungo ſpegnitojo, di color colombino ſmorto.* Per Scandicci alti nemora, inter ſemiputrida folia, menſe Octobri.

5. Fungus parvus, dilute purpureus, pileolo pulvinato, lamellis valde tenuiſſis, pediculo fiſtuloſo, intorto. *Fungo vedovino, di gambo voto, e ſtorto.* Decembri menſe, in Boboli.

6. Fungus parvus, ſubpurpureus, pileolo pulvinato, pediculo non fiſtuloſo. *Vedovino di colore di porpora dilavato, e di gambo pieno.* Menſe Octobri, in Scandiccio per ſylvam aucupariam D. de Chelinis, & in Regiæ Villæ Caſtelli nemore.

7. Fungus pileolo parvo, hemiſphærico, ſuperne nigro-purpureo, inferne vero valde diluto, & quaſi purpureo, pediculo concolore, prælto, intorto, fiſtuloſo. *Bulletone pavonazzo, di gambo lungo, ſtorto a guiſa di fune.* In Boboli ſub Ilicibus, Novembri menſe.

8. Fungus dilute violaceus, pileolo parvo, pediculo gracili, prælto, fiſtuloſo. *Fungo chiodo, violetto.* In Abbatiæ Florentinæ querceto, Autumni tempore.

9. Fungus janthinus, pileolo parvo, quaſi ſemiorbiculato, pediculo tenui, partim glabro, partim ſubhirſuto. *Bullettoncino di colore fra la porpora, e il violetto, col gambo mezzo peloſo.* Circa Novembris initium, in Boboli per ſylvas, videlicet inter Theatrum, & pratulum vulgo *dell' Uccellare*.

Virides.

FUNGUS parvus, totus viridis, & ad aureum nonnihil tendens, ac limacino glutine oblitus, pileolo extinctorii forma, pediculo fiſtuloſo. *Fungo verdino, cattivo, lumacoſo.* In herbidis, & hortorum ambulacris, tum in Regio Viridario Boboli, tum in Scandicci planicie, menſe Octobri, inter herbas quaſi latentem inveni.

Coccinei.

FUNGUS Alpinus, totus ſaturo-coccineus, ſeu kermiſinus, pileolo hemiſphærico. *Fungo Alpigiano di colore Cremiſi.* Menſe Septembri, per Piſtorienſes Montes, in caſtanearum ſylvis viget, ut in locis dictis *la Mareſca, e il Teſo*.

Bicolores albidi, & leucophæi, griſei, cinerei, plumbei, gilvi, murini.

FUNGUS parvus, leucophæus, lamellis albidis, pediculo fiſtuloſo, ſuperiori pileoli parti concolore. Menſe Octobri, in Scandicci alti nemoribus, præcipue in illo D. Marchionis de Niccolinis.

2 Fungus eſculentus, farinam recenter molitam ſuaviter redolens, pileolo ſuperna parte griſeo, inferne lamellis anguſtiſſimis, ſimul cum pediculo albis. *Prunulus vulgo Cæſalp. 617. An Fungus pileolo rotundiori Moucerou dictus Inſt. R. H. 557? Prugnuolo noſtrale buono, centrino.* In vepretis, & ſentacoſis locis, præſertim montoſis Vere, & Autumno.

3 Fungus eſculentus, pileolo ſuperne e griſeo ſubobſcuro, inferne lamellis, & pediculo albis. *Gromato di Vallombroſa.* In Vallis-Umbroſanis ſylvis, Vere, & Autumno, & cum ſequenti in foro noſtro venalis proſtat.

4. Fungus eſculentus, deſuper plerumque prorſus griſeus, interdum vero in aliqua parte æneo colore perfuſus, inferne lamellis, & pediculo albis. *Calcatreppola.* Non ſolum ubi antecedens, ſed etiam per Senarii Montis ſaltum.

5. Fungus eſculentus, pileolo ampliore, fornicato, tenui ſubſtantia, deſuper ex plumbeo, & cyaneo albeſcente, inferne primo albo, deinde griſeo, pediculo breviſſimo albo. *Cappellettino.* Iiſdem eodem menſe provenit.

6. Fun-

6. Fungus odoratus, parvus, infundibuli forma, deſuper e griſeo ſpadiceus, pediculo concolore, lamellis toroſis, ſordide albis. *Grumattello* Menſe Septembri, in Boboli, per ſylvam aucupatam prope locum ad ſervandas Truttas.

7. Fungus eſculentus, e griſeo rufeſcens, inferne lamellis, & pediculo albis, in emortua Eryngii radice naſcens Tab. 73. fig. 2. *Fungus Eryngii Bot. Monſp. An Fungus laudatiſſimus ex Acervo Apula Col. Part. 2. 297 Cocciolo*. Forte a carnis lotæ colore, vulgo *colore di carne lavata*. Menſe Octobri, in territorio Caſtri Florentini, & circa Villam D. Marchionis de Acciajolis, vulgo *Monte Guſoni*.

8. Fungus eſculentus, pileolo deſuper griſeo, inferne ſimul cum pediculo albo *Carnicio tardivo* Novembri menſe, per Scandicci alti nemora, præſertim Abbatiæ Florentinæ.

9. Fungus eſculentus, pileolo ſuperne e griſeo plumbeo, & veluti ſquamoſo, lamellis ſimul cum breviori, & habitiori pediculo albis. *Bigione*, o *Bigolone*. Autumnali tempore, per Montis Senarii ſylvas, & in foro noſtro venalis.

10. Fungus eſculentus, pileolo deſuper murini coloris, inferne lamellis, & tenuiori pediculo, albis. *An Fungus ſuperficie murini coloris, lamellis albicantibus Raii Synopſ. ed. 2. 333? Begolino*. Autumnali tempore, Novembri, atque Decembri menſibus, in ericetis, & ciſtetis provenit, ac in foro pariter venditur.

11. Fungus eſculentus, pileolo deſuper cinereo, aut murino, & in filamenta quaſi lacerato, inferne candido, & tenuiſſime lamellato, pediculo plerumque pariter candido, *Bigolino buono, coſì appellato per di ſopra quaſi come filamentoſo, e di colore topato, e il diſotto tutto bianco*. Majo menſe, in arenoſo ſolo inter Populos, loco dicto l' *Iſolotto*.

12. Fungus eſculentus, parvus, & habitior, pileolo deſuper cinereo, aut murini coloris, ac in filamenta veluti lacerato, inferne lamellis argenteis, pediculo plerumque concolore. *Bigolino buono, di altra ſpecie, coſì appellato per di ſopra come ſfilacciato, e di colore topato, e le lamenette argentine*. In Boboli, circa menſis Maii finem, per ſylvulas aucupii, juxta locum pro ſervandis Truttis.

13. Fungus pileolo plano, e griſeo ſubcinereo, inferne albo, pediculo tenuiori, concolore, cylindraceo. Novembri menſe, in Boboli, ſupra Labyrinthum.

14. Fungus pileolo plerumque in plures partes uſque ad centrum ſe dividens, utrinque griſeo-ſpadiceo, ſuperne filamentoſo, pediculo albo, in ima, & ſumma parte tumido. *Fungo Scoppiereccio, che ha il gambo nella baſe, e nella teſta groſſo*. Menſe Octobri, per Populeta ſecus Arni ripam, in Ripolenſi plano, præſertim ultra D. Equitis de Caſtellis Villam.

15. Fungus pileolo amplo, fornicato, tenui ſubſtantia, ſuperne leucophæo, lamellis anguſtiſſimis, albis, pediculo concolore, breviſſimo. Menſe ſupradicto, in loco *le Caſcine*, in dejectarum arborum truncis.

16 Fungus pratenſis, eſculentus, parvus, pileolo in medium umbilicato, & ad oras undulato, griſeo, inferne albo, & tenuiſſime lamellato, pediculo breviſſimo, pariter griſeo, *Berlingozzino de' prati*. Menſe Septembri, in prato Regiæ ſuburbanæ Villæ.

17. Fungus pileolo parvo, hemiſphærico, griſeo, lamellis ſimul cum bulboſo, & prælto pediculo albis. *Fungo bubbolo*. In querceto Abbatiæ Florentinæ Autumnali tempore viget.

18. Fungus pileolo deſuper griſeo, lacunato, & veluti criſpo, inferne albo, pediculo concolore, prælto, & intorto. *Fungo creſpigno*. In ſabuloſis Scandicci alti, menſe Octobri.

19. Fungus albus, maculis gilvis frequentiſſime conſperſus. *Grigolino*. In iiſdem locis, ac eodem tempore cum præcedente.

20. Fungus minimus, pileolo umbilicato, ſubcinereo, lamellis & pediculo albis *Imbutino minimo di ſcopeto*. In Scandiccio alto ſupradicto, & potiſſimum in ericeto Domini Marchionis de Niccolinis, Majo menſe.

Albi

Albi, & lutei.

FUNGUS pileolo parvo, ſuperna parte aureo, inferna cum craſſiore pediculo albo. *Faggeno dorè.* In Fagineis ſylvis, menſe Septembri, tum circa Camaldulenſem Eremum, tum circa Vallis Umbroſæ Cœnobium.

2. Fungus pileolo ſubluteo, pulvinato, criſpo, & veluti puſtulato, lamellis cum pediculo albis. In nemoribus, Autumnali tempore.

3. Fungus parvus, odoratus, pileolo ampliore, deſuper ex luteo rufeſcente, ſubtus lamellis crebris, albis, pediculo concolore. *Grumato Maggeſe.* Majo menſe, per aucupatiam ſylvam, circa medium Regiæ ſuburbanæ Villæ ambulacrum.

4. Fungus galericulatus, lubricus, pileolo, & pediculo luteis, lamellis albis. *Giallino lumacoſo, che sdrucciola di mano.* In agris, atque hortorum ambulacris, territorii Scandicci, Octobri menſe.

5. Fungus parvus, pileolo conico, viſcido, & aureo, ſubtus lamellis, & craſſiori pediculo albis. In Abbatiæ Florentinæ nemore, ad torrentem Grevem, menſe Octobri, inter Muſcos.

6 Fungus parvus, pileolo conico, ſuperna parte aureo, lamellis, & pediculo tenuiore, albis. In Scandicci planitie, eodemque tempore viget.

7 Fungus parvus, capitulo conico, deſuper luteo, & limacino glutine admodum ſplendens, lamellis, & fiſtuloſo pediculo albis. *Lumachino di capo giallo, e lustro, e di gambo bianco.* Novembri menſe, in agris ſuper ſemiputrida Tritici caulis fragmenta.

8. Fungus minimus, viſcidus, pileolo hemiſphærico, ſuperna parte, & pediculo aureis, lamellis vero albis. Inter Muſcos, per Scandicci alti nemora, Autumni tempore viget.

Albi, & luteo-virides.

FUNGUS eſculentus, pileolo pulvinato, deſuper e luteo vireſcente, inferne lamellis, & pediculo albis. Reperitur non tantum cum duobus antecedentibus, ſicut etiam in ericetis, & aucupii ſylvis prope Regiam Villam Careggi, Majo menſe, & Autumno.

Albi, & virides.

FUNGUS eſculentus, pileolo pulvinato, viridi, inferne cum pediculo albo. *An Fungus magnus, viridis Sterb. Theatr. Fung. pag. 67. Tab. 5. C; Fungo Verdone* In nemoribus ubique circa urbem, ac potiſſimum in territorio Scandicci imi, ſeu inferioris, & alti, Majo, Septembri, atque Octobri menſibus.

2. Fungus pileolo cucullato, viſcido, intenſe viridi, & quaſi veruigine oblito, inferne lamellis, & pediculo albis. *Lumachino verde, invetriciato.* In herboſis, & muſcoſis locis, circa Florentiam, Octobri menſe prodit.

3. Fungus parvus, pileolo pulvinato, vireſcente, lamellis, & pediculo albis. *Verdacchino di Boſco.* In querceto Abbatiæ Florentinæ in eodem territorio Scandicci, tempore ſupradicto.

Albi, & ſpadicei.

FUNGUS ad ſuperficiem terræ vix apparens, pileolo e ſpadiceo fulvo, forma fere extinctorii, lamellis, & pediculo albis. *Fungaccio di Pineta.* Sub Pineis Novembri menſe, per Juguli Plebaniam, variis in locis.

2. Fungus e ſpadiceo flaveſcens, ſuprema pileoli parte lacera, veluti hirſuta, pediculo albo, pulviſculo concolore aſperſo. *Canapino di capo sfilacciato, e con*

il

il piede forforoſo. Menſe Septembri, in Boboli per aucupariam ſylvulam juxta locum *la Conſerva delle Trote*.

3. Fungus ex ſpadiceo fulvus, pileolo parvo, in medio umbilicato, ad peripheriam rugoſo, & criſpo, lamellis albis, pediculo præalto, radice tumida, in acutum mucronem veluti producta *Fungo barbuto*. In Boboli per ſylvas circa areas olitorias.

4. Fungus eſculentus, ex ingenti, perenni, & plerumque complanata radice in ſingulos menſes præcipue æſtivos naſcens, pileolo deſuper ex ſpadiceo rufo, lamellis, & pediculo albis. *Fungi e ſepultis lapidibus quibuſdam menſarum modo latis provenientes Card. Lib. 2. de San. tuen. Cap. 45. Fungorum poſtremum genus e ſaxis Port. Phitogom. Lib. VI. Cap. II. & Vill. Lib. X. Cap. LXX. Lapis Phrygius Fungos ferens Mercat. Met.* 147. In omnibus fere locis, ubi Polyporus 13. ſed rariſſime occurrit.

Albi, & rufi.

FUNGUS eſculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo atro-rufeſcente, lamellis albis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore. *Grumato albertino*. Menſe Octobri, in Populetis juxta Arni ripam.

2. Fungus eſculentus, infundibuli forma, farinam recenter molitam, admodum redolens, pileolo læte rufeſcente, lamellis, & pediculo albicantibus. *Cimballo, o Grumato del colore del roveſcio della vacchetta, che inclina al colore d' Iſabella*. In ericetis, & monteoſis ſylvis, tempore prædicto, & in foro noſtro venalis proſtat.

3. Fungus Alpinus, pileolo ampliore, tum ſupra, tum ſubtus colore ex rufo griſeo, pediculo albo, viſcoſo, ac præduro. *Cappellone di Faggeta*. Menſe Septembri, in Fagineis ſylvis, circa Camaldulenſem Eremum.

4. Fungus vernus, parvus, farinam recenter molitam admodum redolens, pileolo deſuper læte rufeſcente, inferne albo, lamellis vix lineam latis, pediculo craſſiore, ſupernæ pileoli parti concolore. *An Fungus pileolo rotundiore Mouceron dictus Inſt. R. H. 557?* *Prugnuolo noſtrale, colore d' Iſabella*. Aprili menſe, in Oliveti Montis falda, & in Boboli, necnon in ſylva aucuparia circa medium Regiæ ſuburbanæ villæ ambulacrum, aliiſque ſimilibus locis Vere, & Autumno, ſed rarus.

5. Fungus vernus, parvus, farinam recenter molitam admodum redolens, pileolo deſuper rufo, & in centro fuſco-rufo, ſubtus lamellis crebris, duas lineas latis, & pediculo albis. *Prugnuolo di maremma*. In maritimis Tyrrheni ſylvis, Martio, & Aprili menſibus, abunde oritur.

6. Fungus eſculentus, odoratus, parvus, pileolo rufeſcente, & umbilicato, lamellis albis, pediculo duriore, longiore, ac fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. Circa initium Maii, in agris, & incultis per territorium nuncupatum *Brozzi*, necnon in locis *le Caſcine*, e *l' Iſolotto*.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo ſemiorbiculato, ſuperne, & inferne fulvo, pediculo albo. *Bigerella*. In omnibus Scandicci alti nemoribus, menſe Octobri.

2. Fungus pileolo parvo, fulvo, ſubhirſuto, lamellis albis, pediculo longiſſimo, fiſtuloſo, pariter fulvo, & ſubhirſuto, radice mucronata. Creſcit plerumque in iiſdem locis ubi antecedens, ſed Septembri menſe viget.

3. Fungus parvus, campeſtris, pileolo ſurſum reflexo, utraque parte atro-fulvo, pediculo albo-griſeo, radice bulboſa. Circa dimidium menſis Maii, per prædium D. de Chelinis inter ſaxa pullulat.

 4. Fun-

4. Fungus pileolo parvo, pulvinato, fulvo, in ſuperficie lacero, lamellis albis, pediculo longo, concolore, radice bulboſa. In ſylvis ultra Grevem torrentem per Montis Boni Parœciam, Autumnali tempore.

Albi, & ferruginei.

FUNGUS viſcidus, deſuper ferrugineus, inferne albus, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore. Menſe Octobri, per ſupradictas ſylvas.

2. Fungus ex rubro ferrugineus, lamellis albis, pediculo craſſiore, ſupernæ pilei parti concolore. *Roſſola cervina*. In ſylvis humidioribus, territorii Scandicci, tempore ſupradicto.

3. Fungus pileolo ſuperna parte dilute ferrugineo, radiis concoloribus, & ſaturatioribus eleganter diſtincto, ſubtus lamellis, & pediculo albis. *Fanghino*. Per Scandicci agri prædia, Autumnali tempore.

4. Fungus pileolo hemisphærico, parvo, ferrugineo, lamellis albis, pediculo longo, ſupernæ pilei parti concolore. Menſe Octobri, in nemoribus, ubi duo antecedentes.

Albi, & obſcuri, aliiſque ſimilibus coloribus, videlicet fuſci, ſeu fuliginoſi.

FUNGUS magnus, eſculentus, pileolo deſuper obſcuro, & lacero, ac perelegant papilla in medio ornato, lamellis albis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore, radice bulboſa. Menſe Septembri, in nemoribus Regiæ villæ Pratolini.

2. Fungus eſculentus, pileolo deſuper ſubobſcuro, inferne albo, pediculo craſſiſſimo Pyriformi, concolore. Menſe Octobri, in ericetis, & querceтis Montis Boni, & ultra torrentem *la Greve*.

3. Fungus eſculentus, pileolo ampliore, ad oras undulato, deſuper obſcuro, inferne albo, pediculo brevi, concolore, radice roſtrata, peracuta. *Fungo Greco*. In Iliciferis, & Suberiferis ſylvis prope Liburni Portum, & menſe Octobri in foro ejuſdem urbis venditur.

4. Fungus eſculentus, odoratus, ſuperne ſubobſcurus, & veluti verrigine oblitus, inferne lamellis, & pediculo albis. Circa villam nuncupatam *Careggi*, in caſtanetis, atque ericetis, & potiſſimum in *Monte Rivecchi*.

5. Fungus eſculentus, pileolo ſupina parte obſcuro, prona vero cum breviori pediculo alba. *Bigerella*. In Scandicci agri territorio, menſe Octobri.

6. Fungus Alpinus, eſculentus, vernus, parvus, & habitior, deſuper obſcurus, inferne, & pediculo albus. Tab 74 fig 9. *Fungo Marzuolo, o Dormiente*. Martio menſe, in ſylvis Vallis-Umbroſæ, atque in Comitatu Vernii, ſub nive latet, ac viget.

7. Fungus eſculentus, pileolo ex obſcuro nigricante, lamellis, & pediculo albis. Octobri menſe, in ſepibus circa Eccleſiam Divi Andreæ, vulgo *Moſciano*, Florentia non procul.

8. Fungus eſculentus, pileolo fornicato, tenuioris ſubſtantiæ, ſuperne obſcuro, inferne lamellis albis, pediculo longo, cylindrico, non fiſtuloſo, concolore. *Fungo Appaſſionato*. Aprili menſe, in Scandicci agri territorio, in quodam querceto, vulgo *il Boſco del Fratone*.

9. Fungus pileolo fornicato, vertice tantum fuſco, reliqua parte albo, lamellis concoloribus, pediculo utroque colore pulchre variegato. *Fungo Serpentino*. In Caſignani Parœcia, Vere, & Autumno.

10. Fungus pileolo obſcuro, extinctorii forma, cute lacera, & veluti filamentoſa, ſubtus lamellis, & cylindrico pediculo albis. Creſcit ut ſupra, ſed ſub initio Octobris pullulat.

11. Fun-

11. Fungus ſterquilinius, pileolo deſuper ex obſcuro griſeo, & in ſuperficie in ſquamas veluti lacerato, lamellis albis, pediculo concolore, prælato, fiſtuloſo. In tumulis fimi equini, tempore Veris.

12. Fungus parvus, pileolo obſcuro ad ferrugineum nonnihil tendente, lamellis albis, pediculo graciliore, ſupernæ pileoli parti concolore. In Boboli, per ſylvulam aucupatiam, juxta locum ubi Turtæ ſervantur, Septembri menſe.

13. Fungus parvus, pileolo pulvinato, obſcuro, maculis concoloribus, & ſaturatioribus notato, ſubtus lamellis, & pediculo albis. In nemoribus Scandicci alti, menſe Octobri.

14. Fungus pileolo ſemiorbiculato, parvo, albo, lamellis raris, & longo, præduro, & lineam craſſo pediculo albis. Menſe ſupradicto, in ſylvoſis locis, ſuper dejectus, & putridis lignis non ſemel vidimus.

Albi, & nigri.

FUNGUS hirſutus, parvus, candidus, tenerrimus, ac facile in aquam ſolubilis, pileolo in acutum conum faſtigiato, lamellis nigricantibus Tab. 73. fig. 3. *Piſciacane peloſo*. In Scandicci territorio, ultra Vingonis pontem, per ſylvas, ſecus Soliæ rivulum, vulgo *il Borro di Soglia*, menſe Novembri.

2. Fungus viſcidus, pileolo cucullato, ſuperne, & inferne nigro, pediculo albo, fiſtuloſo. *Piſciacane nero*. In ruderatis locis, tempore Veris.

Albi, & carnei, vel rubri, vel purpurei, aut cærulei.

FUNGUS eſculentus, pileolo ſuperne rubro, inferne primum albo, deinde obſolete luteo, pediculo longiore, & craſſiore, ſemper albo. *Roſſola buona, di gambo lungo*. Circa Regiam Careggi Villam, in ericetis, & caſtanetis, per loca vulgo *Monte di Rivecchi*, Majo menſe.

2. Fungus nemoroſus, tenerrimus, pileolo ampliore, tenuis ſubſtantiæ, ſuperne albo, inferne ſuave-rubente, pediculo fiſtuloſo, perangusto, & ſupernæ pilei parti concolore. *Piſciacane di boſco, dileguiſſimo*. In nemoribus ſecus currentem Grevem, in territorio Scandicci.

3. Fungus eſculentus, pileolo pulvinato, deſuper rubro, ſubtus lamellis, & breviori pediculo albis. *Roſſola ordinaria*. Ubique in ſylvis Autumnali tempore.

4. Fungus parvus, pileolo deſuper Amaranthi ſaturatioris colore, inferne lamellis, & breviori pediculo albis. *Roſſola minore, colore di Amaranto*. Menſe Octobri, in loco Scandicci alti

5. Fungus eſculentus, infundibulum imitans, pileolo viſcido, ad oras undulato, ſaturate rubro, ad laccæ colorem accedente, inferna vero parte, & pediculo albis. *Lardajolo*. Novembri, atque Decembri menſibus, in montis Boni, Juguli, atque Caſiniani territorio.

6. Fungus eſculentus, magnus, ſuperne purpureus, inferne lamellis raris, & pediculo breviſſimo, craſſo, ac firmo albis. *Roſſola maggiore*. In Juguli Plebania, variis in locis, & per Cœnobii Franciſcanorum ſaltum vulgo *la Riforma* in monte Feſulano, necnon per Boboli ſylvulas, quemadmodum & ſequens, menſe Octobri.

7. Fungus eſculentus, pileolo ſupina parte ſaturo-purpureo, prona vero & pediculo albis.

8. Fungus eſculentus, pileolo deſuper dilute purpureo, vinoſo, & lutoſe albo vario, lamellis, & breviore pediculo albis. *Roſſola mezzana*. Menſe Octobri, in Boboli, & Scandicci alti ſylvis.

9. Fungus eſculentus, albus, & ſubpurpureus varius, lamellis prorſus albis. In Juguli Plebania, circa locum dictum *le Montanine*, menſe ſupradicto.

10. Fungus in cœnoſis naſcens, pediculo, & ſuperna pileoli parte purpureo, & albo colore variegatus, lamellis albis. *Funghino brizzato*. In uliginoſis, & cœnoſis locis, Autumnali tempore.

11. Fungus eſculentus, pileolo deſuper dilute janthino, inferne lamellis, & pediculo albis. Menſe Decembri, in Boboli, per piaculum vulgo *della Cacce*.

12. Fungus eſculentus, pileolo plano, carneo, vel roſeo, ſubtus albo, pediculo craſſiore, fiſtuloſo, concolore, externe rugoſo. Menſe Octobri, ubi antecedens.

13. Fungus parvus, pileolo mammoſo, ſupina parte ex albo ſubvinoſo dilutiſſimo colore, prona vero ſaturo, pediculo candido, vix fiſtuloſo. Septembri menſe, in *Boboli*, per ſylvam aucupii, juxta locum *la Conſerva delle Trote*.

14. Fungus pileolo, & pediculo cæruleis, lamellis albis, *Vedovino maggiore*. Menſe Octobri, ad Sorbos per territorii Scandicci prædia.

15. Fungus parvus, pileolo hemiſphærico, dilute cæruleo, lamellis albis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore. *Vedovino minore, turchino*. In omnibus Scandicci altis nemoribus, menſe ſupradicto.

16. Fungus parvus, pileolo in acutum conum faſtigiato, albo, purpureis maculis Tigridis ad inſtar notato, lamellis pariter purpureis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore. *Brizzatino de' vaſi*. In vaſis Mali Limoniæ, aut Aurantiæ recenter ſtercoratis, non raro reperitur.

Leucophæi, & rufeſcentes.

FUNGUS eſculentus, parvus, pileolo ſurſum reflexo, leucophæo, lamellis rufeſcentibus, pediculo ſupernæ pileoli parti quaſi concolore. *Peverino*. Octobri menſe, in ſylvis, & ericetis montuoſis, ſpeciatim Caſimani, Sophiani, Romulæ, & Juguli.

Leucophæi, & fuſci.

FUNGUS fimetarius, pileolo extinctorii forma, leucophæo, ſubtus lamellis fuſcis, pediculo præalto tenuiore, fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. *Piſciacane dilegine*. In ſylvis, & agris per Scandicci territorium toto anno poſt pluvias exit.

Griſeo-fuſci, & carnei.

FUNGUS parvus, pileolo e griſeo fuſco, ſubtus lamellis carneis, pediculo ſummæ pileoli parti dilute concolore, fiſtuloſo. Novembri menſe in Boboli.

2. Fungus parvus, pileolo pulvinato, utraque parte ſubfuſco, vel ex griſeo fuſco, pediculo firmo, ex albo carneo Decembri menſe, in nemore montis Oliveti.

Leucophæi, aut griſei, aut cervini, & obſcuri, vel nigricantes.

FUNGUS ſtercorarius, pileolo leviter faſtigiato, nitido, & griſeo-cervino, inferne obſcuro, pediculo craſſiore, non fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore Tab. 73. fig. 1. *Fungo di concio, grigio-cervino, di gambo groſſo*. Autumnali tempore, in fimi equini aggeſtis.

2. Fungus in fimo equino natus, deſuper cervini diluti coloris, ſubtus altius lamellatus, & fuſcus, pediculo tenui, fiſtuloſo, ac ſupernæ pilei parti concolore. *An Prateolo ſimilis Caeſalp. 618? Fungo di concio, colore di Cervio, sbiadato, e col gambo ſottile*. In fimi equini grumis, Vere, & Autumno.

3. Fun-

3. Fungus parvus, pileolo ſubobſcuro, & veluti filamentoſo, lamellis, & pediculo griſeis. In ſylvulis aucupatoriis Villæ Regiæ Caſtelli, & Petrariæ, necnon in caſtanetis, & cerretis montis Rivecchi, circa menſis Maii finem.

4. Fungus parvus, infundibuli forma, obſcurus, lamellis griſeis, pediculo ferme concolore. Octobri menſe, in Boboli per nemora naſcens, prope piſcinam, videlicet *nei Boſchi del Condotto*. Non differt a n. 14. pag. 145.

5. Fungus pileolo leviter faſtigiato, ſuperne obſcuro, inferne griſeo, pediculo tenuiori longo, ſupernæ pileoli parti concolore. Decembri menſe, in ſupradicto viridario, inter Ilices, præſertim circa Amphiteatrum.

6. Fungus parvus, eriophorus, pileolo campaniformi, ſuperna parte cervini coloris, & in ſericea filamenta lacerato, inferne lamellis concoloribus, pediculo albicante. *Fungo lanifero*. Octobri menſe, in viridario Boboli in ambulacro juxta urbis mœnia.

7. Fungus fimetarius, pileolo extinctorii forma, leucophæo, lamellis nigris, pediculo tenuiori, prælto, fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. *Piſciacane ſpegnitoje, dilegine*. In ſylvis, & agris per Scandicci territorium, ſuper bubulo fimo, Vere, & Autumno ut plurimum provenit.

8. Fungus fimetarius, pileolo ex griſeo ruſeſcente, rugoſo, lamellis nigricantibus, pediculo prælto, tenuiori, ac fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. Menſe Octobri, in agris, ſecus magnum Regiæ ſuburbanæ Villæ ambulacrum.

9. Fungus parvus, ſtercorarius, pileolo deſuper griſeo, cum cuticola lacera quodammodo ſquamoſa, inferne nigricante, pediculo ſuperna pileoli parte ſaturatioris coloris. *Sigratino*. Menſe Octobri, in fimo equino ceſſata fermentatione haud prorſus evaporata.

10. Fungus fimetarius, tenerrimus, pileolo galericulato, cinereo, ſubtus lamellis nigricantibus, pediculo altiori, peranguſto, pariter griſeo. *Piſciacane dilegine, di gambo alto, e ſottile*. In tumulis fimi equini non raro oritur.

Spadicei, & griſei.

FUNGUS parvus, pileolo hemiſphærico, e ſpadiceo-griſeo, & filamentoſo, lamellis prorſus griſeis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore. *Campino di altra ſpecie*. In nemore Regiæ Caſtelli Villæ, menſe Octobri.

Spadicei, & olivacei coloris.

FUNGUS pileolo in plures partes, uſque ad centrum fere diviſo, deſuper ſpadiceo, & filamentoſo, inferne lamellis olivaceis, pediculo pileoli ſupremæ parti concolore. *Funghino ſtiantereccio*. Menſe ſupradicto, in Scandicci alto, per agrorum ſulcos humidiores.

Lutei, & murini, aut cinerei.

FUNGUS obſolete luteus, pileolo hemiſphærico, parvo, lamellis murini coloris, pediculo prælto, tenuiori, fiſtuloſo. *Fungo Chiodo*. In Scandicci nemoribus, Autumnali tempore.

2. Fungus pileolo parvo, in pyramidem quadrilateram veluti aſſurgente, & ſimul cum longo, fiſtuloſo, & intorto pediculo aureo, lamellis cinereis. *Berretta di Prete*. In Regio viridario Boboli, variis locis, menſe Novembri.

Ruſ.

Ruſi, & ſubpurpurei.

FUNGUS eſculentus, ex rubro ſubpurpureus, inferne fulvus, pediculo craſſo, pyriformi, & supernæ pileoli parti concolore. *Grumato zucchettino.* Ultra Grevem torrentem, in D. Andreæ in Percuſſina Parœcia, per nemora circa, menſis Octobris dimidium.

2. Fungus parvus, pileolo ruſo, ac ſubhirſuto, lamellis dilute purpureis, pediculo intorto, fiſtuloſo, & pileoli ſupernæ parti concolore. *Pattoncino da gambo ſtorto.* Novembri menſe, in Boboli, per ambulacrum juxta urbis mœnia.

3. Fungus pratenſis, minimus, ſuperna parte, & bulboſo pediculo rufis, lamellis ſubpurpureis. *Pattoncino minore.* In herboſis ambulacris, menſe Octobri, variis in locis, & præſertim in territorio Scandicci.

Fulvi, & lutei.

FUNGUS pileolo deſuper lacero, & veluti filamentoſo, fulvi palleſcentiſque coloris, ſubſtantia, & lamellis buxeis, pediculo fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore Tab. 74. fig. 2. Octobri menſe, in Montis Senarii ſylvis.

2. Fungus Alno adnaſcens, pileolo amplo, clypeato, tenuioris ſubſtantiæ, deſuper ex fulvo luteſcente, inferne lamellis, & pediculo breviori, obſolete luteis. *Fungo giallone, da Ontano.* Tempore ſupradicto, in alnetis, ſecus Arni ripam, & potiſſimum per Ripulenſem planum.

Fulvi, & violacei, vel dilute purpurei.

FUNGUS parvus, pediculo, & capitulo fulvis, lamellis dilute purpureis. In Scandicci alti nemoribus, aliiſque ſimilibus locis, Vere, & Autumno.

2. Fungus pileolo parvo, ſemiorbiculato, ſuperne, & inferne fulvo, pediculo dilute violaceo, craſſo, ac in acumen radicem verſus deſinente. Novembri menſe, in Scandiccio alto, per nemora Domini de Ughis.

Albi, & fuſci.

FUNGUS pileolo plerumque in plures partes uſque ad centrum ſe dividente, ſuperna parte, & prealto pediculo fulvis, inferne lamellis fuſcis, radice bulboſa. In Scandicci alti ſylvis, Octobri menſe occurrit.

2. Fungus fimetarius, altius radicatus, pileolo galericulato, ſimul cum pediculo fulvo, lamellis ſubfuſcis. In tritici gluma ſemiputrida naſcens.

Fuſci, vel obſcuri, & purpurei.

FUNGUS pileolo hemiſphærico, ſuperna parte, & pediculo fuſcis, lamellis ſordide, & dilute purpureis. In Scandicci alti, & Caſciani nemoribus.

2. Fungus pileolo criſpo, ſurſum reflexo, infundibulum imitante, ſuperna parte, & pediculo obſcuris, inferna vero lamellis dilute purpureis. In Scandicci alti nemoribus, menſe Novembri.

Obſcuri, & carnei.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, obſcuro, in medio umbilicato, & ubivis in ſericeas, & tenuiſſimas ſquamas quaſi lacerato, lamellis carneis, pediculo dilute concolore, fiſtuloſo. Per ſylvulas conſiles, ſeu aucuparias Regiarum Villarum

larum Caſtelli, ac Petraiæ, necnon in caſtanetis, & ericetis Montis Rivecchi, circa finem menſis Maii.

Obſcuri, & nigri.

FUNGUS fimetarius, pileolo deſuper obſcuro, cute lacera, & quaſi filamentoſa, lamellis nigricantibus, pediculo fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore. In arenoſo ſolo circa foſſarum aggeres, loco dicto *Brozzi*. Majo menſe.

Obſcuri, & lutei, vel aurei.

FUNGUS pileolo hemiſphærico, obſolete luteo, & ad vitellinum tendente, lamellis obſcuris, pediculo prælto, ſupernæ pileoli parti concolore. In Caſimiani Parœcia, variis in locis, Autumnali tempore.

2. Fungus campeſtris, aureus, pileolo hemiſphærico, lamellis obſcuro-griſeis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore, radice bulboſa. In ſtercoratis agris, menſe Septembri, ultra Montis Boni pontem.

3. Fungus totus luteus, pileolo ampliore, deſuper maculis obſcuris ubivis radiato. In querceto Abbatiæ Florentinæ, ſæpe memorato, menſe Octobri.

4 Fungus pileolo, & pediculo luteis, punctis ſubobſcuris creberrime notatis, lamellis vero omnino ſubobſcuris. In Jugali, Caſimiani, atque Scandicci alti ericetis, Autumnali tempore.

Coccinei, & aurantii coloris.

FUNGUS coccineus, inferne aurantii coloris D. Breynii. Ex libro depicto ejuſdem, a Clariſſimo Sherardo nobis communicato.

2. Fungus parvus, pileolo hemiſphærico, deſuper coccineo, inferne lamellis aureis, pediculo ſumma parte plerumque coccinea, ima vero aurea. In Boboli, Octobri menſe.

Rubri, & lutei.

FUNGUS pileolo hemiſphærico, croceo, inferne lamellis, & pediculo rubris. In montoſis nemoribus, ut circa Pratolinum, Caſimianum, Jugulum, & ſimilia, tempore Autumnali.

Tricolores albi, griſei, & ſpadicei.

FUNGUS pileolo ampliore, extinctorii forma, oris laceris, ſuperne ſpadiceo, & ſplendente, inferne griſeo, pediculo craſſiore, cylindraceo, albo. Octobri menſe, per Scandicci alta nemora.

Albi, griſei, & lutei.

FUNGUS pileolo deſuper dilute luteo, cuticula lacera, & quaſi in ſericea filamenta abſciſſa, ſubtus lamellis griſeo-pallidis, pediculo albo, polline ejuſdem coloris conſperſo. *Fungo canapino, colore di camoſcio, e come di paglia.* Septembri menſe, in Boboli, per ſylvam aucupariam prope locum ad ſervandas Truttas.

2. Fungus parvus, ſuperne ex luteo ruſeſcens, inferne griſeus, pediculo albo, nitido, fiſtuloſo. Aprili menſe, in loco *al Ponte a Greve*, in vepretis, necnon in arenoſis juxta Arni ripas, ut in loco *le Caſcine*, *e l'Iſolotto*.

Albi,

Albi, griſei, & carnei, vel dilute purpurei.

FUNGUS eſculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo deſuper cinereo, inferne carneo, pediculo longiore, & craſſiore, albo. *Grumato grigio*. Octobri menſe, in Cœnobii Franciſcanorum ſaltu, vulgo *la Doccia*.

2. Fungus parvus, ſuperne e griſeo ruſeſcens, inferne purpureus, pediculo albo, tenui, cylindrico, fiſtuloſo. Menſe ſupradicto, in arundinetis, circa pontem, loco dicto *Signa*.

3. Fungus eſculentus, ſuperne griſeus, inferne ſuave-rubens, pediculo albo, tenui. Ubi antedictus, menſe Majo.

4. Fungus eſculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo deſuper griſeo-argenteo, inferne lamellis rarioribus, carneis, pediculo albo. *Prugnolo, baſtardo*. Majo menſe, circa Abbatiam *di Buonſollazzo*, hodie *della Trappa*.

5. Fungus pileolo deſuper e griſeo ruſeſcente, vel ex ruſo griſeo, inferne ſubpurpureo, pediculo cylindrico, albo, fiſtuloſo. Menſe Octobri, in Boboli, per Cupreſſinam ſylvam, juxta urbis portam.

6. Fungus parvus, ſubcinereus, lamellis purpureis, pediculo cylindraceo, fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore. In Scandicci territorio, in fimo equino, poſt pluviam interdum oritur.

7. Fungus ſuperna pileoli parte, ex albo griſea, inferne lamellis purpureis, pediculo albido. *[illegible]*. In ericetis ubique per Juguli Plebaniam, Vere, & Autumno.

Albi, griſei, & ruſi.

FUNGUS eſculentus, farinam recentem redolens, pileolo deſuper griſeo, ſubtus lamellis primum carneo-ruſis, poſtea fulvis, pediculo albo. *Grumato baſtardo*. Octobri menſe, in querceto Abbatiæ Florentinæ ſæpe memorato in territorio Scandicci alto.

2. Fungus parvus, gracilis, pileolo ampliore, griſeo, lamellis ſubruſis, pediculo tenui, cylindrico, albicante, fiſtuloſo. Menſe Septembri, in Boboli, per ſylvulas circa Inſulam.

3. Fungus parvus, pileolo cucullato, ſuperne e griſeo ruſeſcente, lamellis ex aureo fulvis, pediculo prætenui, duro, albo-carneo, & tenuiſſime fiſtuloſo. Aprili menſe, & Majo, in ſylvis circa urbem, & per ipſam urbem, ut in Boboli viridario Regio

4. Fungus elegans, pileolo galericulato, ſuperne rugoſo, & ex ruſo fulvo, inferne ſaturo-griſeo, & tenuiſſime lamellato, pediculo radicem verſus craſſeſcente, albo, fiſtuloſo, criſpo, & ſerici modo lucente. Novembri menſe, in areis carbonariis per Montis Senarii, & Ruris Radicchiæ nemora.

5. Fungus minimus, pileolo acetabuli forma, centro ruſo, reliqua parte alba, lamellis pariter albis, pediculo leucophæo, pulviſculo farinaceo referto. *Imbutino di legni marci*. Septembri menſe, ſuper putrida ligna, in ſylva aucuparia circa medium ambulacrum Regiæ ſuburbanæ Villæ.

Albi, griſei, & obſcuri, vel nigri.

FUNGUS infundibuli forma, deſuper obſcurus, ſubtus lamellis albis, pediculo griſeo. In Boboli per pratulum vulgo *della Cavallerizza*

2. Fungus pileolo pulvinato, deſuper e griſeo ruſeſcente, inferne ſubobſcuro, pediculo prælto, ſeſquilineam craſſo, fiſtuloſo, & candido. In prædicto viridario, ubi ſupra, Octobri menſe.

3. Fun-

3. Fungus pileolo campanulato, ſuperne ex griſeo ruſo, ſubtus lamellis obſcuris, vel nigricantibus, pediculo gracili, albo, fiſtuloſo. In Montis Oliveti ſylva, menſe Decembri.

Albi, fulvi, & ſpadicei:

FUNGUS parvus, pileolo conico, craſſiori ſubſtantia, ſpadiceo, & ſtupoſo, inferne lamellis fulvis, pediculo albo. *Fungo canapino*. Menſe Octobri, per ſylvas, & agros recenter aratos.

Albi, fulvi, & ruſi.

FUNGUS parvus, pileolo deſuper ruſeſcente, inferne lamellis dentatis, fulvis, pediculo cylindrico, albo, tenuiſſime fiſtuloſo. Menſe ſupradicto, ad populos in loco *le Caſcine*.

2. Fungus parvus, pileolo ex ruſo albo, lamellis fulvis, pediculo prorſus albo. Septembri menſe, in ſylvis aucupariis, ſpeciatim in illa D. de Sacchettinis quæ vocatur *il Pollajo alle Roſe*.

3. Fungus parvus, pileolo ſubhirſuto, & veluti araneoſa lanugine infecto, colore ſubruſo, lamellis ex fulvo aureis, pediculo cylindrico, albo. Decembri menſe, in Montis Oliveti ſylva, per pratulum vulgo *della Luna*.

Albi, ruſo-ſpadicei, & cervini.

FUNGUS odoratus, coriaceus, ſuperne ruſo-ſpadiceus, & ſubhirſutus, inferne primum albus, deinde ruſeſcens, pediculo duro, cervini coloris. In territorio Scandicci ad quercus, Majo menſe.

Albi, fulvi, & obſcuri, vel nigri.

FUNGUS pileolo extinctorii forma, fulvo, maculis obſcuris notato, lamellis albis, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, tenuiſſimo, concolore. *Piſciacane pezzato*. In fimi equini aggeſtis, Auguſto menſe.

2. Fungus pileolo fornicato, albo, in medio macula nigricante inſignito, lamellis fulvis, pediculo brevi, ſupernæ pileoli parti concolore. Novembri menſe, in foſſarum aggeribus circa Florentiam.

3. Fungus pileolo radiato, ſeu in tenuiſſimas partes tanquam radios uſque ad centrum ſe dividente, fulvo, inferne lamellis obſcuris, pediculo craſſiore, albo, fiſtuloſo, cylindrico. *Piſciacane ſcapigliato*. In fimi equini tumulis, menſe Octobri.

4. Fungus eſculentus, fulvus, & veluti filamentoſus, lamellis albis, pediculo præalto, obſcuro, radice tumida in mucronem longum producta. Novembri menſe, in ſylvis aucupariis Boboli.

5. Fungus pileolo ſuperna parte fulvo, & filamentoſo, ima albo, pediculo præalto, intorto, coriaceo, & ſubobſcuro, radice tumida, in mucronem longius producta. In Caſciani Paroecia, per nemora Monialium Divæ Felicitatis tempore Autumnali.

6. Fungus, pileolo amplo, obtuſe faſtigiato, atro-fulvo, lamellis obſcuris, pediculo longiore, albo. In Abbatiæ Florentinæ nemore per Scandicci alti territorium.

7. Fungus fimetarius, pileolo conico, in ſuperficie lacero, & veluti hirſuto, ſubfulvo, lamellis nigricantibus, pediculo albo, fiſtuloſo. *Piſciacane peloſo*. In fimo equino, tempore Autumnali.

8. Fungus parvus, albus, pileoli vertice nigro, reliqua parte circularibus zonulis fulvis, inter ſe diſtinctis veluti interrupta, pediculo cylindrico fiſtuloſo.

Giraſole, ideſt Soliſequus. Menſe Majo, in herbidis, & ambulacris hortorum, atque agrorum viget.

9 Fungus parvus, pileolo fornicato, albo, maculis fulvis, minutiſſimis conſperſo, inferne nigricante, pediculo prorſus albo. *Briccolatone*. In quercuum cavernis, menſe Majo, per territorium Scandicci.

Albi, rufi, & ferruginei.

FUNGUS pileolo fornicato, tenuioris ſubſtantiæ, ferruginea, aut torrefacta macula in medio inſignito, in reliqua parte ex griſeo ruſeſcente, & in pulcherrimas, & quaſi reticulatas rimas lacerato, lamellis tenuiſſimis, albis, pediculo concolore, radice tumida. *Bubbolina colla teſta ferruginea, o di colore di gatto abbruciato, e col rimanente del cappello grigio, e ſcrepolato in modo che pare retato*. Octobri menſe, in Boboli, per pratula circa Piſcinam.

Albi, rufi, & obſcuri, vel nigricantes.

FUNGUS minimus, pileolo hemiſphærico, ſuperne ruſeſcente, inferne albo, & rariſſime lamellato, pediculo nigricante, tenuiſſimo inſtar fili chalybis, Decembri menſe, ſuper delapſa, & ſemiputrida quernea folia per nemora naſcens, ut in Boboli per ſylvam aucupariam prope locum, ubi Truttæ ſervantur, & extra urbem in via, quæ ad Templum *le Roſe* dictum, ducit.

2. Fungus omnium minimus, ſuper areſcentem juncum foliis articuloſis, naſcens, pileolo hemiſphærico, ex ruſo fulvo, lamellis albidis, pediculo ſemiunciali, capillaceo, fuſco Tab. 80. fig. 9. In uliginoſis nemoribus inter Focenſem lacum, & Altumpaſſum.

Albi, lutei, aut pallidi, & obſcuri.

FUNGUS pileolo extinctorii forma, apice fuſco, reliqua parte pallido, & guttis fuſcis notato, lamellis, & longiore pediculo albis. *Graſſello ſchizzato*. Menſe Novembri, in ſylvis aucupatus territorii Scandicci.

2. Fungus eſculentus, pileolo pulvinato, deſuper lutei, & obſcuri coloris inter ſe diſtinctu, denſiſſime variegato, inferne lamellis, & pediculo albis. *Gallone col cappello di ſopra ſchizzato di giallo, e di ſcuro*. Ubi ſequens, & antecedens eodem tempore creſcit.

3. Fungus eſculentus, pileolo deſuper luteo, & obſcure tincto, nunc commixti, nunc diſtincti coloris, lamellis, & pediculo albis. *Corgnolo giallerello*. In Scandicci altis, atque Montis Boni ſylvis frequentiſſimus, Octobri menſe.

4. Fungus parvus, pileolo pulvinato luteo, & obſcuro colore vario, lamellis, & craſſiore pediculo albis. *Tigratino di tre colori*. In ericetis circa Regiam Pratolini villam, menſe Novembri.

Albi, lutei, & nigri.

FUNGUS pileolo hemiſphærico, ſordide aureo, pediculo altiori, albo, lamellis concoloribus, ad oras punctis nigris notatis. In caſtanearum ſylvis, necnon in querceti, Autumni tempore, ſed rarus.

2. Fungus eſculentus, pileolo amplo, pulvinato, ſordide luteo, lamellis albis, ac per oras nigris punctis notatis, pediculo brevi, craſſo, & veluti bulboſo. In Scandicci nemoribus, videlicet per quercetum Abbatiæ Florentinæ, loco nuncupato *le Lame*.

3. Fun-

3. Fungus pileolo conico, ſordide luteo, lamellis nigricantibus, pediculo prææalto, albo, fiſtuloſo. *Piſciacane giallo*. In fimo bubulo, Vere, & Autumno interdum invenitur.

Albi, pallidi, & crocei.

FUngus parvus, perniciosus, colore varians, pileolo conico, peracuto, nunc croceo, nunc pallido, interdum utriſque mixto, ſubtus albo, pediculo fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore. Octobri menſe, per Scandicci planitiem, in ambulacris prædii Domini de Chelinis, inter Gramina vigebat.

Albi, fuſci, & purpurei.

FUngus eſculentus, parvus, pileolo extinctorii forma, vertice fuſco, reliqua parte albo, lamellis tenuiſſimis, & denſiſſimis, concoloribus, pediculo purpureo-cæruleo, radice bulboſa. Septembri menſe, circa Regiam Pratolini villam.

2. Fungus pileolo ampliori, extinctorii forma, ſuperficie inæquali, & fuſca, lamellis purpureis, pediculo albo, lineis ſubfuſcis, veluti reticulato. *Dormentoni*. In nemoribus, territorii Scandicci, menſe Octobri

3. Fungus parvus, pileolo deſuper fuſco-nigro, lamellis albis, pediculo cylindrico, tenuiori, dilute violaceo. *Vedovino di tre colori*. Tempore ſupradicto, in querceto Abbatiæ Florentinæ, ſæpiſſime memorato.

Albi, leucophæi, & ſpadicei.

FUngus pileolo amplo, ex ſpadiceo flaveſcens, cum limbo ſemper ſubtus repando, lamellis albis, pediculo brevi, leucophæo. Menſe Octobri, in ſylvis circa locum dictum *la Romola*.

Albi, murini, & obſcuri.

FUngus parvus, pileolo murino, ſemiorbiculato, centro in papillam acutam veluti exporrecto, ſubtus lamellis crebris, albis, pediculo obſcuro, radice bulboſa. Octobri menſe, in Boboli per nemora juxta citrinas ſylvas.

Albi, carnei, & obſcuri.

FUngus parvus, pileolo complanato, obſcuro, ac tenuiſſime corrugato, inferne primum albo, deinde dilute rufeſcente, & ad carneum tendente, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, plerumque albo-pallido. Ibidem per ſylvas ſupra Amphitheatrum, Majo menſe.

2. Fungus parvus, pileolo fornicato, e griſeo ſubobſcuro, vertice nonnihil umbilicato, lamellis carneis, pediculo cylindrico, albo, tenuiori, vix fiſtuloſo. In ſylvis aucupatus Caſtelli, Petrariæ, & per ſupradictum Boboli.

Pallidi, lutei, & coccinei.

FUngus parvus, pileolo conico, aureo, & coccineo vario, lamellis pallidis, pediculo ſtriato, atque intorto, fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. In Boboli Septembri, atque Novembri menſibus.

Pallidi, lividi, & fuſci.

FUNGUS parvus, pileolo hemiſphærico, vertice fuſco, reliqua parte, & prealto pediculo pallidis, lamellis lividis. *Giallerelle*. Novembri menſe ad ficus provenit.

Lutei, cinnabarini, & nigri.

FUNGUS parvus, pileolo conico, partim croceo, partim vivido, cinnabaris rubore refulgens, inferne lamellis nigris, pediculo tumidiore, fiſtuloſo, toto luteo. Cum ſuperioribus tempore jam dicto viget.

Griſei, purpureo-cærulei, & nigri.

FUNGUS parvus, pileolo faſtigiato, deſuper nigro, ſubtus griſeo, pediculo tenuiore, ex purpureo cæruleo. Octobri menſe, in Scandicci alto per ſylvam Domini de Vinis.

Griſei, rubro-ferruginei, & ſuboſcuri.

FUNGUS pileolo cucullato, ſuperna parte, & cylindrico pediculo in ſuboſcuras, & rubro-ferrugineas lineas diſtinctis atque laceratis, lamellis griſeis. *Canapone*. In ſylvis aucupii conſilibus, Majo menſe, variis locis circa urbem occurrit.

Cervini, carnei, & obſcuro-fulvi.

FUNGUS parvus, pileolo fornicato, deſuper ex obſcuro fulvo, & nitido, lamellis altioribus, cervini coloris, cito in atramento ſolubilibus, pediculo cylindrico, tenuiore, ſordide, & dilute carneo. In fictilibus recenter fimo equino ſtercoratis, Aprili menſe.

Cinerei, dilute-purpurei, & obſcuri.

FUNGUS parvus, pileolo cucullato, obtuſo, & umbilicato, atque in ſericea filamenta lacerato, obſcuro, lamellis dilute purpureis, pediculo tenuiori, cylindrico, cinereo. In Boboli, per ambulacra, ſecus Aroniarum campum vulgo *il campo de' Lazzeruoli*, Aprili menſe.

Rufi, obſcuri, & nigri.

FUNGUS parvus, elegantiſſimus, pileolo umbilicato, ac trilobato, obſcuro, lamellis rarioribus, toroſis, & rufeſcentibus, pediculo contecto, nigro, fiſtuloſo Tab. 79 fig. 2. In ſylva aucuparia Domini de Sacchettinis, loco dicto, *il Pollajo alle Roſe* ſuper putridis, & humi projectis arborum truncis.

Fulvi, purpurei, & nigri.

FUNGUS pileolo ex fulvo ferrugineo, & uſque ad centrum in plures partes plerumque ſe dividente, lamellis nigricantibus, pediculo tenuiori, cylindrico purpureo-violaceo diluto, fiſtuloſo. *Peduvino ſtantereccio*. Octobri menſe, in nemoroſis locis Scandicci alti, Caſiniani, & in quampluribus circa Regiam Pratolini villam.

Albi,

Albi, lutei, & medii inter utrumque coloris, ſcilicet albo-lutei.

FUNGUS Alpinus, parvus, pileolo ex aureo vitellino, ſubtus albo, denſiſſime, & tenuiſſime lamellato, pediculo quaſi medii coloris. Septembri menſe, in Piſtorienſibus montibus, inter Mareſcam, & Teſum.

Ex rubro ferruginei, albi, & medii coloris.

FUNGUS pileolo deſuper ex rubro ferrugineo, ſubtus lamellis albis, pediculo medii coloris. Novembri menſe, in ſylvis circa Regiam villam Apiculi, vulgo *di Lappeggio*.

2. Fungus infundibuli forma, deſuper rufeſcens, inferne albus, & tenuiſſime lamellatus, pediculo medii coloris. Octobri menſe, in Bobolis per nemora Piſcinam circumcingentia, & in pratulo ante locum, ubi peregrina Animalia ſervantur, vulgo *il Pratino del Condotto*.

3. Fungus parvus, odoratus, infundibulum imitans, pileolo deſuper ruſo, inferne albo, pediculo medii coloris. Menſe ſupradicto, in Scandicci alti nemoribus, ut in querceto Abbatiæ Florentinæ.

Griſei, lutei, & medii coloris.

FUNGUS parvus, Autumnali tempore radicibus Alni adnaſcens, pileolo plano, griſeo, lamellis luteis, pediculo medii quaſi coloris. *Ontanino.* Ultra Vingonis Pontem, ſecus torrentem *Soglia*.

2. Fungus parvus, pileolo hemiſphærico, deſuper ochroleuco, & limacino glutine infecto, ſubtus griſeo, pediculo tenuiori, fiſtuloſo, medii quaſi coloris, radice bulboſa Tab. 74. fig. 11. *Lumachino pagliato, di radice groſſa.* In herboſis ambulacris, menſe Majo, poſt pluvias in agro Scandicci reperitur.

Griſei, obſcuri, & medii coloris.

FUNGUS parvus, infundibuli forma, deſuper obſcurus, inferne griſeus, pediculo medii coloris. Variat aliquando totus albus, ideoque non differt a num. 14. pag. 144. Menſe Octobri, in Bobolis per nemora prope Piſcinam Inſulæ.

Quadricolores albi, ſuave-rubentes, obſcuri, & ſulphurei.

FUNGUS pileolo galericulato, cute lacera, & quaſi in ſericea filamenta ſciſſa, ſumma pileoli parte alba, media ſuave-rubeſcente, reliqua vero ſubobſcura, lamellis crebris, ſulphureis, pediculo albo, ſplendente, & veluti puſtulato. *Canapino di gambo bianco, colla ſuperficie tutta piena di ſgonfietti.* In ſupradicto loco, Novembri menſe.

Albi, griſei, pallidi, & rubri.

FUNGUS parvus, pileolo hemiſphærico, ſordide luteſcente, inferne griſeo, pediculo albo, maculis rubris notato. *Fungherello col gambo ſchizzato di roſſo.* In Scandicci alti nemoribus, Octobri menſe.

Albi, dilute cærulei, fulvi, & nigri.

FUNGUS atramentarius, pileolo cucullato, apice fulvo, reliqua parte dilute cæruleo, lamellis nigris, pediculo albo, fiſtuloſo. In ſtercore canino, menſe Majo, per Scandicci planitiem.

Albi

Albi, cinerei, dilute purpurei, & atri.

FUNGUS pileolo amplo, extinctorii forma, vertice atro, reliqua parte cinereo, inferne lamellis, primum dilute purpureis, deinde nigris, pediculo fiſtuloſo, albo, cylindrico. In vineis, aliiſque locis ſtercoratis, in territorio Scandicci, Autumni tempore.

Albi, dilute purpurei, ſubfuſci, & atri.

FUNGUS nanus, pileolo amplo, extinctorii forma, vertice atro, reliqua parte ſubfuſco, inferne lamellis dilute purpureis, pediculo albo, ad radicem tumido. *Cappellone piſciacane.* In eodem territorio poſt diuturnas pluvias, Vere, & Autumno exit.

Tab. 74. fig. 10. & Tab. 75. fig. 5. 7. 8. 9. &c.

V. *Pileolo deſuper plerumque undique ſtriato.*

Unicolores albi.

FUNGUS ſterquilinius, gracillimus, totus albus, pileolo utrinque, & undique ſtriato, pediculo altiori, tenui, fiſtuloſo. *Fungo dileguo, bianco, col cappello da ambedue le parti rigato.* Per loca Scandicci, in fimo equino, menſe Octobri.

2. Fungus gracillimus, Androſacen, vel Acetabulum marinum ſimulans, primùm totus albus, & farina ubivis reſperſus, poſtea capitulo utraque parte griſeo, ac tandem lamellis ob vetuſtatem nigricantibus, pediculo fiſtuloſo ſemper albo, radice ſtellata Tab. 79. fig. 6. Menſe Majo, in viridario Boboli, per nemora, circa Amphitheatrum.

3. Fungus minimus, totus albus, pileolo hemiſphærico, utrinque ſtriato, lamellis rarioribus Tab. 80. fig. 11. Majo, Octobri, atque Novembri menſibus, in ſupradicto viridario, variis in locis.

Griſei, cinerei, murini.

FUNGUS parvus, campeſtris, cinereus, pileolo galericulato, ſtriato, pediculo in ſuperficie lacero Tab. 79 fig. 8. Decembri Menſe, in agris, ubi demiſſæ ſegetes noſtratibus *Stoppie*, a Latinis ſtipulæ dictæ unde *Fungo ſtopparino minore* a ruſticis vocitatur.

2. Fungus minimus, acaulos ferme, griſeus, pileolo fornicato, utrinque ſtriato Tab. 74. fig 8. *Funghino cenerino, rigato, quaſi ſenza gambo, che dopo le pioggie ſi trova ne' pedali de' Lecci.* In caudicibus arborum, per magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, necnon in viridario Boboli affatim provenit.

3. Fungus perpuſillus, murini coloris, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque ſtriato, ſeu flabelli in modum plicatili Raii Synopſ. ed. 2. 13. num. 16. Inſt. R. H. 558. Eum nondum vidimus.

Rufi.

FUNGUS ex ruſo fuſcus, pileolo hemiſphærico, umbilicato, ac ſtriato, ſubtus parum lamellato, pediculo prealto, fiſtuloſo, radice in tenuem & longum mucronem producta. *Fungo barbuto.* In Regiæ villæ Lappeggi ſylvis, & alibi in agro Florentino.

2. Fungus parvus, totus ruſeſcens, tenerrimus, pileolo campanulato, utrinque & undique ſtriato, pediculo tenuiori fiſtuloſo. Majo menſe, in Boboli per ſylvulam aucupariam prope locum ad ſervandas Trutas. 3. Fun-

3 Fungus parvus, totus atro-rufeſcens, pileolo deſuper undique & leviter ſtriato, ſubtus rare lamellato, pediculo prætenui fiſtuloſo Tab. 75. fig. 8. Poſt diuturnas pluvias, in eadem ſylva, & eodem menſe viget.

Fulvi, ſeu leonini coloris.

FUNGUS minimus, fulvus, acaulos ferme, pileolo fornicato, & ſtriato, necnon ſpiſſe lamellato, pulviſculo concolore referto. *Funghino di colore leonato, rigato, e quaſi ſenza gambo, che creſce dopo le pioggie ne' pedali degli Alberi.* Octobri Menſe, ad Ilices, poſt diuturnas pluvias, variis in locis.

Purpurei.

FUNGUS fimetarius, minimus, ſubpurpureus, pileolo rare & utrinque ſtriato, pediculo peranguſto, fiſtuloſo. *Fungherello di concio, col capo rigato, tutto di colore violetto.* Novembri menſe, in horto medico inſignis Noſocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, ſuper fimi equini tumulos.

Bicolores albi, & cinerei.

FUNGUS minimus, fimetarius, pileolo utrinque & undique ſtriato, cinereo, aut murino, pediculo lanuginoſo, & fiſtuloſo, albo Tab. 75. fig. 9. Martio menſe, in pecudum fimo, per hortum medicum noſtrum.

2. Fungus minimus, tres vel quatuor lineas altus, pileolo orbiculato plano, utraque parte ſubcinereo, deſuper in medio nonnihil umbilicato, reliqua parte ſtriato, pediculo albo, fiſtuloſo, infra & ſupra tumido Tab. 79. fig. 9 Hicce fungus fugaciſſimus, vitam ſcilicet unico die finiens, primum nobis obſervatus Menſe Aprili hoc anno MDCCXXIX pluvia tempeſtate in vaſis recens repletis arena, fimo vaccino, foliis myrti tritis, & a coriariis abjectis una permixtis, in quibus varii generis plantas alit Rei Herbariæ ſtudio nuper captus Dominus Antonius Cocchius Florentinus Medicus atque amicus noſter in hortulo ſuo penſili domeſtico Florentiæ ad dexteram Arni ripam.

Albi, & rufi.

FUNGUS minimus, bulboſus, tres vel quatuor lineas altus, pileolo galericulato, deſuper undique quaſi ſtriato, & rufo-albicante, inferne lamellis, & fiſtuloſo pediculo albis Tab. 79. fig. 10 Menſe Aprili ubi præcedens.

Albi, & lutei.

FUNGUS minimus, pileolo hemiſphærico, utrinque & undique ſtriato, ſupina parte luteo, prona vero & fiſtuloſo pediculo albis Tab. 75. fig. 7. *Giallino rigato.* In Abbatiæ Florentiæ querceto ſæpe memorato, Menſe Octobri, inter muſcos viget.

Lutei, & nigri.

FUNGUS ſterquilinus, gracillimus, pileolo deſuper luteo & a vertice ad tertiam fere partem lævi, reliqua vero ſtriato, ſubtus lamellis nigris, pediculo altiori, ſeſquilineam craſſo, fiſtuloſo & ſuperiori pileoli parti concolore. *Piſciacane aldegine, rigato, giallo, e nero.* Circa Florentiam, in fimi equini aggeſtis, Menſe Octobri, ſed omnium rariſſimus.

Albi

Albi, & obſcuri, vel fuſci.

FUNGUS campanulatus, pileolo obſcuro, vertice lævi, reliqua parte ſtriato, ſubtus lamellis, & fiſtuloſo, ac cylindrico pediculo albis. *Rigatino di teſta.* Menſe ſupradicto, in nemore Cœnobii PP Franciſcanorum vulgo *la Doccia*.

2 Fungus pileolo ex obſcuro griſeo, vertice lævi, reliqua parte ſtriato, lamellis albis, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore. *Rigatino di ragnaja.* In ſylvulis aucupii Boboli, Majo menſe.

3. Fungus parvus, pileolo hemiſphærico, utrinque & undique ſtriato, ac albo, vertice vero, & capillaceo pediculo nigris. In omnibus ſylvis Octobri menſe, & potiſſimum in Scandicci alti territorio.

4. Fungus capitulo utrinque & undique ſtriato, ac albo, Presbyterorum pileolo aliquatenus ſimili, pediculo capillaceo nigricante. *Berretta di Prete.* Cum ſupradicto, eodemque tempore viget.

5. Fungus pileolo candicante, lamellis parvis (concoloribus) pediculo fuſco ſplendente Boc. Parif. 69. num. 58. Tab. 11. fig. 21. 22. 23. Eum nondum vidimus.

Griſei & obſcuri, vel nigri.

FUNGUS pileolo campanulato, deſuper obſcuro, in vertice lævi, reliqua parte ſulcato, coſtis utrdis, ſulcis vero tranſverſe ſtriatis, lamellis griſeis, pediculo cylindrico, magis cavo, & ſupernæ pileoli parti concolore. In horto medico Noſocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, quo tempore non bene meminimus.

2. Fungus fimetarius, minimus, griſeus, pileolo cucullato, ubivis ſtriato, lamellis nigricantibus, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore Tab. 74. fig. 6. In fimo equino, Menſe Novembri exoritur.

Rufi, & fulvi.

FUNGUS minimus, gracillimus, Muſco Polygoni folio innaſcens, pileolo galericulato, undique & leviter ſtriato, fulvo, inferne ruſo-griſeo, pediculo anguſtiſſimo, fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore Tab 80. fig 6. In ſylvis aucupii Boboli, præſertim juxta locum, ubi Tructæ ſervantur, Majo menſe poſt pluvias.

Virides & carnei.

FUNGUS parvus, elegans, cantharidum colorem, ſplendorem & odorem æmulans, pileolo cum vertice lævi, reliqua parte pulchre ſtriato, lamellis carneis, pediculo cylindrico, fiſtuloſo Tab. 75. fig. 5. *Funghetto rigato, con colore, odore, e ſplendore di Canterelle.* In Montis Rivecchi caſtaneto, necnon in ſylvis villarum Regiarum, Caſtelli & Petrajæ, menſe Majo.

Tricolores albi, griſei vel cinerei, & fuſci vel nigri.

FUNGUS pileolo amphore, hemiſphærico, deſuper pulchre & undique ſtriato, griſeo, inferne lamellis nigricantibus, pediculo cylindraceo, albo & fiſtuloſo. In foſſarum aggeribus circa locum dictum *Legnaja*, non procul Florentia.

2 Fungus gracillimus, pileolo amphori, cucullato, cinereo, & a fuſco vertice ad tertiam fere longitudinis partem lævi, reliqua vero ſtriato, lamellis pariter cinereis, pediculo albo, præalto, fiſtuloſo & ſeſquilineam craſſo. *Fungo gentile.* Inter herbas humectis locis, Menſe Octobri provenit.

3. Fun-

3 Fungus pileolo galericulato, ab imo ad ſummum ſtriato, griſeo & lanuginoſo, lamellis concoloribus, circa margines nigricantibus, pediculo cylindrico, albo, prælto, fiſtuloſo. In Boboli, Autumni tempore, in fimi equini aggeſtis.

4. Fungus pileolo parvo, conico, argutiſſime, & undique ſtriato, griſeo, ſubtus lamellis nigris, pediculo altiori, albo, lineam, vel ſeſquilineam craſſo. In ſupradicto viridario, Novembri menſe.

5. Fungus parvus, gracillimus, pileolo griſeo, complanato, centro nonnihil umbilicato, & lævi, reliqua parte undique ſtriato, lamellis nigricantibus, pediculo albo, lineam craſſo, fiſtuloſo. *Rigatino dilegine di concio*. Vere, & Autumno, non ſolum in agris, ſed etiam in ſylvis ſuper equino fimo.

6. Fungus fimetarius, pileolo tenuis ſubſtantiæ, cinereo, centro nonnihil umbilicato, & lævi, reliqua parte ſtriato, lamellis concoloribus, circa margines nigricantibus, pediculo lineam craſſo, albo, fiſtuloſo. In horto Simplicium Noſocomii Sanctæ Mariæ Novæ Florentiæ, Majo menſe.

7. Fungus minimus, terreſtris, tenerrimus, pileolo complanato, vix umbilicato, prorſus ſtriato, & e cinereo ruſeſcente, inferne fuſco, pediculo tenuiſſimo, albo, fiſtuloſo. Menſe ſupradicto, in fictilibus diu ſtercoratis ſæpe legitur.

8. Fungus minor, tenerrimus, farina reſperſus, pileolo ſuperne cinereo, lamellis ſubtus tenuiſſimis, creberrimis, nigris, (pediculo albo) Raii Synopſ. ed. 2. 13. & 5. 9. & Bot. Pariſ. 72. num. 11. Eum nondum vidimus.

Tricolores albi, fulvi, & medii inter utrumque coloris.

Fungus pileolo deſuper fulvo-ſpadiceo, centro umbilicato, & lævi, reliqua parte rugoſo ac veluti ſtriato, inferne lamellis albis, pediculo prælto, medii quaſi coloris, radice tumida, in mucronem longius producta. *Fungo barbuto, di capo umbilicato, rugoſo, e creſpato, di colore fra 'l leonato, e quel di dattero maturo, e colla radice groſſetta, che ſi diffonde in una punta lunghetta.* Per Boboli viridarium multis in locis, & potiſſimum per aucuparias, & iliciferas ſylvulas circa olitorias areas, Septembri menſe.

2. Fungus pileolo plano, fulvo, undique rugoſo, & veluti ſtriato, & inter peripheriam & centrum circulari, ſaturatiori, & concolori macula notato, lamellis albis, pediculo medii coloris, radice olivæ forma, in acutum & longum mucronem producta. *Fungo barbato creſpo, colore di foglia morta colla radice a Olivella, che ſi eſtende in una lunga punta.* Per Scandicci alti nemora, menſe Octobri.

Obſcuri, fuſci & medii inter utrumque coloris.

Fungus parvus, pileolo fornicato, deſuper obſcuro, & magis ad oras, quam ad reliquas partes pulchre ſtriato, inferne lamellis fuſco-griſeis, pediculo lineam craſſo, medii coloris & argutiſſime perforato Tab. 74. fig. 10. In ſylvis aucupariis Boboli, Majo menſe.

V. *Omnia ut in ordine antecedenti, ſed pileolo a dimidia fere longitudine uſque ad peripheriam, vel circa ipſam dumtaxat ſtriato.* *Tab. 75. fig. 6.*

Albi.

Fungus totus albus, pileolo extinctorii forma, vertice per acuto, & ad oras nonnihil ſtriato, pediculo longo, cylindrico, fiſtuloſo, ſeſquilineam craſſo. *Fungo ſpegnitojo rigato.* In ſylvis ſecus torrentem Grevem, ut in territorio Scandicci, per querceturn Abbatiæ Florentinæ, Octobri menſe.

2. Fungus gracilis, totus albus, pileolo hemiſphærico, ad oras ſtriato, pediculo altiori, fiſtuloſo, ſeſquilineam craſſo Tab. 75. fig. 6. *Fungo dilegine bianco, col cappello alquanto rigato*. In fimo equino, vel bubulo, Octobri, atque Novembri menſibus.

3. Fungus parvus, gracillimus, totus albus, pediculo conico, & media ſui parte uſque ad oras ſtriato, pediculo biunciali, prætenui. *An Amanita parva, alba, pediculo longo, tenui, pileolo conico, ſtriato D. Dillenii?* Ex libro depicto ejuſdem Clariſſimi Viri, a D. Sherardo communicato.

Griſei, aut murini.

FUNGUS, ſive Amanita, pileolo plano, orbiculari, oris nonnihil ſtriatis D. Dillenii. Ex libro depicto ſupradicto, ut etiam ſequens.

2. Fungus, ſive Amanita parva, utrinque ſtriata, pileolo conformi, murini coloris Dill. Cat. Giſſ. 183.

Lutei.

FUNGUS luteus, pileolo hemiſphærico, & a medio ad peripheriam ſtriato, pediculo altiori, fiſtuloſo, ſeſquilineam craſſo. *Gialline rigato* In nemoroſis locis, inter ſemiputrida folia poſt diuturnas pluvias Vere, & Autumno oritur.

2. Fungus parvus, flavo-fuſcus, pileolo galericulato, a medio ad peripheriam ſtriato. *Amanita parva, ſtriata, flavo-fuſci obſcuri coloris Dill. Cat. Giſſ.* 182. Ex libro ſupradicto deprompus.

Fulvi.

FUNGUS parvus, fulvus, pileolo in obtuſum conum faſtigiato, & a media ſui parte uſque ad oras ſubtiliſſime ſtriato, pediculo altiori, lineam craſſo, & fiſtuloſo. *Funghetello dilegine, colore di foglia morta, col cappello a foggia di campana.* In Scandicci alti nemoribus, menſe Octobri.

Albi, & ſpadicei.

FUNGUS viſcidus, pileolo amplo, fornicato, ſpadiceo, & a medio ad peripheriam ſtriato, coſtis ab origine ad tertiam fere longitudinis partem lævibus, reliqua parte Margaritarum lineæ in modum nodoſis, lamellis, & pediculo albis. *Lumacone rigato*, Majo, Septembri, atque Octobri menſibus, in ſupradicto Abbatiæ Florentinæ querceto.

Obſcuri, & nigri.

FUNGUS minimus, Ilignis foliis ſemiputridis innaſcens, pileolo ſemiorbiculato, & a media ſui parte uſque ad oras ſtriato, ſuperne & inferne obſcuro, pediculo capillaceo, nigro. In Ilignis ſylvis frequentiſſimus, ut in Boboli, aliiſque ſimilibus locis.

Tab. 75 fig. 1. & 2. IV *Pediculo annulato, annulo permanente, & adhærente.*
V. *Pileolo deſuper non ſtriato.*

Unicolores albi.

FUNGUS bulboſus, campeſtris, eſculentus, totus albus, pediculo palmari, non fiſtuloſo, annulo peranguſto cincto. *Bubbola mezzana, bianca, campagnuola.* Octobri menſe, in agris circa Caſinam Eccleſiam.

2. Fun-

2. Fungus fimetarius, totus albus, pileolo fornicato, ſquamoſo, pediculo cylindrico, obeſo, cujus cutis in cincinnatas, & acutas ſquamas ſoluta. *Fungo pelliccione, ricciuto, maggiore*. In fimi equini tumulis per agros, ſecus magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ vulgo *lo Stradone del Poggio Imperiale*, Octobri menſe.

3. Fungus pratenſis, totus albus, pileolo, & pediculi cute in multifidas, & cincinnatas ſquamas pulchre ſoluta. *Fungo pelliccione, ricciuto, minore*. Junio menſe, per Scandicci alti territorium, necnon in prato villæ DD. de Puccis, loco dicto *Caſignano*.

4. Fungus totus candidus, pileolo ampliore, glutine limacino infecto, pediculo tenuiori, cylindrico, annulo ſtrictiori cincto. *Cappellone lumacoſo, bianco, di faggeta*. Menſe ſupradicto, in Fulginati territorio, ultra Divi Bartholomæi Cœnobium, vulgo *S. Bartolommeo di Bregliano*, in quadam Faginea ſylva *la Scarſa* dicta.

5. Fungus bulboſus, nemoroſus, eſculentus, albus, pileolo fornicato, pediculo cylindrico, craſſo. Octobri menſe, in foro noſtro venditur, & in quamplurimis locis extra urbis portam D. Nicolai nuncupatam creſcit.

6. Fungus eſculentus, nemoroſus, albus, pediculo longo, craſſo, radice tumida. *Prataiolo di ragnaia, tutto bianco, buono, e di gambo lungo*. In Boboli per ſylvas, circa inſulam, Novembri menſe.

7. Fungus eſculentus, pratenſis, totus albus, pediculo brevi, obeſo. *An Fungus totus albus, edulis Bot. Pariſ. 75. num. 8.? Fungus eſculentus, pileolo, & lamellis albis Doodii Raii Synopſ. ed. 2. App. 334. & ed. 3. pag. 2. num. 2. Prataiolo de' prati, tutto bianco, buono, e di gambo corto*. In pratis territorii Scandicci, & in agris ultra torrentem Grevem per Parocciam D. Andreæ in Percuſſina.

8. Fungus eſculentus, totus albus, & ſplendeſcens, pileolo pulvinato, parvo, pediculo altiori, cylindrico, annulo peramplo cincto. *Fungo anellone*. Aprili menſe, ad ſepes per Scandicci planitiem, & præſertim ſecus torrentem *la Greve*.

9. Fungus totus candidus, pileolo fornicato, pediculo tenui, annulo ſtrictiori cincto, radice craſſa, & pyriformi. *Bubbolina bianca, buona, di radice groſſa a guiſa di pera*. Eodem menſe, & loco provenit.

10. Fungus minimus, albus, pileolo leviter faſtigiato, pediculo cylindrico, tenuiori, annulato, fiſtuloſo Tab. 78. fig. 7. In ilicifer is ſylvis Boboli, & præſertim circa inſulam, autumnali tempore.

Lutei, vel crocei.

FUNGUS eſculentus, odoratus, pileolo fornicato, pediculo longo, cylindrico, annulato. *Leccino giallo*. Ad ilices per ſylvam aucupariam D. Marchionis de Niccolinis, ſæpe memoratam, Novembri menſe.

2. Fungus parvus, totus luteus, pileolo pulvinato cum oris ſubtus repandis, pediculo tenui, cylindrico, annulo perangusto ornato *Giallino di gambo corto*. In Boboli, per ſylvas circa Amphitheatrum, Septembri menſe.

3. Fungus parvus, croceus, pileolo pulvinato, pediculo longo, anguſto, cylindrico, & annulato. In ericetis, & ſylvis cæduis Caſciani, Juguli, atque Scandicci alti territorii, Octobri menſe.

Purpurei.

FUNGUS eſculentus, bulboſus, ſubpurpureus, pileolo complanato, & in ſuperficie lacero, pediculo brevi, annulato. *Bubboletta buona, colore di Agata, o di Principe, ſbiadato*. Menſe ſupradicto, per nemora, multis in locis.

Bicolores albi, & griſei, vel cinerei, aut cervini.

FUNGUS eſculentus, bulboſus, pileolo lato, nonnihil fornicato, ſaturo-griſeo, vertice papillato, lamellis, & palmari ac annulato pediculo albis. *Bubbola di leccio, mezzana*. Autumnali tempore, in querceto Abbatiæ Florentinæ ſecus torrentem Grevem.

2. Fungus campeſtris, bulboſus, pileolo fornicato, deſuper cervini coloris, & in vertice quaſi faſtigiato, ſubtus lamellis albis, pediculo concolore, annulato, & vix fiſtuloſo, radice bulboſa. Per Scandicci territorium, in ſylvoſis locis, ſecus eumdem torrentem, menſe Septembri.

3. Fungus bulboſus, eſculentus, pileolo fornicato, deſuper griſeo-ſaturo, cute lacera, centro papillato, lamellis albis, pediculo longo concolore, annulo ſubrecto cincto. In vepretis, & ſenticoſis locis, circa Montis Boni pontem, tempore ſupradicto.

4. Fungus eſculentus, parvus, pileolo griſeo, fornicato, atque in medio faſtigiato, lamellis albis, pediculo pariter albo, fiſtuloſo, & annulato. In Paroecia D. Andreæ in Percuſſina, per nemora menſe Septembri.

5. Fungus eſculentus, pileolo fornicato, griſeo-plumbeo, lamellis albis, pediculo concolore quaſi cylindrico, annulo perangusto cincto. In pratolis viridarii Boboli, & præſertim circa inſulam, Majo menſe.

6 Fungus eſculentus, pileolo fornicato, deſuper cervini coloris, cute lacera, lamellis albis, pediculo concolore, annulo perangusto cincto, radice quaſi bulboſa. In agris ultra torrentem Grevem, per ſupradictam Paroeciam multis in locis, Octobri menſe.

7. Fungus eſculentus, parvus, pileolo pulvinato, albo, & limacino glutine infecto, lamellis murinis, pediculo pariter albo, gemino, & perangusto annulo cincto. *Gromajuolo bianco* In Paroecia Divi Martini ad Palmam, non ſolum in agris, ſed etiam in pinaſtreto D. Marchionis de Torrigianis, nec non extra urbis portam, D. Miniati nuncupatam, per loca vulgo *Carraja*, pariter in agris, Majo menſe.

Albi, & lutei.

FUNGUS campeſtris, æſtivus, pileolo complanato, albo, lamellis luteis, pediculo longo, cylindrico, ſupernæ pileoli parti concolore, & annulo perangusto cincto. Junio menſe, per Scandicci territorium, in prædio Domini de Chelinis inter fabas

2 Fungus parvus, pileolo ochroleuco, lamellis albis, pediculo tumido, ſupernæ pileoli parti concolore, & annulato. *Fungherello colore di camoſcio, o di terra gialla*. Naſcitur in ſylvoſis, & apricis locis Paroeciæ Divi Martini ad Palmam, necnon in Caſionum tractu, Autumnali tempore, & in libro depicto Domini Baldi ſæpius indicato ad vivum oſtenditur.

Albi, & rufi.

FUNGUS eſculentus, bulboſus, pileolo amplo, fornicato, ex rufo fulvo, cute valde lacera, & in filamenta veluti diſſecta, lamellis, & annulato pediculo albis. *Bubbola buona, sfilacciata*. In Scandicci alti ſylvis, menſe Novembri.

2. Fungus bulboſus, eſculentus, pileolo deſuper rufeſcente, & in medio protuberante, inferne albo, pediculo longo, concolore, annulo anguſto cincto. In Boboli, menſe Octobri.

3. Fungus bulboſus, eſculentus, pileolo ex rufo fulvo, cute nonnihil lacera, centro papillato, lamellis, & annulato ac longo pediculo albis. *Bubbola buona*.

In

In ſylvis ultra Grevem torrentem, per Montis Boni Parœciam, Octobri menſe.

4. Fungus eſculentus, pileolo fornicato, deſuper ex rufo fulveſcente, inferne albo, pediculo cylindrico, præalto, craſſo, concolore, & ample anulato. Menſe ſupradicto, per Scandicci planiciem.

5. Fungus eſculentus, odoratus, pileolo ſuperne rufeſcente, inferne albo, pediculo longo, concolore, anulato. Per ſupradictam planiciem ad ficus, Autumni tempore.

6. Fungus bulboſus, eſculentus, pileolo ruſo-ferrugineo, vel atro-rufeſcente, cute lacera, & veluti ſquamoſa, lamellis albis, pediculo fiſtuloſo, concolore, anulo perangusto radicem verſus cincto. Octobri menſe, per cupreſſuum ſylvam, in Boboli.

7. Fungus bulboſus, eſculentus, parvus, pileolo deſuper ex albo rufeſcente, inferne prorſus albo, pediculo concolore, fiſtuloſo, & anulato. In ericetis per Caſinani Parœciam, & præſertim circa DD. de Puccis villam, menſe antedicto.

8. Fungus bulboſus, eſculentus, pileolo ruſo-ſpadiceo, vel ruſo-griſeo, lamellis albis, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore, & vix anulato. In Boboli, per ſylvas circa inſulam, menſe Octobri.

9. Fungus eſculentus, pileolo plano, ruſo-fuſco, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, anulato. Decembri menſe, in Scandicci territorio per ſylvam vulgo, *il Boſco del Frasone*.

10. Fungus eſculentus, parvus, pileolo extinctorii forma, patulo, rufeſcente, lamellis una cum cylindrico, ac anulato pediculo albis. Circa pontem Grevis Aprili menſe in vepretis, & ſenticoſis locis.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo, & pediculo albis, ac maculis fulvis pauciſſimis infectis, lamellis prorſus fulvis. Ad ſepes, & in ſylvis oritur, Octobri menſe, variis in locis circa urbem.

Albi, & obſcuri, vel fuliginoſi.

FUNGUS bulboſus, eſculentus, maximus, pileolo fornicato, ſubobſcuro, & lacero, centro papillato, lamellis albis, pediculo præalto, fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore, anulo firmo cincto. *An Fungus pratenſis, quem quidam Scaregias, alii Canellas vocant Cæſalp. 618.? Bubbola maggiore, coll' anello attaccato al gambo*. Octobri menſe, in Juguli, & Caſinani ſylvis, aliiſque ſimilibus locis, & in foro noſtro venditur.

2. Fungus eſculentus, bulboſus, pileolo inſigniter echinato, ex obſcuro ferrugineo, inferne lamellis ſubtiliſſimis, & denſiſſimis albis, pediculo ſupernæ pileoli parti veluti concolore, & anulo ampliore cincto. *Bubbola ſpinoſa*. In iliceto D. Marchionis de Niccolinis, in loco dicto *Scandicci alto*, necnon in Boboli iiſdem, ac conſimilibus locis, tempore Autumnali viget.

3. Fungus eſculentus, pileolo ex obſcuro fulvo-purpuraſcente, inferne lamellis albis, pediculo ventricoſo, ſupernæ pileoli parti concolore, anulo perampio cincto, radice veluti roſtrata. *Collarone, o Sottana di boſco*. In montis Rivecchi ſylvis tempore ſupradicto, & in libro depicto Domini de Baldis Florentini, qui nunc in Anglia apud Clariſſimum Sherardum extat, vivis coloribus exhibetur.

4. Fungus bulboſus, eſculentus, parvus, pileolo ex obſcuro ferrugineo-rufeſcente, inferne lamellis tenuiſſimis, albis, pediculo anulato, & ſupernæ pileoli partis colore nonnihil infecto. In Boboli, Octobri menſe.

5. Fun-

5. Fungus eſculentus, parvus, totus albus, pileolo faſtigiato, maculis ſubobſcuris notato *Bubbolina buona, odorifera, brizzolata*. In agrorum foſſis, atque aggeribus, Octobri menſe, variis in locis.

6. Fungus parvus, pileolo albo, & quaſi fuligine infecto, atque ſcrobiculis, ſeu lacunulis perexiguis excavato, lamellis, & annulato pediculo prorſus albis. In agris, arundinetis, & aggeroſis locis, Auguſto menſe, circa molendinum, vulgo *le mulina di Quinto*.

7. Fungus fimetarius, pileolo obtuſe coniformi, fuliginoſo, lamellis albis, pediculo concolore, præalto, cylindrico, fiſtuloſo, duas lineas craſſo, ac radicem verſus annulato. Autumnali tempore, per Scandicci imi, & alti territorium.

Albi, & rubri.

FUNGUS pediculo, & pileolo ſuave-rubentibus, lamellis albis In ſylvis montis Senarii creſcit, Vere, & Autumno, & in libro depicto D. de Baldis, paulo ſupra memorato, cum ſequenti delineatus eſt.

Albi, & purpurei.

FUNGUS eſculentus, magnus, albus, pileolo fornicato, lamellis ſubrubentibus, pediculo longiore, & craſſiore, ample annulato. *Prataiolo maggiore, bianco, buono*. Menſe Octobri, in Scandicci alto.

2. Fungus eſculentus, major, pileolo lato, pulvinato, ſuperna parte candido, inferne lamellis purpuraſcentibus, pediculo brevi, ſupernæ pileoli parti concolore, & duplici annulo cincto. *Prataiolo maggiore, bianco, di gambo corto, e con doppio anello*. In Ripulenſi planitie, & in foro noſtro venditur, menſe Octobri.

3. Fungus eſculentus, albus, pileolo in ſuperficie nonnihil lacero, ad oras angulato, & limbo membranaceo cincto, lamellis dilutiſſime purpureis, pediculo longiore, plerumque rimoſo, pariter albo, radice bulboſa. *An Fungus ſylveſtris Sterb. Theatr. Fung. 44. Tab. 2 A. Prataiolo col cappello a ſpicchi di ſopra bianco, di ſotto vinato ſmorto, col piede alto, e radice groſſa*. In foro noſtro ex variis ſuburbanis locis, ubi alii prateoli inveniuntur, venalem interdum vidimus.

4. Fungus eſculentus, albus, pileolo angulato, deſuper nonnihil lacero, ad oras limbo membranaceo cincto, lamellis ex albo ſubpurpureis, pediculo longiore, plerumque rimoſo, radice tenuiori. Ad ſepes, & in vepretis, menſe Majo non raro oritur.

5. Fungus eſculentus, pileolo deſuper albo, & in ſuperficie lacero, ſubtus ſubpurpureo, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore, annulo parvo cincto, radice candida, reticulata, terræ alte immiſſa Tab. 75. fig. 1 *Prataiolo di radice profonda, e reticolata*. In arundinetis apud nos, præſertim ſecus Arni ripas, in loco vulgo *il ponte a Signa*.

6. Fungus eſculentus, hortenſis, parvus, pileolo deſuper albo, & lacero, inferne ſubrubente, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore, annulo tenuiori cincto, radice candida, repente Tab. 75. fig. 3. *Prataiolo di radice ſerpeggiante*. In hortis Florentiæ, Autumnali tempore ſæpe oritur.

7 Fungus eſculentus, pratenſis, pileolo fornicato, deſuper levi, & candido, inferne ſubpurpureo, pediculo breviore, ample annulato, & ſupernæ pileoli parti concolore *Prataiolo bianco*. Octobri menſe, in acclivibus locis ad marginem ambulacri Regiæ ſuburbanæ villæ, vulgo *lo ſtradone del Poggio Imperiale*.

8. Fungus campeſtris, albus ſuperne, inferne rubens I. B. 3. 824. *Fungus pileolo lato, & rotundo C. B Pin. 370. Inſt. R. H.* 556. Septembri, Octobri, atque Novembri menſibus, in pratis, & in foro noſtro venditur.

9. Fun-

9. Fungus eſculentus, pileolo fornicato, deſuper albo, & lævi, inferne vero ſubpurpureo, pediculo ſupernæ pileoli parti concolore, anulo peramplo cincto. *Pratajolo Turino*. In pratis circa latifundum Collis ad Cajanum, menſe Octobri.

10. Fungus parvus, nitide albus, lamellis carneis, aut roſeis, pediculo anulato, ſupernæ pileoli parti concolore. In Montis Boni Paroccia per ſylvas ultra Grevem torrentem, menſe ſupradicto.

Albo-purpurei, & prorſus purpurei.

FUNGUS eſculentus, deſuper ex albo purpuraſcens, & veluti ſubhirſutus, ſubtus ſordide purpureus, pediculo breviſſimo, ſupernæ pileoli parti concolore, & anulo perangusto cincto. *An Fungus pileolo lato, & rotundo, livido C. B. Pin.* 370. *Inſt. R. H.* 556? *Pratajolo ſalvatico, roſſo*. Septembri, Octobri, & interdum Novembri menſibus per pratula inter Ilices, & Cupreſſus in Boboli ante venatoris, & aquæductoris domum.

Pallidi, & lividi, vel griſei.

FUNGUS campeſtris, eſculentus, deſuper paleacei coloris, lamellis livido-nigris, pediculo ample anulato, & ſupernæ pileoli parti concolore. Tempore Veris, circa foſſas Florentia non procul.

2. Fungus vernus, pileolo ſuperna parte albo-ſulphureo, ſeu ochroleuco, inferius lamellis griſeis, pediculo albo, ample anulato, radice bulboſa. Aprili menſe, ad foſſas, & locos aggeroſos, necnon in ſylvis, pratis, hortis, & pomariis etiam creſcit.

Griſei, & nigri, vel obſcuri.

FUNGUS bulboſus, eſculentus, pileolo fornicato, deſuper obſcuro, inferne griſeo, pediculo anulato, ſupernæ pileoli parti quaſi concolore In Scandicci alti ſylvis, ut in Iliceto D. Marchionis de Niccolinis, menſe Octobri.

2. Fungus bulboſus, ſterquilinus, pileolo obtuſe conformi, nitido, & griſeo, inferne nigricante, pediculo tenuiſſime fiſtoloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. Eum in agro Piſtorienſi, per fimi equini grumulos, Autumnali tempore, ſemel tantum vidimus.

Tricolores albi, griſei, vel cervini, & purpurei, aut ſubpurpurei.

FUNGUS bulboſus, eſculentus, ſuperne damæ, aut cervini coloris, cute lacera, & veluti filamentoſa, lamellis albis, pediculo præalto, anulato, ſubpurpureo *Bubbola ſalvatica*. In Abbatiæ Florentinæ querceto, menſe Octobri.

2. Fungus eſculentus, pileolo hemiſphærico, griſeo-cervino, inferne lamellis dilute purpureis, pediculo longo, cylindrico albo, anulo perangusto cincto. *Pratajolo ſalvatico, di gambo lungo, e di anello ſtretto*. In ſylvis, & ad ſepes, tempore ſupradicto.

3. Fungus pernicioſus, ſuperne griſeus, & leucophæus, inferne dilute purpureus, pediculo albo, breviore, anulato. *Pratajolo ſalvatico, detto con altro nome Turino minore*. Per Autumnum in urbanis hortis facillime reperitur.

4. Fungus eſculentus, ſuperna parte e griſeo albus, inferna ſubrubens, pediculo prorſus albo, radice repente. *Pratajolo ſalvatico de' canneti, e di radice ſerpeggiante*. In arundinetis, & ad ſepes, per Scandicci planitiem.

5. Fun-

5. Fungus minimus, eſculentus, pileolo e griſeo ſubobſcuro cute lacera, lamellis albis, pediculo cylindrico, annulato, ſubpurpureo Tab. 78. fig. 6. In ſylvis Scandicci alti, menſe Octobri.

Albi, griſei, & flavi.

FUNGUS vernus, pileolo ſulphureo, & ad paleaceum colorem tendente, lamellis griſeis, pediculo albo, ample annulato, radice bulboſa. Aprili menſe, ad foſſas, & locos aggeroſos, necnon in ſylvis, pratis, hortis, & pomariis etiam creſcit.

2. Fungus eſculentus, parvus, pileolo hemiſphærico, deſuper pallide luteo, ſubtus dilute purpureo, pediculo albo, cylindrico, gemino, & perangusto annulo cincto. In agris circa Florentiam, ut in territorio Scandicci, & circa villam, vulgo *l'Imperiale*, poſt ſatum, & enatum triticum, ideoque ruſticis dicitur *Fungo granajuolo*.

Albi, ruſi, & flavi.

FUNGUS eſculentus, odoratus, ſuperne rufeſcens, inferne pallidus, pediculo albo, longo, cylindrico, & annulato. Menſe Octobri, in Scandicci imi territorio, ad ſepes in ſambuci rimis naſcens.

Albi, purpurei, & fulvi, vel fulvo-ſubobſcuri.

FUNGUS eſculentus, pileolo deſuper ex fulvo ſubobſcuro, cute lacera, inferne dilute purpureo, pediculo longo, albo, annulato, ac radicem verſus craſſeſcente. *Pratajolo ſalvatico*. In Regio Viridario Boboli, per fimi equini tumulos, menſe Octobri.

2. Fungus eſculentus, parvus, acaulis ferme, pileolo fornicato, intenſe fulvo, ſuperficie in ampliores ſquamas veluti ſciſſa, lamellis carneis, vel ſuave-rubentibus, pediculo breviſſimo, albo, annulato. *Pratajolino buono, col cappello leonato, e come ſcaglioſo, e le lamine carnicine, e il gambo corto, e bianco*. In ſaltu Montis Oliveti, circa dimidium Maii.

Albi, ruſi, & medii inter utrumque coloris.

FUNGUS eſculentus, e griſeo rufeſcens, inferne albus, pediculo longo, cylindrico, medii coloris, annulo perangusto cincto. In populetis juxta Arni ripam, videlicet in loco *le Caſcine*, Octobri menſe.

2. Fungus parvus, eſculentus, pileolo atro-rufeſcente, patulo, ac in medio protuberante, ſubtus albo, pediculo cylindrico, medii coloris, & annulo perangusto cincto. In Boboli ſub cupreſſis prope portam urbis.

3. Fungus minimus, pileolo in medio papillato, undique atro-rufeſcente, cute lacera, veluti ſquamoſa, lamellis albis, pediculo vix fiſtuloſo, & annulato, medii coloris Tab. 78. fig. 8. In margine viæ inter D. Dominici Templum, & cauponam, vulgo *l'Oſteria delle tre pulcelle*, prope Feſulas tempore ſupradicto.

Albi, fulvi, & fuſci.

FUNGUS bulboſus, eſculentus, pileolo extinctorii forma, vertice fuſco, reliqua parte fulva, & veluti ſquamoſa, lamellis albis, pediculo annulato, & ſupernæ pileoli parti concolore. *Bubbola buona, scaglioſa*. In Abbatiæ Florentinæ prædictæ querceto, eodemque tempore.

Albi,

Albi, ferruginei, & fuſci.

FUNGUS bulboſus, parvus, pileolo extinctorii forma, ferrugineo, & maculis fuſcis minutiſſimis undique infecto, lamellis albis, pediculo annulato, ſupernæ pileoli parti concolore. *Bubbolina cattiva*. Novembri menſe, in ſylva aucuparia Domini Marchionis de Niccolinis, per Scandiccium altum.

Flavi, rufi, & obſcuri.

FUNGUS eſculentus, pileolo in medio veluti hiſuto, & flaveſcente, reliqua parte ex atro ruſeſcente, inferne colore non diſſimili, ſed valde diluto, pediculo craſſiore, obſcuro, inter pileolum, & prætenuem annulum ſtriato. In Iliceto Piſas inter, & Liburnum, ſecus viam publicam, menſe Octobri.

Quadricolores obſolete lutei, ferruginei, ſubpurpurei, & fuſci.

FUNGUS bulboſus, eſculentus, pileolo complanato, limbo ferrugineo, reliqua parte obſolete luteo, & maculis pariter ferrugineis inſignito, ſubtus lamellis dilute purpureis, pediculo anulato, fuſco. *Bubbola buona, di quattro colori*. In ſylvis Dominorum de Baldigianis per Scandicci alti territorium, menſe ſupradicto.

IV. *Pediculo anulato, anulo durabili, & eidem pediculo non adhærenti A.* Tab. 81. fig. 1.

Unicolores, albi.

FUNGUS collinus, candidus, duplici pileolo, *Διπλασιώδης* Pont. Comp. Tab. Hæc fungi ſpecies, nondum in manus noſtras devenit, quapropter ex Auctoris ſupra memorati fide illum deſcripſimus ad hujus fungorum ſeriei complementum.

Bicolores albi, & obſcuri, vel fuſci.

FUNGUS pileolo lato, longiſſimo pediculo variegato C. B. Pin. 371. Bot. Par. 74. num. 1 Inſt. R. H 557. Raii Synopſ. ed. 3. 3. n 10. *Fungi longiſſimo pediculo candicantes, ſed maculati eſculenti I. B. 3. 826. xviij genus fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt. CCLXXIIII.* neque hunc vidimus.

2 Fungus quercinus, diplacoides (pileolo conico) Col. Part 1. 337. Raii Sinopſ. ed. 3. 3. num. 11. *Fungus bulboſus, fuſcus, duplici pileolo C. B Pin. 371. Inſt. R. H.* 557. Per Campoclarenſem agrum variis in locis, obvios, menſe Octobri.

3. Fungus bulboſus, eſculentus, maximus, pileolo mammoſo, obſcuro, & in filamenta quaſi lacerato, vertice papillato, ſubtus lamellis albis, pediculo cubitali fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore, & pariter lacero, corolla ampliſſima, ſoluta cincto Tab. 81. fig. 1 *An Fungus pratenſis, quem quidam Scarogias, alii Canellas vocant Cæſalp. 618? Bubbola maggiore, coll' anello non fiſſato al gambo*. In ſylvis circa Latifundium Collis ad Capanum, menſe ſupradicto.

4. Fungus bulboſus, eſculentus, medius, pileo, fornicato, obſcuro, & in ſuperficie lacero, lamellis albis, pediculo palmari, ſupernæ pileoli parti ferme concolore, & pariter lacero. *Bubbola mezzana, detta altrimenti mazza da tamburo*. In iiſdem fere locis cum ſequenti, ac eodem tempore viget.

5. Fungus bulboſus, eſculentus, medius, pileolo deſuper obſcuro, ſubtus lamellis albis, pediculo palmari, farcto, ſupernæ pileoli parti concolore, anulo

perangusto soluto cincto. *Bubbola mezzana coll' anello non attaccato al gambo.* Autumnali tempore, in querceetis, ericetis, & ſylvis cæduis, per Caſintani, Juguli, Divi Martini ad Palmam, & Scandicci alti Paroeciam.

Tab. 75. fig. 2. 4. IV. *Pediculo annulato, anulo non permanenti, ſeu fugaci, qui ut plurimum, dum pileolus dehiſcit, in aranearum telam, vel in membranacea fruſtula, modo ad pediculum B, modo ad pilei circumferentiam C, ſolvitur, atque diſperditur.*

Unicolores albi.

FUNGUS major, albus, villoſus, & quaſi quadrilaterus, dum e terra erumpit, ovum gallinaceum referens, poſtea adultus in oblongam nolam producitur, & in atramentum reſolvitur, pediculo fiſtuloſo, candido, ac anulo fugaci cincto, radice roſtrata. *An Fungus albus, ovum referens Raii Synopſ. ed. 2. pag. 335? Fungo Bozzolo, o Bubbolotto maggiore*, Majo, atque Octobri menſibus, in arenoſo ſolo, inter juncos ſub populis creſcit, in ripis fluviorum ut Arni, & torrentis Grevis.

2. Fungus minor, villoſus, & ex albo rufeſcens, dum naſcitur ovum gallinaceum referens, poſtea in nolam oblongam producitur, & in atramentum reſolvitur, pediculo fiſtuloſo, candido, anulo fugaci cincto, radice roſtrata. *Fungo Bozzolo, o Bubbolotto minore* Octobri menſe, in pratis, & paſcuis, per loca vulgo *le Caſcine*.

3. Fungus totus albus, pileolo fornicato, pediculo craſſiore, quaſi cylindrico, anulo fugaci cincto. In territorio Scandicci, pluribus in locis, menſe Octobri oritur.

4. Fungus parvus, totus albus, pileolo mammoſo, pediculo cylindrico, in ſpiræ modum plerumque intorto, anulo fugaci cincto. Novembri menſe, in Boboli, per ſylvas circa Theatrum vetus.

Griſei.

FUNGUS eſculentus, griſeus, pileolo pulvinato, & in medio nonnihil excavato, pediculo craſſo, cylindrico, ac anulo fugaci cincto. Tempore antedicto, in eodem viridario, per ſylvas circa Inſulam.

Janthini.

FUNGUS bulboſus, janthinus, pediculo longo, craſſiori, anulo fugaci cincto. *Fungo vedovo, cappelluto.* In cerretis, plerumque montuoſis, videlicet in territorio Scandicci alti, Caſimani, & Juguli, aliiſque ſimilibus locis, Octobri menſe.

Fulvi.

FUNGUS parvus, totus fulvus, pileolo fornicato, pediculo gracili, cylindrico, anulo fugaci cincto. Tab. 75. fig. 4. In herboſis ambulacris, per Scandicci planiciem, veluti in prædio Domini de Chelinis, necnon in pratis, & paſcuis abunde oritur, Majo menſe.

2. Fungus fulvus, pileolo expanſo, ac leviter faſtigiato, pediculo altiori, cylindrico, anulo fugaci cincto. In Divi Andreæ in Percuſſina Paroecia, menſe Octobri.

Obſe-

Obſolete lutei.

FUNGUS odore, & ſapore Raphanum ſimulans, obſolete luteus, & ad olivæ conditæ colorem accedens, pileolo pulvinato, in ſuperficie lacero, pediculo annulo fugaci cincto, ac radicem verſus craſſeſcente. *Fungo Ramolaccio, di colore giallo brutto, che tatina all'Oliva acconcia, e con la parte di ſopra del cappello ſcamoſciata*. Septembri menſe, primum in ſylva aucupii Domini de Saccheronis, dicta *il Pollajo alle roſe*, deinde Novembri menſe, in Boboli per ſylvas ſecus urbis mœnia, inter lauros, ſicut etiam per Scandicci alti nemora.

2. Fungus odore, & ſapore Raphanum ſimulans, obſolete luteus, & ad fulvum colorem tendens, pileolo leviter faſtigiato, & quaſi ſubhirſuto, pediculo longo, cylindrico, annulo fugaci cincto Tab. 75. fig. 2. *Fungo Ramolaccio giallo, colla parte di ſopra del cappello ſcamoſciata*. In Monte Senario, menſe Octobri.

Bicolores albi, & griſei.

FUNGUS pileolo pulvinato, craſſioris ſubſtantiæ, ſuperne albo, inferne griſeo, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, pariter albo, annulo fugaci cincto, radice plerumque bulboſa. Aprili menſe, in populetis juxta Arni ripas, ut in loco *l'Iſolotto* nuncupato.

Albi, & fulvi.

FUNGUS pileolo fornicato, ſuperne, & inferne ex ruſo fulvo, pediculo albicante, cylindrico, annulo fugaci cincto. In ſylvis aucupii, per Scandicci imi, & alti territorium, menſe Octobri.

2. Fungus pileolo pulvinato, ex ruſo fulvo, lamellis albis, pediculo, ſupernæ pileoli parti concolore, & annulo fugaci cincto, ac radicem verſus craſſeſcente. Creſcit ut ſupra, & potiſſimum per ſylvam aucupii Domini Marchionis de Niccolinis Novembri menſe.

3. Fungus eſculentus, albus, lamellis dumtaxat fulvis, pediculo craſſo, quaſi cylindrico, annulo non permanenti cincto. In Boboli per ſylvas ante locum animalibus peregrinis ſervandis, menſe Octobri.

4. Fungus pileolo fulvo, & limacino glutine admodum infecto, lamellis primum dilute purpureis, poſtea ſupernæ pileoli parti concoloribus, pediculo cylindrico, annulo fugaci cincto, albo, cujus cutis in plures circulares zonulas pulchre, & conſtanter ſe dividit. *Lumacone di boſco, con la buccia del gambo, che ſcrepola, e ſi divide coſtantemente in faſce circolari ſmerluzzate*. Septembri, Octobri, Novembri, atque Decembri menſibus, in omnibus ſylvis paſſim oritur, ſpeciatim per Scandicci territorium, & per ſupradictum viridarium Boboli.

5. Fungus parvus, ſuperne e fulvo ſpadiceus, inferne atro-fulvus, pediculo cylindrico, albo, & veluti ſericeo, ac annulo non permanenti cincto. In horto noſtro publico, menſe Majo.

Albi, & caſtanei.

FUNGUS pulvinato pileolo, caſtanei coloris, inferne lamellis albis, pediculo tumido, ſupernæ pileoli parti concolore, ac annulo fugaci ornato. In Emporienſi agro, in loco dicto *Corbajola*, per ſylvam paulo ſupra villam Domini de Salvagnolis, menſe ſupradicto.

Albi, & obſcuro-ſubpurpurei.

FUngus parvus, ex obſcuro ſubpurpureus, pileolo hemiſphærico, parvo, lamellis albis, pediculo cylindrico, pariter albo, ac annulo fugaci cincto. In Scandicci alti nemoribus, Octobri menſe.

Albi, & nigri.

FUngus atramentarius, vel potius in atramentum ſolubilis, pileolo cucullato, primum albo, poſt laccrationem cutis una cum lamellis nigro, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, candido, anulo non permanenti ornato. *Piſciacane maggiore, bianco, e nero.* In fimo equino, menſe Majo, per Caſinianı Parœciam.

Lutei, & fulvi.

FUngus eſculentus, pileolo deſuper paleacei coloris, lamellis atro-fulvis, pediculo ſupernæ pilei parti concolore, anulo fugaci munito, radice ferme bulboſa. *Grumato giallo.* In Divi Andreæ in Percuſſina Parœcia, menſe Octobri.

2. Fungus pileolo fornicato, ſuperne luteo, ſubtus lamellis fulvis, pediculo fiſtuloſo tumido, ſupernæ pileoli parti concolore, & anulo non permanenti ornato. In ſylvis Scandicci alti, Autumnali tempore.

Lutei, & obſcuri.

FUngus ſtercorarius, viſcidus, dilute luteus, pileolo fornicato, ſubtus ex obſcuro nigricante, pediculo cylindrico, ſupernæ pileoli parti concolore, & annulo fugaci inſtructo, radice bulboſa. In Scandicci alti, atque Montis Boni ſylvis ſuper equinum fimum adhuc a fermentatione calefactum.

Tricolores albi, leucophæi, & obſcuri.

FUngus parvus, odore gravi, pileolo deſuper obſcuro, inferne albo, pediculo cylindrico, leucophæo, anulo non durabili prædito. Septembri menſe, in Boboli per nemora circa inſulam.

Albicantes, ochroleuci, & ruſo-pallidi.

FUngus viſcidus, pileolo fornicato, deſuper ruſo-pallido, lamellis ochroleucis, pediculo longo, cylindrico, albicante, ac anulo momentaneo cincto. Autumni tempore, Piſas inter, & Liburnum, in ſylvoſis locis.

Albi, ruſi, & rubentes.

FUngus bulboſus, pileolo hemiſphærico, craſſioris ſubſtantiæ, ſuperne ruſeſcente, inferne ſubrubente, pediculo albicante, anulo fugaci ornato. In Caſiniani Parœcia multis in locis, ſpeciatim per ſylvam Monialium Divæ Felicitatis, Octobri menſe.

Albi, aurei, & violacei.

FUngus viſcidus, pileolo fornicato, deſuper ex aureo pallido, ſubtus dilute violaceo, pediculo albo, anulo non permanenti cincto, ac radicem verſus craſſeſcente. In ſylvoſis locis Parœciæ montis Boni, menſe ſupradicto.

Albi,

Albi, roſei, vel ſuave-rubentes, & nigricantes.

FUngus in arenoſis naſcens, pileolo conico, ſex uncias longo, ex albo roſeo, vel ſuave rubente, lamellis nigricantibus, pediculo præalto, cylindrico, fiſtuloſo, & candido, ac anulo non durabili ornato. *Piſciacane de' renaſti, detto altrimente Guglia.* In arenoſis, & alluvionibus, ſecus Arni ripas, prope oppidum Montis Varchi, menſe ſupradicto.

Albi, obſcuri, & nigri.

FUngus bulboſus, pileolo complanato, obſcuro, oris ſurſum reflexis, lamellis nigricantibus, pediculo candido, palmari, fiſtuloſo, anulo non durabili inſtructo. In Caſiniani Parœcia, & alibi ſuper equini fimi tumulos, Autumnali tempore.

Albo-purpurei, ſpadiceo-pallidi, & fulvi.

FUngus viſcidus, pileolo fornicato, deſuper ſpadiceo-pallido, ad peripheriam rugoſo, lamellis fulvis, pediculo cylindrico ex albo purpuraſcente, anulo fugaci aucto. In Scandicci altis ſylvis, & præſertim in querceto Abbatiæ Florentinæ, Octobri menſe.

Fulvi, violacei, & livido-fuſci.

FUngus bulboſus, pileolo complanato, livido-fuſco, ad oras dilute violaceo, lamellis fulvis, pediculo ſupernæ limbi pilei parti concolore, anulo non durabili ornato. In Scandicci planicie ad ſepes, tempore ſupradicto.

IV. *Pediculo anulato, anulo ut ſupra.* *Tab. 80.*
V. *Pileolo deſuper ubivis ſtriato.* *fig. 3.*

Bicolores albo-griſei, & nigricantes.

FUngus ſterquilinus ex albo griſeus, pileolo ſtriato, ac in ſuperficie lacero, vertice nigricante, pediculo cylindrico, albo-griſeo, anulo fugaci munito. Tab. 80. fig. 3. Novembri menſe, in Boboli, ſuper equini fimi tumulis.

III. *Volva, ſeu involucro amplo, & valde apparente erumpentes, ad radicem diu permanente.* D. *Tab. 76. fig. 1.*
IV. *Pediculo non anulato.*
V. *Pileolo deſuper non ſtriato.*

Unicolores luteo-pallidi.

FUngus parvus, e volva erumpens, pallide-luteus, pileolo pulvinato, pediculo breviſſimo cylindrico. Novembri menſe, in montis Oliveti ſaltu, juxta pratulum, vulgo *della Luna.*

Damæ coloris.

FUngus minimus, e volva erumpens, Damæ fuſci coloris, & ſerici inſtar lucens, pileolo leviter faſtigiato, pediculo cylindrico. In Scandicci altis nemoribus. Octobri menſe.

Bicolo-

Bicolores, albi, & carnei.

FUNGUS magnus, eſculentus, e volva erumpens, pileolo villoſo, albo, lamellis carneis, pediculo cylindrico, glabro, pariter albo Tab. 76. fig. 1. In Viæ Regiæ ſylvis (*di Viareggio*) ſuper vetuſtas, & quaſi ſemimortuas arbores, Menſe Junio.

2. Fungus parvus, e volva erumpens, pileolo fornicato, albo, & ſericeo, lamellis carneis, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore. Novembri menſe, per herboſa ambulacra, atque foſſarum aggeres, in Scandicci territorio.

3. Fungus minimus, odoratus, e volva erumpens, pileolo albo, & veluti ſericeo, inferne carneo, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. Vere, & Autumno, in Montis Boni Paroecia ultra Grevem torrentem, & per quercetum Abbatiæ Florentinæ, ſecus eundem torrentem, in territorio Scandicci.

Albi, & griſei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo ſupina parte e griſeo ſubobſcuro, prona vero primum albo, poſtea dilute purpureo, pediculo non fiſtuloſo, ſemper albo, radice bulboſa, Octobri, atque Novembri menſibus, per pratula, & ſylvas aucupatas Boboli, necnon ultra Montis Boni Paroeciam in quercetis.

Albi, & lutei.

FUNGUS eſculentus, e volva erumpens, pileolo fornicato, ſuperna parte luteo, inferne albo, pediculo longo, cylindrico, pariter albo. In montoſis ſylvis, videlicet per Scandicci alti, Caſiniani, alioſque ſimiles locos, tempore ſupradicto.

Albi, & virides.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo ſuperna parte viridi, & ſplendente, lamellis, & cylindrico pediculo, albis. Ad ilices non raro oritur, præſertim in iliceto Domini Marchionis de Niccolinis, ſæpe memorato.

Albi, & obſcuri.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo deſuper ex obſcuro nigricante, cute lacera, & veluti ſquamoſa, inferne albo, pediculo cylindrico, ſupernæ pileoli parti concolore. Menſe Septembri, in Boboli viridario Regio.

Griſei, & fuſci.

FUNGUS griſeus, e volva erumpens, pileolo fornicato, centro fuſco, pediculo cylindrico, tenuiore, in ſuperficie lacero, & veluti ſquamoſo. Tempore, & loco, ut ſupra innuimus.

Tricolores albi, murini, & ruſeſcentes.

FUNGUS eſculentus, e volva erumpens, odore, & ſapore Raphani, griſeus, inferne ruſeſcens, pediculo albo, longo, radice bulboſa. *Loppajola*. In territorio Genſtarum ad tritici palearum inter glumas, & paleas ſemiputridas, tempore Autumnali.

Albo

Albi, griſei-argentei, & carnei.

FUngus eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper griſeo-argenteo ſplendente, ſubtus carneo, pediculo longo, albo, radice bulboſa. Octobri menſe in agris juxta magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, per fimi equini tumulos.

Albi, rufi, & murini.

FUngus e volva erumpens, pileolo leviter faſtigiato, deſuper murini coloris, inferne ex albo-rufeſcente, pediculo albo, cylindrico. Juxta palearium in territorio Geniſtarum, tempore Autumnali.

V. *Omnia, ut in antecedenti diviſione, ſed pileolo a medio ad peripheriam, vel in ipſa peripheria tantum ſtriato.* *Tab.* 76. *fig.* 2.

Unicolores, albi.

FUngus eſculentus, e volva erumpens, major, totus albus, pileolo obtuſe faſtigiato, & ad peripheriam ſtriato, pediculo cylindrico, fiſtuloſo. In montoſis ericetis, videlicet per Plebaniam Juguli, circa Septembris finem.

2. Fungus e volva erumpens, totus albus, pileolo fornicato, ad oras ſtriato, pediculo cylindrico. In campeſtribus, menſe Novembri, inter triticum provenit, veluti per Scandicci territorium.

Bicolores, albi, & aurei.

FUngus e volva erumpens, pileolo deſuper ex aureo pallido, & a medio, ad oras ſtriato, lamellis, & pediculo albis. Per Plebaniam Juguli, variis in locis, & præſertim in ſylvis, & ericetis, vulgo, *le Montanine*.

Albi, & griſei.

FUngus eſculentus, e volva erumpens, pileolo fornicato, ad oras nonnihil ſtriato, griſeo-rufeſcente, inferne albo, pediculo cylindrico concolore, & in ſuperficie pulchre lacerato. In ſylva, vulgo, *le Caſcine*, necnon in caſtaneto, nuncupato *il Monte di Rivecchi*, & circa Pratolini villam Regiam, menſe Majo copioſus.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo ſuperne griſeo, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, anguſtiſſime fiſtuloſo. In prateolis Boboli, Majo, atque Octobri menſibus.

Albi, & rufi.

FUngus parvus, e volva erumpens, pileolo rufo, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo cylindrico, pariter albo, ac parum fiſtuloſo Tab. 76 fig. 2. In Scandicci agro per caſtanetum nuncupatum *La palina del Sig. Cavaliere D. Giovanni de Dios Narvaez Saavedra*, ſecus viam, vulgo *la Corbinaja*.

Albi,

Albi, & fulvi.

FUngus e volva erumpens, pileolo fulvo, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo cylindrico, pariter albo. Novembri, atque Decembri menſibus, in agrorum ſulcis inter triticum, per Scandicci planiciem.

1. Fungus e volva erumpens, pileolo fulvo, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo cylindrico, ſupernæ pileoli parti veluti concolore, & maculis ſaturatioribus notato. In ſylvoſis locis per Caſiniani, & D. Martini ad Palmam Parœciis.

Albi, & obſcuri.

FUngus e volva erumpens, pileolo deſuper obſcuro, & ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo concolore, cylindrico, valde fiſtuloſo. In Boboli, ut & in Scandicci alto, Octobri menſe.

Tricolores, albi, griſei, & rufi.

FUngus e volva erumpens, pileolo fornicato, deſuper griſeo, & ad oras tenuiſſime ſtriato, inferne ſubrufo, pediculo cylindrico, craſſo, albo, fiſtuloſo, ac polline concolore reſperſo. In nonnullis Montis Boni nemoribus, ut & Scandicci alti, necnon in Boboli ſylvulis, videlicet ante locum peregrinis avibus ſervandis, Autumni tempore.

Griſei, albi, & medii coloris.

FUngus e volva erumpens, ſuperne griſeus, inferne albus, pediculo cylindrico, altiori, fiſtuloſo, externe lacero, & medii quaſi coloris. In Boboli ubi antedictus.

Obſcuri, griſei, & medii coloris.

FUngus eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper ex obſcuro griſeo, & ad oras ſtriato, inferne griſeo-albo, pediculo fiſtuloſo, medii quaſi coloris. In pratulis Regii viridarii Boboli, & per Montis Oliveti ſaltum, circa Septembris finem.

Tab. 76. fig. 3. IV. *Pediculo annulato.*

V. *Pileolo ad oras non ſtriato.*

Unicolores albi.

FUngus eſculentus, magnus, e volva erumpens, totus albus, graviter odoratus, lamellis crebris, & creberrime denticulatis, pediculo obeſo, anulato. *Farinaccio*, a noſtratibus dictus, ob anulum, qui in micas, & fruſtula farinacea ſolvitur, atque diſperditur. Septembri, atque Octobri menſibus in ericetis Montis Boni, atque Caſiniani, & in forum ab ericetariis affertur.

1. Fungus e volva erumpens, totus albus, pediculo cylindrico, præalto, & anulato. *Bubbola bianca, o Vovolo baſtardo*. In ſylvis Scandicci, Juguli, & Caſiniani, Autumnali tempore.

Suave-

Purpureo-carnei.

FUNGUS e volva erumpens, totus purpureo-carneus, pediculo cylindrico, anulato. *Bubbolina di color colombino, e di principe.* In ſylvis Abiegnis Cœnobii Vallis-Umbroſæ.

Bicolores, albi, & ochroleuci.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo deſuper ochroleuco, ſive albo-pallido, inferne lamellis, & cylindrico, anulato ac fiſtuloſo pediculo albis. *Bubbolina di colore pagliato, e bianco.* Octobri menſe, in ſylvis Piſas inter, & Liburnum.

2. Fungus eſculentus e volva erumpens, parvus, pileo deſuper paleacei coloris, inferne lamellis albis, pediculo altiori, fiſtuloſo, cylindrico, & anulato, pariter albo. *Bubbolina di gambo alto, bianca, e colore di camoſcio.* In Scandicci alti nemoribus, necnon in ſylvis aucupii Boboli, Autumni tempore.

Albi, & griſei.

FUNGUS parvus, e volva erumpens, pileolo deſuper dilute griſeo, inferne cum fiſtuloſo, ac anulato pediculo albo Tab. 76. fig. 3. In pratis, & ambulactis Boboli, Septembri menſe.

Albi, & ſubpurpurei.

FUNGUS eſculentus, e volva erumpens, albus, pediculo palmari, cylindrico, & anulato, maculis ſubpurpureis notato. *Cocolla buona, bianca, col gambo ſpruzzato di macchie porporine, e di principe.* Novembri, atque Decembri menſibus, in agrorum ſulcis inter triticum, variis in locis circa urbem.

Fulvi, & rufeſcentes.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo extinctorii forma, obtuſe faſtigiato, utraque parte fulvo, pediculo cylindrico, anulato, prælto, & ex albo rufeſcente. In ericetis, & dumetis, locis plerumque montoſis, ut in Divi Andreæ, Martini, Caſiniani, & Scandicci alti Paroeciis, Autumni tempore.

Tricolores ſulphureo-griſei, albi, & pallidi.

FUNGUS eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper ex ſulphureo griſeo, quandoque prorſus griſeo, inferne albo, pediculo nunc concolore, nunc pallido, cylindrico, altiori, anulato, & fiſtuloſo. Octobri menſe, in Boboli nemoribus, præcipue circa Inſulam.

V. *Pileolo ad oras ſtriato.* Tab. 77. fig. 1.

Unicolores albi.

FUNGUS eſculentus, e volva erumpens, totus candidus, pileolo ad oras ſtriato, pediculo cylindrico, anulo ampliore cincto. *Cocolla bianca, buona, maggiore.* In agris juxta ſemitas, Novembri menſe.

2. Fungus e volva erumpens, totus candidus, pileolo ad oras breviter ſtriato, pediculo cylindraceo, anulo perangusto cincto. *Vovolo ſalvatico, bianco.*

 Men-

Menſe ſupradicto, ſecus magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, inter cupreſſuum, & ilicum ordines.

3. Fungus eſculentus, e volva erumpens, totus albus, pileolo ad oras ſtriato, pediculo cylindrico, ampliore, anulato. *Uovolo buono, bianco.* Cum ſequenti, ſed raro apparet.

Bicolores aurei, & pallidi.

FUNGUS planus, orbicularis, aureus (Tab. 77. fig. 1.) C. B. Pin. 371. Inſt. R. H. 557. *Fungi lutei, magni dicti Jaſeran ſpecioſi I. B. 3. 831. Uovolo ordinario.* Vere, & Autumno tempore, in ſylvis ubique oritur, & in foro noſtro affatim venditur.

Albi, & rubri.

FUNGUS pileolo deſuper ſature rubro, & ad laccæ colorem accedente, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo palmari, cylindrico, & anulato. *Uovolo maleſico, roſſo.* In abjegnis, & fagineis ſylvis circa Vallis-Umbroſæ Cœnobium, Augusto, & Septembri menſibus viget.

Tab. 80. fig. 4. III. *Volva, ſeu involucro parva, & minus apparente erumpentes, quod in ſuperna pileoli parte F in fragmenta ſolida diſſectum, ac diſtributum diu remanet.*

IV. *Pediculo non anulato.*

V. *Pileolo deſuper non ſtriato.*

Unicolores albi.

FUNGUS totus candidus, parvus, e volva erumpens, pediculo non anulato, ac radicem verſus ſenſim, & leviter craſſeſcente Tab. 80. fig. 4. *Tignoſa bianca, ſenza anello.* Octobri menſe, in Boboli per cupreſſinam ſylvam prope urbis portam.

Bicolores albi, & cinerei, aut plumbei.

FUNGUS perniciosus, e volva erumpens, viſcidus, ſuperne ſubcinereus, ſubtus lamellis albis, pediculo non anulato, pariter albo, radicem verſus ſenſim, & leviter craſſeſcente. *Fungi albi, venenati, viſcidi I. B. 3. 826.* Vivum, vel recentem non vidimus, ſed depictum tantum habuimus.

Albi, & ſubobſcuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo ſuperna parte ſubobſcuro, inferne albo, pediculo non anulato, pyramidato, pariter albo, radice bulboſa. *Tignoſa bianca, e ſcura, ſenz' anello.* In nemoribus Scandicci alti, Autumno reperitur, ſpeciatim in querceto Abbatiæ Florentinæ.

Albi, & ſordide purpurei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo ſordide purpureo, & ad fuſco-ferrugineum colorem tendente, inferne lamellis albis, pediculo pyramidato, non anulato, ſupernæ pileoli parti concolore, radice bulboſa. *Tignoſa cattiva, roſſa, e bianca, ſenz' anello.* In iiſdem locis cum ſuperioribus eodem tempore prodit.

IV. *Omnia*

IV. *Omnia ut in diviſione antecedenti, ſed pediculo annulato.* *Tab. 7. fig. 18.*

Unicolores albi.

FUNGUS magnus, totus albus, eſculentus, e volva erumpens, pediculo præalto, annulato, radice bulboſa. *Tignoſa bianca, maggiore de' campi, di radice groſſa.* In agris circa Carthuſianorum Cœnobium, & præſertim in loco dicto *il podere del Laſtrone*, menſe Octobri.

2. Fungus magnus, e volva erumpens, candidus, eſculentus, inodorus, in arenoſis naſcens, pediculo præalto, cylindrico, & annulato, radice roſtrata. *Tignoſa bianca, buona, di radice appuntata, e torta.* Junio menſe, in Scandicci agro, ſecus torrentem Grevem.

3. Fungus eſculentus, totus albus, bulboſus, e volva erumpens, pediculo annulato. In ſylvis ſupra torrentem Grevem, ultra Montem Bonum, per Parœciam Divi Andreæ in Percuſſina, Septembri menſe provenit.

4. Fungus eſculentus, e volva erumpens, parvus, totus candidus, pediculo annulato, cujus cutis in reflexas, obtuſas, & quaſi in ſe convolutas ſquamas diſſecta, ac pulchre diſtributa ſolvitur. *Bubbola bianca, minore, colla buccia del gambo ſciolta in ricci.* In pratis, & montoſis paſcuis, ſpeciatim circa Cauponam tabellionum, vulgo *l'Uccellatojo*, menſe Majo.

Bicolores albi, & griſei, aut cervini.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo deſuper griſeo, ac limacino glutine infecto, pediculo cylindrico, craſſiore, albo, & annulato, radice bulboſa. *Tignoſa bianca, e grigia, lumacoſa.* In Scandicci alti tractu, per nemora Domini Marchionis de Niccolinis, Octobri menſe.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo deſuper griſeo, inferne albo, pediculo pariter albo, annulato, imam partem verſus ſenſim craſſeſcente, radice bulboſa. Tab. 78. fig. 1. *Tignoſa grigia, e bianca non lumacoſa.* In locis ubi antedictus, ſpeciatim per ſylvam Domini de Ughis.

3. Fungus eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper griſeo, inferne albo, pediculo cylindrico, concolore, annulo ſtrictiori cincto, radice bulboſa. *Tignoſa grigia, minore.* In Scandicci territorio a Domino de Chelinis inventus, & nobis communicatus.

4. Fungus eſculentus, magnus, e volva erumpens, pileolo deſuper cervini dilutiſſimi coloris, lamellis albis, pediculo pariter albo, ample annulato, cujus cutis in oblongas, obtuſas, ac deorſum pulchre convolutas ſquamas diſſecta, ac diſtributa ſolvitur, radice acuta, & veluti roſtrata. *Tignoſa maggiore, buona, con la buccia del gambo ſciolta in ricci.* Menſe Majo, in territorio Scandicci, circa Rus Domini Marchionis de Niccolinis, in agris, & ſecus ambulacra.

Albi, & ſpadicei.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo deſuper ſpadiceo, inferna parte & cylindrico, ac annulato pediculo albus. In omnibus ſylvis territorii Scandicci, Autumnali tempore.

Albi, & rubri, aut purpurei.

FUNGUS magnus, e volva erumpens, pileolo ſuperne rubro-aureo, inferne albo, pediculo annulato, concolore, radice bulboſa. *Uovolo ſalvatico, malefico, roſſo, o tignoſa maggiore roſſa, e bianca.* In Montis Senarii nemoribus, tempore ſupradicto.

2. Fungus bulboſus, magnus, e volva erumpens, pileolo deſuper rubro, inferne albo, pediculo annulato, palmari, externe concolore, interna parte rubro, cujus cortex circa radicem in plures partes, tamquam vi elaſtica, plerumque diſrumpitur. *Tignoſa roſſa, e bianca, col gambo ſcoppierecc10.* In Parocchia D. Andreæ a Moſciano, per caſtanetum Monialium Divæ Felicitatis, Novembri menſe.

3. Fungus eſculentus, Alpinus, e volva erumpens, deſuper ſubrubens, ſubtus lamellis, & longo pediculo albis, radice bulboſa. In ſylvis abiegnis, circa Camaldulenſe Cœnobium, Septembri menſe provenit.

4. Fungus bulboſus, eſculentus Alpinus, e volva erumpens, pileolo ſuperna parte rubro, inferna, & annulato pediculo albis radice bulboſa. *Tignoſa piccola, bianca, e roſſa di Valle Ombroſa, detta altrimenti Tignoſa minore, non rigata.* In Vallis-Umbroſanis, atque Piſtorienſibus montibus, locis ſylvoſis oritur.

5. Fungus e volva erumpens, pileolo deſuper vinoſo lurido colore tincto, inferne albo, pediculo annulato, ſupernæ pileoli parti concolore. In Scandicci alto, per ſylvam aucupatiam Domini Marchionis de Niccolinis, & in caſtaneto Monialium Divæ Felicitatis, paulo ſupra memorato, Octobri menſe.

Albi, & ex obſcuro purpuraſcentes.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo deſuper ex obſcuro purpuraſcente, dilute tincto, inferne albo, pediculo craſſiore, ample annulato, pariter albo, radice bulboſa. *Tignoſa maggiore, ſcura.* In Montis Senarii nemoribus, Autumnali tempore.

2. Fungus eſculentus, e volva erumpens, pileolo ex obſcuro purpuraſcente, inferne albo, pediculo nunc albo, nunc ſubpurpureo, annulato, radice bulboſa. Circa villam Regiam *Careggi*, in caſtaneto nuncupato olim *il Monte de' diavoli*, ſeu mons paſtinationum, nunc *il Monte di Rivecchi*, Majo menſe.

Albi, & obſcuri.

FUNGUS e volva erumpens, pileolo deſuper obſcuro, inferne albo, pediculo longo, annulato, concolore, radice bulboſa. Octobri menſe, in Bobolii per nemus aucupii, juxta locum *il Conſervatorio delle Trote.*

2. Fungus eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper obſcuro, inferna parte, & vix annulato pediculo albis. *Tignoſa bigia, minore.* Menſe ſupradicto, in ſaltu Cœnobii Patrum Franciſcanorum, vulgo *la Doccia.*

Tab. 78. fig. 2. V. *Pileolo deſuper, vel a medio ad peripheriam, vel per ipſam peripheriam tantum ſtriato C.*

Bicolores albi, & aurei.

FUNGUS bulboſus, e volva erumpens, pileolo ſuperna parte aureo, & ad oras ſtriato, inferna, & annulato pediculo albis, radice bulboſa Tab. 78. fig. 2. *An Fungus non veſcus II. Flor. Pruſ. pag. 88. N. CCXXIV? Tignoſa dorè, o Uovolo maleſico, minore, roſſo, e bianco, rigato* In Montis Boni, Divi Andreæ in Percuſſina, & Juguli, Parœciis, Autumnali tempore.

Albi, & griſei.

FUNGUS eſculentus, parvus, pileolo ſuperna parte griſeo, & ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo longo, cylindraceo, pariter albo, annulo perangusto cincto, radice bulboſa. In Montis Rivecchi caſtaneto, paulo ſupra memorato, menſe Majo.

Albi,

Albi, & ſpadicei.

FUNGUS bulboſus, eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper ſpadiceo, & ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo anulato, concolore, imam partem verſus craſſeſcente, radice bulboſa. *Tignoſa bianda*. In Scandicci alto, Novembri menſe viget.

Albi, & obſcuri.

FUNGUS bulboſus, eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper ex obſcuro griſeo, & ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo, cylindrico, annulo perangusto cincto. *Tignoſa bigia, rigata*. Octobri menſe, poſt diuturnas pluvias, in nemore prope Cœnobium Patrum Franciſcanorum vulgo *la Riforma*.

2. Fungus e volva erumpens, pileolo deſuper ex obſcuro griſeo, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo concolore, anulato, imam partem verſus craſſeſcente, radice bulboſa. *Tignoſa bigia, minore, rigata*. In Montis Boni, ultra Grevem torrentem, ericetis, & ſylvis cæduis, menſe ſupradicto.

III. *Volva, ſeu involucro parvo, & minus apparente erumpentes, quod in minutas veluti floccos per ſupernam pileoli partem* B, *& etiam per pediculum, tanquam in anulum* C *reſolvitur, & brevi tempore evaneſcit.* Tab. 81. fig. 3.
IV. *Pediculo non anulato.*
V. *Pileolo deſuper non ſtriato.*

Bicolores fulvo-ferruginei, & griſei.

FUNGUS pileolo hemiſpherico, fulvo ferrugineo, lamellis, & fiſtuloſo, ac tenuiore pediculo griſeis Tab. 81. fig. 3. Menſe Majo, in ſylvula aucupii Boboli, circa Trutarum conſervatorium.

III. *Volva, ut in diviſione antecedenti, ſed in ſuperna pileoli ſuperficie partim in flocculis minimis* GG, *partim in ſtellata portiuncula* HH *dumtaxat, remanente.* Tab. 80. fig. 2.5.
V. *Pileolo a vertice, ad oras ſtriato.*

Albi, & plumbei.

FUNGUS, qui vix e volva egreſſus in atramentum reſolvitur, pileolo campanulato, plumbeo, vertice lævi, reliqua parte ſtriato, pediculo cylindrico albo, fiſtuloſo, radice roſtrata Tab. 80. fig. 5. In horto pharmaceutico Noſocomii D. Mariæ Novæ Florentiæ, Novembri menſe, ſuper gallinarum fimo enatum vidimus.

Quadricolores plumbei, rufi, albi, & pulli.

FUNGUS, qui vix e volva egreſſus in atramentum reſolvitur, pileolo campanulato, vertice lævi, & griſeo-rufo, reliqua parte tenuiſſime ſtriato, & plumbeo, lamellis denſiſſimis, pullis, pediculo albo, fiſtuloſo, inferiora verſus ſenſim, & leviter craſſeſcente, radice in longiſſimum mucronem producta Tab. 80. fig. 2. *Fungo leſina, di pollino*. Eodem loco, ac tempore, cum antedicto.

Altera, quæ jam ſequitur hujus generis diviſio, quatuor tantum notis nobis ſignanda venit, ſaporum nota, quum non admodum inter ſe diverſi ſint, omiſſa, ac pariter involucri nota ob cauſas pag. 135. memoratas.

I. *Fun-*

Tab. 79. fig. 1. I. *Fungi cæſpitoſi, ſeu faſciculoſi, nempe ab una tantum radice plures exeuntes.*
II. *Ramoſi.*
III. *Pediculo non annulato.*
IV. *Pileolo ſuperne non ſtriato.*

Bicolores albi, & griſei.

FUNGUS ramoſus, maximus, pileolo deſuper griſeo, inferne lamellis, & lanuginoſo pediculo albis Tab. 79. fig. 1 *Famiglia di Funghi ramoſi, buoni, con altro nome detta Fungaguina, cioè piccola Fungaja.* Octobri menſe, in ſylvis ad Peſam torrentem, in Parœcia Divi Michaelis ad Turrim.

Tab. 78. fig. 4. II. *Non ramoſi.*

Unicolores albi.

FUNGUS eſculentus, odoratus, infundibuli forma, multiplex, ſuperne albidus, inferne prorſus albus, pediculo brevi, lanuginoſo. Decembri menſe, in ripis Arni, ad populos nigras.

2. Fungus ex una radice multiplex, totus albus, infundibuli forma, pediculo tumido. Per nemora Parœciarum tam Caſiniani, quam Scandicci alti Septembri menſe.

3. Fungus eſculentus, infundibuli forma, albus ex una radice multiplex, pileolo in plures partes ſe dividente, tenuioris ſubſtantiæ, & in ſuperficie lacero, radice modo brevi, modo longiſſima. Vere, Æſtate, & Autumno provenit ad radices populi, & ſambuci, unde noſtratibus dicuntur; Familiæ nempe Populeæ, vel Sambucinæ.

4. Fungus Alpinus, parvus, candidus, viſcidus, ex uno pede multiplex, pediculo cylindrico. Septembri menſe, in Piſtorienſibus montibus, inter Caſtaneas, ſpeciatim loco dicto *il Teſo*.

5. Fungus parvus, totus albus, ex uno pede multiplex, pediculo tumido. Tempore prædicto in Regio viridario Boboli, in ſylva juxta locum ad ſervandas Trutas.

6. Fungus minimus, faſciculoſus, candidus, pediculo cylindrico. In hortis, & pomariis urbanis ad pyros, aliaſque arbores, Octobri menſe.

Griſei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, bulboſus, griſeus, pileolo ſurſum reflexo, & acetabuli modo cavo, lamellis dilute concoloribus. In Piſtorienſibus montibus ad fagorum radices, menſe Septembri.

Rufi.

FUNGUS eſculentus, ex una radice multiplex, ſaturate rufeſcens, lamellis primum albis, poſtea concoloribus, pediculo duro, plerumque criſpo, & complanato, ac radicem verſus in acutum ſenſim attenuato. *An Stultorum cucullis faſciculos Sterb. Theatr. Fung. pag. 290. Tab. 25. H? Famiglia di gambe ſecche*, ideſt ſiccorum crurum ſoboles. In ſylvis paſſim oritur, & in foro noſtro venalis proſtat, Majo, Septembri, atque Octobri menſibus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, totus rufeſcens, pileolo fornicato, tenuis ſubſtantiæ, lamellis perangustis, pediculo cylindrico. In nemoribus, loco, & tempore prædictis.

3. Fun-

5. Fungus parvus, rufus, ex una radice multiplex, pileolo complanato, & ad oras plerumque undulato, & ſurſum reflexo, pediculo brevi, fiſtuloſo, ſubhirſuto. Majo menſe, per viridarium Boboli, præſertim in nemore aucupii, ante locum nuncupatum il *Giardinetto di Madama*.

Fulvi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, fulvo-ſpadiceus, pileolo craſſo, utrinque turbinato, ac deſuper veluti ſubhirſuto, pediculo, & lamellis primum quaſi concoloribus, poſtea obſcuris. Octobri menſe, in Scandicci alti nemoribus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, fulvus, pileolo fornicato, pediculo tenui, cylindrico. Ad dejectas ilices, Novembri menſe variis in locis circa urbem.

Spadicei.

FUNGUS cæſpitoſus, elegans, pileolo fornicato, ſpadiceo, in ſuperficie veluti in perexiguas ſquamas pulchre lacerato, lamellis albis, pediculo cylindrico, ſupernæ pileoli parti concolore. In Vallis-Umbroſanis ſylvis, Æſtivo tempore.

Aurei, lutei, aut pallidi.

FUNGUS ex uno pede multiplex, rupicaprini, ſeu lutei pallefcentis coloris, pileolo ſemiorbiculato, viſcido, pediculo cylindrico. *Famigliola buona, colore di camoſcio*, ſeu ibicum colore. In ſylva aucuparia Domini de Sacchettinis, loco dicto il *Pallajo alle Roſe*, menſe Decembri.

2. Fungus ex uno pede multiplex, totus luteus, pediculo radicem verſus ſenſim, & nonnihil attenuato. In nemoribus, ſed rarus.

3. Fungus perniciosus, intenſe aureus, ex uno pede multiplex, ad oleam naſcens, pediculo radicem verſus ſenſim & leviter attenuato. *Fungo olivo, dorato, maleſico*. Majo, Septembri, atque Novembri menſibus, per ſylvas ad ſepes, & in agris, præcipue ad oleas,

Albi, & lutei.

FUNGUS eſculentus, odoratus, ab una radice multiplex, totus albus, centro dumtaxat pileoli luteo. Novembri menſe, ad populorum emortuarum pedamenta, ultra pontem Moſcianenſem

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo cucullato, citrini coloris, ac limacino glutine infecto, lamellis, & cylindrico, ac fiſtuloſo pediculo albis. *Famiglia di lumachini limonati, e bianchi*. Circa palearia, in Scandicci territorio, & alibi, menſe Octobri.

Albi, & griſei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo extinctorii forma, griſeo, lamellis albis, pediculo prœalto, cylindrico, pariter albo. *Piſciacane ſpegnitojo*. Autumnali tempore, ſuper equinum fimum.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo leviter faſtigiato, griſeo, & nonnihil rugoſo, ſubtus concolore, pediculo albo, alto, cylindrico, fiſtuloſo. In horto Societatis Botanicæ, ſuper fimum equinum, Septembri menſe.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, tenui ſubſtantia, ac deſuper albo, inferne griſeo, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, ſupernæ pileoli parti concolore. In Boboli nemoribus, circa inſulam, menſe Septembri.

Albi,

Albi, & purpurei.

FUngus ex uno pede multiplex, totus albus, purpureis, ac radiatis maculis, veluti acu pictis notatus, pileolo parvo, extinctorii forma, pediculo longo, radicem verſus ſenſim craſſeſcente. *Famiglia di ſpugnuoli, buona, brizzolata.* In querceetis, aliiſque cæduis ſylvis Scandicci alti, Caſtinoni, & Jugali, Octobri menſe provenit.

Albi, & obſcuri, fuſci, vel nigri.

FUngus ceſpitoſus, eſculentus, parvus, pileolo pulvinato, ſuperne obſcuro, inferne cum cylindrico pediculo albo. *Olmarino buono.* Ad ulmorum radices, menſe ſupradicto, erumpit.

2. Fungus parvus, obeſus, ex uno pede multiplex, ſuperne fuſco-nigricans, inferne, cum brevi, ac ventricoſo pediculo albus. *Carbonajo*, ab atro colore, tamquam carbonum. Octobri menſe, per Scandicci alti ſylvas, in areis, vel foveis carbonariis creſcit.

3. Fungus ex uno pede multiplex, tenerrimus, pileolo in longum, & acutum conum attenuato, fuſco, lamellis concoloribus, pediculo altiori, cylindrico, albo, punctis ſulphureis notato. *Famiglia di piſciacani cattivi, detti altrimenti Guglie.* In ſtercore canino, vernali tempore per Scandicci territorium, ac alibi circa urbem oritur.

4. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo pulvinato, obſcuro, lamellis albis, pediculo breviſſimo, laterali pileoli parti ferme affixo, & pariter albo. In agris, & aggeroſis locis per locum vulgo *Brozzi*, menſe Majo.

Leucophæi, & ſpadiceo-ruſi.

FUngus eſculentus, ex uno pede multiplex, pileolo deſuper e ſpadiceo ruſo, in medio nonnihil umbilicato, & villoſo, inferne lamellis multifidis, leucophæis, pediculo nonnihil tumido, & ſupernæ pileoli parti ferme concolore. Circa Regiam *Lappeggi* villam per nemora, Autumnali tempore.

Griſei, & obſcuri, vel fuſci, aut pulli.

FUngus parvus, ex uno pede multiplex e griſeo ſubfuſcus, pileolo hemiſphærico, pediculo cylindrico, ſpiræ modo intorto, ac punctis nigris notato. Per herboſa ambulacra Boboli, menſe Novembri.

2. Fungus ex uno pede multiplex, obſcurus, & ad purpureo-ferrugineum tendens pileolo pulvinato, ſubtus lamellis griſeis, pediculo cylindrico, anguſtiſſime perforato, & ſupernæ pileoli parti concolore. Piſas inter, & Liburnum, circa Templum Divi Petri in Grado, per ſylvas, menſe, Octobri.

3. Fungus ſtercorarius, capitulo leviter faſtigiato, e griſeo fulveſcente, inferne pullo, pediculo cylindrico, ſubtiliſſime perforato, & ſupernæ pileoli parti concolore. Octobri menſe, in fimi equini cumulis ad urbis noſtræ mœnia.

Cinerei, & ruſi.

FUngus ex uno pede multiplex, Alpinus, eſculentus, pileolo deſuper cinereo-griſeo, inferne lamellis copioſiſſimis, eleganter ruſis, pediculo dilute concolore. *Orella Caſt. Dur.* 191. Septembri menſe, in Piſtorienſibus montibus, *Mammola*, in Vallis-Umbroſæ territorio *Sordinella*, & in Senenſi agro *Orella* vocatur.

Ruſi,

Ruſi, & ex ruſo ferruginei.

FUNGUS parvus, pileolo amplo, ſuperne eleganter ruſo, inferne primum albo, deinde concolore, pediculo ex ruſo ferrugineo, inferiora verſus ſenſim attenuato. Ad ſepes menſe Majo viget, circa urbem noſtram.

Fulvi, & ferruginei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter faſtigiato, fulvo, lamellis ferrugineis, pediculo cylindrico, ferme fiſtuloſo, & ſupernæ pileoli parti concolore. In agris ſtercoratis, menſe Majo, per Oliveti Montem.

Obſcuro-fuſci, & nigricantes.

FUNGUS ceſpitoſus, parvus, gracillimus, pileolo campanulato, ex obſcuro fuſco, lamellis nigricantibus, pediculo prætenui, vix lineam craſſo, & supernæ pileoli parti concolore. *Famiglia de Piſciacani, chiamata altrimenti di ſpegnitoi minori*. In fimi equini aggeſtis, Vere, & Autumno, variis in locis circa Florentiam.

Lutei, & carnei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo conico, infra, & ſupra roſeo, vel carneo, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, luteo Tab. 78. fig. 3. In receſſis tabeſcentibus truncis oritur, Veris tempore.

Lutei, crocei, aurei, & praſini.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileoli vertice, croceo, vel aureo, reliqua parte dilute concolore, inferne lamellis praſinis, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, luteo. In ſylvis aucupii Boboli. Vere, & Autumno, necnon in Scandicci alti territorio ad ſepes, & interdum ad ficus.

Lutei, & ſubnigri.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo extinctorii forma, per vetuſtatem in plures partes, tamquam elaſtica vi ſe dividente, & ſubnigro, inferne luteo, pediculo fiſtuloſo, cylindrico, ſupernæ pilei parti concolore. In pratis ad umbras, & in hortorum, & prædiorum ambulacris, menſe Octobri.

Aurei, & lutei.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo aureo, & ſurſum reflexo, lamellis, & cylindrico pediculo luteis. Ad quercus, Novembri menſe, præſertim in margine prædii Domini de Vitis, in Scandicci alti territorio.

Aurei, & ex albo ruſeſcentes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo inæquali, clypeato, deſuper ex aureo ruſeſcente, in medio vero ſaturatioris coloris, inferne lamellis ruſis, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, concolore, ſericeo, ac perbrevi lanugine infecto. *Funghi Paſquali di fico*, quod ad ficus radices Paſchali Nativitatis tempore, apud nos ubique in hortis oriantur.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo utraque parte eleganter rufo, lamellis ſinuatis, pediculo ex aureo ferrugineo, cylindrico, & fiſtuloſo. In Boboli, menſe Septembri.

Aurei, aut lutei, & fulvi.

FUngus luteus, ex uno pede multiplex, pileolo uſque ad centrum in plures partes plerumque ſe dividente, ac deſuper maculis fulvis ob lacerationem cutis veluti aſperſo. Menſe Octobri, ad quercus, per ſylvas aucuparias in Scandicci alti territorio.

2. Fungus minimus, ex uno pede multiplex, pileolo conico, aureo, lamellis, & pediculo fulvis. In equini fimi globulis Vere, & Autumno.

Tricolores, albi, ſpadicei, & ex obſcuro fuſci.

FUngus eſculentus, odoratus, ex uno pede multiplex, ſuperna pileoli parte ſpadicea, inferna alba, pediculo longo, & ex obſcuro fuſco. *Famiglia buona, odoroſa.* Majo menſe, in foro noſtro emimus, ſine notitia unde venerit.

Albi, griſeo-rufi, & ex livido ſubpurpurei.

FUngus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter faſtigiato, deſuper e griſeo rufeſcente, inferne lamellis ex livido ſubpurpureis, pediculo fiſtuloſo, albo. Aprili, & Majo menſibus, ad populos in arenoſis plerumque provenit, ut in loco dicto *l' Iſoletto*.

Albi, griſei, & obſcuri.

FUngus ex uno pede multiplex, pileolo obſcuro, concavo, cum oris ſubtus repandis, lamellis griſeis, pediculo albo, radicem verſus attenuato. Octobri menſe, per Plebanum Juguli variis in locis.

2. Fungus ceſpitoſus, duriuſculus, eſculentus, parvus, pileolo ſuperna parte obſcuro, inferne griſeo, pediculo albo. Septembri menſe, in foro venditur, & a nonnullis *Soderino*, & ab aliis, ut in Piſtorienſibus montibus, *Piazzajolo* dicitur.

Albi, rufo-griſei, & aurei.

FUngus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo deſuper ex rufo griſeo, ſubtus lamellis albis, pediculo cylindrico, aureo, fiſtuloſo. Decembri menſe, in montis Oliveti nemore.

Albi, obſcuri-fuſci, & nigri.

FUngus ceſpitoſus, pileolo ampliori, extinctorii forma, ex obſcuro fuſco, lamellis nigricantibus, pediculo albo, fiſtuloſo. *Famiglia di Funghi ſpugnuoli maggiori, di due colori.* In ſylvis ad quercus, Octobri menſe.

Rufi, obſcuri, & purpurei.

FUngus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo extinctorii forma, rufo, maculis obſcuris in vertice notato, lamellis, & pediculo purpureis. In dumetis ad arbores, menſe ſupradicto.

IV. Om-

IV. *Omnia ut ſupra, ſed pileolo a vertice uſque ad oras ſtriato.* Tab. 74. fig. 5. Tab. 79. fig. 5. 7.

Unicolores griſei, aut cinerei.

FUNGUS parvus, totus griſeus, ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, ubivis ſtriato, pediculo tenui, fiſtuloſo Tab. 79. fig. 5. Majo menſe, in quodam vaſe ligneo aqua ſemipleno ortum vidimus.

2. Fungus parvus, cinereus, ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, ubivis ſtriato, pediculo longo, capillaceo, fiſtuloſo. Menſe Octobri, ad arbores, & ſuper ligni putridi fragmenta.

Obſcuri, vel ſubfuſci.

FUNGUS parvus, ceſpitoſus, obſcurus, pileolo galericulato, ubivis ſtriato, pediculo craſſiore. Decembri menſe, in locis conſimilibus, ut ſuperior.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, ſubfuſcus, pileolo galericulato, ubivis ſtriato, pediculo tenui, fiſtuloſo. Majo menſe, in Scandicci alti nemoribus, ad detruncatas, & ſemiputridas arbores.

Albi, & cinerei.

FUNGUS fimetarius, parvus, ceſpitoſus, fugax, pileolo fornicato, utraque parte cinereo, deſuper ſtriato, ac in medio pulchre umbilicato, ſubtus lamellis raris, ad tubum quemdam coeuntibus, eidemque junctis, cui inſeritur pediculus albus, & fiſtuloſus Tab. 79. fig. 7. Menſe ſupradicto in horto ſimplicium Societatis Botanicæ noſtræ, ſuper vaccinum, & ovinum fimum.

Albi, & nigri.

FUNGUS ceſpitoſus, parvus, pileolo fornicato, utraque parte albo, deſuper ſtriato, ac in medio pulchre umbilicato, ſubtus lamellis raris, tubo cuidam firmatis, cui inſeritur pediculus capillaceus, nigricans Tab. 74. fig. 5. Octobri, atque Decembri menſibus, ad ulmos conſitas ſecus viam ad Templum D. Mariæ de Pace ducentem, & in nemoribus etiam occurrit, necnon per magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, ad ilices.

Tricolores albi, murini, & obſcuri.

FUNGUS ſoboliferus, fugax, pileolo galericulato, obſcuro, vertice lævi, reliqua parte ſubtiliſſime ſtriato, lamellis murinis, pediculo albo, fiſtuloſo Tab. 79. fig. 4. In Pecudum fimo, circa finem Aprilis, in horto ſimplicium Societatis noſtræ tantum vidimus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo griſeo, & ubivis ſtriato, inferne nigricante, pediculo albo, fiſtuloſo. Ad arborum radices, Vere, & Autumno.

Albi, rufi, & nigricantes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, rufo-fulvo, vertice lævi, reliqua parte ſtriato, ſubtus lamellis nigricantibus, pediculo albo, fiſtuloſo. *An Fungus parvus, parvi galeri formam exprimens, rufus C. B. Pin. 373. Forte Fungorum noxiorum xviii. genus Cluſ. Hiſt. CCLXXII. Item forte Fungi venenoſi*

tertia ſpecies Dod. Pempt. 482? Ad arborum, & lignorum emortuorum pedes, tum in ſylvis, tum in agris, & in hortis paſſim. Octobri, atque Novembri menſibus.

2. Fungus ſterquilinius, fugax, ex uno pede multiplex, pileolo faſtigiato, ruſeſcente, & ſtriato, lamellis primum obſcuris, poſtea nigricantibus, pediculo altiori, albo, fiſtuloſo. Aprili, & Majo menſibus, in horto noſtro ſæpe memorato ſuper ovinum fimum

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, ruſo, centro umbilicato, & lævi, reliqua parte ſtriata, ſubtus lamellis albicantibus, pediculo fiſtuloſo, nigricante. In fimi equini aggeſtis, Autumnali tempore, cum reliquis congeneribus creſcit.

Tab. 75. fig. 9. IV. *Pileolo a vertice ad medium lævi, reliqua parte vel undique, vel juxta peripheriam ſtriato.*

Unicolores griſei.

FUNGUS Alpinus, ceſpitoſus, pileolo conico, griſeo, a medio ad peripheriam ſtriato, lamellis toroſis, remiſſi coloris, pediculo fiſtuloſo, pariter griſeo. Octobri menſe, per Piſtorienſes Alpes, variis in locis, ad putrida ligna.

Bicolores albi, & lutei.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo utraque parte albo, ac deſuper circum oras ſtriato, pediculo luteo, fiſtuloſo. Provenit interdum in aucupantis nemuſculis per territorium Scandicci alti, interdum etiam in dumetis, & ſylvis cæduis.

Dilute purpurei.

FUNGUS ceſpitoſus, dilute purpureus, pileolo galericulato, a medio ad verticem criſpo, reliqua parte ſtriato, pediculo tenuiori, & altiori, fiſtuloſo. *Famiglia di funghi colore di Principe.* Per viridarium Boboli, Octobri menſe.

Albi, & griſei.

FUNGUS faſciculoſus, pileolo ampliori, cucullato, a medio ad verticem lævi, & griſeo, reliqua parte ſtriato, & albicante, lamellis, & altiore, ac fiſtuloſo pediculo albis. In diſruptis ſalicis fragilis caudicibus, Octobri menſe.

Griſei, & obſcuri.

FUNGUS parvus, ex uno pede multiplex, pileolo leviter faſtigiato, obſcuro, & nitido, ad oras ſtriato, lamellis, & pediculo griſeis Tab. 75 fig. 9. In ericetis montoſis, videlicet per Caſiniani, & Divi Martini ad Palmam tractus.

Albi, griſeo-fuſci, & livido-purpuraſcentes.

FUNGUS ceſpitoſus, pileolo extinctorii forma, e griſeo-fuſco, & a medio ad peripheriam ſtriato, inferne lamellis ex livido purpuraſcentibus, pediculo albo, fiſtuloſo. Decembri menſe, ad vitium pedamenta.

Albi,

Albi, lutei, & obſcuri.

FUngus faſciculoſus, pileolo obſcuro, extinctorii forma, a medio ad peripheriam ſtriato, lamellis albis, pediculo altiori, luteo, fiſtuloſo. In fimi equini aggeſtis, Vere, & Autumno, non ſemel vidimus.

III. *Pediculo annulo permanenti cincto.* Tab. 80.
IV. *Pileolo deſuper non ſtriato.* fig. 6.

Unicolores rufi.

FUngus atro-rufeſcens, ex uno pede multiplex, eſculentus, pileolo parvo, pediculo craſſiore, cylindrico, anulo perangusto cincto. *Famiglia di funghi rigogni.* Ex Cluſentino, & Piſtorienſi agro in forum noſtrum Vere, & Autumno allatus.

2. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, ex rufo aureus, poſtea ad fulvum colorem tendens, pediculo anulato, fiſtuloſo, radice bulboſa Tab. 80. fig. 6. Novembri menſe, per Scandicci alti nemora.

Lutei, vel aurei.

FUngus eſculentus, totus luteus, ex uno pede multiplex, pediculo longo, cylindrico, anulato. *Famigliola gialla, buona.* Ad quercus, Autumnali tempore viget, quem in foro noſtro ſæpe adportatum vidimus.

2. Fungus eſculentus, luteus, nanus, ex uno pede multiplex, pediculo tumido, anulo perangusto, cincto. Menſe Octobri, Piſas inter, & Liburnum, in ſylvis ad ilices.

3. Fungus eſculentus, ex uno pede multiplex, aureus, pediculo longo, cylindrico, anulo perangusto cincto, radice bulboſa. *An Fungus aureus, ex eodem pediculo multiplex Inſt. R. H.* 559? In Boboli, per ſylvas circa inſulam, menſe Octobri.

Albi, & griſei.

FUngus eſculentus, ex uno pede multiplex, pileolo deſuper griſeo, & veluti in ſquamas lacerato, lamellis albis, pediculo cylindrico, concolore, anulo perangusto cincto. In foro noſtro, menſe Februario tantum vidimus.

Albi, & fulvi.

FUngus minimus, ex uno pede multiplex, pileolo, & pediculo fulvis, lamellis albis. Octobri menſe, in iligna ſylva Domini Marchionis de Niccolinis ad Scandiccium altum.

Tricolores albi, mellini, & ſubobſcuri.

FUngus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, deſuper mellino, ſubtus albo, pediculo cylindrico, anulato, plerumque ſubobſcuro. In ſylvis & agris ad arborum radices, Octobri menſe.

Albi,

Albi, flavo-ſubobſcuri, & aenei coloris.

FUngus eſculentus, ex uno pede multiplex, pileolo deſuper e flavo ſubobſcuro, inferne albo, pediculo longo, cylindrico, anulato, & aeneo colore tincto. Octobri menſe, in ſylvis aucupii Boboli.

Albi, griſei, & purpurei.

FUngus eſculentus, ex uno pede multiplex, griſeus, inferne ſordide, & dilute purpureus, pediculo albo, cylindrico, & anulato. *Famiglia di prataioli.* Tempore Autumni, in Valle Arni per viam a Florentia ad oppidum Montis Varchi ducentem, necnon in territorio Scandicci.

Albi, rufi, & fulvi.

FUngus ex uno pede multiplex, pileolo deſuper rufo, & protuberante centro, inferne fulvo, pediculo albo, anulato, & circa medium tumido, ad radicem vero in roſtrum veluti incurvato, atque attenuato. Octobri menſe, in Scandicci alto, per ilicetum Domini Marchionis de Niccolinis.

Albi, rufo-fulvi, & obſcuri.

FUngus ex uno pede multiplex, pileolo deſuper ex rufo fulvo, ſubtus albo, pediculo altiori, cylindrico, anulato, ſubobſcuro. *Famiglia buona, bianca, e lionata.* Autumni tempore, in ſylvis ubique, necnon in hortis, ac pomariis, ad arborum radices, & in foro noſtro obvius.

Quadricolores albi, cervini, fulvi, & obſcuri.

FUngus eſculentus, populeus, ex uno pede multiplex, pileolo corrugato, vel potius lichenis pulmonariæ arboreæ inſtar lacunulis excavato, colore primum obſcuro, poſtea fulvo, & tandem in ſubalbidum faceſcente, inferne lamellis lineam latis, cervini coloris, pediculo albo, amplo anulato. *Pioppino, o alberino buono, colle laminette del cappello ſtrettiſſime, e coll' anello largo.* Ad populos, & aceres campeſtres, Vere, & Autumno exit, unde noſtratibus *Pioppini*, ideſt Acerini, & *Alberini* ideſt Populei vocantur.

2. Fungus eſculentus, populeus, ex uno pede multiplex, pileolo corrugato, vel potius lichenis pulmonariæ arboreæ inſtar lacunulis excavato, colore primum obſcuro, poſtea fulvo, & tandem in ſubalbidum faceſcente, inferne lamellis cervinis, ſemunciam latis, pediculo albo, anulo peranguſto cincto. *Pioppino, o alberino buono, colle laminette del cappello larghe, e d' anello ſtretto.* Cum ſuperiori eodem tempore creſcit, & in foro noſtro pariter venditur.

Inter omnes Fungos lamellatos hi duo ſupra relati in hoc tantum differunt ab aliis, quod pars pileoli ſuperior facile ſeparatur ab inferiori, uti evenit in Suillis

Tab. 81. fig. 4. IV. *Pileolo a vertice, ad oras ſtriato.*

FUngus cæſpitoſus, parvus, pileolo galericulato, & ſtriato vertice fuſco, reliqua parte ſpadiceo, ſubtus lamellis albis, pediculo brevi, cylindraceo, radicem verſus anulato Tab. 81. fig. 4. In aggeroſis locis, necnon in fimi equini aggeſtis, tempore Veris exit.

IV. *Pi-*

IV. *Pileolo ad oras tantum ſtriato.* Tab. 81. fig. 2.

Albi, ſpadicei, & purpurei.

FUngus eſculentus, ex uno pede multiplex, pileolo deſuper ex ſpadiceo flaveſcente, ad oras nonnihil undulato, ſubtus albo, pediculo ſubobſcuro, inferiora verſus craſſeſcente, & veluti bulboſo Tab. 81. fig. 2. *An Fungi ex uno pede plurimi, pediculis longis, albis, inferiora verſus craſſeſcentibus, capitulis parvis inverſis, ſuperne fuſcis, ſubtus luteis Raii Hiſt. Tom. 3. 26?* Prope Florentiam in ſepibus, ſecus anfractuoſam viam, quæ ducit a Templo Pacis, ad Divi Leonardi, Autumni tempore.

III. *Pediculo annulo fugaci, ſeu non permanenti cincto.* Tab. 80.
IV. *Pileolo deſuper non ſtriato.* fig. 7.

Unicolores aurei, lutei, vel pallidi.

FUngus obeſus, aureus, ex una radice multiplex, pileolo fornicato, centro umbilicato. *Famiglia di gallinaccio da beſco.* Octobri menſe, in Scandicci alto, per ſylvam Domini Marchionis de Niccolinis ad ilicum radices.

2. Fungus ex una radice multiplex, totus aureus, pileolo nonnihil faſtigiato, pediculo cylindrico, in ſuperficie lacero, & veluti filamentoſo. Ad cerros in Apennino, in loco dicto *la Falterona*, Novembri menſe.

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo in medio ſaturate croceo, ad latera vero diluto, ſubtus lamellis ſulphureis, pediculo cylindrico, fiſtuloſo, concolore Tab. 80. fig. 7. In Regio viridario Boboli, per ſylvam aucupii, & prope locum ad ruſtas ſervandas, Octobri menſe.

Bicolores albi, & obſcuri.

FUngus ex uno pede multiplex, pileolo fornicato, ſubobſcuro, ſubtus lamellis albis, pediculo longo, ſuperne pileoli parti concolore, & inferiora verſus creſcente. Autumni tempore Piſas inter, & Liburnum ubique, & in foro utriuſque urbis venduntur, ibique dicuntur *Semenzini.*

Albi, & ruſi.

FUngus ex uno pede multiplex, pileolo conico, ruſeſcente, inferne concolore, ſed ad griſeum tendente, pediculo albo, cylindrico, fiſtuloſo. In Boboli Octobri menſe, per pratula juxta olitorias areas.

Tricolores albi, griſei, & ruſi.

FUngus ex uno pede multiplex, pileolo leviter faſtigiato, rugoſo, ruſeſcente, & ſubhirſuto, inferne lamellis griſeis, pediculo albo, fiſtuloſo, radicem verſus nonnihil craſſeſcente. In ſylvis Piſas inter, & Liburnum, Autumni tempore.

2. Fungus ex uno pede multiplex, pileolo pulvinato, deſuper ruſeſcente, inferne griſeo, pediculo albo, cylindrico, fiſtuloſo. Tempore ſupradicto, per caſtanetum latifundii vulgo *la Fattoria delle Ginestre*

3. Fungus parvus, ex uno pede multiplex, pileolo ſubruſo, lamellis griſeis, pediculo cylindrico, albo. Per Ripulenſe planum, in populeto juxta Arni ripam, inter magnum prædium Domini de Caſtellis, & Molendina Rovezzani, Vere, & Autumno.

Albi,

Albi, pallidi, & rufeſcentes.

FUNGUS ex uno pede multiplex, pileolo deſuper pallido, ſubtus lamellis albis, pediculo cylindrico, atro-rufeſcente, ac pulviſculo ſupernæ pileoli parti concolore aſperſo. Octobri menſe, in ſylvis Piſanis, atque Liburnenſibus.

Albi, flaveſcentes, & fuſci.

FUNGUS Alpinus, bulboſus, ex uno pede multiplex, pileolo ſuperna parte obſcuro, & ſtupoſo, inferne albo, pediculo flaveſcente. In ſaltu Cœnobii Alverniæ montis, menſe ſupradicto.

Albi, glauco-argentei, & nigri.

FUNGUS in arenoſis naſcens, ex uno pede multiplex, pileolo cucullato, e glauco argenteo, ſplendente, inferne lamellis amplioribus, nigris, pediculo fiſtuloſo, candido, radice roſtrata. *Fungus multiplex, ovatus, cinereus Bot. Pariſ. 73. num. 16. Tab. XII. fig. 10 & 11.* Autumnali tempore, in populetis juxta Arni ripas, ſpeciatim ultra magnum prædium Domini Equitis de Caſtellis in Ripulenſi plano.

Quod fungorum ſpecies quaſdam pernicioſas, aut lethiferas ſubinde appellaverim, hoc vulgi verbis convenienter tantummodo dictum eſſe notari omnibus velim, non vero quod rem certo ita ſe habere experimento compertum habeam. Quin imo aliquæ memoratarum, quæ hic venefica audiunt, aliis in locis eſui aptæ judicantur. Præterea ipſæ, quas pernicioſas vulgus putat, villicorum fraude in foro quotidie veneunt, nullo tamen, quod quidem notum ſit, emptorum incommodo, niſi ſi quando vel nimia vorantium ingluvie, vel ob ſtomachum aliis ciborum generibus infarctum, & jam oppletum fiant pernicioſiores. Quemadmodum memini olim contigiſſe pictori, qui mihi ſpecies omnes ad vivum eleganter expreſſit. Hic cum Fungos, qui apud nos *olive* dicantur pag. 191. memoratos delineandos miſiſſem, ii eorum forma captus in ſartagine elixatos paullo avidius, una cum matre jam ſexagenaria comedit. Nonnum poſt prandium duabus horis exactis ventris tormi nibus, ambo graviter correpti fuerunt, atque inde alterum oleo potus, alterum theriaca aſſumpta non ægre liberavit.

Fungus Græcis dicitur μύκης, *a quo fortaſſe Latinis Mucus derivatur, quo Fungi plerumque affluunt. Ipſa Latina vox* Fungus *a Græco* φύω, *ideſt naſcor, videtur deducta, quod ſponte naſci credantur fere. Longius petitas vix efferendas putamus Etymologias a funere, & agendo, vel a fugando, quas tamen videre eſt apud D. Jo: Philippum Breynium Diſſ. med. de Fung. Officinalibus Cap. 1 num. 2. Et Franciſcum Van Sterbeeck Theat. Fung. pag. 3. Arridet potius, ſi qua alia, quam Joſephus Baldus in tractatu ſuo de Fungis nondum edito affert, ut nempe ab Æolico* σφόγγος *pro communi* σπόγγος, *quod eſt ſpongia Latinis, Fungus factus ſit, quod Fungi omnes ſpongioſæ ſint naturæ.*

FUNGOIDASTER.

Tab. 82. FUNGOIDASTER eſt plantæ genus capitatum, ut Fungus, a quo differt, capitulo utraque parte lævi veluti A B, ſemine autem C in nonnullis ſpeciebus in ſuperna D, in aliis in inferna ſuperficie E prædicum.

Fungoidaſtri ſemine in ſuperna parte donati.

FUNGOIDASTER parvus, ex ſpadiceo rufeſcens, capitulo villoſo, ſphærico, pæne fornicato, Fungis ſemiputridis innaſcens, ſemine ſtellato Tab. 82. fig. 1. *Fungo di fungo morto.* Decembri menſe, in nemore Monialium Divæ Urſulæ,

Scan-

Scandicci alii incolæ ſuper *Fungos piperatos, albos, lacteo ſucco turgentibus L. B.* ſemiputridis natum plures nobis oſtenderunt.

2. Fungoidaſter parvus, gelatinoſus, lubricus, pileolo ſubviridi, oris ſubtus repandis, pediculo aureo, fiſtuloſo Tab. 82. fig. 2. *Fungus gelatinoſus, flavus Bot. Pariſ. 58. Tab. XIII. num. 7. 8. & 9. Funghetello di gelatina di colore verde gajo, e dorato*. Novembri menſe, in Boboli per pratula, & herboſa ambulacra.

3. Fungoidaſter minimus, diſcoides, albus, ſemine ovato donatus, foliis, vel lignis ſemiputridis innaſcens Tab. 82. fig. 3. *Funghino di foglie, e di legni fradici*. Menſe ſupradicto, in eodem viridario.

4. Fungoidaſter minimus, incarnati coloris, acaulis ferme, Anagyridi non fœtidæ, & ſemimortuæ innaſcens Tab. 82. fig. 4. *An Lichenoides tuberculoſum, amœne purpureum Raii Synopſ. ed. 3. 71. num. 50. Funghetti incarnati di legni morti*. In ſilva, qui eſt prope ſtabulum vaccarum D. Marchionis a Caſtilione, & in Falteronæ jugo, Septembri menſe.

Fungoidaſtri ſemine in inferna parte donati.

FUNGOIDASTER ceſpitoſus, ſuperne fuſcus, inferne cinereus Tab. 82. fig. 5. *Trombetta di morto maggiore e ceſpi*. Novembri, Decembri, atque Januario menſibus, in ſylvoſis locis circa urbem.

6. Fungoidaſter, qui Fungoides nigricans, majus, cornucopiæ forma Bot. Pariſ. 57. Tab. XIII. fig. 2. & 3. Eum nondum vidimus.

7. Fungoidaſter, qui Fungoides tubæ acuſticæ forma, fuſcus, externe cinereus D. Breynii Tab. 82. fig. 6. Ex libro depicto ejuſdem Cl. V. ſæpe memorato.

8. Fungoidaſter Alpinus, infundibuli forma, cinereus Tab. 82. fig. 7. *Trombetta di morto cenerina Alpeſtre*. In ſylvis Alpinis ad lacum nigrum, Septembri menſe.

9. Fungoidaſter infundibuli forma, ex obſcuro fulvus. *Trombetta di morto, di colore leonato*. Circa Autumni initium per montoſa, & ſaltuoſa loca non raro invenitur.

10. Fungoidaſter minimus, infundibuli forma, pullus Tab. 82. fig. 8. Tempore ſupradicto in populetis ſecus Arni ripam, per planum Ripolenſe.

Fungoidaſter dicitur, quaſi planta ad Fungum, & Fungoides accedens.

P H A L L U S.

PHALLUS eſt plantæ genus capitatum A, emergens e volva craſſiſſima B, ex duabus membranis conſtructa CC, inter quas humor gelatinoſus concluditur D, cujus pediculus ſpongioſus eſt E, ac fiſtuloſus F, & tubulo cuidam membranaceo G, volvæ centro adnexo velut artificioſe arte inſeritur, ſuſtinet verò pileolum galericulatum, ac undique inſtar favi, aut interioris bovilli ventris partis celluloſum H, in nonnullis autem ſpeciebus umbilico pervio I donatum, in omnibus vero cruſta calloſa obductum K, quæ per maturitatem in fœtidiſſimum liquorem paulatim colliqueſcit L, & guttatim fluit M, in quo ſemina minutiſſima continentur N. *Tab. 83.*

Liquor prædictus in aquam demerſus cum ipſa commiſcetur, & ſemina in vaſis fundo deponit. Corpus rotundum, quod ad dexteram imæ partis Tabulæ ſub litera O reperitur, eſt volva, antequam inde Phallus erumpat, alterum vero, quod ad ſiniſtram exhibetur P, eſt idem corpus, per verticem ſectum, & Phallum in ſinu ſuo latentem demonſtrat.

Phalli pileolo celluloſo, ac umbilico pervio ſumma parte inſtructo, donati.

PHALLUS vulgaris, totus albus, volva rotunda, pileolo celluloſo, ac ſumma parte umbilico pervio, ornato Tab. 83. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin. 374. Boletus Phalloides Inſt. R. H. 562. Fungus Phalloides J. B. 3. 843.*

Fungus Phalloides Raii Synopſ. ed. 3. 12. & Cat. Pl. Angl. ed. 2. 121. *&c. Phallus Hollandicus, vel Batavicus Lugd.* 1398. *Fungus Phalloides, Batavicus, pileo lacunato, & veluti criſpo Raii Hiſt. Tom. 3. 25 Sterb. Theatr. Fung.* 277. *num.* 140. *Tab.* 30. A B. C. D. *Lumacone tutto bianco, di guſcio, e involgia tonda.* Octobri, atque Novembri menſibus, in arundinetis, multis in locis, præſertim in Scandicci ſolo.

2. Phallus albus, volva ovata, externe purpuraſcente, pileolo cellulato, ac ſumma parte umbilico pervio, ornato. *Lycoperdon Valliſnerianum, Καροῦδες Pentad. Comp. Tab. 3. Lumacone bianco, di guſcio, e involgia roſſa, e ovata.* Tempore ſupradicto, in arenoſo ſolo in Scandicci territorio, juxta Grevis ripam, prope ſylvam aucupii Dominorum de Altovitis.

3. Phallus albus, parvus, pileolo cellulato, ac ſumma parte umbilico pervio, & peramplo ornato. Circa Viterbum, in ſylvoſis locis, Autumnali tempore tantum vidimus.

Phalli pileolo cellulato, umbilico pervio deſtituto, ornati.

PHALLUS Alpinus, volva ſubrotunda, alba, pileolo cellulato, umbilico pervio carente, pediculo dilute fulveſcente D. Brun. Abbatis Tozzi. Hujus icon occurrit apud Jac. Petiverium in Tabulis, quæ ab ipſo Tozzianæ appellantur. Inventus per ſylvas circa Vallis Umbroſæ Cœnobium, tempore ſupradicto.

Præter ſupra memoratas Phallorum ſpecies, nonnullas alias deſcribunt Botanici, quæ nondum ad manus noſtras pervenerunt, verum cum harum plures parum graphice delineatæ ſint, & deſcriptæ, arduum eſt, an ſupra memoratis conveniant, an vero differant, dignoſcere. Nihilominus eas ipſas recenſebimus, ut integrum ſit alii cuicumque de re adeo perplexa judicium ſuum interponere.

1. Phallus, qui Fungus Phalloides, Virginianus, glande teſſellato D. Baniſt. Raii Hiſt. tom. 3. 25.

2. Phallus, qui Fungus Phalloides, parvus, ſeu penis caninus, Virginianus D. Baniſt. Ejuſd. ibid.

3. Phallus, qui Fungus Phalloides Gallicus, pileo rugoſo (abſque umbilico) Ejuſd. ibid. & Sterb. Theatr. Fung. pag. 280. num. 141. Tab. 30. H. I *Fungi Phalloidis genus I. B 3. 845. XXIII. genus perniciosorum Fungorum 5. ſpecies Cluſ. Hiſt. CCLXXXI.*

4. Phallus Hadriani Junii (capitulo non cellulato, ſed umbilico pervio donato) Cluſ. hiſt. CCXCV. Lob. Icon part. 2. 275 *Fungus marinus Dod. Pempt.* 485.

5. Phallus, qui Fungus Phalloides major, Germanicus, pileolo corrugato Sterb. Theatr. Fung. 281. num. 143. Tab. 30. K. L. M.

Phallus, aut potius Ithyphallus, apud Græcos φαλλὸς, membrum virile ſonat, & ἰθύφαλλος membrum virile erectum, nudata glande; nam hæc Planta hominis pudendum repræſentat.

PHALLO-BOLETUS.

Tab. 84. PHALLO-BOLETUS eſt plantæ genus capitatum inter Phallum, & Boletum medium, a primo enim differt quod volva & calloſa cruſta capitulum obducente deſtituatur, tum etiam quod ſeminibus minutiſſimis A, per capituli ſuperficiem B, conſperſus ſit: a Boleto vero diſcriminatur quod capituli inferior pars patula ſit C, & uſque ad verticem cava, ubi demum pediculo connectitur, ut ſpectari poteſt in Phalli ab imo ad ſummum ſecti figura.

Phallo-Boleti ſpecies ſunt

1. Phallo-Boletus eſculentus, pileolo conico, ampliore, ſubobſcuro, pediculo leucophæo, fiſtuloſo Tab. 84. fig. 1. *Spugnolo cappelluto maggiore, ſcuro.* Martio, Aprili, atque Majo menſibus, naſcitur in arenoſis locis in loco dicto *Bruzzi*, tum etiam circa foſſas udas in loco nuncupato *Campi*, & in forum noſtrum rariſſime deportatur. *Phal.*

2. Phallo-Boletus eſculentus, pileolo ampliore, rufeſcente, & criſpo, pediculo leucophæo, fiſtuloſo, ſtriis reticulatis inſignito Tab. 84. fig. 2. *Spugnuolo di capo tondo, di color ceciato*. In Caſtiniani Parœcia variis in locis ad rudera.

3. Phallo-Boletus eſculentus, pileolo parvo, conico, ex fulvo ſubobſcuro, pediculo leucophæo, fiſtuloſo Tab. 84 fig. 3. Aprili menſe in populeto juxta Arni ripam, loco dicto *l' Iſolotto*, necnon in planicie urbis Prati juxta foſſas, præſertim loco dicto *Mezzana*. A ruſticis venditur indiſcriminatim cum Boletis.

Supra memorato, quemadmodum, & proxime inſequenti plantarum genere plures ſpecies accedere potuiſſent, quæ apud Sterbeeckium in ejus Fungorum Theatro proſtant, ſed cum liber ille Flandrice ſit ſcriptus, nempe lingua nobis prorſus peregrina, & deſcriptiones plantarum quas linguæ illius peritus nobis interpretatus eſt, mutilæ ſint, & breviores quam par erat, eas omittere coacti ſumus. Nobis tamen tabulas, quas affert, curioſius luſtrantibus, certo conſtitit, figuras in Tab. 20. literis DD, H notatas ad genus ſupra memoratum, reliquas vero ad proxime inſequens pertinere.

Phallo-Boletus dicitur, quaſi planta ad Phallum, & Boletum accedens.

B O L E T U S.

BOletus eſt plantæ genus a Phallo-Boleto diverſum, capitulo infra clauſo A, quod ibi pediculo jungitur. *Tab. 85.*

Boleti ſpecies ſunt.

1. Boletus eſculentus, rugoſus, amplior, & orbicularis (Tab. 85. fig. 1.) Inſt. R. H. 562. *Fungus poroſus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis eſculentorum Fungorum ſpecies iii. Cluſ. Hiſt. CCLXIII. Spugnuolo di capo tondo.* Aprili menſe, in arenoſis agris, atque exſiccatis foveis, præſertim per planiciem Florentiam inter, & Pratum, cum ſequentibus in forum noſtrum advehitur, & venditur.

2. Boletus eſculentus, rugoſus, albicans, quaſi fuligine infectus (Tab. 85 fig. 2.) Inſt. R. H. 561 *Fungus poroſus, rugoſus, albicans, quaſi fuligine infectus C. B. Pin. 370. Fungus rugoſus, vel cavernoſus, ſive merulus, ex albo nonnihil rubeſcens J. B. 3. 836. Primi generis eſculentorum fungorum ſpecies i. Cluſ. Hiſt. CCLXIII. Etruſcis, Spugnuolo lungo, cecíato, Romanis vero, Trippette.* Toto Aprili menſe, venditur ut ſupra.

3. Boletus eſculentus, rugoſus, fulvus Inſt. R. H. 561. *Fungus poroſus, coloris ex fulvo fuſci C. B. Pin. 370. Fungus rugoſus, vel cavernoſus, ſive merulus, fuſcus J. B. 3. 836. Primi generis eſculentorum fungorum ſpecies ii. Cluſ. Hiſt. CCLXIII.* Cum ſupradicto.

4. Boletus eſculentus, in metam faſtigiatus Inſt. R. H. 561. *Fungus poroſus in longitudinem, metæ inſtar excreſcens C. B. Pin. 370. Primi generis fungorum eſculentorum ſpecies iv. Cluſ. Hiſt. CCLXIII.* In Italia numquam vidimus, ſed per Germaniam tantum.

5. Boletus eſculentus, compreſſus, denſe foraminulatus, & per longitudinem coſtatus, e cinereo vireſcens, pediculo craſſiore, albo Tab. 85. fig. 3. In Caſtiniani, & Divi Pauli Parœciis, per agros.

Boletus βωλίτης *dicitur a voce Græca* βῶλος, *id eſt gleba, ob figuram inæqualem, & ſuperficiem perforatam, ut in glebis obſervatur.*

DISTRIBUTIO III.

Plantæ ſimpliciſſimæ, plerumque non capitatæ, ſeminibus in ſuperficie ornatæ.

FUNGOIDES.

Tab. 86. FUNGOIDES eſt plantæ genus, cujus ſignatura a figura potiſſimum pendet. Nonnullæ enim ſpecies cyathum A, aliæ pyrum inverſum B, quædam infundibulum C, vel ſcutellam D, vel lentem E, vel denique hypocraterem F forma ſimulant. Rurſus aliquæ ſpecies ornatæ pediculo G, aliæ eodem deſtitutæ H; Omnes vero ſeminibus minutiſſimis I, vel rotundis, vel ovatis ſuperiorem partem infectæ, quæ ſemina deinde vel contractis, dum explicantur plantæ, fibris, vel leviſſimo quovis etiam leni auræ ſuccuſſu in altum inſtar fumi, aut ſcintillarum K ejiciuntur.

Fungoides fungiformia.

FUNGOIDES magnum, tricuſpidatum, oris retro reflexis, obſoletè luteum, pediculo fiſtuloſo. In Luci nigri Alpibus ſub fagis, Octobri menſe.

2. Fungoides, quod Boletus Autumnalis, luteſcens D. Breynii. Ex libro depicto ejuſdem Clariſſimi Viri.

3. Fungoides fungiforme, criſpum, laciniatum, & varie complicatum, pediculo craſſo, ſtriato, rimoſo, ac fiſtuloſo Tab. 86. fig. 7. *Fungus pro capitulo laminas aliquot laciniatas, folia quernea imitantes, emittens Raii Hiſt. tom. 3. 25. An Fungus terreſtris, pediculo ſtriato, & cavernoſo, capitulo pileoli, ſubtus plano D. Doo. Raii Faſc. in Synopſ. ed. 1696. in calce præfationis. Poſta ſcoregia, terreſtre.* Novembri menſe poſt diuturnas pluvias in nemoribus ubique.

4. Fungoides fungiforme, criſpum, & laciniatum, ex obſcuro fuſcum, pediculo ſtriato, rimoſo, ac fiſtuloſo, tenuiori. In nemoribus humidioribus, veluti prope rus vulgo dictum *le Radicchie*.

5. Fungoides fungiforme, criſpum, & laciniatum, ſuperne nigrum, inferne albidum, pediculo fiſtuloſo, craſſiore, albo. *Fungo canino, o Fungo monacella fetido.* In aggeribus rivuli Vingonæ in territorio Scandicci, menſe Aprili.

6. Fungoides fungiforme, criſpum, laciniatum, & varie complicatum, ſuperne ſubobſcurum, inferne ſimul cum fiſtuloſo pediculo album Tab. 86. fig. 8. *Fungus Monacella Port. Vill. Lib. X. & Cluſ. Hiſt. CCXCI.* In iiſdem locis cum ſuperiori reperitur.

7. Fungoides fungiforme, pallens, criſpum, & varie complicatum, pediculo tenuiori, non fiſtuloſo Tab. 86. fig. 9. Decembri menſe, in prato Sacelli vulgariter nuncupati *il Romitorio di Biſenzio*.

8. Fungoides fungiforme, criſpum, & varie complicatum, ſuperne ſature griſeum, & ad ſubobſcurum vergens, inferne cum pediculo non fiſtuloſo, album. In Regio viridario Boboli, per ſylvulas ſupra Amphitheatrum.

9. Fungoides fungiforme, galericulatum, ſuperne e fulvo ſubfuſcum, inferne griſeum, pediculo longiore, rugoſo, albo, tubulato, inteſtinorum forma. Aprili menſe, in territorio Scandicci, per foſſas prope Abbatiæ Florentinæ, loco dicto *le Lame*.

Fungoidea cava, aut plana, pedicula donata.

FUNGOIDES pyxidatum, coriaceum, maximum, ſordide vireſcens, pedicūlo donatum. *Cerdone*. In loco dicto *le Roſe* ad ſepes, Decembri menſe.

2. Fungoides infundibuli forma, griſeum, externe coſtis, ſeu venis ramoſis, & invicem implexis munitum. Majo menſe, in Regio viridario Boboli.

3. Fungoides fuſcum, acetabuli forma, externe ramificatum, ſive Fungoides maximum, pyxidatum Bot. Pariſ. 57 num. 4. Tab. XIII. fig. 1. Hoc nondum videre contigit, adeoque ſubdubitamus an cum ſuprememorato prorſus conveniat, an diverſam potius ſpeciem conſtituere dicendum ſit.

4. Fungoides cæſpitoſum infundibuli forma, fulvum, pedicūlo donatum. *An Peziza acetabuliformis Dill. Cat. Giſſ. 194? Imbutini di boſco, colore di foglia morta*. Octobri menſe, per Scandiccium altum, variis in locis.

5. Fungoides cæſpitoſum, infundibuli forma, fulvum, radice nigra, tuberoſa, perenni Tab. 86. fig. 10. In Impruneta Plebania prope Lojanum, ad caſtanearum ſylvas, menſe Aprili.

Hujus Plantæ radix perennis eſt, ac tribus plerumque tuberculis conſtat, quorum quidem quod medio loco conſiſtit L, Fungoidea profert, atque alit, alterum M, quod jam ſenio effœtum, ac marcidum, cavum intus, atque inane conſpicitur, anno elapſo idem munus obiit, tertium vero N omnium minimum, eidem muneri præſtando inſtanti anno deſtinatur. Si Fungoidea, ex hujuſmodi bulboſa radice prodeuntia, eſui paulo aptiora eſſent, ac majora, planta hæc cæterarum more in hortis coli poſſet quemadmodum ipſi fecimus in Horto publico Florentino, cum in Hiſtoria hac fungorum ſcribenda occupati eſſemus, quo tempore non modo e radicibus ſuis ſibi perpetuo ſuccedentibus quotannis prodire eam ſpectavimus, ſed e ſeminibus quoque in terram ſponte delapſis exorientem, quod Philobotanis pluribus ejus temporis a nobis demonſtratum fuiſſe meminimus.

6. Fungoides pyxidatum, intus coccineum, externe albidum, pedicūlo prorſus albo Tab. 86 fig. 5. *An Pezıza acetabuliformis, coccinea intus coloris Dill. Cat. Giſſ. 194? Piſſide ſcarlattina*. In Scandicci alti nemoribus, Autumnali tempore ſemel tantum compertmus.

7. Fungoides hypocrateris forma, pedicūlo donatum, ſuperne fulvum, inferne album Tab. 86. fig. 6. *Fungo ſcotecoppa* Per Boboli nemora, menſe Novembri.

8. Fungoides globoſum, ſtriatum, griſeum, pedicūlo longo, albo, fiſtuloſo Tab. 86. fig. 3. Aprili menſe, in populetis juxta Arni ripas, ſed rariſſime occurrit.

9. Fungoides parvum, pyxidatum, externe ex obſcuro griſeum, interne nigrum, & pellucidum Tab. 86. fig. 11. Tempore prædicto, in Scandicci territorio.

10. Fungoides griſeum, infundibuli forma, pendulum, pedicūlo donatum Tab. 86. fig. 13. Januario menſe, in Regio viridario Boboli.

11. Fungoides minimum, cernuum, coccineum totum, pedicūlo donatum Tab. 86. fig. 12 Brumali tempore, per Montis Senarii ſaltum, ſuper emortua ligna natum obſervavimus.

12. Fungoides minimum, pyxidatum, album, externe hirſutum, pedicūlo donatum Tab. 86 fig. 15. Menſe Majo, in Regio viridario Boboli per ſylvam aucupii ante locum nuncupatum *il Giardinetto di Madama*.

13. Fungoides minimum, pyxidatum, obſcurum, externe hirſutum, pedicūlo donatum. Menſe Januario, in eodem viridario, per agrum vulgariter dictum *il campo de' Razzeroli*.

14. Fungoides minimum, infundibuli forma, candidum, pedicūlo incurvo donatum. In Plebania Campo-Pauli dicta, vulgo *Campoli* per ſylvas, menſe Januario.

15. Fungoides minimum, infundibuli forma, albicans, pedicūlo donatum, hederæ foliis ſemiputridis innaſcens Tab. 86. fig. 14. In ſupradicto viridario Boboli, menſe Novembri.

Fun-

Fungoidea ſcutellata, ſive [illegible].

FUNGOIDES ſcutellatum, majus, ceræ flavæ colore. *Fungus tenuis, cera flava ſimilis, ventricoſus, mortarium referens, Kommel Bocc. Muſ. Part. 1. 300. Lycoperdon Mortarii forma Inſt. R. H. 563. Scodellaccia, o berrettaccia di terra.* Brumali tempore, in fimi equini tumulis, necnon in agris eodem fimo impinguatis.

2. Idem album. Cum ſupradicto, eodemque tempore, ſed raro.

3. Fungoides angulatum, acetabuli forma Inſt. R. H. 560. *Fungi Petasa Plinii Col. Part. 1. 335.* In Regiarum Villarum Caſtelii, & Petrajæ ſylva aucupii, vulgo *la Ragnaja di Caſtello, e della Petraja*, initio Maii legimus.

4. Fungoides criſpum, & undoſum, acetabuli forma, intus, & foris obſcurum. In Boboli per pratula ante locum animalibus peregrinis ſervandis, necnon per Montem Bonum, ſpeciatim in loco *la Ricciaja*, Octobri menſe.

5. Fungoides ſcutellatum, aſperum, ſordide album. Extra portam Divi Nicolai in populetis.

6. Fungoides ſcutellatum, aſperum, & veluti aculeatum, fulvum. In fictilibus recens ſtercoratis interdum reperitur.

7. Fungoides ſcutellatum, album, & glabrum. In ſylvis, & ericetis, Octobri, atque Novembri menſibus exit.

8. Fungoides ſcutellatum, interne album, externe obſcurum, & ſubhirſutum Tab. 86. fig. 4. Autumnali tempore, in umbroſis, atque humectis ſylvis, inter putrida folia.

9. Fungoides ſcutellatum, album, foris hirſutum. Eodem loco, ac tempore cum prædicto.

10. Fungoides ſcutellatum, pullum, foris hirſutum, intus glabrum. Decembri menſe, in Impruneta Plebania, per D. Andreæ ad Baroncelum Parocciam, in parvulo Eremo Divi Stephani ad Biſonicam.

11. Fungoides ſcutellatum, coccineum, intus glabrum, foris ubivis piloſum Tab. 86. fig. 17. In foſſis viæ publicæ, atque prædiorum inter Florentiam, & Pontem ad Sevem, necnon in Scandicci alto territorio, Novembri menſe.

12. Fungoides coccineum, oris piloſis, acetabuli forma Inſt. R. H. 561. *Peziza acetabuliformis, coccinea, marginibus piloſis D. H. Cat. Giſſ. 195. & Raii Synopſ. ed. 3. 19. num. 14. Fungus arboreus, acetabuli modo cavus, coccineus, marginibus piloſis D. Sherard Raii Synopſ. ed. 2. 29. num. 41.* In nemore *le Caſcine* dicto, & alibi, Autumnali tempore.

13. Fungoides coccineum, acetabuli forma Inſt. R. H. 561. *Fungus membranaceus, ſeu coriaceus, acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, ſeu cremiſino ſaturo S. Dale Raii Synopſ. ed. 2. 19. num. 39. & ed. 3. 18. num. 5. Fungi perniciosi gen. 24. Species ſecunda Cluſ. Hiſt. CCLXXXVII. Parva concha marina, colore coccineo Sterb. Theatr. Fung. 241. Tab. 26. D. Fungus colore chermeſino pulcherrimo, adnatus ligno Aldrov. Dendr. 168. Scodellino ſcarlatto.* In Scandicci planicie, & circa urbem Prati, pluribus in locis Vere, & Autumno vidimus.

14. Fungoides obſcurum, ſcutellatum, craſſioris ſubſtantiæ, externe ſubaſperum. Menſe Majo, poſt pluvias, in ſylvulis aucupatii Boboli, præſertim prope locum ubi Truttæ ſervantur.

15. Fungoides ſcutellatum, minimum, atro-purpureum, & ad pullum vergens. In Scandicci alto, per ambulacrum Ruris Domini de Vitis, menſe Septembri.

16. Fungoides ſcutellatum, pullum, interne lucidum, & quaſi vernigue infectum. Creſcit in nemoribus Divi Zenobii ad Caſinianum.

17. Fungoides ſcutellatum, ſemiſphæricum, ſordide coccineum, externe villis obſcuris obſitum. Februario menſe, in viridario Boboli, per ambulacrum juxta ſylvam aucupii vulgo *la Ragnaja dove è il conſervatorio delle Trote.* 18. Fun-

18. Fungoides parvum, nigrum, interne læve, externe rugoſum, & ſtriatum Tab. 86. fig. 18. Martio, & Aprili menſibus, in Scandicci alti ſylvis.

19. Fungoides ſcutellæ non nimis cavæ forma, candidum, membranaceum, muſco innaſcens. In montoſis, & muſcoſis locis, ut plurimum.

20. Fungoides minimum, ſcutellatum, niveum, in caudicibus arborum poſt pluvias toto anno oritur. In Boboli viridario, & in ambulacro Regiæ ſuburbanæ villæ, ad ilices.

21. Fungoides ſcutellatum, minimum, membranaceum, candidum, arborum caudicibus innaſcens. Per Cerrinam Plebaniam in loco nuncupato *Caſtiglioni*, menſe Septembri.

22. Fungoides coccineum, lentiforme, oris piloſis Tab. 86. fig. 19. Ad foveas, & in aggeroſis locis.

23. Fungoides minimum, ſcutellatum, atropurpureum, intus ſplendeſcens. Menſe Septembri, in Scandicci alto, ſeu ſuperiore, per ſylvam aucupii D. Marchionis de Niccolinis.

24. Fungoides minimum, ſcutellatum, vernum, aureum, externe polline concolori aſperſum. Aprili menſe, juxta urbem noſtram, & in ipſa quoque urbe ſecundum vias, variis locis legitur.

25. Fungoides ſcutellatum, patulum, minimum, aureum, externe ſubhirſutum. *Forte Peziza lutea, parva, marginibus piloſis Raii Synopſ. ed. 3. 18. num. 7? An Peziza lutea, minima, verna Dill. Cat. Giſſ. 195?* In Ripulenſi plano per foſſas aquis jam plane carentes.

26. Fungoides minimum, lentiforme, vix cavum, fuſco-rubrum, externe hirſutum, & obſcurum. D. Cocchius Majo menſe, in hortulo penſili ſuo nobis primum demonſtravit.

27. Fungoides coccineum, minimum, oris non piloſis. Extra portam Divi Miniatis inter muſcos tempore prædicto, & in mœniorum urbis noſtræ rimis, ante horrea in loco dicto *l'Uccello* etiam erumpit.

28. Fungoides aureum, omnium minimum, turbinatum, & vix cavum, foliis cupreſſi ſemiputridis innaſcens Tab. 86. fig. 20. Januario menſe, in Boboli viridario, ad putrida cupreſſinum folia.

29. Fungoides ſpadiceum, membranaceum, omnium minimum. In ſylvis extra urbem, & in Regio viridario Boboli, in arborum detruncatarum caſuris.

Fungoides turbinata, aut pyri everſi, vel vaſis fuſorii forma.

FUNGOIDES pyri inverſi forma, ore lacero, & veluti coronato, ex albo griſeum Tab. 86. fig. 2. *Scodelle a pera di cenere*. In fimo equino, tempore brumali.

2. Fungoides pyri inverſi forma, ceſpitoſum, ex fulvo fuſcum. Circa paleatia, & in triticea gluma, tempore ſupradicto.

3. Fungoides pyri inverſi forma, intus coccineum, ore veluti marginato, extra corallinum, & glabrum. Menſe Januario, in ſaltu Franciſcanorum, vulgo *la Doccia*, ſecus aquæductum.

4. Fungoides coccineum, cupulam glandium referens. In Vallis Arni populetis, videlicet circa Montem Varchium tempore Autumnali, ſuper tabefacta ligna.

5. Fungoides pyri inverſi forma, intus griſeum, exterius ſubobſcurum. Martio menſe, per ſylvam vulgo *le Caſcine*.

6. Fungoides infundibuli forma, exterius album, intus coccineum. In pratenſis Boboli, tempore ſupradicto, circa Inſulam.

7. Fungoides maximum, vaſis fuſorii forma, ſubalbidum Tab. 86. fig. 1. In Camaldulenſibus, & Vallis Umbroſanis ſylvis Vere, & Autumno.

8. Fungoides parvum vaſis fuſorii forma, peranguſtum, & quaſi tubulatum, albidum. Ubi antedictum, necnon per Montis Senarii ſaltum.

Fun-

9. Fungoides minimum, vaſi fuſorii forma, niveum, externe hirſutum, pendulum Tab. 86 fig. 16. Januario menſe, in Boboli per ſylvam, vulgo *la Ragnaja accanto la conſerva delle Trote*.

Fungoides dicitur, quaſi planta ad Fungum accedens.

C L A V A R I A.

Tab. 87. CLAVARIA eſt plantæ genus in Botanico Pariſienſi pag. 39. conſtitutum, nulla tamen propria, qua a ceteris diſtinguatur, aſſignata nota, nos proinde ſtudioſorum gratiam inituri ipſam definimus plantæ genus carnoſum, non ramoſum, Herculeam clavam quadantenus referens A, interne plerumque farctum, raro cavum B, externa ſuperficie lævi, ac ſeminibus minutiſſimis C, undique refertum.

Clavaria non ceſpitoſa.

CLAVARIA major, lutea Tab. 87. fig. 1. *Mazza d' Ercole gialla*. In Scandicci alti nemoribus tempore Autumnali, atque Brumali.

2. Clavaria major, alba. *Lycoperdon Clavæ effigie Inſt. R. H.* 564. *Fungus clavatus, albidus, piſtillaris, ſpecies crepitus Lupi Bocc. Muſ. part.* 1. *Tab.* 307. *Mazza d' Ercole bianca*. Cum ſuperiore provenit.

3. Clavaria major, atro-ruſeſcens, criſpa Tab. 87. fig. 2. *Mazza d' Ercole ceciata, creſpa*. Iiſdem fere locis, ac tempore cum ſuperioribus.

4. Clavaria major, ex ruſo ſordide aurea, vertice plano, & nonnihil cavo Tab. 87. fig. 3. *Mazza d' Ercole dorata, col capo ſpianato*. Loco, & tempore eodem, ac antedicta, & ſpeciatim in aucuparia ſylva D. Marchionis de Niccolinis.

5. Clavaria media, albo-lutea. *Mazza d' Ercole mezzana, pallida*. In ſylvoſis locis Senarii montis, tempore prædicto.

6. Clavaria Ophioglaſſoides, nigra (Tab. 87. fig. 4.) Bot. Pariſ. 39 num. 3. Tab. VII. fig. 3. *Fungus Ophioglaſſoides, non deſcriptus Raii Cat. Plant. Angl.* 121. *& Hiſt.* 104. *Fungus Ophioglaſſoides Ph. Brit. Mer. Pin. & Raii Synopſ. ed.* 3. 14. *num.* 5. *Mazza d' Ercole a lingua di ſerpe, nera*. In Regio viridario Boboli per herbida, & umbroſa ambulacra, necnon per Scandicci alti ſylvas, & circa Eremum vulgo *di Biſenica*, tempore Autumnali.

7. Clavaria, quæ Fungus Ophioglaſſoides, viridis, ſerpentiformis D. Breynii. Ex libro depicto ejuſdem Clariſſimi Viri.

8. Clavaria minima, nigra, clavi effigie, pediculo ſubhirſuto Tab. 87. fig. 8. *Mazza d' Ercole nera, piccola, o fungo chiodo*. In Scandicci alti nemoribus, tempore prædicto.

9. Clavaria lutea, minima Tab. 87 fig. 5. *Fungi parvi, lutei, ad Ophioglaſſoides nigrum accedentes Raii Cat. Plant. Angl. & Synopſ. ed.* 2. 16. *n.* 13. *Fungoides clavatum, minimum Dill. Cat. Giſſ.* 189. *& Raii Synopſ. ed.* 3. 14. *n.* 2. *Mazza d' Ercole minima, gialla*. In Regii viridarii ſylvulis, atque ambulacris, Autumnali tempore.

10. Clavaria alba, piſtillari forma Bot. Pariſ. 39. num. 2. Tab. VII. fig. 5. Eam adhuc videre non contigit.

11. Clavaria ruſeſcens, triuncialis, tenuiſſima Tab. 87. fig. 7. Circa Novembris initium, poſt diuturnas pluvias in eodem viridario per nemus prope Cellam vinariam.

12. Clavaria minima, nivea Tab. 87. fig. 6. In ſylvoſis locis abunde oritur, Vere, & Autumno.

13. Clavaria omnium minima, ſordide alba Tab. 87. fig. 9. *Mazza d' Ercole, minima, bianchiccia*. Novembri, atque Decembri menſibus, in fictilibus hortorum terra ſtercorata repletis, ut plurimum.

Cla-

Clavaria cæſpitoſa.

CLAVARIA cæſpitoſa, major, candida Tab. 87. fig. 10. *An Fungus terreſtris, digitatus Park. Theat.* 1318? *Ditola ſcempia, o famigliuola di mazze d' Ercole bianche*. Circa Octobris initium, in ſumma parte ſaltus Cœnobii Patrum Franciſcanorum, vulgo *la Doccia*.

2. Clavaria cæſpitoſa, media, lutea Tab. 87. fig. 11. *Ditola ſcempia, o famiglia di mazze d' Ercole gialle*. Per nemuſcula viridarii Boboli, Autumnali, & Brumali tempore exit.

3. Clavaria vermiculata, non fiſtuloſa, candida Tab. 87. fig. 12. In aggeribus viæ Florentinæ, ad D. Mariæ Impruneranæ Templum ducentis, loco dicto *Monte*, Menſe Februario.

4. Clavaria vermiculata, fiſtuloſa, candida Tab. 87. fig. 13. *Cannelli de' prati*. In herboſis ambulacris prædii D. de Chelinis, in Scandicci territorio, Octobri, atque Novembri menſibus.

Hinc excludenda videtur *Clavaria militaris crocea Bot. Pariſ.* 39. quæ potius Lichen-Agaricis adnumeranda videtur, prout indicavimus pag. 104.

Clavaria dicitur a forma, Clavam Herculeam quodammodo repræſentante.

C O R A L L O I D E S.

CORALLOIDES eſt plantæ genus carnoſum, ramoſum inſtar Coralli A, & læve, in ſuperficie ſeminibus minutiſſimis B infectum.

Coralloidis ſpecies ſunt.

1. Coralloides flavum Inſt. R. H. 562. *Fungus ramoſus, flavus I. B.* 3. 837. *Ditola gialla*. Veris, & Autumni tempore, in ericetis montoſis ubique, & in foro noſtro venale proſtat.

2. Coralloides albidum Ibid. *Fungus ramoſus, albidus I. B.* 3. 837. *Ditola bianca*. Cum ſupradicto.

3. Coralloides dilute purpuraſcens Ibid. *xix genus eſculentorum Fungorum ii. ſpecies Cluſ. Hiſt. CCLXXV.* Cum ſuperioribus, ſed raro.

4. Coralloides dilute ruſeſcens. Cum antecedentibus, ſed non ita obvium.

5. Coralloides album, corniculis dilute purpureis. Octobri menſe, in Juguli Plebania, per locum dictum *le Montanine*, in ſylvis.

6. Coralloides igneum, vel corallini coloris, corniculis brevioribus Tab. 88. fig. 2. *Ditola corallina*. In Montis Boni ericetis, & ſylvis cæduis, Octobri menſe.

7. Coralloides dilute luteum, corniculis expanſis, brevioribus, & ramoſioribus, in ſummitate bifidis Tab. 88. fig. 4. Ut ſuperius, in ſylvis ultra Grevem torrentem.

8. Coralloides luteum Barr. Icon. 1260. Tempore, & loco eodem cum antecedentibus, & ſubſequentibus.

9. Coralloides ruſeſcens, corniculis brevioribus. In ſylvis Vallis-Umbroſæ, & Octobri menſe in foro noſtro venditur.

10. Coralloides corniculatum, griſeum, parvum. Per cupreſſuum ſylvas in Boboli viridario, prope portam urbis, Octobri menſe.

11. Coralloides album, ramulis bifurcatis, tenuioribus, longis. *Coralloides ramis longioribus præditum Barr. Icon.* 1280. In eodem viridario per omnes ſylvas juxta urbis mœnia, Novembri menſe.

12. Coralloides ramoſum, ex roſo carneum, platyceron, ſeu latis cornibus, apicibus brevioribus Tab. 88. fig. 5. Cum ſuperioribus, in omnibus ſylvulis Priſcianam ambientibus, necnon per Scandiccium altum, in ſylva aucupana D. Marchionis de Niccolinis, eodem menſe.

13. Coralloides rufeſcens, corniculis tenuioribus, bifidis Tab. 88. fig. 2. In viridario Boboli jam dicto, necnon per Scandiccium altum in querceto Abbatiæ Florentinæ, Octobri, atque Novembri menſibus.

14. Coralloides parvum, criſtatum, rugoſum, & verrucoſum, album Tab. 88. fig. 6. In ilicetis Piſas inter, & Liburnum, temporibus prædictis.

15. Coralloides parvum, gelatinoſum, cæruleum In Vallis-Umbroſæ nemoribus, ſemiputridis, & caducis lignis adnaſcens.

16. Coralloides luteum, parvum, Juniperi caudicibus adnaſcens Tab. 88. fig. 5. *An Fungi Juniperini Martii, seu Spongiola ad ramorum exortus frequentes Flor. Aldorf?* *Dunola di Ginepro*. Prope Eccleſiam Caſinani, ad Juniperos, menſe Novembri.

17. Coralloides minimum, capillare, dilute violaceum. In Boboli viridario per ſylvam aucupatoriam prope locum ad Truttas ſervandas, Octobri menſe.

Coralloides dicitur quaſi planta ad Corallium accedens.

B Y S S U S.

Tab. 89. & 90.

BYssus eſt plantæ genus, a præcedenti diſtinctum, quod meris filamentis cylindricis, aut ramoſis A, aut non ramoſis B, aut utriuſque formæ C, conſtit. Ex his filamentis prout diverſas ſpecies perluſtraveris, quædam longa A B, quædam breviora D, quædam etiam breviſſima E reperies. Differt quoque a Conferva, quod eadem filamenta, neque recentia, neque exſiccata ullis externis nodis F aſpera appareant; a Botryte vero, quod diuturnior ſit, neque fugacis adeo naturæ, & quod ejus ſemina ſpicatim, vel racematim diſpoſita non appareant, ſed ſecundum cauliculorum longitudinem G locata. Quædam ex his plantis coriacea, quædam herbacea ſubſtantia donantur. Plures ſericorum filamentorum congeriem, ut Conferva, referunt, aliæ tapetem, aut villoſum ſericum, aliæ murinam, vel felinam pellem, aliæ ovinum vellus, feltrum aliæ, vel pannum. quædam demum araneorum telam eleganter ſimulant, quemadmodum in ſcombus tabularum patet. Semina, quæ in quibuſdam videre contigit, vel rotunda apparebant, vel oblonga.

Byſſi ſpecies ſunt.

1. Byſſus mariſima, Confervoides, ramoſa, viridis, ſericum referens Tab. 89. fig. 1. In litore maris ad Caietam, præſertim Molam verſus, Majo menſe, & Junio, abunde oritur.

2. Byſſus paluſtris, Confervoides, non ramoſa, viridis, filamentis craſſioribus, ſetas apinas æmulantibus Tab. 89. fig. 6. *An Conferva Pliniι, ſetis porcinis ſimilis Mer. P n. & Raii Synopſ. ed. 3 58. n. 5?* Prope Piſas, in aquoſis foveis, iuxta viam, ad locum *le Caſcine* ducentem.

3. Byſſus paluſtris, Confervoides, non ramoſa, viridis, ſericum referens, filamentis longis, tenuiſſimis Tab. 89. fig. 7 In agro Florentino, multis in locis, ut inter urbem, & Regiam villam vulgo *il Poggio a Cajano*.

4. Byſſus minima, ſaxatilis, aurea, inodora, filamentis partim ſimplicibus, partim ramoſis Tab. 89. fig. 2. *Byſſus aurea, Derbienſis, humuſa ſa Petiv. Gazoph. Decad. V. n. 122 Tab. 10 n. 5. Raii Synopſ. ed. 3. 56 n. 6. Muſcus crustus, ſaxigenus, holoſericum referens, ſeu Byſſus petræa Ejuſd. ed 2. 40. n. 2. Lapis crinitus Rar. Muſ. Beſl. Tab. XXXVI.* Hyberno tempore, multis in locis circa Florentiam, ut in rimis, & cavernulis ſuper ingentia, & cæterea ſaxa, prope ſtabulum vaccarum Domini Marchionis de Caſtilione, ſicut etiam in lapidoſis per Impruneta colles, veluti juxta Molendinum vulgo *Nalli*; creſcit inſuper per montem Ferratum, & per Falteronæ juga. a Londino quoque a Domino Sherardio habuimus.

5. Byſſus Germanica, minima, ſaxatilis, aurea, Violæ Martiæ odorem ſpirans Tab. 89. fig. 3 *Herbula muſcoſa. Viola odorem ſpirans Agric. de Nat Foſſ. lib. V. Jolithos, ſeu lapis violaceus* (herbula potius) *Schwenck de Foſſ Sil. 382. Lapis Aldenbergenſis odoris violacei Rar. Muſ. Beſl Tab. XXIX.* Per Saxoniam, Bohemiam, Sileſiam, atque Boruſſiam, variis in locis inveniuntur. 6. Byſ-

6. Byſſus minima, cinerea, tenuiſſima, plerumque non ramoſa, inodora, baſi ſua carne craſſiore, junioribus arboribus ima parte, terræ proxima, innaſcens, eamque conveſtiens Tab. 89. fig. 4. *An Byſſus pulverulenta, violacea, lignis adnaſcens Raii Synopſ. ed. 3. 56. num. 9? Fungus violaceus, herpetis modo serpens lignis Ejuſd. ed. 2. App. 336.* In viridario Boboli variis in locis, & potiſſimum circa Labyrinthum novum.

7. Byſſus terreſtris, viridis, herbacea, & molliſſima, filamentis ramoſis, & non ramoſis Tab. 89. fig. 5. *An Byſſus tenerrima, viridis, velluttum referens Raii Synopſ. ed. 3. 56. n. 1?* Verno tempore, in hortis ad umbras, necnon ad ſepes, & circa foſſas udas, & ſtillicidia.

8. Byſſus minima, paluſtris, obſcura, craſſioribus filamentis, plerumque ſimplicibus Tab. 89. fig. 8. Juxta pontem Montis Boni, per ſtillicidia, & ſcaturigines ſecus rivulum vulgariter *il Borro de Rimori*, necnon per Impruneta colles, in rudentibus Molendini nuncupati *Nalle*.

9. Byſſus major, ſpeluncis, & cellis vinariis innaſcens, latiſſima, primum alba, deinde aurea, poſtea fulva, filamentis craſſioribus, & longioribus, bifidibus Tab. 90. fig. 1. *An Byſſus arborea, barbata, fulvi coloris Raii Synopſ. ed. 3. 57. n. 9. Pſeudoſpongia fungoides, fulva, lignis adnaſcens Ejuſd. ed. 2. App. 334. Fungus ſetaceus Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 303. fig. 6?* In ſpeluncis, & ferri fodinæ fornicibus, non procul a Seravitia in Etruria, præſertim in monte vulgo *di Stazzema*. Gignitur etiam in fornicibus cellarum vinariarum, quæ diu clauſæ nullo ſpiraculo gaudent, quandoque etiam in tubis, & canalibus ligneis, aquam ducentibus, invenitur.

10. Byſſus latiſſima, ſpeluncis, & cellis vinariis innaſcens, feltrum, vel pannum laneum ſimulans, primum alba, deinde nigra, filamentis tenuiſſimis, non ramoſis Tab. 89. fig. 9. *An Fungus ſpongioſus, niger, reticulatus, doliolis vinoſis adnaſcens Raii Synopſ. ed. 2. 18. n. 37. & ed. 3. 57. n. 10. Fungus ſpongioſus, niger, pannum laneum textura ſimulans, doliolis vinoſis adnaſcens Pluk. Alm. 164?* Oritur in iiſdem locis, in quibus antecedens.

11. Byſſus ſericea, fulva, perelegans, tenuiſſima, & ramoſiſſima, cinis terræ innaſcens, & glebas circumveſtiens Tab. 90. fig. 4. Per viridarium Boboli, in aggeroſis locis, veluti ante pratulum Officinæ Aromatariæ.

12. Byſſus purpurea, delicatiſſima, arborum corticibus adnaſcens, breviſſimis, ac tenuiſſimis filamentis Tab. 90. fig. 3. *An Byſſus pulverulenta, violacea, lignis adnaſcens Raii Synopſ. ed. 3. 56. n. 9?* Autumnali, atque Brumali tempore, in ilicum corticibus per viridarium ſupradictum, & præſertim ante oſtium cellæ vinariæ.

13. Byſſus ſubpurpurea, lichenis facie, lauri caudicibus conſtanter innaſcens, filamentis breviſſimis invicem implexis, & colligatis Tab. 90. fig. 2. In ſylvis ad lauros copioſiſſima.

14. Byſſus paluſtris, ſubobſcura, filamentis non ramoſis, brevibus Tab. 89. fig. 10. In aquis calidis Montis Grotti, non longe a Patavio.

15. Byſſus aquatica, tenuiſſima, atro-virens, pellem murinam referens, breviſſimis, & ſimplicibus filamentis Tab. 89. fig. 11. Brumali tempore, in canali, ſive aquæductu horti medici noſtri.

16. Byſſus ſericea, ex viridi nigricans, filamentis brevibus, partim bifidis, partim integris Tab. 90. fig. 9. Per ſupradictum viridarium, & ad quercus, ſecus viam a Carthuſianorum Cœnobio ad Montem Bonum ducentem, & alibi circa urbem.

17. Byſſus ſulphurea, lichenis facie, tenuiſſima, ac denſiſſima, feltrum, & pannum laneum textura ſimulans Tab. 90. fig. 6. In eodem viridario paulo ante vivarium vulgo *del Forcone*, Julio menſe, ad ilices.

18. Byſſus ceſpitoſa, nigra, filamentis ramoſis, & non ramoſis Tab. 90. fig. 7. Ad arbores per ſylvam aucupatoriam, quæ initium rivuli Vingonis tegitur prope rus DD. de Puccis, in Caſſalenſi Parœcia.

9. Byſſus minima, cærulea, non ramoſa, muſco innaſcens Tab. 90. fig. 8. Per viridarium Boboli, ut in ſylvulis ante cellam vinariam ſupradictam ad ſaxa ſupra muſcos ſquamoſos, Martio, & Aprili menſe viget.

10. Byſſus minima, ſaxatilis, nigra, ramoſiſſima, viticulis nudis Tab. 90. fig. 5. In collibus ſterilioribus Impruneta, ad ſaxa, Januario, & Februario menſibus oritur.

Byſſus vocatur, quia cum latius plerumque ſe diffundat, byſſinam, laneamque telam repræſentat.

B O T R Y T I S.

Tab. 91. BOTRYTIS eſt plantæ genus, a Byſſo dumtaxat diſcretum vitæ brevitate, & ſeminum racemoſum A, vel ſpicatum B, in cauliculorum, vel ramorum ſummo, conſtanti diſpoſitione.

Botrytidis ſpecies ſunt.

1. Botrytis comata, griſea, caule ſimplici, craſſiore, ſeminibus rotundis Tab. 91. fig. 1. *Muffa grigia, arborea.* Per ſemitas ſecus magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, ad marcida, & ſemiputrida ligna, & tritici calmos, tempore brumali, non raro invenitur.

2. Botrytis non ramoſa, alba, ſeminibus rotundis Tab. 91. fig. 3. *Muffa bianca, col ſeme a grappoli.* Omnium vulgatiſſima eſt, & in quibuſcumque corporibus, dum corrumpuntur, invenitur.

3. Botrytis ramoſa, cinerea, ſeminibus rotundis Tab. 91. fig. 2. *An Fungus bombycinus, murini coloris, e fimo felino, tenuiſſimis capitulis D. Pluk. Alm. & Mor. Hiſt. Oxon. par. 3. ſect. 15. 641. n. 6?* Eodem loco, quo ſuperior, oritur.

4. Botrytis ſpicata, griſea, ſeminibus rotundis Tab. 91. fig. 4. *An Byſſus pulverulenta, incana, farinæ inſtar ſtrata Raii Synopſ. ed. 3. 56. n. 3? Muffa terreſtre, grigia, ſpigata.* Septembri menſe, in horto ſimplicium Societatis noſtræ, variis in locis ad umbram, præſertim per ambulacra, fornicibus tecta.

Botrytis dicitur a voce Græca βότρυς racemus, idest racemoſa, cum in hac planta ſemina racematim naſcantur.

Quod vero ad ſerendi, & ſeminum vegetationem ſpectandi rationem attinet, tam in hoc plantarum genere, quam in proxime deſcripto, eadem obveniunt, quæ in obſervationibus pag. 137. 138. & 139. expoſita memoravimus; lectoris proinde tædio parcentibus iterum hic minime repetenda.

A S P E R G I L L U S.

Tab. 91. ASPERGILLUS eſt plantæ genus, a duobus ſupra memoratis diverſum, ſeminum diſpoſitione. Ea enim vel rotunda A, vel ovata B ſemper deprehendimus, quæ in longa, recta, ac nodoſa filamenta nectuntur C, quæ filamenta in quibuſdam plantis rotundæ placentæ D, vel ſubrotundæ E inhærent: in aliis vero nudi caulis ſummo F, vel ramulis G abſque ulla placenta, affiguntur in modum ſpicarum graminis dactyloidis. Eadem hæc filamenta ob maturitatem ſponte decidunt, quo tempore ſemina etiam invicem disjunguntur, veluti A, B.

Aſpergilli ſpecies ſunt.

1. Aſpergillus capitatus, capitulo glauco, ſeminibus rotundis Tab. 91. fig. 1. *Muffa turchina, gambata.* In Mali Limonii, atque Cidonii, & Pyri, nec non in Cucurbitæ fruſtulis, & aliis ſimilibus ſemiputridis oriri plerumque ſolet.

2. Aſpergillus capitatus, capitulo aureo, ſeminibus rotundis. *Muffa dorata, gambata.* Cum antedicto, ſed rariſſime invenitur.

3. Aſpergillus capitatus, capitulo pullo, ſeminibus rotundis. *Muffa nera, gambata.* Ubi ſupra memorati reperitur.

4. Aſper-

4. Aſpergillus capitatus, omnium minimus, albus, ſeminibus ovatis Tab. 91. fig. 2. *Muffa gambuta, minore, bianca*. Per cellas vinarias in vaſis vitrei veſte.

5. Aſpergillus ceſpitoſus, denſiſſimus, initio niveus, deinde aureus, ſeminibus ovatis Tab. 91. fig. 5. *Muffa dorata, ſenza gambo*. Decembri menſe, in ericetis montoſis Caſintani, aliiſque ſimilibus locis, & per Regium viridarium Boboli, ad arborum radices, in earundem cavernulis.

6. Aſpergillus niveus, ceſpitoſus, ſeminibus rotundis Tab. 91. fig. 7. *Muffa bianca, minore, ſenza gambo*. Decembri menſe, poſt diuturnas pluvias, in ligni corticis rimis, per ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ.

7. Aſpergillus ceſpitoſus, ex obſcuro nigricans, ſeminibus ovatis Tab. 91. fig. 6.* *Muffa nera, ſenza gambo*. Toto anno viget in aſſeribus, quibus cancelli contexuntur, & ad ligneas columnas, in Regio viridario Boboli.

8. Aſpergillus albus, tenuiſſimus, graminis dactyloidis facie, ſeminibus rotundis Tab. 91. fig. 3. *Muffa bianca a diſciplina, o a foggia di gramigna ſanguinella*. In dimidiato, & ſemiputrido Malo Limonio dumtaxat eum vidimus.

9. Aſpergillus terreſtris, ceſpitoſus, ac ramoſus, albus Tab. 91. fig. 4. *Muffa bianca, terreſtre, ramoſa*. Junio menſe, in Regio viridario ſupramemorato.

Aſpergillus dicitur a forma aſperſorii, quo in Sacris utimur, quam præſefert.

PUCCINIA.

PUCCINIA eſt plantæ genus, vel ſimplex A, vel ramoſum B, tenuiſſimis, & ſericeis filamentis C, horizontaliter, quemadmodum in clava Tiphina, diſpoſitis D, conſtans. Qua vero ratione filamenta hæc, in centro plantæ E, connexa ſint, ob plantæ exiguitatem, oculus ne optico quidem vitro armatus diſcernere valuit. Eadem de cauſſa liquido nondum conſtitit an ſemina, quæ filamentorum ſummo adhærent F, tenui membrana conveſtiantur, an vero eadem deſtituta ſint. Primæ ſpeciei plantæ, quæ adhærent trunco *Cedri folio Cupreſſi C. B.* naturali magnitudine expreſſæ ſunt; ſecundæ vero ſpeciei quadruplo majores, ope microſcopii, quemadmodum & alia omnia, quæ eadem Tabula ob oculos ponuntur. *Tab. 92.*

Pucciniæ ſpecies ſunt.

1. Puccinia non ramoſa, major, pyramidata Tab. 92. fig. 1. Menſe Martio, in Hoſtienſi littore, ſuper juniperos, & cedros ſemivivas tantummodo, eam obſervavimus.

2. Puccinia ramoſa, bifurcata, omnium minima, candidiſſima, pruinam referens Tab. 92. fig. 2. Octobri menſe, per viridarium Boboli, ſuper dejecta & putrida ligna ſemel vidimus.

Hujuſce plantæ nomen grati animi monumentum eſſe voluimus erga Thomam Puccinium Patricium Piſtorienſem, publicum in Florentino Lyceo Philoſophiæ, & in Divæ Mariæ Novæ Noſocomio Anatomes Profeſſorem, qui celeberrimo Laurentio Bellinio præceptore uſus, & amico, eximius apud nos medicus, paucis ante annis omnibus bonis, ac præcipue literarum, & artium cultoribus flebilis, occidit.

DISTRIBUTIO V.

Plantæ ſimpliciſſimæ, ſeminibus interna parte donatæ.

CLATHRUS.

CLATHRUS eſt plantæ genus ſubrotundum, & quaſi turbinatum A, clathri, aut retis inſtar feneſtratum, ac marſupii more cavum, quod antequam e volva emergat BB maſſam quandam in ſinu ſuo C fovet, quæ conſtat partim, ex puriore glutine D, partim ex griſea ſubobſcura materia E, veluti farina leviter madefacta, *Tab. 93.*

ac va-

ac valide ſubacta, ſeminibus minutiſſimis F infecta, quæ dum Clathrus extra volvam G egreditur, & ſeſe explicat, in olidiſſimum liquorem colliqueſcit, & guttatim fluit H.

Liquor hic in aquam immiſſus ſemina deponit, ut in Phallo tradidimus. Corpuſcula, quæ ad literam I ſunt expreſſa, demonſtrant plantulas jam ortas e ſeminibus hujus generis recenter enatas, præſertim ultimum, quod ſemine vix eſt majus.

Clathri ſpecies ſunt.

1. Clathrus ruber Tab. 93 *Boletus cancellatus, purpureus Inſt. R. H. 561. Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin. 375. Fungus pauxis lacertis ſimilis, 1. mas Ejuſdem 372. Fungus, quem ignem ſylveſtrem vocant Cæſalp. 619. Fungus Coralloides, cancellatus Cluſ. Hiſt. App. alt. Auct. Lupi crepitus, vulgo Veſcia Col. part. 1. 336. Fungus pro capitulo laminam longam, latam, multipliciter laciniatam, & convolutam, intus punctis rubris, creberrimis pictam emittens, calyce ſquamoſo exceptam Raii Hiſt. Tom. 3. 25 Boletus ramoſus, coralloides, fœtidus Comm. Ac. R. Sc. An. 1713 pag. 91. Fungo ſalvatico roſſo.* Majo, Novembri, atque Decembri menſibus, in arundinetis, & ad ſepes, necnon in vepretis, non raro oritur.

2. Clathrus albus *Fungus pro capitulo laminam longam, latam, multipliciter laciniatam, & convolutam, album intus, punctis nigris creberrimis pictam, emittens, calyce ſquamoſo exceptam Raii Hiſt. Tom. 3. 25. Fungo ſalvatico, bianco.* In iiſdem fere locis cum antecedenti, ſed rariſſime occurrit.

3. Clathrus flaveſcens. *Boletus cancellatus Inſt. R. H. 561. Fungus Coralloides cancellatus, flaveſcens Barr. Ic. 1265. Fungo ſalvatico, giallo.* Eum adhuc non vidimus.

Clathri nomen his plantis indidimus, quod eæ clathratæ, ac cancellatæ, retis, aut ferreæ feneſtræ inſtar appareant.

C L A T H R O I D E S.

Tab. 94. CLATHROIDES eſt plantæ genus, antequam e volva emergat rotundum A, vel turbinatum B, ubi vero extra eam C prodiit, ellipticum D. Id cavum non eſt, ut Clathrus, ſed miris modis contextum undique anguſtiſſime inſtar retis, in cujus unoquoque intervallo E rotunda, & arida ſemina G acervatim continentur. Literæ A, B, D, E demonſtrant plantas integras, & diſſectas, ope microſcopii naturali forma majores, litera vero H plantas volva incluſas naturali ſua magnitudine, quemadmodum litera I eas, quæ e volva dudum prodierunt.

Clathroidis ſpecies ſunt.

1. Clathroides purpureum, pediculo donatum Tab. 94. fig. 1. *Fungo Filograna.* Majo, Junio, Decembri, Januario, & Februario menſibus, in Scandicci alti nemoribus, præſertim in iliceto D. Marchionis de Nicolinis, necnon in Regio viridario Boboli, tum in ſylvula juxta locum pro ſervandis Tructis, tum etiam prope cellam vinariam.

2. Clathroides purpureum, pediculo carens Tab. 94. fig. 2. In emortuis lignis per ſylvas inter Jugoli, & Caſtiani Eccleſias, tempore prædicto.

3. Clathroides flaveſcens, pediculo carens. Putridis lignis, poſt pluvias Auguſto, atque Septembri menſibus, per hortum Societatis Botanicæ Florentinæ naſci ſolet.

Clathroides dicitur, quaſi planta ad Clathrum accedens.

C L A T H R O I D A S T R U M.

Tab. 94. CLATHROIDASTRUM eſt plantæ genus A, a Clathroide diverſum, non modo volva, a qua prodit, difficulter ſpectabili, & valde fugaci, verum etiam quod cauliculo, quo medium trajicitur ab imo ad ſummum, inſtructum ſit, ut recte conſpicitur in planta integra B, & dimidiata C vitri optici ope inſigniter aucta. Vera autem plantæ magnitudo ea eſt, quam figura DD repræſentatur, quam figura AA paulo ampliatam vides. Cla-

Clathroidaſtri ſpecies ſunt.

1. Clathroidaſtrum obſcurum, majus Tab. 74. fig. 1. Per Campoclarenſem agrum, menſe Junio, in ligni putridi cavernulis.

2. Clathroidaſtrum obſcurum, minus Tab. 94. fig. 2. In horto ſimplicium Societatis noſtræ, ad palos, & columnas, menſe Januario.

Clathroidaſtrum dicitur quaſi planta ad Clathroides accedens.

M U C O R.

MUCOR eſt plantæ genus rotundum D E, cujus nonnullæ ſpecies pediculo ſunt donatæ F, ideoque aciculæ formam præſeferunt, aliæ eodem pediculo deſtituuntur E. Omnes diſrumpuntur inordinate G, & ſingulari cavitate donantur H, in qua nidulantur rotunda, & minutiſſima ſemina I, placentæ K affixa, uti per microſcopium luculenter apparet. *Tab. 95.*

Mucores pediculo donati.

MUCOR vulgaris, capitulo lucido, per maturitatem nigro, pediculo griſeo Tab. 95. fig. 1. *Mucedo capitulo diaphano, deinde viridi, & poſtremo nigro Malp. de plant. in aliis veget. Tab. XXIIX fig. A B. 1. An Fungus capillatus, pendulus Petiv. Gazoph. Tab. 72. fig. 13. Muffa nera.* Hujus Icon eleganter videtur expreſſa, & a microſcopio, & ab arte longe ampliata apud Robertum Hook in ſua Micrographia ſchemate 12. fig. 1. necnon apud Sterbeek in Theat. ſuo Fungor. pag. 289. Tab. 31. Reperitur ſuper iiſdem corporibus, in quibus Aſpergillum, & Botrytem naſci tradidimus.

2. Mucor albus, minimus Tab. 95. fig. 2. *Muffa minore, bianca.* In fimi equini tumulis, ſuper culmi triticei fragmentis, Novembri, atque Decembri menſibus plerumque.

Mucores pediculo carentes

MUCOR globoſus, lactis coagulati candorem, & ſubſtantiam æmulans Tab. 95. fig 3. Novembri menſe, in ſaltu Montis Senarii, ſuper detruncato, & ſemiputrido Abietis caudice.

4. Mucor minimus, ceſpitoſus, candidus Tab. 95. fig. 4. *Muffa a ceſpi bianca.* Novembri menſe, in agris circa Regiam villam, & in horto noſtro Societatis Botanicæ, ſuper ſemiputridis culmi triticei tumulis.

Quod ad rationem, Plantas haſce ſerendi, earumque ortum ſpectandi attinet, conſuli debent Obſervationes pag. 137. 138. 139. dudum expoſitæ, ad quas pertinent Icones literis A B C ſignatæ.

Mucor, ab Etruſcis dicitur Muffa, *cujus vernacula vocis etymon, forte a Græca voce Mephiti originem ducit, quæ fœtorem ſonat; nam planta hæc, dum in locis proveniat clauſis, ad quæ ſolares radii non pertingunt, ut in cellis vinariis, aut doliis, male olentem ſpirat odorem, quem iidem Etruſci peculiari nomine vocant* Tanfo. *ἀπὸ τοῦ τάφου, idest Sepulchro, cui ſimile quid olet.*

L Y C O G A L A.

LYCOGALA eſt plantæ genus, vel rotundum A, vel ſubrotundum B, aut reniforme C, cortice ſingulari donatum, interna parte reticulatum D, ac craſſiori humore repletum, qui vulnerata planta guttatim diffluit E, in quo continentur rotunda, & minutiſſima ſemina F, quæ tamen plantâ, atque intus concluſo humore pingui, exiccatis, melius conſpiciuntur. *Tab. 95.*

Lycogalæ ſpecies ſunt.

1. Ly-

1. Lycogala griſeum, majus Tab. 95. fig. 1. *Veſcia lattajola, grigia di quercia.* Novembri menſe, in quercuum caudicibus, ſpeciatim per Scandicci alti territorium.

2. Lycogala globoſum, grani piſi magnitudine, æris recocti colore Tab. 95. fig. 2. *An Fungus coccineus, minimus, capite ſphærico, liquore flaveſcente repleto Raii Synopſ. ed. 2. 336? Veſcia lattajola roſſa, di albero.* In horto Societatis Botanicæ, Septembri, atque Februario menſibus, ad ligna uda, atque ſemiputrida.

3. Lycogala globoſum, rubrum, grani panici magnitudine, & forma Tab. 95. fig. 3. Octobri menſe, Piſas inter, & Liburnum, ad ſubera.

4. Lycogala luteum, omnium minimum, reniforme Tab. 95. fig. 4. In viridario Boboli, ad dejectarum arborum truncos ſemiputridos.

5. Lycogala terreſtre, ceſpitoſum, æris recocti colore Tab. 95. fig. 5. *Veſcia lattajola roſſa, terreſtre.* In tumulis terræ ad montanos agros fœcundandos ſparſim aggeſtis, atque excoctis igne vepribus, ac geniſtis immiſſo, ad triticum, vel ſecalem ſerendam; ruſtici noſtrates *fornelli* vocant, Septembri, atque Octobri menſibus.

Lycogala dicitur a vocibus Græcis λύκος, Lupus, & γάλα, lac, quaſi diceretur, lac lupinum.

M U C I L A G O.

Mucilago eſt plantæ genus, veluti A. B. C. D. quod recens muco, aut mucilagini ex variis rebus confiatæ adeo ſimile eſt, ut primo intuitu, una, eademque res eſſe videatur. Præcipue vero planta illa, quæ ſub figura 2. extat, non modo ſubſtantia, quod omnibus quidem ſolemne eſt, ſed figura quoque ipſa mucum egregie ſimulat. Hoc igitur plantæ genus ſingulari cortice munitur E, qui per areſcentiam in furfurem F paulatim omnino reſolvitur. Subſtantia autem in prima ſpecie, membranulis tenuiſſimis G interrupta, & tamquam in cellulas ſubdiviſa H, in aliis nequaquam I quantum quidem videre licuit, in omnibus vero conſtat ex ſeminibus minutiſſimis K, filamentis invicem connexis L, tamquam placentæ alligans.

Mucilaginis ſpecies ſunt.

1. Mucilago æſtiva, rufeſcens, hemiſphæroidea, caudicibus arborum innaſcens Tab. 96. fig. 1. In arborum corticibus æſtivo tempore

2. Mucilago cruſtacea, alba Tab. 96 fig. 2. *Moccicaglia.* In pratis, & nemoribus, variis quiſquilis innaſcens, Brumali tempore.

3. Mucilago alba, ramoſa, radices arborum fibroſas ſimulans Tab. 96. fig. 3. Octobri, atque Novembri menſe, per viridarium Boboli in arborum cæſuris, & potiſſimum ilicibus, & lauris.

4. Mucilago minima, clavæ effigie, lacteum candorem ſimulans, pedicolo donata Tab. 96. fig. 4. Aprili menſe, per ſylvam Montis Senarii, & brumali tempore, per viridarium Boboli multis in locis, & non longe a Liburno ſecus rivulum, vulgo *l' Ardenza.*

5. Mucilago minima, fungelli effigie, primum rufa, poſtea cinerea Tab. 96. fig 5. Autumnali tempore, in agris ſecus magnum ambulacrum, vulgo *lo ſtradone dell' Imperiale,* in fimi equini aggeſtis.

6. Mucilago minima, non cruſtacea, alba, grani panici magnitudine, & forma Tab. 96. fig 7. In foliis ſemiputridis, necnon in cupreſſuum, & ilicum ſtipitibus, tum per magnum ambulacrum Regiæ ſuburbanæ villæ, Decembri menſe.

7. Mucilago minima, cruſtacea, alba, capſulis grani panici magnitudine, & forma, denſe poſitis Tab. 96. fig. 6. Per ſupradictum viridarium, ſuper ſemiputrida arborum folia, brumali tempore.

8. Mucilago alba, cruſtacea, capſulis inter ſe longe diſtantibus Tab. 96. fig. 8. Creſcit eodem loco, eodemque tempore, & in conſimilibus rebus reperitur.

9. Mu-

9. Mucilago cruſtacea, colore plumbeo, elegantiſſimo, capſulis minimis, denſiſſimis Tab. 96. fig. 9. In eodem fere loco, quo tres antecedentes, & præſertim in ſylvulis ſuper Amphitheatrum ad meridiem, Majo menſe.

Mucilago dicitur quaſi planta ad Mucum, accedens.

LYCOPERDON.

LYCOPERDON eſt plantæ genus, plerumque rotundum, interdum ſubrotundum, vel pyriforme, pariterque vel pediculo donatum, vel deſtitutum; tribus, ut plurimum corticibus A, B, C inſtructum, quorum primus a ſecundo aperte ſejungitur, & vel in membranaceas particulas, modo amplas DD, modo parvas EE, vel in aculeos ſive craſſos ſive tenues FFF reſolvitur. Secundus autem BB a tertio CC in nonnullis ſpeciebus invicem manifeſte dirimitur, in quibuſdam vero non ita clare apparet. Tertius cortex C a pulpa, ſeu carne H non divellitur niſi alterutrius laceratione veluti G. Eſt verò hujuſmodi pulpa magis, minuſve ſpongioſa, & in duas dividitur ſubſtantias H, I, natura clare diſtinctas, quæ inferiorem locum I occupat, nullam ſubit mutationem, diuque permanet, altera, quæ ſuperiorem H, per maturitatem, partim in filamenta K, partim in vix conſpicua ſemina L citiſſime reſolvitur. Utraque partim per foramen in ſummo hians M, in auras abeunt N, partim interno parieti O, in velleris ſpeciem firmata remanent. *Tab. 97.*

Lycoperda pediculo, vel altiori baſi donata.

LYCOPERDON album, totum aculeatum, altiori baſe donatum Tab. 97. fig. 1. *Veſcia gambata, bianca, tutta ſpinoſa, di Mugello.* Majo menſe, & Autumno, in ericetis, & caſtanetis, variis in locis, unde ad urbanum forum deportatur.

2. Lycoperdon album, aculeatum, baſi altiori, criſpa, & nonnihil aſpera. In iiſdem fere locis cum antecedente, & in foro pariter venditur.

3. Lycoperdon griſeum, hirſute aſperum, breviori baſe. Ubi duo antecedentia, & in foro eodem modo venale proſtat.

4. Lycoperdon album, lanuginoſum, corticem primarium manifeſte exuens Tab. 97. fig. 2. *Veſcia bianca, buona, che butta manifeſtamente la ſcorza.* Septembri menſe, per viridarium Boboli.

5. Lycoperdon album, coniforme, altiori baſi inſidens, totum aſperum. Vere, & Autumno in ſylvis, & dumetis, necnon in paſcuis abunde oritur.

6. Lycoperdon album, aſperum, leviter faſtigiatum, baſi altiori, & criſpa donatum. *An Lycoperdon exiguum, chamæi forma Inſt. R. H. 564. Bot. Pariſ.* 122. *Tab.* 12. *fig.* 15? Per viridarium ſupra memoratum, & præſertim in ſylvula aucuparia, prope locum ad Truttas ſervandas.

7. Lycoperdon album, cordis effigie, tranſverſe poſitum, pediculo brevi donatum. In horto medico noſtro, Octobri menſe, tantum vidimus.

8. Lycoperdon parvum, ſubaſperum, pyri inverſi forma, obſcurum. Inter pinus, & populos, per locum vulgo *le Caſcine*.

9. Lycoperdon parvum, album, clavatum, aculeis quadrilateris, & quadripartitis aſperum. *An Lycoperdon minimum, verrucoſum Inſt. R. H.* 564. *Bot. Par.* 122. *Tab.* 12. *fig.* 16? In ſylvulis Boboli, veluti circa labyrinthum veterem, & novum, menſe Septembri.

10. Lycoperdon (album, tomentoſum) Pariſienſe, minimum, pediculo donatum Inſt. R. H 563. Tab. 331. E F *Veſcia gambata, piccola, cottona*. Januario, & Februario menſibus, in ſylvoſis locis, necnon ad ſepes, vepres, ac agrorum limites, & in muſcoſis locis paſſim.

Supramemoratam, ut & proxime ſubſequentem plantam, ante ſeminis maturitatem nobis dum non fuit oculis uſurpare. Verum rem in ani perpendenti veriſimillimum fit, eas, ubi e terra prodeunt, ad meram ſtatim dolam perductas eſſe. Ideo cum ab genere hujus plantas ſuo ordine conſecandas acceſſum habuerimus, eas ante ſeminis maturitatem penitus introſpicere, quod nonniſi aliqua cum difficultate contingit, non adhuc pro certo habemus, an ad hoc genus referendæ ſint, an potius novum conſtituere eaſdem debeant, præſertim quum vertice in tubulum quemdam, ut ad literam P patet, deſinant, quod in aliis hujus generis plantis eſt inſolitum. Interim certe ſemina ea ad nullum aliud jam genus propius pertinent.

21. Lycoperdon album, mammoſum, pediculo longo, & veluti ſquamoſo, ac fiſtuloſo donatum Tab. 97 fig. 7. *Veſcia gambuta, carnova, da gambo come ſcaglioſo*. Menſe Septembri, in ſepibus, ſecus viam publicam, quæ a templo D. Mariæ, vulgo *la Madonna della Quercia*, ad D. Dominici Cœnobium ducit.

22 Lycoperdon omnium minimum, album, unguibus equinis putreſcentibus innaſcens Tab. 97. fig. 8. *An Fungi parvi, globoſi, ex ungue equino putreſcente enati Raii Synopſ. ed. 3. 13. num. 15 Tab. 1. fig. 5?* Decembri menſe, extra urbem noſtram, ad ripam Arni, in loco ubi equos jugulant, atque excoriant, nuncupato *la Sardigna*.

Lycoperda abſque pediculo, vel nulla baſi donata.

LYCOPERDON eſculentum, majus, ſubobſcurum, & ſubaſperum. *Veſcia maggiore, bigia, buona da friggere.* Vere, & Autumno, in montoſis ericetis, & ab ericetariis, junco tranſfixum ad urbem venum portatur.

2. Lycoperdon niveum, ſphæricum, ſuperficie in areolas adamantis inſtar diſſecta, ac diſtributa Inſt. R. H. 564 *Fungus carnoſus, niveus, globoſus, adamantinus, ex montibus Feltrinis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306. Veſcia maggiore, bianca, da friggere, colla ſcorza affaccettata.* Cum ſupradicto.

3. Lycoperdon eſculentum, obſcurum, echinis quadrangularibus, & quadripartitis inſignitum Tab. 97. fig. 3. *Veſcia ſcura, buona, ſpinoſa di Mugello*. Ibidem provenit.

4. Lycoperdon eſculentum, nitidum, molle, albo-cervinum, radicibus craſſioribus præditum. Extra portam a Cruce nuncupatam, in prædiolo, vulgo *le Loggetta*, Septembri menſe.

5 Lycoperdon turbinatum, leucophæum, aculeis ſimplicibus, & rigidiuſculis exaſperatum Per viridarium Boboli, in ſylva juxta locum ad ſervandas Truttas.

6. Lycoperdon album, globoſum, nitidum, eſculentum Autumnali tempore, in ericetis montoſis, ut per Caſianum Parocciam, & alibi, & in foro venale proſtat.

7. Lycoperdon globoſum, candidum, nitidum, & eſculentum. Octobri menſe, per Juguli Plebaniam, in loco *le Montanine* dicto.

8. Lycoperdon globoſum, luteum, glabrum, & nitidum. In ericetis, & ſylvis cæduis Scandicci alti, eodem menſe.

9. Lycoperdon ſphæricum, eſculentum, cortice nitido, & nigro, pulpa alba. In areis carbonariis, variis in locis circa urbem, menſe ſupradicto.

10. Lycoperdon globoſum, album, cortice primario in ſtellulas elegantiſſimas diſſecto, ac diſtributo Tab. 97. fig. 5. Novembri menſe, in Scandicci alti ſylvis.

11. Lycoperdon ſphæricum, album, cortice primario in furfuraceas portiunculas abeunte Tab. 97. fig. 6. In ericetis non raro oritur, & cum reliquis congeneribus in foro venditur.

12. Lycoperdon eſculentum, album, parvum, cortice primario in adamantinas cuſpides veluti pentagonas, & quadripartitas ſecto. Majo menſe, per Parocciam Divi Martini ad Palmam, in pometo Domini Marchionis de Torrigianis.

13 Lycoperdon eſculentum, hemiſphæricum, griſeum, villis, ſeu aculeis tenuiſſimis, non extantibus, obductum Tab. 97. fig. 4. In Juguli Plebania, loco dicto *le Montanine*, Octobri menſe.

14 Lyco-

14. Lycoperdon eſculentum, obſcurum, caſtaneæ formam ſimulans. Per Scandicci alti nemora, Novembri menſe.

15. Lycoperdon eſculentum, hemiſphæricum, album, cortice primario in adamantinas cuſpides ferepentagonas ſoluto. Per ſupradictam Plebanam, variis in locis, Autumnali tempore.

16. Lycoperdon eſculentum, album, globoſum, aculeis craſſioribus, quadrilateris, & quadripartitis munitum. *An Lycoperdon maximum, verrucoſum Inſt. R. H.* 564? Ibidem cum ſuperiore.

17. Lycoperdon ſphæricum, luteum, parvum, non aſperum. In truncis, vel aſſeribus pineis ſemiputridis, plurimis in locis.

Lycoperdon appellatur a vocibus græcis λύκος, Lupus, & πέρδω Pedo, crepitum ventris edo, quaſi diceres, Lupi crepitum.

LYCOPERDOIDES.

Lycoperdoides eſt plantæ genus, a Lycoperdo diſtinctum, quod unico cortice A, atque uniformi ſubſtantia B conſtructum ſit. Inſuper, quod hujuſmodi ſubſtantia ſpongioſa non ſit, ſed in nitidas, & diutiuſculas cellulas C diſſecta, ac diſtributa, quarum ſingulæ glebulam D ſinu ſuo recondunt ex numeroſa congerie ſeminum E filamentis invicem implexis, & colligatis F, tanquam placentæ adhærentium conflatam. *Tab.* 98.

Lycoperdoidis ſpecies ſunt.

1. Lycoperdoides album, tinctorium, radice ampliſſima Tab. 98. fig. 1. *Veſcia lupaja*. Autumni tempore, in teſtilibus, & ſterilioribus agris, necnon in ericetis, locis montoſis plerumque, videlicet in Caſimani, Juguli, Montis Boni, Scandicci alti, & Divi Martini ad Palmam Paroecus, ac aliis ſimilibus locis oritur.

2. Lycoperdoides tuberoſum, ferrugineum, arrhizon, pulpa nigra Tab. 98. fig. 2. Tempore prædicto, in locis, ubi antecedens.

3. Lycoperdoides tuberoſum, flaveſcens, multiplex Tab. 98. fig. 3. In Liburnenſi agro, a Vallis Benedictæ Cœnobio non procul, ſecus rivulum dictum *laGigna*.

Lycoperdoides dicitur quaſi planta ad Lycoperdon accedens.

LYCOPERDASTRUM.

Lycoperdastrum eſt plantæ genus, a Lycoperdoide diverſum, cortice in nonnullis ſpeciebus per verticem ordinate in plures radios inſtar coronæ regiæ A, in aliis inordinate B, dehiſcente, qui tamen in omnibus eodem tempore a ſubſtantia C divellitur. Hujuſmodi ſubſtantia per cellulas non nitidas, & tenaces, ut in Lycoperdoide, ſed molles, & lanuginoſas ſubdiviſa eſt, ac diſtributa, cellulæ vero D eodem modo ſeminibus minutiſſimis E in maſſam compactis F, & filamentis pariter alligatis G replentur. Eadem ſubſtantia, ubi ſemen jam maturum dimiſit, in parvum globulum H contrahitur. *Tab.* 99.

Lycoperdaſtri ſpecies ſunt.

1. Lycoperdaſtrum rotundum, majus, leucophæum, pulpa ſordide cœrulea Tab. 99. fig. 1. *Veſcia tartufo*. In incultis, & quieſcentibus agris, necnon in ericetis, & præſertim per Scandicci alti territorium, Autumni tempore.

2. Lycoperdaſtrum leucophæum, cortice verrucoſo, pulpa ſordide cœrulea. In ſylvis Piſas inter, & Liburnum, Septembri menſe.

3. Lycoperdaſtrum obſcurum, altius radicatum, pulpa atro-purpurea, cute lacera, & in furfurem veluti ſoluta. *An Fungus Lupinus, globoſus, ſquamis fuſcis variegatus, ἀστέριξ Bocc. Muſ. Part. 2. Tab.* 305. *fig.* 2? Tempore ſupra memorato, in Caſimani, Juguli, Montis Boni, & Scandicci alti ſylvis, ut & in Boboli viridario.

 6. Lyco-

6. Lycoperdaſtrum obſcurum, altius radicatum, pulpa atro-purpurea, cute lacera, velut punctata Tab. 99 fig. 3 Septembri, atque Octobri menſibus, in iiſdem fere locis cum antecedente.

7. Lycoperdaſtrum, quod Lycoperdon e flavo vireſcens, ſquamatum Boc. Panil. 121 n 4. *Lycoperdon verrucoſum, ſphaericum, pediculo donatum, e flavo rufeſcens, punctulis fuſcis aſperſum Ejuſdem Tab. XVI. n. 7. An Fungus Lupinus globoſus, luteſcens, ἀῤῥιζος Bocc. Muſ. part. 2. Tab. 305. fig. 1?* Hoc, & ſequens, nondum vidimus.

8. Lycoperdaſtrum, quod Lycoperdon cepæ facie Boc. Par. 123. n. 13. Tab. XVI. fig. 5. 6.

9. Lycoperdaſtrum autumnale, flaveſcens, cortice tenuiori, lævi, pulpa ſordide purpurea Tab. 99. fig. 2. Menſe Octobri, in Divi Zenobii nemoribus, paulo ſupra Caſiniani Eccleſiam.

10. Lycoperdaſtrum tuberoſum, arrhizon, fulvum, cortice duriore, craſſo, & granulato, medulla ex albo purpuraſcente, ſemine nigro, craſſiore Tab. 99. fig. 4. *Tubera Cervina C. B. Pin. 376. Lob. Icon. 276. Tuberum genus, quibuſdam Cervi Boletus J. B. 3 851.* In Bohemiæ, atque Sileſiæ ſylvis, & præcipue in valle Gigantum circa Iſeræ fluvii originem, menſe Septembri nobis primum a venatoribus demonſtratum fuit.

Ad hoc quoque genus ſpectare videtur *Fungus ſubcaeruleus pulpa, avillis flavis refertus Bocc. Rarior. Plant. 23.*

Lycoperdaſtrum dicitur quaſi planta ad Lycoperdon, & Lycoperdoides accedens.

G E A S T E R.

Tab. 100. GEASTER eſt plantæ genus rotundum, duplici cortice conſtans, quorum primus in plures radios, uſque ad baſim, ſtellæ inſtar A omnino finditur; alter vero per verticem tantum ſtellato B, vel radiato C, vel fimbriato D oſculo aperitur. Subſtantia autem a ſecundario cortice non disjungitur, & quemadmodum in Lycoperdaſtro, in lanuginoſas cellulas diſſecta eſt, ac diſtributa E, atque eodem modo ſeminibus, & filamentis donata. His notis addendum, quod hujuſmodi ſubſtantia, & ſemina per maturitatem, partim per oſculum ſupramemoratum extra plantam egrediuntur F, partim locus manent, & interno ejuſdem parieti G adhærent, ut in Lycoperdo ſupra monuimus.

Geaſtri ſpecies ſunt.

1. Geaſter major, umbilico fimbriato Tab. 100. fig. 1. *An Fungus pulverulentus, crepitus lupi dictus, coronatus, & inferne ſtellatus Raii Synopſ. ed. 3. 27. n. 11. Tab. 1. fig. 1?* Autumni tempore, in Boboli viridario per ſylvulas Inſulæ propinquas, ac eam ambientes.

2. Geaſter medius, umbilico fimbriato Tab. 100. fig. 3. *An Fungus ſtellatus, carnei coloris Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 305. fig. 4?* In montoſis ſylvis, & ericetis frequens.

3. Geaſter aſper, parvus, umbilico coronato, pediculo perbrevi donatus Tab. 100. fig. 2. Octobri menſe, inter cupreſſus ad imum ambulacri horti DD. de Puccis, prope Caſiniani Eccleſiam.

4. Geaſter major, umbilico, ſeu oſculo ſtellato Tab. 100. fig. 4., & 6. Menſe Septembri, in Vallis Umbroſæ ſylvis copioſus, nec non per Imprunetæ Plebaniam, et in Lojani cædua ſylva. Fig. 6. eadem planta jam effœta exprimitur.

5. Geaſter medius, radiis plerumque multifidis, umbilico, ſeu ore ſtellato Tab. 100 fig. 5. *An Lycoperdon veſicarium, ſtellatum Inſt. R. H 564. Tab. 331. fig. G. H?* In montoſis ſylvis ubique, eodem tempore viget cum prædictis.

Geaſter dicitur a Græcis vocibus γῆ terra, & ἀςὴρ ſtella, ac ſi terreſtrem ſtellam diceres.

CAR-

C A R P O B O L U S.

CARPOBOLUS eſt plantæ genus, quod dum volva A A concluditur rotundam una cum ipſa figuram affectat B, deinde ambo ita in vertice dehiſcunt, ut campanæ inverſæ formam æmulentur limbo inæquali, ac dentato C D, quemadmodum inter ſe disjuncta ſpectantur ad literas E. F: Plantæ centro adhæret fructus ſphæricus G G membrana H tenuiſſima tectus, & ex ſeminibus minutiſſimis compactus I, liquore quodam pellucido demerſus, quo exhalato, Carpobolus illico ex cavo F convexus efficitur K, idque momento temporis, ea violentia, ut tormenti bellici inſtar fructum in altum ejaculetur L. Eo vero ejecto, convexam illam formam illico amittit, ac dimidia ſui parte ſubſidit, quæ introrſum inflexa in alterius partis ſinum adigitur M. Hæc autem omnia microſcopii ope obſervanda ſunt. Tab. 101.

Dum generis hujus plantas perluſtraremus plura olim ligni marcidi fruſtula Carpobolis onuſta veluti fig. 1. arcula lignea ulnam longa, dimidiam vero lata, atque alta incluſimus, ea vero in cubiculo noſtro depoſita, nocte inſequente non aliter ac talitro percuſſa creberrime inſonuit. Reperi deinde mane fructus operculo, vel parieti undique adhærentes.

Carpoboli ſpecies ſunt.

1. Carpobolus . . . . Tab. 101. fig. 1. In Boboli per nemus ſupra cellam vinariam inter conſervatoria glaciei ſuper ſemiputrida ligna, & fructus cupreſſus, aliaſque ſimiles res, Autumni tempore poſt pluvias abunde oritur.

2. Carpobolus aureus, volva alba, fructu obſcuro, ſeminibus ſubrotundis, albicantibus Tab. 101. fig. 2. In ſylvis montoſis veluti per Caſentini, & Jugoli Faventias, ad arborum vetuſtarum radices, ſuper caries, e trunco decidentis aggeſtos tumulos conſtanter provenit, Brumali tempore.

Carpobolus a Græcis vocibus καρπὸς fructus, & βάλλω jacio, ac ſi plantam fructum ejaculantem diceres.

T U B E R.

TUBER eſt plantæ genus ſub terra naſcens, radice, caule, foliis deſtitutum, figura plerumque ſubrotunda, cortice inæquali, cuſpidibus multifariam ſectis, ac veluti adamantinis A aſpero, & horrenti, ſubſtantia calloſa B, rimis anguſtiſſimis, anfractuoſis C C C undique interrupta, ut in plura fruſtula, quemadmodum Nux muſcata, diviſa videatur, capſulis D veſicæ in morem mollibus, ſubrotundis, ac minutiſſimis ubique infecta, in quarum ſingulis continentur modo bina E, modo terna F, modo quaterna G, rotunda, vel ſubrotunda, & verrucoſa ſemina H. Capſulæ, ſemina, & placentæ fruſtulum, quæ ſeorſim exhibentur in Tabula, ope microſcopii grandiori forma expreſſa ſunt. Eodem monſtrante viſi aliquando nobis ſumus ſpectaſſe capſulas in binas partes ab invicem omnino ſejunctas I I, per verticem ſponte ſua dirimi. Hujuſmodi vero capſulæ, & ſemina eadem fere methodo ſpectari debent, qua Lichenum flores pag. 73. obſervari monuimus. Tab. 102.

Tuberis ſpecies ſunt,

1. Tuber brumale, pulpa obſcura, odora Tab. 102. *Tubera Math.* 544. *I. R. H.* 565. *Tartufo nero di Norcia.* In Norſiæ montibus, toto hyemali tempore effoditur.

2. Tuber æſtivum, pulpa ſubobſcura, minus ſapida, ac odora. *Tuber albidum Caeſalp.* 613. *Tartufo noſtrale.* In Boboli viridario, atque aliis ſimilibus locis ſylvoſis circa Florentiam, Julio menſe, plerumque viget.

Dicta autem ſunt Tubera, quaſi tumores terræ, a ſimilitudine tumorum, qui in animalium corporibus aliquando ſpectantur. Sunt enim prominentiæ quædam ſupra reliquam ſuperficiem extantes, Græcis οἰδήματα, id eſt tumores, & inflationes.

CYA-

C Y A T H O I D E S.

Tab. 102. CYATHOIDES eſt plantæ genus, cyathi, vel crucibuli A B C, vel ſcutellæ D formam repræſentans, tenui, ac coriacea ſubſtantia: dum adoleſcit, oris hiatus a pellicula tenuiſſima E tegitur, fructibus lentiformibus F interior cavitas repletur G, qui vel prope centrum, vel ad circumferentiam, breviſſimo pediculo, ſeu umbilicali funiculo H firmantur. Fructus maſſa calloſa, aut glutine tenaciſſimo I replentur, commixto ſeminibus ovatis, minutiſſimis K, quæ ante memorati glutinis corruptionem, vel maturationem, in tertia ſpecie perſpicue, in aliis difficulter conſpici poſſunt. Si cui vero ante glutinis corruptionem ſemina conſpicere volupe fuerit, ei gluten illud aqua macerandum, deinde pulcis in modum ſubigendum, quo pacto ſemina tandem vitro optico clare conſpiciet.

Cyathoidis ſpecies ſunt.

1 Cyathoides cyathiforme, cinereum, & veluti ſericeum Tab. 102. fig. 1. *Fungus minimus, ligneis tabellis areolarum hortorum adnaſcens C. B. Pin. 374. Fungus minimus, ſine petiolo perniciofus I. B. 3. 847. Fungus minimus, ακαυλος Cluſ. Hiſt. CCLXXXVII. deſcript. Fungus pyxioides, ſeminifer Flor. Pruſ. pag 98. Fungi caliciformes, ſeminiferi Mentz. Pug. Tab. 6. & Marſ. Diſſert. de Gen. Fung. 17. Tab. A. Fungoides infundibuli forma, ſemine fœtum Inſt. R. H. 560. Bot. Par. 56. Tab. XI. num 6. 7.* Vere, Autumnali, atque Brumali tempore, in ſylvis ad ligna putreſcentia, necnon in agris, & circa palearia, ſuper triticeos culmos tabefactos.

2. Cyathoides cyathiforme, obſcurum, externe hirſutum, interne plumbeum, glabrum, & ſtriatum Tab. 102. *fig. 2. Fungoides infundibuli forma, ſemine fœtum, interne ſtriatum, externe hirſutum Bot. Pariſ. 57. Tab XI. n. 4. 5. Fungus ſeminifer, externe hirſutus, interne ſtriatus D. Dood. Raii Hiſt. Tom. 3. 21. & Synopſ. ed. 2. App. 333 & ed. 3. 20. n. 21 Fungus ασπερματικος, calyculatus Bocc. Muſ. part. 1. Tab. 301. fig. 1. Peziza calyciformis, lentifera, hirſuta Dill. Cat. Plant. Giſſ. 196.* Hujus Icon occurrit etiam in Flora Pruſſica in ima parte Tabulæ paulo ſupra enunciatæ. In ſylvis, & vepretis non raro oritur, interdum in iiſdem fere locis cum antecedente.

3 Cyathoides luteum, crucibuliforme Tab. 102. fig. 3. Novembri, atque Decembri menſibus, cum reliquis ſuæ indolis, necnon in Doboli viridario, variis in locis.

4. Cyathoides ſcutellatum, ore criſpo, fructibus nigris, majoribus Tab. 102. fig. 4. Autumnali tempore, in ſylvis, & agris per Scandicci agri territorium

5. Cyathoides, quod Fungus ſeminifer, minor, fere hemiſphæricus Raii Synopſ. ed 2. App. 333. & ed. 3. 20. num. 21. Tab. 1. Hoc adhuc non vidimus.

Cyathoides dicitur a forma cyathi, quam refert.

Ad decimam octavam Claſſem referri debent,

Arbores, flore apetalo cum fructu conjuncto.

O R N U S.

Tab. 103. ORNUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, duobus ſcilicet perbrevibus ſtaminibus B, apice reniformi C inſtructis, conſtante, inter quæ exurgit piſtillus D, qui deinde abit in fructum E, linguiformem, planum, membranaceum, ſemen F a baſi G ad medium H includentem, ejuſdem pene formæ. His notis addenda ſunt folia pinnata II, ſeu communi coſtæ adnata, cujus apex in folium impar deſinit.

Orni ſpecies ſunt.

1. Or-

1. Ornus vulgaris, excelſior, racemis florum confertis, fructu longiore, cordiformi. *Fraxinus excelſior C. B. Pin.* 1. 174. *Fraxinus Dod. Pempt.* 833. & *Lugd.* 83. *Cam. Epit.* 64. Provenit in Italia, multis in locis, ubi menſe Martio florentem invenimus.

2. Ornus vulgaris, excelſior, racemis florum confertis, fructu longiore, acuto. Cum ſuperiori, & apud nos in Etruria, in ſaltu Cœnobii Alverniæ montis tantum conſpeximus.

3. Ornus Italica, præcox, non ita excelſa, folio minori, racemis florum confertis, fructu ampliore, acuto Tab. 103. fig. 1. In ſylvis maritimis Piſanis copioſa oritur, ubi menſe Januario floret.

4. Ornus Italica, humilior, foliis minoribus, & acutioribus, racemis florum inter ſe longe diſtantibus, fructu oblongo Tab. 103. fig. 2. In agro Florentino juxta pontem ad Cerbajam, necnon circa rus Domini Marchionis de Acciajolis, nuncupatum *Monte Gufoni*, menſe Majo, florentem vidimus.

Ornus, ut tradit Voſſius in ſuo Etymologico dicitur quaſi ὀρεινὸς, ideſt montanus.

Ad decimam nonam Claſſem referri debent.

Arbores flore amentaceo, in eadem arbore, ſeparato a fructu ſquamoſo.

O S T R Y A.

Ostrya eſt plantæ genus, a Carpino diverſum fructu, Lupuli fructum æmulante A, nempe ex pluribus veſiculis B, compoſito, axi C ſquamatim affixis. Harum unaquaque ſemen concluditur D trilaterum, & acuminatum E, Viperinum caput quodammodo repræſentans. *Tab.* 104.

Oſtryæ ſpecies ſunt.

1. Oſtrya Italica, Carpini folio, fructu longiore Tab. 104. fig. 1. *Oſtrya Ulmo ſimilis, fructu racemoſo, Lupulo ſimili C. B. Pin.* 427. *Carpino nigro Caſt. Dur* 96. *Fago ſimilis prima, vulgo Carpinus Ceſalp.* 38. In montoſis Etruriæ ſylvis ubique, & a nonnullis *Carpino nero* vocitata, & ab aliis *Carpinella*.

2. Oſtrya Italica, Carpini folio, fructu breviori, & latiori Tab. 104. fig. 2. Cum antecedenti.

Ad hoc genus pertinere facile arbitramur *Ulmum Virginianam, fructu Lupulino Banſter Cat. Stip. Virg.*

Oſtrys, vel Oſtrya dicitur a Græca, & primigenia voce ὄστρυς, vel ὀστρύα, apud Theophraſtum occurrente Hiſt. pl. lib. 3. *cap.* 10.

P I N A S T E R.

Pinaster eſt plantæ genus a pinu diverſum foliis duntaxat exquiſite triangularibus C, & a tubo ſquamoſo E ſemper quinis egredientibus. *Tab.* 19.

Pinaſtri unicam ſpeciem novimus.

1. Pinaſter Bellon. de Conif. 69. *Pinus ſylveſtris, montana, tertia C. B. Pin.* 491. *Pinus cui oſſicula fragili putamine, ſive Cembro J. B.* 1. 251. *Pinus ſilveſtris Cembro Tabern. Icon.* 939. & *Math.* 101. Copioſe provenit apud Allobroges, variis in locis, ut tradit Bellonius loco ſupracitato, necnon in Tirolenſibus montibus, præſertim circa Tridentum, & in Baldo Monte etiam occurrit.

Ad hoc quoque genus ſpectare videtur *Pinus foliis ab eodem exortu quinis Plum. Cat. Plant. Amer.* 17.

Pinaſter dicitur quaſi planta ad Pinum accedens.

Ad

Ad vigeſimam Claſſem referri debent.

DISTRIBUTIO I.

Frutices flore monopetalo, cujus piſtillus abit in fructum mollem, in duo loculamenta diviſum.

JASMINOIDES.

Tab. 105. JASMINOIDES eſt plantæ genus, flore monopetalo tubulato, & pene campanæ, vel infundibuli forma, plerumque incurvo A A, ore in quinque, vel ſex, & quandoque in plures æquales partes ſecto, ex cujus calyce B ſurgit piſtillus C infimæ floris parti D D, inſtar clavi infixus, qui deinde abit in fructum ſubrotundum E, diviſum in duo loculamenta GG, ſepto intermedio diſcreta F, ſeminibuſque foetum, plerumque reniformibus H, placentæ I affixis.

Jaſminoidis ſpecies ſunt.

1. Jaſminoides aculeatum, Salicis folio, flore parvo, ex albo purpuraſcente Tab. 105. fig. 1. *Jaſminum fruteſcens, aculeatum, flore yanthino Com. Ac. R. Sc. A.* 1711. *pag.* 420. *Rhamnus ſpinis oblongis, flore candicante C. B. Pin.* 477. *Rhamnus cortice albo, Monſpelienſis I. B.* 1. 31. *Rhamnus primus Dod. Pempt.* 754. *Cluſ. Hiſt.* 109. *Lugd.* 141. Circa Florentiam ad ſepes, ut recte monet Rajus, tum in Sylloge pag. 219. tum in Hiſt. pag. 1592. necnon Jo: Bauh. loco ſupra citato. Ruſtici noſtri eo utuntur ad muniendas ſepes, atque iis *Spina da corone di crocifiſſi* vulgo audit.

2. Jaſminoides aculeatum, humile, Halimi minoris folio, flore majori, violaceo, fructu craſſiore, per maturitatem flaveſcente Tab. 105. fig. 2. *Rhamnus Palaſtinus, ſpinis longiſſimis, & acutiſſimis, flore violaceo H. Maurec.* Apud nos in hortis tantum colitur.

3. Jaſminoides Africanum, Jaſmini aculeati foliis, & facie Comm. Ac. R. Sc. Anno 1711. pag. 420. & Diſſ. Nov. Plant. Gen. 159. *Rhamnus alter, foliis ſalſis, flore purpureo C. B. Pin.* 477. *Rhamni primi ſpecies altera Cluſii. I. B.* 1 32. *Cluſ. Hiſt.* 109. *& Lob. Icon.* 180. *Rhamnus primus, alter Dod. Pempt.* 754. Hoc nondum vidimus.

Jaſminoides dictum quod flore & fructu ad Jaſminum quodammodo accedat.

DISTRIBUTIO II.

Frutices flore monopetalo, rotato, cujus piſtillus abit in fructum multicapſularem.

LEDUM.

Tab. 106. LEDUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido, e cujus calyce B B ſurgit piſtillus C C mediæ floris parti D inſtar clavi infixus, qui deinde abit in fructum E ſubrotundum, ſtriatum, in apice dehiſcentem F, quinquecapſularem G, ſeminibuſque foetum ut plurimum minutiſſimis H, axi I, tamquam placentæ affixis.

Ledi ſpeciem unicam novimus.

1. Le-

1. Ledum foliis Serpilli, ad margines cilii inſtar piloſis, flore purpureo Tab. 106. *Chamæciſtus hirſuta C. B. Pin. 466. Ciſtus pumilus, montis Baldi, forte Auſtriacus, Myrtifolius I. B. 2. 19. Chamæciſtus VIII. Cluſ. Hiſt. 76* Non longe a Salisburgo, in loco dicto *Reichen-hall*, ſecundum viam publicam Auguſto menſe, floribus onuſtum vidimus, unde in hortum noſtrum tranſtulimus, ubi per biennium feliciter germinavit, & flores, fructuſque protulit.

Ad hoc genus forte ſpectare debent ſequentes plantæ.

2. Ciſtus Ledon, foliis Salicis anguſtifoliæ C. B. Pin. 468. *Roſmarinum ſylveſtre* ἄοσμον *I. B. 2. 24. Cluſ. Hiſt. 84.* Hanc, & ſequentem numquam vidimus.

3. Ledum Roſmarini folio Tabern. Icon. 1070 *Ledum foliis Roſmarini alterum Lob. Icon 125. Roſmarinus ſylveſtris quorundam I. B. 2. 23. Roſmarinum ſylveſtre Cam. Epit. 546.*

4. Roſmarinus ſylveſtris, minor Camerarii I. B. 2. 24. *Roſmarinum ſylveſtre, minus Cam. Epit. 547.* Planta hæc amici optimi D. Joannis Hieronymi Zannichelli Pharmacopæi Veneti liberalitate in manus noſtras, flore tamen orbata, devenit.

Ledum, & Ledon Latinis, Græcis vero λῆδον dicitur ob pinguiorem, & lentum humorem, qui ab iiſdem Græcis λάδανον appellatur, quo eadem planta aliquantiſper inficitur.

DISTRIBUTIO I.

Ad vigeſimamprimam Claſſem referri debent.

Arbores, flore roſaceo, cujus piſtillus abit in fructum.

FRAXINUS.

Fraxinus eſt plantæ genus, flore roſaceo A, quatuor, vel quinque petalis B anguſtiſſimis, & longioribus, in orbem poſitis, & calyci C C inſidentibus conſtante. Embryo vero in iis plantis, in quibus inveniri ſolet (neque enim in omnibus reperitur) ab eodem calyce ſurgit D, ac deinde abit in fructum, cui cum Orni fructu fere omnia conveniunt. *Tab.* 107.

Fraxini ſpecies ſunt.

1. Fraxinus major, juglandis folio, fructu obtuſe mucronato Tab. 107. fig. 1. Ex ſententia D. Vaillant, cui plures ex his plantis communicaveram, huic referenda videtur *Fraxinus floriſera, botryoides Inſt. R. H. 577. Mor. R. H. Bleſ. Raii Hiſt. Tom. 3. 94.* Non ſolum frequens inter Piſas, & Florentiam, ut Tourneſortius ex aſſertione Clariſſimi Sherardi tradit, verum etiam per univerſam Etruriam in ſylvoſis locis ſponte creſcit, & in agris ad vites ſuſtinendas colitur.

2. Fraxinus major, juglandis folio, fructu breviori, acuto, lanceolato Tab. 107. fig. 2. Iiſdem fere locis.

3. Fraxinus major, folio ſubrotundo, latiore, altius crenato, inferne ſubruſa lanugine ſecundum coſtam, & nervos obducto, fructu anguſtiore, retuſo Tab. 107. fig. 3. Videre eſt in eadem planta folia ſubrotunda, & alia circinata, unde unam, eamdemque fortaſſe plantam ducimus cum *Fraxino rotundiore folio C. B. Pin. 416. I. B. 1. 177. Inſt. R. H. 577.* Provenit in iiſdem locis cum ſuperioribus.

4. Fraxinus major, folio latiore, ex rotunditate acuminato, fructu cordiformi Tab. 107. fig. 4. In ſylvis, & in arvis colitur ad vites ſubſtinendas.

5. Fraxinus major, juglandis folio latiore, undulato, rarius, & altius crenato, fructu anguſtiſſimo, retuſo. In ſaltu ſtabuli Vaccarum D. Marchionis de Caſtilionibus.

6. Fraxinus major, folio latiore, ex rotunditate acuminato, fructu brevi, cordiformi. Secus Arni ripam in ſylva DD. de Giraldis, loco dicto *Girere*.

7. Fraxinus major, folio latiore, & breviore, in mucronem longius producto, fructu retuſo, & veluti cordiformi. Cum antecedentibus.

8. Fraxinus major, Frangulæ foliis, leviter crenatis, fructu minimo, anguſto, & acuto. Per ſaltus ſtabuli Vaccarum D. Marchionis de Caſtilionibus.

9. Fraxinus major, foliis Laurinis, undulatis, & rarius crenatis, fructu longo, anguſto, lanceolato, peracuto Tab. 107. fig. 6. Reperitur in D. Petri ad Careggium ſuperius Paroecia, ſecus rivulum vulgo *Terzollina*, per aucupariam ſylvam DD. de Doniis.

10. Fraxinus major, rubra, foliis juglandis, minoribus, fructu ſerotino, obtuſe mucronato. Secus Arni ripam per ſylvam aucupariam DD. de Giraldis, ſupra nominatam.

11. Fraxinus major, juglandis folio, anguſtiore, fructu longo, obtuſo, cordiformi. In ſaltu circa ſtabulum Vaccarum D. Marchionis de Caſtilionibus.

12. Fraxinus major, folio longiore, ad oras undulato, fructu . . . . Circa Garzæ fluminis originem, locis ſaxoſis.

13. Fraxinus minor, foliis oblongis, & anguſtis, fructu tenui, retuſo Tab. 107. fig. 7. In monte Feſulano, per ſylvam Cœnobii Franciſcanorum, loco dicto *la Riforma*.

14. Fraxinus major, juglandis folio, florifera, & non fructifera. *Ornus vulgaris, ſterilis Ponted. Antholog.* 300. Cum ſuperioribus.

Fraxinus dicitur, ut tradit Iſidorus Ethymologiarum Lib. 17. cap. 7. quod in aſperioribus locis, montaniſque fragis naſcatur.

DISTRIBUTIO II.

Frutices flore roſaceo, cujus calyx abit in fructum mollem monopyrenum.

EUGENIA.

Tab. 108 EUGENIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor plerumque petalis B, quodammodo cucullatis, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D mollem, ſeu baccam ſubrotundam, coronatam, & nonnihil ſulcatam E, oſſiculo fœtam F, nucleum craſſiuſculum includente G.

Eugeniæ ſpeciem unicam novimus.

1. Eugenia Indica, Myrti folio, deciduo, flore albo, fructu ſuave rubente, molli, leviter ſulcato, & odoro Tab. 108. *Myrtus Indica, foliis rigeſcentibus, latis, ac recurvis, parum odoratis Cat. Plant. Hort. Piſ. An Myrti folio arbor, cortice argenteo, foliis oblongis, ad baſim latioribus, acuminatis, inodoris, ex adverſo ſitis, flore pentapetalo, pallide albicante Sloane Hiſt. Plant. Jam.* 78. *Tab.* 187. *Raii Hiſt. tom.* 3. *Dendrol.* 35? Planta hæc longe rariſſima, Goa primum delata eſt ad R. C. COSMI III MAGNI ETRURIÆ DUCIS una cum pluribus aliis, inter quas *Jaſminum Indicum, Mali Aurantii foliis, flore albo, ampliſſimo Breyn. Prodr.* 2. & *C. P. H. Piſ.* Diu vero excultæ ſunt in horto Regiæ Villæ Caſtelli, quam memorat Petrus Bellonius in libello De neglecta ſtirpium cultura Probl. XXII. Inde tamen decem ab hinc annis Eugenia in hortos publicos Florentinum, atque Piſanum, rogatu noſtro, cui SERENISSIMI M. DUCIS benignitas annuit, deducta fuit, ubi etiamnum viget, ac flores, fructuſque quotannis feliciter profert.

Hanc

Hanc plantam immortali ſuo nomine inſigniri conceſſit SERENISSIMUS PRINCEPS EUGENIUS SABAUDIÆ, S.R.I. MARESCALLUS, EXERCITUUM DUX, AUREI VELLERIS EQUES, &c. &c. &c. *qui plurimis, difficillimiſque bellis ſagaci cura feliciſſime geſtis gloriam invicti Ducis adeptus, maximiſque negotiis ab* AUGUSTISSIMO CÆSARE *adhibitus, ſapientiam & ipſe coluit ſemper, cujus præcipua pars rerum Naturæ contemplatio eſt, & bonarum artium cultores liberalitate, ac favore eſt proſequutus. Ejus præſertim erga rem herbariam ſtudii nobile argumentum eſſe poſſit celeberrimus jam toto orbe hortus, ipſi conſitus rarioribus plantis undique conquiſitis, uſque ipſi ſingulare monumentum in muſeo noſtro ſervamus, plantas ſcilicet fere omnes a Cluſio deſcriptas Germanis ſoli, a tanto Heroe nobis miſſas. Quæ quidem omnia divini tantum ingenii vi fieri poſſe veteres Sapientes exiſtimaſſe videntur, ad Minervam Jovis filiam, & bellicam virtutem, & in rebus agendis conſilium, & doctrinarum, atque artium ſtudia referentes.*

F I N I S.

INDEX
GENERUM PLANTARUM.

Ægilops. pag. 35.
Ægilopoides. 36.
Agaricum. 217.
Agroſtarium. 35.
Anagallidaſtrum. 24.
Anguina. 12.
Anthemis. 32.
Anthoceros. 10.
Arundo. 35.
Aſpergillus. 212.
Avena. 35.

Bellidaſtrum. 32.
Bellis-Leucanthemum 34.
Blaſia. 14.
Boletus. 201.
Bonarota. 19.
Botrytis. 212.
Bromos. 35.
Buccaferrea. 72.
Byſſus. 210.

Calamus Aromaticus. 43.
Carex. 66.
Carpobolus. 221.
Ceratoſpermum. 225.
Chamæmelum. 34.
Clathrus. 213.
Clathroides. 214.
Clathroidaſtrum. 214.
Clavaria. 208.
Coralloides. 209.
Cyathoides. 222.
Cynomorion. 17.
Cyperella. 53.
Cyperus. 44.
Cyperoides. 55.

Drypis. 24.

Erinaceus. 132.
Eugenia. 226.

Feſtuca. 35.
Fluvialis. 11.
Franca. 23.
Fraxinus. 225.
Fungus. 133.
Fungoides. 204.
Fungoidaſter. 200.

Geaſter. 220.
Glaucoides. 21.
Gramen. 35.

Hepatica 5.
Hordeum. 35.

Jaſminoides. 224.
Iſchæmum. 35.
Juncago. 43.
Juncoides. 41.
Juncus. 37.
Jungermannia. 6.

Lacryma Job. 56.
Laurentia. 18.
Ledum. 224.
Lenticula. 15.
Lenticularia. 15.
Leontodontoides. 31.
Lichen. 73.
Lichen-Agaricus. 103.
Lichenoides. 105.
Linagroſtis. 55.
Linckia. 126.
Linokarpum. 22.
Lolium. 35.
Lunolaria. 4.
Lycogala. 215.
Lycoperdon. 217.
Lycoperdoides. 219.
Lycoperdaſtrum. 219.

Mays. 36.
Marchantia. 1.
Marſilea. 5.
Melanoſchœnus. 46.
Milium. 35.
Monorchis. 30.
Montia. 17.
Mucilago. 216.
Mucor. 215.
Muſcoides. 9.
Muſcus. 108.

Orchiaſtrum. 30.
Ornus. 222.
Oryza. 35.
Oſtrya. 223.

Panicaſtrella. 36.
Panicum. 35.
Papia. 20.
Parthenium. 34.
Phalaris. 35.
Phallus. 201.
Phallo-Boletus. 201.
Phœnix. 35.
Pinaſter. 223.
Polydactylon. 35.
Polyporus. 129.
Pſeudo-Cyperus. 54.
Pſeudo-Triticum. 35.
Pſeudo-Orchis. 30.
Pſeudo-Ruta. 21.
Puccinia. 213.

Riccia. 206.

Salvinia. 107.
Santolinoides. 31.
Schœnanthum. 35.
Scirpo-Cyperus. 46.
Scirpoides. 52.
Scirpus. 49.
Scorodopraſum. 24.
Seſamum. 36.
Seſamaſtrum. 36.
Sphærocarpos. 4.
Sorgum. 35.
Spartum. 35.
Suillus. 126.

Targionia. 3.
Tilea 21.
Tozzia. 19.
Trifoliaſtrum. 36.
Triticum. 35.
Tuber. 221.

Valantia. 13.
Valliſneria. 12.
Valliſneroides. 13.

Zannichellia. 70.
Zea. 35.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
Quæ in propriis locis quæri debent.

ALga. V *Valliſnerioides*. 13.
Algoides. V. *Zannichellia*. 70.
Allium V. *Scorodopraſum*. 24.
Alſine. V. *Anagallidaſtrum*. 14. *Montia*. 17. *Glaucoides*. 21. *Franca*. 23.
Amanita. V. *Fungus*. 141.
Anagallis. V *Glaucoides*. 21.
Anonis. V. *Trifoliaſtrum*. 28.
Anonyma. V. *Tozzia*. 20.
Amyllis. V. *Franca*. 23.

BEllis. V. *Bellidaſtrum*. 32. *Bellis-Leucanthemum* 34.
Boletus. V. *Phallus*. 201. *Clathrus*. 214.
Byſſus. V. *Botrytis*. 212.

CAli. V. *Franca*. 23.
Cameraria. V. *Montia*. 18.
Carduus V. *Drypis*. 24.
Centunculus. V. *Anagallidaſtrum*. 14.
Cæpa. V. *Scorodopraſum*. 25.
Chamæciſtus. V. *Ledum* 225.
Chamædrys. V. *Bonarota*. 19.
Chamæmelum. V. *Santolinoides*. 31. *Anthemis*. 32. 33. *Parthenium*. 34.
Ciſtus. V. *Ledum*. 225.
Conferva. V. *Byſſus*. 210.
Coris. V. *Franca*. 23.
Coralloides. V. *Lichen* 79. *Lichen-Agaricus*. 104. *Agaricum*. 122.
Corallina. V. *Buccaferrea*. 72.
Corallo-Fungus. V. *Agaricum*. 125.
Cotula. V. *Parthenium*. 34.
Cruciata. V. *Valantia*. 13.
Cucurbita. V. *Anguria*. 12.
Cyperus. V. *Scirpo-Cyperus*. 46. 48. 49. *Cyperella*. 53. *Carex*. 69.

DEns Leonis. V. *Leontodontoides*. 31.

ERica. V. *Franca*. 25.
Euphraſia. V. *Tozzia*. 20.

FRaxinus. V. *Ornus*. 223.
Fucus. V. *Fluviales*. 11. *Buccaferrea*. 72.
Fungoides. V. *Cyathoides* 222.
Fungus. V. *Polyporus*. 130. *Erinaceus*. 132. *Byſſus* 211. *Suillus*. 127. *Fungoidaſter*. 101. *Phallus*. 101. *Coralloides*. 209. 210. *Agaricum*. 117. 118. 119. *Botrytis*. 212. *Mucor*. 215. *Lycogala*. 216. *Lycoperdon*. 218. *Geaſter*. 220. *Cyathoides*. 222. *Cynomorion*. 17.

GLaux. V. *Glaucoides*. 21.
Gramen. V. *Panicaſtrella*. 36. *Carex*. 66. 67. 68. 69. 70. *Juncago*. 44. *Juncus*. 39. 40. 41. 42. *Juncoides* 41. 42. *Cyperoides*. 56. *Cyperella* 53. *Buccaferrea*. 72.

HEderula. V. *Lenticularia*. 16.
Hepatica. V. *Marchantia*. 2. *Lunularia*. 4. *Riccia*. 107.
Herbula. V. *Byſſus*. 210.

JOlithos. V. *Byſſus*. 210.
Juncoides. V. *Juncus*. 39.

Jun-

Juncus. V. *Juncoides*. 41. *Juncago*. 44. *Melanoſchœnus*. 46. *Scirpo-Cyperus*. 47. *Scirpoides*. 51. *Linagroſtis*. 54. *Cyperoides*. 58.

LEns. V. *Lenticularia*. 16.
Lenticula. V. *Salvinia*. 107. *Lenticularia*. 16.
Lichen. V. *Marchantia*. 2. *Hepatica*. 3. *Targionia*. 3. *Lunularia*. 4. *Marſilea*. 5. *Jungermannia*. 7.
Lichenaſtrum. V. *Marſilea*. 5. 6. *Jungermannia*. 8. 9. 10. *Lichen*. 77. 81. *Fungoidaſter*. 201.
Limodorum. V. *Pſeudo-Orchis*. 30.
Linguæ. V. *Agaricum* 123.
Linum. V. *Linagroſtis*. 54.
Lithophytoides. V. *Lichen-Agaricus*. 104.
Lotus. V. *Trifoliaſtrum*. 29.
Lychnis. V. *Franca*. 23.
Lycoperdon. V. *Clavaria*. 208. *Lycoperdaſtrum*. 220. *Geaſter*. 220.

MAtricaria. V. *Anthemis*. 33.
Melilotus. V. *Trifoliaſtrum*. 29.
Millegrana. V. *Linokarpum*. 23.
Monacelia. V. *Fungoides*. 204.
Muſcus. V. *Jungermannia*. 6. 7. 8. *Muſcoides*. 9. 10. *Lichen*. 76. 77. 78. *Linckia*. 126.
Muſco-Fungus. V. *Lichen*. 82. 90. *Lichenoides*. 106.
Myrtus. V. *Eugenia*. 226.

NOſtoch. V. *Linckia*. 126. *Lichen*. 76.

ORchis. V. *Orchiaſtrum*. 30.

PApyrus. V. *Cyperus*. 44.
Peziza. V. *Fungoides*. 206.
Phalaris. V. *Cyperoides*. 63.
Pinus V. *Pinaſter*. 223.
Polygonum. V. *Tillea*. 22. *Linokarpum*. 22. *Franca*. 23.
Portulaca. V. *Montia*. 18.
Potamogeton. V. *Valliſneria*. 12. *Buccaferrea*. 71.
Pyrethrum. V. *Santolinoides*. 32.

QUadrifolium. V. *Franca*. 23.

RApunculus. V. *Laurentia*. 18.
Rhamnus. V. *Jaſminoides*. 224.
Roſmarinum. V. *Ledum*. 225.
Rubia. V. *Valantia*. 13.

SCirpoides. V. *Carex*. 67.
Scirpus. V. *Melanoſchœnus*. 46. *Scirpoides*. 52.
Sempervivum. V. *Tillea*. 22.
Spina Umbella. V. *Drypis*. 24.
Stultorum Fung. V. *Fungus*. 190.

TAnacetum. V. *Anthemis*. 33.
Trifolium. V. *Trifoliaſtrum*. 26. 27. 28. 29.
Tubera Cervina. V. *Lycoperdaſtrum*. 220.

VEronica. V. *Bonarota*. 19.
Ulmus. V. *Oſtrya*. 223.
Ulva. V. *Marſilea*. 6.

INDEX ITALICUS.

AGarico. 119.
Albarello. 128.
Albarello. 128.
Alberino. 198.
Alpigiano. 142.

BErlingozzino. 151.
Berretta di Prete. 157. 168.
Berrettaccia. 206.
Biccbierino. 130.
Bigerella. 153. 154.
Bigiolino. 151.
Bigiolone. 145. 147. 151.
Bigione. 151.
Brodo. 49.
Borſone. 147.
Brizzatino. 156.
Bubbola. 170. 172. 175. 176. 177. 178. 184. 185. 187.
Bubbolina. 162. 171. 174. 177. 185.
Bubboletta. 171.
Bubbolotto. 178.
Bullettoncino. 150.
Bullettone. 150.

CAlcatreppola. 150.
Camapino. 148. 152. 157. 159. 165.
Canapone. 164.
Cannelle de' prati. 209.
Carbonajo. 191.
Cappellone. 153. 166.
Cappelloncino. 150.
Carpine. 123.
Carpinella. 125.
Cardela. 121.
Cerrena. 122.
Ceppatello. 128.
Ceppetino. 148.
Cicciolo. 151.
Cimballo. 153.
Ciotolone. 205.
Colttricione. 130.
Cocolla. 185.
Collarone 173.
Corgnola. 162.
Cornıola. 151.

DEntino. 152.
Ditola. 209. 210.
Dormentone. 163.

ERba Cinecia. 24.
Eſca. 128.

FAggina. 152.
Falcbero. 128.
Famiglia, o Famigliola. 122. 131. 132. 190. 191. 192. 193. 194. 196. 197. 198. 199.
Fangaccio. 152.
Fanghino. 154. 157.
Fegatella. 3.
Fungaguina. 190.
Fungberello. 147. 148. 149. 165. 170. 172. 201.
Funghino. 146. 156. 166. 167. 201.
Funghetto. 147. 148. 149. 201.
Fungo Aglio. 144.
Alpigiano. 150.
Appaſſionato. 154.
Ancilone. 171.
Barbato. 153. 169.
Bozzolo. 178.
Budello. 151.
Canapone. 149.
Canapino. 159. 161.
Canino. 204.
Carbonajo. 151.
Cappellone. 145. 149.
Chiodo 150. 157.
Cervo. 131.
Creſpigno. 151.
di Concio. 156.
Dilegine. 146. 166. 170.
Dormiente. 154.
di Felongrana. 214.
Geloſa. 145.
di Gelatina. 124.
Gentile. 168.
Granajolo. 176.
Greco 154.
Jozzolo. 145.
Iſſeree. 122.
Lamiſero. 157.
Lapacendro. 141.
Leſina. 189.
Marzuolo. 154.
Mugnajo. 145.
Olivo. 191.
d' Ontano. 130. 158.
Oſſerino 149.
Paſquale. 193.
Pelliccione. 171.
della Pietra Fungaja. 131.
Ramolaccio. 144. 179.
Ramoſo. 141.
Scoppiereccio. 151.
Serpentino. 154.
Sottocoppa. 205.
Spugnitoja. 169. 149. 150.

Stran-

Stiantereccio. 145.
Stopparino. 166.
Sugherello. 149. 167.
Valente. 145.
Vedovo. 149. 178.
Vedovino. 150.
Verdino. 150.
Verdone. 152.
Fuoco ſalvatico. 214.

G*Allinaccio*. 143. 144.
Gamberello 149.
Gelone. 132.
Gallino 147. 152. 167. 171.
Gallerello. 164.
Gallone. 162.
Giraſole. 162.
Graffello. 147. 162.
Granajolo. 172.
Grifole. 119.
Grigiolino. 151
Grumato. 149. 150. 152. 153. 160.
Grumatella. 151.
Gugita. 182.

I*Mbutino*. 141. 148. 151. 160. 205.

L*Ardajolo*. 155.
Lattajolo. 141. 142. 143.
Leccino. 171.
Lingua. 118. 119. 120. 124. 125.
Loppajola. 182.
Lumacone. 147. 170. 179. 202.
Lumachino. 146. 152. 165.

M*Ammola*. 191.
Mazza d' Ercole. 208. 209.
Moccicaglia. 116.
Muffa. 114. 115.

N*Ntanino*. 165.
Orecchia. 78. 192.
Orecchiaccio. 124.
Olmarino. 192.

P*Ancuculio*. 118.
Paſta Sciringa. 204.
Pattoncino. 158.
Pelliccia di Re. 119.
Peperino. 141. 142. 143.
Peperone. 142. 143. 144.
Pepino. 141. 142. 143.
Pevera. 147.
Peveraccia. 141. 142.
Peverino. 142. 143. 146. 156. 160.
Piezzajolo 194.
Pinarello. 129.
Pinuzzo. 127. 128. 129.
Pinaccio. 129.
Pioppino. 198.
Piſciacane. 155. 156. 157. 161. 163. 167. 181. 191.
Piſſide. 205.
Porcinello. 127. 128.
Porcinella. 128.
Porcino. 127. 128.
Pratajolo. 171. 174. 175. 176.
Prugnuolo. 150. 153. 160.

R*Agagno*. 121.
Raſpa. 78.
Rigatino. 168. 169.
Roccella. 78.
Roſſola. 154. 155.

S*Ala* 57.
Sardinella. 192.
Scalino. 41.
Scodellaccia. 205.
Scodella. 207.
Scodelline. 206.
Scopetino. 130.
Soderino. 194.
Soderello. 148.
Sottana. 173.
Spina da Crociſiſſi. 224.
Spugnolo. 102. 103.
Stecchetino. 132. 153.
Stoppone. 147.
Striglia. 120.

T*Artufo*. 221.
Tignoſa. 186. 187. 188. 189.
Tigratino. 157. 162.
Tiriguazzo. 147.
Trombetta. 202.

V*Edovino*. 150. 156. 163 164.
Verdacchino. 152.
Verrino. 127. 129.
Veſcia. 216. 217. 218. 219.
Uovolo. 184. 185. 186. 187.

APPENDIX.

Pag. 3. l. 19. ad primæ Hepaticæ ſpeciem addenda.

Hujuſce Plantæ, vel ſaltem illi affinis folium expreſſum videre eſt in Botanico Pariſienſi Tab. XXXIII fig. 8. eaque ibi deſcribitur nomine *Hepatica reticulata, ac verrucoſa*, cui ſynonimon appoſitum eſt *Lichen, ſeu Hepatica lunulata epiphyllocarpos Raii Hiſt.* 125. *num.* 7. quod revera ad Lunulariam noſtram pag. 4. deſcriptam proprie pertinet.

Pag. 5. Primæ Marſileæ ſpeciei, tamquam ſynonimon adde.

Hepaticoides Cichorei criſpi folio Bot. Par. 100. *num.* 8. *Tab. XIX. fig.* 2. licet ibi ceu nondum deſcripta exhibeatur.

Secundæ Marſileæ ſpeciei ſynonimon forte.

Hepaticoides Hepaticæ facie Bot. Pariſ. 99. *num.* 1. quod ibidem eadem eſſe planta traditur cum *Lichene petræo, cauliculo calceato* 4. *C. B. Pin.* 362. quem verius ad primam Marſileæ ſpeciem retuleris.

Quartæ Marſileæ ſpeciei ſynonimon.

Hepatica arborea, globuligera Bot. Par. 98. *num.* 8. *Tab. XXIII. fig. 11.*

Pag. 8. Jungermanniæ ſpeciebus foliis bifidis addenda ſequens.

Jungermannia Alpina, viticulis tenuioribus, pinnatis, foliis quadratis, ac tridentatis, perexiguis. In jugis Falteronæ, ad arbores.

Pag. 17. Ad ſecundum Trifoliaſtri ordinem adde.

3. Trifoliaſtrum annuum, rotundifolium, corymbiferum, erectum, album, caule non fiſtuloſo, ſiliquis tetraſpermis nunc utraque parte æqualibus, nunc inferna tantum leviter ſinuatis, ſeminibus rotundis. In agro Neapolitano præcipue Puteolum verſus, ſecus litus maris.

4. Trifoliaſtrum, quod Trifolium Orientale, altiſſimum, caule fiſtuloſo, flore albo Coroll. Inſt. R. H. 27. Bot. Par. 195. *Melilotus, qui Trifolium Orientale, altiſſimum, caule fiſtuloſo, flore albo Ejuſdem Tab. XXII. fig.* 5. Hujus neque plantam, neque ſiliquam vidimus, ſed quantum ab icone, & deſcriptione ejuſdem Auctoris conjicere poſſumus ad hoc genus ſpectat, & reſpectu habitu totius plantæ, ad hunc ordinem. Antequam eruditiſſimorum virorum *Sherardii*, ac *Boerhaavii* liberalitate Pariſienſe Botanicon in manus noſtras perveniſſet, ſuſpicio fuerat, an non planta hæc ad priorem Trifoliaſtri ſpeciem ordinis quarti referenda eſſet, ideoque ſub eadem, quamvis ſubdubitanter, ſupramemoratum Trifolium collocavimus. Re tamen melius perſpecta quin nullatenus eo pertineat minime dubitamus.

Ad tertium Trifoliaſtri ordinem adde.

Trifoliaſtrum, quod Melilotus Pariſienſis humifuſus, foliis ſerratis, glabris Tab. XXII. fig. 1.

Pag. 40. l. 14. poſt num. 2. adde.

Forte Juncus foliatus, minor, floribus per ramulos ſparſis Bot. Par. 109. Tab. XX. num. 1.

Pag. 44. ſpem Philobotanis feceramus nonnulla ad Papyri hiſtoriam ſpectantia proferendi. Attamen iniqua temporum conditione ab incepto depulſi ſumus, cum nec obſervationes opportunas diligentius inſtituere licuerit, nec aliis gravioris momenti diſtentis rei cæteroquin ſatis negotioſæ vacare. His igitur aliiſque abſolvendis alteram Operis hujuſce Partem deſtinamus.

Pag. 66. ad ordinem II. adde.

I. *Capitulis ut ſupra, ſed in eadem planta pluribus c.*

Pag. 107. Ricciæ ſpeciebus addenda ſequens.

Riccia major, foliis latioribus, glaucis, aſpergine chryſtallina perfuſis. In ericetis maritimis, ubi potiſſimum per hyemem aquæ ſtagnant veluti juxta Bulgarium in Etruria.

Pag. 125. num. 22. poſt verba lapidem innaſcens adde.

Mucedinis plantulam intra lignorum, & caulium medullam, in pane quoque intra rimulas, & ſpatia non raro obſervavimus Malp. de Plant. in aliis veget. Tab. 28. fig. T. V.

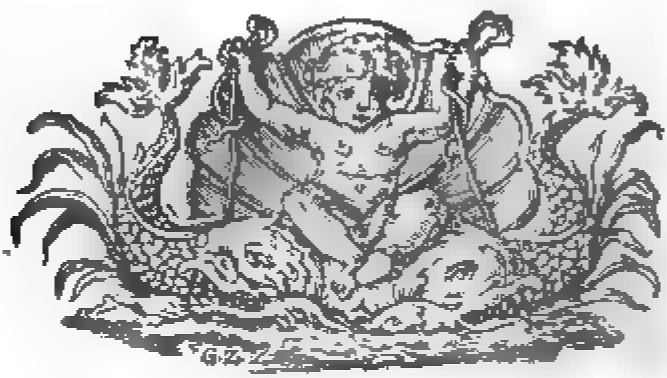
Pag. 192. ad Fungos albos, obſcuros, & fuſcos, vel nigros ſub num. 5. poſt verba punctis ſulphureis notato adde.

Fungi plurimi ex uno pede albicantes, pediculis longiſſimis, tenuibus, tuberculis nigris, ſcabris, capitulis longis in conum acutum faſtigiatis Raii Hiſt. Tom. 3. 25.

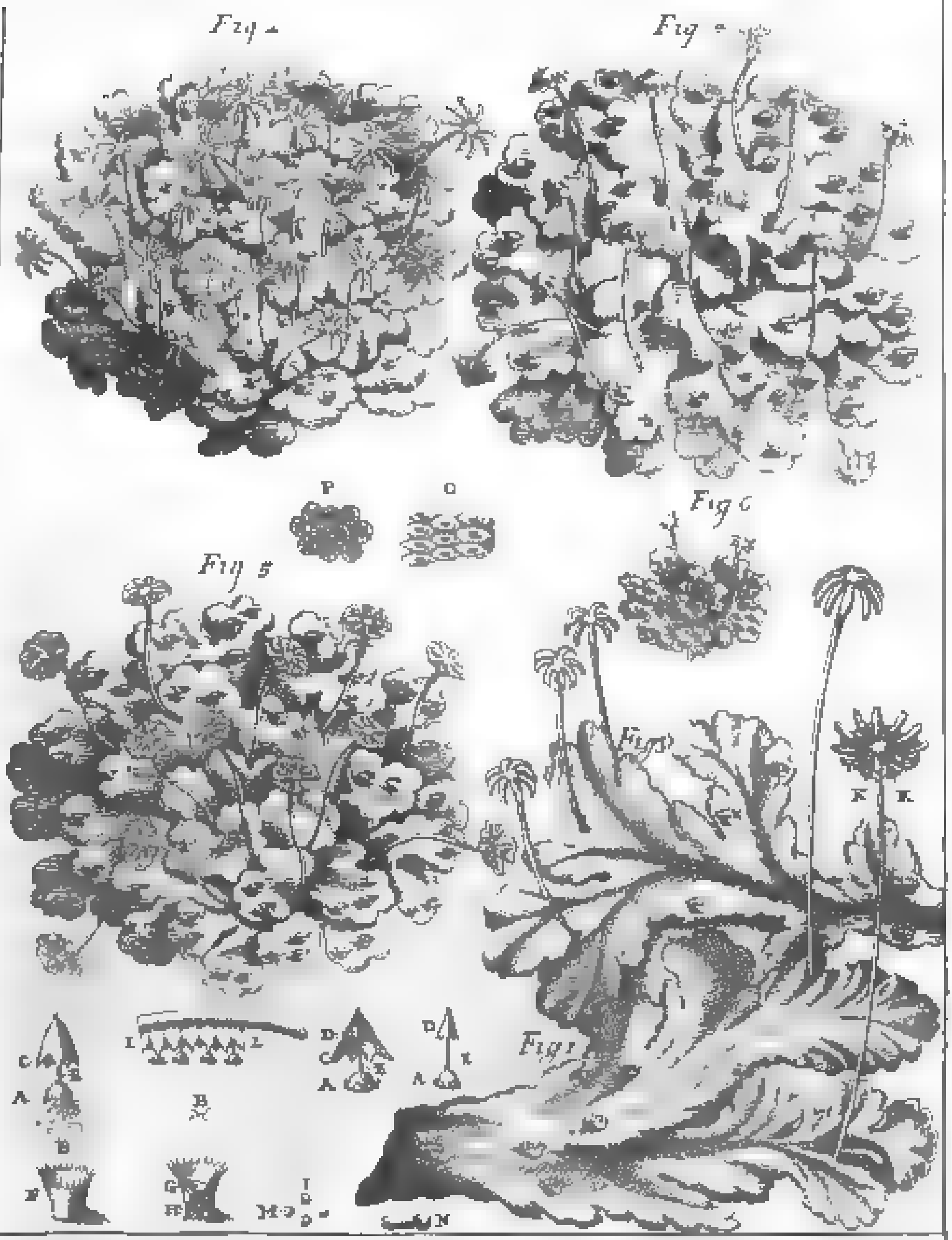
Pag. 222. Ad tertiam Cyathoidis ſpeciem adde.

Hujus icon occurrit etiam apud Bocconium Muſei P. 1. Tab. 301. ſine ullo nomine, ſuper numeri notam I.

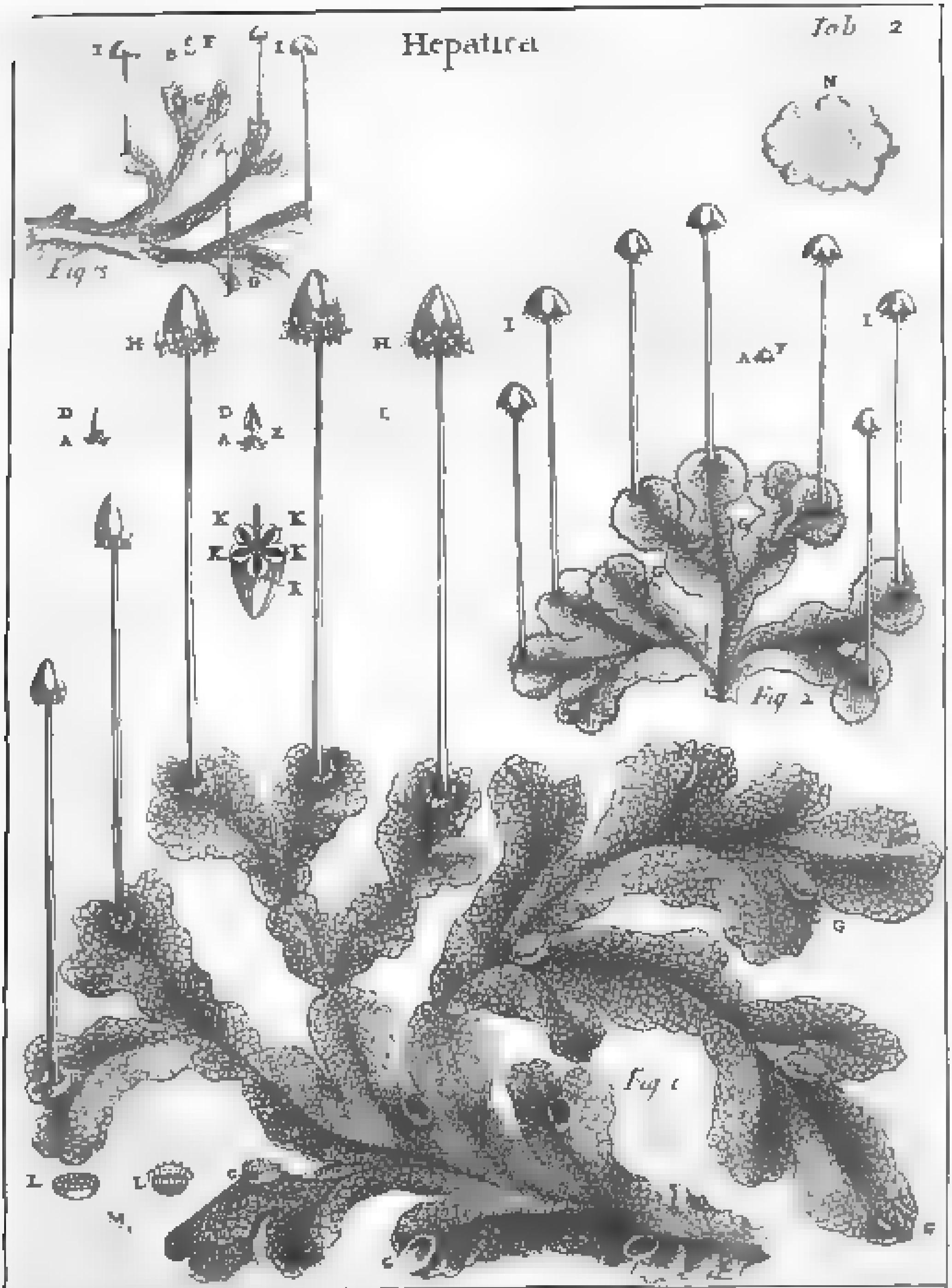
F I N I S.

Marchantia

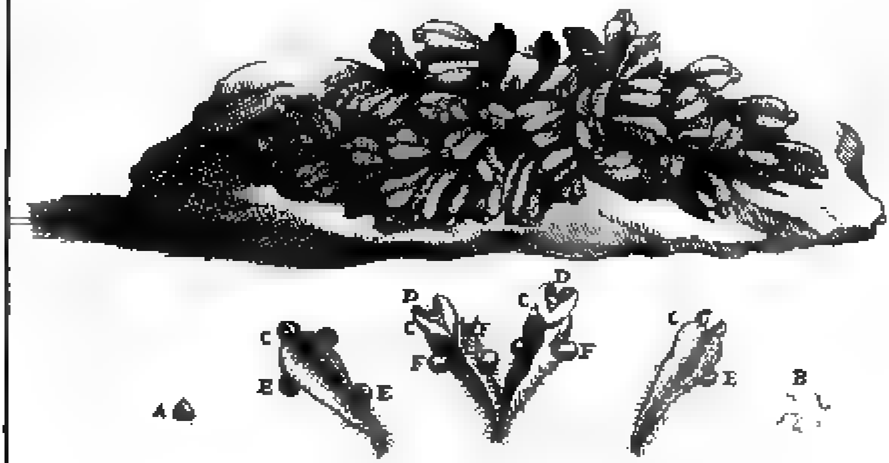
Auſp Canon Joſephi Suareſ Eqitſ D Stephani et Socij Acad Bot Fic

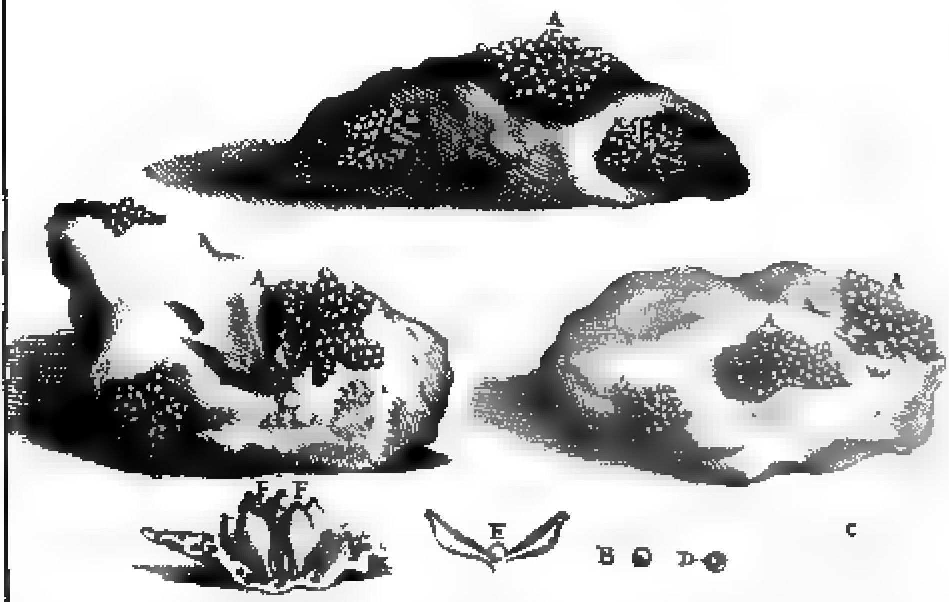
Auſpiciis Eminentiſs.mi Laurentii Corſinij S R E Cardinalis

Tab 3

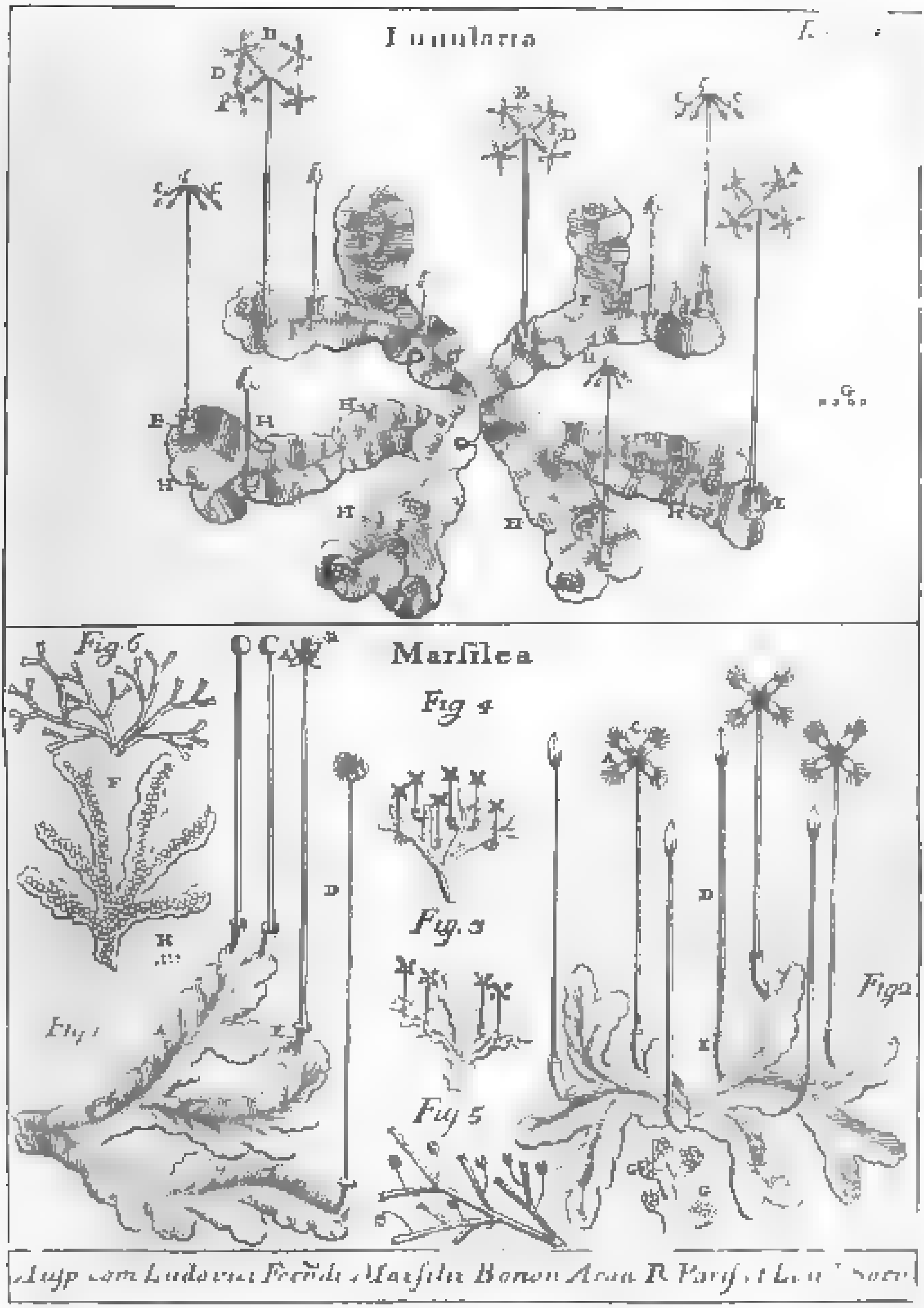
Targionia

Sphaerocarpos

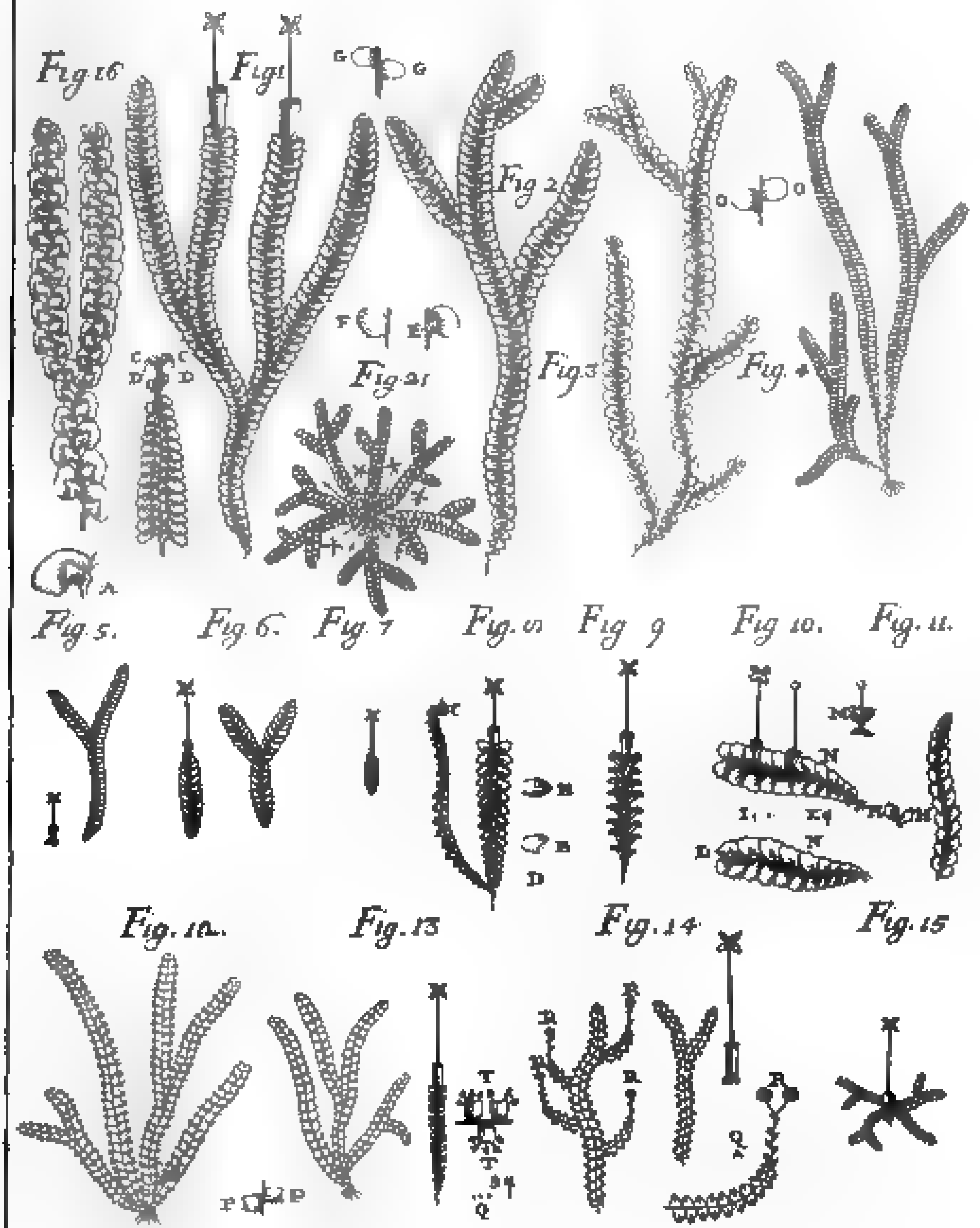
Auſp Cypriani Antonini Targionij Medic Prof et Socii Acad Bot Flor

Lunularia
Marſilea
Fig. 6
Fig. 4
Fig. 3
Fig. 1
Fig. 5
Fig. 2

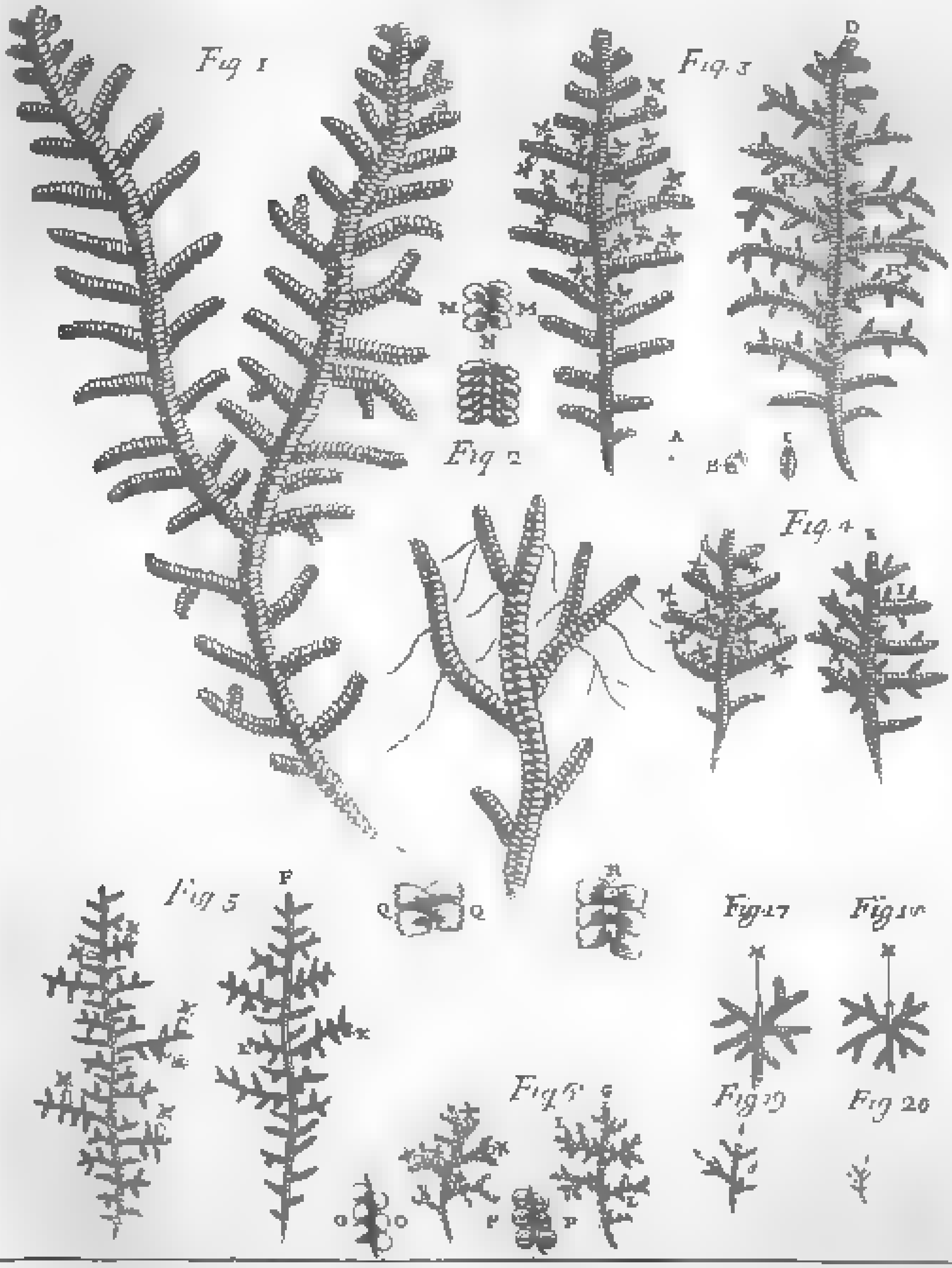
Jungermannia

Tab 5

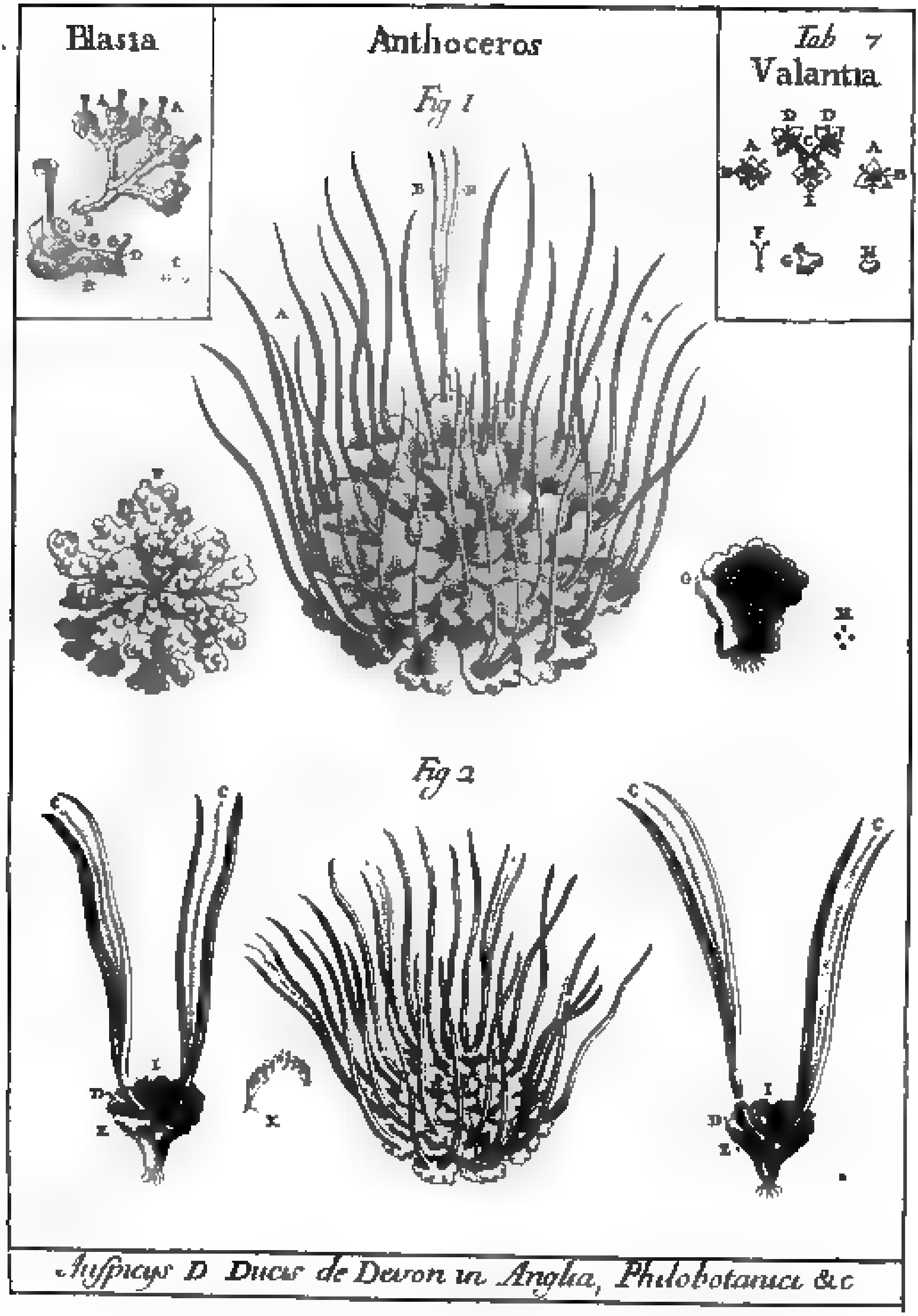

Auspiciis Jo: Francisci Mauroceni Veneti Senatoris.

Muſcoides *Tab C*

Auspiciis Pandulphi Pandulphini Senat. Flor

Blasia
Anthoceros
Tab 7
Valantia
Fig 1
Fig 2
Auſpicys D Ducis de Devon in Anglia, Philobotanici &c

Fluvialis

Tab. 8

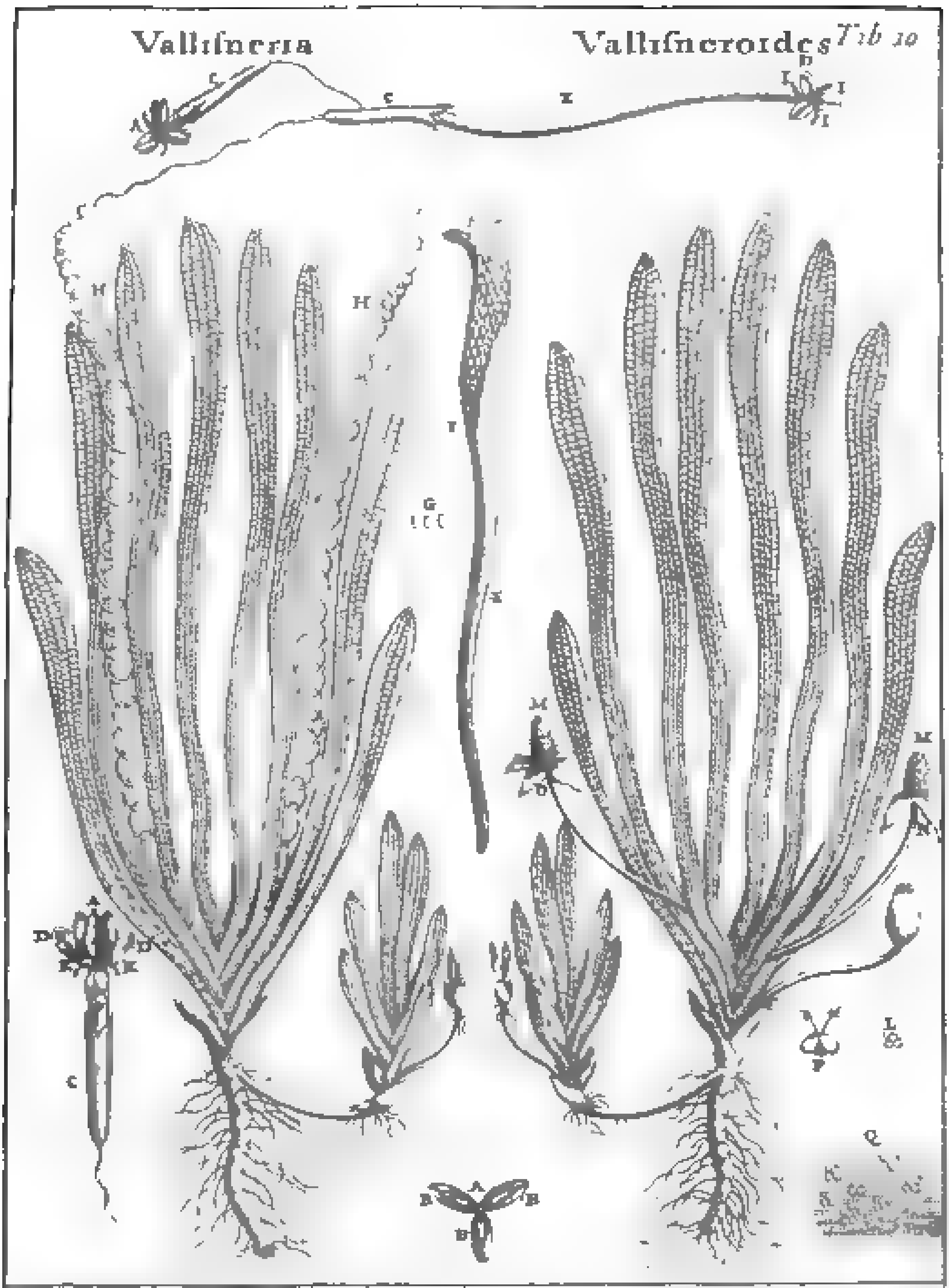
Auſpiciis Leonardi C. F. Bonaccorſi Patricii Florentini

Anguria

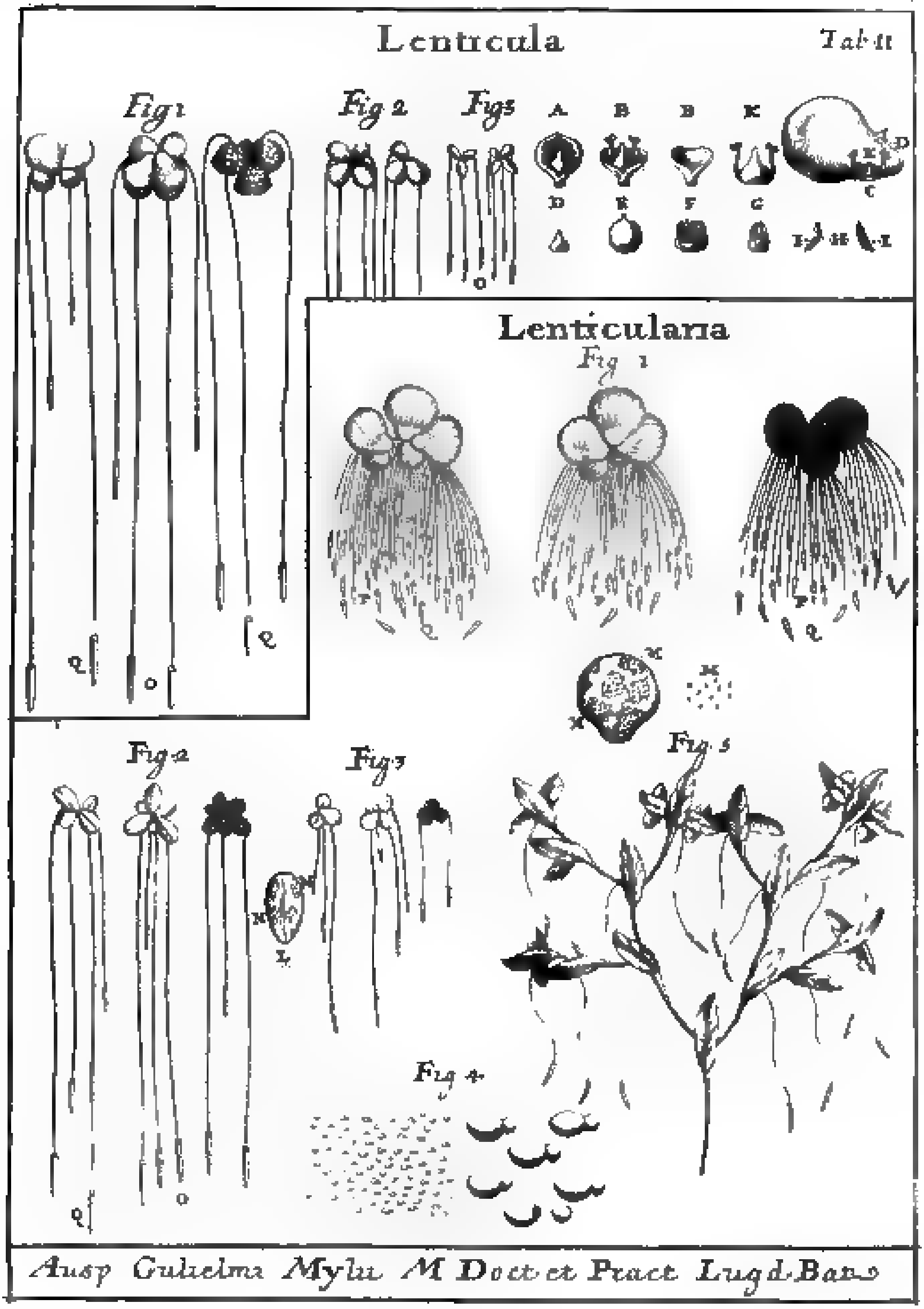
Tab 9

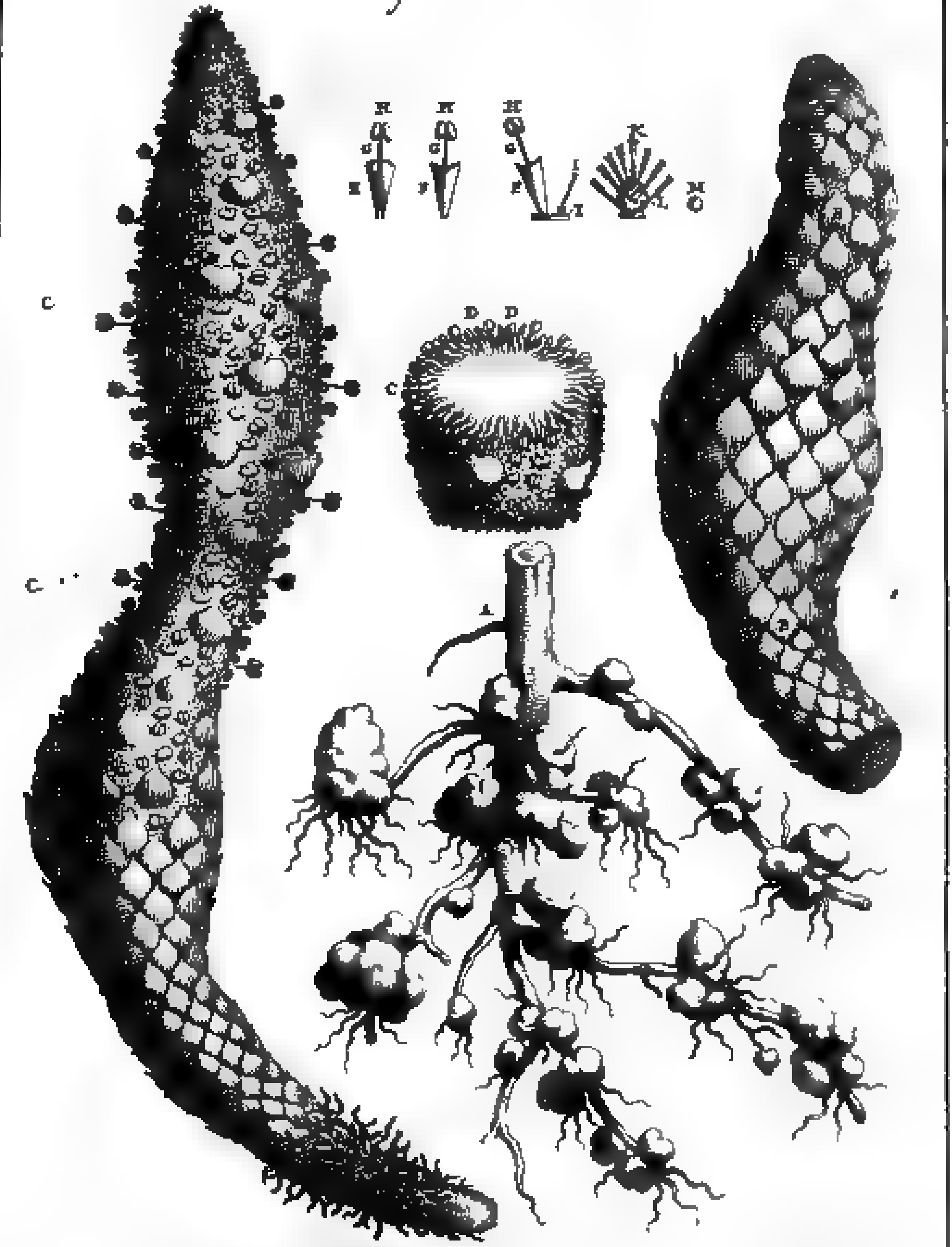
Auſpiciis Joannis Altovitæ Patricii Florentini

Auſp Ant de Valliſn Pub Pr Theor Med Prof Pat et Aug Rom Imp Car VI Arch

Lenticula
Tab. II
Fig 1
Fig 2
Fig 3
A
B
B
K
D
C
D
E
F
G
Lenticularia
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Ausp Gulielmi Mylii M Doct et Pract Lugd Bat

Cynomorion Tab. 12

Auſpicijs Philippi Mariæ Guadagnij Equitis S. Stephani

Montia

Auſp Joſephi Monty Phil D Bonon Bot Prof et in Scient Inſt Natur Hiſt

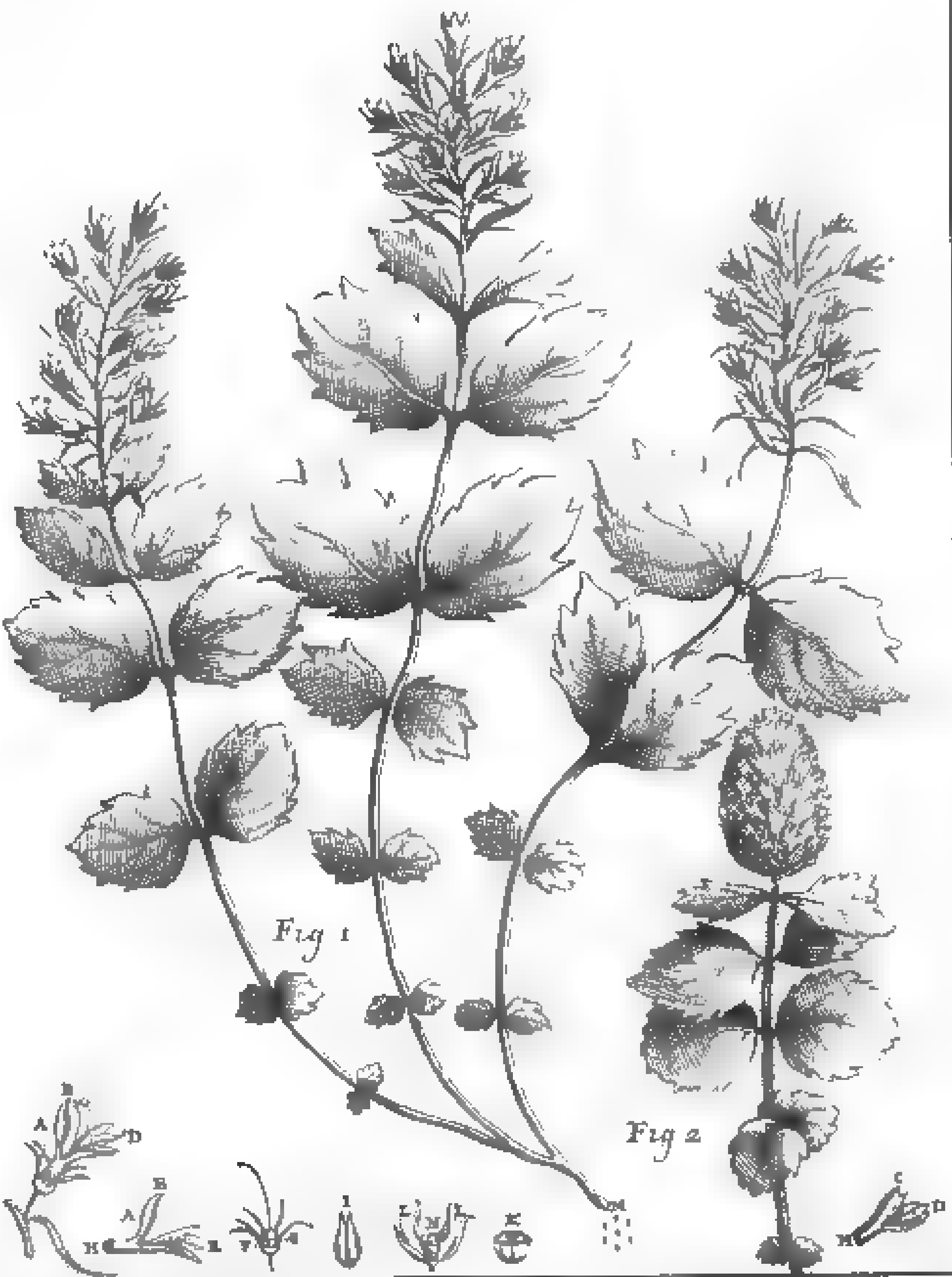
Laurentia

Tab 14

Auſp Marci-Antonij Laurentij Phil et Med Bonon

Bonarota Tab. 15

Auſp. Senat. Phil. Bonarotæ R.C. Aud. et Socii Acad. Botanicæ Florent.

Tozzia

Auſp D Brun. Tozzij It. Valſaiu e R. S. Londinenſi & Bot. Flora

Auspi Iosephi del Papa R C S Cosmi III M D Etruriæ Archiatri

Glaucoides

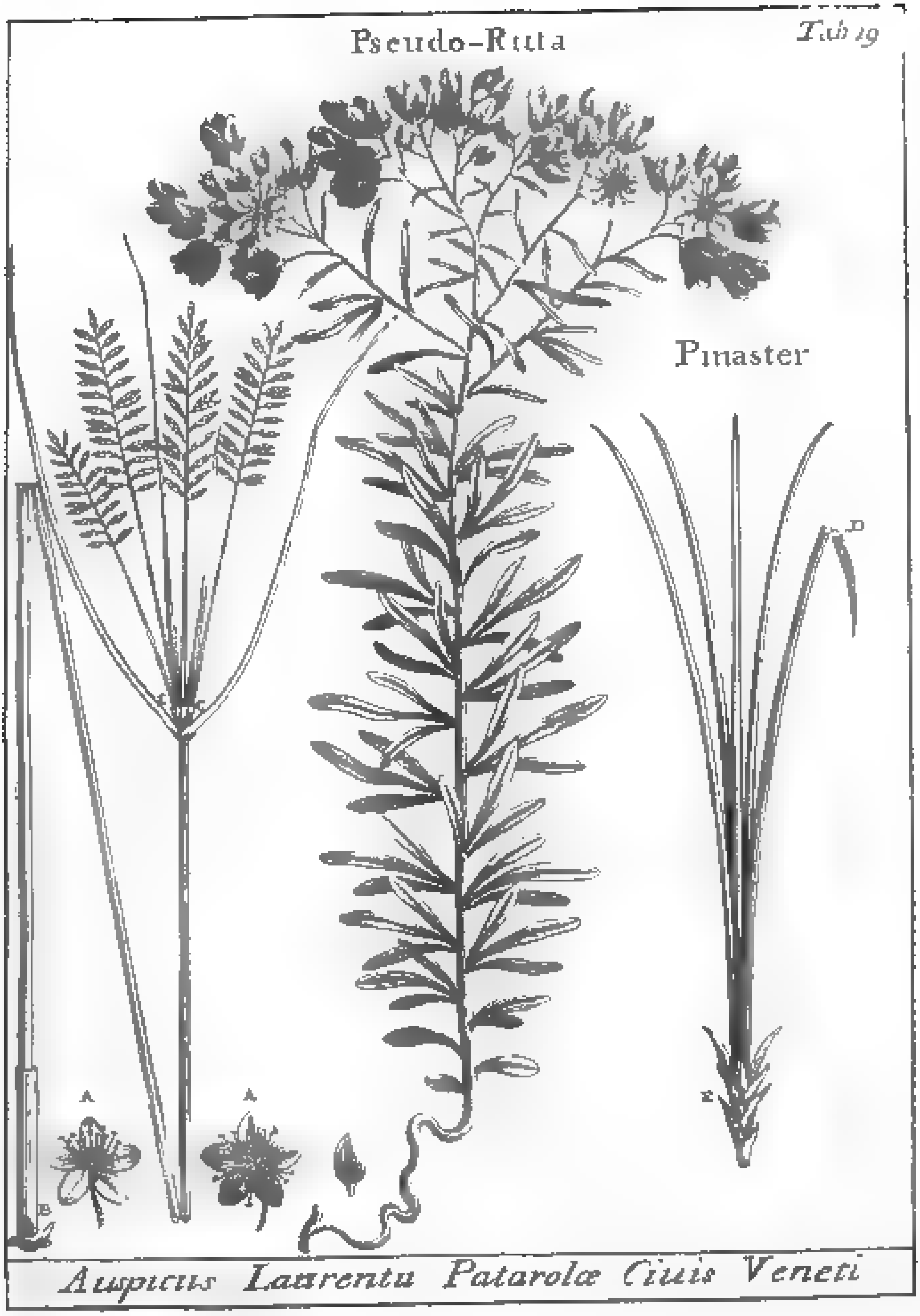
Tab 18

Anagallidaſtrum

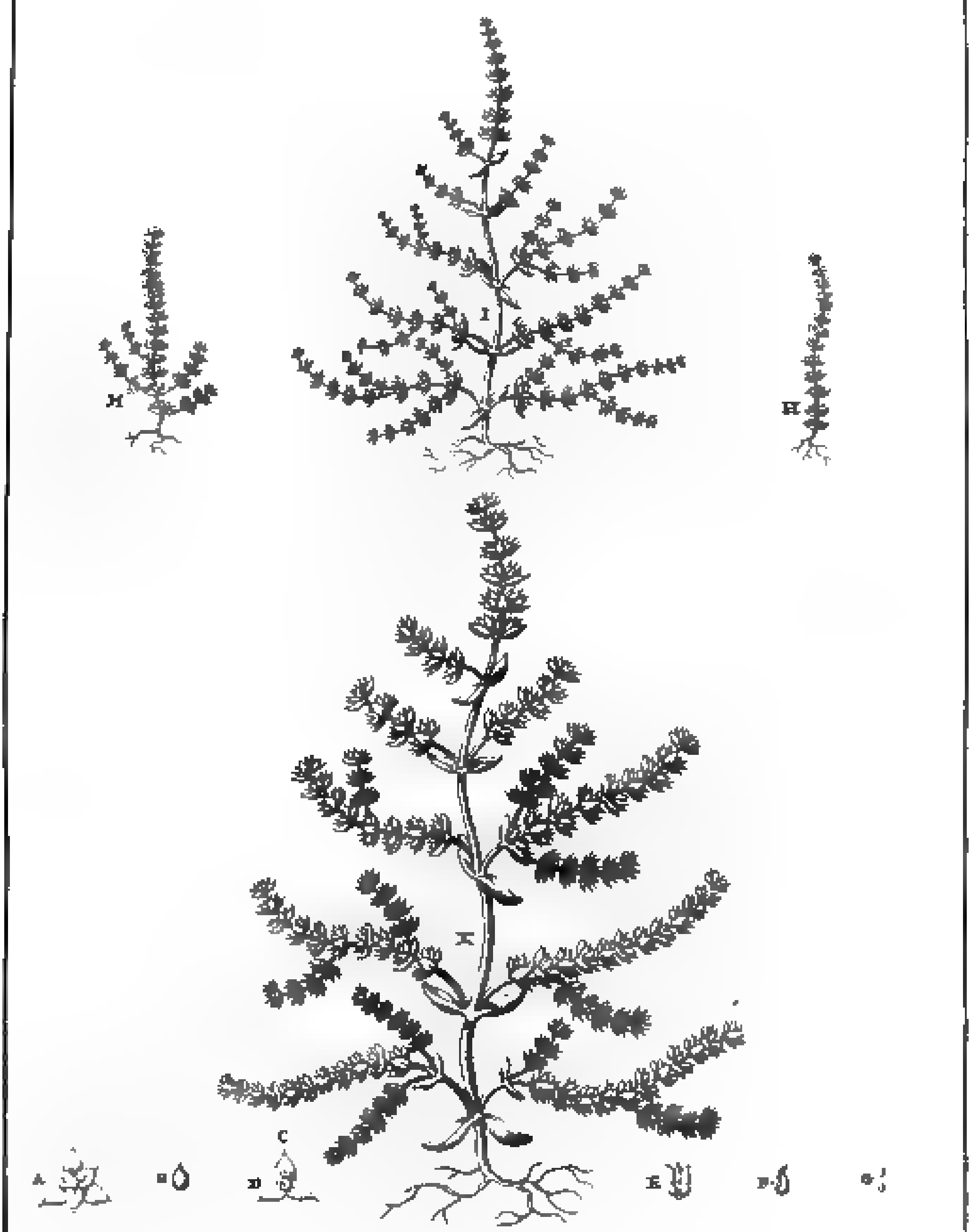

Auſpicys Marchionis Scipionis Maffei Patricy Veronenſis

Pseudo-Ruta
Tab 19
Pinaster
Auspiciis Laurentii Patarolæ Ciuis Veneti

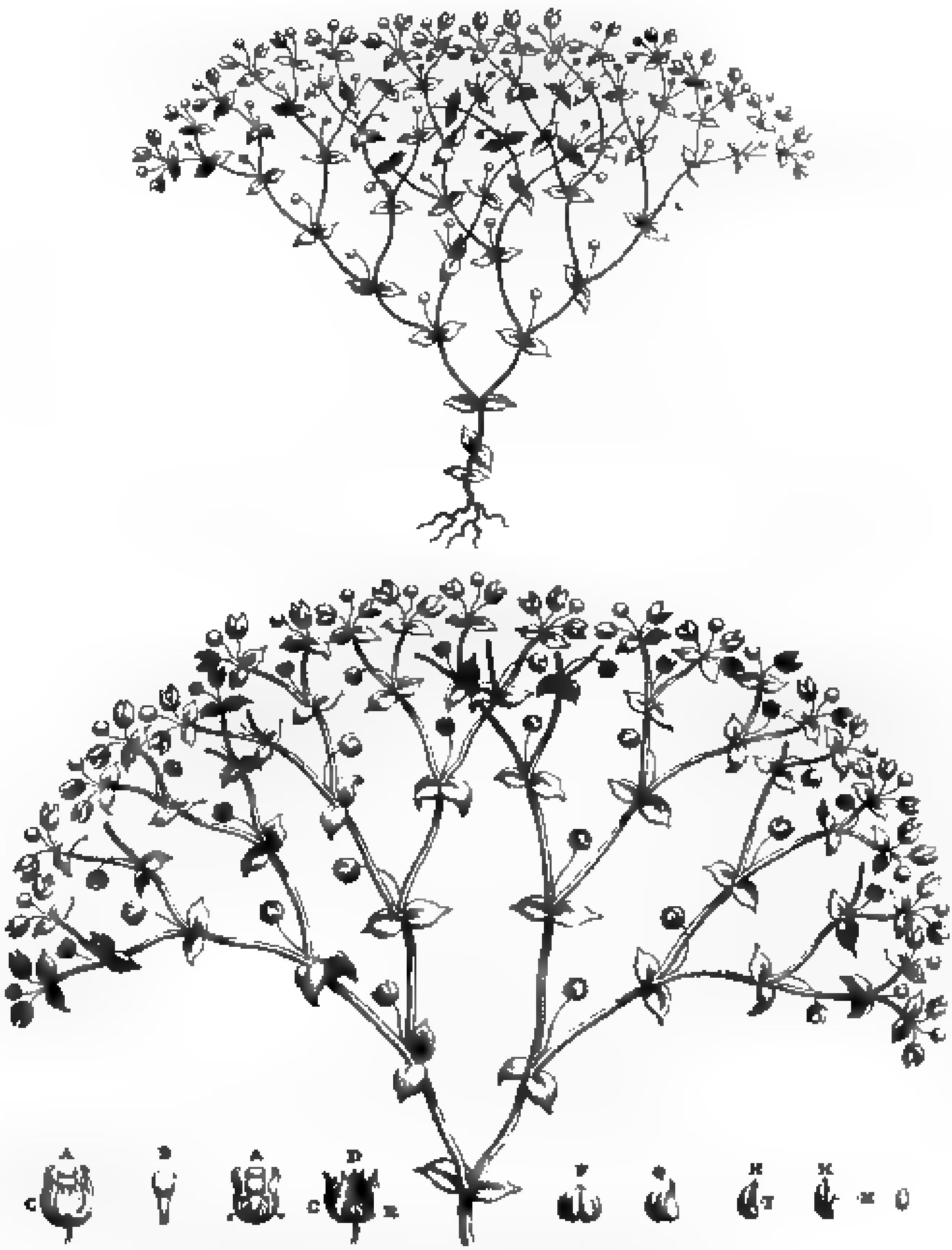
Tillea

Tab 20

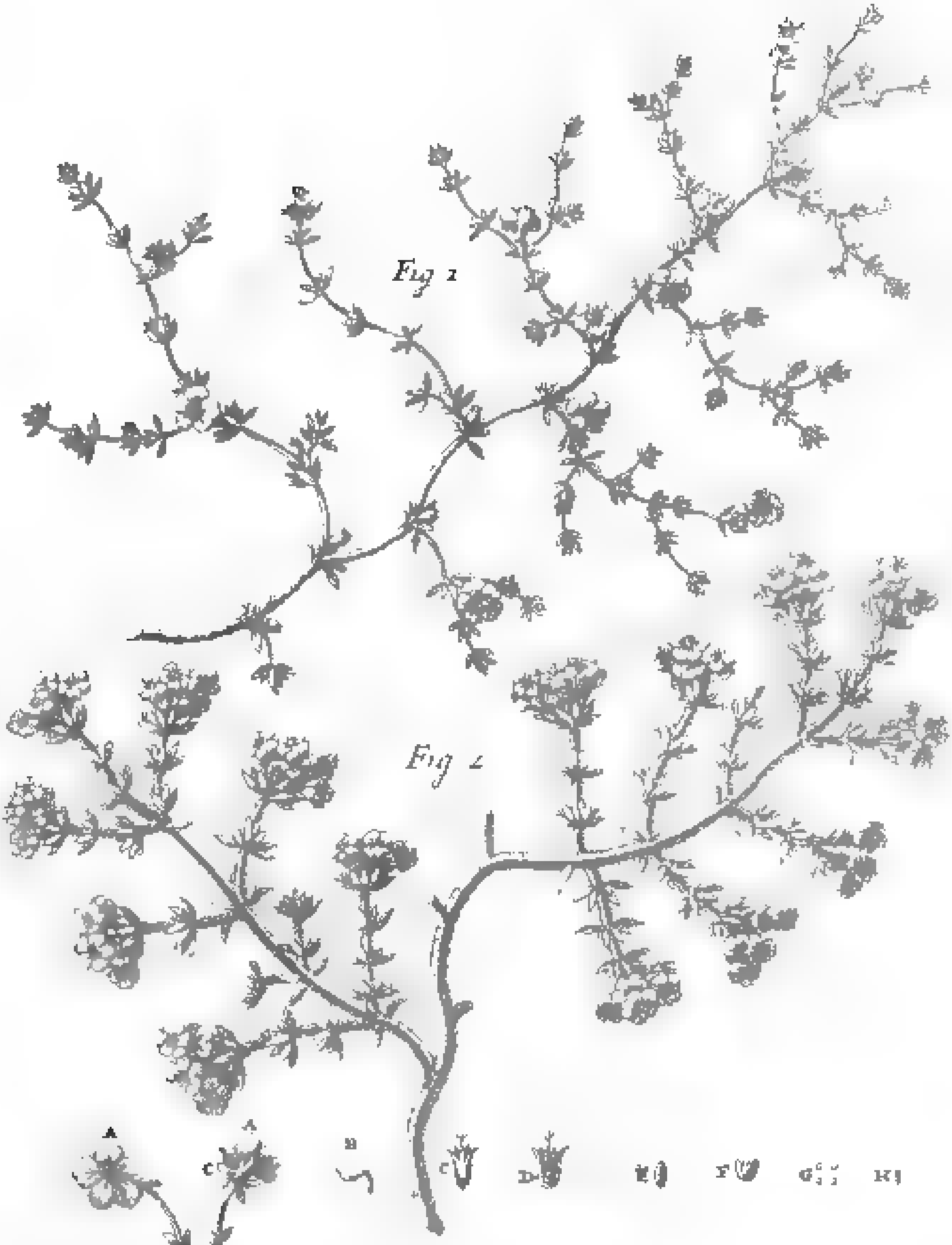
Auſp Mich Ang Tillijn Piſ Acad Lector ord et Hort cuſt et R S Londinenſis Socy

Linocarpum

Auſp Ill.mi ac R.mi D. Lazari Pallavicinij Archiepi Thebarum et Nuntij Ap.lici apud R·C·M·D·E

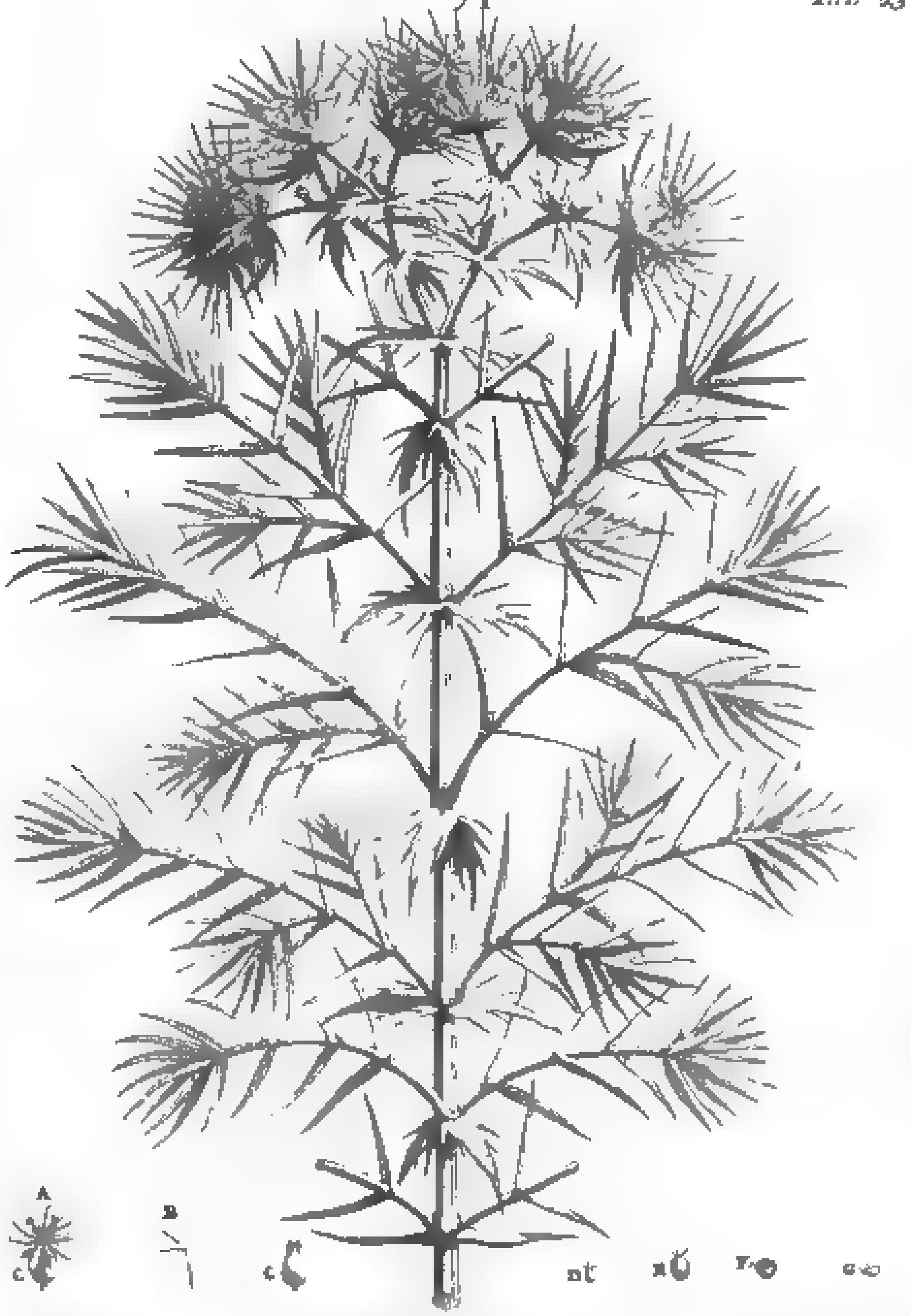
Franca *Tab 22*

Auspicus Jo Sebastiani Franchij M D·Acad·Bot Socy

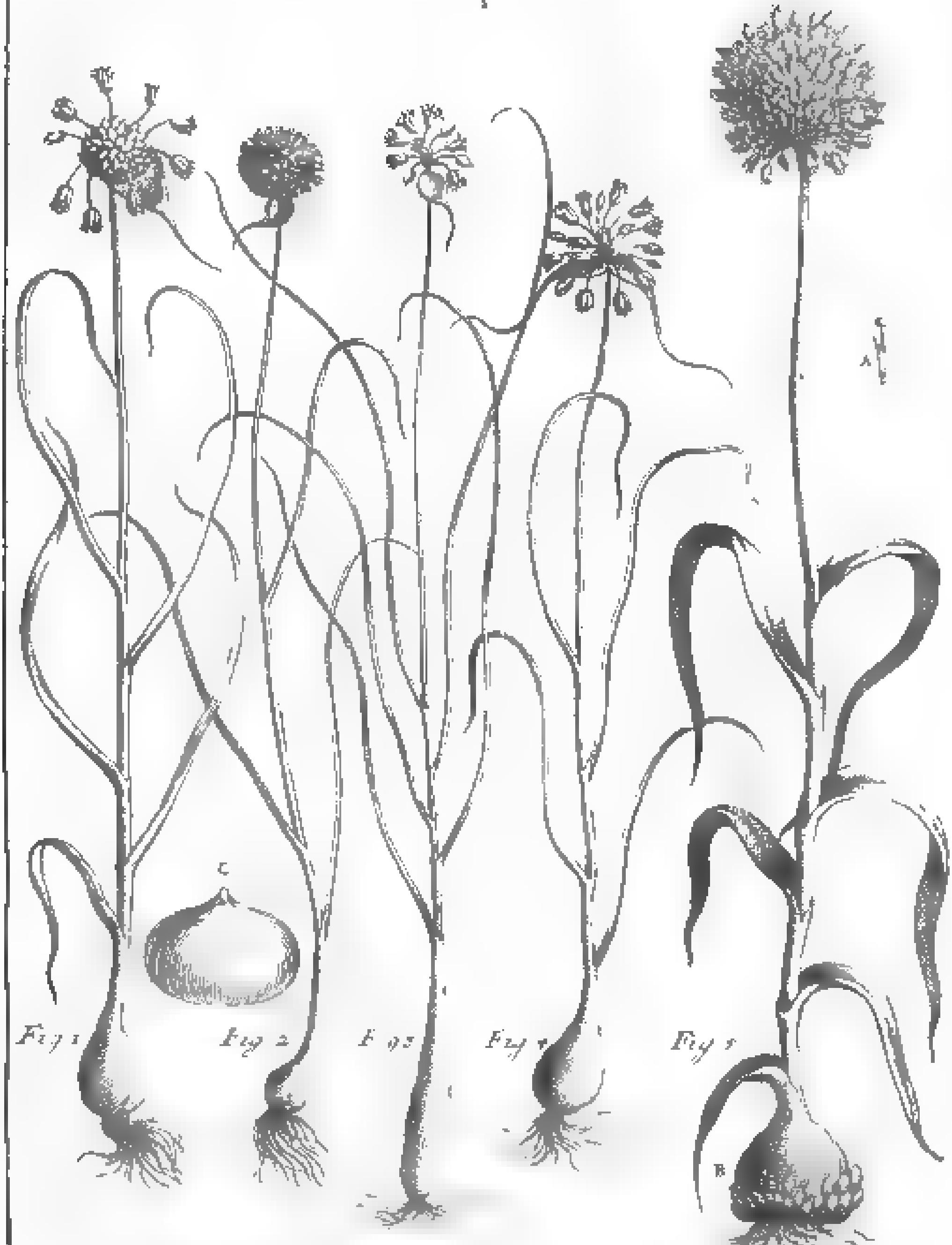
Drypis

Tab. 23

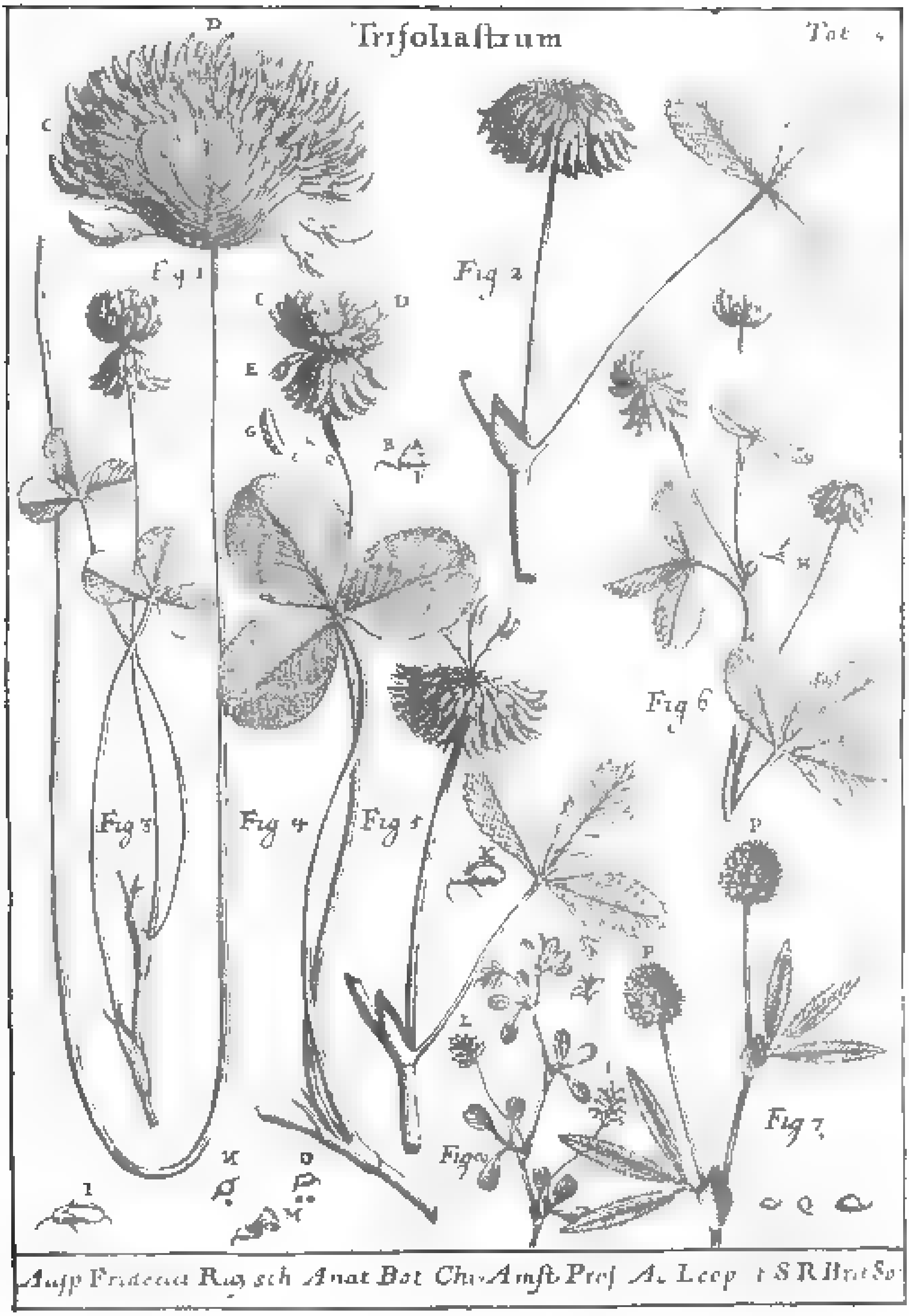

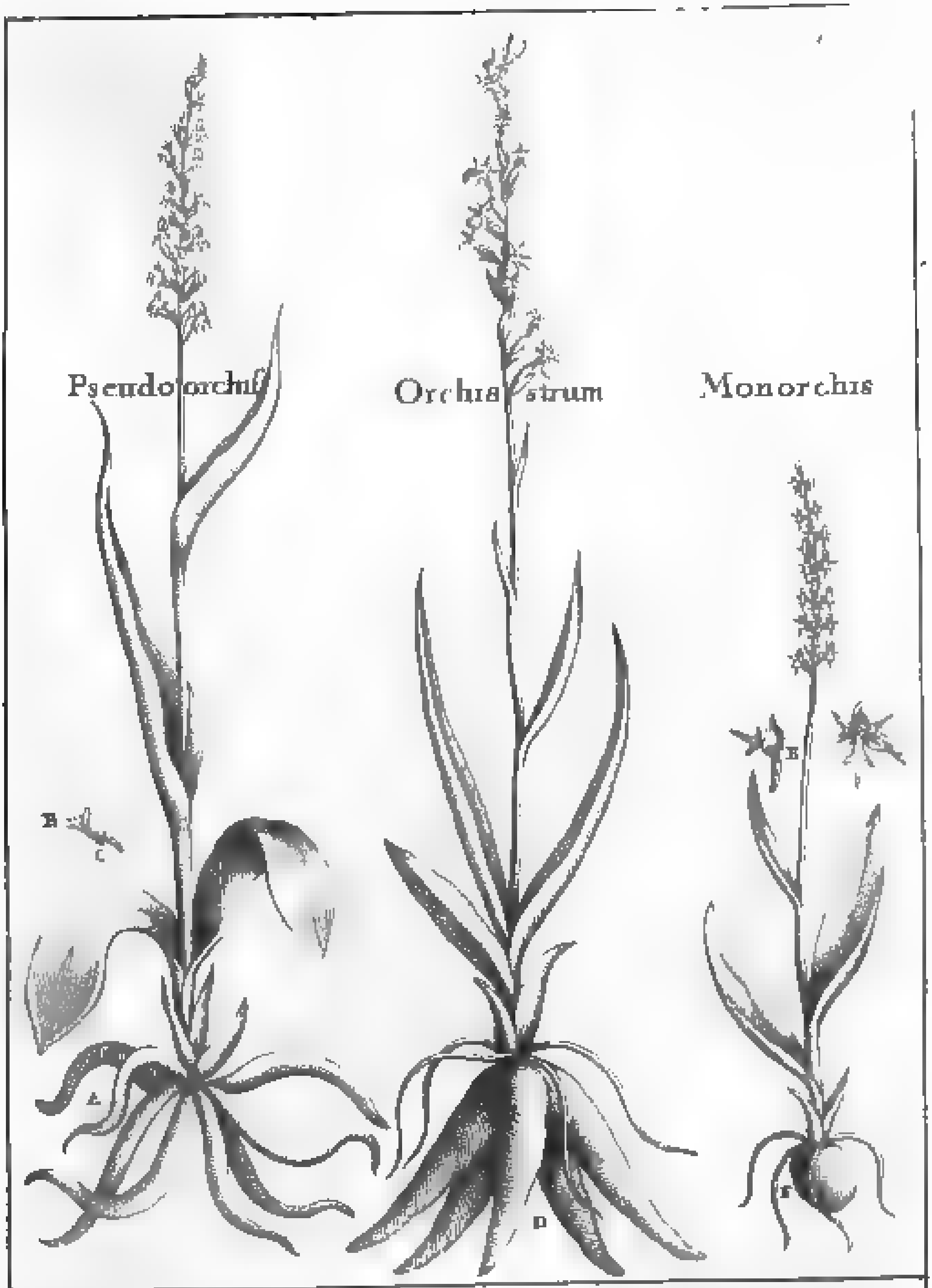
Auſp. D. Blaſij Biagij Mon.ci Botanici Cœnobij Vallis-Umbroſæ

Scorodoprasum Tab. 24

Auſpicus D. Antonii Mariæ Saluiati Ducis Iulianenſis &c.

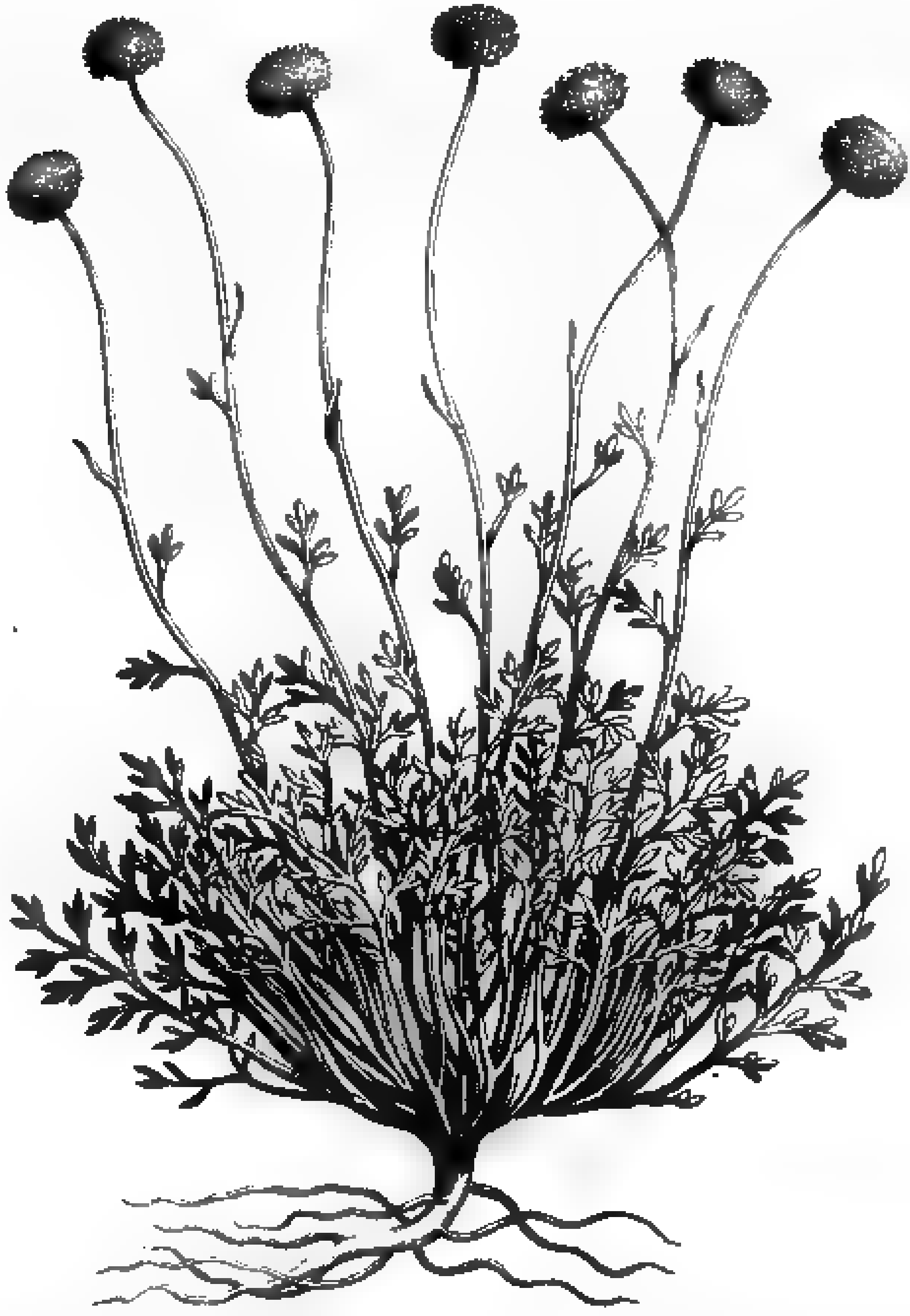

Trifoliaſtrum
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Fig 6
Fig 7

Auſp Dominici Bardy Can Flor et Vicarii Epiſcopi Feſulani

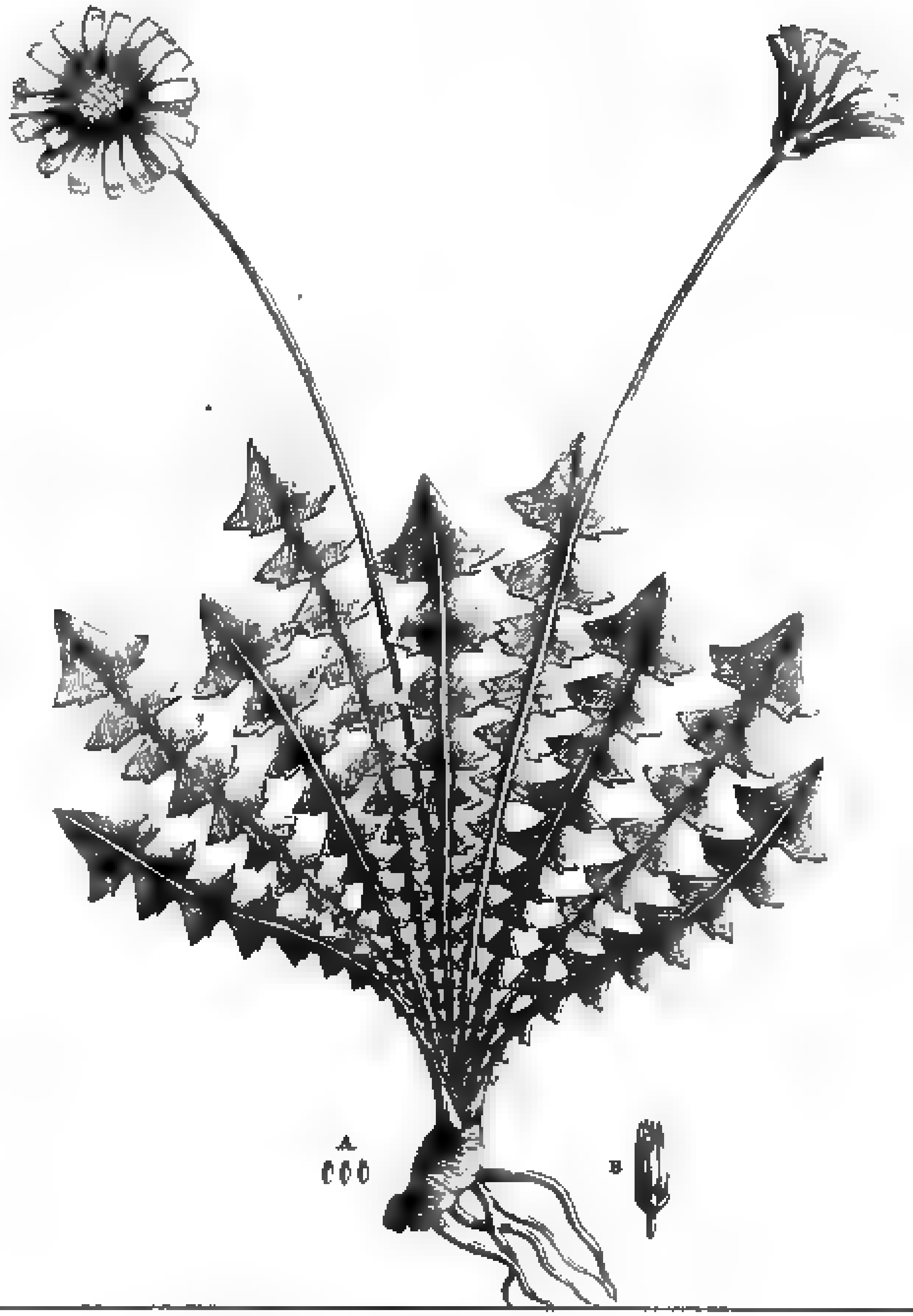
Santolinoides

Tab. 27

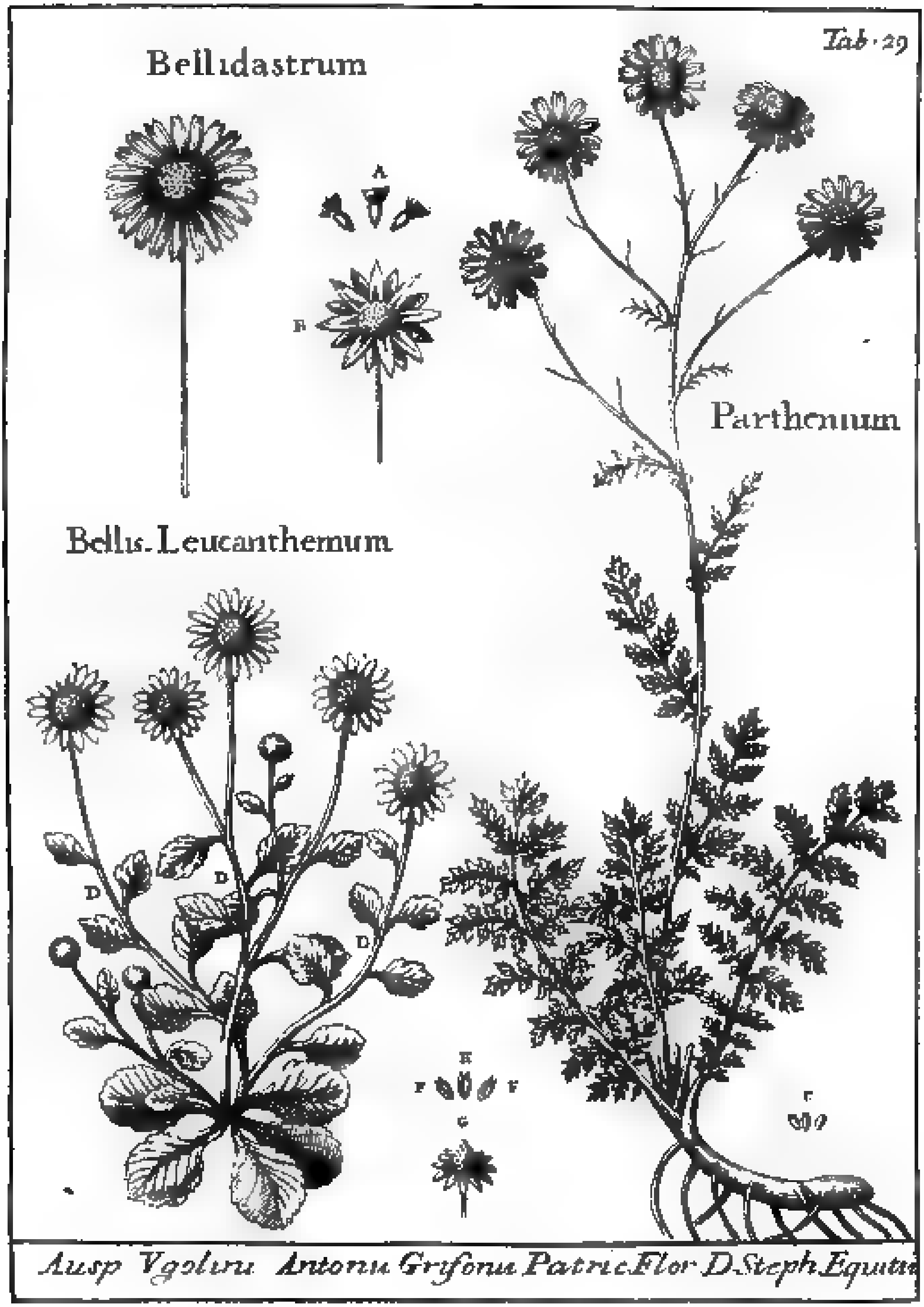

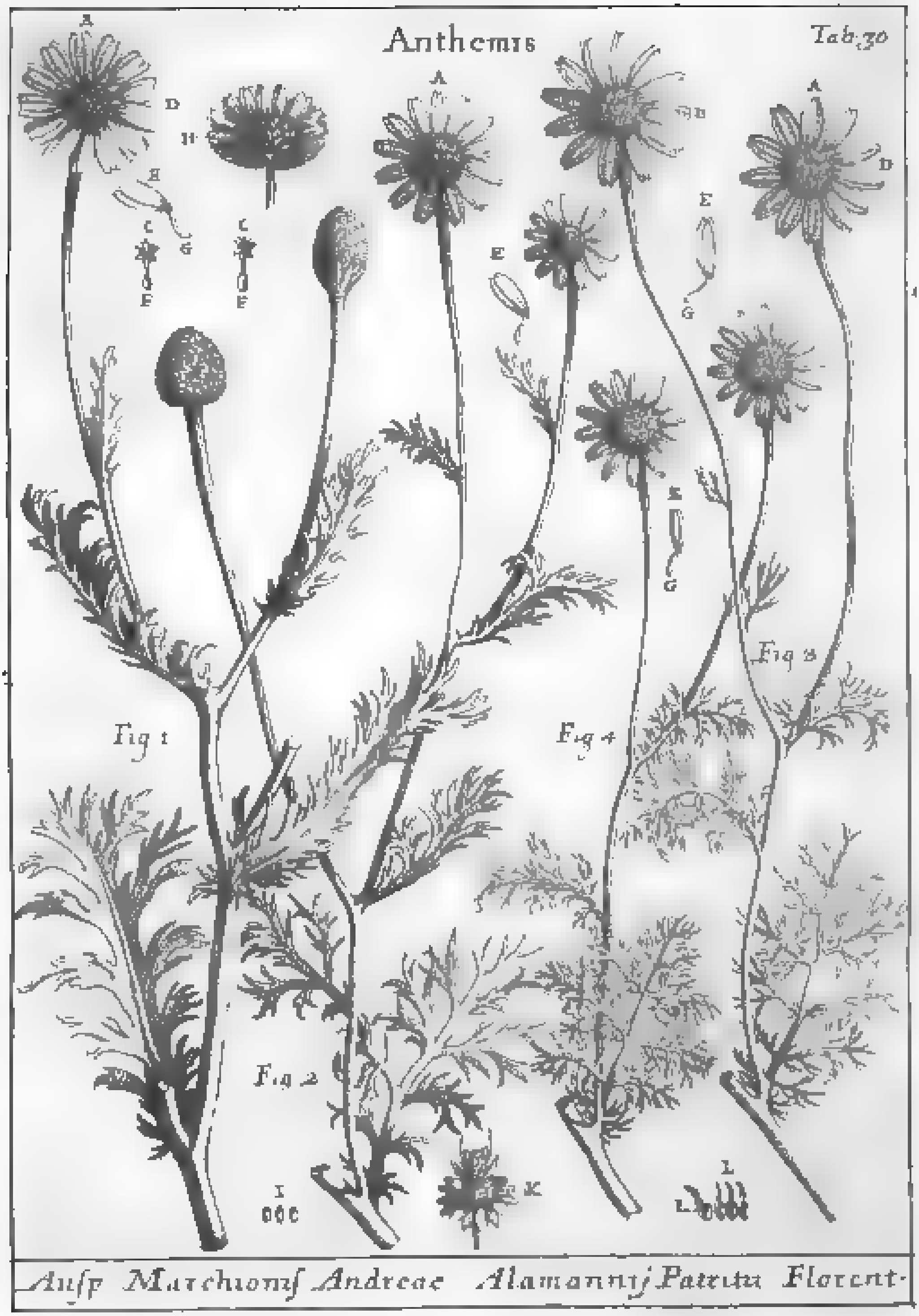
Auſpicijs D. Comitiſ de Pembroke, et Mountgomery, Nob. Angli.

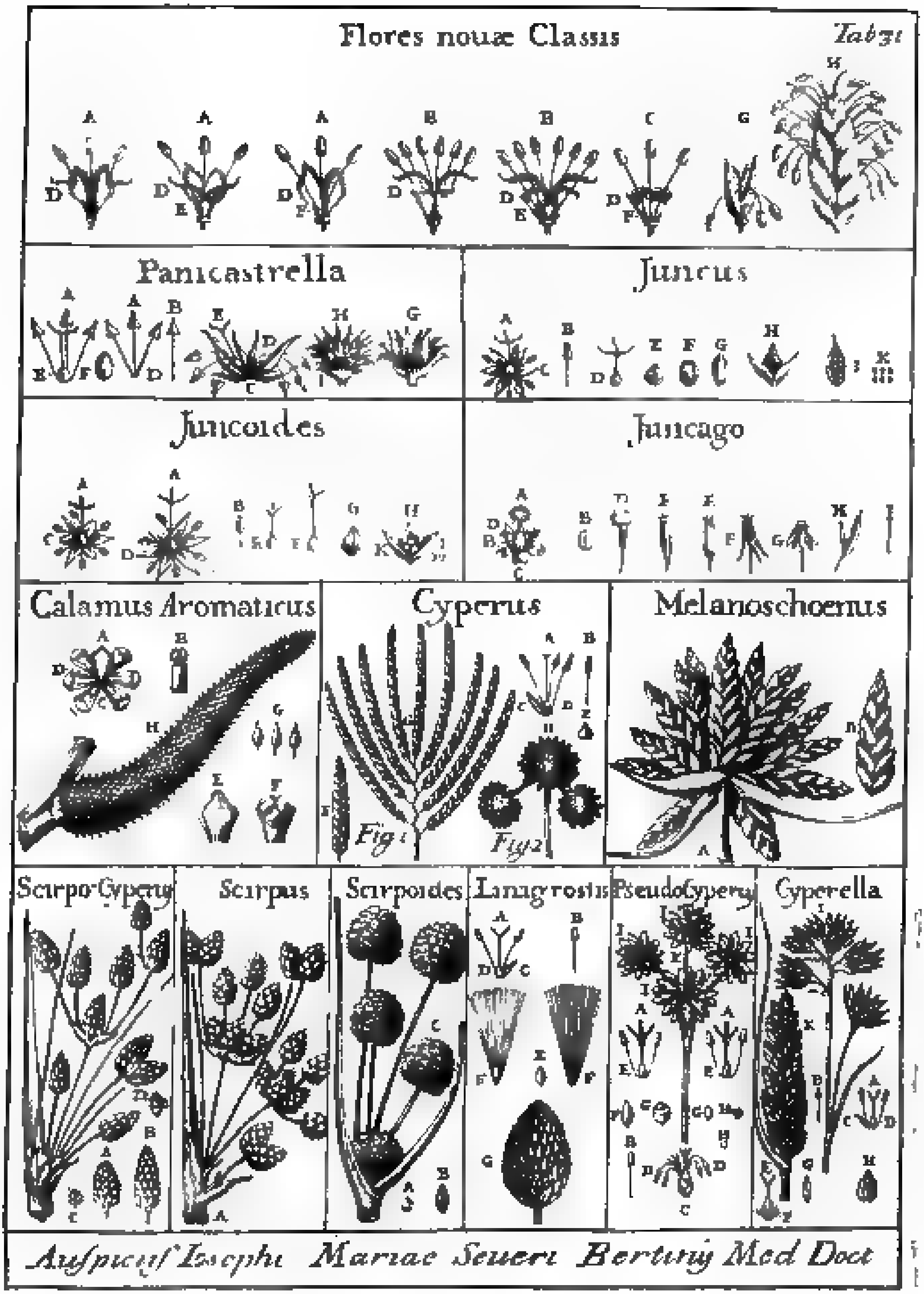
Leontodontoides Tab 28

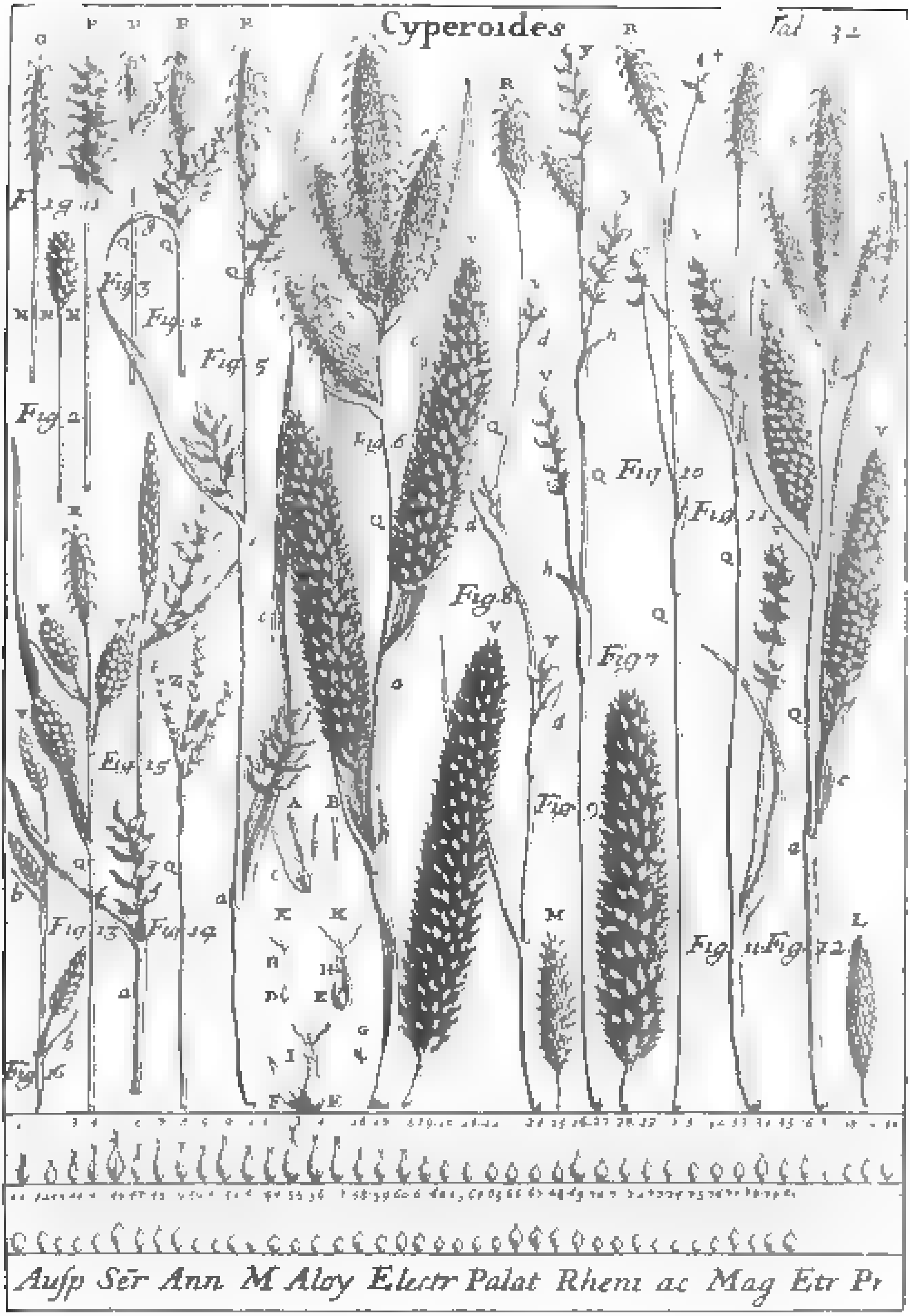

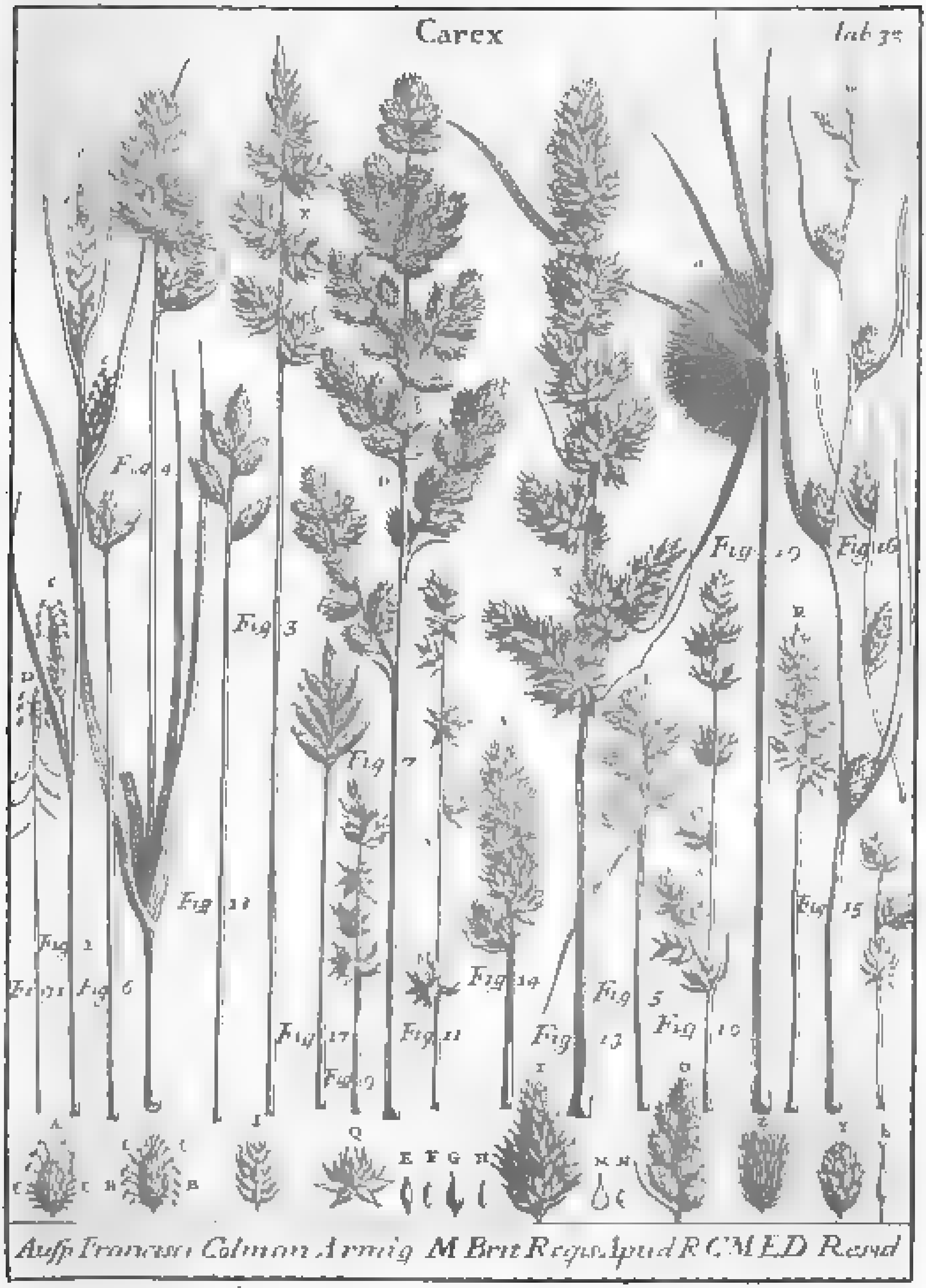
Auſpiciiſ Ab Marchioniſ Franciſci Riccardij

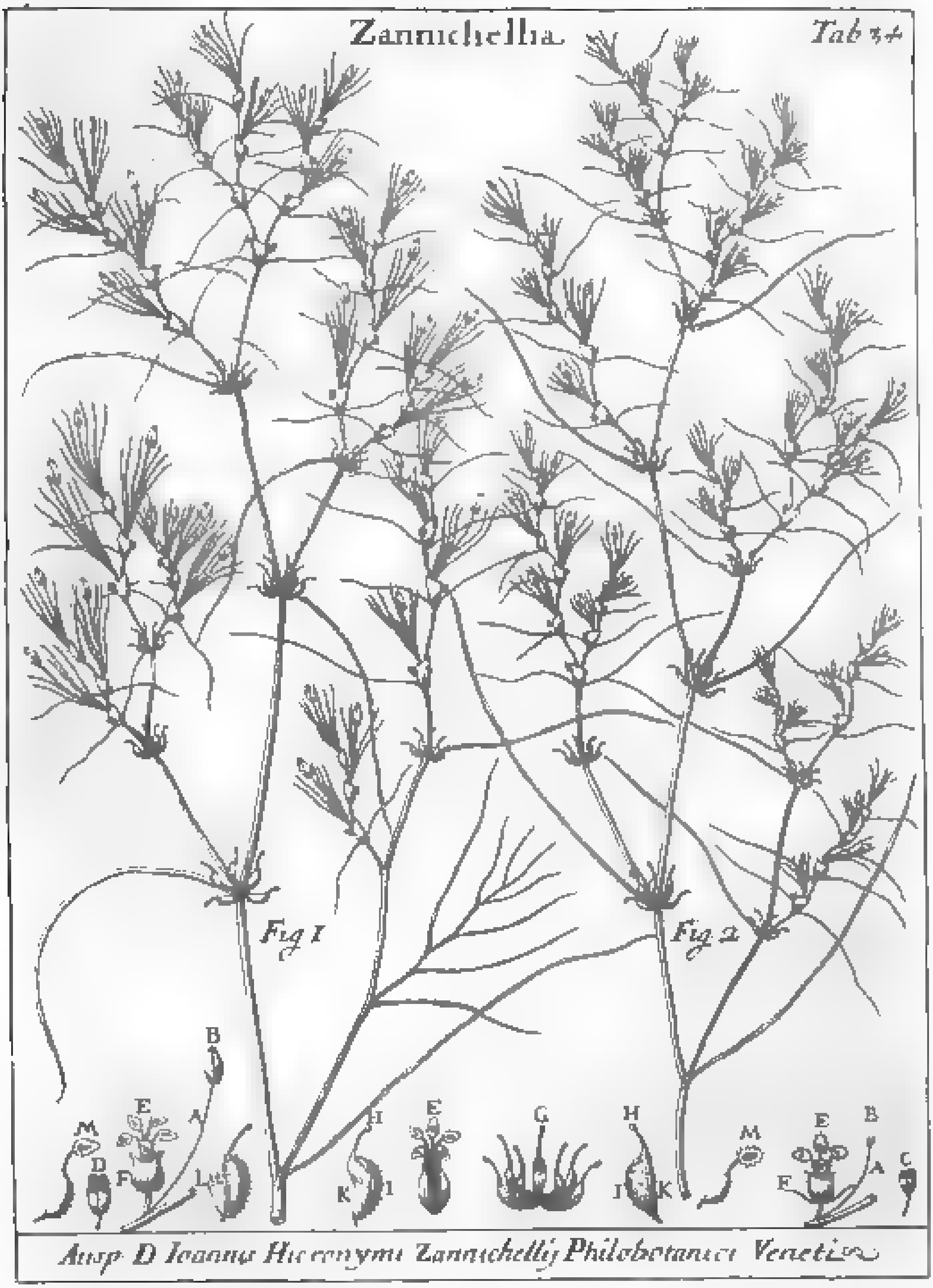

Tab. 29
Bellidastrum
Parthenium
Bellis. Leucanthemum
Ausp Vgolini Antonii Grifonii Patric Flor D.Steph Equiti

Anthemis
Tab. 30
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Auſp Marchionis Andreae Alamannij Patritii Florent·

Flores nouæ Classis
Tab 31
Panicastrella
Juncus
Juncoides
Juncago
Calamus Aromaticus
Cyperus
Fig 1
Fig 2
Melanoschoenus
Scirpo-Cyperus
Scirpus
Scirpoides
Lanagrostis
PseudoCyperus
Cyperella
Auſpicijs Ioſephi Mariae Seueri Bertinij Med Doct

Cyperoides
Tab 32
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Fig 6
Fig 7
Fig 8
Fig 9
Fig 10
Fig 11
Fig 12
Fig 13
Fig 14
Fig 15
Auſp Sēr Ann M Aloy Electr Palat Rheni ac Mag Etr Pr

Carex
Tab 35
Fig 4
Fig 3
Fig 19
Fig 16
Fig 7
Fig 2
Fig 6
Fig 14
Fig 5
Fig 15
Fig 17
Fig 11
Fig 13
Fig 10
Fig 9
Auſp Franciſci Colman Armig M Brit Regis Apud R G M E D Reſid

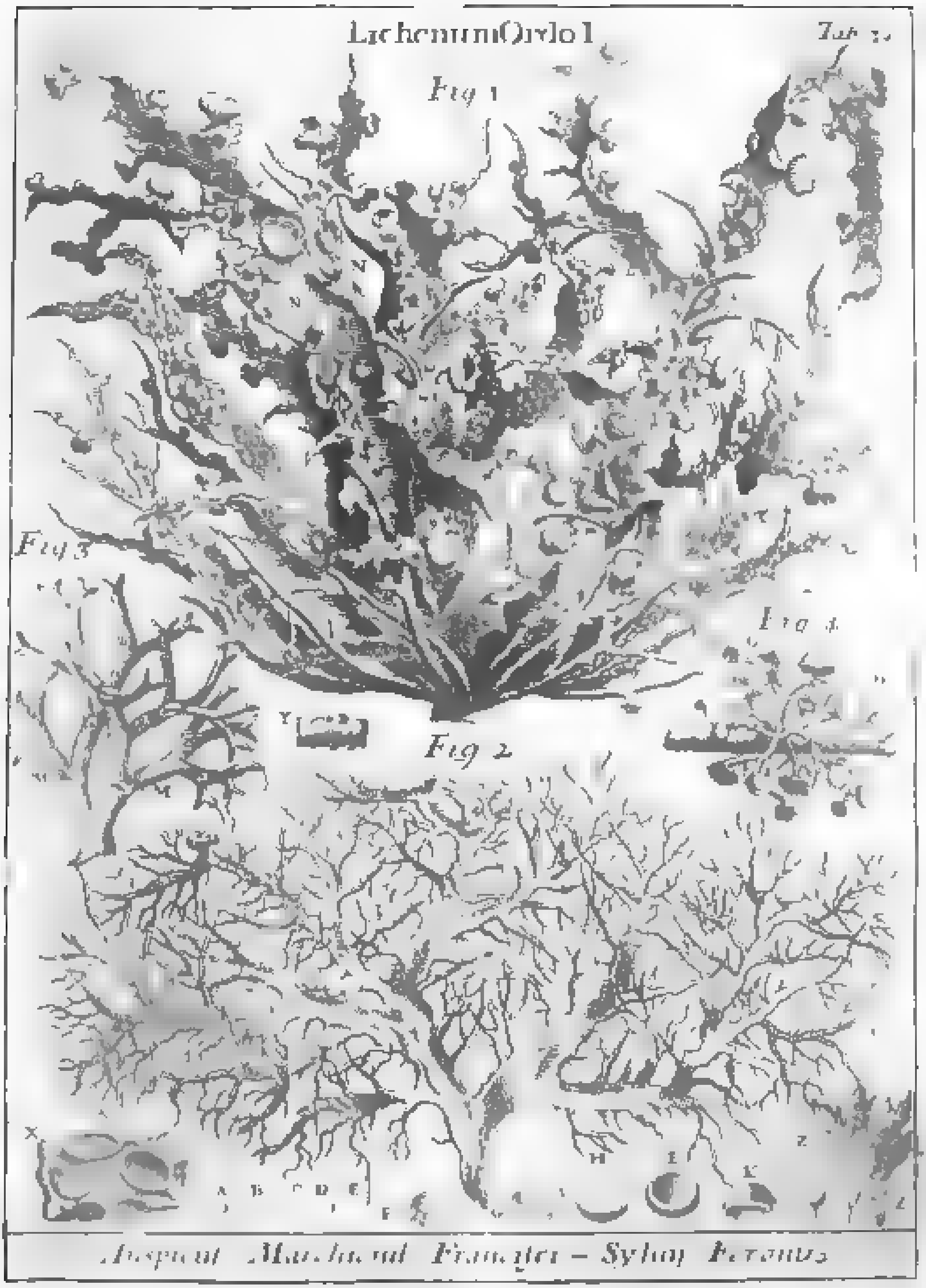

Zannichellia
Tab 34
Fig 1
Fig 2
Ausp. D Ioannis Hieronymi Zannichellij Philobotanici Veneti

Buccaferrea

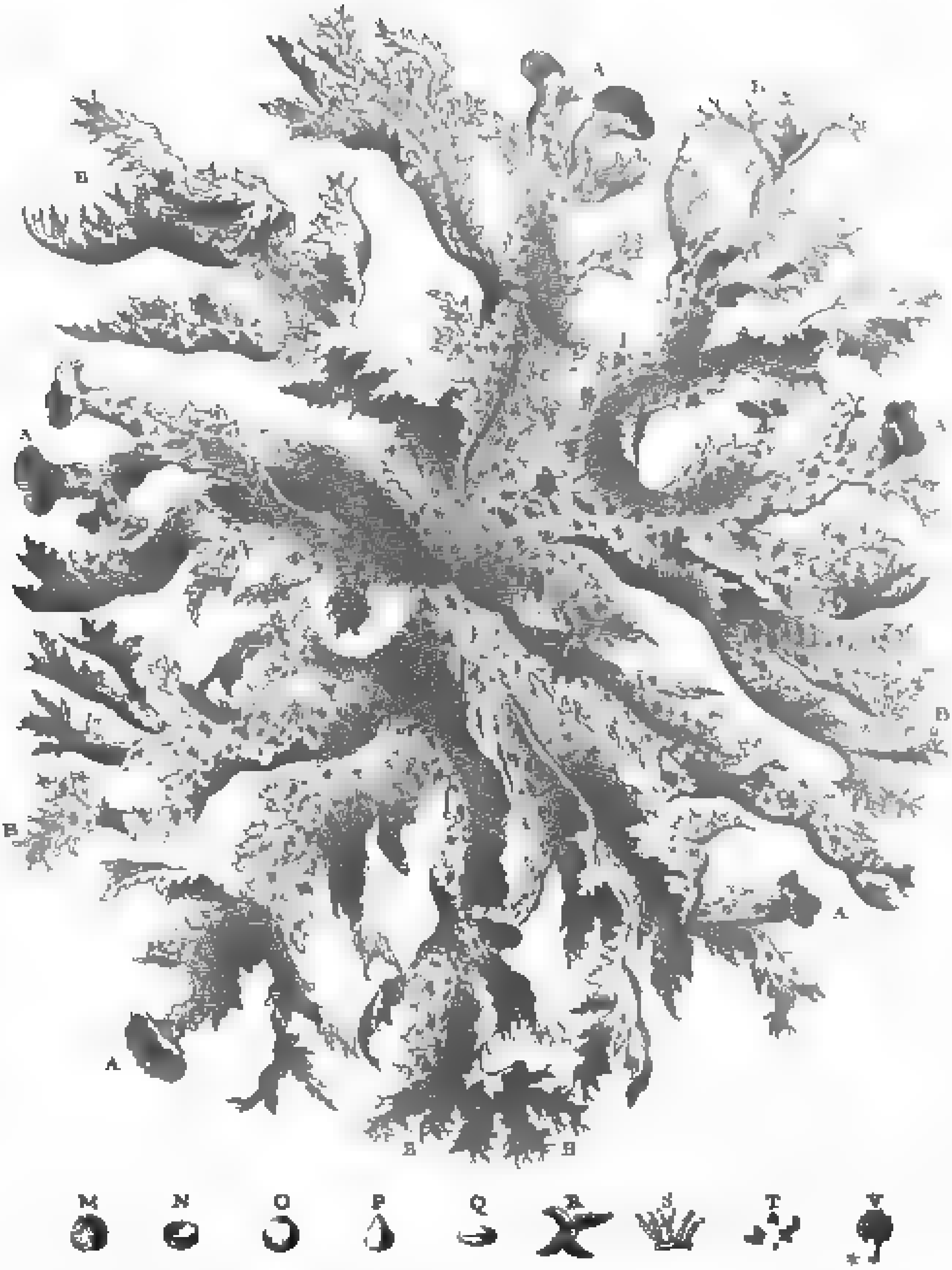
Tab 35

Auſp Comitis Camilli Antonii Boccadiferro Patritii Bononienſis

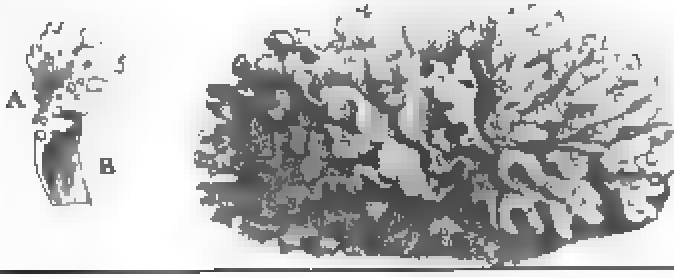

Lichenum Ordo I
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4

Ordo II Tab 37

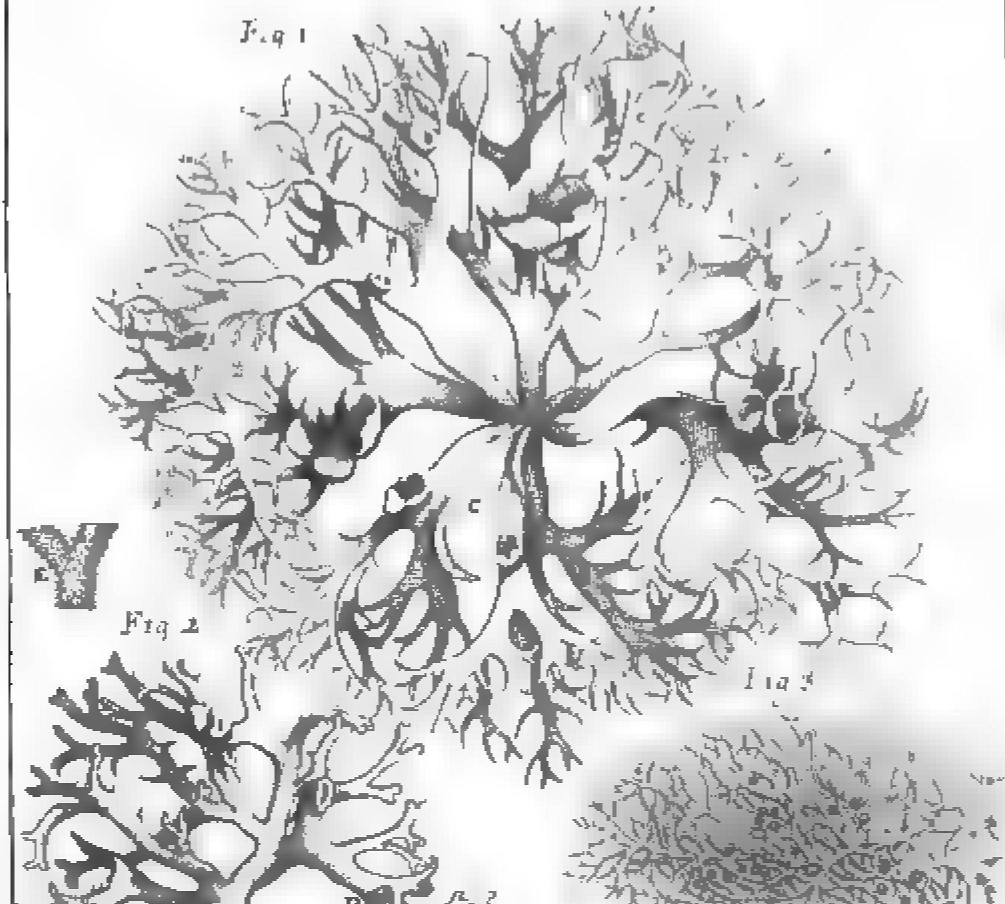

Ausp. D. Brunonis Tozzi, Ab. Vallumbr. e R. S. Londinensi, & Bot. Flora

Ordo III

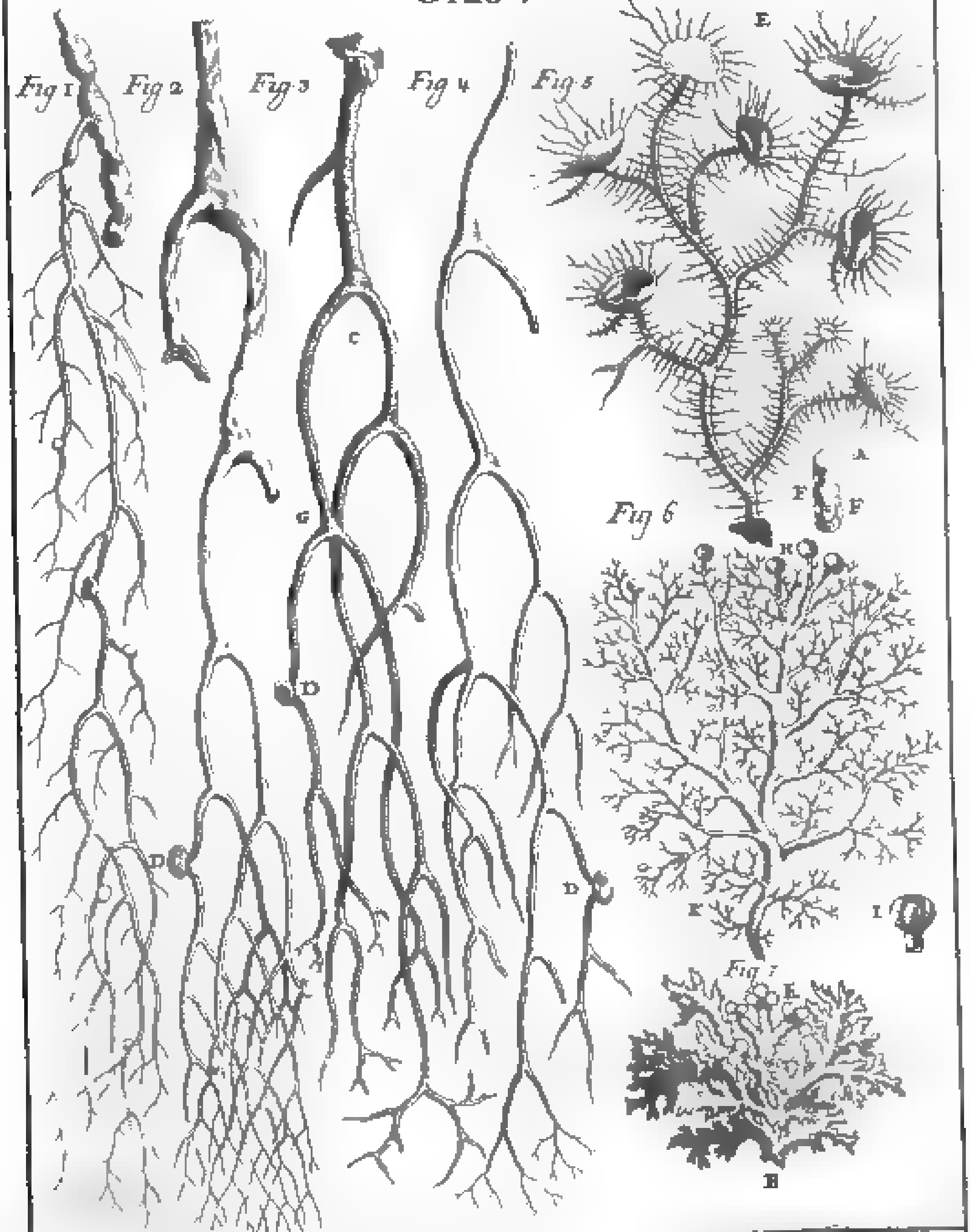
Ordo IV

Auspiciis Ioannis Gerinij Patritii Florentini

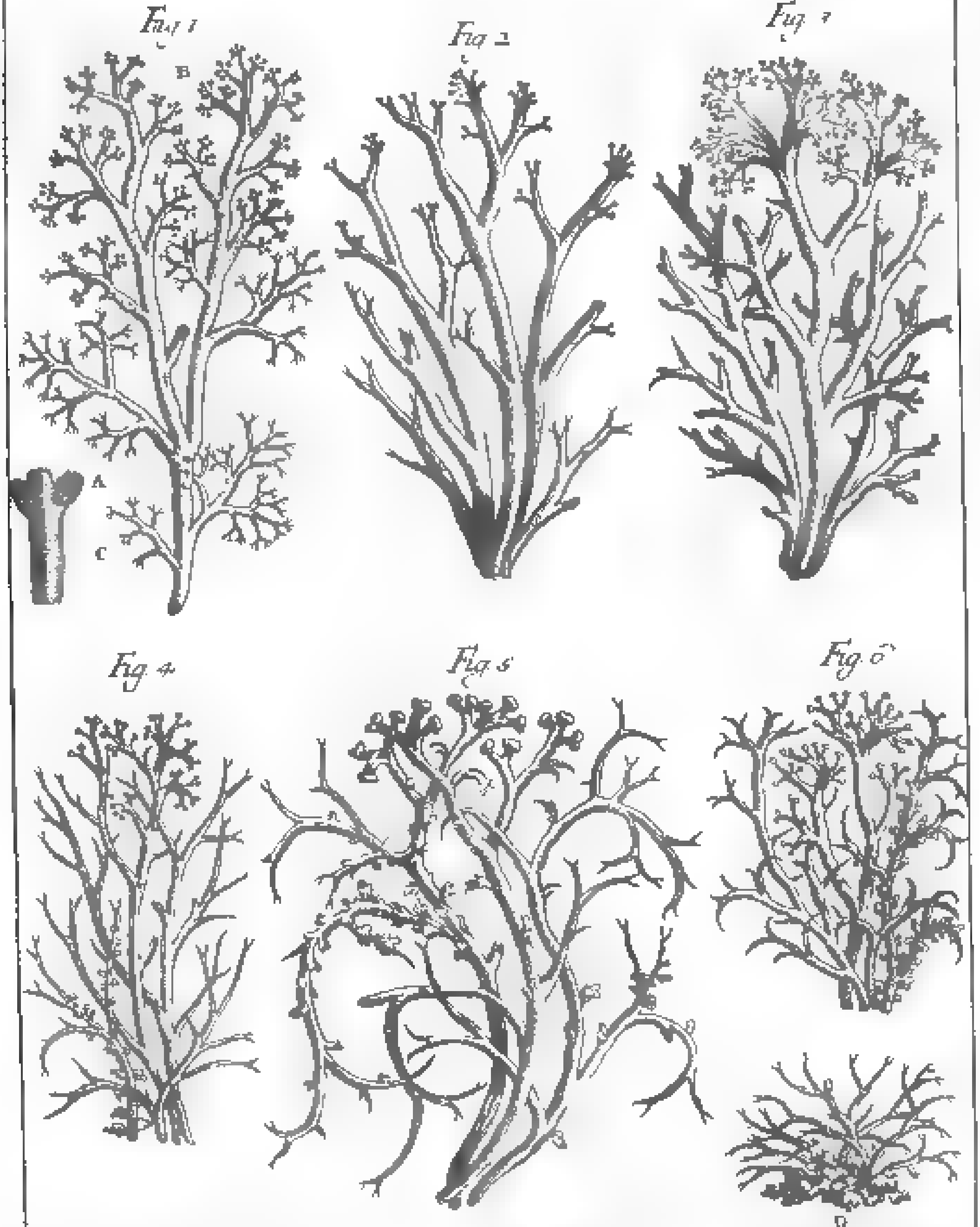
Ordo V

Tab. 39

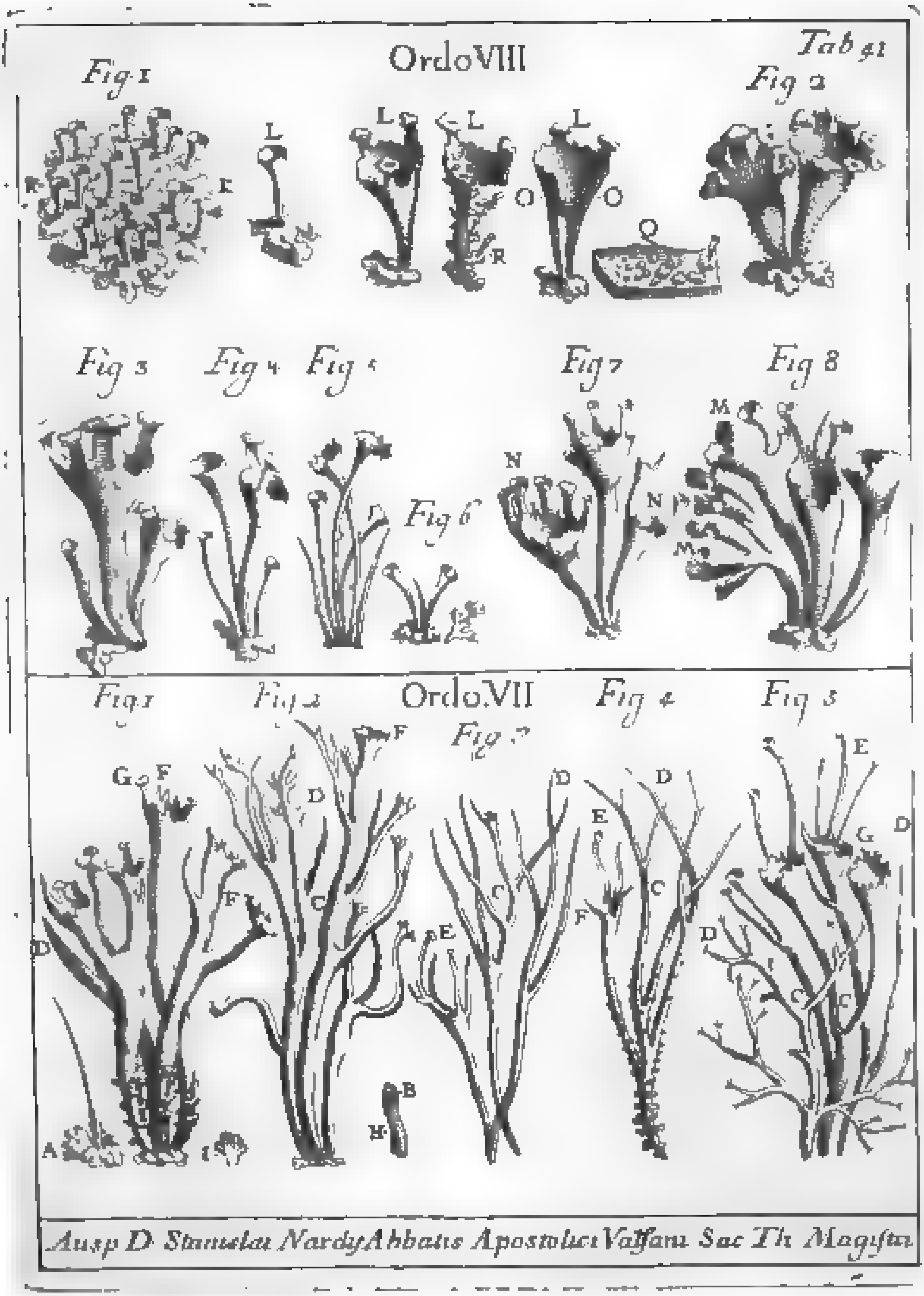

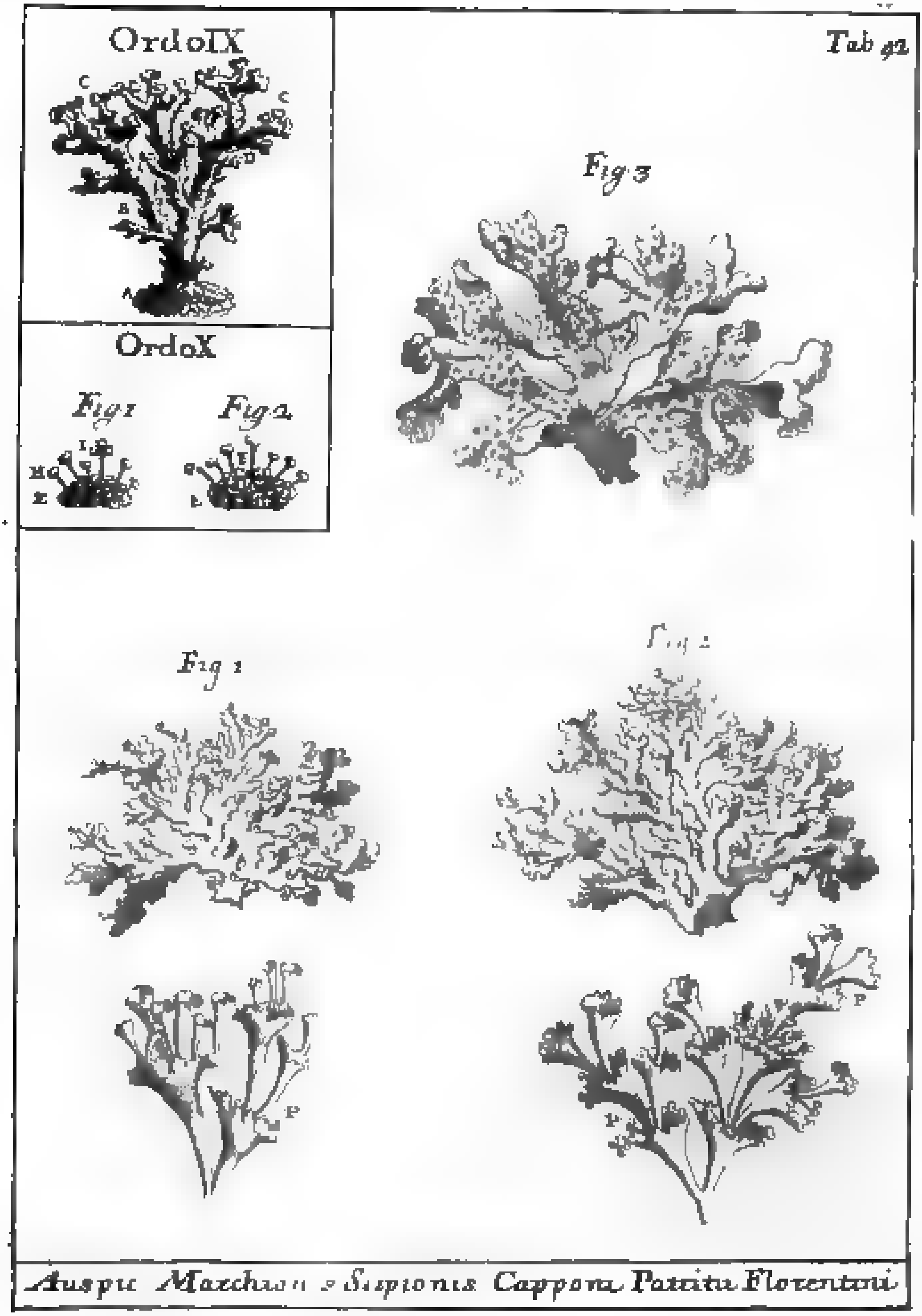
Auſp Baroniſ Andreæ Franceſchy Nob a cubiculiſ RCMDE et S^e Electr Palat

Ordo VI

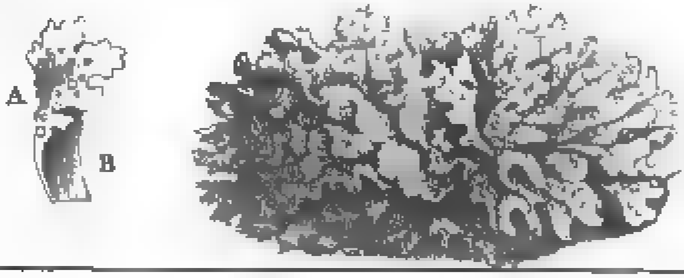
Auspic. R. Pr. Amadei Cerduay Præcept. Nobilium Epheborum Aulæ R.C.I. G.M.E.D

Ordo VIII
Tab 41
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Fig 6
Fig 7
Fig 8
Ordo VII
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Ausp D Stanislai Nardy Abbatis Apostolici Vaſſani Sac Th Magistri

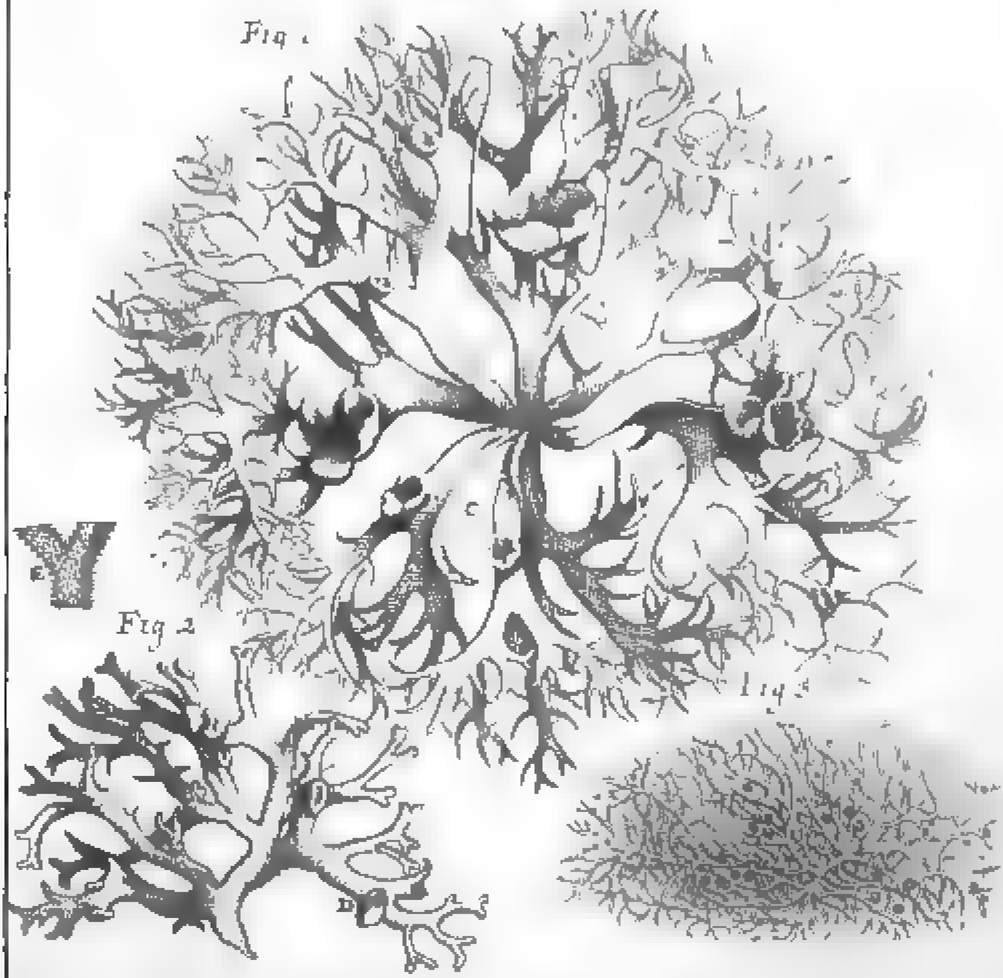

Tab 92
Ordo IX
Ordo X
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 1
Fig 2
Auspic Marchionis Scipionis Capponi Patritii Florentini

Tab 38

Ordo III

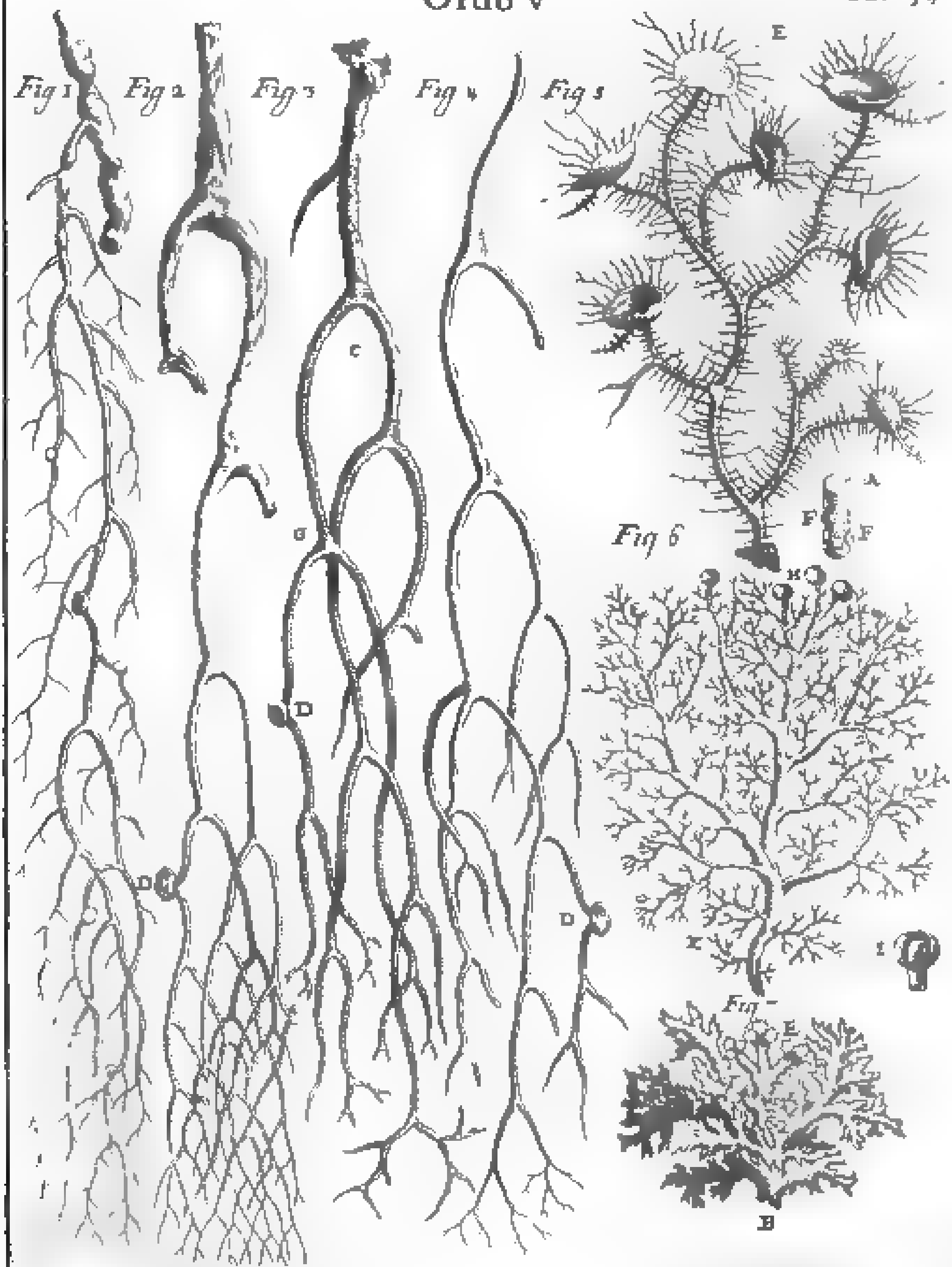
Ordo IV

Auspiciis Ioannis Gerinij Patritii Florentini

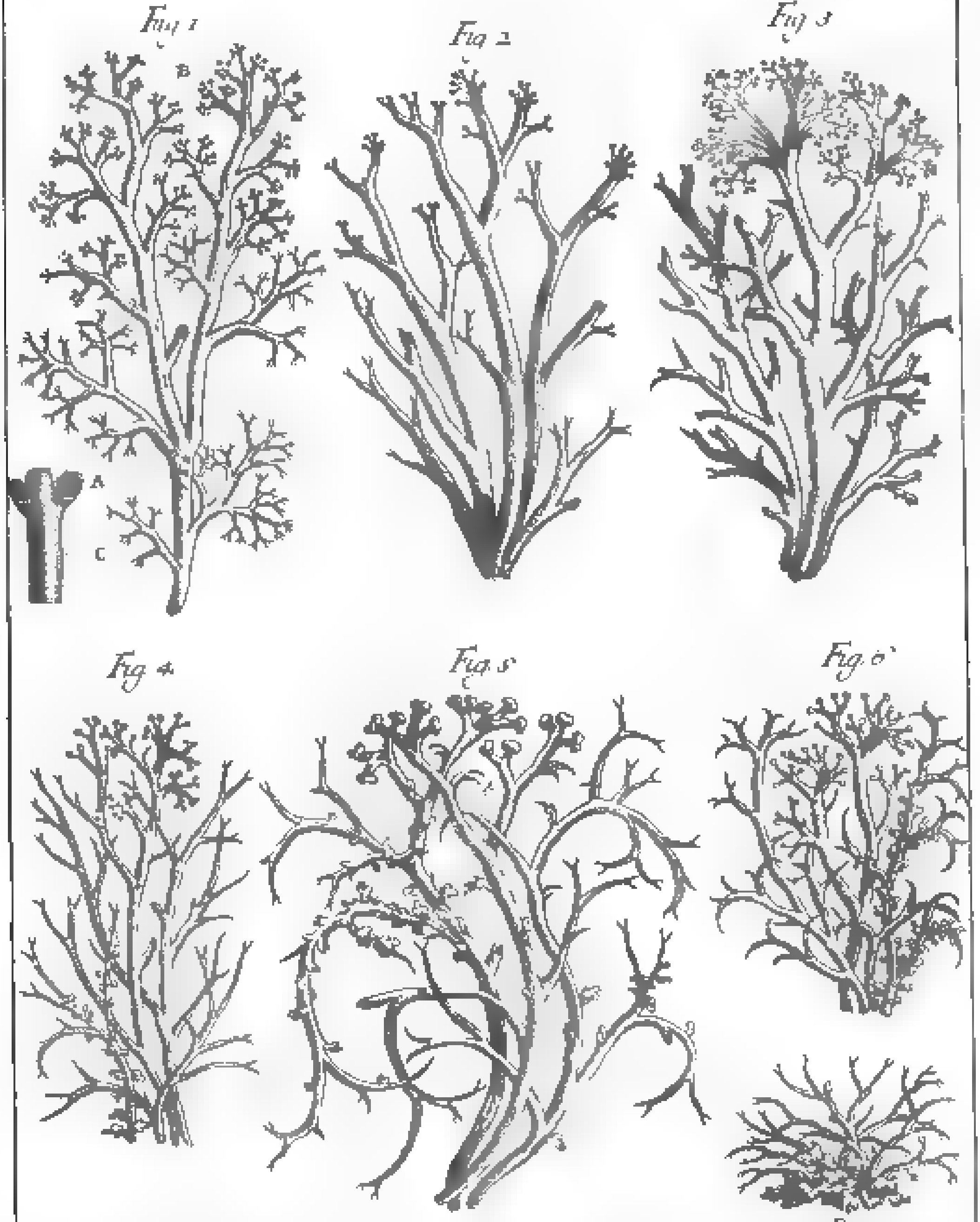
Ordo V

Tab. 39

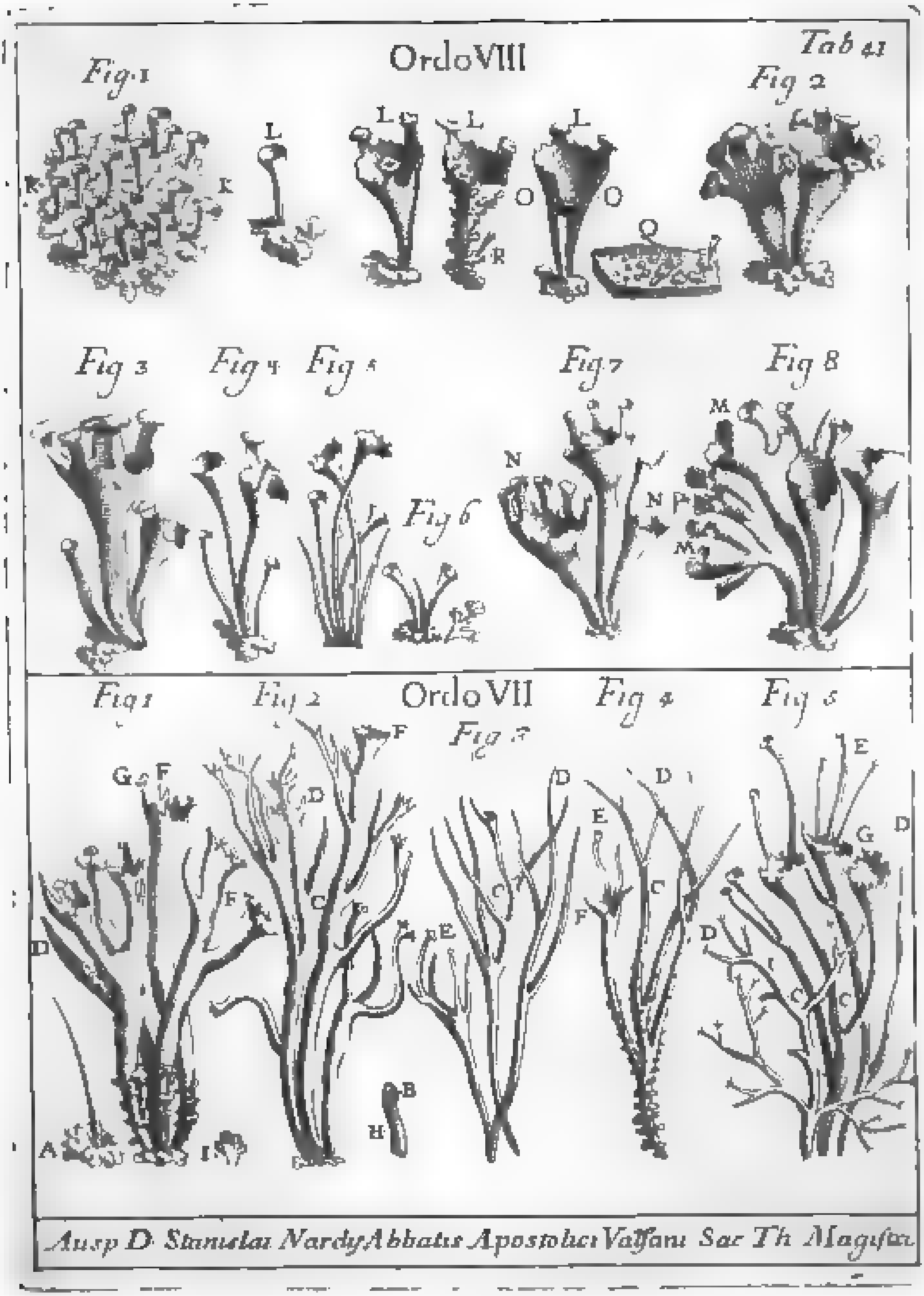

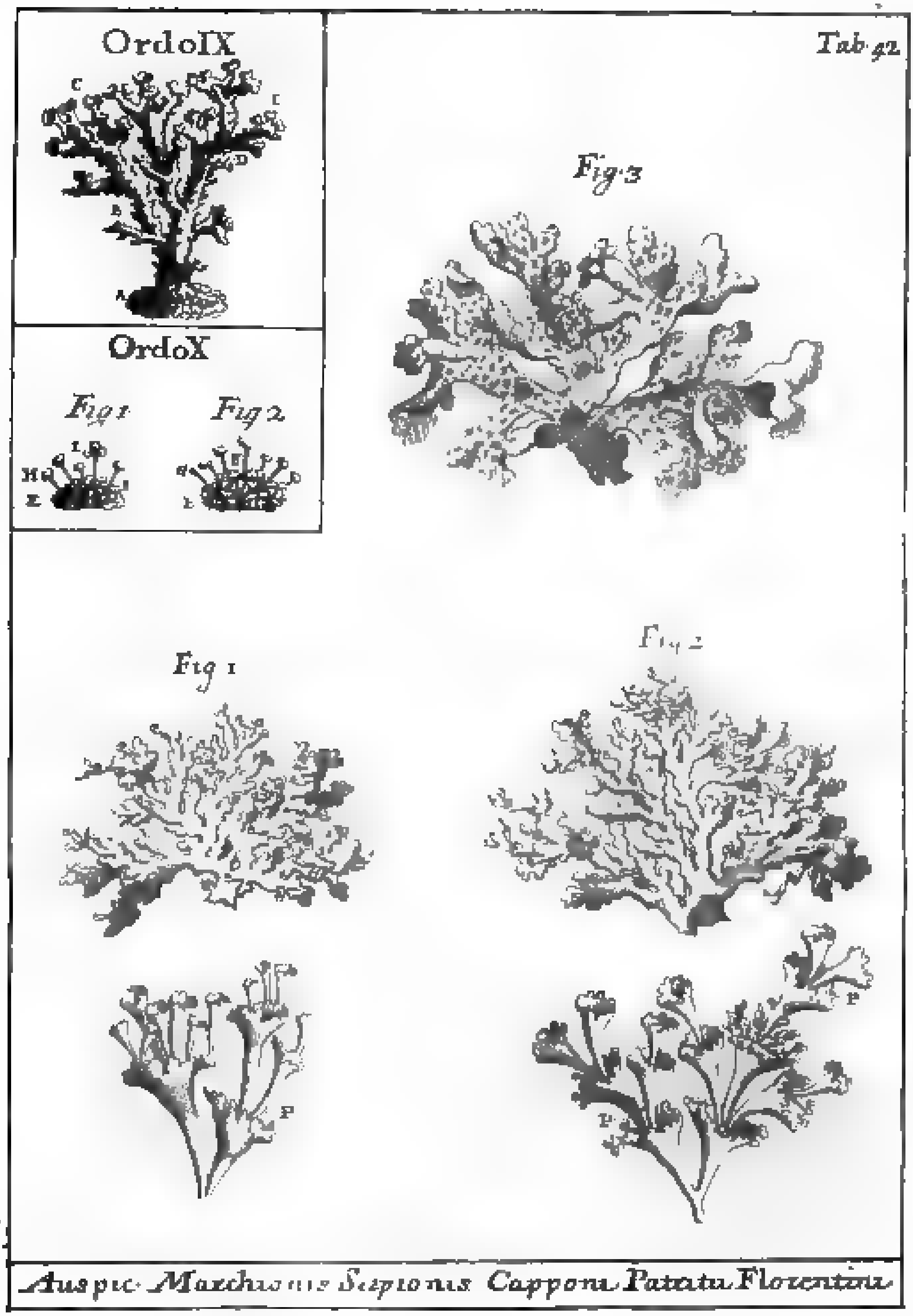
Auſp Baroniſ Andreæ Franceſchy Nob a cubiculiſ RCMDE et S.ᵗ Electr Palat

Ordo VI

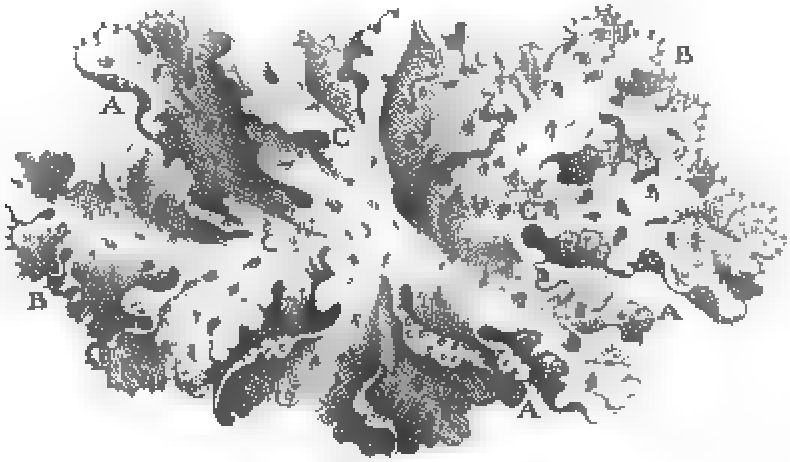

Auspic. R. P. Amalei Cerchiay Praecpt. Nobilium Ephebonum Aula R. C. T. G. M. E. D.

Ordo VIII
Tab 41
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Fig 6
Fig 7
Fig 8
Ordo VII
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Auſp D. Stanislai Nardy Abbatis Apoſtolici Vaſſani Sac Th Magiſtri

Ordo IX
Tab. 42
Fig. 3
Ordo X
Fig. 1
Fig. 2
Fig. 1
Fig. 2
Auspic. Marchionis Scipionis Capponi Patritu Florentini

Ordo XI

Ordo XXIII

Fig 1

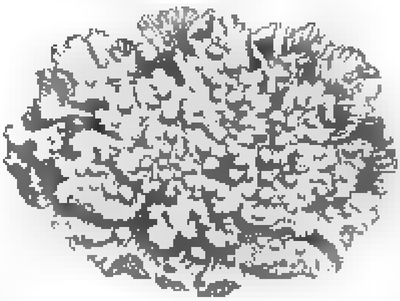
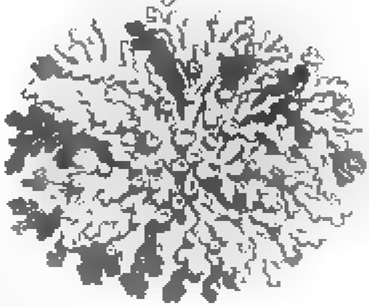

Fig 2

D

Fig 3

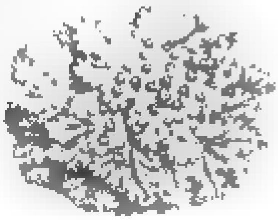

Fig 4

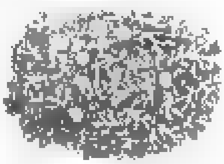
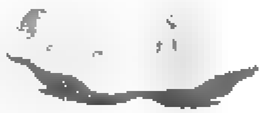
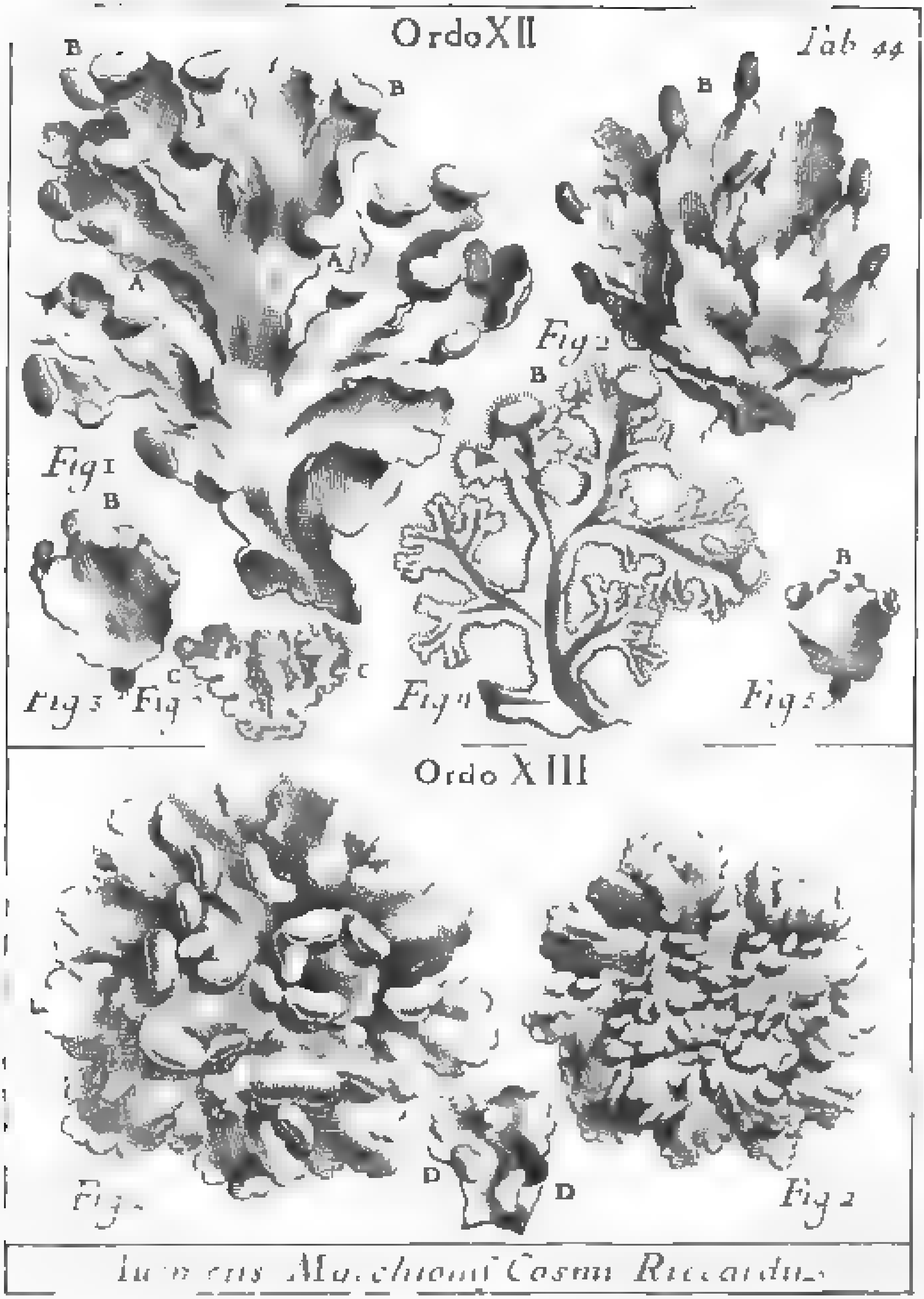

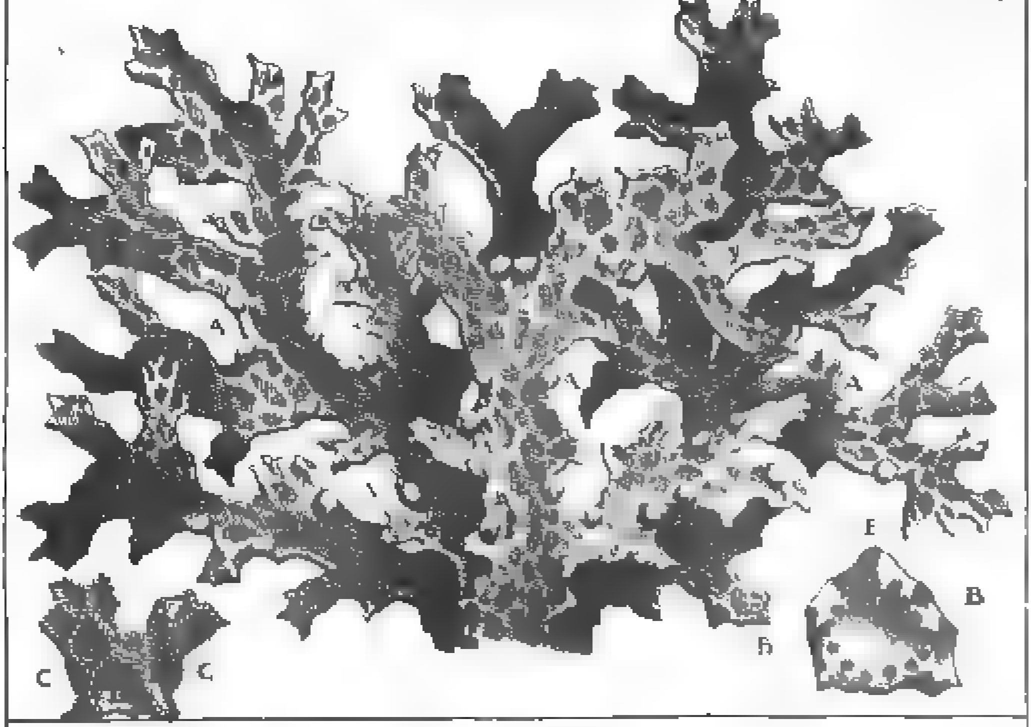
Fig 5

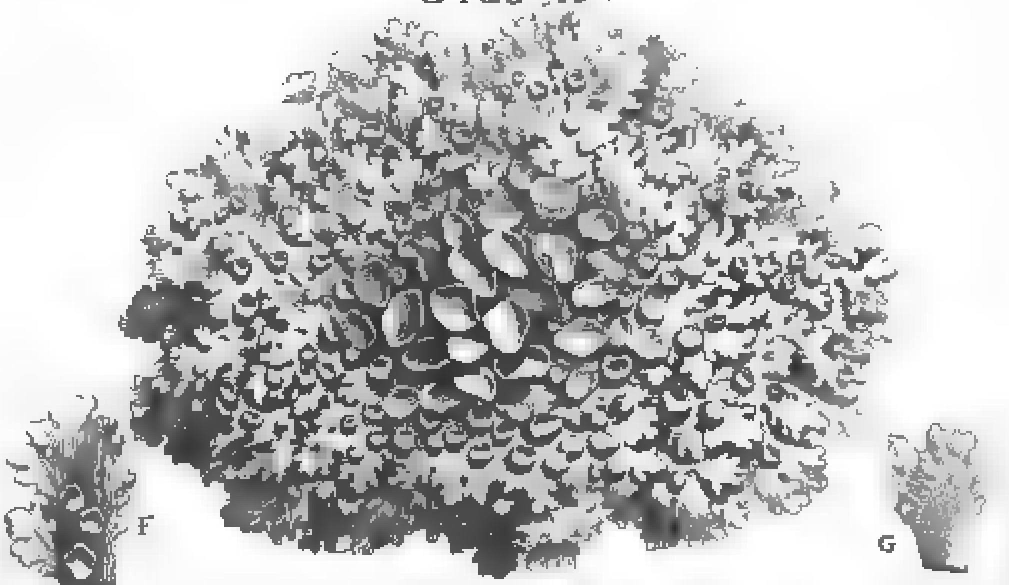
Auſp Ill.mi ac R.mi D Aloyſij Mariæ Strozza Epiſcopi Feſulani

Ordo XII
Tab 44
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Ordo XIII
Fig 2

Ordo XIV Tab 45

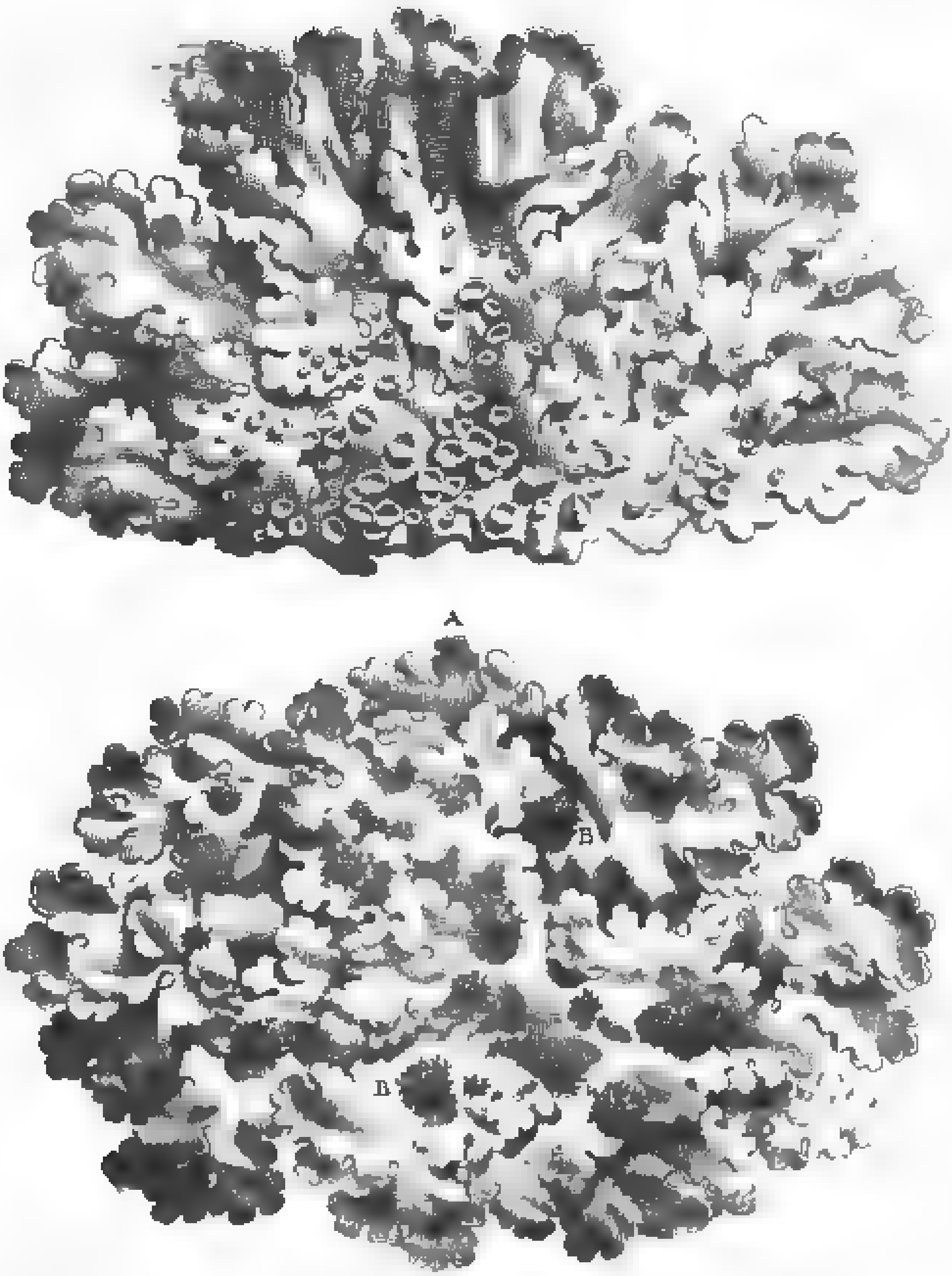

Ordo XV

Auſpicijſ Nicolai Panciatichi Patricij Florentini

Ordo XVII *Tab 46*

Ausp D Hieronymi Parenty Ab.ti & Visitatoris Glis Vallſani

Ordo XVIII Tab. 47

Auſp. Jacobi-Nicolai Gualducci S^mæ Electricis Pal. Theſaurarij

Ordo XX

Tab 48

Fig 1

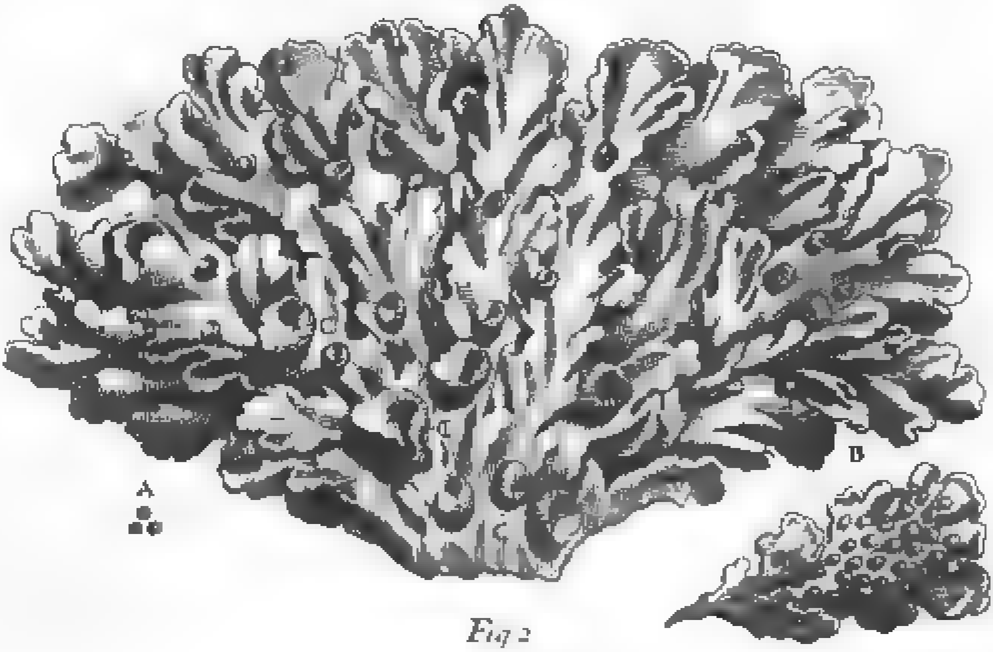
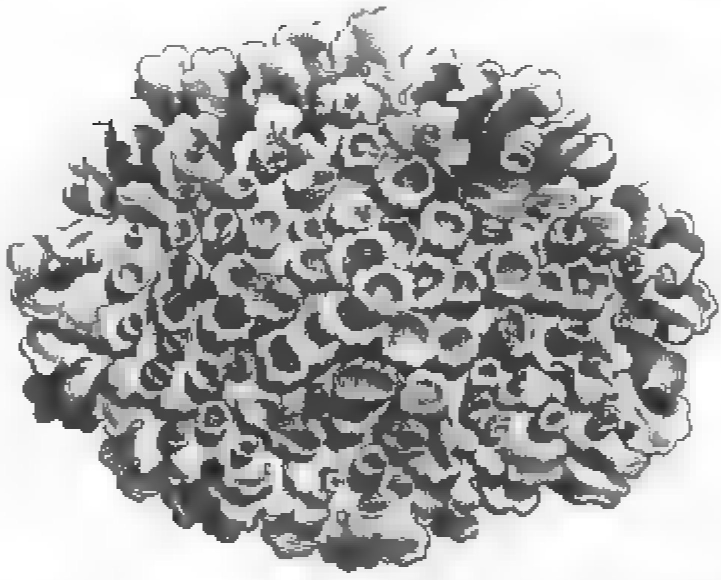
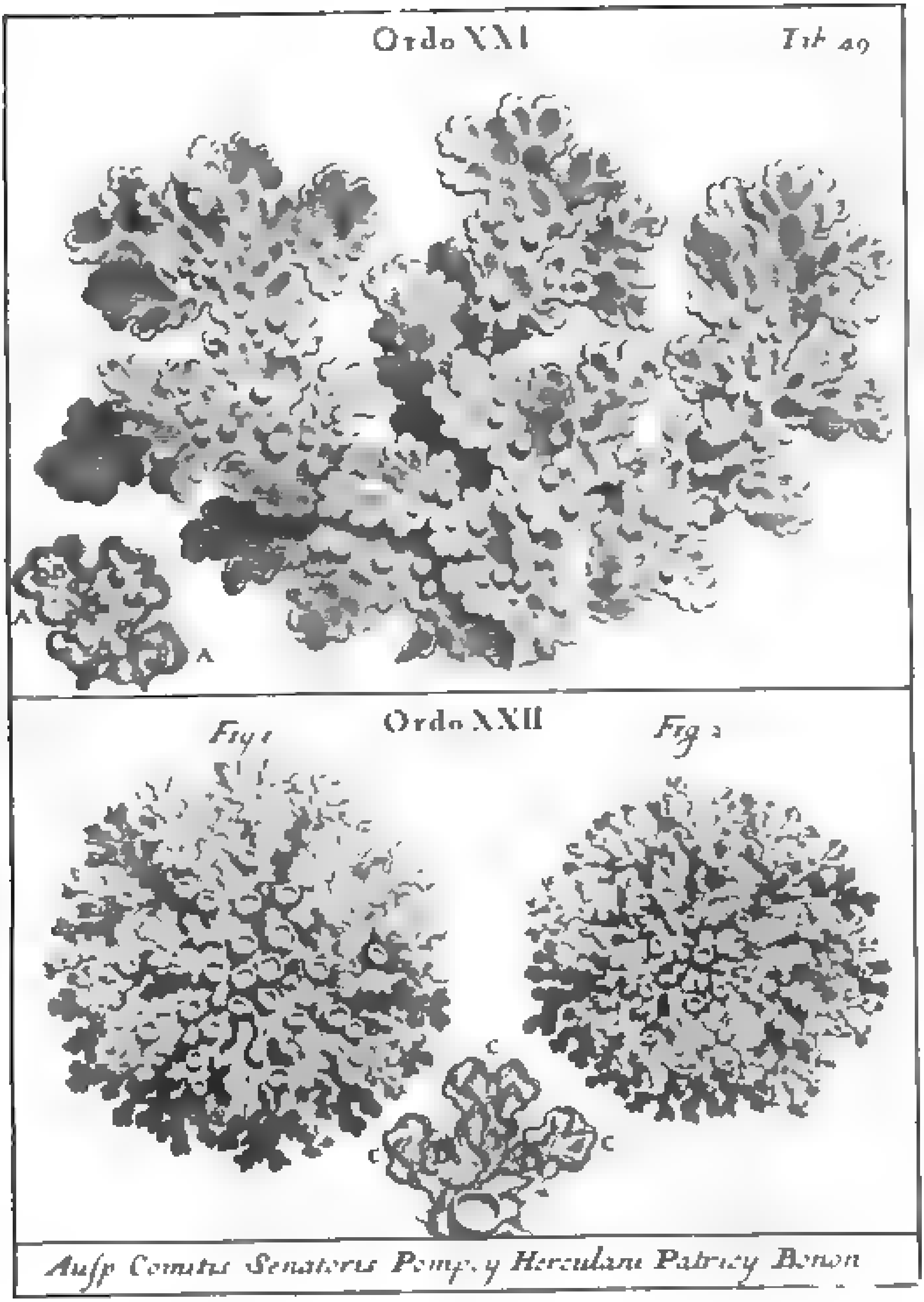
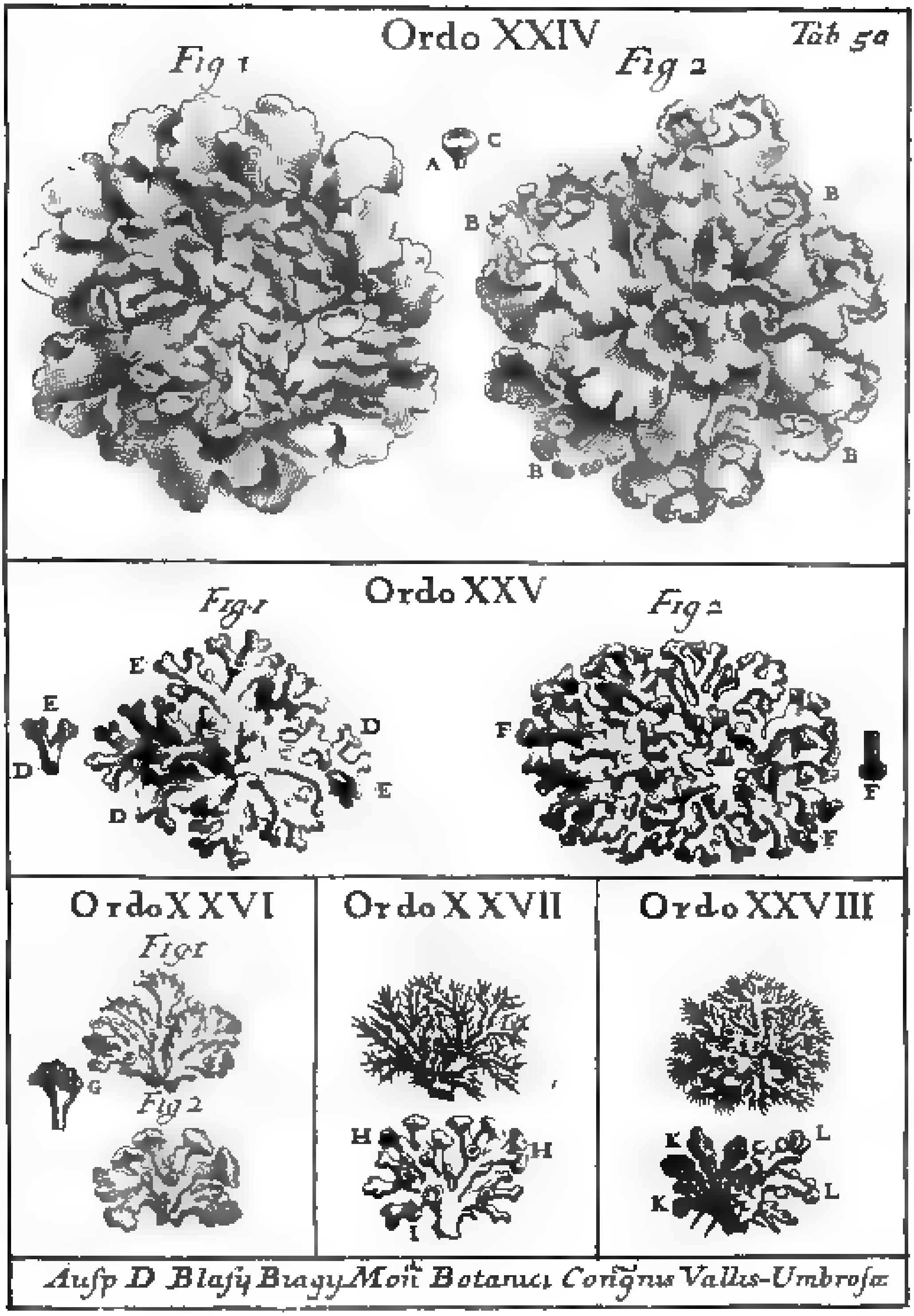

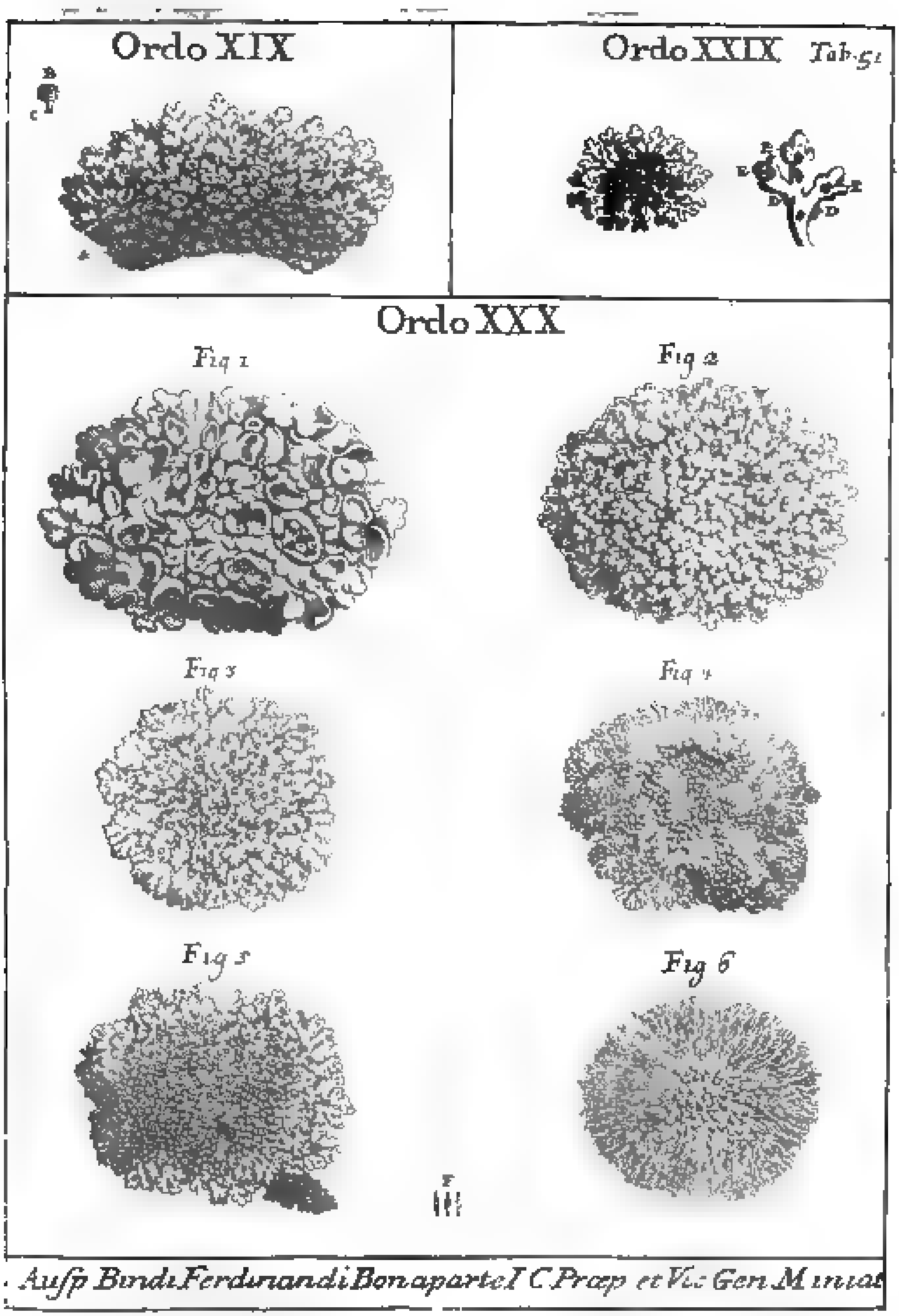
Fig 2

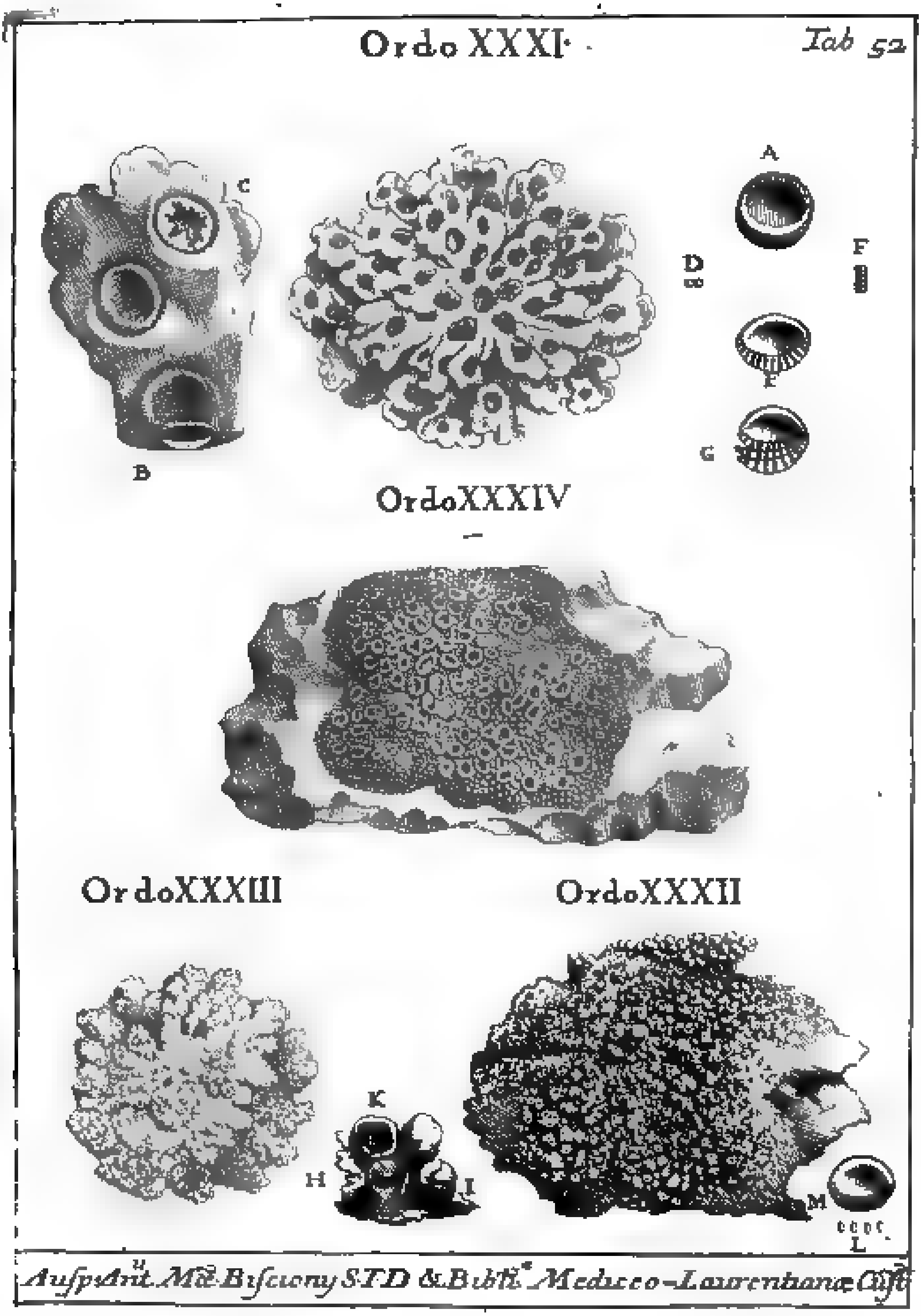

Auſp Nicolai Coſty Phil & Med D Colleg Bon, & Simpl Med Lect

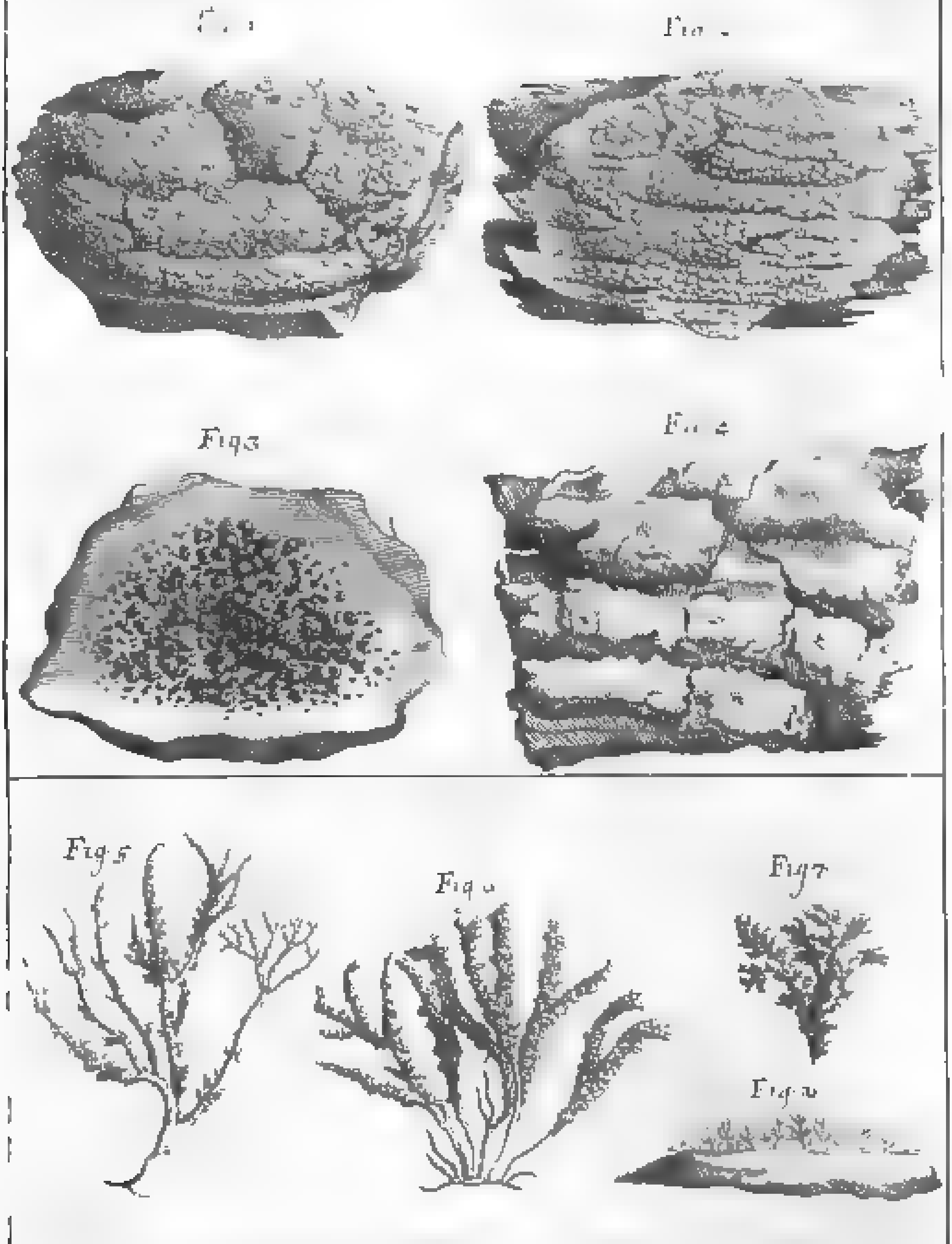

Ordo XXI
Tab 49
A
A
Ordo XXII
Fig 1
Fig 2
C
C
C
Auſp Comitis Senatoris Pompeij Herculani Patricij Bonon

Ordo XXIV
Tab 50
Fig 1
Fig 2
Ordo XXV
Fig 1
Fig 2
Ordo XXVI
Fig 1
Fig 2
Ordo XXVII
Ordo XXVIII
Auſp D Blaſij Biagij Mon Botanici Congnis Vallis-Umbroſæ

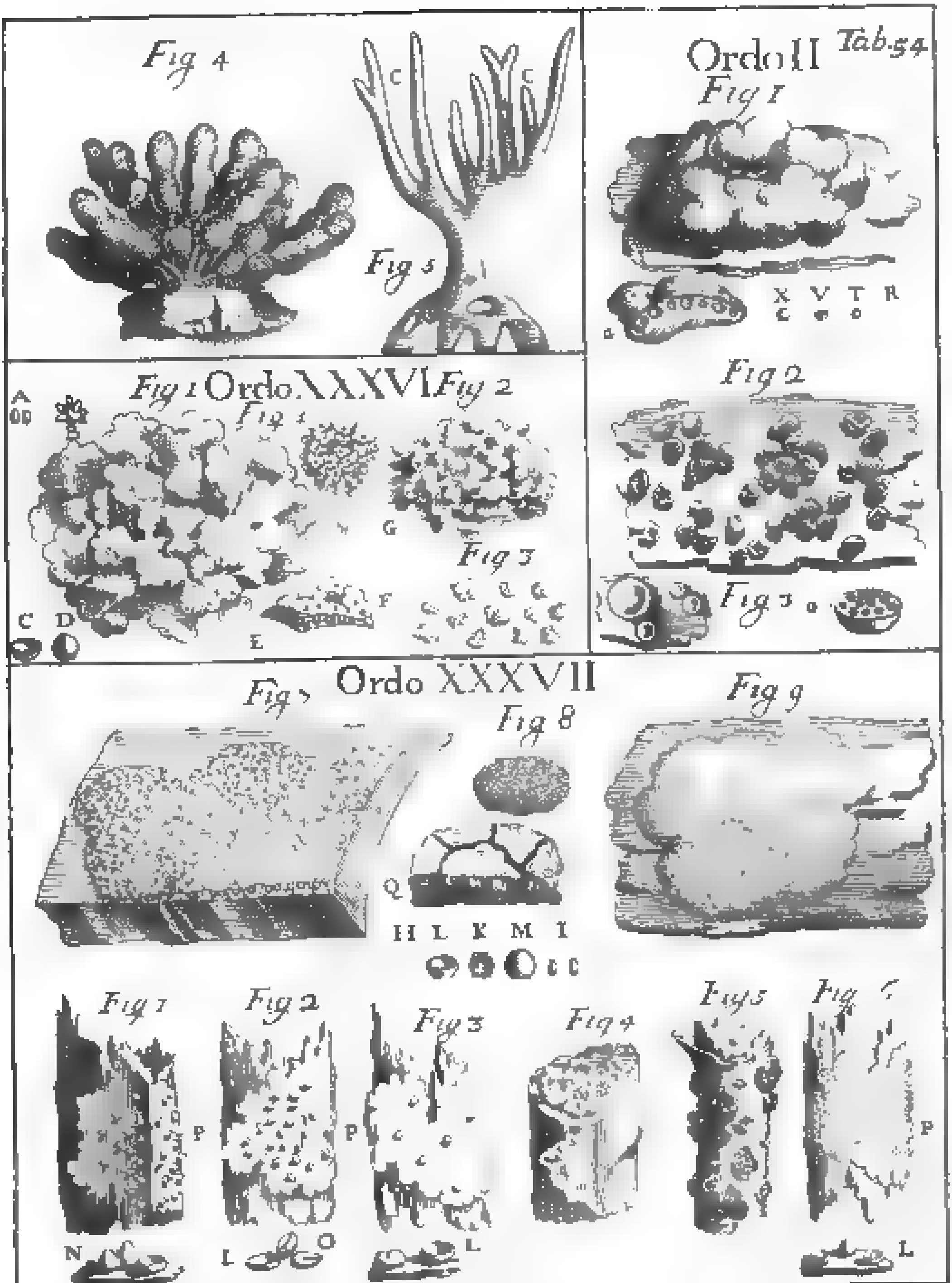

Ordo XIX
Ordo XXIX
Tab. 51
Ordo XXX
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Fig 6
Auſp Bindi Ferdinandi Bonaparte I C Præp et Vic Gen Miniat

Ordo XXXI.
Tab 52
A
B
C
D
E
F
G
Ordo XXXIV
Ordo XXXIII
Ordo XXXII
K
H
I
M
L
Auſp. Ant. Mar. Biſciony S.T.D & Bibl. Mediceo-Laurentianæ Cuſt.

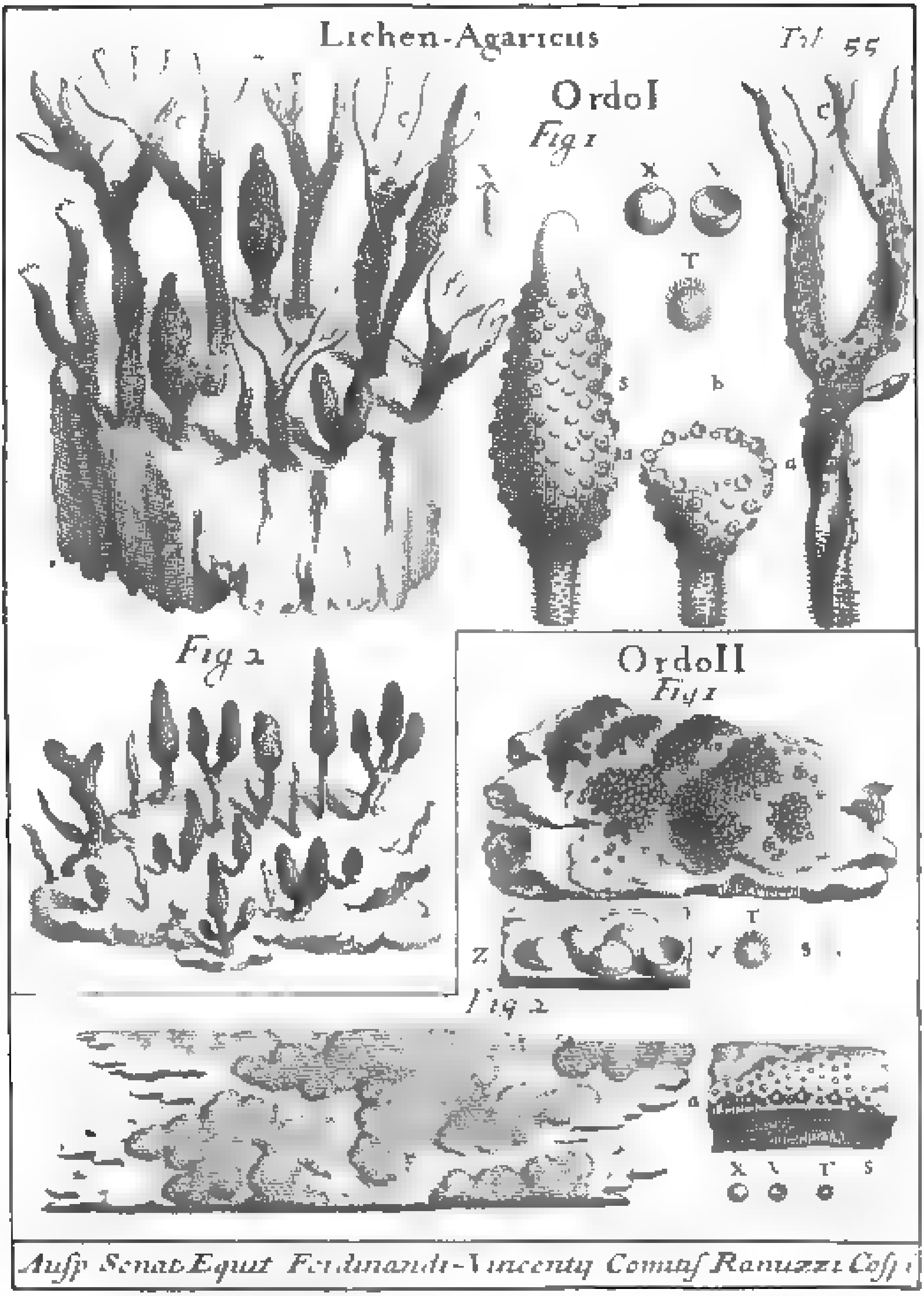
Tab. 53

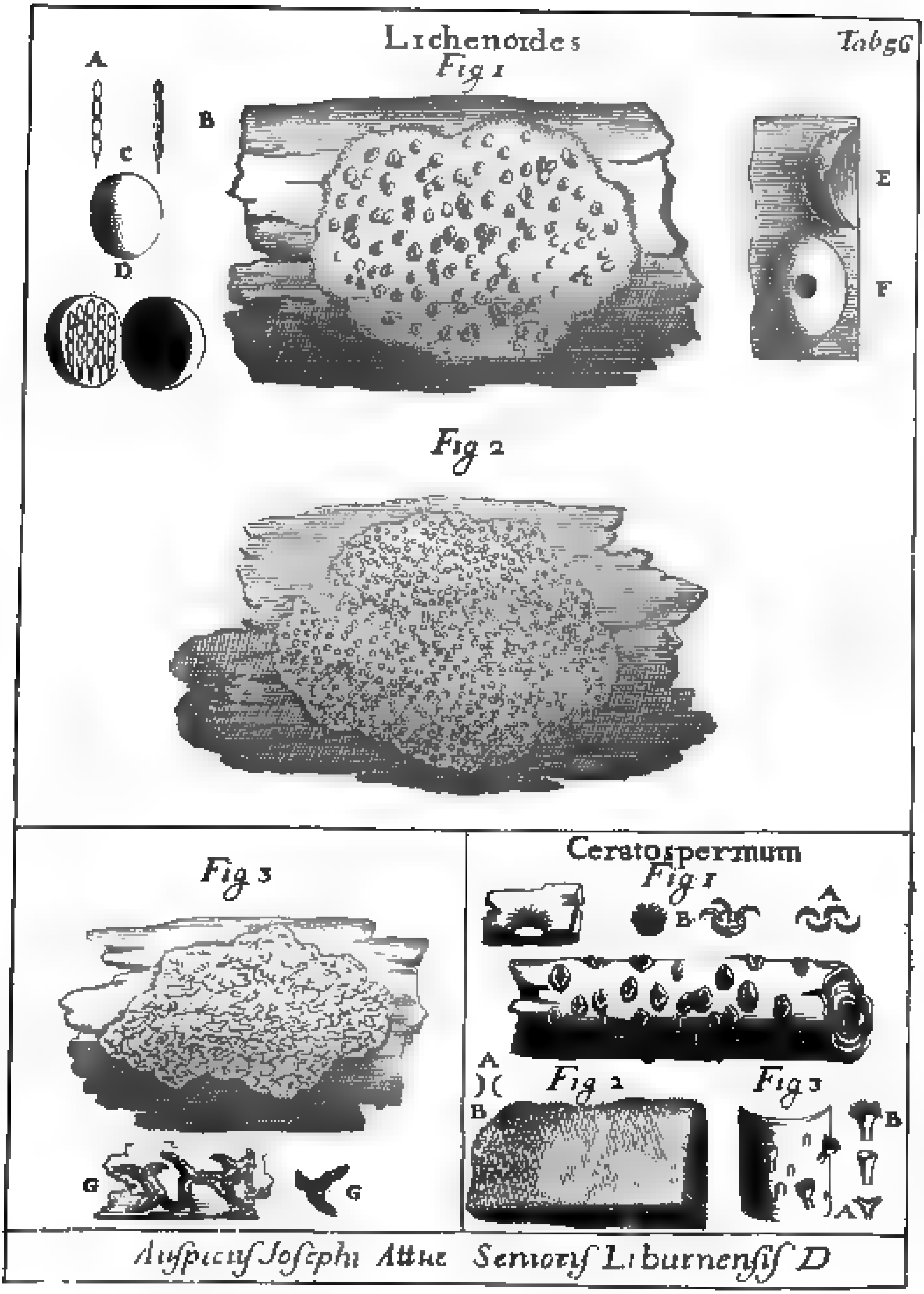

Ausp. Ludovici Ludovici van Dam. I V Doctoris

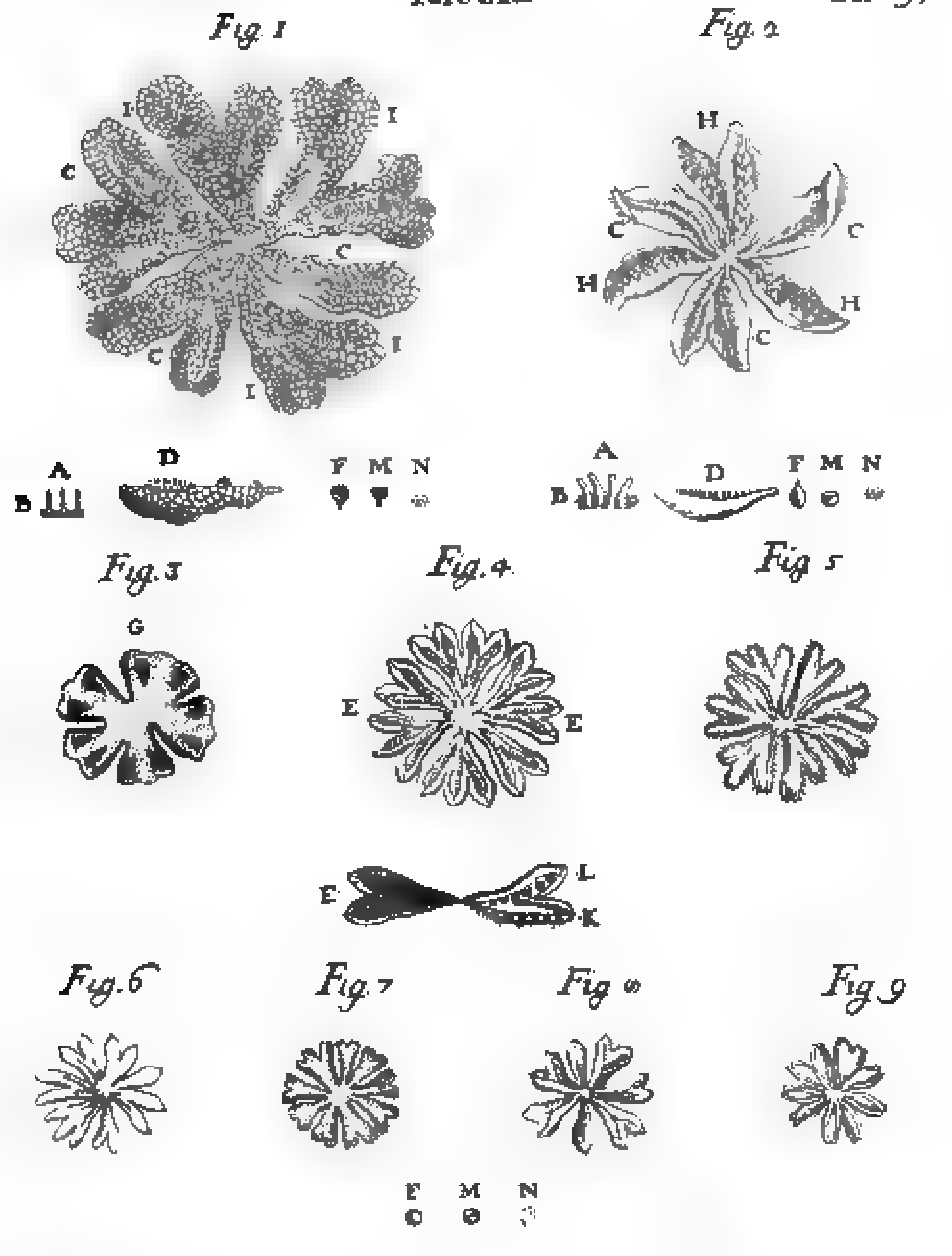

Auſp Gulielmi Sherard LL D Regiæ Soc Londinenſis Sodalis

Lichen-Agaricus
Tab 55
Ordo I
Fig 1
Fig 2
Ordo II
Fig 1
Fig 2
Auſp Senat Equit Ferdinandi-Vincentij Comit Ranuzzi Coſs

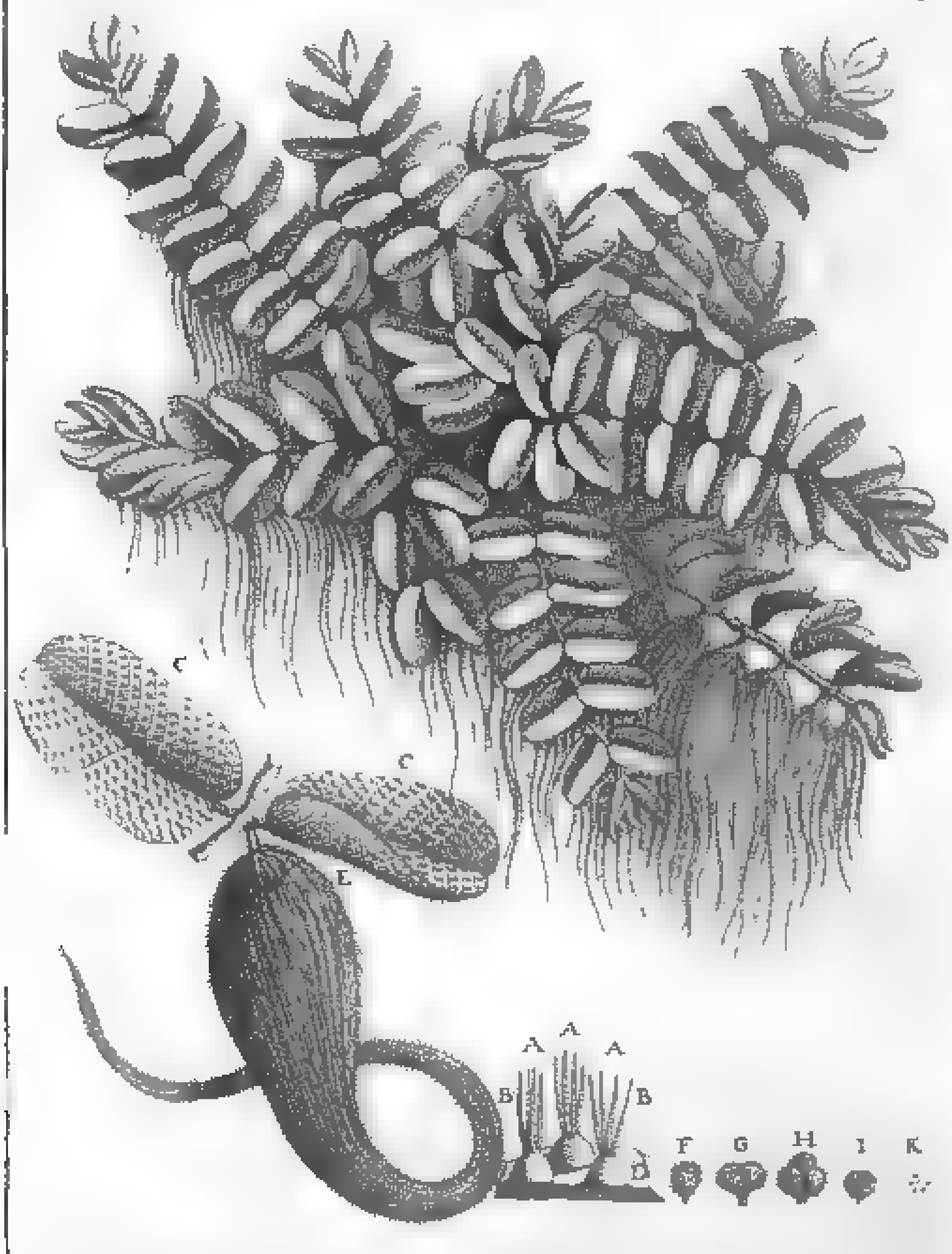

Lichenoides
Tab 56
Fig 1
A
B
C
D
E
F
Fig 2
Fig 3
G
G
Ceratospermum
Fig 1
A
B
Fig 2
A
B
Fig 3
B
A
Auſpiciis Joſephi Attue Senioris Liburnenſis D

Riccia Tab 57

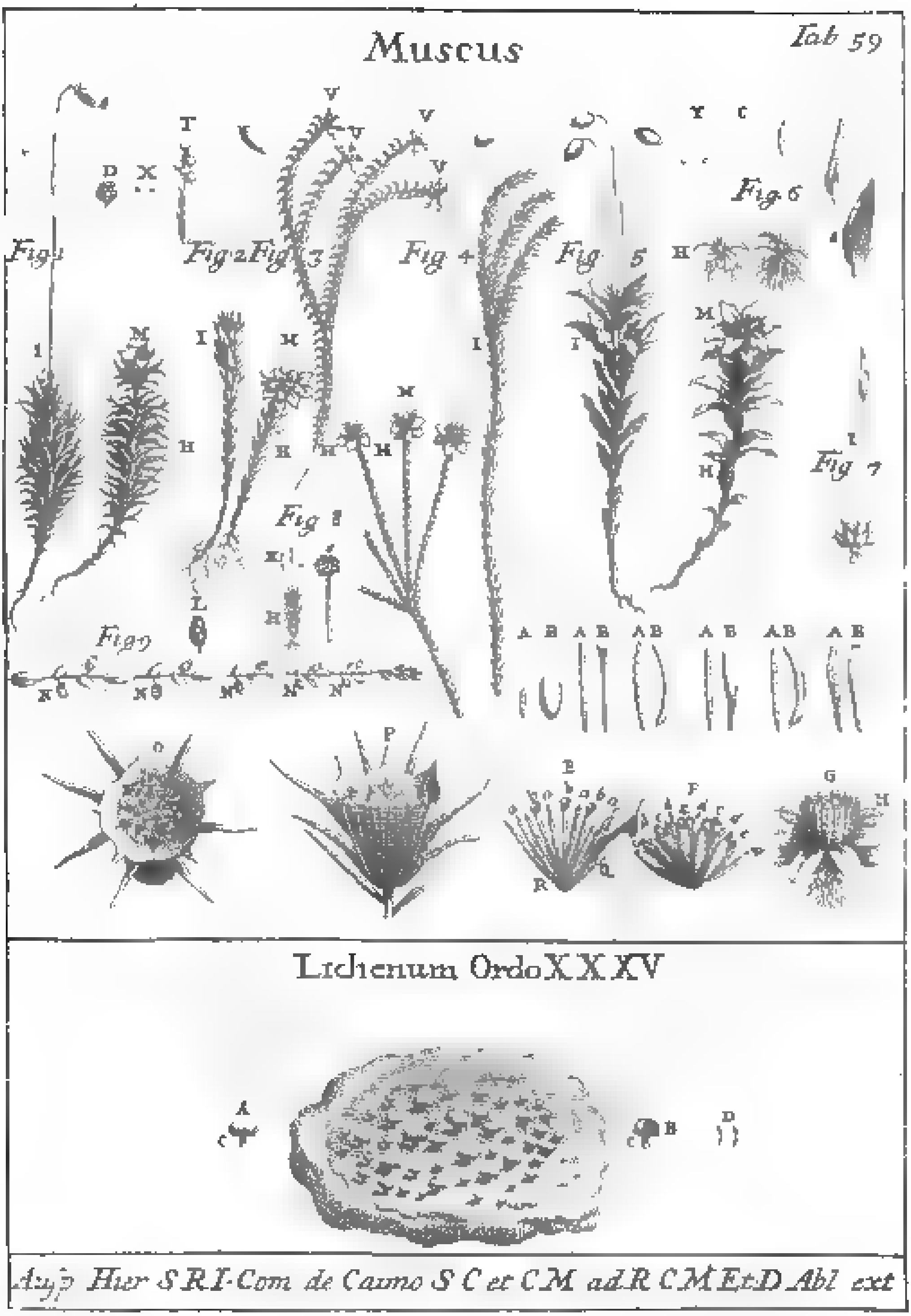

Auſp Petri Franc. Riccij Senat·Florent et Ord·D Steph·Præſidis

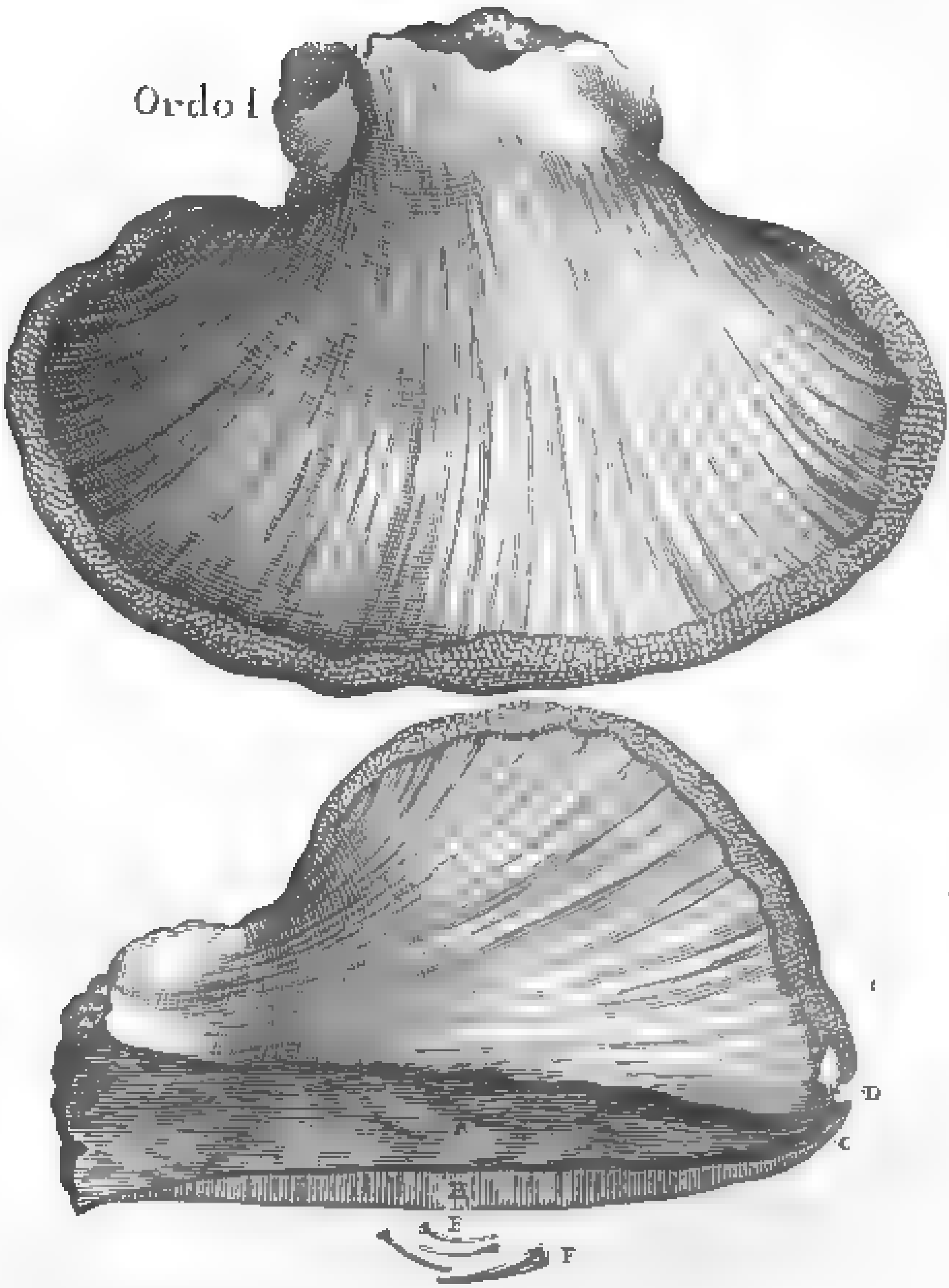
Saluinia Tab. 58

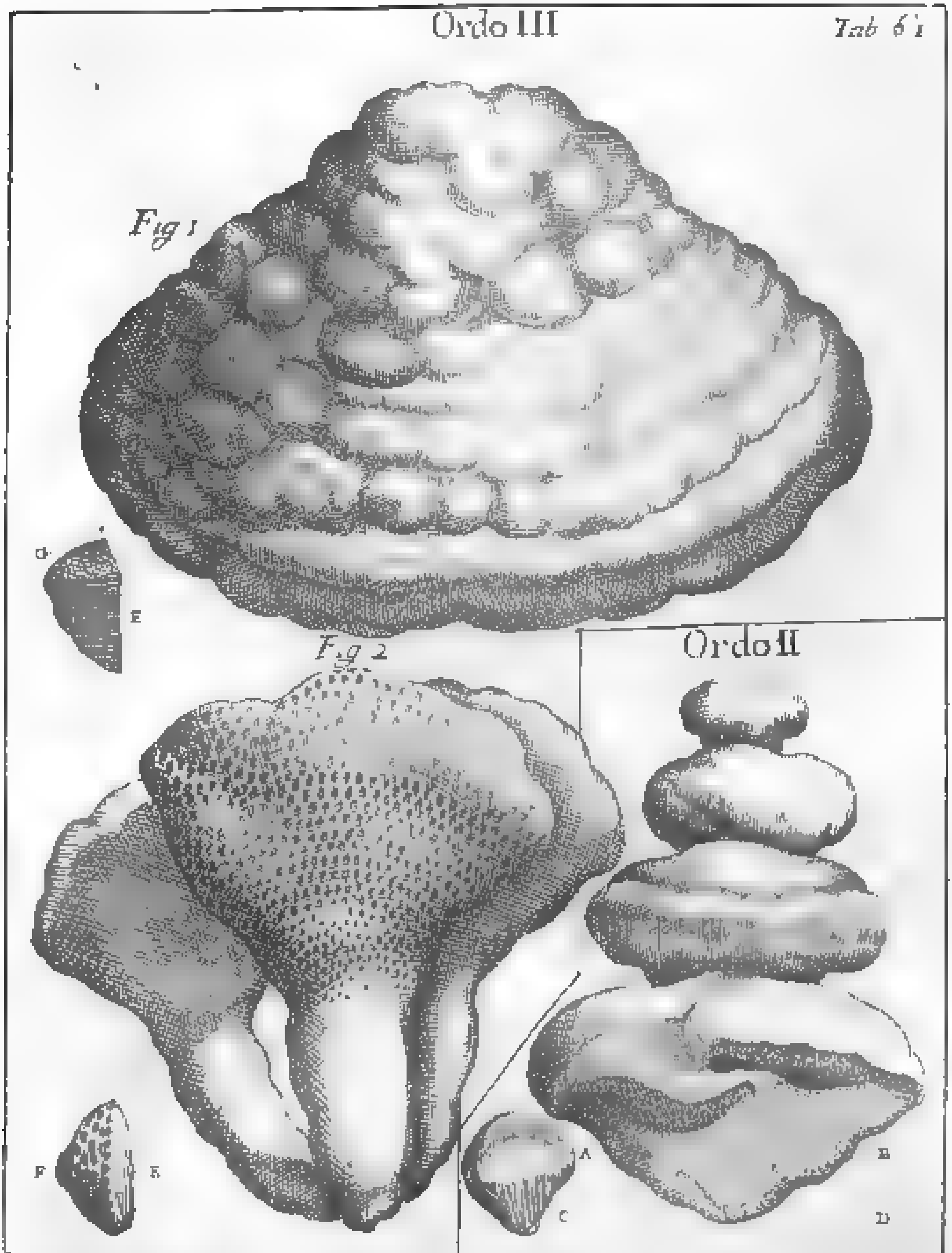
Ausp. Antonii Mariae Saluinii Flor. in Patrio Lyceo Graec. Lit. Prof.

Muscus
Tab 59
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Fig 6
Fig 7
Fig 8
Fig 9
Lichenum Ordo XXXV
Aug. Hier S R I Com de Caimo S C et C M ad R C M Et D Abl ext

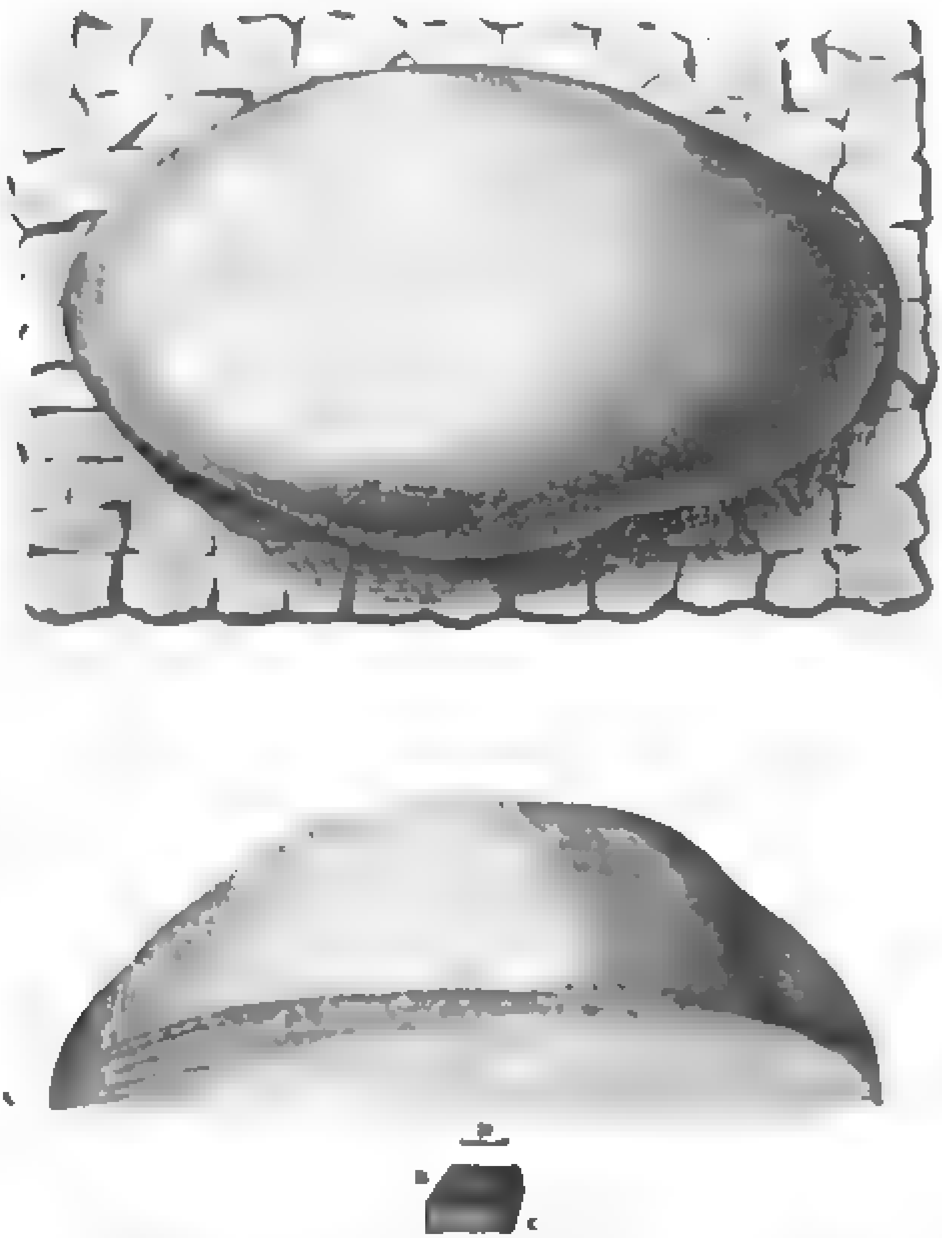
Agaricum Tab 60

Auspiciis Richardi Richardson Medicinæ Doctoris

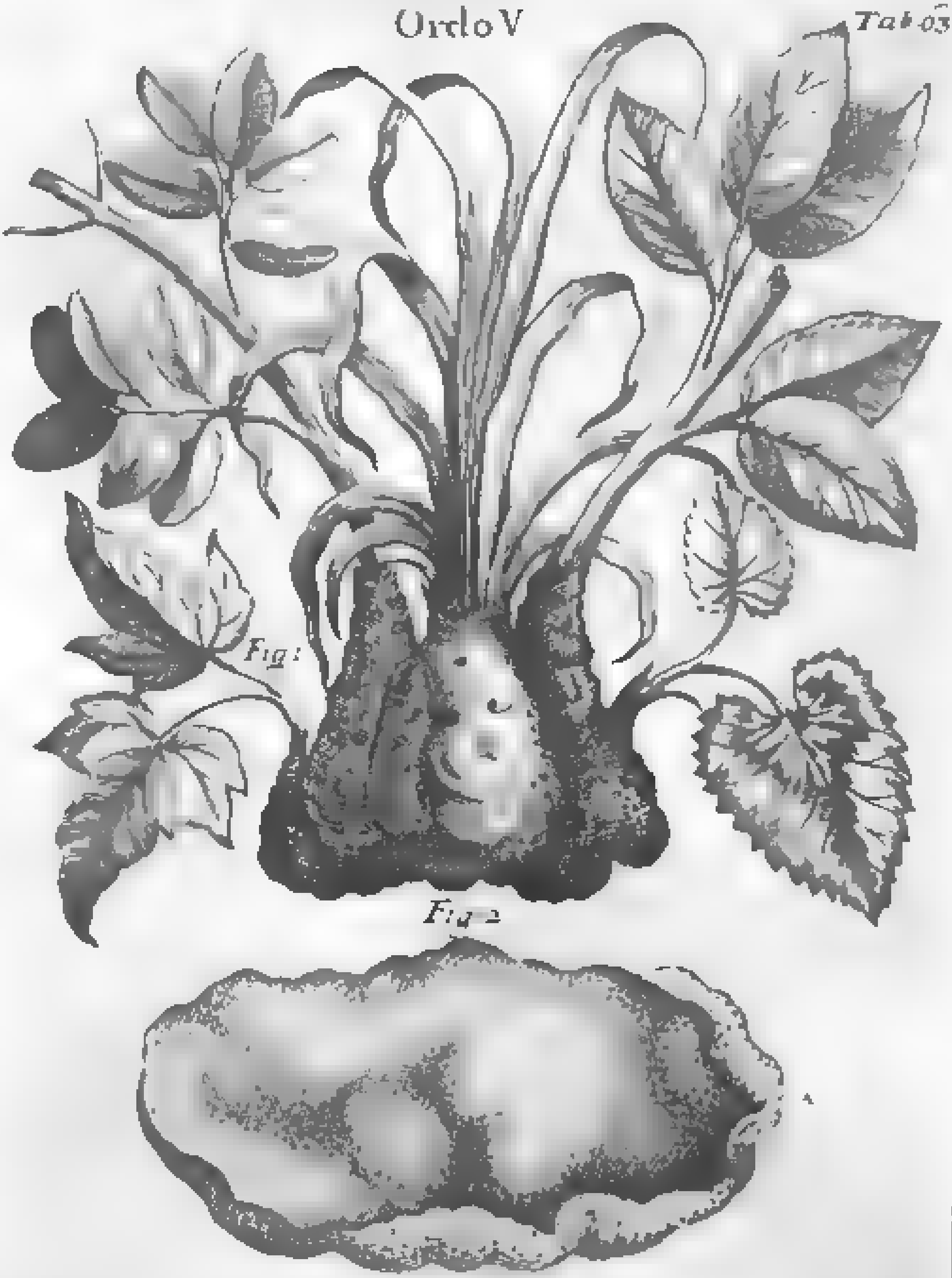
Ausp Nicolai Cyrillii in Reg Acad Neap Prim: Med: Prof

Auspiciis Richardi Mead M D Regiæ Societatis Sodalis

Ordo V

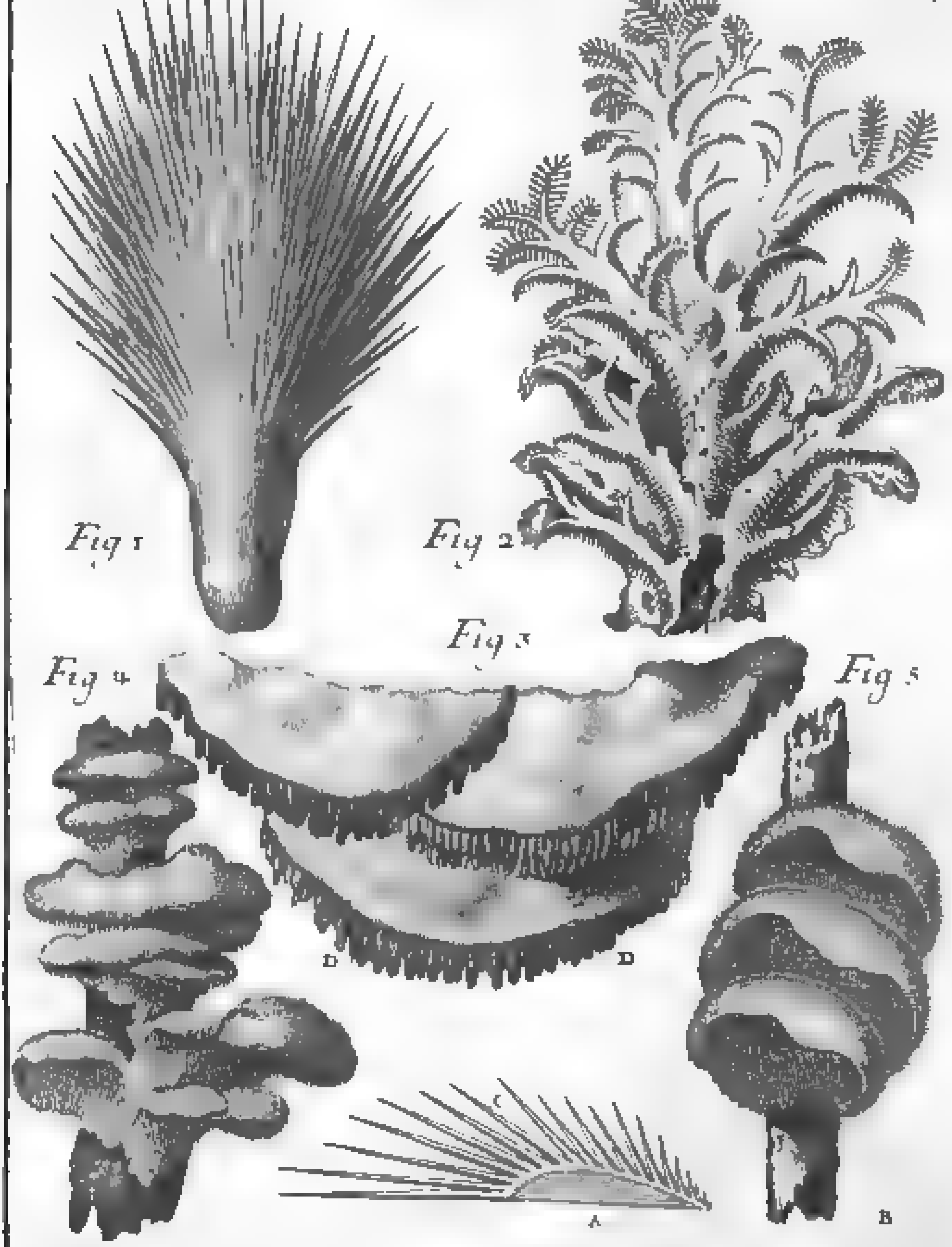
Tab. 63

Auspiciis Josephi Dandridge Hist. Nat. Cultoris eximii

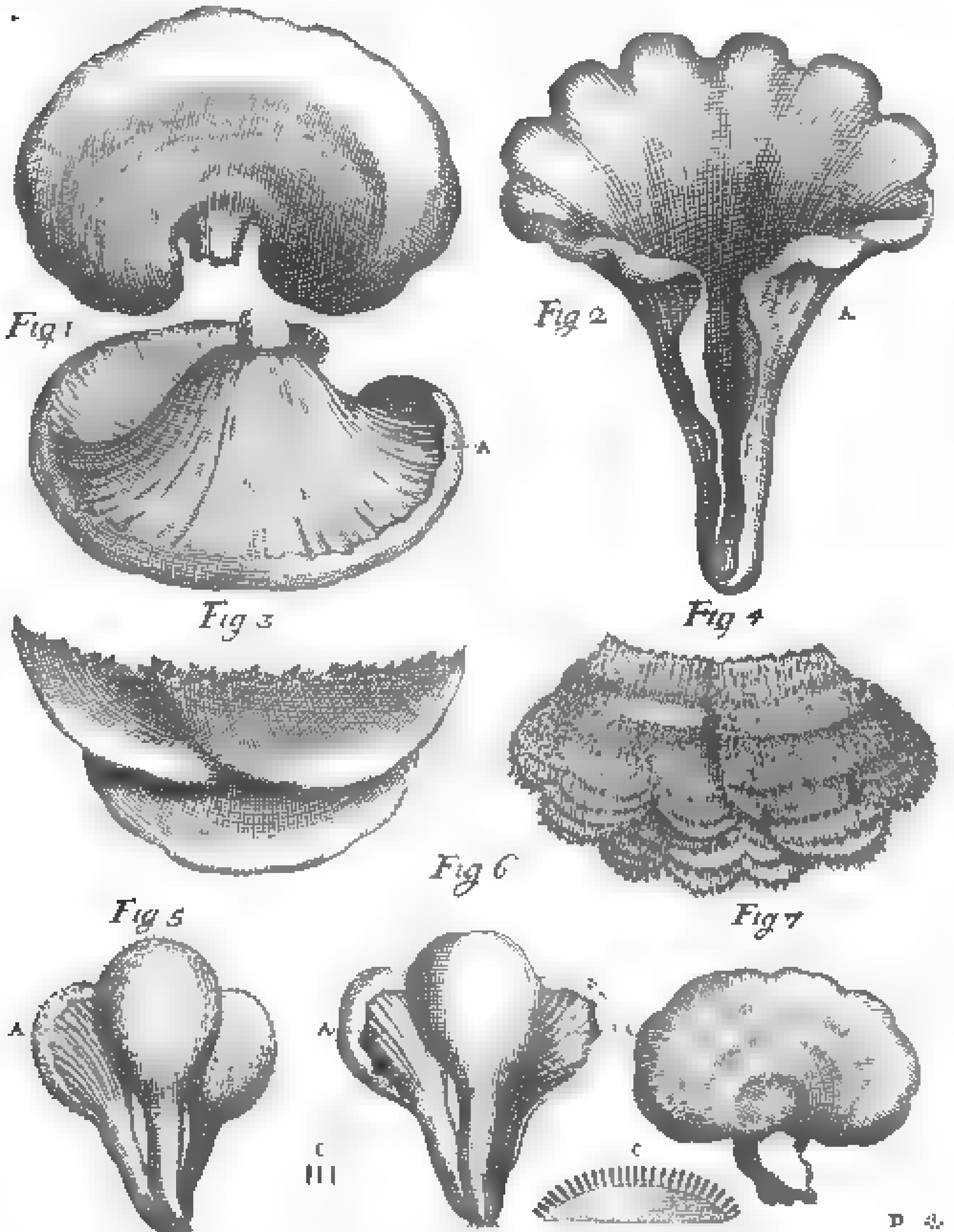
Ordo VI

Tab 64

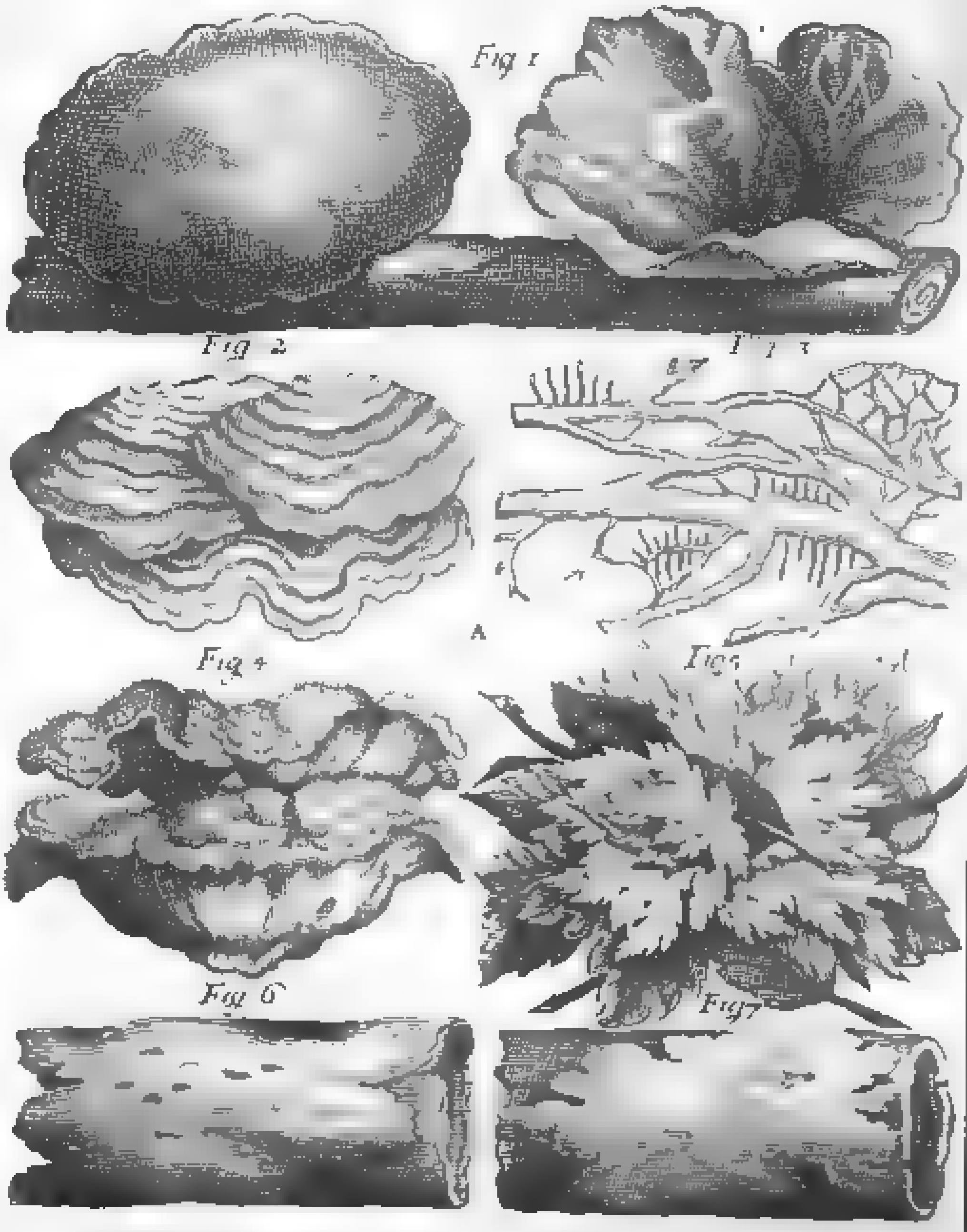
Ausp D Leonardi Martellinj Ab. S Pancratij Florae Ord Vall fec

OrdoVII Tab 65

Auspicius Tancredi Robinson Med Regii, Reg Soc Sodalis

Ordo VIII Tab 66

Auſp Canon Auguſtini Ma de Cerretanis Patr Flor et Prot Apoſt

Linckia

Fig 1

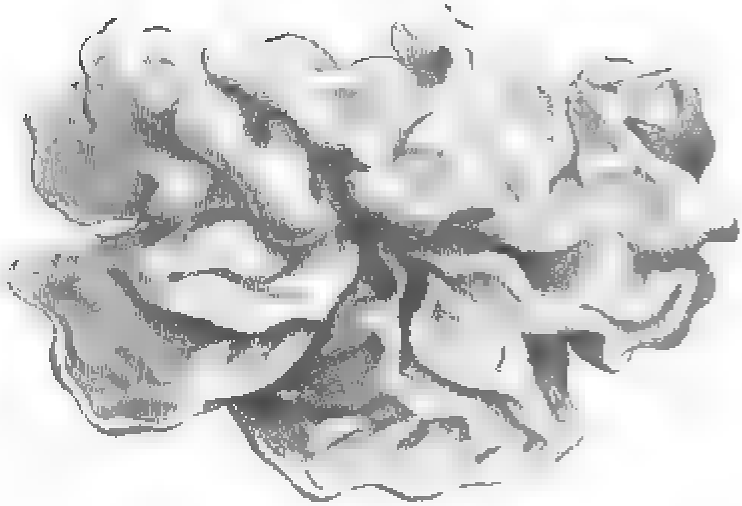
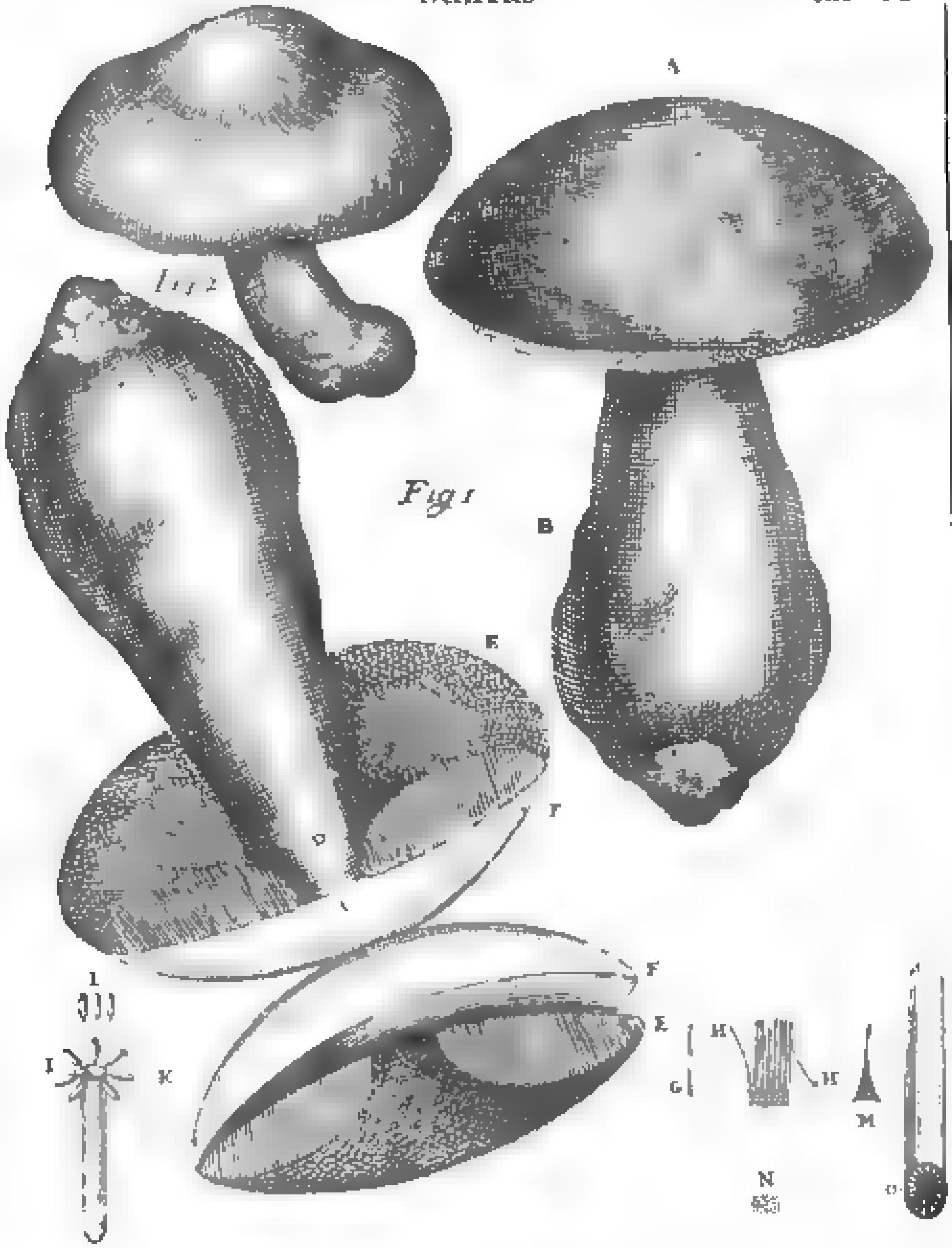

Fig 2

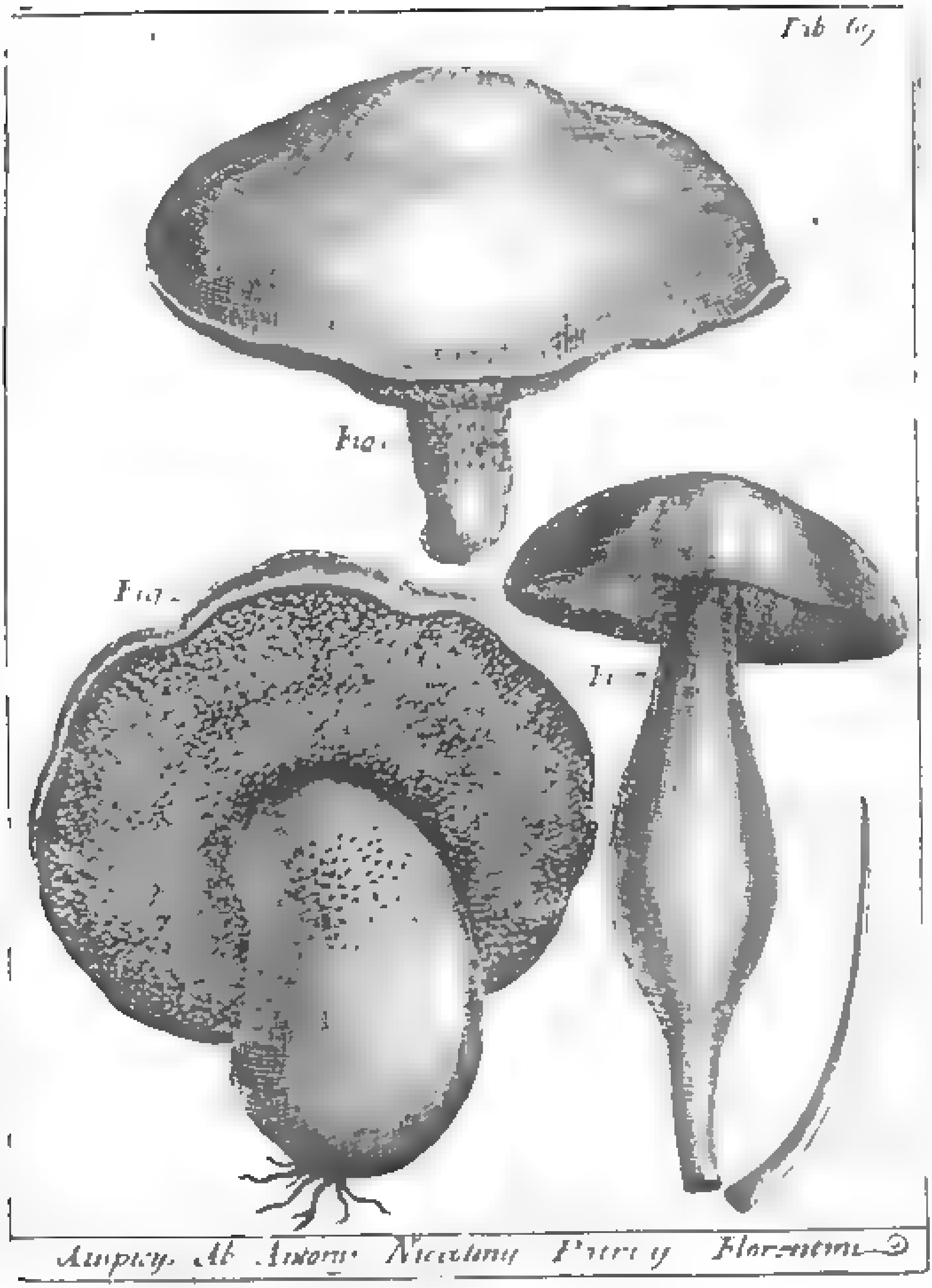

Sump Joh Henrici Linckij e R S A Mem', & Pharmac Lipſienſis

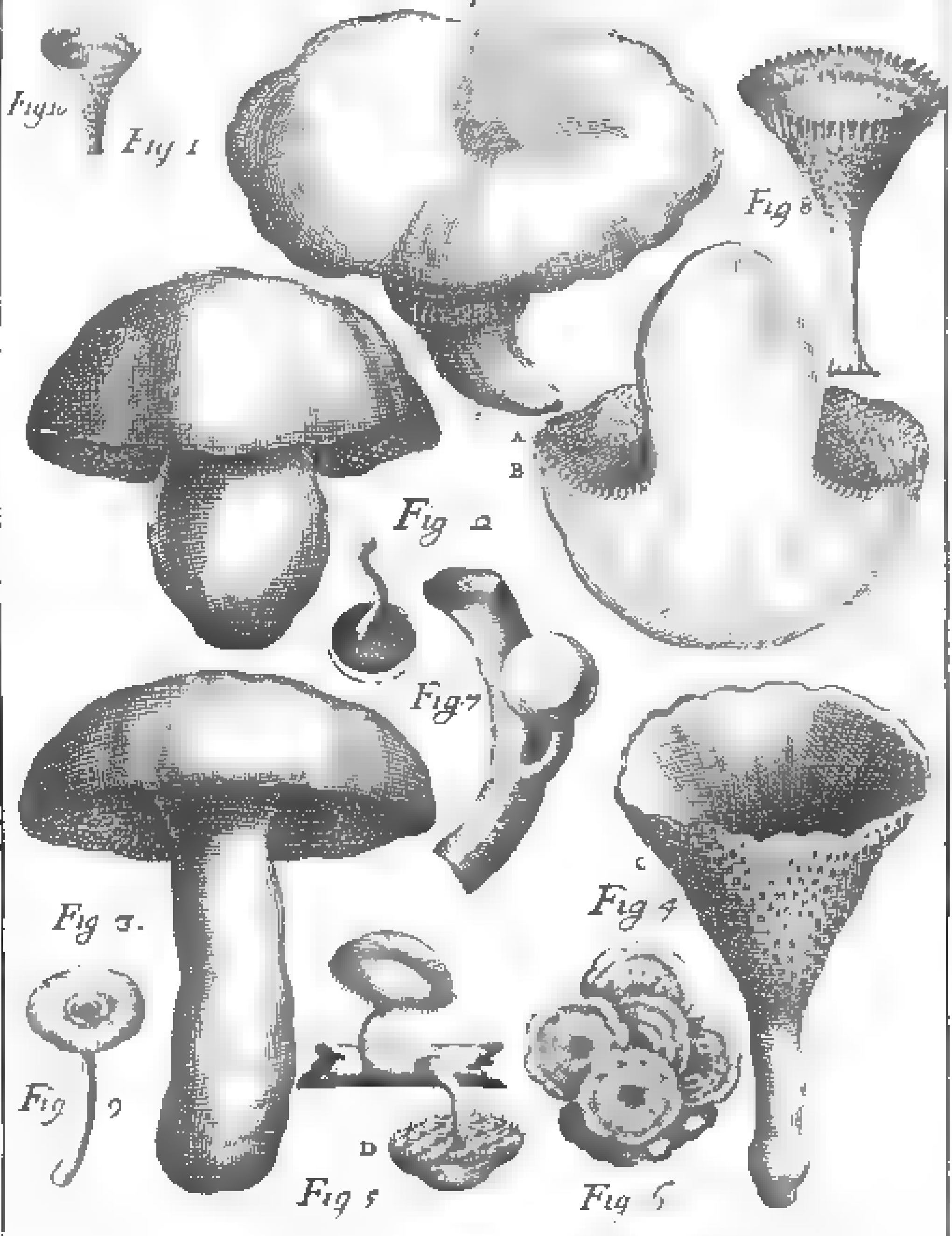
Suillus *Tab 68*

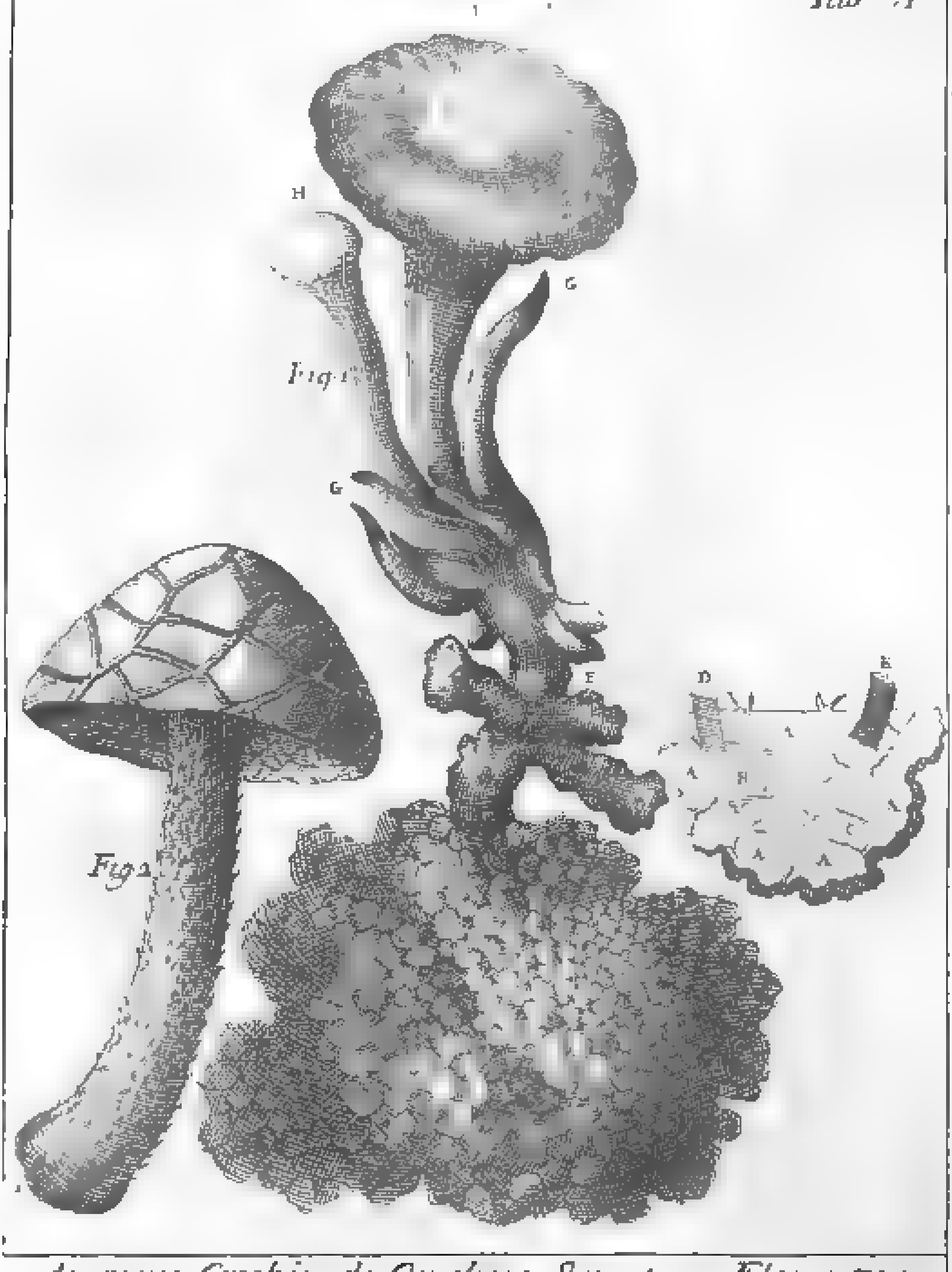
Auspicus Caroli Thomæ Strozza Socy Acad. Bot. Floren

Tab 69
Fig.
Fig. 2
Auspicy. Ab Antonii Niccolini Patricy Florentini

Polyporus Tab 70

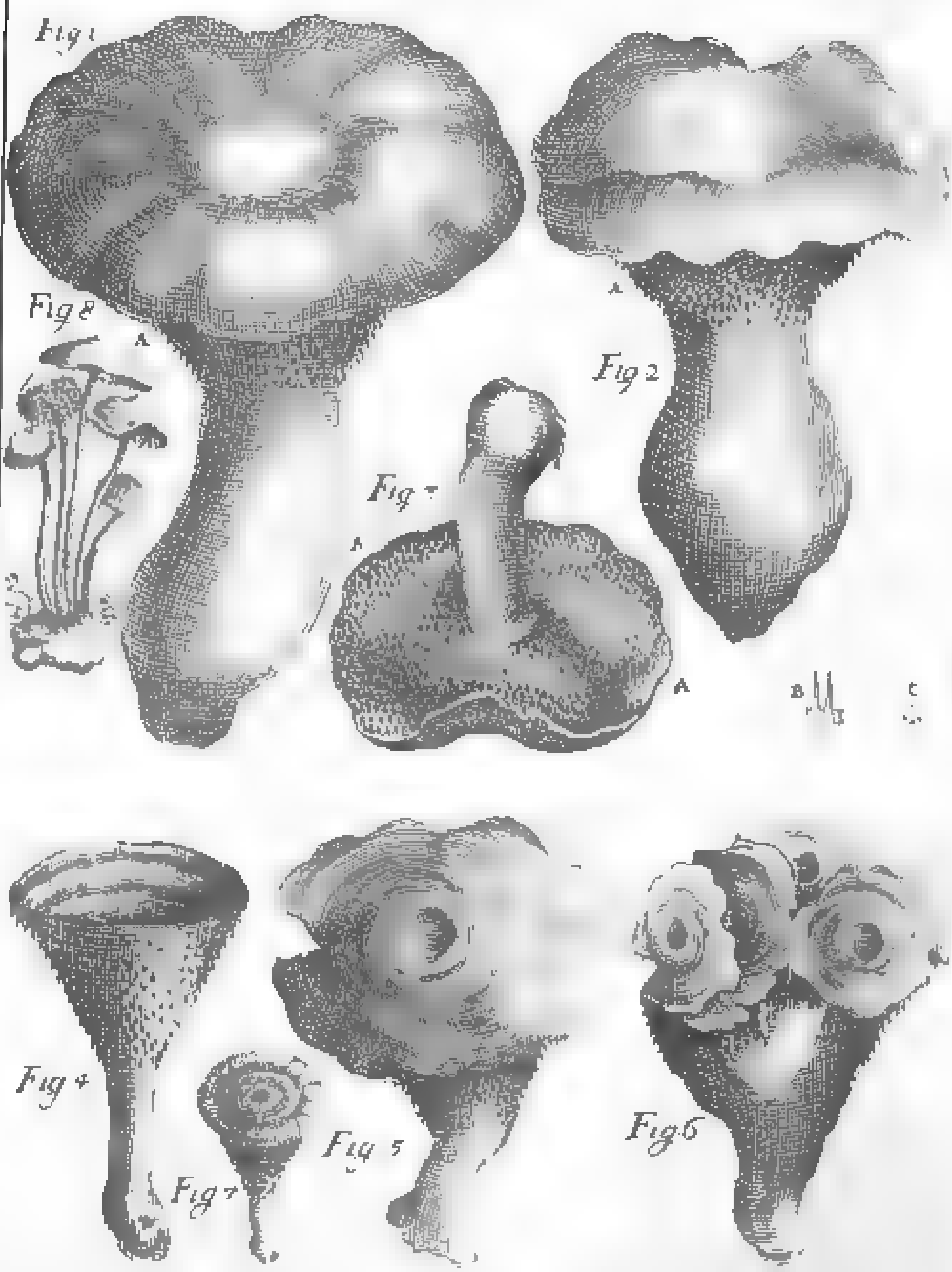

Auſp Marchioniſ Laurentii Puccii Patric Flor R C Auditoriſ

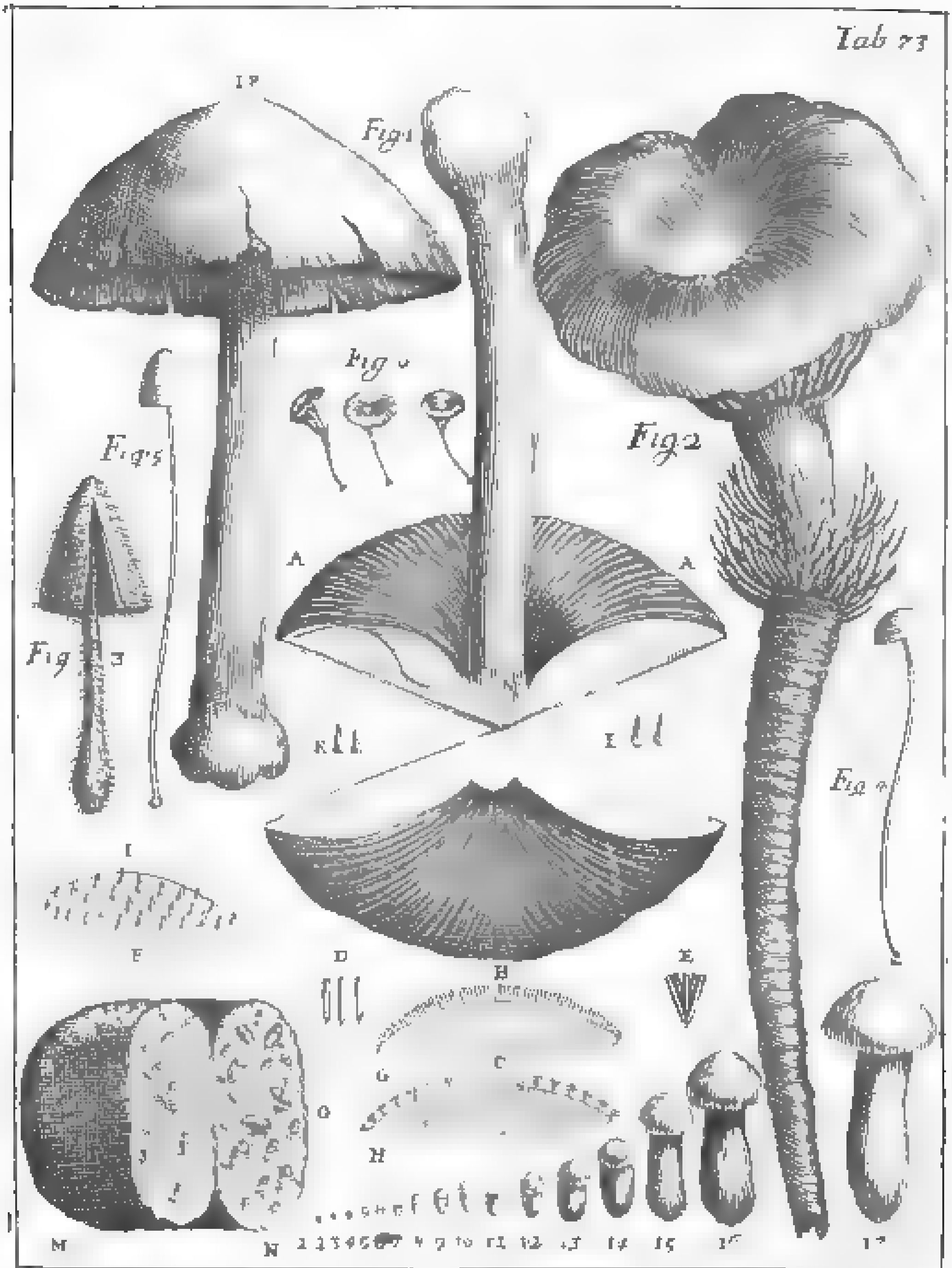

Auſpicus Cerchii de Cerchiis Senatoris Florentini

Erinaceus Tab 72

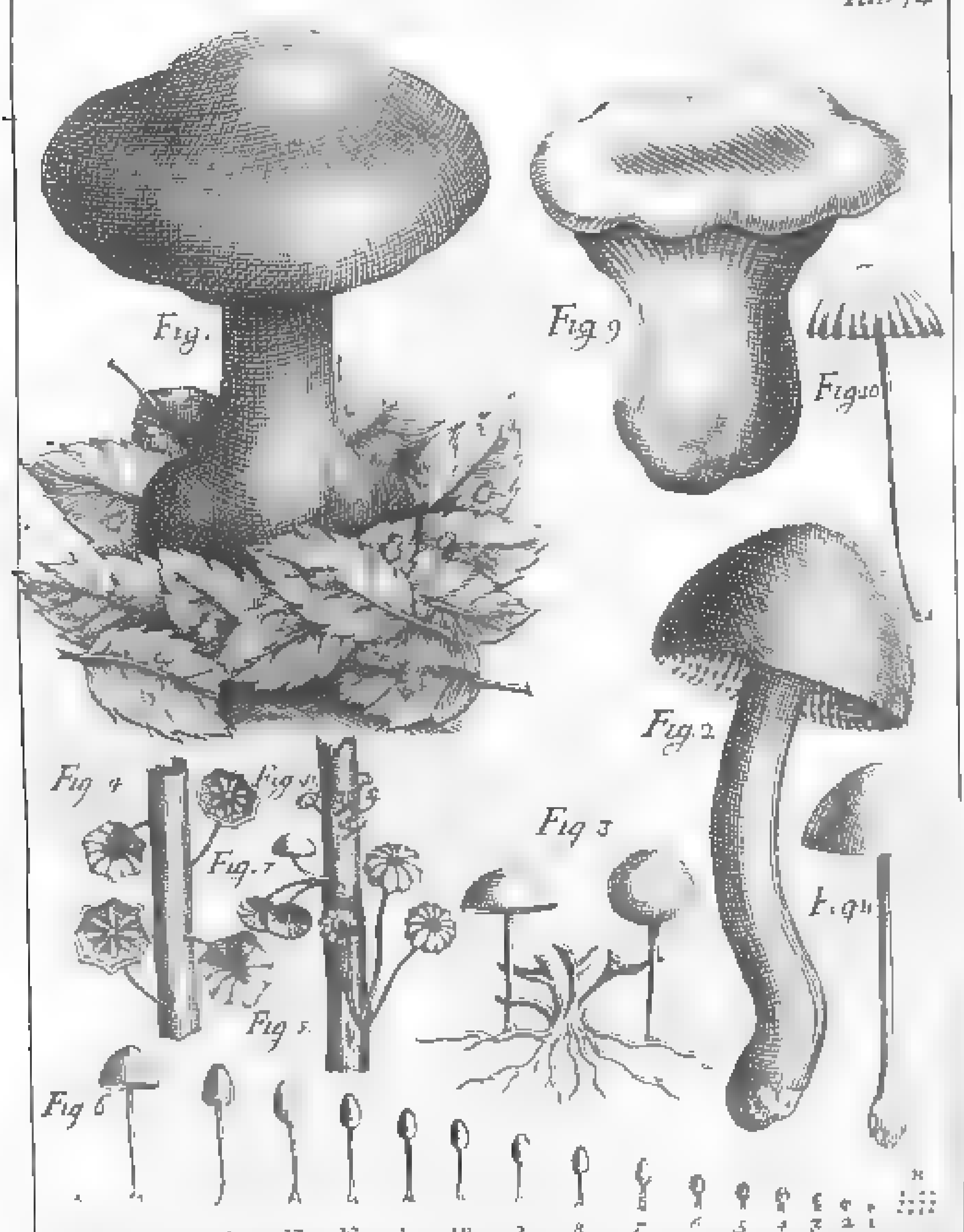

Auspiciis Nicolai Ginorij Senatoris Florentini

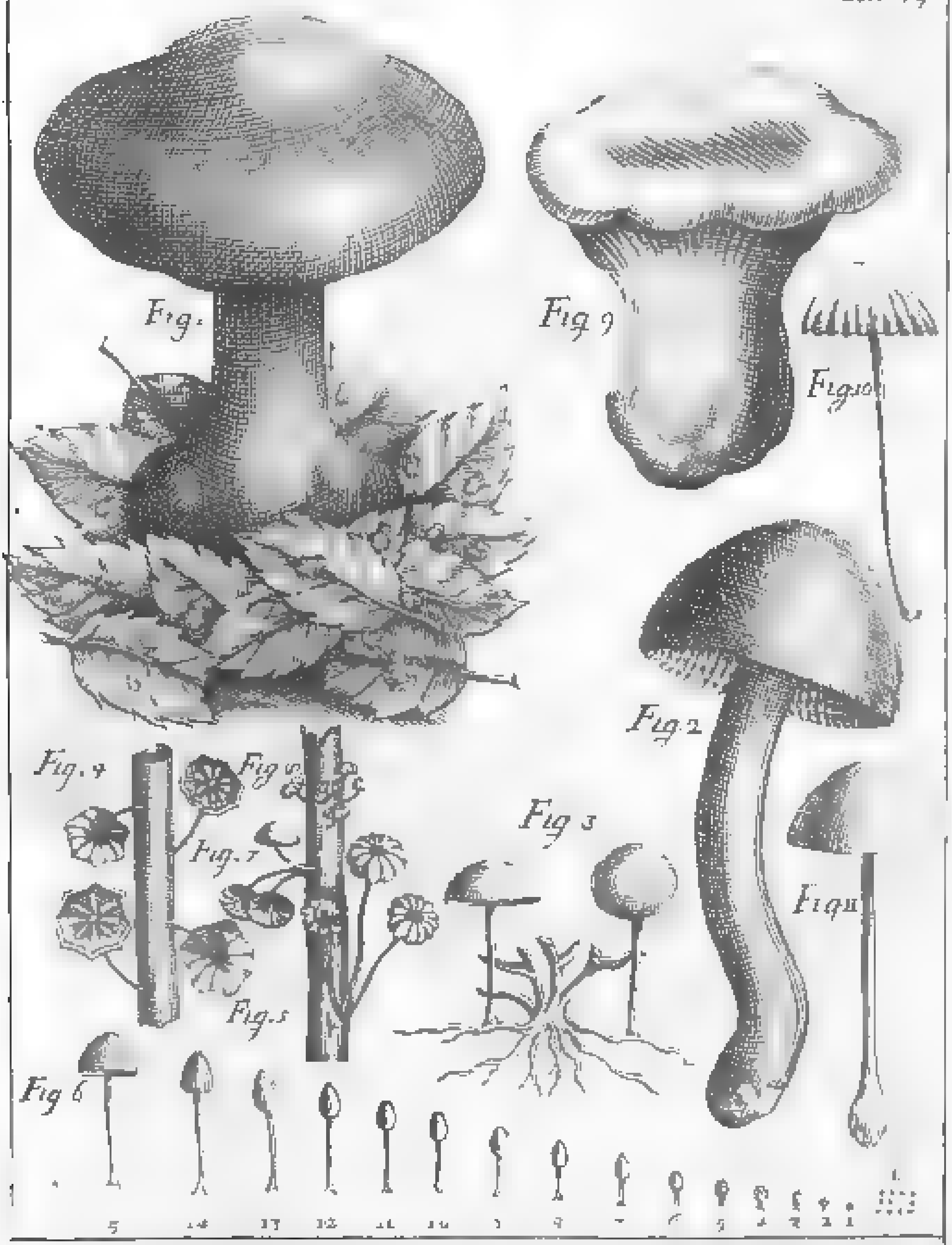
Auspiciis Jacobi Sherard Regiæ Societ Sodalis

Tab. 74

Auſpiciis Abbatis Coſmi Gualterotti Bardi ex Comitibus Vernii

Tab. 74

Auſpiciiſ Abbatiſ Coſmi Gualterotti Bardi ex Comitibuſ Vernii

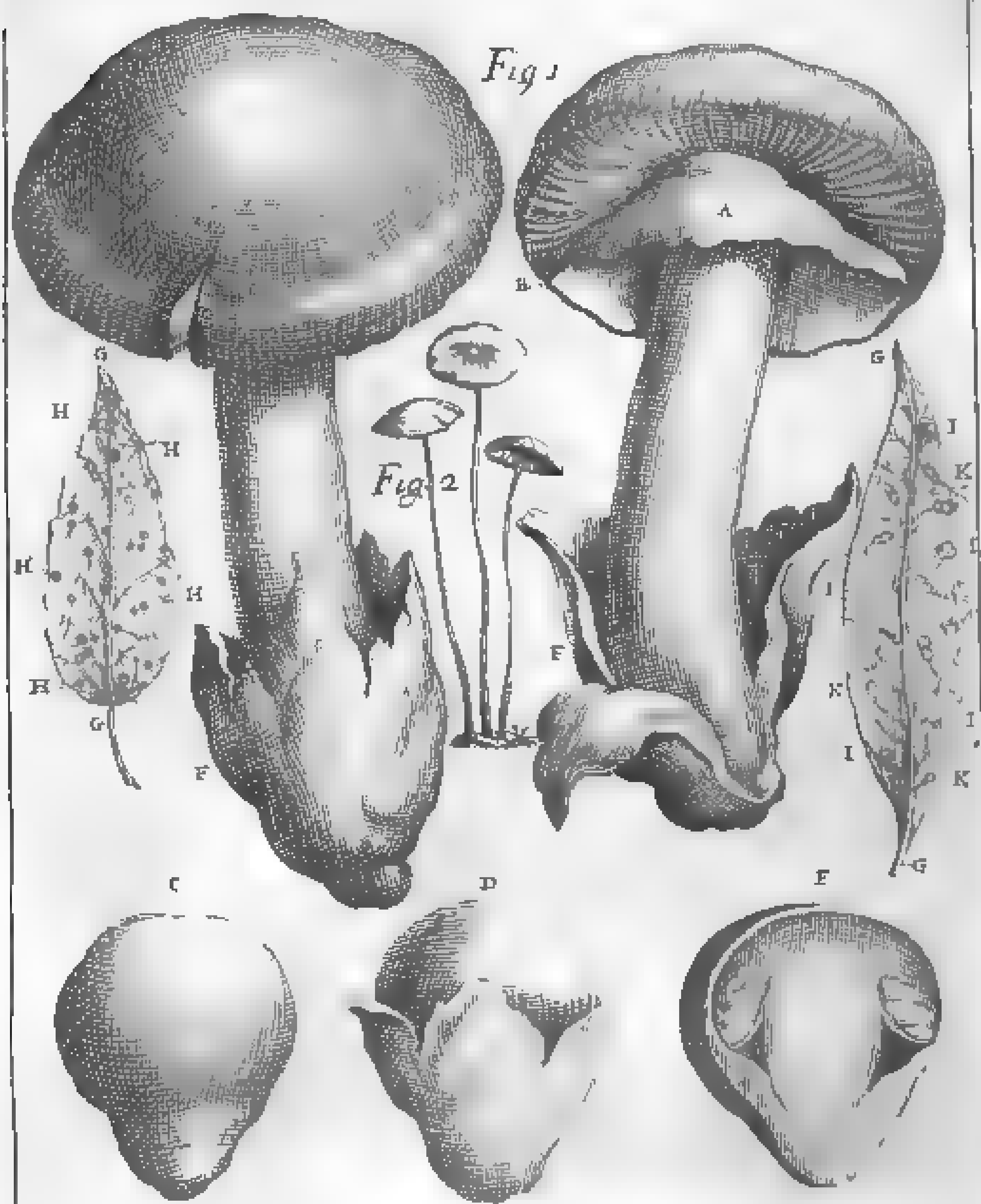

Auſpi Vincentii Bartolinij Patritii Flor D. Steph Equit.

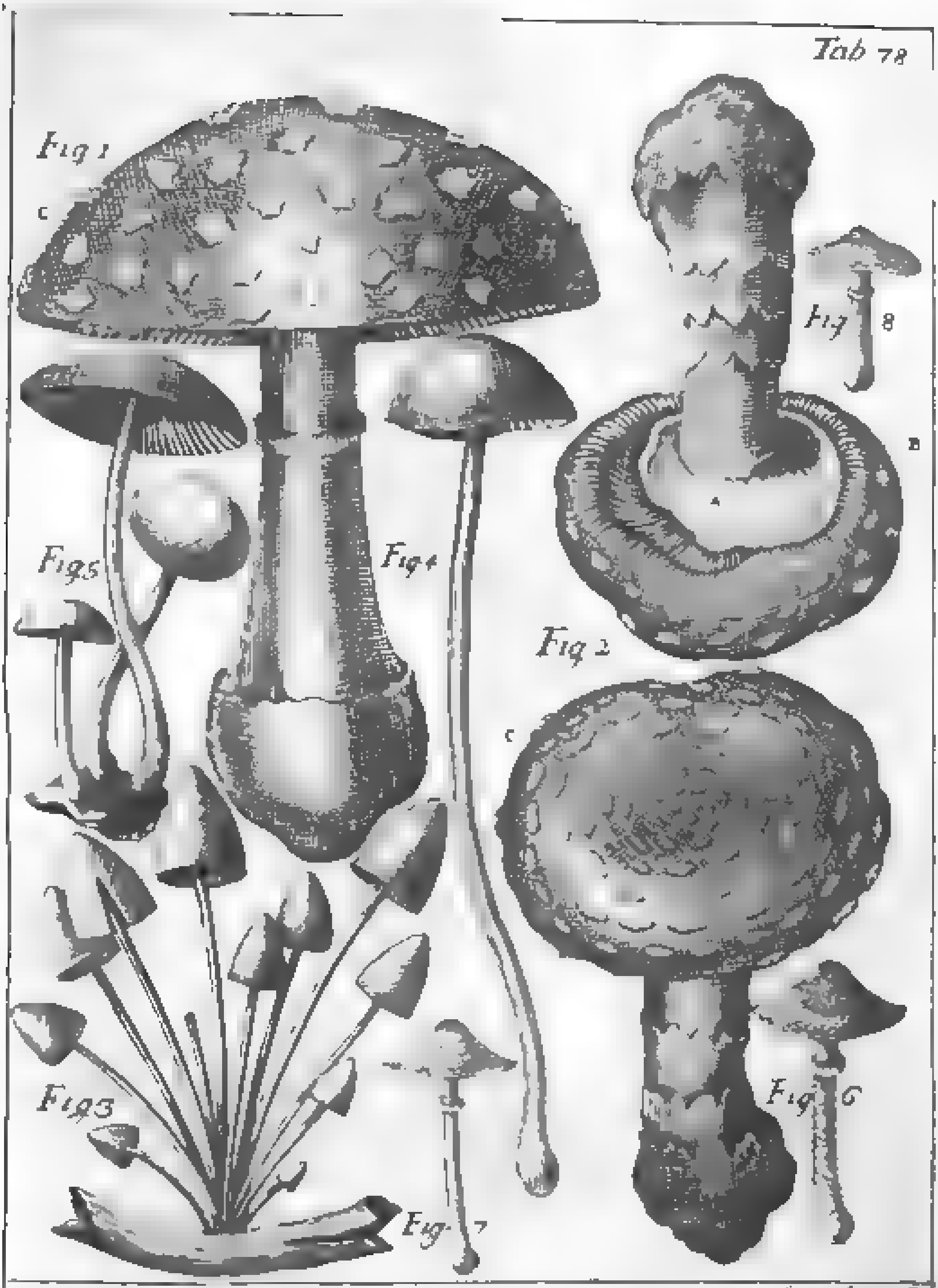

Auſpiciis Marchionis Antonij Franciſci Acciaioli

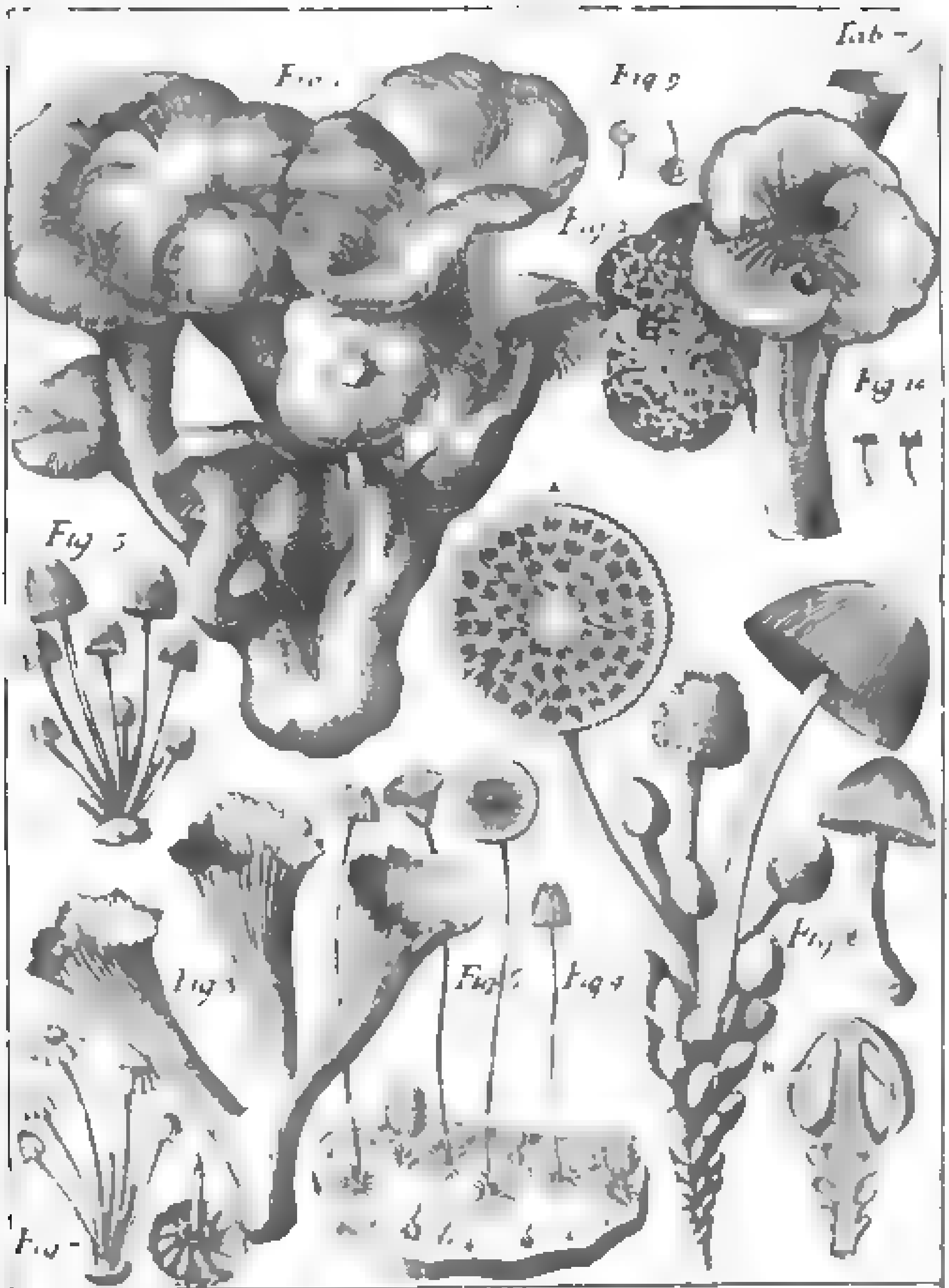
Tab 77

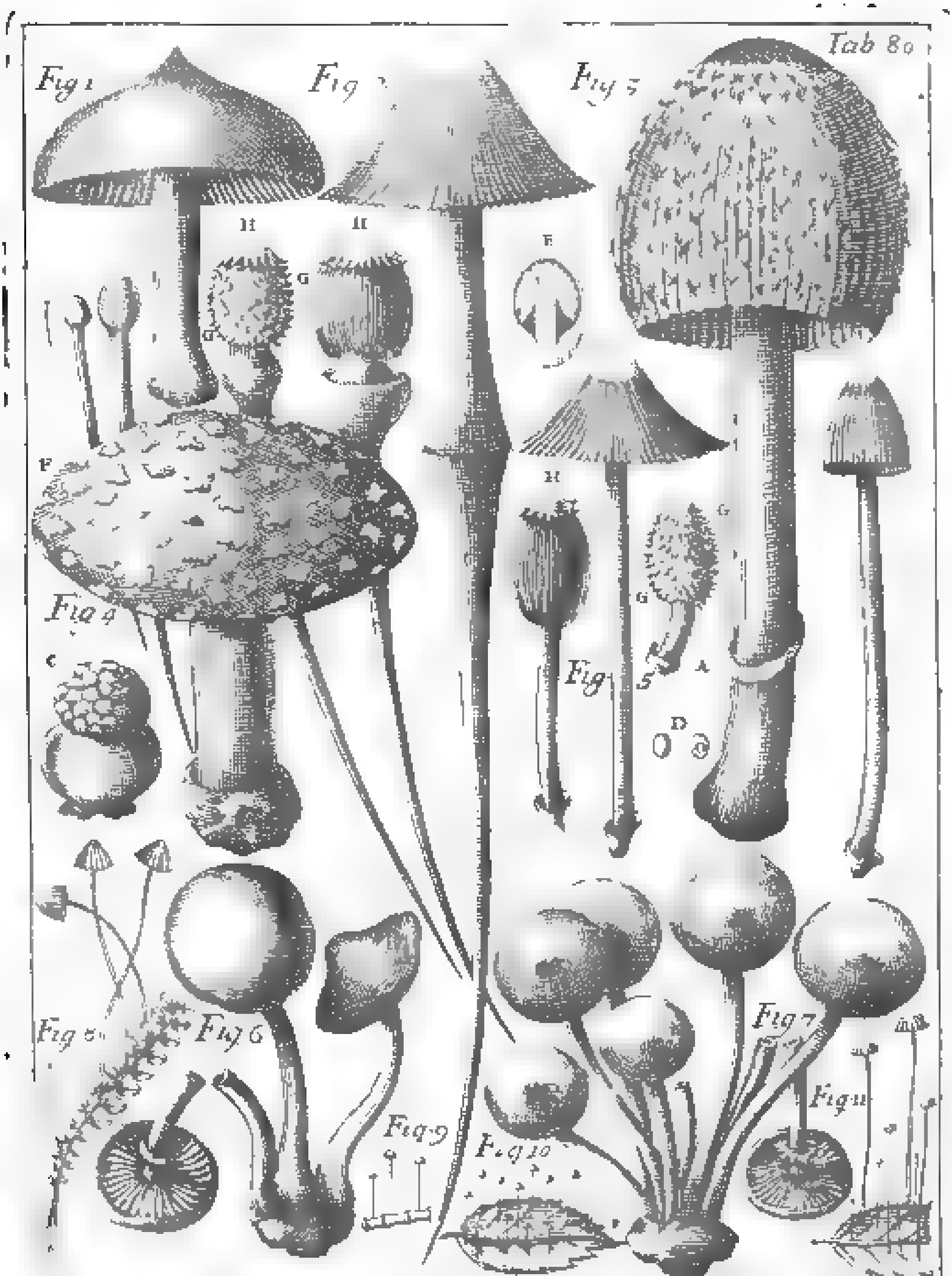
Auspiciis Marchionis Joannis Lucæ Pallavicini

Joannis Baptistæ Lucattini Equit D Stephani

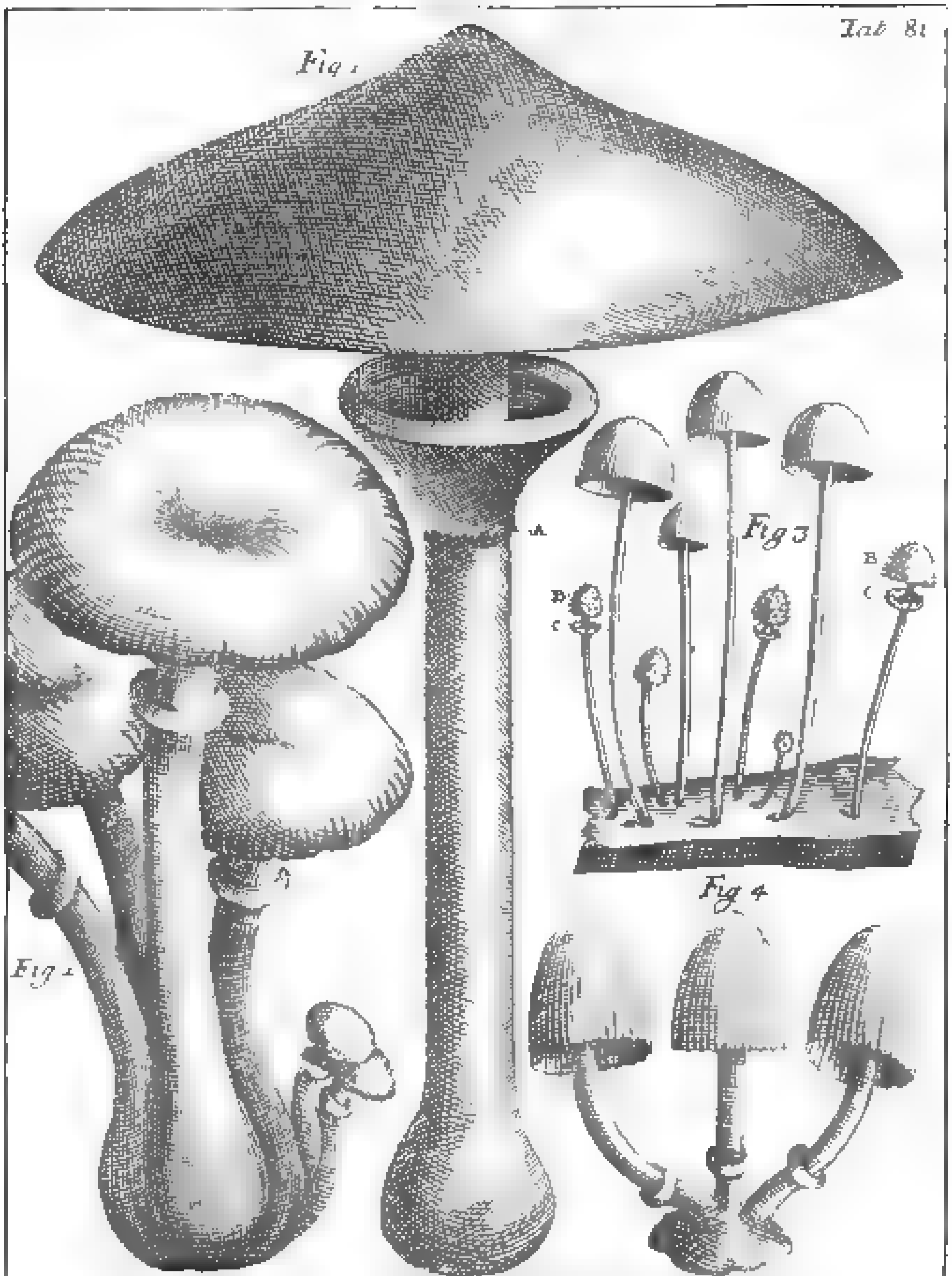

Aug. Vincentio Rucardi March. et D. Steph. Equit

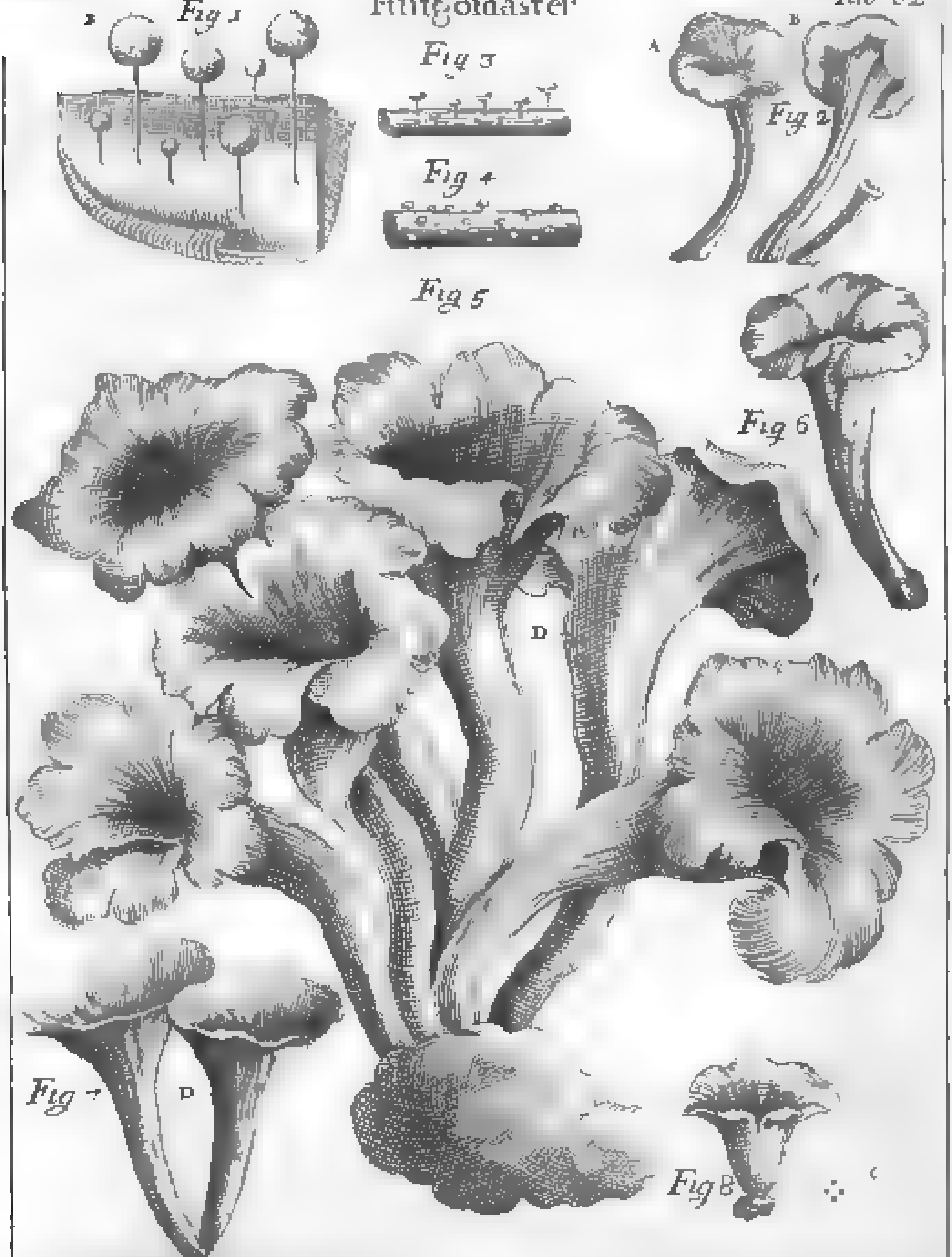
Auſpicijs Aſcanii Lippij Pat[illegible] Aretini, et Equitis D. Stephani

Tab. 81

Auſpiciis Octavii Ricciardii Patricii Florentini

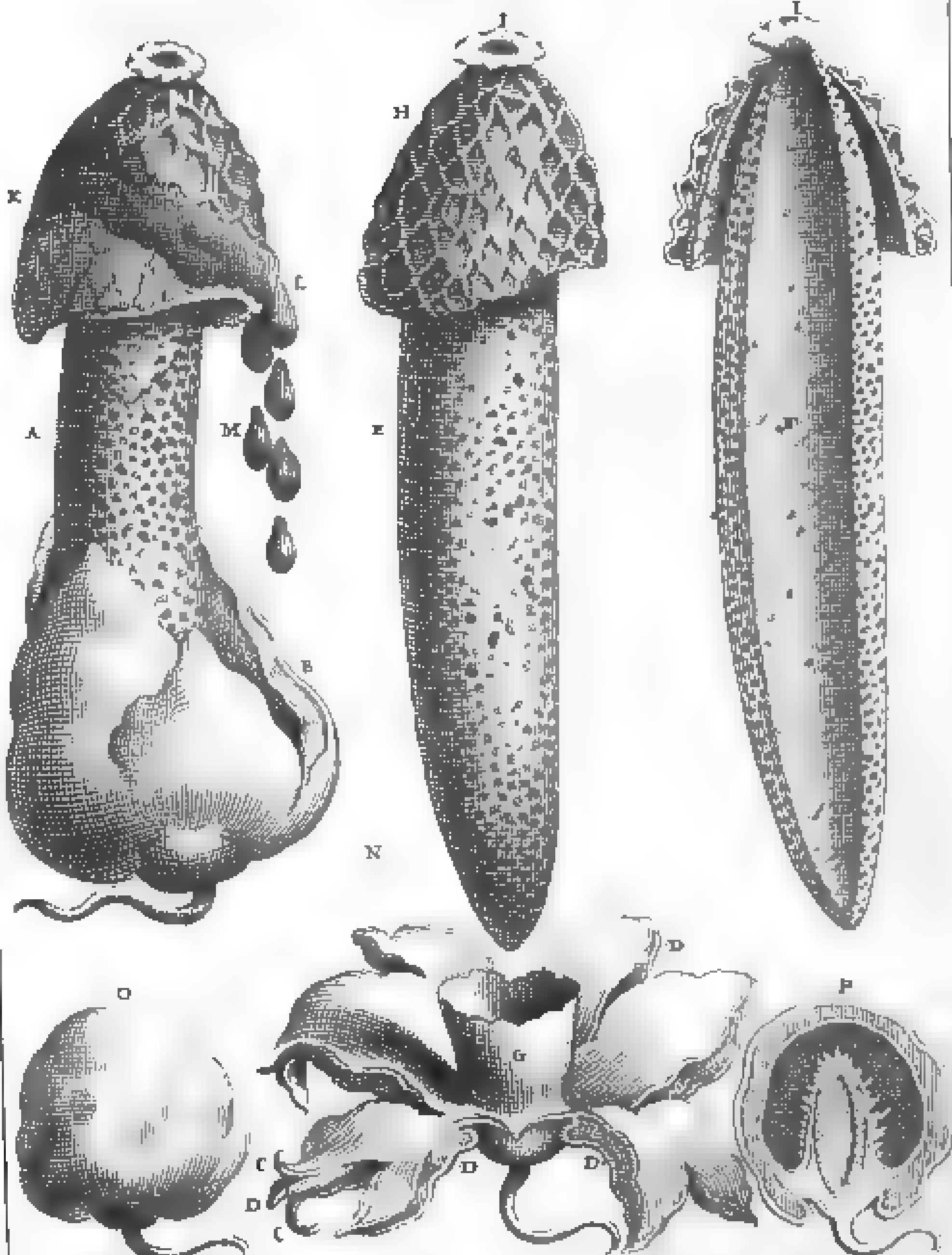
Fungoidaster Tab 82

Auſpicii Abbatis Petri Andreæ Andreinij Patricii Florentini

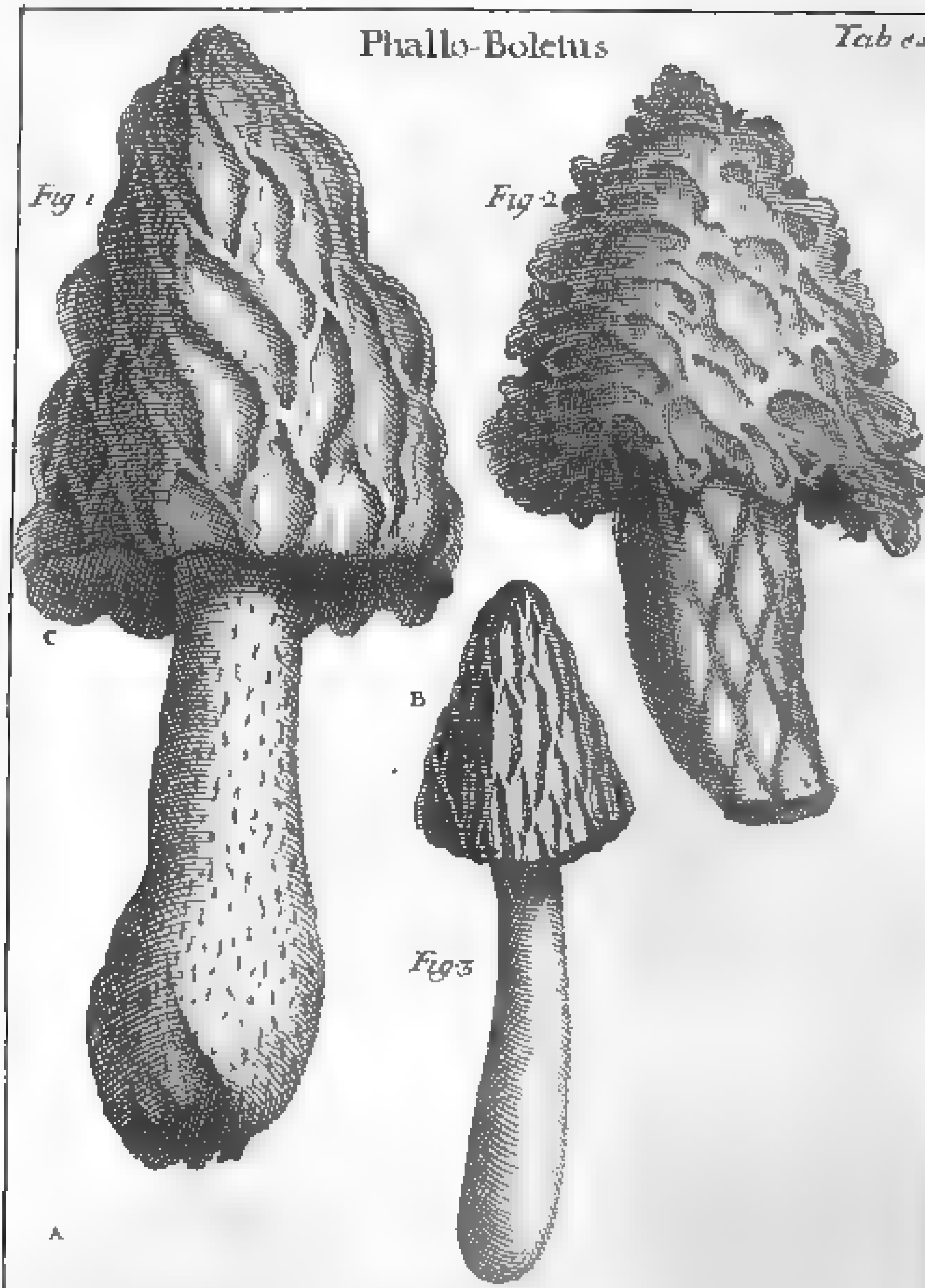
Phallus

Tab 83

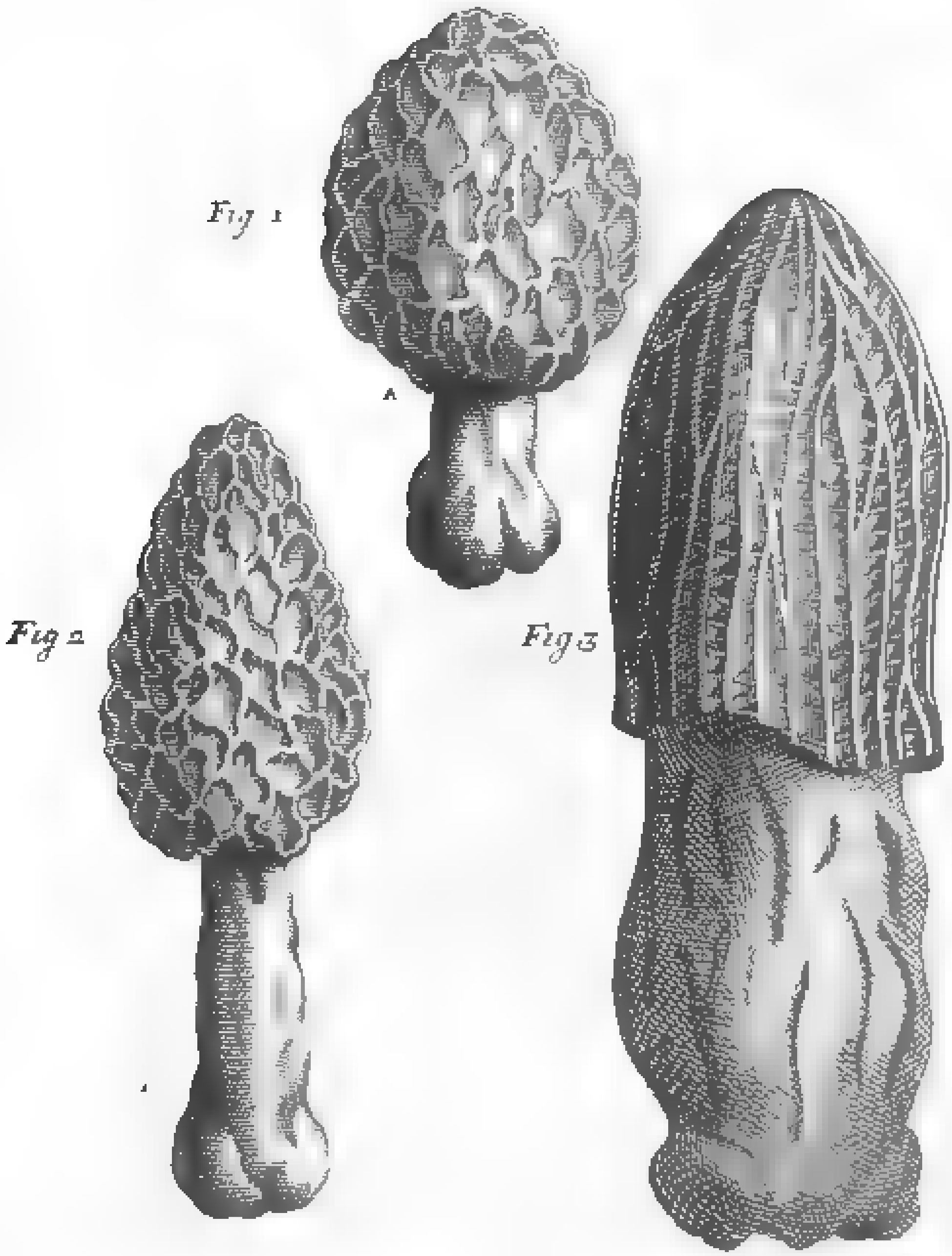
Ausp Crescentij Vasellij Senen Sereniſs V I O L M Pr Etrur Medici

Phallo-Boletus *Tab 62*

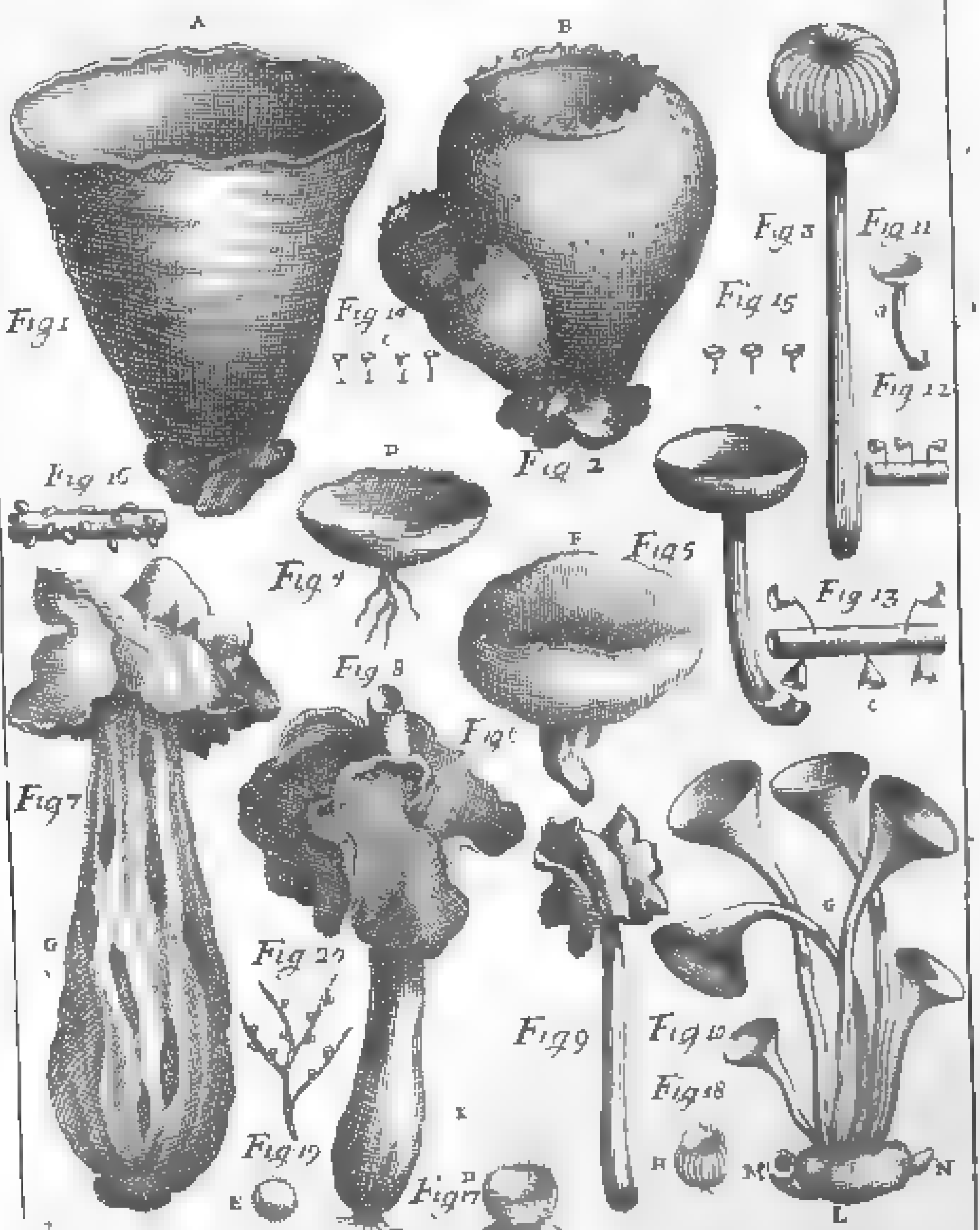
Sup Antonij Mā Valsalva Phil & Med D Bon ac Anat Prof

Boletus Tab. 65

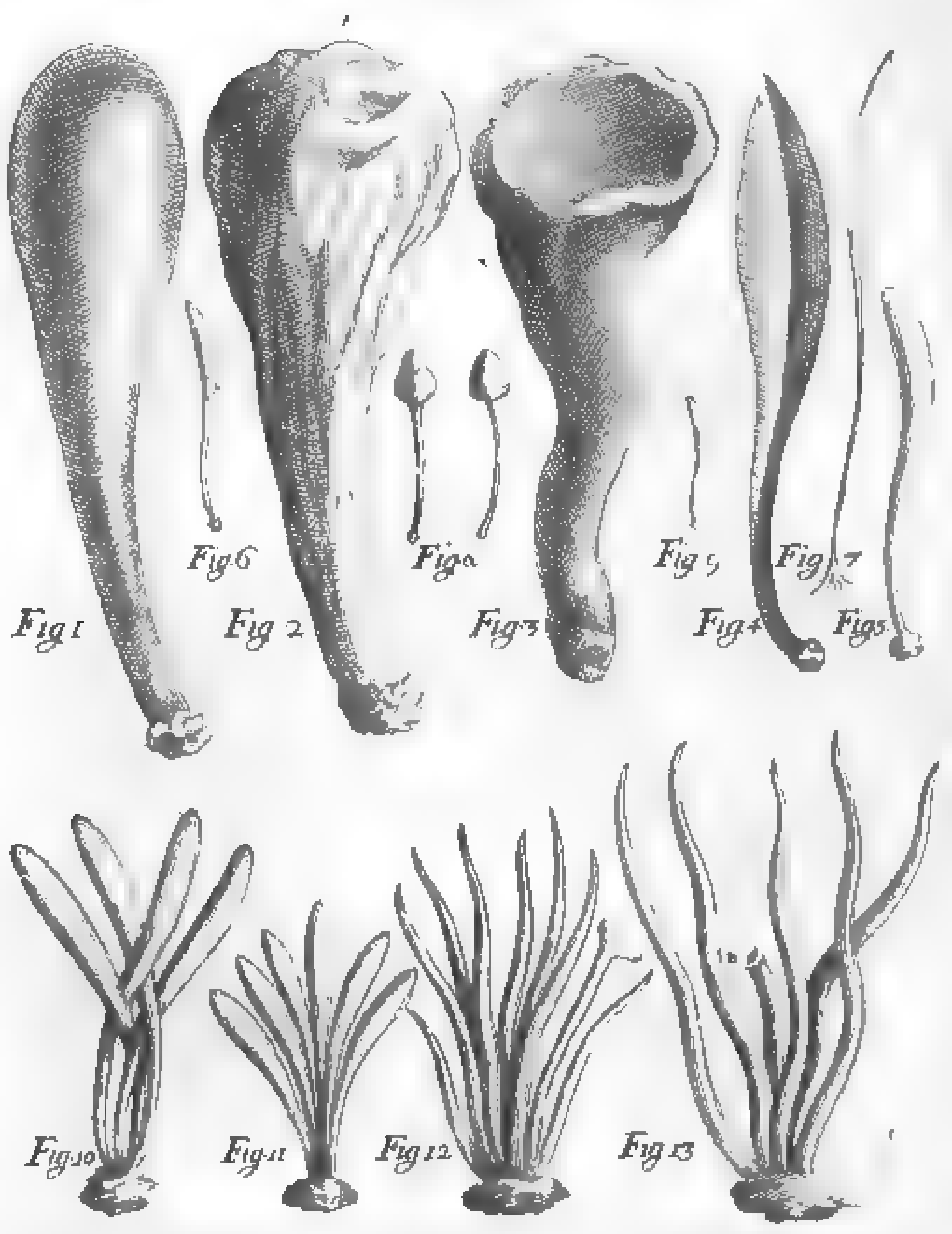
Auspic. Francisci M. Tanucci Flor. Chirurg. Lect. et Lithotomi

Fungoides

Auspiciis Petri Strozzæ Comitis et Patritii Floren.

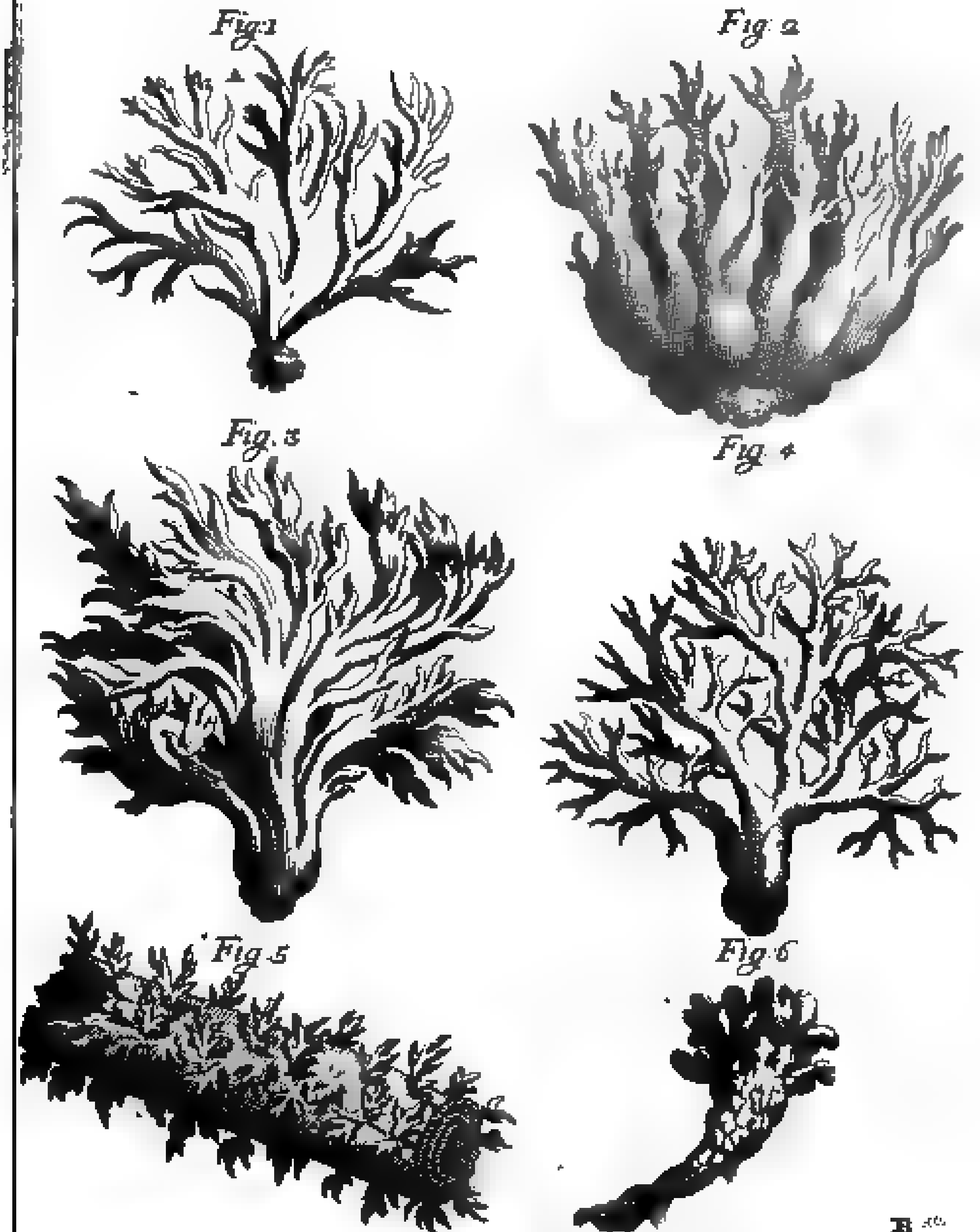
Clavaria

Ausp. Hieron. Mariæ Pasquali Equitis S. Stephani, et Socij Acad. Bot. Flo.

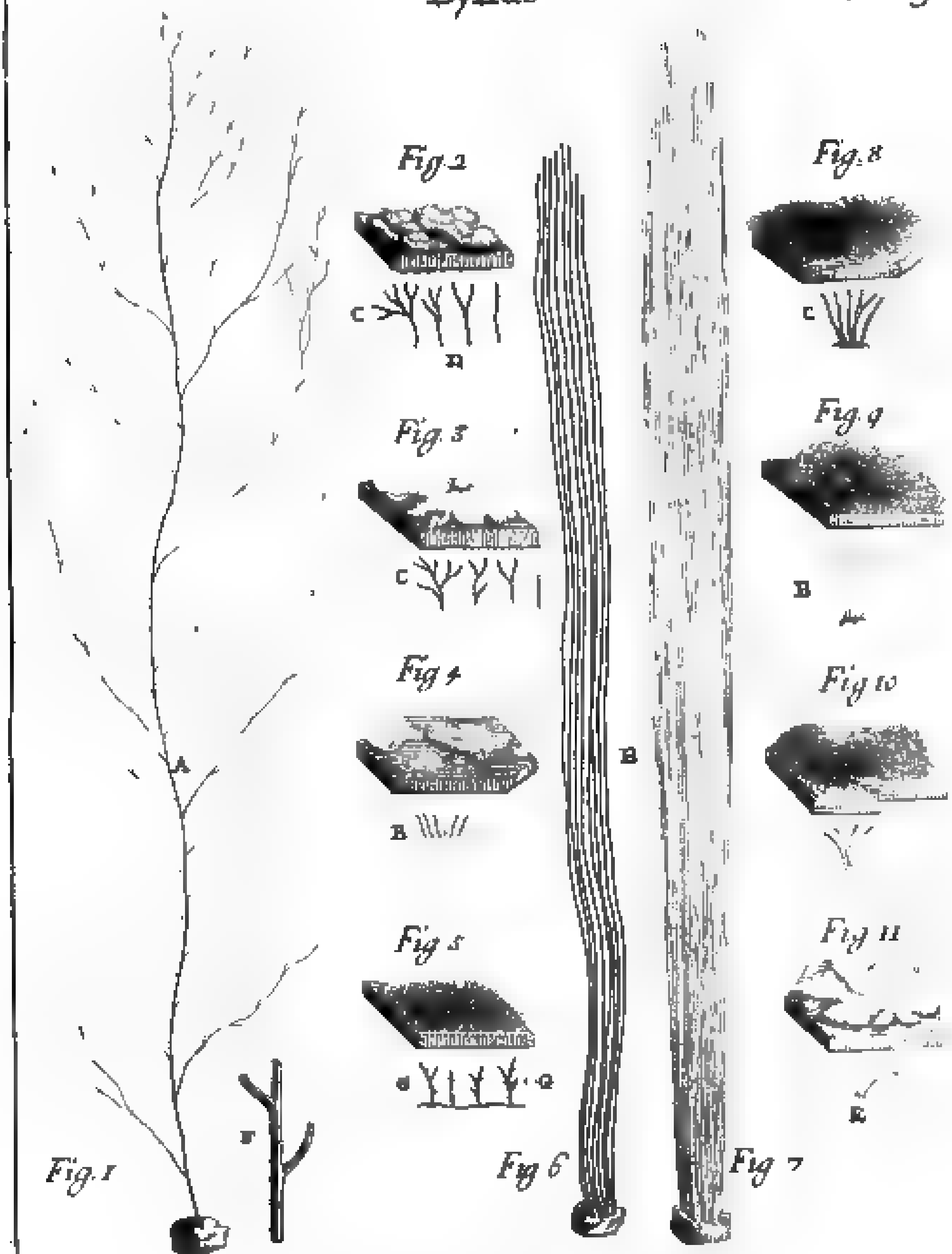
Coralloides

Tab. 88

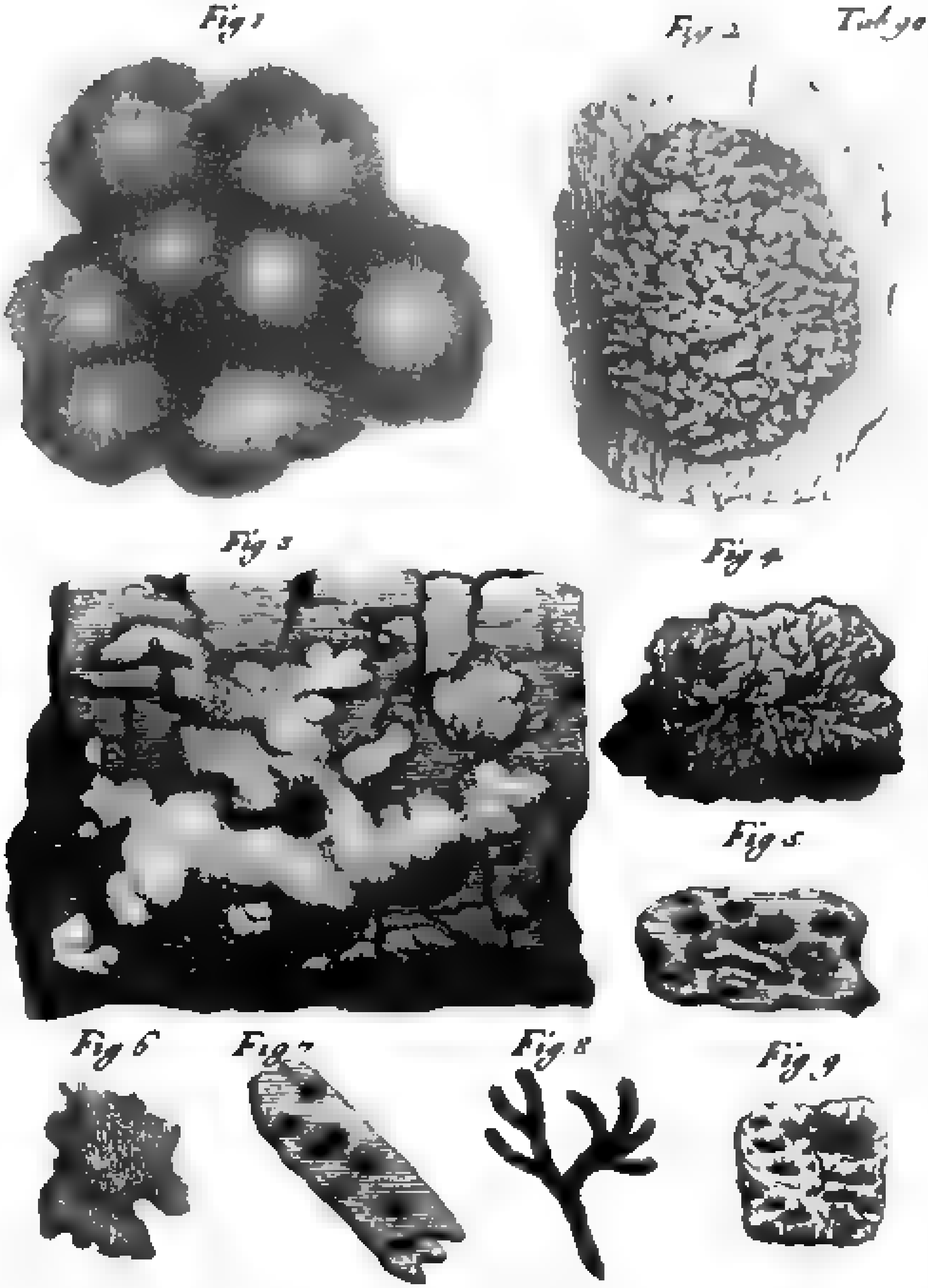
Auſp. Franciſci Mar. Mazzuoli M.D. in ſenen. Univer. Botan. Prof.

Byſſus Tab 89

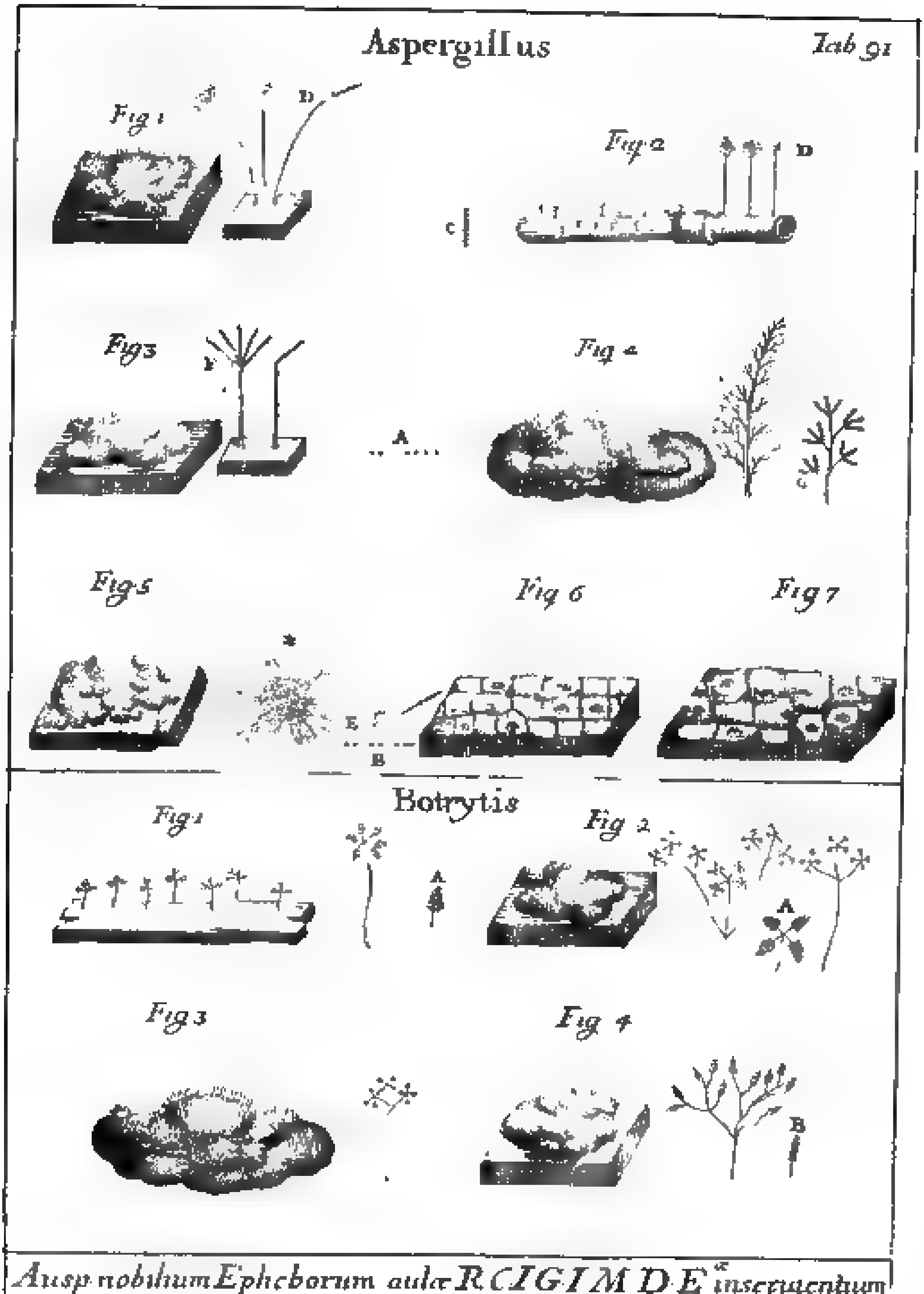

Auſp Fr Julii Ginorij Equ Hieroſol et M Paorij Meſſanenſis

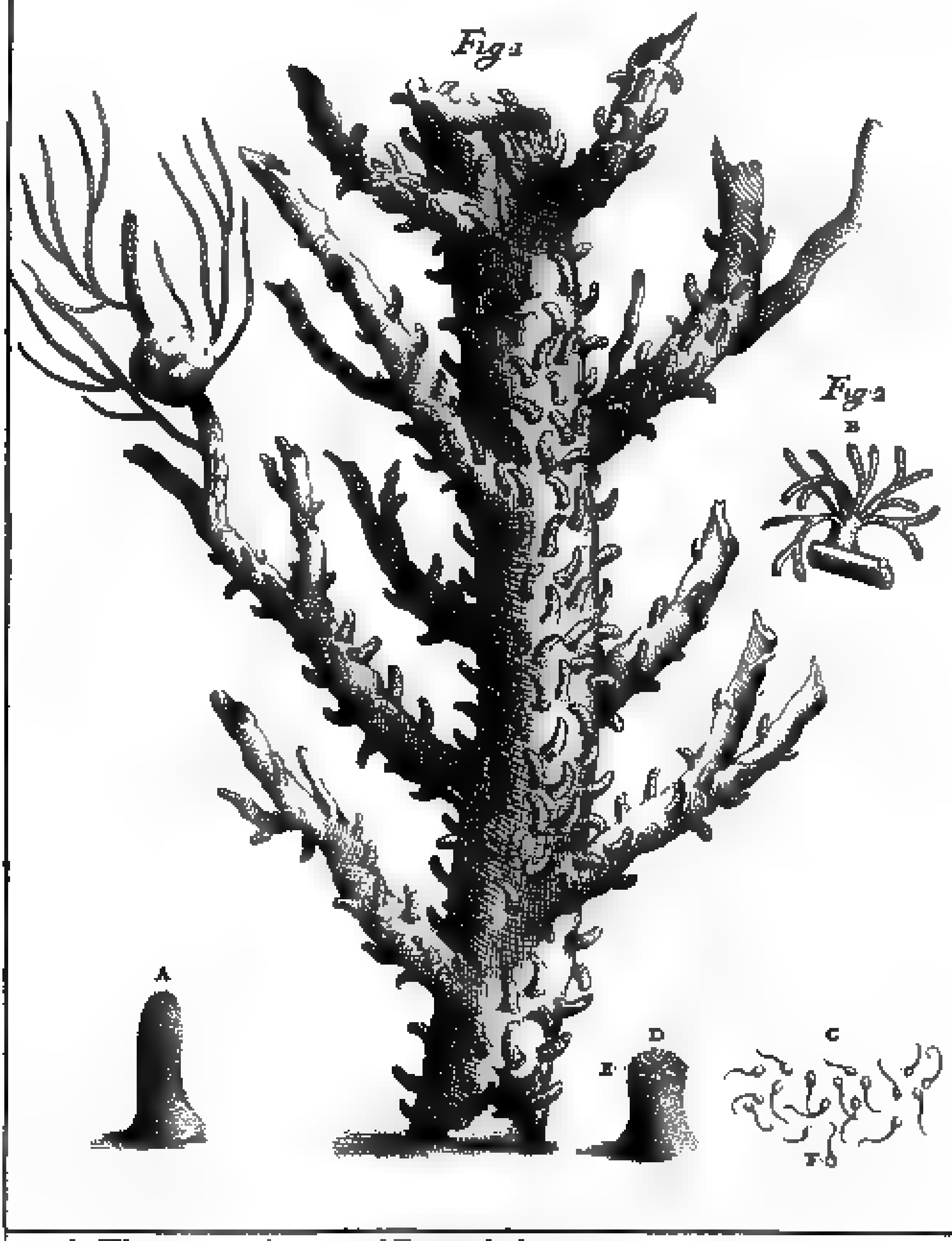
Tab. 90

Auſpiciis Auerardi Serriſtorii Patric. Flor D. Steph. Equitis

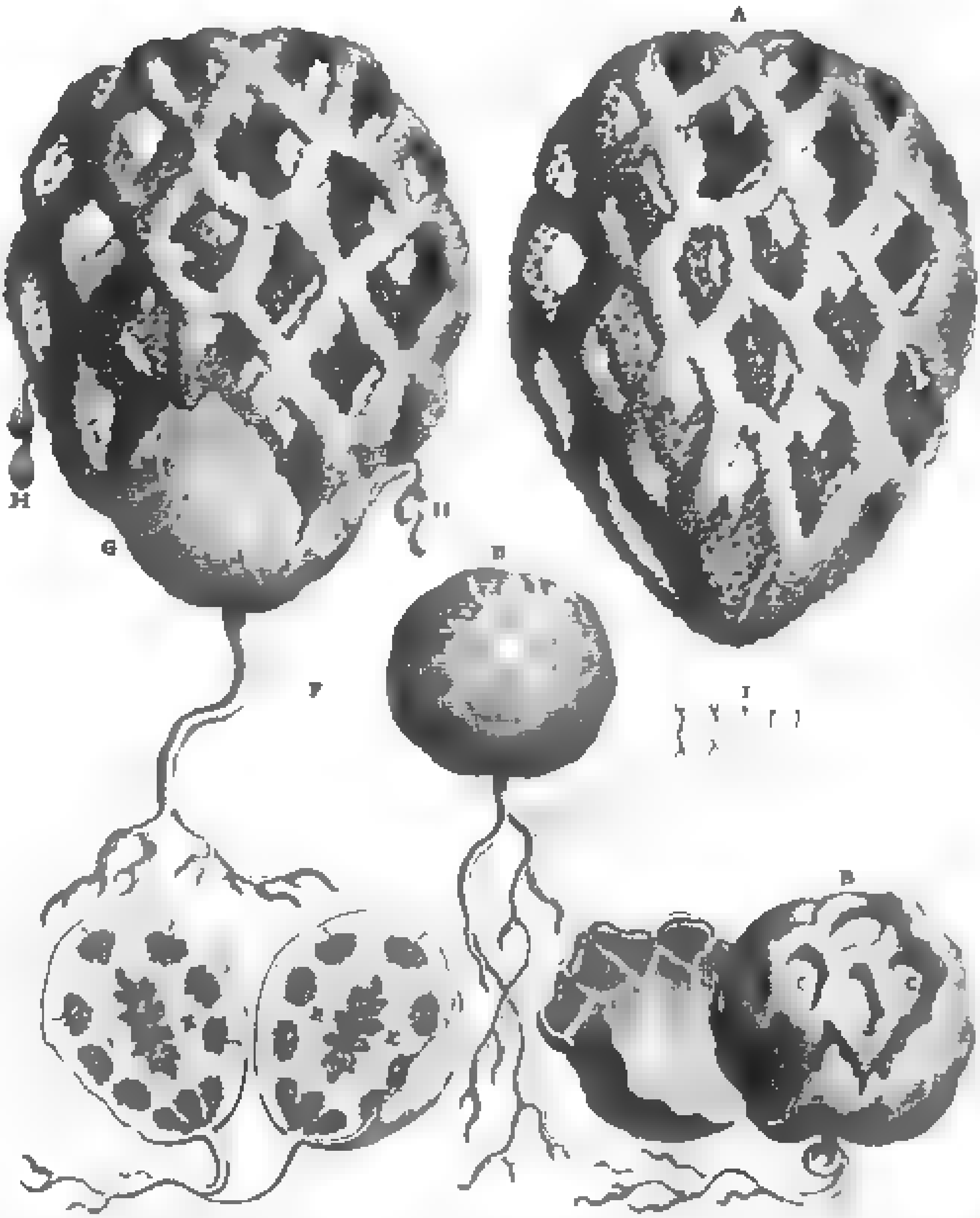

Aspergillus
Tab. 91
Fig 1
D
Fig 2
D
C
Fig 3
Fig 4
A
Fig 5
Fig 6
Fig 7
E
B
Botrytis
Fig 1
A
Fig 2
A
Fig 3
Fig 4
B
Ausp. nobilium Ephororum aulæ R.C.I.G.I.M. D.E.æ insectuantium

Puccinia

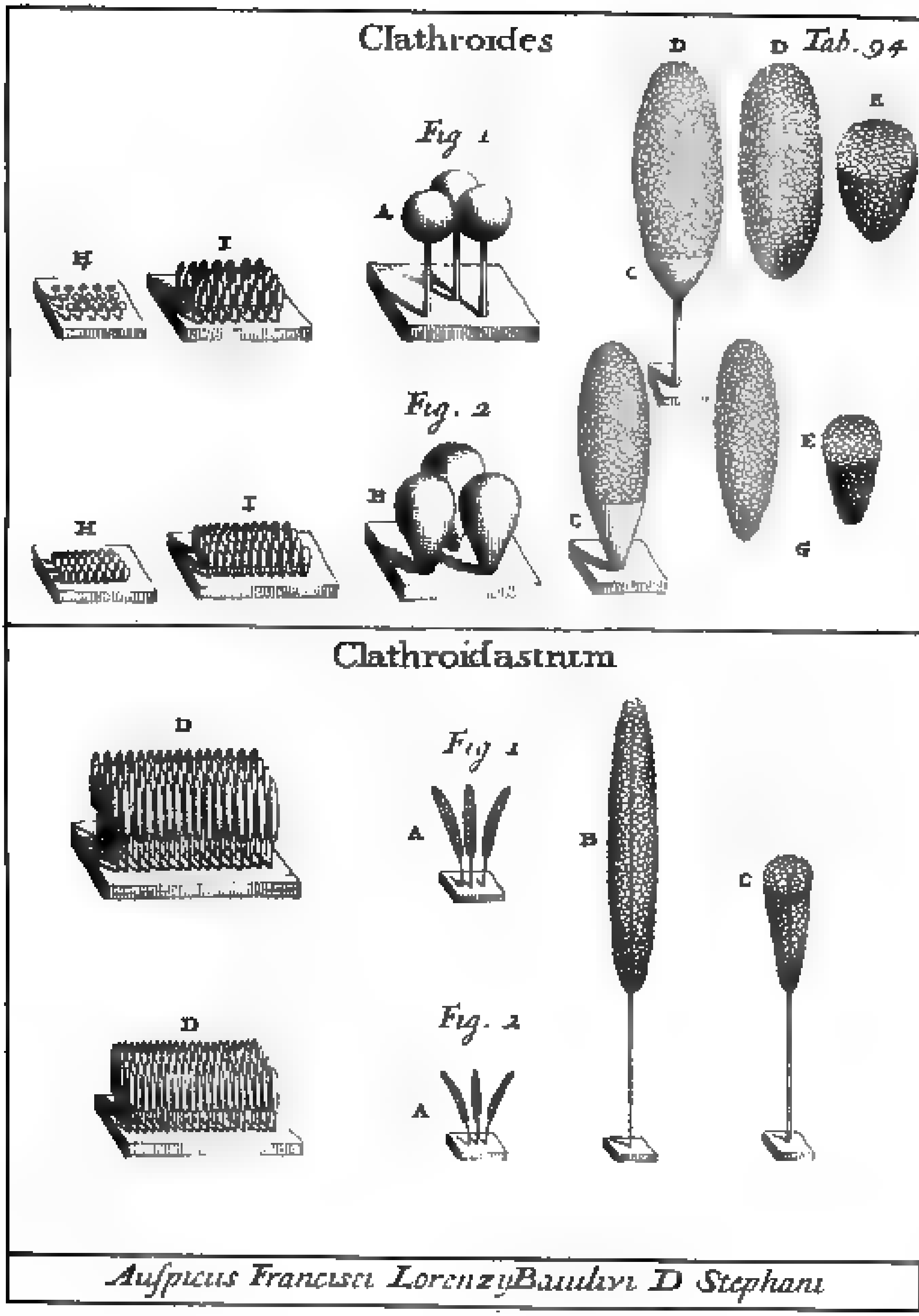

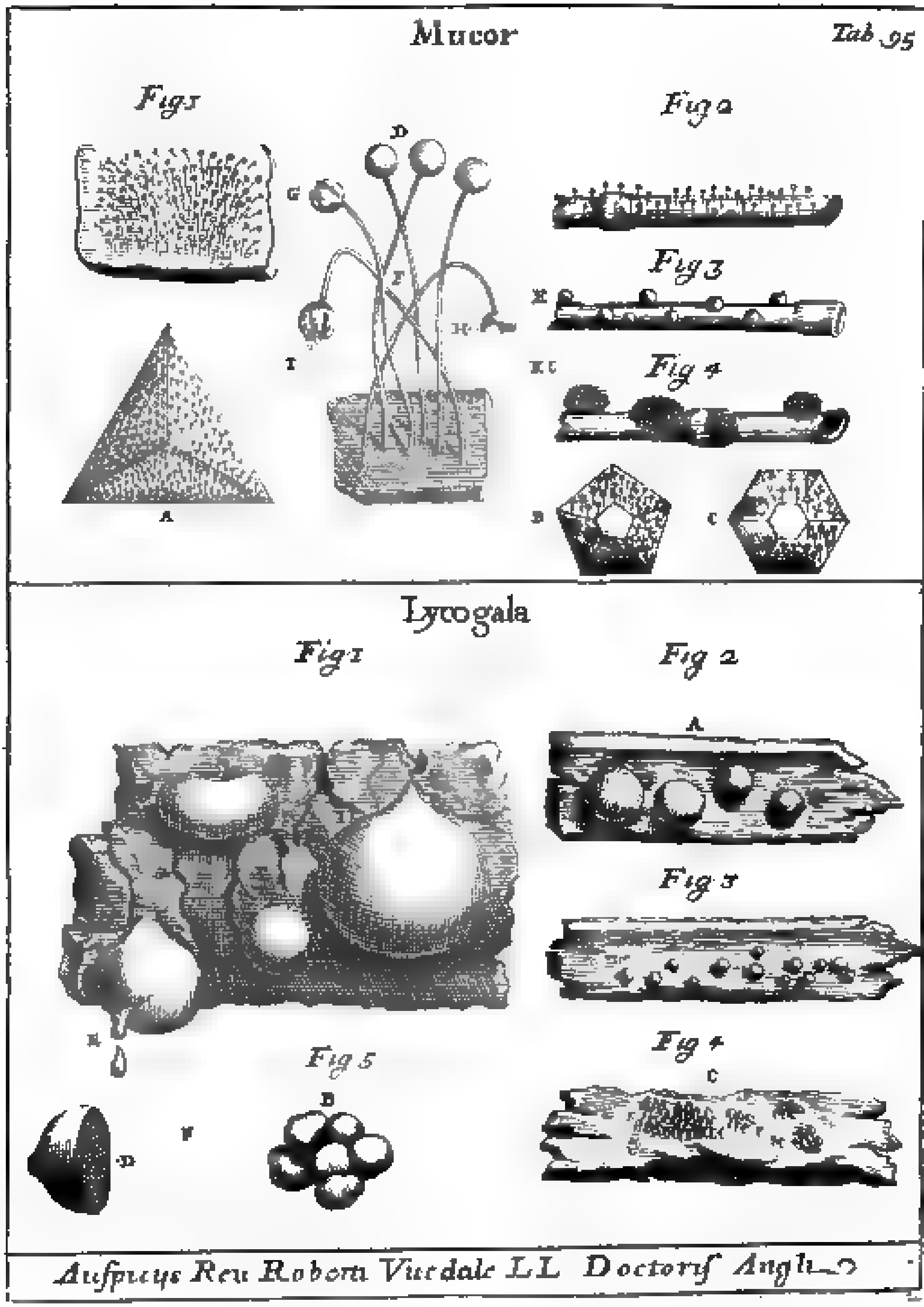
Auſp Thomæ de Puccinij Patr. Piſtorien Publ Phil et Anat Lect

Clathrus Tab 93

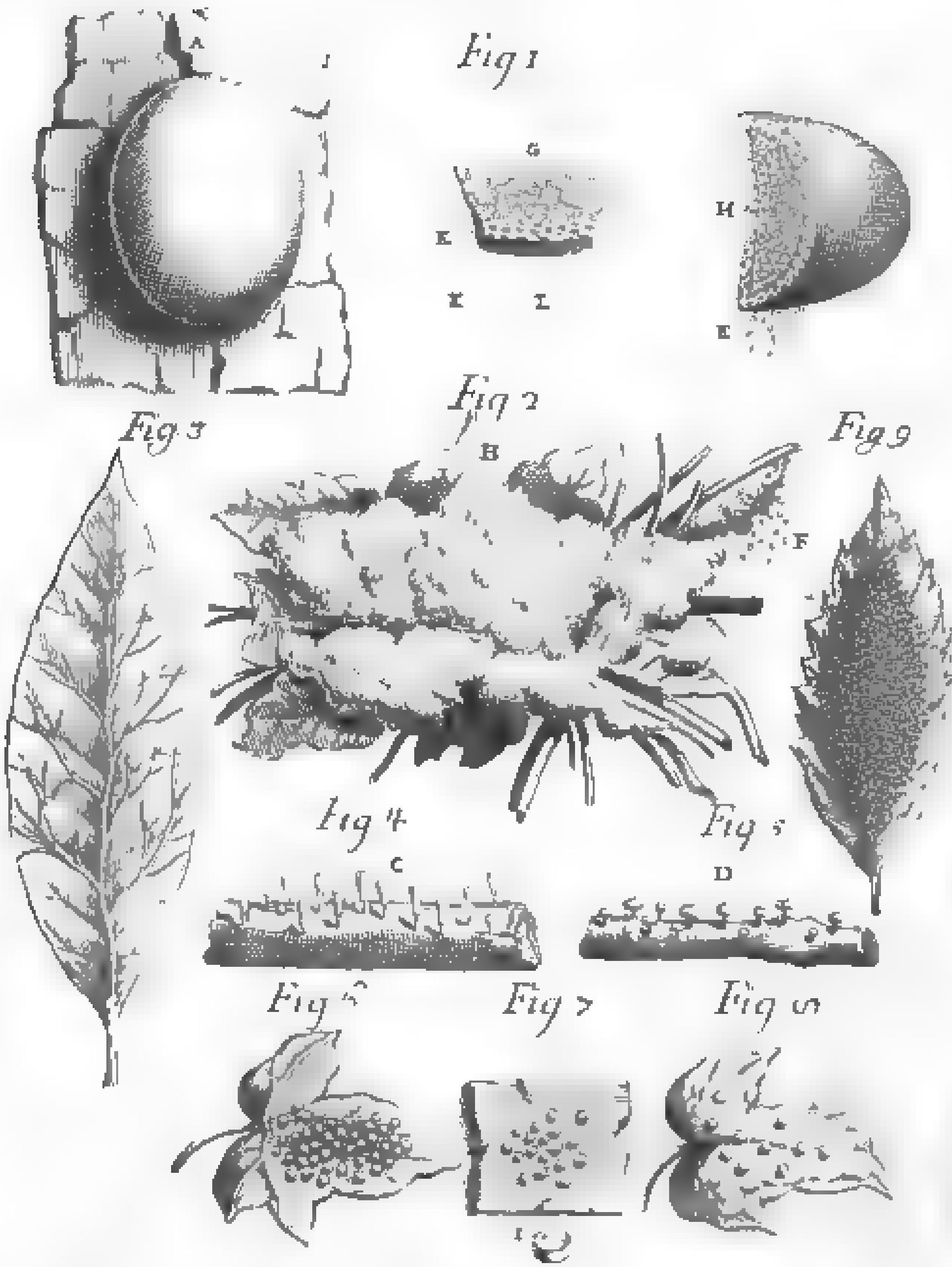

Auſpiciis Gerardi Noodt I C A Anteceſs in Acad Lugd Bat.

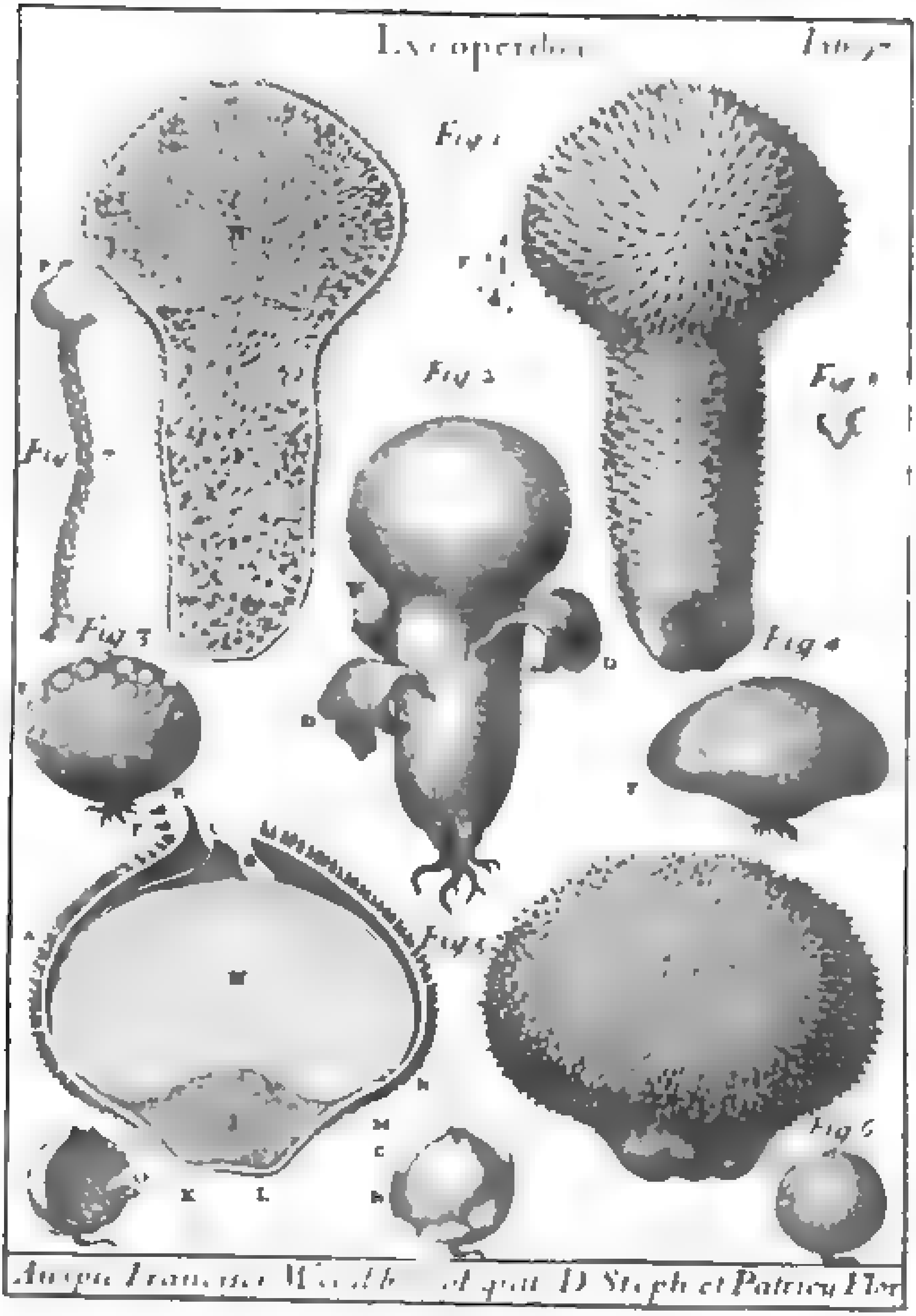

Clathroides
Tab. 94
Fig 1
Fig. 2
Clathroidastrum
Fig 1
Fig. 2
Auſpicus Francisci Lorenzy Baulivi D Stephani

Mucor
Tab. 95
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Lycogala
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Auſpicys Rev Roberti Vuedale LL Doctoriſ Angli

Mucilago

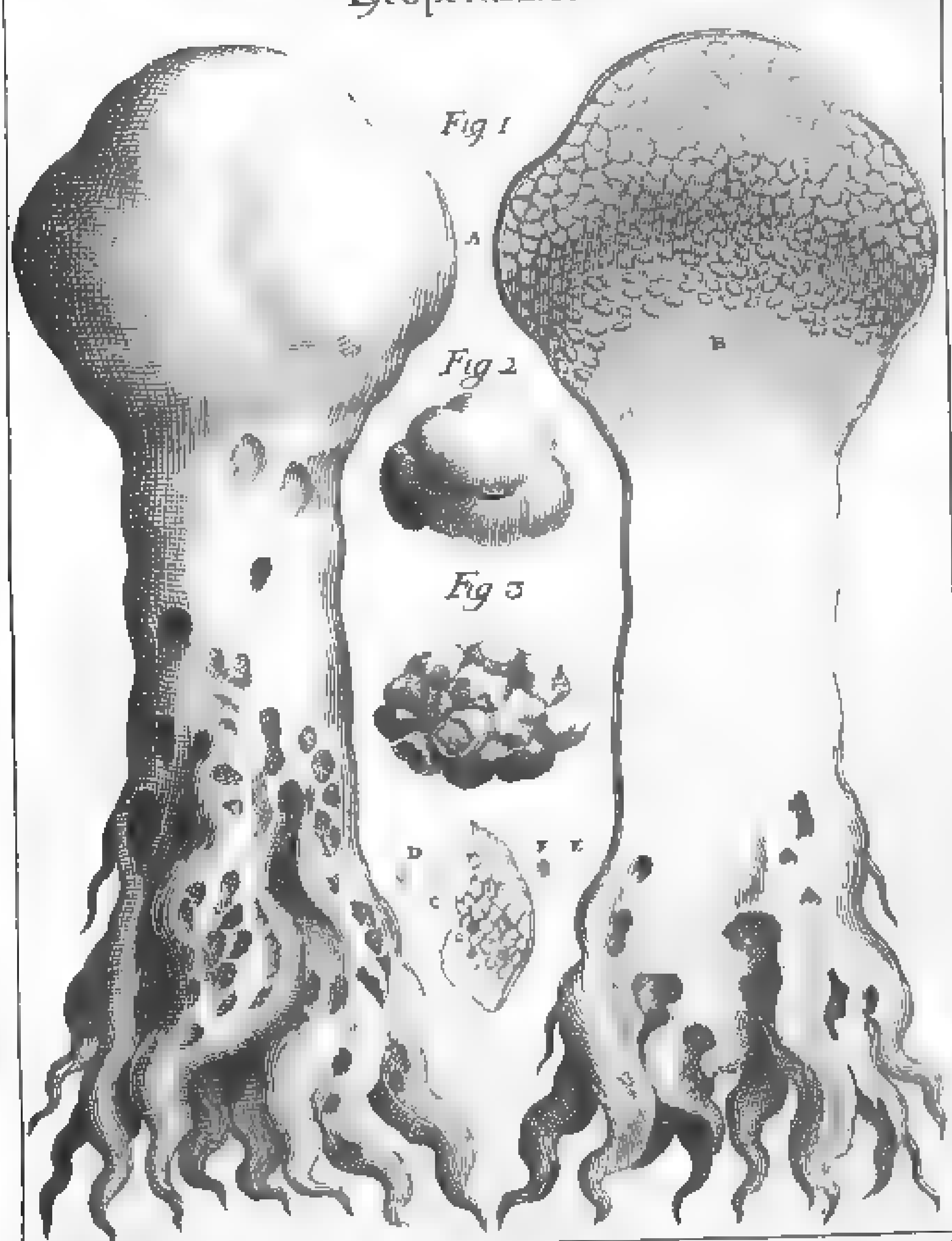

Auſpicijs Samuelis Dale inſignis Medici, ac Botanici

Lycoperdon
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Fig 5
Fig 6

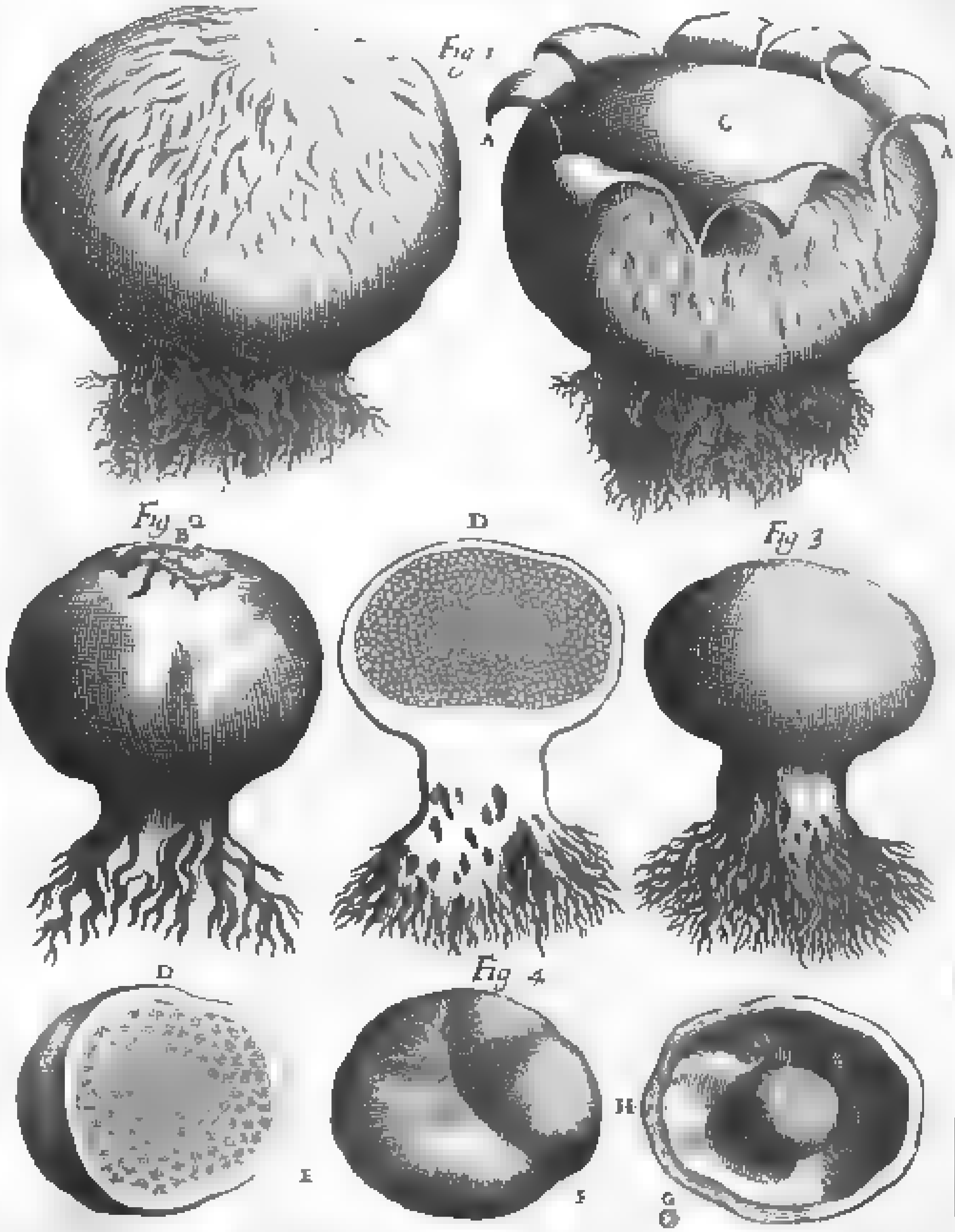
Lycoperdoides

Tab 98

Auspicius J Baptista Dall Oro Monachi Cassinensis Patricij Vicentini

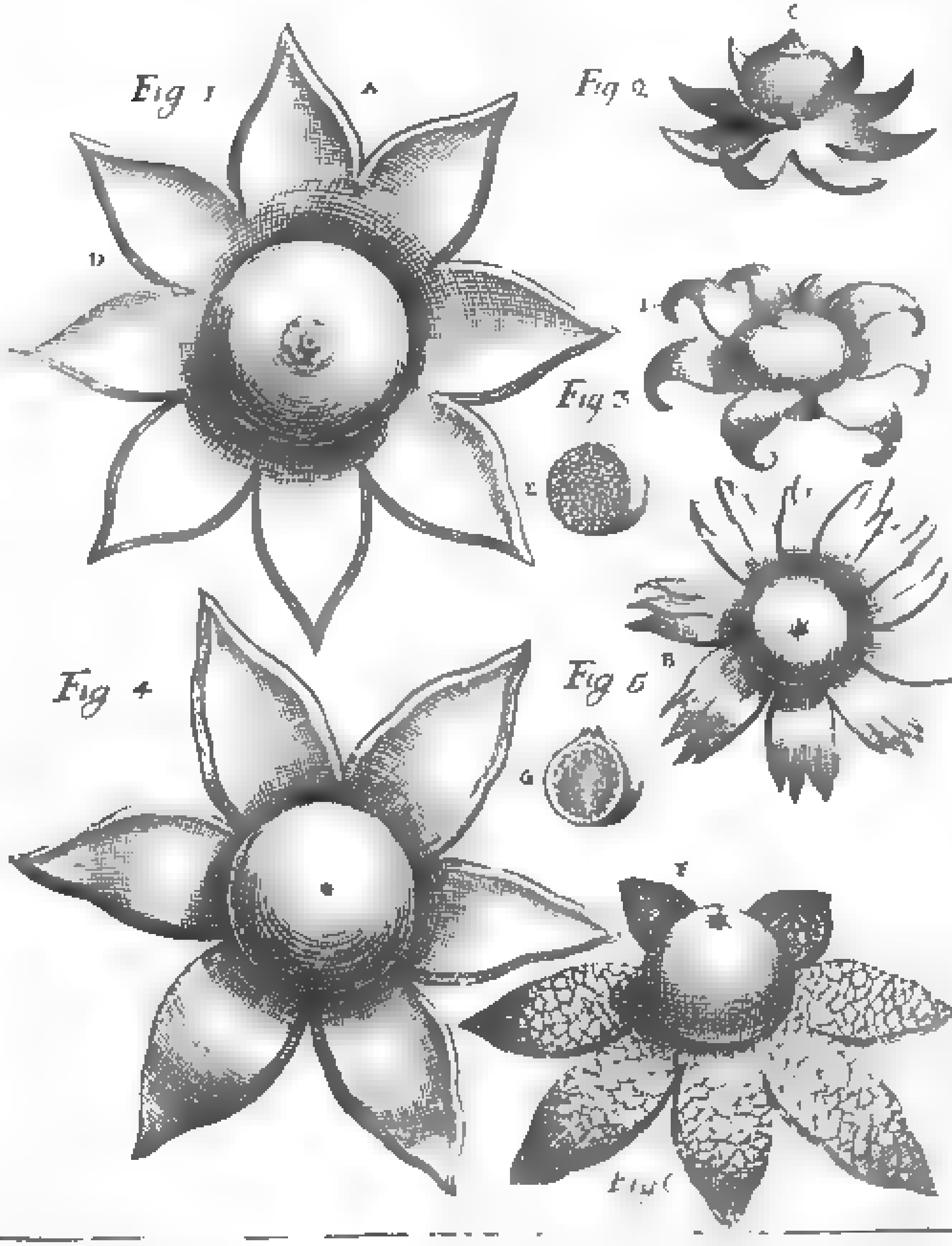
Lycoperdaſtrum

Auspic D Franciſci Rotæ Patri Veneti Monachi Benedictini S Th Profeſſoriſ

Geaſter

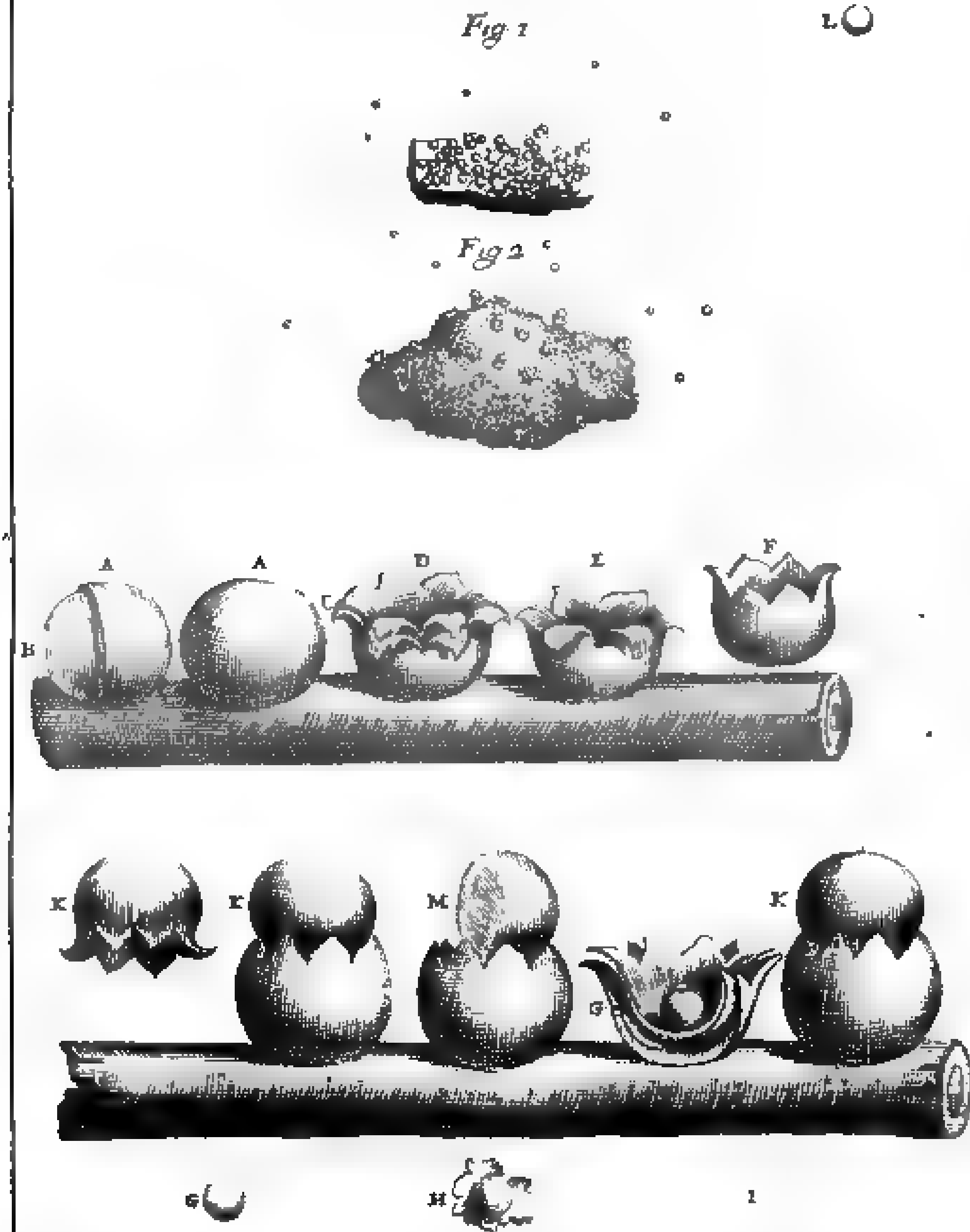
Tab 100

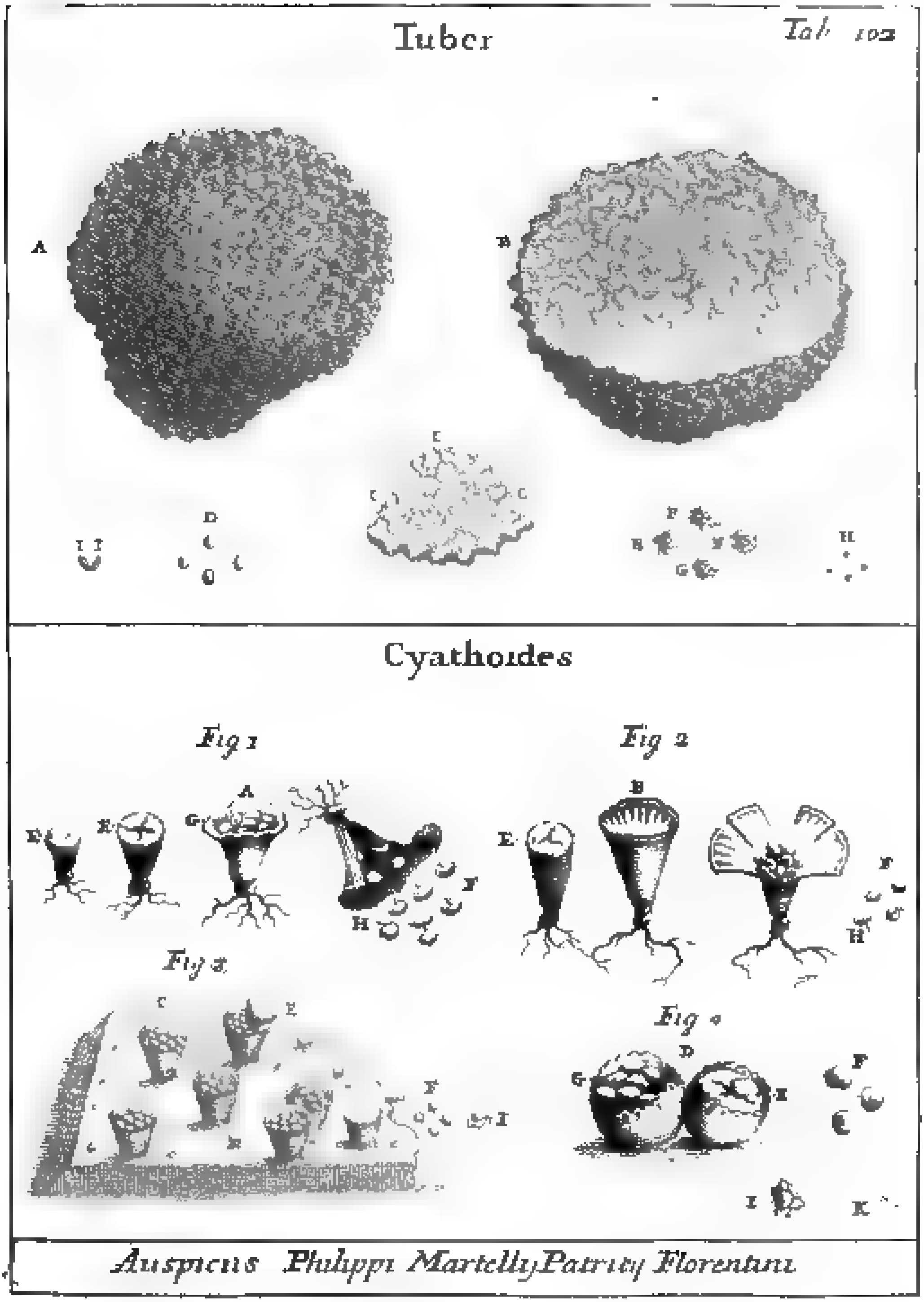
Auſp Andreæ de Verazzano Patritii Flor et Equitiſ D Stephani

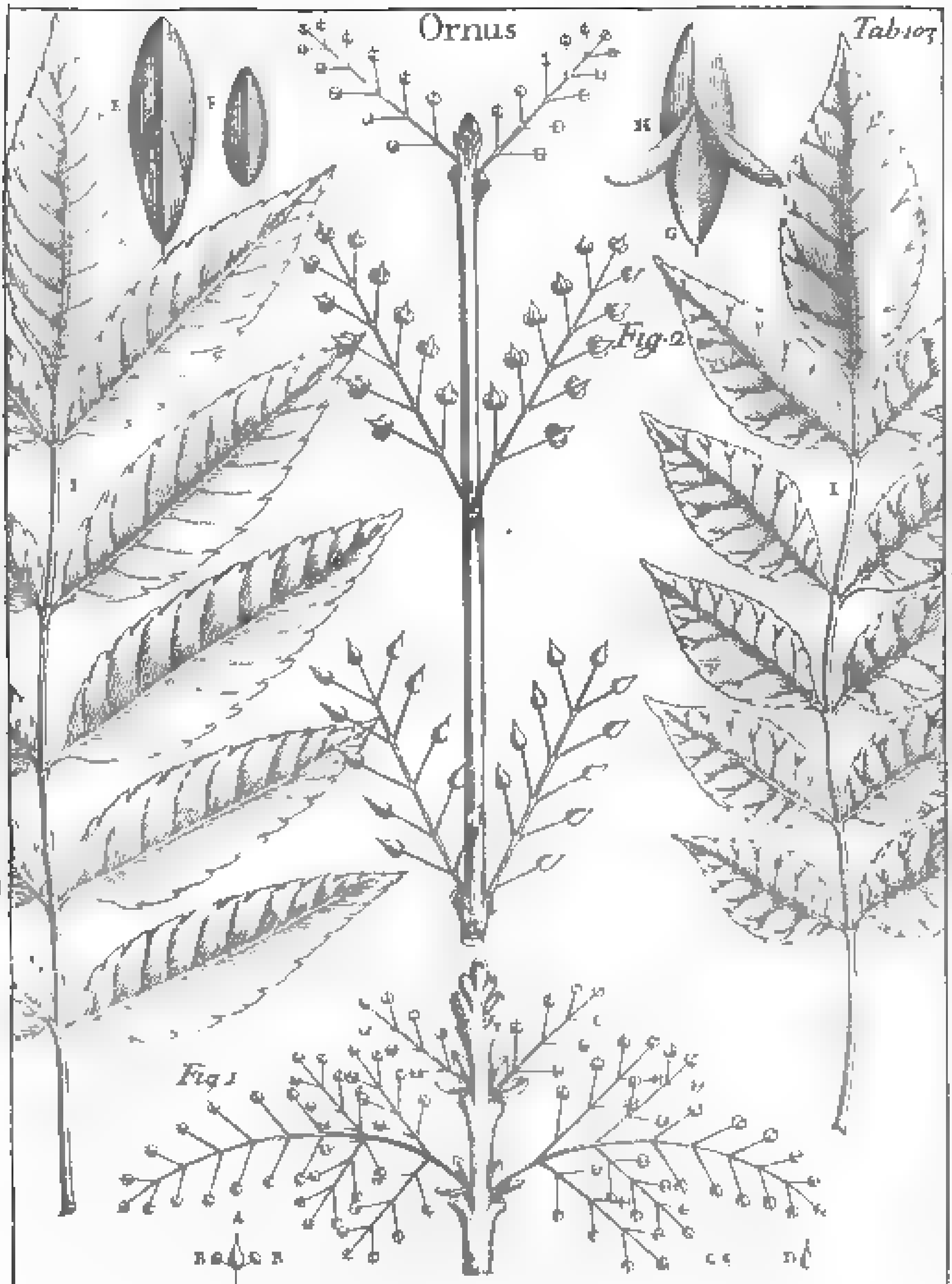
Carpobolus

Tab 101

Auspiciis Caroli Dubois Soc Ind Thesaurarii et Reg Soc Sodalis

Tuber
Tab 102
A
B
Cyathoides
Fig 1
Fig 2
Fig 3
Fig 4
Auſpicijs Philippi Martelly Patritij Florentini

Auſpiciis Pandulphii Attauanty Patricii Florentini

Ostrya

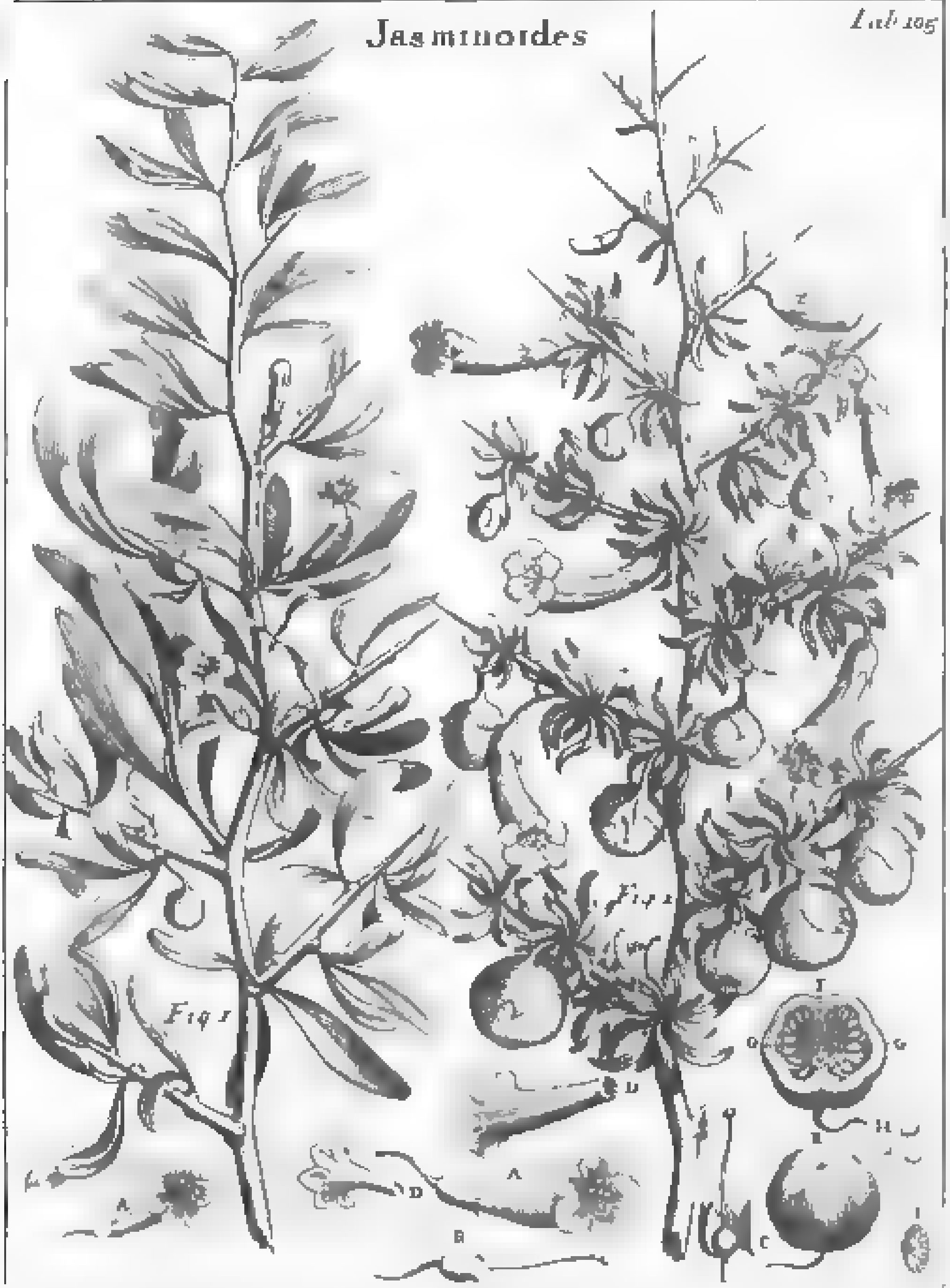
Tab. 104

[illegible] Inſtituti Scientiarum [illegible]

Jasminoides

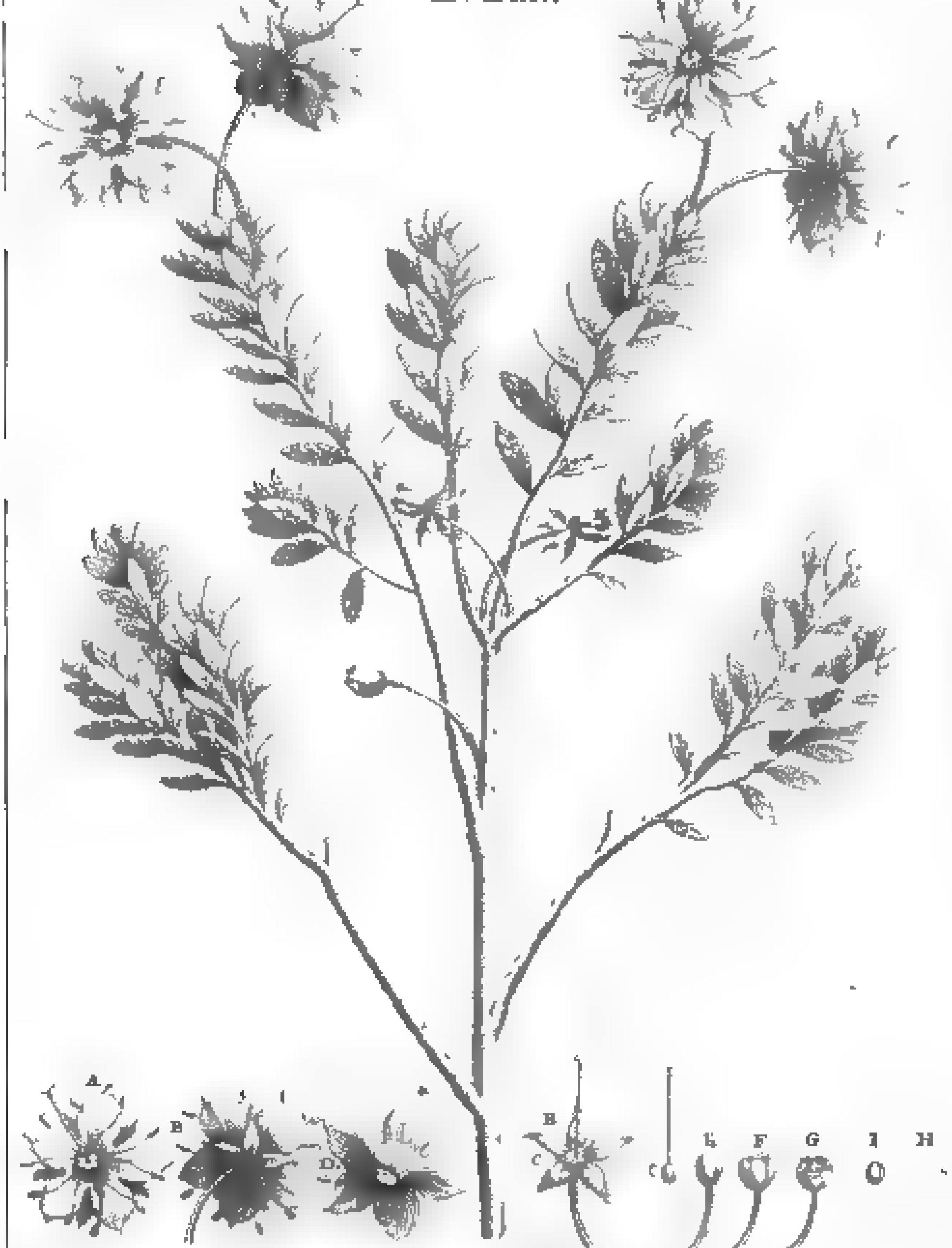
Tab. 105

Impenſis Roſii Antonii de Martinis Patricii Florentini

Ledum

Tab 206

Auspiciis Chriſtini Martinelly Patricy Veneti

Fraxinus

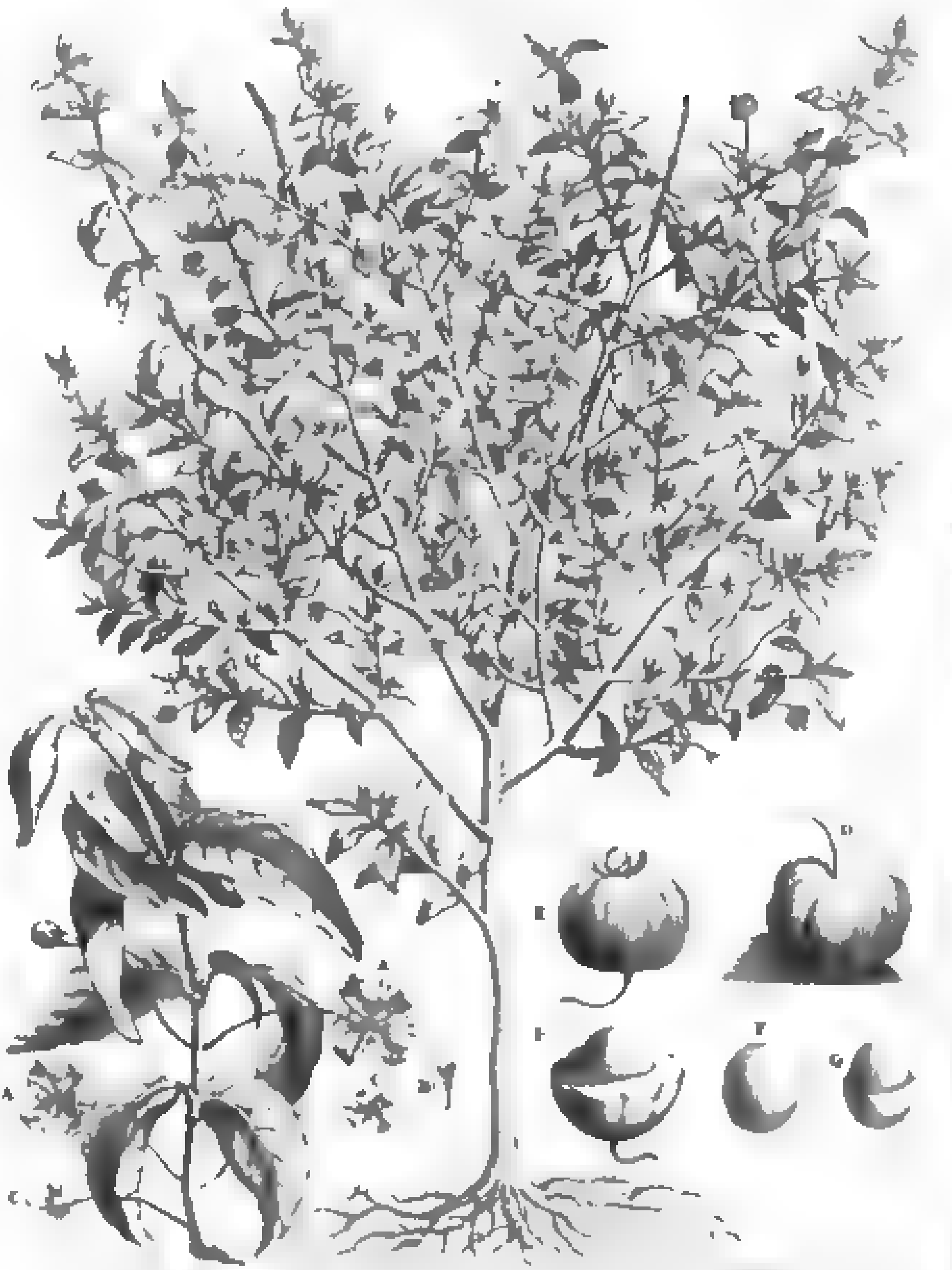
Tab. 107

Ausp Abb Io Vincentij Capponij Patric Flor

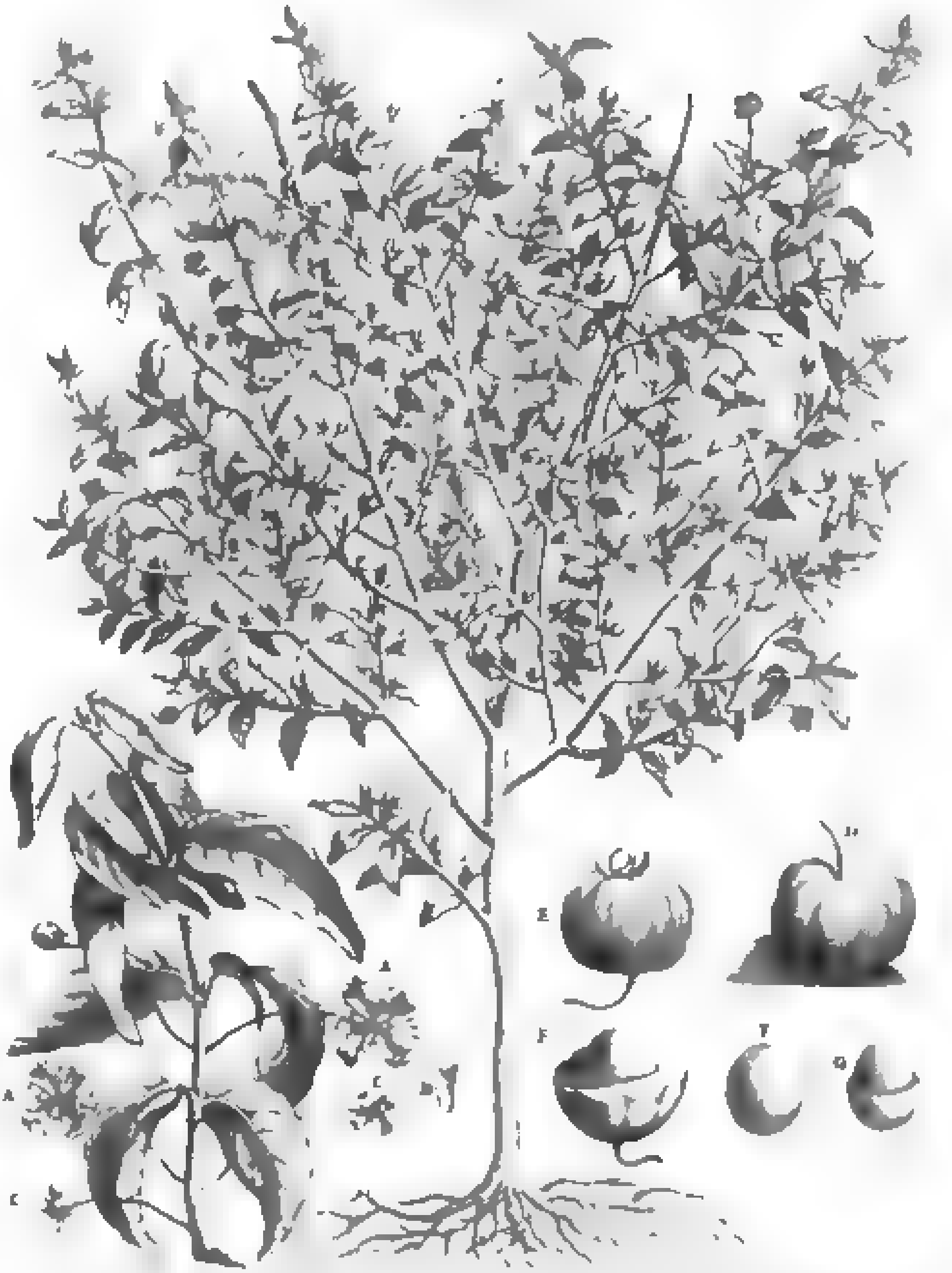
Eugenia

Tab. 108

Auſp. Sereniſsimi EUGENII *Principis Sabaudiæ &c.*

Eugenia *Tab. 108*

Aulæ Sereniſsimi **EUGENII** *Principis Sabaudiæ &c.*

Digitized by Google

1,2.8

Digitized by Google

005636?,55

Digitized by Google